

4

מדינת ישראל

משרד הממשלה

מזכירות

משרד

"

אריה 2

10/91 - 7/92

תיק מס'

2/5

שם תיק: ארה"ב

4571/5-A

מזהה פני

מזהה פריט R0002r840

כתובת: 2-111-2-3-6

16/11/2020

תאריך הדפסה

מחלקה

5

א/ננה 1

אאא, חוזם: 14000

אל: רהמש/474

מ-: ווש, נר: 2046, תא: 130792, חז: 1400, דח: מ, סג: סב,

כבכ

סודי ביותר / מידי

אל: רהמ'

דע: אליקים רובינשטיין

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: פולארד

סימור רייך התקשר אתי ומסר לי שבעקבות המסר של רהמ' דיבר בנדרון עם ריצ'ארד האס. בתחילה, תגובתו של האס היתה צוננת למדי, אך אחרי שסימור אמר לו שמיכר שמייר נשלח בידיעתו של רבין, שינה גישתו. סימור הפציר בו, שבכל מקרה, על הנשיא להמנע מתשובה שלילית פומבית. האס הבטיח לו שאכן כך יהיה - לפחות בשלב זה.

סימור עוד מסר שכימים הקרובים יתחילו אישים ידועים כגון: אלי וויזל, פט רוברטסון, סנטור האצ' ואחרים לפנות בנדרון אישית ודיסקרטית לבית-הלכן.

שובל.

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

סססס

תשנ"ב 8 ביולי 1992
ז' בתמוז 293123

אל : מנהל מצפ"א

סאח : ס/מנהל מצפ"א

הנדון: ערבויות-ניר רקע לדיון

כללי

1. במסי פנישות שנערכו אחרי הבחירות בישראל עם מזכיר המדינה, סנסור ליהיי ואחרים עלה שוב נושא הערבויות ביוזמת הצד האמריקאי.
2. הממשל חוזר על מחויבותו לקליטת העולים נראה שהוא מחפש דרך להגיע להבנה בנושא זה עם הממשלה החדשה בישראל.
3. התנאים לא שונו אך האוירה חיובית יותר והממשל גמיש יותר ויש צוין לסצוא הגדרות "מעורפלות", כלשון המזכיר, בנושא הבניה בשמחים (קרי התנחלויות).
4. ברור שהדיון בערבויות הינו פונקציה של העמדות המדיניות ולא דווקא של ההיבטים הכלכליים. ההחלטה נשאר פוליטית.

סוגיות לדיון

5. הגדרת המצב: בסיסית לא שינה הממשל עמדתו בנושא ההתנחלויות והתנאים המתבקשים בנושא הערבויות.
6. עיתוי הדיון: סנסור ליהיי רוצה לשמור על יוזמת "ליהיי-קסטן" ולהעלותה עוד לפני ספטמבר. חבר הקונגרס לנטוס בשיחת הקוקוס היהודי עם השגריר (29/6) אמר כי אינו בטוח אם יש צורך להמתין לממשל ויש לפעול במהירות בקונגרס. "אם היוזמה תהיה בידי הממשל, יהיו רבין וידידי ישראל בדפנסיבה לכן על הקונגרס לקבוע מסגרת הדיון ולא המזכיר".
7. התנחלויות: בשיחה עם איש השגרירות האמריקאית בארץ מסתבר שהם עוים למדיניות מפלגת העבודה של אבחנה בין קווי העיסות לאיזורים אחרים, התנחלויות "במחונניות" והתנחלויות "פוליטיות". להערכתם הבעיה קטנה יותר בספול בקוי העיסות אם מדיניות הממשלה ככלל תשתנה. כשינוי הכוונה להפסקת כל ההסבות המיוחדות להתנחלויות הנותנות להן עדיפות על מרכז הארץ, אי מתן גושפנקא תקשורתית רשמית לפעילות בשמחים (למשל ע"י הופעת שר לחנוכת מפעל, כביש וכו'). כמו כן מתלבטים בנושא מימוש התחלות הבניה הקיימות, כמה מהן ימשכו וכו'.
8. סיוע וערבויות: היו שהציעו לכרוך הסיוע והערבויות יחד. עמדתנו, כותב הציר הכלכלי בווש', היתה שלילית כדי לא ליצור LINKAGE בין הסיוע להתנחלויות.

אוינה

9. מסי העולים : עפ"י "ידיעות אחרונות" (7/7) יצאה משלחת של הממונה על התקציבים וסגנו לרוסיה כדי לבדוק את פוטנציאל העליה. ההערכה באוצר, על פי דיווח העתון, היא כי מספר העולים בשנה הבאה יהיה 80-100 אלף עולים.

המלצות השגרירות

10. אין לחזור לפשרות "לייחי-קסטן" אלא להגיע להבנה עם המזכיר על בסיס בקשתנו המקורית שכבר הועלתה בעבר (הבנות מדיניות) וזאת לטובת העניין וכן להקל על המחלכים בקונגרס.

11. עולה מדברי המזכיר לשגריר כי הוא יורה לאנשיו לדון איתנו בצורה בלתי פורמלית על קויים אפשריים בעניין הערבויות.

12. מרווח הזמן לפעולה קצר, הקונגרס יוצא לפגרה (9/9-12/8) ולאחר יום העבודה האמריקאי (7/9) הזמן קצר מאוד (נוכח הבחירות הכלליות הקרובות).

13. יש להמשיך בדיון הכלכלי שבין הנגיד והמזכיר זליג.

14. ללוות כל השיחות בהסברה על בסיס "מה הערבויות יכולות לעשות בשביל ארה"ב" (גדול משמעותי ביצוא האזרחי האמריקאי לישראל, גדול במקומות עבודה וכו').

15. אין ליצור LINKAGE בין הערבויות לסיוע.

ב כ ה ,
ליאורה הרצל

א/נ/כ
1/2/2

אאאא, חוזם: 5836
אל: רהמש/215
מ-: ווש, גר: 2018, תא: 060792, זח: 1200, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי/מיד

אל: ממנכ"ל

דע: לש' שה'ח, לש' רה'מ

מאת: השגריר וושינגטון

אישיות יהודית מראשי הפעילים היהודיים במיפלגה הרפובליקנית אמר לי, על סמך שיחות שהיו באחרונה (בניסוד) עם הנשיא ועם סקורופט-כי בממשל מדברים במושגים של קביעת יחסים בין שתי המדינות לטווח ארוך, כולל אפשרות של מיסוך כתוב שיעגן את הדברים שיוסכם עליהם בתחום הביטחון, הבנות הדדיות לגבי ההסדרים המדיניים באזורינו וכיוב'. מבין שצוותים ב-N.S.C ובמחמ"ד החלו לעבוד על הכנת ניירות בנדון.

המלצת בן-שיחי: 'הכינו אתם תכנית לטווח ארוך (LONG-TERM GAME PLAN) כולל התייחסות רב-שנתית לנושאים הכלכליים-ואל תניחו לממשל להפוך את הניירות שלו ל'מצע' העיקרי לנושאים שידונו'.

שובל

הפועה: שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא

סססס

נקודות לשיחה עם הנשיא בוש
(חלקו אולי ב-4 עיניים)

א. הפגישה האחרונה היתה לפני 16 חודשים, בדצמבר. מאז אירעו:

- (1) המלחמה במפרץ;
- (2) הנסיון לקידום תהליך השלום שאנו שרויים בעיצומו;
- (3) בעיות מסוימות ביחסי ארה"ב-ישראל.

ב. שיתוף הפעולה בינינו ובין ארה"ב בעת המלחמה במפרץ היה חיובי. כמובן, אנו - ככל אומה חופשית - שמחים על נצחון ארה"ב והקואליציה, אם כי לדאבון כולנו צדאם חוסיין עודו על מכוננו. אנחנו נענינו, גם מתוך התחשבות באינטרסים של ארה"ב והקואליציה שעמדה בראשה, למשאלת ארה"ב ולא נכנסנו למלחמה, הגם שהיו ויש לנו כל הסיבות לדאגה בקשר לצדאם חוסיין ומשטרו. אנו מודים על הסיוע האמריקאי בקשר ל"פטריוט" ובתחום הכספי; עם זאת מדיניותנו תמשיך להיות, כפי שהיתה לאורך כל השנים ולא שונתה מעולם, שאנחנו, ואנחנו בלבד, מגנים על ארצנו ועל אוכלוסייתנו. לא ביקשנו ולא קיבלנו הגנת ארה"ב כמדינות המפרץ שאילולא היא היו מתמוטטות.

(הערה: יש כאן רמז, לא מפורש, לדברי בוש כאילו חיילי ארה"ב הגנו על ישראל).

ג. תהליך השלום. אנחנו מודים למזכיר המדינה ומשריכים את מאמציו וסבלנותו שהביאו לכך שהיום מתכנסת הוועידה הפותחת תהליך של שלום. אנו תולים תקוות בתהליך זה, אך באים אליו פקוחי עיניים בקשר לקשיים ולבעיות. התקוות הן כיוון שזו פעם ראשונה שבה יושבים נציגי ישראל והמדינות השכנות כולן למו"מ ישיר, הכולל גם, במסגרת המשלחת הירדנית-פלסטינאית, את ערביי ארץ-ישראל. הבעיות והקשיים הם רבים:

1. "תרגילי" אש"פ, שאנו הבלגנו לגביהם, אך לא נוכל לעשות כן בהמשך. הדוגמה - פרשת עריקאת. ארה"ב הבטיחה לנו כי הוא יעזוב את המשלחת אם לא ניתן לכך פרסום. שתקנו, אך הוא נשאר.

2. עמדת סוריה. סוריה איננה מוכנה להשתתף במו"מ המולטילטרלי, וגם יוצרת לחץ על משתתפים אחרים בתהליך בכיוונים שליליים, הן בתחום המולטילטרלי והן בתחום הביילטרלי (למשל, בהתנגדותה לקיום המו"מ הביילטרלי באיזור).

ד. ישנה בעיה, ועלינו לדבר עליה בגילוי לב, הקשורה בעמדת ארה"ב. אין לנו תחושה מספקת של HONEST BROKER, ואין מקום ל"איזון" שאנו שומעים עליו; ראשית, ישראל היא דמוקרטיה שארה"ב חולקת אתה את ערכיה, ולא זה המצב לגבי מדינות ערב. שנית, באופן כמותי - מספר מדינות ערב, אוכלוסייתן, עושר חלק מהן וכמות הנשק ברשותן עולה לאין שיעור על זה של ישראל. אפילו בוועידה זו, היום ומחר, נחוש במצב הבלתי-נורמלי הנוצר כשמדברים על EVEN-HANDEDNESS: יהיו 45 דקות של נאום ישראלי מול 225 דקות של נאומים ערביים. המאמץ המופגן של ארה"ב ל"איזון" עלול לגרום ביסודו של דבר בדיק לתוצאה הפוכה, של "איזון שלילי" מבחינתנו, קרי משוא פנים, על כל המשתמע מתוכו בהקשחת עמדות הערבים - וביצירת תסכול אצלנו. כשם שאין איזון בין זאב לכבש, אין איזון בין גורמים טוטליטריים תוקפניים כמו סוריה לבין משטר דמוקרטי כמו שלנו. אנו מקווים כי הדבר מצוי בתודעה האמריקנית.

ה. הצלחתו של השלב הבא בתהליך, שלב המו"מ הישיר, תלויה כמובן בראש וראשונה בנכונותם של הצדדים הערבים לעבור משלב של סיסמאות לשלב של מו"מ של תן וקח. מו"מ פתוח, המוכן להתחשב בצרכי הצד האחר, חיוני הן בשלב הדו-צדדי והן בשלב הרב-צדדי; קיומו של זה האחרון עשוי להיות ראייה לרצון טוב. ובאשר לארה"ב, היא בוודאי תמשיך לנהל עם הצדדים למו"מ הישיר דיאלוג גם בהמשך, מחוץ לכותלי חדר המו"מ. על דיאלוג זה, מבחינתנו שלנו, לשכנענו כי ישנה פתיחות אמריקנית לנוסחאות שאינן בהכרח חזרה על פורמולות ישנות, שעבר זמנן.

ו. בהקשר זה אי אפשר שלא לציין, גם ביום חגיגי זה, כי אנו רואים באי נחת את יצירת הזיקה בין ערביות לקליטת עליה לבין נושא מדיני, דבר שארה"ב נמנעה ממנו לאורך כל השנים. אנו מודים לארה"ב על סיועה לפתיחת שערי העליה מברה"מ ומאתיופיה. זו תודה אמיתית, לא מס שפתיים. הוא הדין לסיוע הבטחוני והכלכלי לאורך השנים. אנו גם ערים למצב הכלכלי בארה"ב גופה, שאינו מן המשופרים. אך את בקשת הערביות אין לקשור לנושא מדיני. יש להדגיש: המדובר בערביות שאין להשוות בין מחירן לבין הסכום של 10 ביליון דולאר שעניינו ההלוואות; דברים שנאמרו בארה"ב יצרו פרספציה כאילו מבקשים עוד 10 ביליון דולאר ממשלם המסים האמריקני, והדבר רחוק מן האמת. לישראל שם טוב בהתזר חובות (עלינו השנה מהמקום ה-60 ל-38 ברשימה בינלאומית חשובה של סיווג אש"א). אם סבור הממשל שיהודי ברה"מ ואתיופיה ראויים להסתייע בקליטתם - יתן נא את הערביות; אך העירוב בין הדברים לנושאים מדיניים נראה לנו בלתי הולם.

ז. 1. (למקרה שתעלה שאלת ההתנחלויות): על הנשיא להבין: ההתנחלויות אינן פרובוקציה. הן מממשות זכות של כל יהודי, כמו כל אדם אחר, לשבת באשר יחפוץ. איש לא קבע ששטחי יו"ש ועזה צריכים להיות נקיים מיהודים. אם אנו בישראל ניתן ידנו לכך, ואגב, התביעה הערבית חלה גם על פרברי ירושלים, נחרוץ במו ידינו גורל על גבולות ארצנו, בשעה שאלה צריך שייקבעו בהליך של מו"מ.

2. לא הטעינו מעולם את ארה"ב בנושא זה או בכל נושא אחר. לכל היותר היו אי הבנות.

ח. רבים אומרים כי יחסי ארה"ב-ישראל אינם כשהיו. היום יום מיוחד, יום של תקווה, ולא ארצה להביע דעה בנושא זה. אך נחוץ לנו דיאלוג טוב יותר, אם רוצים אנו בהתקדמות בתהליך השלום. נחוצה תחושה של אמון מתמיד, שאין לה תחליף.

ט. השינויים האסטרטגיים בעולם הציבו את ארה"ב כמנהיגה הראשונה במעלה ללא עוררין. אך הם לא שינו את ערכיה. אלה כוללים שיתוף ערכי עם דמוקרטיה, מאבק נגד דיקטטורות ונגד עריצות. אנו מקווים כי קו זה, מעבר לחישובים של כדאיות חולפת, ינחה גם את היחסים עם כל מדינות המזה"ת בעתיד, במיוחד בעידן בו גובר הפונדמנטליזם האסלאמי, ללא קשר לישראל (הצהרות איראן מן הימים האחרונים מדברות בעדן). תהיה לכך השפעה על כולנו באיזור, ועל ישראל, כדמוקרטיה היחידה, בפרט.

י. בשלב המידי, אנו מבקשים תמיכה נמרצת של הנשיא והמזכיר בקיום המו"מ הבינלאומי באיזור. תהיה בכך תרומה מדינית-סמלית רבת משמעות; לא פחות, חיוני הדבר להתקדמות המו"מ במובן מעשי, בגלל הקשר היומיומי עם המנהיגות. בדעתנו לעמוד על כך.

רובינסון

אורה

אאא, חוזם: 894

אל: רהמ"ש/31

מ-: רו"ש, גר: 2001, תא: 010792, זח: 1150, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מייד

אל: ממנכ"ל

דע: לש' רהמ"י, לש' שהח'

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: ערבויות

בארוע חברתי בבית הלבן קיימתי שיחה קצרה עם המזכיר.

בייקר: 'אני רוצה להגיע (TO WORK OUT) להכנה עם הממשלה החדשה בענין הערבויות. לכמה עניינים נצטרך למצוא הגדרות 'מעורפלות' - כפי שמצאנו בזמנו בשיחות בינך לביני בעניין הבנייה בשטחים' (בזמנו הצעתי לו אח ההגדרה 'כל השטחים הנתונים לממשל צבאי' - כדי להמנע מאיזכור מפורש של ירושלים - ז.ש.).

הכנתי מהמזכיר שיתכן כי בימים הבאים יורה למי מאנשיו לדרון איתנו בצורה בלתי-פורמלית על קוים אפשריים להסכם בעניין הערבויות. המזכיר הוסיף ואמר את הדברים הבאים: 'הסכמה על הערבויות תסייע גם לתהליך השלום'. הוא הביע דעתו שהוא והח"מ היו בזמנו בשלב מתקדם להשיג הכנה בעניין הערבויות - 'עד שאחרים התערבו'. ברמזו ליוזמות שיצאו מהקונגרס (עובדתית זה לא לגמרי מדוייק - אך נשאר זאת להיסטוריה...).

שובל.

תפוצה: שחח, @רהמ"י, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא

סססס

אנניק

אאאא, חוזם: 32339

אל: רחמש/1396

מ-: ווש, נר: 2144, תא: 260692, זח: 1750, דח: מ, סג: סו,

בבבב

סודי / מיידי

אל: ממנכ'ל

דע: לש' שהח', לש' רהמ'

מאת: השגריר, וושינגטון

הנרון: שיחה עם דג'רג'יאן

1. בשיחה טלפונית שקיימתי עם ע. המזכיר, דג'רג'יאן (26/6) ביקש להפנות תשומת לבנו להתייחסותו בעדותו בפני ועדת החוץ של ביהנ'ם לנושא הערבויות, וציין, שכפי שאמר לי המזכיר והוא עצמו בשיחותינו ארה'ב מחוייבת לסיוע לישראל בקליטת העלייה.

2. בהתייחסות לתגובות בקרב הפלשתינאים בעקבות הבחירות בארץ ציין שפועלים לצנן התלהבותם ולמנוע ציפיות לא מבוססות, וכי ניהלו עמם שיחות (EXTREMELY CANDID) בעמאן ובירושלים, ובכלל זה שיחה טלפונית של קרצר עם עשראווי. מקווים שתהיה לכך תוצאה חיובית. הוסיף, שמייד אחרי הבחירות רצו הפלשתינאים לעשות 'דברים טפשיים' (כמו לצעוד לכורן הגשרים - ז.ש.), אך ויתרו על רעיונותיהם. לא פרט מעבר לכך. ציין עוד, שלפלשתינאים תחושה מוגזמת, שיש ביכולתם להשפיע על דעת הקהל בישראל, ואינו יודע על מה מבססים תחושתם זו.

3. דג'רג'יאן סיפר גם על הכנותיהם לקראת פגישת רהמ' המיועד עם הנשיא והנושאים השונים שיעלו בשיחה, וכי יתייעצו עמי. הוא עצמו מתכוון לצאת לבקור המתוכנן למגרב ב-4/7 ולאחר שהות קצרה אח'כ בושינגטון מתכנן לצאת לאזור יחד עם רוס. ממתנינים, עם זאת בקביעת פרטי ומועד ביקורם עד הרכבת הממשלה החדשה. אחרי ביקורו בארץ, סיפר, יצאו גם למדינות ערב כדי לשמור על מסלול השיחות הנכון.

4. בתשובה לשאלתי בנושא איראן ורכישות נשק, בעקבות שיחת שהח' עם השגריר בארוף, ציין, ששלח לשגרירם בארץ הנחיות וכי סגנו, קרצר יתדרך את היועץ המדיני בשגרירות על תוכן תשובתם.

שובל.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגת), גנור, ממד/בינל,
מרכזאיסוף, מצפא, סולטן

סססס

1/6 ה'תש"ל

מ ב ר ק נ כ נ ס מ ס ו ג

אאאא, חוזם: 32338

אל: רהמט/1395

מ-: רוש, נר: 2143, תא: 260692, זח: 1745, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מידי

אל: ממנכ"ל

דע: לש' שה'ת, לש' רוה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: שיחה עם דניס רוס

1. שוחחתי היום (26/6) עם דניס רוס על נושאים שונים במישור הבילטרלי. בין היתר, מסר לי שמועלים אצלם קווי-מחשבה לקראת הפגישה המתוכננת להיערך בין הנשיא לראש ממשלת ישראל. בדבריו, בהם הדגיש גם את האמון שרחש המזכיר כלפי רוה'מ היוצא ואת יחסי-העבודה המצויינים ביניהם - הביע רוס דעתו, שאף 'שאינ צורך להעריך מחדש את כל מכלול היחסים בין שתי המדינות, חשוב שנקיים דיאלוג על מערכת היחסים האסטרטגיים בינינו', בהוסיפו, כי 'חלף הרבה זמן מאז דנו בצורה יסודית בתיאום האסטרטגי'. אני מבין שבמחמ"ד ואולי גם ב- NSC החלו התיעצויות קונקרטיות בנושאים הנ"ל, ונאמר לי שיקיימו עמי מגעים בנדון.

שובל.

הפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא

סססס

United States Information Service

American Embassy

Tel Aviv

Official Texts

June 25, 1992

DJEREJIAN OUTLINES U.S. GOALS FOR MIDDLE EAST

(Djerejian at House Foreign Affairs 6/24)

DJEREJIAN TESTIFIES ON U.S. POLICY IN MIDDLE EAST

(House Foreign Affairs Hearing 6/24)

USIS

71 Hayarkon Street, Tel Aviv 63 432 Tel: (03) 5174338, Fax: (03) 660508

19 Keren Hayesod Street, Jerusalem 91 008 Tel: (02) 252376, Fax (02) 242560

Official Text

6/25/92

DJEREJIAN OUTLINES U.S. GOALS FOR MIDDLE EAST

(Tx: Djerejian at House Foreign Affairs 6/24)

Washington — Edward Djerejian, the assistant secretary of state for the Near East and South Asia, appeared before a House subcommittee June 24 to review the current situation in the Middle East, and overall U.S. policy for the region.

Djerejian briefed the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East on the status of the Middle East peace process and on U.S. bilateral relations with particular countries. He also focused on the current situation inside Iraq.

Following is the text of Djerejian's opening statement before the committee:

(Begin Text)

Mr. Chairman, I appreciate the opportunity to meet with you and the distinguished members of the Subcommittee again. It has been three months since we last met, and I would like today to review our efforts to achieve the broad policy goals of the United States in the Near East.

Let me discuss some of the steps we have taken to achieve these goals since I last spoke with you.

Middle East Peace Process

The Arab-Israeli peace process is on a firm footing and progress is being made. Away from the glare of publicity, negotiations involving Israel, Arab states and Palestinians have become an established fact in the region. Five rounds of direct, bilateral negotiations have taken place. Five multilateral working groups met during May to discuss regional cooperative activities in such areas as water, the environment, arms control and regional security, refugees, and economic development. The Multilateral Steering Committee convened to ensure that the multilateral track fulfilled its promise of complementing in a pragmatic manner, but not substituting for, the direct bilateral negotiations. Throughout this whole process, we are working closely with our co-sponsor, Russia.

Bilateral Negotiations

In the bilateral negotiations, the parties have taken tentative steps toward serious engagement on the core issues. Israel and the Palestinians have tabled proposals containing models or outlines for interim self-government arrangements. During the last round of talks in Washington, the two sides engaged more intensively on several aspects of these models. As would be expected, each party also sought to modify the positions of the other side.

Israel asserted that the Palestinian model was too much like a Palestinian state, rather than an interim self-government. The Palestinians countered that the Israeli outline minimized the scope of powers and authorities to be transferred, and did not include some key elements from the Camp David accords, such as elections. Palestinians have also used the negotiations to focus attention on Israeli occupation practices, settlements and the human rights situation. Israel has called for an end of Intifada violence and the economic boycott.

In the Israeli-Jordanian negotiations, the two sides have engaged in practical discussions on several key issues, such as water, energy and security.

In the negotiations between Israel and Lebanon, the security situation on the ground continues to be of serious concern. Differences between the parties focus on two main points. Israel seeks a full peace treaty and normalization with Lebanon. Lebanon seeks immediate implementation of U.N. Security Council Resolution 425. Notwithstanding this difference of view, the parties are engaged in serious discussions, particularly in the area of security. It is helpful that Israel has made it clear that it makes no claim to Lebanese territory or resources.

In the Israeli-Syrian talks, the two sides continue to focus on the meaning of a peace settlement under United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. Each side has presented its views, and has been testing and probing the position of the other side. There have been serious exchanges on the issue of mutual security.

All of the parties have now agreed to conduct the next round of bilateral negotiations in Rome, at a time to be determined. As a cosponsor of the peace process, we are working closely with the Italian government to ensure that the upcoming negotiations proceed smoothly.

Official Text

With their basic positions now on the table, we believe the parties can usefully begin defining possible areas of agreement and narrowing the gaps. This will require hard work, careful listening, hard-nosed realism, and some calculated risk-taking. At the same time, the parties need to focus on the issues being negotiated, and not be distracted by events away from the table. We hope all sides will undertake measures designed to assure that the negotiations take place in a political environment conducive to making progress and instilling confidence in the peace process.

Multilateral Negotiations

Mr. Chairman, even as the bilateral negotiating process was underway, the Administration worked with our co-sponsor, Russia, the parties in the region, and many of our friends and allies around the world to structure multilateral negotiations on issues of regional concern. These negotiations hold promise of allowing the parties to deal with issues that have been neglected for too long. The multilateral negotiations were conceived as a means of complementing the bilateral negotiations, not substituting for them. These fora help bring into the process additional parties from the region, as well as extra-regional parties who can contribute expertise, experience and resources.

In May, the multilateral working groups held their initial meetings in capitals around the world. In all cases, the results were encouraging, as all parties engaged seriously and pragmatically on a range of issues.

In the Environment Working Group in Tokyo, a number of practical measures were identified that hold the potential for resolving some festering environmental problems in the Gulf of Aqaba and in refugee camps in the Occupied Territories. In Vienna, the Water Working Group agreed to study ways to enhance the supply of water and the availability of data on water resources.

The Canadians hosted the Refugee Working Group. In Ottawa, the parties identified a range of possible practical steps that could be taken to alleviate the plight of refugees and displaced persons, without prejudice to the ultimate political settlement. In the Economic Development Working Group, which met in Brussels, the parties agreed to compile an inventory of priority areas for cooperation. And here in Washington, the Arms Control and Regional Security Working Group convened and began the important process of familiarization with each other and with the concepts, methods and history of arms control and confi-

dence and security building measures.

We were heartened by the participation of so many parties from inside and outside the region. Most Arab states participated in all of the working groups, including Jordan, Egypt, Tunisia, Morocco, Algeria, Saudi Arabia, Kuwait, Bahrain, Oman, United Arab Emirates, Qatar, and Yemen. Palestinians also participated in four of the working groups. The contributions of these Arab delegations to the launching of the multilateral process with Israel were significant.

Also in May, I co-chaired the Multilateral Steering Committee in Lisbon. This committee coordinates the efforts of the working groups. This first meeting after the Moscow organizational session was successful and productive. The reports from the five working groups demonstrated that all parties are approaching the issues seriously and pragmatically. The committee agreed on venues and timeframes for the next round of working group meetings to be held in the fall.

Clearly, we were disappointed that Syria and Lebanon decided not to attend the multilateral negotiations. And we were equally disappointed that Israel decided not to attend the working groups on Economic Development and Refugees. We intend to keep these parties fully briefed in the hope that they will decide to attend future meetings of the working groups and the Steering Committee.

Bilateral Relations

Mr. Chairman, let me also add a word, in the context of the peace process, about our bilateral relations with the parties most directly concerned. In so doing, I want to deal with the reality of the relationship, and not the mythology and misperceptions that crop up from time to time. Let me start with Israel.

Mr. Chairman, let me add a few words about the Israeli elections held yesterday. First, we want to congratulate the Israeli people for the exercise of democracy through the electoral process, a habit which is thankfully expanding worldwide. Second, as you know, final results in the elections will not be available for several days, as absentee ballots are counted. Under Israeli law, President Herzog will begin consulting with the political parties with an eye toward inviting one of the party leaders to try to form a government that could secure Knesset approval. During this period, which could take some days or weeks, the U.S. government will not be commenting on the internal scene

Official Text

in Israel.

As we have said throughout the Israeli election campaign, we remain prepared to work with whatever government emerges. In particular, we want to work as partners with the next Israeli government in achieving real progress in the peace process and in deepening U.S.-Israeli bilateral relations.

The U.S./Israel relationship remains rock solid. It is based on the firmest of foundations, as Secretary Baker has made clear: shared democratic ideals and values; profound and extensive ties from the grass roots to the official level; and an unshakeable U.S. commitment to Israel's security. U.S./Israel relations in every sphere remain active and vibrant.

This has been fully reflected in this administration's approach to a range of issues of great importance to Israel:

— We succeeded in overturning the Zionism/racism equation in the U.N. General Assembly.

— We helped Israel achieve the recognition it deserves, with the establishment or upgrading of Israel's diplomatic ties with Russia, Turkey, India, China and other countries.

— We were proud to play a key role in the exodus of Ethiopian Jews and Jews from the former Soviet Union.

— We helped Israel defend itself against Saddam Hussein's aggression, and eliminated Iraq's ability to project significant force against Israel.

— We played a key role with Syria on the travel status of Syrian Jews.

— And, most importantly, we successfully brought about a negotiating process on terms long-sought by Israel — namely, direct negotiations between Israel and each of its neighbors.

This does not mean — and has never meant — that the U.S. and Israel see eye to eye on every issue. Our differences on such substantial questions as settlements are a matter of record. We have had discussions over technology transfer concerns. We have tried, and will continue to try, to deal with such matters in a businesslike fashion, and on a basis of mutual respect, as befits close friends. We hope we will be able to arrive at mutually acceptable terms that would allow us to extend loan guarantees to facilitate

immigration absorption in a manner compatible with U.S. policies. Our differences should not obscure — as they have threatened to recently — the fact that the U.S. and Israel share fundamental values and that we remain unshakably committed to Israel's security and to preserving Israel's qualitative edge over any likely combination of aggressors.

Syria

The Administration has maintained a broad-based dialogue with the Syrian leadership on a wide range of issues. This policy of engagement has yielded results which serve important U.S. interests. Syria joined the U.S.-led coalition to reverse Saddam Hussein's aggression against Kuwait. President Assad's affirmative response to President Bush's letter inviting Syria to participate in the peace negotiations with Israel was one of the major breakthroughs which allowed Secretary Baker to proceed with constructing a peace process which engages Israel with bilateral negotiations with all its immediate Arab neighbors. And most recently, we have welcomed the Syrian government's decision to lift discriminatory restrictions on travel and the disposition of property by the Syrian Jewish community. We are in close contact with the Syrian government concerning the implementation of this policy.

Our engagement with Syria does not mean that we overlook real differences on outstanding issues such as human rights, narcotics and terrorism. Syria remains on the list of state sponsors of terrorism as it continues to support and provide safehaven for terrorist groups. We are engaged in a continuous and direct dialogue with the Syrian government in an effort to resolve these issues and will work to try to achieve positive results, as we have on other issues.

Lebanon

In Lebanon, U.S. policy remains firm and consistent. We believe that the Taif Agreement continues to offer the best chance of regaining the unity, independence, sovereignty, and territorial integrity of Lebanon. Implementation of this agreement helped bring to an end the turbulent era of civil war in Lebanon. Under the terms of the Taif Accords, the Lebanese and Syrian governments should decide on the redeployment of Syrian troops to the western end of the Biqa Valley no later than September 1992 — which is two years from the ratification of the constitutional reforms in Lebanon. Syria has pledged to abide by the letter and the spirit of the Taif Agreement. It will be of great importance

Official Text

that that commitment be honored in all its aspects.

The Government of Lebanon has made important progress in re-constituting the institutions of the state. The U.S. hopes to see free and fair parliamentary elections held there when adequate preparations can assure their reliability. It is important that the elections be held in an environment free of intimidation and coercion. Accordingly, it is up to the Lebanese government to determine when such free and fair elections can be held. We have encouraged the new government to tackle the country's serious economic problems as its first priority. Recent events underscore the urgency of restoring the Lebanese economy and beginning the task of reconstruction. We, along with other countries and international financial institutions, are considering ways in which we can help.

We continue to support the extension of central government authority throughout all of Lebanon, the disarming of all militias and the withdrawal of all non-Lebanese forces. We have also discussed our serious concern over the situation in south Lebanon with key governments in the region, asking all to exercise maximum restraint, lest the continuing violence lead to even more serious consequences for all concerned.

Jordan

Jordan is playing a very constructive role in the peace process at both the bilateral and multilateral levels. This role has helped us make moderate progress toward the gradual restoration of a bilateral relationship that was severely strained by the Gulf war.

When King Hussein visited the U.S. last March, he pledged to the President Jordan's continued commitment to the peace process and to abide by the UNSC Resolutions on Iraq. We have since been working closely with the Government of Jordan to establish an effective and credible sanctions enforcement regime there. Unfortunately, I cannot yet report to you that we have accomplished this task. Establishment of such a regime is particularly important because reports continue of contraband entering Iraq via Jordan. We have informed the Jordanians that further progress in our bilateral relationship and our ability to provide assistance to Jordan depend not only on the peace process, but also on effective Jordanian cooperation and measures to enforce U.N. sanctions against Iraq.

Egypt

Egypt continues to play an active role in the peace process, participating in each of the five multilateral working groups, working closely with the U.S. in urging the parties to the bilateral process to focus on issues on the table rather than events in the region, and helping to dampen unrealistic expectations by preparing the parties for a long-term process. Internally, the government continues its efforts to reform an economy crippled by decades of socialist policy. While much remains to be done, the government of President Mubarak is making tough decisions and taking steps necessary to privatize and rationalize a massive public sector. Our bilateral relationship remains vigorous and healthy.

Libya

In the context of this review of our policy, I would like to briefly mention Libya. We are cooperating closely with the United Nations and a coalition of allies to end Libyan-sponsored terrorism. The U.S. is playing a leading role in the international effort to ensure that the Libyan-government complies with all aspects of UNSC Resolutions 731 and 748, including bringing the perpetrators of the Pan Am 103 and UTA 772 bombings to justice, and ceasing its support for terrorism and pursuit of nonconventional weapons.

Persian Gulf and Arabian Peninsula

Along with the Middle East peace process, the Persian Gulf has remained a focus of U.S. policy.

Iraq

In Iraq, we continue our leading role in the international effort to maintain sanctions and pressure on Saddam Hussein. Iraq has failed to comply with Security Council requirements in many areas. In light of this clear record of non-compliance, we joined in the Security Council vote last month to maintain economic sanctions against Iraq. As President Bush has made clear, we favor the continuation of sanctions as long as Saddam Hussein continues to hold on to power.

Because of the Iraqi government's threats to its own people, we have asked Turkey for a further extension of operation Provide Comfort. This presence, particularly low-level aircraft flights, was significant in keeping recent Kurdish elections free of Iraqi interference. We welcomed those elections in the context of Kurdish state-

Official Text

ments that they did not challenge Iraqi territorial unity. Let me make it clear that Iraq's territorial integrity remains an important part of U.S. policy and a vital element of regional stability. We look forward one day to elections throughout Iraq so that the Iraqi people can freely choose their representatives and a government that reflects the pluralistic nature of Iraqi society. Currently, we are closely monitoring Saddam Hussein's actions throughout the country and will not tolerate violations of the U.N. Resolutions, including UNSCR 688, which demands an end to acts of repression.

Overall, our policy toward Iraq is on track, and international support for and compliance with U.N. sanctions remains strong, albeit not perfect. The U.N. Special Commission and the International Atomic Energy Agency have made substantial progress toward eliminating Iraq's programs in weapons of mass destruction and offensive missiles. We will continue to provide support to this process, which is vital to regional security and to curbing Iraq's ability to again threaten its neighbors, including Saudi Arabia and Israel. The U.N. Boundary Commission has made good progress on its mission of demarcating the Iraq-Kuwait border. Hundreds of international relief workers are acting to meet the humanitarian needs of the Iraqi people.

Clearly, Saddam hopes to frustrate and outlast the will of the Security Council. However, he should have no illusion that the international community will forget his record of lawless brutality, or accept anything less than full compliance with the U.N. Security Council Resolutions. He is simply, in our view, unredeemable. We will enforce the U.N. sanctions fully.

The Iraqi people deserve new leadership which will not only be representative of the pluralistic nature of Iraqi society, but ready to live at peace with Iraq's neighbors. To that end, we applaud the Iraqi opposition for their courage in standing up to a ruthless regime by meeting last week in Vienna. We hope this is a step toward greater unity under freely chosen leaders and toward a future in which all Iraqis can enjoy the freedoms so long denied them by Saddam Hussein.

Iran

In Iran, we would like to see a return to the international community and constructive participation in regional stability. Many hope that the recent Majlis election will lead to moderate policies. We share this hope, but actions

must be the litmus-test.

Our normalization of relations with Iran depends on several factors, particularly an end to support for terrorism. We recognized Iran's role in the release of American hostages in Lebanon, but that was only a subset of the overall problem of terrorism, where Iranian performance remains unacceptable. Iran's human rights practices, and its apparent pursuit of a destabilizing arms build-up, also remain matters of serious concern. Further, Iran's policies towards its neighbors in the Gulf, where we have vital interests, and in Central Asia and Afghanistan, need to be watched closely. Another serious problem is Iran's categorical opposition to the Arab/Israeli peace process, and its support for those, like Hezbollah in Lebanon, who violently oppose it.

Iran has not taken up our offer to hold a direct dialogue through authorized representatives. The offer remains, as does our desire for a more normal relationship if Iranian behavior comes to reflect international norms.

Arabian Peninsula

On the Arabian Peninsula, there are signs of increasing willingness on the part of governments to expand political participation and we have made progress toward our goal of increased security for the area.

Security cooperation between the United States and the six members of the Gulf Cooperation Council includes military and political consultations, joint exercises and planning for multilateral exercises, and agreements with GCC governments to provide a basis for responding rapidly to future security contingencies. Thus far, we have updated an agreement with Oman, and concluded new agreements with Kuwait and Bahrain, and just yesterday with Qatar. We are continuing discussions with the UAE and Saudi Arabia and hope to make progress on these agreements as soon as possible.

As for steps toward broader political participation, which we urge, Kuwait is preparing for parliamentary elections and resumption of constitutional rule in October. In Saudi Arabia, King Fahd has announced that he will appoint a consultative council. A similar structure of consultative councils was established in Oman last December. In Yemen, multi-party elections are scheduled to be held in November, and many restrictions on the press have been removed. We welcome these developments and will continue to monitor the progress of the Gulf countries as

Official Text

they take steps to permit fuller political participation and increased civil liberties.

Fundamental Values

We are encouraged by these developments. The fundamental values which inspire U.S. foreign policy globally — support for human rights, for popular participation in government, for pluralism, and for the rights of women and minorities — also find reflection in our approach to the countries of the Near East.

This reality is the point of departure for our attitude toward an increasingly important factor in the region — a phenomenon variously described as Political Islam, the Islamic Revival, or Islamic Fundamentalism. I addressed this issue in some detail in remarks I gave at Meridian House June 2nd, the text of which I can leave with you today. But let me just note a few key points:

— First, we do not view Islam as the next "ism" confronting the West or threatening world peace. That is an overly simplistic reaction to a complex reality. It is evident the Crusades have been over for a long time.

— Second, while we have no desire to impose a "made in the USA" model on other societies, we are proud of our values and traditions, and will support those in the region who seek to broaden political participation and respect for basic human values.

— We part company in the Middle East, as elsewhere, with those — whether they cloak their message in religious or other terms — who practice terrorism, oppress minorities, preach intolerance, violate human rights, or pursue their goals through violent means.

— Those who seek to broaden political participation in the Middle East will find us supportive, as we have been elsewhere in the world. At the same time, we are suspect of those who would use the democratic process to come to power, only to destroy that very process in order to retain power and political dominance. While we believe in the principle "one person, one vote," we do not support "one person, one vote, one time."

— In sum, religion is not a determinant of the nature or quality of our relations with the countries of the Middle East. Our quarrel is with extremism, and the violence, denial, intolerance, intimidation, coercion and terror which too often accompany it.

Support to American Business

Finally, I would like to say a few words about our efforts toward a more immediate and material goal, and one in which I know you, Mr. Chairman, have expressed a special interest — namely the promotion of American business and economic interests in the Middle East. There are two important aspects to the work of the State Department and our Embassies toward this objective.

First, we strive in each country to assure that American companies are afforded every opportunity to compete energetically and equally with foreign contenders. Our promotion of fair, free and open markets is aimed at opening foreign doors and keeping them open for American businesses and their products. Second, we in the Department of State, along with our colleagues at Commerce and our Embassy staffs, work actively with American companies to promote their products and services. That these efforts are paying off can be illustrated by a few examples:

— Our Embassies in the GCC countries are assisting American manufacturers to sell passenger aircraft to the region's airlines in the face of fierce international competition.

— The largest proportion of contracts for expansion and modernization of Saudi oil facilities has been awarded to American firms. Embassy Riyadh has played an active role in these and other commercial matters. Total U.S. exports to Saudi Arabia were \$6.6 billion in 1991 and, for the first quarter of 1992, are 26% ahead of last year's pace. We are actively working with the Saudi government to resolve some long-standing commercial disputes and to establish a dispute resolution mechanism.

— Kuwait, with a population of around one million, purchased \$1.2 billion worth of U.S. goods and services during war-ravaged 1991 and has increased its imports of American products this year. In fact, U.S. exports to Kuwait alone provided jobs for 23,000 Americans in 1991, according to Department of Commerce figures.

These are just a few examples. The Department is active, in Washington and at our Embassies, on a daily basis to assist and promote U.S. business throughout the Middle East, the Maghreb and South Asia. We know from experience that sound economic and business ties between the U.S. and our friends and allies create a broader,

Official Text

more stable community of interests as well as directly benefiting the American worker and economy.

Conclusion

Mr. Chairman, the principled but pragmatic view I have outlined is reflected in the excellent relations we enjoy with so many of the countries of the region — from Israel to countries whose systems of government are based on Islamic principles. It is an integral part of a realistic approach to achieving the U.S. policy goals I mentioned at the beginning of my statement.

I will be happy now to respond to any questions you or the other distinguished members of the Subcommittee may have.

(End Text)

06/25/92

**DJEREJIAN TESTIFIES ON U.S.
POLICY IN MIDDLE EAST**

(Tr: House Foreign Affairs hearing 6/24)

Washington — Following is an unofficial transcript of Assistant Secretary of State Edward Djerejian's June 24 testimony before the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East, in which he discussed developments in the Middle East.

The hearing was chaired by Congressman Lee Hamilton (Democrat-Indiana):

(Begin Transcript)

REP. HAMILTON: (In progress) — beyond yesterday's elections; the status of the Middle East's bilateral and regional peace negotiations; the development of more pluralism and respect for human rights in the Middle East; the stalemate with Iraq; United States relations with Gulf states, Egypt, Jordan and Lebanon; the situation in Iran; security issues in the Persian Gulf; arms sales to and arms control in the Middle East.

We hear testimony today from the honorable Edward P. Djerejian, Assistant Secretary of State for Near Eastern & South Asian Affairs. The last subcommittee open hearing on developments in the Middle East with Mr. Djerejian was March 17th of this year.

Mr. Secretary, I've just been handed your statement. That, of course, will be entered into the record in full. We would appreciate your summarizing that statement, if you care to do so, before we turn to questions. We welcome you, and you may proceed.

MR. DJEREJIAN: Thank you very much, Mr. Chairman. I appreciate the opportunity to meet with you and the distinguished members of the subcommittee again. As you stated, it has been three months since we last met, and I would like today to review our efforts to achieve the broad policy goals of the United States in the Near East. Let me discuss some of the steps we have taken to achieve these goals since I last spoke with you.

The Arab-Israeli peace process is on a firm footing, and progress is being made. Away from the glare of publicity,

negotiations involving Israel, Arab states and Palestinians have become an established fact in the region. Five rounds of direct bilateral negotiations have taken place. Five multilateral working groups met during May to discuss regional cooperative activities in such areas as water, the environment, arms control and regional security, refugees, and economic development. The multilateral steering committee convened to ensure that the multilateral track fulfilled its promise of complementing, in a pragmatic manner, but not substituting for, the direct bilateral negotiations. Throughout this whole process, we are working closely with our co-sponsor, Russia.

In the bilateral negotiations, the parties have taken tentative steps toward serious engagement on the core issues. Israel and the Palestinians have tabled proposals containing models or outlines for interim self-government arrangements. During the last round of talks in Washington, the two sides engaged more intensively on several aspects of these models. As would be expected, each party also sought to modify the positions of the other side. Israel asserted that the Palestinian model was too much like a Palestinian state rather than an interim self-government. The Palestinians countered that the Israeli outline minimized the scope of powers and authorities to be transferred and did not include some key elements from the Camp David Accords, such as elections. The Palestinians have also used the negotiations to focus attention on Israeli occupation practices, settlements, and the human rights situation. Israel has called for an end of Intifada violence and the economic boycott.

In the Israeli-Jordanian negotiations, the two sides have engaged in practical discussions on several key issues, such as water, energy and security.

In the negotiations between Israel and Lebanon, the security situation on the ground continues to be of serious concern. Differences between the parties focus on two main points. Israel seeks a full peace treaty and normalization with Lebanon. Lebanon seeks immediate implementation of UN Security Council Resolution 425. Notwithstanding this difference of view, the parties are engaged in serious discussions, particularly in the area of security. It is helpful, we think, that Israel has made it clear that it makes no claim to Lebanese territory or resources.

In the Israeli-Syrian talks, the two sides continue to focus on the meaning of a peace settlement under UNSC Resolutions 242 and 338. Each side has presented its views and has been testing and probing the position of the other side.

Official Text

There have been serious exchanges, Mr. Chairman, on the issue of mutual security between the Israelis and the Syrians, and we think this is encouraging.

All of the parties have now agreed to conduct the next round of bilateral negotiations in Rome at a time to be determined. As a co-sponsor of the peace process, we are working closely with the Italian government to ensure that the upcoming negotiations proceed smoothly. With their basic positions now on the table, we believe the parties can usefully begin defining possible areas of agreement and narrowing the gaps. This will require hard work, careful listening, hard-nosed realism and some calculated risk-taking. At the same time, the parties need to focus on the issues being negotiated and not be distracted by events away from the table. We hope all sides will undertake measures designed to assure that the negotiations take place in a political environment conducive to making progress and instilling confidence in the peace process.

Mr. Chairman, even as the bilateral negotiating process was under way, the administration worked with our co-sponsor, Russia, the parties in the region, and many of our friends and allies around the world to structure multilateral negotiations on issues of regional concern. These negotiations hold promise of allowing the parties to deal with issues that have been neglected for too long. The multilateral negotiations were conceived as a means of complementing the bilateral negotiations, not substituting for them. These fora help bring into the process additional parties from the region as well as extraregional parties who can contribute expertise, experience and resources, which are the criteria which we have established for participation in the multilaterals.

In May, the multilateral working groups held their initial meeting in capitals around the world. In all cases, the results were encouraging, as all parties engaged seriously and pragmatically on a range of issues. In the environment working group in Tokyo, a number of practical measures were identified that hold the potential for resolving some festering environmental problems in the Gulf of Aqaba and in refugee camps in the Occupied Territories.

In Vienna, the water working group agreed to study ways to enhance the supply of water and the availability of data on water resources.

The Canadians hosted the refugee working group. In Ottawa, the parties identified a range of possible practical steps that could be taken to alleviate the plight of refugees

and displaced persons, without prejudice to the ultimate political settlement.

In the economic development working group which met in Brussels, the parties agreed to compile an inventory of priority areas for cooperation.

And here in Washington, the arms control and regional security working group convened and began the important process of familiarization with each other and with the concepts, methods and history of arms control and confidence and security-building measures.

Mr. Chairman, we were heartened by the participation of so many parties from inside and outside of the region. Most Arab states participated in all the working groups, including Jordan, Egypt, Tunisia, Morocco, Algeria, Saudi Arabia, Kuwait, Bahrain, Oman, the United Arab Emirates, Qatar and Yemen. Palestinians also participated in four of the working groups. The contributions of these Arab delegations to the launching of the multilateral process with Israel were significant.

Also in May, I co-chaired the multilateral steering committee in Lisbon. This committee coordinates the efforts of the working groups. Its first meeting after the Moscow organizational session was successful and productive. The reports from the five working groups demonstrated that all parties are approaching the issues seriously and, I stress, pragmatically. The committee agreed on venues and time frames for the next round of working group meetings to be held in the fall.

Clearly we were disappointed that Syria and Lebanon decided not to attend the multilateral negotiations, and we were equally disappointed that Israel decided not to attend the working groups on economic development and refugees. We intend to keep these parties fully briefed in the hope that they will decide to attend future meetings of the working groups and the steering committee.

Mr. Chairman, I would like to now add a word in the context of the peace process about our bilateral relations with the parties most directly concerned. And in doing so, I want to deal with the reality of the relationships and not the mythology and misperceptions that crop up from time to time. Let me start with Israel. And if you allow me, I'd like to depart from my prepared remarks to make — to add a few words about the Israeli elections held yesterday.

First, we want to congratulate the Israeli people for the

Official Text

vibrant exercise of democracy through the electoral process, a habit which is thankfully expanding worldwide. Second, as you know, final results in the elections will not be available for several days as absentee ballots are counted. Under Israeli law, President Herzog will begin consulting with the political parties with an eye toward inviting one of the party leaders to try to form a government that could secure Knesset approval. During this period, which could take some days or weeks, the US government will not be commenting on the internal scene in Israel. As we have said throughout the Israeli election campaign, we remain prepared to work with whatever government emerges. In particular, we want to work as partners with the next Israeli government in achieving real progress in the peace process and in deepening US-Israeli bilateral relations.

This relationship, Mr. Chairman, remains rock-solid. It is based on the firmest of foundations: As Secretary Baker has made clear, shared democratic ideals and values, profound and extensive ties from the grassroots to the official level, and an unshakeable US commitment to Israeli security. US-Israeli relations at every sphere remain active and vibrant. This has been fully reflected in this administration's approach to a range of issues of great importance to Israel. We succeeded in overturning the Zionism-racism equation in the UN General Assembly. We helped Israel achieve the recognition it deserves with the establishment or upgrading of Israel's diplomatic ties with Russia, Turkey, India, China and other countries. We were proud to play a key role in the exodus of Ethiopian Jews and Jews from the former Soviet Union. We helped Israel defend itself against Saddam Hussein's aggression and eliminated Iraq's ability to project significant force against Israel. We played a key role with Syria on the travel status of Syrian Jews. And most importantly, we successfully brought about a negotiating process on terms long sought by Israel; namely, direct negotiations between Israel and each of its neighbors.

This does not mean and has never meant that the US and Israel see eye to eye on every issue. Our differences on such substantial questions as settlements are a matter of record. We have had discussions over technology transfer concerns. We have tried and will continue to try to deal with such matters in a businesslike fashion and on the basis of mutual respect, as befits close friends. We hope we will be able to arrive at mutually acceptable terms that will allow us to extend loan guarantees to facilitate immigration absorption in a manner compatible with US policies. Our differences should not obscure, as they have threat-

ened to recently, the fact that the United States and Israel share fundamental values and that we remain unshakably committed to Israel's security and to preserving Israel's qualitative edge over any likely combination of aggressors.

The administration has maintained a broad-based dialogue with the Syrian government and leadership on a wide range of issues. This policy of engagement has yielded results which serve important US interests. Syria joined the US-led coalition to reverse Saddam Hussein's aggression against Kuwait. President Assad's affirmative response to President Bush's letter inviting Syria to participate in the peace negotiations with Israel was one of the major breakthroughs which allowed Secretary Baker to proceed with constructing a peace process which engages Israel in bilateral negotiations with all of its immediate Arab neighbors. And most recently, we have welcomed the Syrian government's decision to lift discriminatory restrictions on travel and the disposition (?) of property by the Syrian Jewish community. We are in close contact with the Syrian government concerning the implementation of this policy.

Our engagement with Syria does not mean that we overlook real differences on outstanding issues such as human rights, narcotics and terrorism. Syria remains on the list of state sponsors of terrorism as it continues to support and provide safe haven for terrorist groups. We are engaged in a continuous and direct dialogue with the Syrian government in an effort to resolve these issues, and we'll work to try to achieve positive results, as we have on other issues.

In Lebanon, US policy remains firm and consistent. We believe that the Taif agreement continues to offer the best chance of regaining the unity, independence, sovereignty and territorial integrity of Lebanon. Implementation of this agreement helped bring to an end the turbulent era of civil war in Lebanon. Under the terms of the Taif accord, the Lebanese and Syrian governments should decide on the redeployment of Syrian troops to the western end of the Bekaa Valley no later than September 1992, which is two years from the ratification of the constitutional reforms in Lebanon. Syria has pledged to abide by the letter and the spirit of the Taif agreement. It will be of great importance that that commitment be honored in all its aspects.

The government of Lebanon has made important progress in reconstituting institutions of the state. The United States hopes to see free and fair parliamentary elections

Official Text

held there when adequate preparations can assure their reliability. It is important that the elections be held in an environment free of intimidation and coercion. Accordingly, it is up to the Lebanese government to determine when such free and fair elections can be held. We, on our part, have encouraged the new government to tackle the country's serious economic problems as its very first priority. Recent events underscore the urgency of restoring the Lebanese economy and beginning the task of reconstruction. We, along with other countries and international financial institutions, are considering ways in which we can help.

We continue to support the extension of central government authority throughout all of Lebanon, the disarming of all militias, and the withdrawal of all non-Lebanese forces. We have also discussed our serious concern over the situation in South Lebanon with key governments in the region, asking all to exercise maximum restraint, lest the continuing violence lead to even more serious consequences for all concerned.

Concerning Jordan, it is playing a very constructive role in the peace process at both the bilateral and multilateral levels. This role has helped us make moderate progress toward the gradual restoration of a bilateral relationship that was severely strained by the Gulf war. When King Hussein visited the United States last March, he pledged to the President Jordan's continued commitment to the peace process and to abide by the United Nations Security Council resolutions on Iraq. We have since been working closely with the government of Jordan to establish an effective and credible sanctions enforcement regime there.

Unfortunately, Mr. Chairman, I cannot yet report to you that we have accomplished this task. Establishment of such a regime is particularly important because reports continue of contraband entering Iraq via Jordan. We have informed the Jordanians that further progress in our bilateral relationship and our ability to provide assistance to Jordan depend not only on the peace process, but also on effective Jordanian cooperation and measures to enforce US sanctions — United Nations sanctions against Iraq.

Egypt continues to play an active role in the peace process, participating in each of the five multilateral working groups, working closely with the US and urging the parties to the bilateral process to focus on issues on the table rather than events in the region, and helping to dampen unrealistic expectations by preparing the parties for a long-term

process. Internally, the government continues its efforts to reform an economy crippled by decades of socialist policies. While much remains to be done, as you well know, Mr. Chairman — and I know your interest in this — the government of President Mubarak is making tough decisions, taking steps necessary to privatize and rationalize the massive public sector. Our bilateral relationship remains vigorous and healthy.

In the context of this review of our policy, I would like to briefly mention Libya. We are cooperating closely with the UN and a coalition of allies to end Libyan-sponsored terrorism. The US is playing a leading role in the international effort to ensure that the Libyan government complies with all aspects of UN Resolutions 731 and 748, including bringing the perpetrators of the Pan Am 103 and UTA 772 bombings to justice and ceasing its support for terrorism and pursuit of non-conventional weapons.

Along with the Middle East peace process, the Persian Gulf has remained a focus of US policy. In Iraq, we continue our leading role in the international effort to maintain sanctions and pressure on Saddam Hussein. Iraq has failed to comply with Security Council requirements in many areas. In light of this clear record of non-compliance, we joined in the Security Council vote last month to maintain economic sanctions against Iraq. As President Bush has made clear, we favor the continuation of sanctions as long as Saddam Hussein continues to hold on to power.

Because of the Iraqi government's threat to its own people, we have asked Turkey for a further extension of Operation Provide Comfort. This presence, particularly low-level aircraft flights, was significant, Mr. Chairman, in keeping recent Kurdish elections free of Iraqi interference. We welcome those elections in the context of Kurdish statements that they did not challenge Iraq's territorial integrity. Let me make it clear that Iraq's territorial integrity remains an important part of US policy and a vital element of regional stability.

We look forward one day to elections throughout Iraq so that the Iraqi people can freely choose their representatives and a government that reflects the pluralistic nature of Iraqi society. Currently we are closely monitoring Saddam Hussein's actions throughout the country and will not tolerate violations of UN resolutions, including UN Resolution 688, which demands an act — an end to acts of repression.

Official Text

Overall, our policy toward Iraq is on track, and international support for, and compliance with, UN sanctions remains strong, albeit not perfect. The UN Special Commission and the IAEA have made substantial progress toward eliminating Iraq's programs in weapons of mass destruction and offensive missiles. We will continue to provide support to this process, which is vital to regional security and to curbing Iraq's ability to again threaten its neighbors, including Saudi Arabia and Israel. The UN Boundary Commission has made good progress on its mission of demarcating the Iraq-Kuwait border. Hundreds of international relief workers are acting to meet the humanitarian needs of the Iraqi people.

Clearly, Saddam hopes to frustrate and outlast the will of the Security Council. However, he should have no illusion that the international community will forget his record of lawless brutality or accept anything less than full compliance with the UN Security Council resolutions. Mr. Chairman, he is simply, in our view, unredeemable. We will enforce the UN sanctions fully.

The Iraqi people, in our view, deserve new leadership which will not only be representative of the pluralistic nature of Iraqi society, but ready to live at peace with Iraq's neighbors. To that end, we applaud the Iraqi opposition for their courage in standing up to a ruthless regime by meeting last week in Vienna. We hope this is a step toward greater unity under freely-chosen leaders and for the future in which all Iraqis can enjoy the freedom so long denied them by Saddam Hussein.

In Iran, we would like to see a return to the international community and a constructive participation in regional stability. Many hope that the recent Majlis election will lead to moderate policies. We share this hope, but actions must be the litmus test. Our normalization of relations with Iran depends on several factors, particularly an end to support for terrorism. We've recognized Iran's role in the release of American hostages in Lebanon, but that was only a subset of the overall problem of terrorism, where Iranian performance remains unacceptable.

Iran's human rights practices and its apparent pursuit of a destabilizing arms buildup also remain matter of serious concern. Further, Iran's policies toward its neighbors in the Gulf where we have vital interests and in Central Asia and in Afghanistan need to be watched closely. Another serious problem is Iran's categorical opposition to the Arab-Israeli peace process and its support for those like Hezbollah in Lebanon, who violently oppose it. Iran has not taken up

our offer to hold a direct dialogue through authorized representatives. The offer remains, as does our desire for a more relationship if Iranian behavior comes to reflect international normals.

On the Arabian Peninsula, there are signs of increasing willingness on the part of governments to expand political participation, and we have made progress toward our goal of increased security for the area. Security cooperation between the United States and the six members of the GCC includes military and political consultations, joint exercises, and planning for multilateral exercises, and agreements with GCC governments to provide a basis for responding rapidly to future security contingencies. Thus far, we have updated an agreement with Oman and concluded new agreements with Kuwait and Bahrain and just yesterday with Qatar. We are continuing discussions with the UAE and Saudi Arabia and hope to make progress on these agreements as soon as possible.

As for steps toward broader political participation, which we urge, Kuwait is preparing for parliamentary elections and resumption of constitutional rule in October. In Saudi Arabia, King Fahd has announced that he will appoint a consultative council. A similar structure of consultative councils was established in Oman last December. In Yemen, multi-party elections are scheduled to be held in November, and many restrictions on the press have been removed. We welcome these developments and will continue to monitor the progress of the Gulf countries as they take steps to permit fuller political participation and increase civil liberties.

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, I'll interrupt you here. We've had the second bells on a vote. So, we'll have to have a recess while members vote. And as soon as some of the members who left early return, we'll let you pick up with your statement.

The subcommittee will stand in recess for the purpose of voting.

(Recess.)

MR. DJEREJIAN: We are encouraged by these developments. (Chairman bangs on gavel.)

The fundamental values which inspire U.S. foreign policy globally — support for human rights, for popular participation in government, for pluralism, and for the rights of women and minorities — also find reflection in our

Official Text

approach to the countries of the Near East. This reality is the point of departure for our attitude toward an increasingly important factor in the region, a phenomenon variously described as political Islam, Islamic revival, or Islamic fundamentalism. I addressed this issue in some detail in remarks I gave at Meridian House on June 2nd, the text of which I can leave with you today, but let me just note a few key points which I think are important.

First, we do not view Islam as the next "ism" confronting the West or threatening world peace. That is an overly simplistic reaction to a complex reality. It is evident the crusades have been over for a long time.

Second, while we have no desire to impose a made-in-the-USA model on other societies, we are proud of our values and traditions and will support those in the region who seek to broaden political participation and respect for basic human values. We part company in the Middle East, as elsewhere, with those, whether they cloak their message in religious or other terms, who practice terrorism, oppress minorities, preach intolerance, violate human rights, or pursue their goals through violent means.

Those who seek to broaden political participation in the Middle East will find us supportive as we have been elsewhere in the world. At the same time, we are suspect of those who would use the democratic process to come to power only to destroy that very process in order to retain power and political dominance. While we believe in the principle "one person-one vote," we do not support "one person-one vote-one time."

In sum, religion is not a determinant of the nature or quality of our relations with the countries of the Middle East. Our quarrel is with extremism and the violence, denial, intolerance, intimidation, coercion, and terror which too often accompany it.

Finally, Mr. Chairman, I would like to say a few words about our efforts toward a more immediate and material goal and one in which I know that Chairman Hamilton has expressed a special interest, namely the promotion of American business and economic interests in the Middle East. There are two important aspects to the work of the State Department and our embassies toward this objective.

First, we strive in each country to assure that American companies are afforded every opportunity to compete energetically and equally with foreign contenders. Our

promotion of fair, free, and open markets is aimed at opening foreign doors and keeping them open for American businesses and their products. Second, we in the Department of State, along with our colleagues at Commerce and our embassy staffs, work actively with American companies to promote their products and services.

That these efforts are paying off can be illustrated by a few examples. Our embassies in the GCC countries are assisting American manufacturers to sell passenger aircraft to the region's airlines in the face of fierce international competition.

The largest proportion of contracts for expansion and modernization of Saudi oil facilities has been awarded to American firms. Embassy Riyadh has played an active role in these and other commercial matters. Total US exports to Saudi Arabia were \$6.6 billion in 1991, and for the first quarter of 1992 are 26 percent ahead of last year's pace. We are actively working with the Saudi government to resolve some longstanding commercial disputes and to establish a dispute resolution mechanism.

Kuwait, with a population of around one million, purchased 1.2 billion worth of US goods and services during war-ravaged 1991 and has increased its imports of American products this year. In fact, US exports to Kuwait alone provided jobs for 23,000 Americans in 1991, according to Department of Commerce figures.

These are just a few examples. The department is active in Washington and at our embassies on a daily basis to assist and promote US business throughout the Middle East, the Nagreb, and South Asia. We know from experience that sound economic and business ties between the United States and our friends and allies create a broader, more stable community of interest, as well as directly benefiting the American worker and the American economy.

Mr. Chairman, the principled, but pragmatic view I have outlined is reflected in the excellent relations we enjoy with so many of the countries of the region, from Israel to countries whose systems of government are based on Islamic principles. It is an integral part of a realistic approach to achieving the US policy goals I mentioned at the beginning of my statement.

I will be happy now to respond to any questions you or the other distinguished members of the subcommittee may have.

Official Text

REP. LANTOS: Thank you very much, Mr. Secretary. Well, let's begin with the Israeli elections. I join you in commending the people of Israel, the only democracy in the whole region, for concluding yet another open and free set of elections with a voter participation of almost 78 percent. I think it's 75.7 — 77.56. This is a degree of voter participation that older democracies, including ourselves, could well emulate.

One question which clearly emerges in the wake of this vote, and I would appreciate it if you would be willing to address the issues I'm raising, because these are not internal issues that you will not comment on you said, is the administration at this stage ready to proceed vigorously with the \$10 billion loan guarantee that was suspended for a variety of complex reasons? And what, in fact, are the conditions at the moment that the administration attaches to its full and vigorous support of this 10 billion loan guarantee measure?

MR. DJEREJIAN: Mr. Chairman, the loan guarantee proposal is very much still on the table. Since January, as you know, we have negotiated with members of the Congress to design a loan guarantee proposal that would meet Israeli needs and be consistent with longstanding US policy that settlements are an obstacle to peace. To provide up to \$10 billion in new loan guarantees to Israel, we must have assurances that these funds will not be used in a way which is contrary to this US policy, which all administrations — Democrat and Republican — have followed since 1967.

In our view, the Senate proposal we were dealing with failed to meet this basic test. Subsequently, the administration submitted another proposal for consideration by the Congress. This proposal would have authorized up to \$10 billion over six years, and the President would have had discretion to suspend or end the program if there were any new construction activities beyond — beyond — the completion of construction underway as of January 1, 1992.

We would like to find a way to provide loan guarantees based on long-held US policy positions. As you know, we have firmly and consistently supported absorption assistance. We believe the President's compromise proposal is fair, balanced, and consistent with US policy. And we would welcome congressmen — the Congress' engaging on the President's compromise proposal. As I said, it's on the table.

REP. LANTOS: Well, let me ask you to be a little more specific. What would you wish — assuming that Mr. Rabin is the new prime minister, what would you wish him to say or do to obtain the support of the administration, because obviously, if he does, the Congress will be supported. So, if the new prime minister takes office — when he takes office, what does he have to say and do to get support by this administration for the loan guarantees?

MR. DJEREJIAN: I think I've outlined that in my response to your question. But —

REP. LANTOS: Well, it was too polished for some of us to follow.

MR. DJEREJIAN: Certainly not you, sir. (Laughter.) I am sure that —

REP. LANTOS: Just give it to us point —

MR. DJEREJIAN: I'm sure that my level of sophistication does not equal yours.

REP. LANTOS: Just give it to us point by point if you would, Mr. Secretary.

MR. DJEREJIAN: I really can't get into the details of what we would be specifically negotiating with the next prime minister of Israel, whoever that may be. The fundamental point, Congressman, is that we are prepared to engage with the new Israeli government on loan guarantees consistent with US policy and principles — on absorption assistance, which we fully support, and in consideration of our longstanding policy on settlements. So, obviously, once a new Israeli government is formed, we are standing ready to engage with that government to continue these discussions with the objective of trying to come to an agreement that is mutually acceptable to both sides. But I want to assure you that the readiness from our side is very much there.

REP. LANTOS: Well, if I may pursue this along a somewhat different line, all of us anticipate that the governmental change will mean a significant boost to the peace process. This may be a great historic moment that both the Palestinian Arabs and Israel's Arab neighbors ought to seize. What are the plans of the Department of State to make it clear to Israel's Arab negotiating partners that they are unlikely to get a more accommodating Israeli government not only in this century, but as far as the eye

Official Text

can see and, if the negotiations are unsuccessful with the new Rabin regime, it is very unlikely that any subsequent regime will be as accommodating as this one is likely to be? Are you advising Israel's Arab negotiating partners and are you advising the Palestinian Arab negotiating team to seize this historic moment, to be forthcoming and flexible and not to allow this opportunity to slip by?

MR. DJEREJIAN: Congressman Lantos, we have been consistently, are, and will be urging all the parties to the Arab-Israeli peace process to seize the moment, to seize the opportunity at hand. It is, indeed, an historic opportunity —

REP. LANTOS: Well, would you consider, for instance —

MR. DJEREJIAN: — for peace.

REP. LANTOS: — the Palestinian embrace of Yassir Arafat just within the last few days both physically and in other ways a helpful step along these lines?

MR. DJEREJIAN: Congressman, I am not going to comment on the internal activities of the PLO and the Palestinians. What I will say —

REP. LANTOS: These were external activities.

MR. DJEREJIAN: I understand, but what I will say very clearly is that, as far as the Arab-Israeli peace process is concerned, that both President Bush and Secretary Baker have so carefully constructed, the PLO is not engaged in those negotiations. These negotiations are taking place between Israel and all its Arab partners, its immediate neighbors, and the Palestinians from the territories. So, I want to make that clear.

REP. LANTOS: May I ask a question about Iraq? There is a general perception, Mr. Secretary, that Saddam Hussein today is much stronger than he was a year ago. And political wags speculate that come next January Mr. Bush will no longer be in office but Saddam Hussein will still be very much in office. Is Saddam Hussein stronger today because of his ability to circumvent UN sanctions and tap some secret financial reserves, circumvent UN sanctions with the aid of Jordan as you have indicated in your opening statement? Is he stronger because he's been able to rebuild his military and strengthen his political base through torture and repression? Is he stronger because he's providing his own loyalists in the Ba'ath Party with

economic benefits that the population at large is deprived of? Is he stronger because he is playing on the fears of the Iraqi military that retribution will come once he is forced out of office? Why, first of all, do you agree that he is stronger? Secondly, if so, what does the administration plan to do about it?

MR. DJEREJIAN: Well, Congressman, I think the bottom line, and what we consider to be most important, is that Saddam Hussein's position remains far weaker than it was before the liberation of Kuwait, by defeat of the Iraqi army in Desert Storm. I mean, that is a fundamental fact.

REP. LANTOS: That is not my question —

MR. DJEREJIAN: I will get to your question, Congressman. His military threat to the region and his neighbors has been significantly reduced. It is true that Saddam is focused on his physical survival. He has concentrated on ringing himself with force and purging suspect elements from those close to him. In this sense, in terms of your question, he is hanging on and enhancing his personal security. But his basic situation cannot be considered to be truly secure.

One cannot predict when Saddam Hussein might be toppled. Indeed, when change comes, we believe it will come suddenly.

Now, Saddam has ceded control over some areas; he is not fully in control in many others; and has diminished Iraq's sovereignty over its borders and resources. We've seen no increase in popular support or legitimacy for his regime.

Saddam's quest for survival has further isolated him from real-world information, increasing his chances for miscalculations. As the President said in his statement marking the anniversary of Operation Desert Storm, and I wish to repeat this: "A new leadership in Baghdad that accepts the United Nations' resolutions and is ready to live at peace with its neighbors and its own people, will find a partner in the United States, one willing to seek to lift economic sanctions and help restore Iraq to its rightful place in the family of nations."

So, basically, my response to your question is inherent in the remarks I've made here, sir.

REP. LANTOS: That he is stronger?

MR. DJEREJIAN: That he is concentrated on his —

Official Text

focused on his physical survival, that he is enhancing his personal security. But that when you take the long view of what his position is today and what it was before Desert Storm, he is significantly weaker today than he was before Desert Storm. And that's, I think, the bottom line.

REP. LANTOS: Thank you, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: I'll turn to Mr. Gilman in a minute. Now, Mr. Djerejian, you have left a very different impression with respect to Saddam Hussein than an intelligence report. The newspaper reports, with regard to classified intelligence reports, indicate that, despite stringent economic sanctions and diplomatic isolations, Saddam Hussein is stronger now than he was a year ago. You are aware of those intelligence reports, are you?

MR. DJEREJIAN: Mr. Chairman, I am aware of the intelligence reports —

REP. HAMILTON: Do you agree with them?

MR. DJEREJIAN: — but I cannot comment on those intelligence reports in a public hearing.

REP. HAMILTON: Do you or do you not agree with the statement that Saddam Hussein is stronger today than he was a year ago?

MR. DJEREJIAN: Mr. Chairman, I will not be able to respond to your question in an open hearing, because —

REP. HAMILTON: Well, that's — all right, I'm just —

MR. DJEREJIAN: — you're basing it on reported intelligence reports.

REP. HAMILTON: Well, let's strike the intelligence. I'll make the statement that my impression is that Saddam Hussein is stronger today than he was a year ago. Do you agree with that statement or do you not?

MR. DJEREJIAN: Mr. Chairman, I think I answered that —

REP. HAMILTON: You did not answer that question.

MR. DJEREJIAN: — to Congressman Lantos.

REP. HAMILTON: You did not answer that question, Mr. Secretary. Is he stronger today than he was a year ago?

MR. DJEREJIAN: He is certainly weaker today than he was before Operation Desert Storm.

REP. HAMILTON: That is not the question. The question —

MR. DJEREJIAN: He — in the last year —

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, Mr. Secretary, tell me — if you want to refuse to answer the question, you have that right. But give me, and give Mr. Lantos, a direct answer to the question: Is Saddam Hussein stronger today than he was a year ago? Do you refuse to answer the question?

MR. DJEREJIAN: No, I don't refuse to answer the question.

REP. HAMILTON: Well, you're not answering it directly. You are not answering the question directly.

MR. DJEREJIAN: I stated that he has enhanced his personal security.

REP. HAMILTON: Is he strong —

MR. DJEREJIAN: And my answer to you is that I think he has enhanced his personal security certainly in the last year.

REP. HAMILTON: Does that —

MR. DJEREJIAN: In that respect, yes, he has enhanced his personal security.

REP. HAMILTON: Has he begun to rebuild some of the country's infrastructure?

MR. DJEREJIAN: He is employing efforts to rebuild some of the infrastructure, yes.

REP. HAMILTON: And he's been able to tap hidden Iraqi reserves?

MR. DJEREJIAN: Well, this now gets into areas where I do not wish to comment on. But I can't go any further than what I've said.

REP. HAMILTON: But you're not — you do not answer the question overall if he is stronger today than a year ago?

Official Text

MR. DJEREJIAN: No. The way I answer that, Mr. Chairman — I am not trying to evade the question — is that I do —

REP. HAMILTON: Look, Mr. Secretary, don't tell me you're not evading the question. You are evading the question. Now, you have the right, and I'll accept that right — if you want to tell me you don't want to answer the question, okay, I can't force you to answer the question.

MR. DJEREJIAN: Okay.

REP. HAMILTON: But don't pretend that you're answering the question. You are not answering the question.

MR. DJEREJIAN: I stated that he has enhanced his personal security and that he is working to —

REP. HAMILTON: That's not the question!

MR. DJEREJIAN: — build Iraq's infrastructure. But beyond that I cannot go, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: So you refuse to answer the question.

MR. DJEREJIAN: Any further.

REP. HAMILTON: Right. Now, he has — is it correct that most of the damaged roads and bridges have been repaired or replaced?

MR. DJEREJIAN: I don't know. I'd have to look into that.

REP. HAMILTON: Is it correct that 80 percent of the telephone switching facilities have been restored?

MR. DJEREJIAN: I don't have knowledge of those details.

REP. HAMILTON: Is it correct that 65 percent of the power generating capacity has been restored?

MR. DJEREJIAN: I don't have information on that?

REP. HAMILTON: Is it correct that 50 percent of the damaged oil facilities have been restored?

MR. DJEREJIAN: I can't respond to that.

REP. HAMILTON: Is it correct that the main chlorine plant has been repaired and that water service is partly resumed?

MR. DJEREJIAN: I cannot respond to these specific questions. I'll be glad to look into them and give you a considered response, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: Is it your impression that there has been — let's strike the particular figures I used — is it your impression that substantial improvements have been made with regard to roads and bridges and telephone switching facilities and power generating capacity and oil facilities?

MR. DJEREJIAN: He is basically working to improve the infrastructure. I would have to give you a considered response to whether it was substantial in the specific categories that you are mentioning. I'd have to look into that specifically.

REP. HAMILTON: Well, assuming that these figures are about right or approximately right — and we all understand they are estimates — how is it that a country under sanctions and damaged as badly as Iraq was during the war, can come up with this fairly impressive record of recovery?

MR. DJEREJIAN: Well, first, we have to determine the basic facts we're citing, Mr. Chairman. On that, let me — I would be very happy to come into a closed hearing to discuss this matter with much more specificity, because a lot of these facts that — and information that you are conveying, I believe must be coming from reported intelligence reports, and I think I would like to deal with those in a closed hearing and not in a public hearing.

But certainly, Mr. Chairman, I think that he has had access to internal assets and gold reserves. And, as I stated, there is leakage in the sanctions regime. So I think, based on those, at least those two factors, he has been able to do some of this.

REP. HAMILTON: Is it your view that the prospects for the peace process have now been enhanced as a result of the Israeli elections results?

MR. DJEREJIAN: Well, I think we have to determine that once the new prime minister is named and we see exactly what the policy and the specific positions of the new Israeli government are at the negotiating table — and the first opportunity for that, Mr. Chairman, will be in Rome when

Official Text

we will be able to convene the sixth round.

REP. HAMILTON: Is it your impression that Labor won the election yesterday?

MR. DJEREJIAN: It certainly looks that way, but —

REP. HAMILTON: Is it your impression that the position of the Labor Party, with respect to the corollary positions of the administration are closer to our administration's position than the Likud Party's positions had been?

MR. DJEREJIAN: Well, certain of the statements made by — policy positions advocated by Labor and by Mr. Rabin on a variety of issues, including settlements — we will have to see how these are translated once he is in power.

REP. HAMILTON: I understand.

MR. DJEREJIAN: If he is the next prime minister of Israel and —

REP. HAMILTON: But —

MR. DJEREJIAN: — again, the litmus test, Mr. Chairman, will be what positions are actually tabled at the negotiating fora. So I don't —

REP. HAMILTON: I understand.

MR. DJEREJIAN: — if I should predict that.

REP. HAMILTON: I understand that. But the position of the Labor Party with respect to the freeze on settlements for example, has been closer to the American position than was the position of Prime Minister Shamir's government — is that correct?

MR. DJEREJIAN: Yes.

REP. HAMILTON: Yes. And the position of the Labor Party with respect to the readiness to trade land for peace has been closer to the American position than the Likud Party position — is that not correct?

MR. DJEREJIAN: Well, these political statements, policy statements, again, will have to be taken into consideration —

REP. HAMILTON: I understand —

MR. DJEREJIAN: — when they are translated into actual positions of the next Israeli government.

REP. HAMILTON: I understand. I am not asking you about the new Labor Party's — the new Labor government's policy positions; I am asking you about positions that the Labor Party has taken during the campaign in Israel. And I am trying to compare those positions with the American position. And the point I'm making, which is obvious to you, that those positions are closer to the American administration's position than the Likud Party's positions have been. That's correct, is it not?

MR. DJEREJIAN: In certain areas, yes, sir.

REP. HAMILTON: And also, with respect to a compromise on the Golan Heights, they've been closer, have they not?

MR. DJEREJIAN: Well, that has to be determined.

REP. HAMILTON: Well, has —

MR. DJEREJIAN: That has to be determined.

REP. HAMILTON: Haven't the Labor Party positions in the past been closer to the American position with respect to Golan Heights?

MR. DJEREJIAN: I would reserve judgment on that until we actually saw the —

REP. HAMILTON: All right. How about the position with regard to autonomy for the Palestinians? Has the Labor Party position been closer to the American position?

MR. DJEREJIAN: Well, according to the Labor Party's statement that they are focusing on interim self-government arrangements as a first priority — this is what they stated during the Israeli electoral campaign. And, again, we will see if that is translated —

REP. HAMILTON: I understand. I understand. The newspaper this morning reports that officials, unidentified, can hardly disguise their pleasure at the results of the Israeli election. Do you have any comment on that?

MR. DJEREJIAN: Mr. Chairman, we are confident that we will be able to work very well with Israel's new

Official Text

government to deepen the US-Israeli partnership, enhance our bilateral relations, and promote our common objective of peace with security for Israel and for all countries of the Middle East. But, quite frankly, during this period, which could take some days or weeks to form a new government, the US government will not be commenting on the internal scene in Israel. And so, therefore, I will not be commenting on the actual state of play of government formation, of what may happen, what may not happen.

REP. HAMILTON: I understand that, Mr. Secretary. We have a difficult time on this matter. I can't get you to comment about it before the election, I can't get you to comment about it after the election. And so it's difficult to get you to comment.

MR. DJEREJIAN: No, I mean — (laughs) —

REP. HAMILTON: Mr. Gilman?

REP. BENJAMIN GILMAN (R-NY): Thank you, Mr. Chairman.

MR. DJEREJIAN: We will be more forthcoming after the formation of a government, Mr. Chairman, I assure you.

REP. HAMILTON: I understand.

REP. GILMAN: Mr. Secretary, let me commence by welcoming you before the committee and commending you for the outstanding job you have done in the past as one of our outstanding diplomats and now as secretary for the Middle East area. We've had an opportunity to work with you on many occasions, and we commend you for your forthright reviews and efforts and relationship with the Congress.

Mr. Secretary, with regard to Kuwait, some of us were very distressed to read that the speaker of the Kuwaiti Madglis Ashora(ph), the conservative council for the emir, criticized our ambassador to Kuwait, Edward Gnehm, for advocating democratic reform in the Persian Gulf. And we have a great deal of admiration, some of us, for Ambassador Gnehm, and believe he's doing an outstanding job in Kuwait. Has this matter been discussed, do you know, with the Kuwaiti ambassador in Washington, Ambassador al-Sabah? And, if it has, what response has he given?

MR. DJEREJIAN: Congressman Gilman, we found the statements by the Kuwaiti National Council representa-

tive to be intolerable and outrageous. And when I first learned of it, shortly after it was made, I called Ambassador Gnehm, who I agree is doing an outstanding job in Kuwait, and instructed him to immediately see the crown prince, since the emir was traveling, and to express the United States government's strong opposition to this outrageous statement. I then myself called the Kuwaiti ambassador, who was traveling with the emir in Venezuela, and expressed our strong position on this issue through him to the emir, who once again he was accompanying. We received categorical assurances from the very top of the Kuwaiti government that these statements that were made in now way represent the official position of the Kuwaiti government. And obviously nobody can question the key role that United States played in the liberation of Kuwait.

REP. GILMAN: And we commend you for those efforts.

Mr. Secretary, can you update us on the status of the peace talks? Do you feel that we are making significant progress? I've noted some of your comments in your statement, but where do we go from here?

MR. DJEREJIAN: We think we have made — that the parties have made progress. And I think that what we've seen throughout these five rounds is the transition from preoccupation with issues of procedure to issues of substance. And we've seen a beginning of serious engagement on substantive issues based on the three most important points of negotiation — land, peace, and security — in all of the negotiating fora, but in different ways.

Now, I am not saying that there have been any historic breakthroughs on substance. We are far from that at this point. But when you have the Israelis and the Palestinians exchanging models on autonomy or self-government arrangements, and discussing as they did in the last round, the fifth round, how interim self-government arrangements can be implemented, that's progress. When you have the Israelis and the Syrians for the first time in face-to-face direct negotiations talking about the concept of mutual security — that's progress. When you have the Israelis, as I stated, in one of the earlier rounds and making it clear in the Lebanese negotiations that Israel entertains no territorial ambitions on Lebanon or on Lebanon's water resources and that there's obviously basic agreement on where that border is and that they're focusing on security issues, especially security of southern Lebanon, that's progress. Much more needs to be done. I don't want to

Official Text

magnify it. And certainly the Israeli-Jordanian talks are engaged on issues of energy, water and other very pragmatic approaches.

So all the negotiating parties are engaged in substance. But what we are interested in now and obviously as soon as the new Israeli government is formed, is to proceed after consulting with the parties with the sixth round which will be held in Rome. And therefore, we want to see this round begin to make real progress on the substantive issues.

REP. GILMAN: Mr. Secretary, with regard to Syria, does Syria still remain a center of illicit narcotics in the Bekaa (ph) Valley? I noted now that they're growing heroin in addition to hashish and is the Syrian military still in charge of the Bekaa Valley?

MR. DJEREJIAN: The situation in the Bekaa Valley is a source of very serious concern to us in terms of narcotics. We have been very active in the last few months in representations to both the Syrian government and the Lebanese government to initiate efforts to eradicate the narcotics crops in the Bekaa Valley. It's been a traditional growing area in the narcotics trade.

We have, I believe, made some progress in terms of focusing the two governments on the importance of the issue and the importance to try to get to the cause of it. We have had very frank discussions with the Syrian government in terms of the involvement of Syrian military, which are garrisoned in the Bekaa in that narcotics trade, and we are engaged in a direct dialogue with the Syrian government through our embassy and the Drug Enforcement Agency to address all of these issues.

There's a long way to go, but that dialogue I think has produced some nascent results and we have to build on it as rapidly as possible.

REP. GILMAN: Well, I hope you're successful. This has been a troublesome area for us for such a long period of time, one of the major producers of hashish and now becoming, rapidly becoming a major producer of heroin that's distributed throughout the world. And I hope you are successful in finding a way to eradicate that source of illicit narcotics.

Mr. Secretary, my time has run, but just one more question. We were elated initially when through your efforts and through the efforts of our government were able to open the doors for Syrian Jewry to immigrate, but we're

finding now in the aftermath that those promises are very sporadic and very difficult time for many of the Syrian Jews to freely immigrate. As a matter of fact, there was a moratorium for a while and they still have to go through the same bureaucrats that were demanding bribes and still have to go through the secret police before they can ask for a visa and a passport.

I'm asking you what the situation is and what we can do to improve it?

MR. DJEREJIAN: Congressman Gilman, we were also concerned about the two to three week hiatus in the processing of Syrian Jews for travel and we approached the Syrian government at the highest levels on this issue through our embassy in Damascus. And basically we have determined that the process has been resumed. And it's a dual process. It's the process of granting — first obtaining passports and secondly obtaining exist visas and that that process is continuing.

That we estimate that there are approximately 200 Syrian Jews that have been given exit visas and the pipeline is full of people who are appearing at our embassy not only with passports, with the exist visas in them. So the process is continuing and we are in very close touch with the Syrian government on this issue and obviously with interested groups here.

So I can report to you that the process does continue and when we see hindrances and obstacles along the lines you mentioned, we immediately raise those with the Syrian government. But again, we have been told by the Syrian government that Syrian Jews will now be treated without discrimination in terms of freedom of travel and in terms of the disposition of their personal property. And we are watching this closely.

REP. GILMAN: I'm pleased to hear that you're monitoring it. We hope the Syrian government means what they say. It was a step forward and we hope they don't go backward on it.

Thank you very much, Mr. Secretary.

MR. DJEREJIAN: Thank you, Congressman.

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, can you tell us how many have actually come out since then?

MR. DJEREJIAN: I can give you exact figures. I don't

Official Text

have them at the top of my head but I'll be glad to submit them to you, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: All right.

Mr. Ackerman.

REP. GARY L. ACKERMAN (D-NY): Thank you very much.

Welcome, Mr. Secretary. It's always good to see you.

MR. DJEREJIAN: Congressman.

REP. ACKERMAN: First, let me congratulate the Administration on winning their election yesterday upon which you cannot comment.

MR. DJEREJIAN: Will not. This really demonstrates the separation of powers.

REP. ACKERMAN: Let me try a new question, if I may. Is Saddam Hussein weaker since the end of the Gulf War?

(Pause; laughter.)

REP. HAMILTON: You find the question laughable, Mr. Secretary?

MR. DJEREJIAN: No. I'm trying to draw on my education under the Jesuits at Georgetown, Mr. Chairman, to answer this question. I must refer to the basic statements I made in response to Chairman Hamilton and to Congressman Lantos on this issue. I've stated what our assessment is, Congressman Ackerman.

REP. ACKERMAN: Is his government more or less popular since the end of the war? Not in the Administration, I mean among the people there.

MR. DJEREJIAN: We see absolutely no increase in popularity within Iraq for Saddam Hussein's regime.

REP. ACKERMAN: How about a decrease in popularity? Do you see any decrease in popularity?

MR. DJEREJIAN: I think it's in sort of a stasis stage.

REP. ACKERMAN: So he's just as popular as he ever was?

MR. DJEREJIAN: Which is not very popular.

REP. ACKERMAN: But not less popular?

MR. DJEREJIAN: You know, we don't have polls in Iraq.

REP. ACKERMAN: We have intelligence sources?

MR. DJEREJIAN: And I can't comment on intelligence matters.

REP. ACKERMAN: But do we have —

MR. DJEREJIAN: A serious answer to your question is that I think what's important is that his popularity within Iraq is not increasing. I think that in many ways he has lost the support of many important groups within Iraq. He is hanging on to power, capitalizing on building up his personal power base and personal security with that core group of military around him and people who he tries and groups that he tries to keep on his side by favoritism

But it's a constant juggling act for him. But when in terms of the Iraqi people, if one can generalize, we see absolutely no improvement in his popularity and I would basically say that he's much less popular than he was obviously before Desert Storm. And I think there probably has been a diminution to his popularity within Iraq.

REP. ACKERMAN: I think we're misunderstanding the question. They seem to be going over and under. One might say that the President of the United States is a lot less popular today than he was before the Persian Gulf War, but that's not the question. We're trying to draw an analysis of what has happened more recently, which is since the Persian Gulf War.

If indeed Saddam has been able to rebuild in good measure some of the infrastructure that people are indeed working, that indeed supplies of some sorts are coming through and indeed, as you point out, he has dedicated a lot of those resources to building his own personal security, is there any reason at all that you can give us to believe that there is somebody thinking maybe it's time for him to go over there or that some kind of move may be made to change the regime over there with all this increase in his own personal security?

MR. DJEREJIAN: Well, he's always operated that way, as you well know. He has relied on the Republican Guard. He's relied on his inner coterie of supporters and the security apparatus and the intelligence services, certain

Official Text

tribes, and he has frequently executed or incarcerated those who oppose him. Therefore, his brutal repression of the people inside of Iraq and those who he considers to be a challenge to his power has been a modus operandi of his for years.

REP. ACKERMAN: And he's been successful at that?

MR. DJEREJIAN: He certainly has been successful in executing and getting rid of a lot of people that opposed him; yes. He's one of the most brutal dictators in the world. I mean, there's no —

REP. ACKERMAN: His success in that area would indicate to you that it's not likely that he'd be removed from office?

MR. DJEREJIAN: No. I think that his basic position is — I think while he may have enhanced his personal security during this last year, his basic position is very tenuous and very risky because —

REP. ACKERMAN: But what do you base that on?

MR. DJEREJIAN: Well, we base it on what we know about the groups. And within Iraq, the opposition movement in and outside of Iraq and basically the isolation that this man is in in terms of depending more and more on his in-laws and relatives and shifting positions very frequently.

This indicates that he has to do these things because he does not have a secure power base.

REP. ACKERMAN: Is his position more tenuous since the end of the war or has he been able to increase his personal security that the extent that he's been able to entrench?

MR. DJEREJIAN: I think he's been able to increase his personal security, but his basic position is still tenuous.

REP. ACKERMAN: What's the difference between his personal security and his basic position?

MR. DJEREJIAN: He's basically enhanced that ring, that immediate ring around him to protect him physically. I mean, it's a question of physical survival.

REP. ACKERMAN: So you're saying that —

(Cross-talk)

MR. DJEREJIAN: I don't think any political leader, Congressman — I don't think any political leader who has to concentrate so much of his energies on maintaining his physical security is a leader who enjoys a popular base of support or who basically can be defined as being secure in power.

I don't think Saddam Hussein is secure in power.

REP. ACKERMAN: We're trying to determine relative degrees. Is he more or less secure? You say he's dedicated an awful lot of his resources and personal security, so —

MR. DJEREJIAN: He's enhanced his personal security but he's —

REP. ACKERMAN: But he's more secure now than he was?

MR. DJEREJIAN: In terms of the physical threat against him, perhaps, but in terms of his basic position, he is not more secure.

REP. ACKERMAN: So if there was an election he could possibly lose?

MR. DJEREJIAN: I don't think it's going to come through elections.

REP. ACKERMAN: So we're back to the first question. So that he's more secure in office if we're not having an election.

MR. DJEREJIAN: I'll stand by my basic comment.

REP. ACKERMAN: You did.

REP. HAMILTON: Gentlemen, time has expired.

REP. TOM LANTOS (D-CA): Hitler, at the height of his popularity and power had assassination attempts against him, so the two are not identical.

REP. HAMILTON: Congressman Meyers.

REP. JAN MEYERS (R-KS): I was going to continue the same line of questioning to a certain extent, Mr. Secretary.

You responded that Saddam Hussein was weaker. When

Official Text

asked if he was stronger, you said you felt that he was weaker than he had been. And certainly he is militarily weaker than he was at the time of the Gulf War.

And you have said that you think politically his popularity is difficult to assess. It hasn't gone down by maybe it hasn't gone up.

But does he — what is the strength and activity of the opposition inside and outside of Iraq? I've had the impression that the opposition was more active.

MR. DJEREJIAN: You're absolutely right, Congresswoman Meyers. The opposition groups have been more active recently and by the opposition, I'm talking outside of Iraq. And you know they held this conference in Vienna just recently and many Iraqi opposition groups were represented at that conference, including both the major Kurdish parties and most of the secular Shiite groups and other — some religious Shiite groups and some Sunni groups. So there was a representation there of several different groups of the opposition.

I think the fact that the opposition got together and was positive step in itself. And during their conference, from the initial reports we got, the opposition groups did discuss and enunciate support for democratic themes in terms of any future government in Iraq. And they affirmed Iraq's international obligations which also is welcome and they called for peace in the region, which is obviously very important given the threat that Iraq posed to all of its neighbors, including Israel.

And the —

REP. MEYERS: What do you think — well, I'm sure you won't be able to answer that, so I won't ask it.

Economically you said that in order to rebuild infrastructure to the extent that they have been able to rebuild it and to enhance his personal security that Saddam Hussein was drawing on his reserve. And so economically I would presume this means that they are weaker.

Is Iraq being able to sell its oil to anyone?

MR. DJEREJIAN: No. We have no information that Iraq is exporting its oil. In fact, the only exportable oil that we know of, of course, is the export of oil to Jordan for Jordan's domestic needs, which is used by the Jordanians to draw down on the considerable Iraqi debt to Jordan.

But beyond that, we are not aware of any export of Iraqi oil. And exactly this is the main thrust of the U.N. Security Council Resolution 706, 712, which is basically the food for oil resolutions. We want to see Saddam accept those resolutions, which he has been fighting against acceptance because what that would do is would allow approximately \$1.6 [billion] or \$1.7 billion of oil to be shipped basically through the pipeline, through Turkey, which would then pay for certain of the requirements outlined in the U.N. Security Council Resolutions, compensation, financing the United Nations operations, the inspections operations, the observers, humanitarian operations in Iraq and financing the commission for the border demarcation.

So this is what we would like to see him do. He, quite frankly, would like to avoid doing that because these funds would be held in an escrow account, if you will, and will be managed by the United Nations. What he wants to do is manage the funds himself for his own purposes, but we're not going to allow him to do that.

REP. MEYERS: Can I ask one more question, Mr. Chairman?

It has been reported the Egypt may ask for additional debt relief. And right now Egypt is making interest payments. Are there any plans to forgive more Egyptian debt?

MR. DJEREJIAN: I'm not aware of any plans, Congresswoman, more plans for the forgiveness of Egyptian debt. No.

REP. MEYERS: One question. I heard this morning that the Labor, when they formed their government, would form a coalition with the party to their left. And I've been concerned that the only way that Israel is going to become economically sound is if they turn more to free enterprise and privatization in Israel.

What do you think that means the outlook is if they are forming a coalition with a party to the left for privatization and for more free market activity in Israel?

MR. DJEREJIAN: I really don't know what the implications would be because, again, here we would have to see how the new government, when it is formed, what specific policies it adopts in consultation with its partners in government. So it's very difficult for me to answer that question hypothetically, but certainly the main thrust of your question, we still strongly support the reform and the

Official Text

privatization of the Israeli economy. We think this is of utmost priority and we would certainly welcome the new Israeli government tackling this issue head-on from the beginning. And we want to see a concomitant increase in the growth in the Israeli economy. They're facing some very important challenges; the continuing immigration of Jews from outside, especially from the former Soviet Union, and they face some important issues in terms of unemployment, jobs issue.

So we would hope that the new government in Israel would tackle economic reform head-on.

REP. MEYERS: Thank you, Mr. Djerejian.

REP. HAMILTON: Mr. Johnson.

REP. TIM JOHNSON (S-SD): Mr. Secretary, out of curiosity, the Vienna conference of the dissidents of Iraq, who's underwriting that?

MR. DJEREJIAN: I'm not aware of any unique sponsor. I mean, this is an amalgam of various groups; Sunni, Shiite, Kurd and other groups. But there have been certain groups that have been supported by countries from outside—

REP. JOHNSTON: Is the United States one of them?

MR. DJEREJIAN: We're—we're not specifically supporting any particular opposition group, Congressman, no.

REP. HAMILTON: Let me follow up on something that Representative Gilman was dealing with when it comes to Kuwait. Page eight of your testimony—"As for steps towards broader political participation, which we urge, Kuwait is preparing for parliamentary elections and resumption—and resumption of constitutional rule in October." Kuwait, that bastion of democracy.

The same speaker that he was speaking about made these comments: "America did not raise intact our country. If it were—if it weren't for the wisdom of our government and the help of Saudi Arabia, the Gulf Cooperative Council, Egypt, Syria, we would not have been liberated. America came because of its interests."

When the speaker referred to the wisdom of the Kuwaiti government, do you have any idea what he was talking about? Wasn't most of that—

MR. DJEREJIAN: Mr. Johnston, I have no idea what this man was talking about, how he could ever come to such conclusions, which I've described as being outrageous and intolerable and, again, we've been assured by the highest levels of the Kuwaiti government that his statement does not represent official Kuwaiti policy.

REP. JOHNSTON: Let me pick out the one phrase. When he was talking about "the wisdom of the Kuwaiti government," weren't they—didn't they abandon their country prior to the invasion? Weren't the emir and the prince—crown prince gone?

MR. DJEREJIAN: I don't know what he's referring to—"the wisdom of the Kuwaiti government."

REP. JOHNSTON: The ambassador, our ambassador, wrote a letter to the Human Right [sic] Watch, making the following statements: "Past visits of Middle East Watch to Kuwait have, unfortunately, left most Kuwaiti officials with the view that Middle East Watch has not been open minded and impartial in judging issues relating to their country."

Do you support the work of Middle East Watch?

MR. DJEREJIAN: Well, I believe, as I stated in our—in—in my presentation, we take human rights as one of our very important priorities and our prime policy for the region, and certainly in the Gulf and in Kuwait, and we—while the human rights situation has significantly improved in the past year in Kuwait, problems do remain, and we are watching those very closely, and we do get reports from Middle East Watch and other organizations.

These problems are, for example, on the—such issues as treatment of detainees, arbitrary detention, and the status of Palestinians in Kuwait. And we saw some problems with the trials of those who collaborated, and we've noted that the many representations, we've seen a much better situation improvement with the new session of the trials. Defendants are being accorded ample time to prepare for their defense and access to lawyers, and a number of defendants have been acquitted for a lack of evidence. So there is some progress being made.

Further, Congressman, the ICFC (ph) the United Nations High Commission for Refugees have permanent staff in Kuwait.

Official Text

REP. JOHNSTON: Do they?

MR. DJEREJIAN: Yes, sir, and they're monitoring the welfare of the detainees and supervising deportations. So there is a—there are institutions in place to watch these issues closely.

REP. JOHNSTON: On May 19, just a little over a month ago, the government of Kuwait ordered the Kuwaiti Group to cancel a workshop on democratic participation co-sponsored by the International Republican Institution entitled "Management of Election Campaigns." Are you familiar with that, sir?

MR. DJEREJIAN: Yes, I am familiar with that, and I think the—the—the host organization for—for the International Republic Institute was the Kuwait Graduate Society—

REP. JOHNSTON: Mm-hmm (acknowledgement).

MR. DJEREJIAN: —and as the sponsor, they were unable to obtain the necessary government permit to host an elections workshop in Kuwait last May—

REP. JOHNSTON: The necessary government permit?

MR. DJEREJIAN: Yes. That's—that's what—

REP. JOHNSTON: To sponsor—

MR. DJEREJIAN: —happened—

REP. JOHNSTON: —a workshop—

MR. DJEREJIAN: Right.

REP. JOHNSTON: —on democracy?

MR. DJEREJIAN: Right.

REP. JOHNSTON: That seems like—

MR. DJEREJIAN: The—

REP. JOHNSTON: —an inconsistency in terms.

MR. DJEREJIAN: Well, I think what's interesting here is that the—the same institution, the International Republic Institute, participated—

REP. JOHNSTON: Mm-hmm (acknowledgement)

MR. DJEREJIAN: —in a similar conference and workshop in Kuwait in early February of this year—

REP. JOHNSTON: But as we approach the elections, they—they—they now cannot get a permit.

MR. DJEREJIAN: It's simply not clear to us, sir, why the administrative jury did not grant a (permit?).

REP. JOHNSTON: Do you know if the State Department protested that?

MR. DJEREJIAN: Oh, absolutely.

REP. JOHNSTON: They did.

MR. DJEREJIAN: We expressed our disappointment to the Kuwait government and that this could have—we're concerned that this could have a negative effect on what we see as a tendency towards free and open political dialogue in Kuwait, so we—we certainly did express—

REP. JOHNSTON: Last quick question—

REP. HAMILTON: Would—would the gentleman yield?

REP. JOHNSTON: Yes, sir.

REP. HAMILTON: I wanted to follow up the gentleman's question with regard to a statement we've seen from King Fahd. He was quoted in a recent interview in a Kuwaiti newspaper as saying that "democracy is alien to Islam and that a free election system is not suitable for our country," referring to Saudi Arabia. Are—are you aware of that statement?

MR. DJEREJIAN: I—I've seen that statement, yes, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: Now, when we see a statement like that, what—what do we do with respect to the King? Do we take issue with that statement?

MR. DJEREJIAN: Well, basically, we—we are in a continual dialogue with the Saudi government on the issues that I mentioned in my statement, Mr. Chairman—human rights, democratization, further, you know, broad—broader political participation. And at the same time, we're attuned to the fact that while we actively advocate

Official Text

our values, we realize that we cannot impose an American model on other governments, so what we do is we express our concerns, we try to encourage countries like Saudi Arabia toward broader political participation.

REP. HAMILTON: I—I—I understand that, Mr. Secretary, but my—my question really is more specific. Here's the King making a statement that clearly runs contrary to our policy.

MR. DJEREJIAN: Mm-hmm (acknowledgement).

REP. HAMILTON: And in a Kuwaiti newspaper, it's a public record, he's making it very strong, very clear, and I just wonder, what do we do specifically in that case, when the King makes a statement like that?

MR. DJEREJIAN: Well, we've raised the issue with officials in—in Saudi Arabia, and I will—

REP. HAMILTON: Do we go to the King and say, "Your Majesty, this is, we think, a misdirected statement, and"—

MR. DJEREJIAN: I don't think we've gone—

REP. HAMILTON: —(inaudible; crosstalk)—

MR. DJEREJIAN: —to the King about this, Mr. Chairman, but we do go to high-level officials on this.

REP. JOHNSTON: Just—just one question on—

REP. HAMILTON: Thank the gentleman.

MR. DJEREJIAN: Again, on this—again, Mr. Chairman, I know how sensitive you are to this whole issue of human rights and promoting democracy, especially in the Middle East, and I just want to assure you that this is on our agenda and that it is raised—

REP. HAMILTON: Yeah, I—I—I don't—

MR. DJEREJIAN: —it is raised and—

REP. HAMILTON: —have any doubt about that. I—I'm fully persuaded of your—your policy and your efforts to push that policy, and I commend you for that. I just was trying to get clear in my own mind on a specific statement how you handle you handle that.

Thank the gentleman for yielding.

REP. JOHNSTON: Just quickly, the—the elections, October elections. Is there a free press in Kuwait today, other than printing what the King of Saudi Arabia says?

MR. DJEREJIAN: In—in Kuwait?

REP. JOHNSTON: Yes, sir.

MR. DJEREJIAN: We—there—there—I believe press censorship has been lifted in—in Kuwait, and therefore I think they do have differing views expressed in the—in the Kuwaiti press, yes.

REP. JOHNSTON: Thank you, Mr. Secretary.

REP. HAMILTON: Mr. Leach?

It's the chair's impression that Mr. Leach was here prior to Mr. Goodling. If I'm in error about that, then it's Mr. Goodling.

No? Well, first, Mr. Leach.

REP. JIM LEACH (R-IA): Let me just stress that we have a dialogue on democracy in this country, too, and we want to alternate chairmanship around here more frequently.

(Laughter)

We'll certainly want to keep this chairman.

REP. HAMILTON: You ended your comment nicely there, Mr. Leach.

(Laughter)

REP. LEACH: It's—it's understandable that there's a bit of a no-comment vote from the administration on the situation in Israel, but I—I think it fair to say that from a congressional perspective, I mean, this—in several hours' reading of—of comments in the House chamber, that there is a great deal of—of respectful attitude towards the very vibrant democratic process in Israel. And that process has apparently wrought a new leadership, and—and I—I would just stress that the administration ought not to be too tentative, and I would think it'd be very appropriate to make an early invitation to Mr. Rabin to visit Washington. I think it'd also be very appropriate to revisit the housing guarantee issue. I'm sure Congress will be much more sympathetic with—with the changing circum-

Official Text

stance in that regard.

Having said that, I'd—I'd like to move to the Iraqi circumstance in this regard, and I have a personal agenda issue that I like to raise with certain witnesses, but I think this is another witness at another time. I—I—I would like to draw your attention to a strong appeal of many of us that now is a very appropriate time to pursue the creation of an international criminal court, and I stress this because—and we just had a Supreme Court ruling which has gone against international law and—on the issue of kidnapping in which a Mexican individual has been brought into this country under our jurisdiction. There are a lot of down sides to that, as well as certain justification for doing it, but if we're going to deal with Saddam Hussein, it would be a lot easier if we had an existing international criminal court with jurisdiction over a limited number of international conventions, such as terrorism, such as drug trafficking, possibly crimes against the peace.

And if that court were existent, the idea of Saddam Hussein's leaving his country or being vulnerable to apprehension within his own country would be much greater today, much more credible. And if you are not in the legal realm of the Department of State but in the policy realm, dealing with the region where a potential defendant in that court looms so large, I would hope you would take the court issue under your advisement and—and probe it seriously, and if you find it a sympathetic proposal, to advance it within our own government.

I find it inconceivable that we stand as much as any country for the rule of law, and yet we're not advancing it in our own policy so that we are the reluctant party in the United Nations today.

And I—I raise this and I ask you if you have an opinion on an international criminal court—

MR. DJEREJIAN: No, it's not that I do not, Congressman, but I'd be glad to take your views under consideration and give you a considered response.

REP. LEACH: Well, I'd appreciate that very much. And Hook—I know people have gone—extended beyond their time. I'd rather not today. We're working up a very important Haiti resolution in another—in the full committee, and I presumed over my more senior and esteemed colleague, and I'd like to turn the time back to him.

Thank you.

Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: Congressman Goodling.

REP. BILL GOODLING (R-PA): I would ask three quick questions, two for myself and one for Congressman Broomfield.

Realizing that Mr. Arafat is having considerable problems since his plane accident, do we know, is he still calling the shots? If not, who is? If someone else is or is pretty close to becoming the person who will be calling the shots, will that situation be better for our peace efforts or worse, in your estimation?

MR. DJEREJIAN: Well, basically, there—he is still very much, as far as we know, in—in charge of the—the PLO, and I believe that he—he is still making the—the decisions as the chairman of the PLO.

Because of these incidents involving the plane crash and the status of his health, there has been a lot of speculation as to who would succeed him, and there is a process, we understand, within the PLO for choosing a—a successor. And the speculation, quite frankly, ran from A to Z on that after the plane accident and the state of his health.

But, again, I think, Congressman, what's important to us is that the PLO is not involved in these peace process negotiations. We're dealing with the Palestinian delegates who are engaged in face-to-face negotiations with Israel.

REP. GOODLING: Switching to perhaps a country perhaps we should be paying more attention to and maybe lulled to sleep with our attention going toward Iraq may be Iran. It would appear that human rights violations are on the upturn in that area. It would appear that they're very much interested in Central Asia and the countries that were formerly part of the Soviet Union. What is our assessment of what's happening there? What would their interests be as far as the former Soviet Union areas and what are we doing—if the human rights—human rights violations are increasing, what are we doing? Trying to stem that tide?

MR. DJEREJIAN: Well, we're very concerned over the human rights situation in Iran. It's a bad record, and we have made our views known on our very deep concerns over human rights abuses in Iran. The—I think that is part of the fabric. If Iran wants to join the international

Official Text

community of nations—nations, it has to improve its human rights record, along with separating itself from supporting terrorism and such (as uses?) opposing the Arab-Israeli peace process.

I find it rather interesting that here we have a situation, an historic situation where all the Arab countries, the immediate neighbors, Arab neighbors of Israel and the preponderance of Arab countries in the multilateral (fora?) at the negotiations have accepted direct negotiations with— with Israel in this peace process, and yet we have a country like Iran that is opposing the Arab-Israeli peace process and working through surrogates such as Hezbollah to— to violently oppose that process. So we certainly have a major concern with the Iranian government on— on that score.

In terms of Iran's ambitions or policies towards Central Asia, they have initiated contacts with, I believe, virtually all of the Central Asian republics...to establish relations, especially, economic, commercial ties and we think that they are concerned about instability in Central Asia, as it would impact on Iran's own situation, especially, in (Birjand?), which is a very important (Isayri?) population in northwest Iran. And, to a lesser extent, in (Turkmenistan?), because there is a (Turkoman?) population in Iran. So they're concerned about instability. At the same time, we're watching very closely that they do not play a destabilizing role in emergence of the Central Asian republics. So that needs to be watched very closely.

REP. GOODLING: Let me then ask, Mr. Broomfield's question. He says, as you know, a constituent of mine, Dr. Sammy— (Wausbuff?)— has been in prison in Cairo for nearly four years. The Department of State continued to try to win his release. What is the status of his case at this time. Are you optimistic that he will be free in the near future?

MR. DJEREJIAN: Mr. Wausbuff (ph) has completed three years of his 10-year prison sentence for espionage. The case is currently under review by the Egyptian Prime Minister's office and under appeal in the Court of (inaudible) in Egypt. Mr. Wausbuff continues to receive monthly Consul visits from our Embassy personnel in Cairo. In addition, our Ambassador in Cairo personally briefs Mr. Wausbuff's parents when they are in Cairo or when they call from their home in Michigan.

Quite frankly, Congressman, it's difficult for us to predict when Mr. Wausbuff's case will be resolved. We continue

to press the Egyptian government at the highest level for a speedy review of Mr. Wausbuff's appeal and why we fully share his family's just concern. We believe our persist efforts have made the Egyptian government acutely aware of our deep interest in the case, and I personally know that when we were in Cairo with Secretary Baker recently, we did address this issue.

In the past, members of Congress have spoken directly to Egyptian officials about Mr. Wausbuff and we believe such contacts are important.

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, I want to go to Iraq and the sanctions for a few minutes. The Secretary General of the Arab League said that Arabs states, without exception, would like to see an easing of the sanctions against Iraq. Is that what you're hearing in the Arab world?

MR. DJEREJIAN: We hear certain indications of that, based on what are considered to be the plight of the Iraqi people who are suffering because of the sanctions regime, Mr. Hamilton.

Our response to that is that it is not the international community that is responsible for the suffering of the Iraqi people. It's Saddam Hussein and his defiant rejection of complying with the pertinent United Nations Security Council resolutions, especially 706 and 712, which would alleviate the suffering of the Iraqi people if he agreed to the food for oil.

REP. HAMILTON: Is the Arab world or some Arab nations weakening on their support of the sanctions?

MR. DJEREJIAN: We have not seen any weakening in terms of their basic positions, but we are seeing indications, such as you noted, crop up.

REP. HAMILTON: The position of all of the governments remains tough sanctions on Iraq.

MR. DJEREJIAN: The official position remains the same, yes, sir.

REP. HAMILTON: Is Iraq today complying with the sanctions relative to the discovery and destruction of weapons?

MR. DJEREJIAN: Well, in large part, they're being forced to comply with the sanctions on weapons and mass destruction. But he is basically applying what we call his

Official Text

cheat and retreat tactics. He has to be forced against the wall by the inspection regime, forced to expose his operations and his inventory, if you will, of these weapons.

REP. HAMILTON: How would you characterize his overall compliance at this point?

MR. DJEREJIAN: Spotty.

REP. HAMILTON: And not satisfactory?

MR. DJEREJIAN: No. I would not say satisfactory. We have to keep at it and we have to, in our view, have as intrusive inspection and destruction regime as possible.

REP. HAMILTON: Are you concerned about the erosion of support for sanctions?

MR. DJEREJIAN: No. Not at this stage, no.

REP. HAMILTON: Okay. Then I want to talk specifically about the sanctions and Jordan. Is Jordan in compliance with the sanctions?

MR. DJEREJIAN: No. Two points here, Mr. Hamilton. King Hussein has told President Bush that Jordan supports fully the United Nations Security Council's resolution to the sanctions regime. We are aware of, as I stated in my prepared remarks, that there is leakage and that there are goods that are getting through the Jordanian/Iraqi border into Iraq. And we believe it is absolutely necessary for more effective measure to be taken by the Jordanian government in order to stem the flow of embargoed goods to Iraq.

REP. HAMILTON: What's the difficulty here? Are there Iraqi front companies operating in Jordan today that are trying to get around the sanctions?

MR. DJEREJIAN: We have reports of such companies. We have reports of goods simply getting through that border because of the very close economic links between the two countries traditionally.

REP. HAMILTON: Is it your impression that a lot of materials are flowing into Iraq? Construction materials, for example, electrical communications, spare parts, luxury goods — are those things flowing today from Jordan into Iraq?

MR. DJEREJIAN: There are goods of that nature. I'm not

exactly sure in my own mind exactly what those goods are, but certainly there are goods, some of which of that nature, are going into Iraq.

REP. HAMILTON: Now, that's basically a road going from Jordan into Iraq, isn't it?

MR. DJEREJIAN: It's one road, Mr. Hamilton.

REP. HAMILTON: What road?

MR. DJEREJIAN: It's basically the road from Ackaba to Tirible, the border post.

REP. HAMILTON: Why can't the Jordanians stop it? I mean, that doesn't seem to be an insurmountable problem. They've got to stop the trucks and they've got to look at what's in the trucks. Right?

MR. DJEREJIAN: Yes, sir.

REP. HAMILTON: Why can't they do that?

MR. DJEREJIAN: We're working very closely with them now to establish a regime that will be able to do just that, Mr. Hamilton.

REP. HAMILTON: Well, I don't have any doubt that you're working to do it. I just can't understand why the Jordanians can't do it. You've indicated the King, His Majesty, has said to the President we're going to do it. We take the King at his word. Is it a matter that the government is not able to enforce what they want to do? Is that the difficulty?

MR. DJEREJIAN: Well, I think it's apparent that the measures that are in place now are simply not working.

REP. HAMILTON: You are convinced that the Jordanian government wants to fully comply with the sanctions.

MR. DJEREJIAN: We take the King at his word on that and we're working closely with them to see that translated into practice.

REP. HAMILTON: Now, is it accurate that the United States is proposing a plan to replace a U.S. naval force off Jordan with U.N. monitors inside Jordan to try to ensure greater compliance with the sanctions?

MR. DJEREJIAN: Well, there are various ideas that are

Official Text

being discussed and one of which is along those lines, but it is not exclusive. I think our standard, Mr. Hamilton, is to do whatever is necessary on the ground to stop embargoed goods getting into Iraq.

REP. HAMILTON: Are there U.N. monitors on this highway?

MR. DJEREJIAN: Not now, no.

REP. HAMILTON: Would Jordan permit U.N. monitors?

MR. DJEREJIAN: That's one option they have.

REP. HAMILTON: But they haven't agreed to it?

MR. DJEREJIAN: They haven't agreed to it. No, sir.

REP. HAMILTON: Why do they object to that? They see that as an intrusion on their sovereignty, do they?

MR. DJEREJIAN: Yes, sir.

REP. HAMILTON: Does Jordan acknowledge that items and goods and materials are going through here?

MR. DJEREJIAN: No. We're discussing that with them now, sir. And they realize they have a problem in terms of, if I can call it, the fluidity of that border.

REP. HAMILTON: Now, are we making any effort — we understand, of course, Jordan has a tough economic situation. Are we making any effort to assist Jordan in finding alternative trading partners so that they don't have to trade with Iraq?

MR. DJEREJIAN: We certainly would like to see that happen, Mr. Hamilton. And we are certainly aware that that would be a very major move to diminish Jordan's dependence on Iraq. But, again, here the fact is that if Jordan is to get such support from other countries, in our view and in the view of others in the region, Jordan must be effectively applying the sanctions.

REP. HAMILTON: Now the Saudis won't sell them any oil. Is that correct?

MR. DJEREJIAN: There is no Saudi oil going in, no.

REP. HAMILTON: Are we trying to get the Saudis to sell some oil to Jordan?

MR. DJEREJIAN: Well, Mr. Hamilton, at this point, even discussing the issue is academic, unless there is a sanction regime in place that's effective that will convince Jordan's neighbors to open up what have been the traditional trading pattern between Jordan and the Gulf countries, because if you look at Jordan's economy, and I know you're very well aware of it and knowledgeable of it, Jordan's natural economic intraland is the Gulf. And for those traditional patterns of trade and commerce and oil to be opened up again, there's going to have to be effective sanctions enforcement.

REP. HAMILTON: Jordan gets their oil today from Iraq?

MR. DJEREJIAN: That's correct. Approximately 60,000 barrels a day, which satisfy Jordan's domestic consumption needs.

REP. HAMILTON: Surely there are other suppliers of oil to Jordan than Iraq? I mean, aren't there other countries in the region that would be prepared to supply oil to Jordan?

MR. DJEREJIAN: Not from the Gulf, sir.

REP. HAMILTON: None of them will deal with Jordan because of their position on the war. Is that correct?

MR. DJEREJIAN: There is that history and plus they're looking very closely at sanctions enforcement.

REP. HAMILTON: Well, it's very frustration. I mean, all of us want these sanctions to be tightened and to take the bite on Iraq, but we can't seem to get full compliance. And it appears to me that the principle problem in not getting compliance is the goods and materials that are moving over land, through Jordan, into Iraq. Is that general impression correct?

MR. DJEREJIAN: Well, that's one of the major problems, sir.

REP. HAMILTON: What are the other problems? I mean, where are the other leaks in the sanctions?

MR. DJEREJIAN: Well, there is what we consider to be minimal smuggling across some other borders, but really not in any significant way.

REP. HAMILTON: This is your major focal point, isn't

Official Text

it? Your major concern with regard to sanctions here in Jordan?

MR. DJEREJIAN: Yes, sir.

REP. HAMILTON: Mr. Lantos?

MR. LANTOS: Thank you, Mr. Hamilton.

I have a series of questions. On May the 18th, Mr. Secretary, this Administration asked the Supreme Court to reconsider an appeals court ruling that would all American citizens, claiming they'd been tortured in Saudi Arabia, to sue the kingdom in United States courts. As you know, Mr. Secretary, several years ago, the subcommittee held hearings on the torture of American citizens in Saudi Arabia. Major, major, physical torture. That hearing dealt the torture of American citizens. That hearing dealt with the most inhumane abuse of American women married to Saudi citizens attempting to claim their children, kidnappings, beatings, humiliation of the most egregious kind. That hearing dealt with American businesses having legitimate claims against various Saudi entities, having their passports taken from them and not allowing them to leave until they gave up all claim. Do you remember those hearings, Mr. Secretary?

MR. DJEREJIAN: Yes, I do.

MR. LANTOS: A couple of weeks ago, we held another such hearing, and (still?) the fact that American citizens are subjected to such an incredible array of outrages by Saudi Arabia — torture, mothers having their children kidnapped from them, taken to Saudi Arabia not being allowed to be with them, American businessmen completing assignments in good faith and then being told they're not going to be paid. How can this Administration ask our own Supreme Court not to allow American citizens to sue the Kingdom of Saudi Arabia in a U.S. court because they clearly cannot get satisfaction in a Saudi court? What legal recourse does an American citizen have in such a case if he cannot get his case heard in Saudi Arabia and if he cannot sue in a U.S. court? Isn't it the job of this Government to stand up for its own citizens? How can the shameful procedure continue all the way to the Supreme Court?

MR. DJEREJIAN: Well, Congressman Lantos, we certainly are very active in supporting defending the welfare of American citizens throughout the world, as you well know, and in this specific case in Saudi Arabia. You are

referring to some important legal issues involved in a particular case —

MR. LANTOS: I'm referring to torture of American citizens.

MR. DJEREJIAN: And the first thing we do, of course, is to obtain access to these citizens to determine their welfare, to determine that they are able to enjoy due process and are protected to the fullest extent possible.

Now, in the specific matter that you've raised, in response to a request from the Supreme Court, the Solicitor General on June 8th, filed a Statement of Interest in the case of one American citizen who was working in Saudi Arabia and the Statement of Interest addresses only the question of whether U.S. courts have jurisdiction over this case and takes no position on the underlying merits. I mean, that's the legal framework. Now, in this case —

MR. LANTOS: May I —

MR. DJEREJIAN: If you would just allow me to just put it into perspective.

MR. LANTOS: What you said should not be allowed to go on as an assumption. Let me just react to what you just said. The Scott Nelson case involves alleged torture. Is that correct?

MR. DJEREJIAN: That's correct.

MR. LANTOS: That's correct. Mr. Nelson is getting no satisfaction in a Saudi court. Do you have faith in our judicial system so in case Mr. Scott Nelson's claim is without merit, the U.S. court will so find and Saudi Arabia will not be damaged. But if, in fact, the U.S. legal system finds that an American citizen was tortured, the verdict will come down. What moral position is an administration that does not allow a U.S. citizen to put his claim of having been tortured before a U.S. court?

MR. DJEREJIAN: Obviously, in terms of a moral position of the United States Government, we strongly believe that Mr. Nelson should have an opportunity to have their claims fully addressed. There's no question about that, Mr. Congressman. There's no question about that and fairly addressed, because, as you said, these are serious allegations and they must be addressed.

MR. LANTOS: Torture is very serious.

Official Text

MR. DJEREJIAN: Of course, it's very serious and it's, of course, something that we are, to state the obvious, categorically opposed to and will defend the right of any American citizen subjected to that. We have actively attempted to facilitate a settlement between the parties on this issue, Congressman. In addition, if the Nelsons decide to pursue their claims in the court in Saudi Arabia, we are prepared to assist them in every appropriate way, if that's what they wish to do.

Now, as far as I know, Mr. Nelson's attorneys have withdrawn their espousal request, pending the outcome of the current litigation in U.S. court. So the matter is now under litigation in U.S. courts. So, again...the statement of interest that we filed with the Supreme Court addresses only the question of whether U.S. courts have jurisdiction over the Nelson case, and again does not — it takes no position on the underlying merits and I don't want to confuse legal and moral issues here but there is a legal question that's being addressed here that —

(simultaneous discussion)

REP. LANTOS: — where does an American citizen go who is being tortured and the Saudi courts don't deal with the issue. What other forum does he have?

MR. DJEREJIAN: Well, we've been in touch with the Nelsons, with the Saudis, with the Nelsons' lawyers and we're trying to facilitate a fair, fair settlement of this issue, Congressman.

REP. LANTOS: I understand the concept of sovereign immunity and in most cases I think there is merit in upholding the concept of sovereign immunity. It is my judgment, and I'd like to ask what your judgment is that in cases of torture, the very horror of the act overrides the concept of sovereign immunity. Would you agree with that?

MR. DJEREJIAN: Congressman, I am not a lawyer.

REP. LANTOS: I am not a lawyer either so we are both —

MR. DJEREJIAN: But again, the allegations are extremely serious. We have been actively involved in this case with all the parties to facilitate a fair settlement. We are addressing the legal issues in our courts, we are addressing the moral issues in terms of trying to facilitate

a settlement that would be agreeable to the parties.

REP. HAMILTON: Would the gentleman yield?

REP. LANTOS: I'd be happy to.

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, as you know, we've got a number of members of the House have been working for a very long time to help corporations, constituents in their districts resolve commercial disputes in Saudi Arabia and they are just experiencing enormous frustration. I know you're familiar with this.

MR. DJEREJIAN: I know that, sir.

REP. HAMILTON: Now I understand that the Saudis have provided a draft of a dispute mechanism to resolve these disputes.

MR. DJEREJIAN: That's correct, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: And you're looking at it now.

MR. DJEREJIAN: We're looking at it now and we're considering that.

REP. HAMILTON: Is it correct that that would help these American citizens, corporations, I think, resolve some of their problems if this mechanism is put into place?

MR. DJEREJIAN: Yes. If such a mechanism is put into place, we think it would be helpful. We are looking at it carefully now and we hope to be able to move forward on this.

The other element, Mr. Chairman, is that the Saudis have also indicated that they're considering accession to the New York convention on the enforcement of arbitration judgments, and we think that this would provide a means of using international arbitration and enforcing arbitral awards which will also be helpful to US businessmen and business interests in settling claims.

REP. HAMILTON: Do we expect that the Saudis will adhere to that, the convention, soon?

MR. DJEREJIAN: It is considering accession and we hope it will be soon, yes. I think this is part of what we're — this is part of what we're discussing with them and I think our expectation is that we move forward on this soon.

Official Text

REP. HAMILTON: Well, what can I tell these people with regard to time? I mean, they literally are asking me about it every few days, and I don't criticize them for that at all. What can I tell them with respect to —

MR. DJEREJIAN: You can tell them that the United States government is working very closely with the Saudis to push this to fruition as soon as possible, and I'm talking about — I'm not talking about a month. We hope to get this done quickly as possible.

REP. HAMILTON: Well, that's a very high priority item for a number of members in this institution. It's a high priority matter for me because of their concerns, and I hope you will push it forward and let the Saudis know that this has implications for them beyond the settlement of these commercial disputes.

MR. DJEREJIAN: I shall do that, sir.

REP. HAMILTON: All right. I thank the gentleman for yielding.

REP. LANTOS: Thank you, Mr. Chairman. I have a few more questions. Before asking them, I want to pay public tribute to the staff of the subcommittee for preparing this hearing. It is their usual outstanding job.

As part of the cease fire terms with Iraq in March 1991, Mr. Secretary, there was a ban of flights of Iraqi fixed-wing aircraft. Is that correct?

MR. DJEREJIAN: Yes, sir. In the north.

REP. LANTOS: I under — no, it was over the entire territory of Iraq.

MR. DJEREJIAN: On May 18th?

REP. LANTOS: March 1991 cease fire terms. March 1991.

MR. DJEREJIAN: I'll have to check that.

REP. LANTOS: Take my word for it.

MR. DJEREJIAN: Yes, I shall take your word for it.

REP. LANTOS: March 1991, Schwarzkopf got an agreement —

MR. DJEREJIAN: Oh, March 1991. I'm sorry, sir. I was thinking of something else, yes.

REP. LANTOS: Now this ban was in place until April 5 of this year when Iraq used fixed-wing aircraft because Iran was bombing Iranian dissidents from — inside Iraq. Are you familiar with that?

MR. DJEREJIAN: Yes, I am, sir.

REP. LANTOS: Following that episode, since April 5 Iraqi aircraft have been flying regularly over Iraqi territory. This is a unilateral abrogation of the terms of the cease fire and we are doing nothing about it. Is that correct?

MR. DJEREJIAN: I would not say we are not doing anything about it —

REP. LANTOS: Please outline for the subcommittee what we are doing about it.

MR. DJEREJIAN: I am not at liberty at this open hearing, sir, to address our considerations on this matter, but —

REP. LANTOS: Is it US policy to allow regular flights by fixed-wing Iraqi aircraft?

MR. DJEREJIAN: I will discuss this with you in a closed hearing, sir. I do not want to discuss this with you in open hearing.

REP. ACKERMAN: Will the gentleman yield?

REP. LANTOS: I'd be happy to yield.

REP. ACKERMAN: Mr. Secretary, in your statement that you've read at the beginning of the hearing, you said on page six that we're closely monitoring Saddam Hussein's actions throughout the country and will not tolerate violations of the UN resolutions.

MR. DJEREJIAN: That's correct, sir.

REP. ACKERMAN: Now is this not a part of the resolutions?

MR. DJEREJIAN: It is, sir. And I will be able to discuss this with you in a closed hearing but I cannot provide an answer to this question in open hearing.

Official Text

REP. HAMILTON: All right. Mr. Lantos, Mr. Ackerman, we have a vote on the veto override. I'm afraid that — Mr. Secretary, is it possible we can arrange a continuation of this hearing within the next week?

MR. DJEREJIAN: I'd be at your disposition.

REP. HAMILTON: You'll be in the country and you think we can work that out?

MR. DJEREJIAN: I will be here until — yes.

REP. HAMILTON: Well, we've had you here for two and a half hours. I know that's a long time. We appreciate your testimony. We would like to continue the hearing because we've only gotten into a few of these items, Mr. Ackerman?

REP. ACKERMAN: Yes. If I could take just a moment or so. Thank you very much, Mr. Chairman.

First, back to the question of Syrian Jews. It seemed that the White House was very enthusiastic when issuing the initial statement about the agreement with Syria. That lasted about three weeks. You stated previously this morning that at the highest levels this has been brought up with the Syrian government. Do we have assurances that they have gone back to their initial assertions about allowing their Jewish citizens the same opportunities as every other citizen in their country?

MR. DJEREJIAN: Yes, Congressman, we've gotten those assurances at very authoritative levels.

REP. ACKERMAN: It seems that during the past several weeks Jewish citizens had to get clearance from the secret police.

MR. DJEREJIAN: That's right. As I said —

REP. ACKERMAN: Has that been re-reversed?

MR. DJEREJIAN: There has been that hiatus of two to three weeks when there were problems and it seemed as if there was a pause in the process. That process has resumed, and while I cannot claim that there is — that there is not some interference by certain officials in the process, the basic process of granting exit visas and passports and family travel —

REP. ACKERMAN: Have they reverted back to keeping family members hostage while other members of the family travel?

MR. DJEREJIAN: No, I'm not aware of that, but that's again something we look at very closely.

REP. ACKERMAN: And how about the ability to sell property?

MR. DJEREJIAN: They are able now to dispose of property akin to —

REP. ACKERMAN: As of two days ago they were not.

MR. DJEREJIAN: No. No, we don't have that information. They are free to dispose of their property as any other Syrian citizen, so we have not seen a drawing back on that either.

REP. ACKERMAN: When do you think that the level of travel will be as it was when the announcement was first made?

MR. DJEREJIAN: Well, we're getting back there now. I think we are back at that process because our embassy is receiving many visa requests.

REP. ACKERMAN: How many per week, would you say?

MR. DJEREJIAN: I'll give you those figures. I don't want to —

REP. ACKERMAN: Thank you.

REP. HAMILTON: Mr. Secretary, we thank you. I just had called to my attention a speech you gave at the Meridian House which appears to be very, very good. I'd like to put that in the Congressional Record. That's with respect to United States and the Middle East in a changing world.

MR. DJEREJIAN: Thank you, Mr. Chairman.

REP. HAMILTON: We'll have you back another time —

(End Transcript)

אינה ?

אאאא, חוזם: 28036

אל: רהמש/1179

מ-: רושינגטון, נר: 683, תא: 230692, זח: 1622, דח: מ, סג: שט,

בבב

9, 528805

שמור/מידי

אל: ממנכ"ל

דע: לש' רה"מ, לש' שה"ח, שר האוצר, נגיד בנק ישראל

מאת: השגריר רושינגטון

בהמשך למברקי נר 2129, 2130 מתאריך 23/6 בנושא-סיוע כלכלי בטחוני האמריקאי לישראל הערכות והמלצות.

רצ'ב הזכיר של ציר כלכלי אמנון נויבך:

ערבויות לקליטת העליה

1) הקדמה - גלי העליה במרוצת שנים 1990 ו-1991 יצרו בישראל מצב חברתי - כלכלי אשר חייב אימוץ פתרונות יצירתיים באשר לזמינות מט"ח לתקופה ארוכה ויצירת תחושת אמינות כלפי יכולתו הכלכלית של המשק הישראלי. הפתרון שאומץ היה בפניה לממשל האמריקאי לקבלת ערבויות לקליטת העליה.

2) הממשל האמריקאי - נראה שזה לא היה מעוניין להעמיד את הערבויות לישראל החל מהרגע שהרעיון עלה על השולחן. לכן הבקשה נדחתה בפעם הראשונה במרץ 91, למועד מאוחר יותר לראשית סתיו 91 (4.9.91), לאחר מכן נדחה ב-120 יום נוספים, ולבסוף דחיה מוחלטת של הצעת החקיקה אשר נוסחה ע"י הסנטורים קסטן וליהי.

ניתוח דחיית הצעת ליהי-קסטן והצעת מצנבאום מצביע בכירור כי:

היה רצון ממשלי לגרום להפסקת כל בניה נוספת בשטחים.

היה רצון ממשלי למנוע מישראל מקורות שיאפשרו לה בניה בשטחים (FUNGIBILITY). יחד עם זאת היתה הצהרה על נכונות לסייע כלכלית לקליטת העליה מרוסיה. (הצהרת בוש-בייקר).
וכן הצהרה על הצורך בשינויים כלכליים במדינת ישראל (שיחות זליג-פרנקל).

הסיבות לאי אישור הערבויות היו פוליטיות בעיקרן וקשורות קשר חזק ביותר לפעילות הבניה של ממשלת ישראל ביהודה ושומרון.

בין אם זה נבע מהרצון לאותת חיובית לערבים, ובין אם זה נבע מהתנגדות הנשיא ליצירת עובדות בשטח, התוצאה - אחת היא, מניעת הערבויות מישראל. אין ספק שהנשיא ידע לפרוט על מיתרי ההתנגדות של דעת הקהל האמריקאית לסיוע חוץ לצורותיו, כולל ע"י יצירת דימוי מעוות לכלכלה הישראלית.

(3) השאלה המרכזית העומדת כרגע על הפרק -

מה נשתנה?

מה קרה בישראל, מה קרה לנשיא ועל איזה בסיס ניתן לדבר היום על הערבויות.

ישראל -

1. עד היום עלו לארץ כ 435,000 עולים.

2. קצב העליה ירד לכ 3000-4000 לחודש, והקצב השנתי עשוי להגיע ל 50,000 איש.

3. נוצרו עודפי דירות בארץ, שוק הדירות נמצא בירידה.

4. מרבית הצמיחה הכלכלית של 1991 מקורה בבניה.

5. שיעורי האבטלה בארץ הגיעו לכ 11 אחוז כאשר בקרב העולים המספר גדול יותר.

ארה"ב -

1. הלחץ על הממשל והקונגרס לפתרון בעיות הפנים גדל משמעותית.

2. נוצר לחץ לצימצום הגירעון התקציבי אשר הגיע ל 380 בליון דולר.

3. הפופולריות של הנשיא בשפל חסר תקדים.

4. הנשיא מגלה סימני מצוקה עד כדי איתותים ברורים לקהילה היהודית, כולל נכונות הממשל לדבר על הערבויות לאחר הבחירות בישראל.

(4) מסקנות -

- כנראה שעשוי להיווצר חלון ההזדמנויות בין יולי לנובמבר.

- ישראל זקוקה לערבויות - אך בסדרי גודל נמוכים יותר.

- קשה להאמין שהממשל יסוג או ישנה את מדיניותו לגבי הבינוי בשטחים - סביר להניח שיהיה גמש יותר.

(4) ישראל חייבת להציג תוכנית כלכלית כוללת אשר תשרר אמינות ותכיל את אותם מרכיבים העשויים להצביע לכיוון של יותר כלכלת שוק ופחות מעורבות ממשלתית.

(5) יש צורך להציג לאמריקאים את היתרונות הכלכליים העשויים לצמוח לאנשי העסקים האמריקאים ולמשק האמריקאי.

5 הנחות היסוד לגבי בקשת הערבויות:

1. לממשל יש אינטרס לאותת לציבור היהודי על מעין שינוי במגמה כלפי ישראל.
2. ישראל זקוקה כיום לערבויות בסדר גודל של כ- 10 בליון דולר לתקופה של 4-5 שנים.
3. שיטת הישוב הסיכון שבערבויות על פי החוק האמריקאי מחייבת את ממשלת ישראל להיות ערבה להחזר ההלוואות - ללא ערבות זו עלות הערבויות תהיה גבוהה ביותר.
4. קרבת הבחירות בנובמבר בארה"ב וההתנגדות לסיוע חוץ מחייבים הבנה מוקדמת עם הממשל ומציאות הפלטפורמה הנאותה לתקיפה זו. (אחת האפשרויות להשתמש בחקיקת הסיוע לחב"מ).
5. הקהילה היהודית עם כל בקורתה על ישראל רואה בערבויות מהלך חשוב וחיוני ומעוניינת לסייע לו.
6. השימוש בערבויות וגיוס הכסף אסור שיעשה דרך תקציב המדינה.
7. על הערבויות להיות מנוף לשינויים כלכליים מהותיים בתשתית הכלכלית ובכלכלת המדינה.
8. הממשל עשוי להיות, לאחר הבחירות בישראל, גמיש יותר באשר להתניות הפוליטיות ועשוי לחפש ניסוחים פושרים יותר.

6 מסקנה:

על ישראל לבקש מהממשל האמריקאי ערבויות לקליטת עליה בסדר גודל של כ 10 בליון דולר ל 4 עד 5 שנים.

הערבויות צריכות להיות מיועדות להשקעות ע"י הסקטור הפרטי בתשתית התחבורתית והתעשייתית אשר יסיעו לקליטת העולים ולקידום כלכלת שוק חופשי בישראל, ולהגברת היצוא והעסקים של חברות אמריקאיות עם ישראל חוץ תיאום עם מעצבי המדיניות הכלכלית בישראל יש צורך בעיצוב תוכנית השקעות במסילות ברזל, כבישים, אזורי תעשייה, אזורי סחר חופשי, ועידוד השקעות של עסקים קטנים בישראל.

על מנת לעקוף את הבעיות הפוליטיות ואת בעיות הדימוי והאמת באשר למעורבות הממשלה בכלכלה מוצע להקים רשות משותפת לשתי המדינות, אשר תפעל כרשות ציבורית והיא אשר תחליט על ההשקעות. מדינת ישראל תערוך להחזר החובות כדי לצמצם את הסיכון ואת עלות הערבויות.

7 עמדת היהודים:

הקיץ הינו הזמן הפחות טוב לגיוס האירגונים היהודיים לפעילות כלשהיא. נושא הערבויות לאחר ספטמבר 1991 היה שנוי במחלוקת עקב עמדת הנשיא, מדיניות הממשלה ופעילותה ביהודה שומרון וחבל עזה.

יחד עם זאת לא נראה לי כי ניתן ללכת למהלך כזה ללא גיוס המיכה ציבורית

אשר תגבה את הנבחרים ותעודד אותם לתמוך בערבויות לישראל. יהיה הכרח במאמץ משולב קונסוליות, אירגונים יהודיים והשגרירות על מנת לחדש את הפעילות בנושא זה.

8. לסיכום:

1. נראה שעשוי להיווצר חלון הזדמנויות בין שתי מערכות הבחירות.
2. על ישראל להציג חזון בתחום הכלכלי באשר למדיניותה וכן באשר לדרך השימוש בערבויות.
3. יש הכרח להציג את היתרון הכלכלי למשק האמריקאי ולאנשי העסקים.
4. יש צורך בגיוס הקהילה וגורמים נוספים למסע שכנוע בקרב הנבחרים ובקרב הנשיא.

עד כאן

חפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא, ערן, כלכליתב', אוצר,
@ (בנק ישראל), @ (מקשח/משחבט), ר/מרכז,
היבטיםכלכליים, מרכזאיסוף, @ (רם), @ (אמן)

סססס

אנני

אאא, חוזם: 28090

אל: רהמש/1176

מ-: ווש, נר: 2129, תא: 230692, זח: 1630, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

אל: ממנכ"ל

דע: לש' רחמ', לש' שהח', שר האוצר, נגיד בנק ישראל

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: הסיוע הכלכלי-בטחוני האמריקאי לישראל: הערכות והמלצות

1. מבוא

מסיבות שונות יחולו בעתיד שינויים בסיוע האמריקאי לישראל. שינויים אלה יתבטאו הן בהיקפו של הסיוע והן בחלק מטרכיביו. הסיבות לשינויים הצפויים נעוצות (לוא דווקא לפי סדר זה) בהתפתחויות הבאות:

א. המצב הכלכלי-תקציבי של ארה"ב.

ב. האווירה בגוברת של 'AMERICA FIRST', הפושה בכל הרבדים של הפוליטיקה האמריקאית.

ג. וכתוצאה משני אלה - הפרספציה (ואין זה משנה אם מבחינה עובדתית כלכלית יש לפרספציה זו על מה לסמוך או לא), שקדי לפתור את בעיותיה מבית צריכה ארה"ב לצמצם את סיועה לארצות אחרות. לפיכך, גם הנבחרים הידודותיים ביותר או המודעים ביותר לחשיבות סיוע החוץ מבחינת האינטרס האמריקאי - יאלצו ללכת בנתיב הקיצוצים.

הערה: לדעת כל הגורמים - בממשל ובקונגרס כאחד - אין חשש, מבחינת ישראל, לקיצוץ בסיוע של שנת התקציב הקרובה (FY 93) פרט אולי לקיצוץ של אחוז אחד 'לכל אורך הקו' ע"פ הצעת אובי (שגם לגבי עדין לא ברור אם ישראל ומצרים תיפגענה ואולם בהחלט לא כך המצב כבר לגבי השנה התקציבית שלאחריה (FY 94). זאת ועוד:

אפילו לא תיפגע בעתיד רמת הסיוע לישראל (ולמצרים) - וכאמור, זה יהיה בלתי סביר - ורק סיוע החוץ למדינות אחרות ילך ויצטמצם - או אז ייפגע מעמדה של ישראל מבחינת התייחסות הציבור האמריקאי כלפיה - דווקא בשל הזדקרותה החריגה.

2. הנחות יסוד :

א. המדיניות הישראלית תשאף בעשור הקרוב להשגת עצמאות כלכלית (כמובן לא

כפירוש האוטרקי) - כשקליטת העלייה חייבת להפוך ממועצור למנוף להגשמת מטרה זו.

ב. מדיניות החוץ הישראלית תהפוך יעד זה לאחד ממוקדיה העיקריים.

ג. מבלי להתייחס כרגע לתהליך השלום, סיכוייו וסיכונים - בטווח הבינוני והארוך עדיין צפוי לישראל איום בטחוני-קיומי שיחייב אותה בהקצאת חלק משמעותי ממקורותיה לבטחון. מציאות זו - בהתחשב במגמות הפוליטיות הרווחות בארה"ב - ועל רקע האפשרות שבעתיד הרחוק יותר גם הנתח הצבאי מכלל הסיוע עלול להיפגע - תכתיב לנו מדיניות שמטרתה לעבות, לפתח ולשכלל את התשתית הכלכלית שלנו הפרק-זמן קצר ככל האפשר - כדי שנוכל בעתיד להפנות יותר מקורות לבטחון.

3. מסקנות:

א. בהתחשב בנתונים שצויינו לעיל - פגיעה מסויימת ב'חבילת' הסיוע לישראל, כנראה כבר החל משנת 1994, הינה עובדה נחרצת - ועל ישראל להיערך לקראת כך - לא רק מבחינת מדיניותה הכלכלית, ולא רק טכנית ה'תוכנ'ן, אלא גם לגבי ה'קליפה', כלומר הדרך בה נציג את תכניותינו ובקשותינו הכלכליות לאמריקאים - כולל הציבוריות והקונגרס.

ב. כללית, נראה לי, שיהיה עלינו להקדים רפואה למכה - ע"י כך שנבוא ביוזמתנו ונציג לאמריקאים תכנית להקטנת הסיוע. (TO PHASE OUT DIRECT ECONOMIC ASSISTANCE)

ג. השאלה: בכמה לצמצם? באילו עתויים וקצבים? ובאיזה תחום? אין בצוות השגרירות אחדות דעים מוחלטת בהקשר זה, אך עמדתי היא:

(1) ישראל תודיע בהזדמנות קרובה (מה זו 'הזדמנות קרובה', אפרט בהמשך) שהיא מציעה לדון עם הממשל על צמצום הסיוע הכלכלי-אזרחי במסגרת דיון כללי על כל מרכיבי היחסים בין ישראל לארה"ב.

(2) הכוונה היא שנתמקד אך ורק בסיוע האזרחי - וזאת לא רק בגלל סדרי העדיפויות והצרכים שלנו - אלא מפני שגם בעתיד תהיה בקונגרס ואולי גם הממשל יותר הבנה לאילוצים הבטחוניים שלנו, לסכנות הקיומיות איתן מתמודדת ישראל, למחוייבות האמריקאית לשמור על יתרונה של ישראל בתחום זה - ואף לתפקיד האסטרטגי שישראל עדיין ממלאת מבחינת ארה"ב - מאשר לסיוע אזרחי רגיל.

(3) האם לדבר על וויתור/קיצוץ חד פעמי - או על הורדה הדרגתית, ומתי להודיע? בעניין זה יש דעות לכאן ולכאן. ישנם הסבורים שהודעה מיידית חסייע לנו בשיפור תדמיתנו, וכן בהשגת ערכויות-הקליטה - כאשר עניין זה יעלה מחדש. כמו כן, עשוי, לדעתם, צעד כזה להיות לעזר לכמה מירידינו החשובים בקונגרס הנאבקים כיום על בחירתם מחדש. לעומת דעה זו, יש מי שסובר שישראל אינה צריכה 'לנדב' וויתורים בלא בירור מה התמורות שנזכה בהן בשטחים אחרים. כלומר, שאנחנו עלולים להפגע פעמיים - פעם מוויתור יזום על ידינו ופעם מקצוץ ביוזמת אחרים.

המלצתי: מאחר שוויתור חד פעמי ומיידית בלאו הכי ייבלע ויישכח במהרה ומאחר שממילא איננו יכולים להרשות לעצמנו לוותר בשנה אחת על סכום משמעותי, לדוגמא 300 מליון דולר - עדיף לדבר על התחייבות עכשווית - להורדה של כך וכך אחוזים מדי שנה לטוח של מספר שנים. המועד המתאים להודעה ישראלית

מעין זו: לקראת הפגישה המתוכננת שעל-פי התבטאויות אנשים בממשל, אמורה להתקיים בין הנשיא לראש-ממשלת ישראל לפני הבחירות לנשיאות. אם וכאשר פגישה זו תיערך (ברור שאם פגישה זו לא תתמש, יש לחשוב על עיתוי אחר - אולי בפתח הדיונים בקונגרס שבין LABOR DAY ליום הבחירות בראשית נובמבר) - ראש ממשלת ישראל צריך להביע לכאן לא כשרשימת בקשות באמתחתו אלא רשימת הצעות

לדיון במכלול היחסים - ' TO REDEFINE THE PARTNERSHIP ' - כפי שהתבטא בפני לאחרונה אחד מראשי הממשל. נושא הסיוע, מדרך הטבע יהיה אחק ההיבטים החשובים - אך לא היחידים - במכלול זה.

להלן כמה דוגמאות לנקודות כלכליות נוספות שאפשר להעלותן:

- פעולה נמצרת ובלתי מותנית של ארה"ב נגד החרם הכלכלי הערבי.

- בד בבד עם צמצום הסיוע - להגדיל את קרנות המחקר המשותפות (BIRD ו- BARD) והקמת קרנות משותפות דומות בנושאים אחרים (אקולוגיה, מדע, חינוך, בריאות, תחבורה עירונית ובינעירונית וכו'). יש להדגיש שהקרנות המשותפות הקיימות מהוות סיפור-הצלחה גם מבחינה אמריקאית - ושהרחבת היקפן עשוי להביא תרומה נוספת לא רק לישראל אלא גם לארה"ב.

- החלת הסכם הסחר החופשי בין ארה"ב לישראל לתחומים נוספים שלא נכללו בו עד עתה - כולל שרותים.

- עידוד לפתיחת בנקים אמריקאיים בישראל.

- הגדלת קווי-האשראי לישראל של הבנק האמריקאי ליבוא וליצוא (EXIM) . הפחתת העלויות של האשראים הנ"ל. מתן הקלות במסגרת OPIC .

ד. הסיוע הבטחוני

על אף שסיום המלחמה הקרה, כינונו (לפחות בתיאוריה) של 'סדר עולמי חדש', והקיצוצים שנערכים כתוצאה מהנ"ל בתקציב ההגנה האמריקאי עלולים לעורר דרישות לקצץ גם בסיוע הצבאי המוענק לישראל, לא נראה שבשנים הקרובות הסיוע בסך 1.8 ביליון דולר בסכמה (אינני מתייחס כאן לנושאים 'חוץ תקציביים', כגון ה- DRAWDOWN שנשאר רשום על הנייר... או על הקרח). ואולם, אין כמעט ספק שהאמריקאים ינסו להקטין, למשל, כבר עתה את מרכיב ה-OFFSHORE PROCUREMENT (בשנה האחרונה 475 מליון דולר). מאחר שאחת הבעיות העומדות בפני ישראל במיצוי הפוטנציאל הטכנולוגי והמדעי שלה ובשמירת יתרונה האיכותי (בנפרד ובנוסף למה שארה"ב מספקת לנו) נובעת מהבסיס התעשייתי הצר שלה ומהיכולת הכספית המוגבלת שלה - אני מניח שישראל מעוניינת שסעיף ה-O.S.P. יישאר על כנו - או אף יוגדל.

בהקשר זה, מוצע, איפוא, לחשוב גם על כלים חדשים, כגון JOINT VENTURES, קרנות מחקר ופיתוח אמריקאיות-ישראליות משותפות גם בתחום הבטחון שמתוצאותיהן ופירותיהן תהנה לא רק ישראל אלא גם ארה"ב - כולל הקצאת היצור של פריטים מסויימים בין מפעלים אמריקאים ומפעלים ישראליים. יש לזכור, שבעוד שאין היום בארה"ב 'אזור בחירה' לסיוע חוץ - יש גם יש אינטרסים מקומיים מובהקים לכל מה שנוגע ליצור בטחוני. עלינו להשתדל למצוא דרכים שמו"ס ו'או יצור בטחוני ישראלי יתפסו כאן לא כמתחרים אלא

כשותפים ומשלימים למה שעושים באמריקה. בתחומים אלה גם מצבם של ידידנו בקונגרס יוקל אם יוכלו להראות 'קבלות'.

4. ערבויות (ראה גם את התזכיר של הציר הכלכלי א.נויבק, בנפרד נר 683).

א. נושא הערבויות היווה בשנה האחרונה, וימשיך להיות גם בחודשים הקרובים - מרכיב מרכזי, אם כי חריג, ביחסים שבין שתי המדינות. בזמנו היה מי שהציע לברוך את נושא הערבויות בנושא הסיוע - אך עמדתנו בענין זה היתה שלילית. גם במבט לאחור, נראה לי, שגישתנו זו היתה נכונה - ולו בלבד בגלל הנסיונות שנעשו מדין פעם ע"י הממשל להציג את בקשת הערבויות כתוספת (לפעמים אף כתוספת במענקים או כהלוואות) לסיוע. הרושם המוטעה בתחילה, כאילו ישראל מצפה לעשרות מיליארדים של סיוע - הביא לנזק מתמשך. כמו כן, ע"י הפרדת הערבויות מהסיוע צומצמה האפשרות שהממשל ביום מן הימים ינסה ליצור LINKAGE בין התנחלויות (או כל נושא מדיני אחר) גם לסיוע הרגיל. עם זאת נעשה על ידינו גם בעבר מאמץ להדגיש:

(1) את ה-CREDIT WORTHINESS של ישראל (ובכך דווקא סייעו לנו השימועים בוועדתו של אובי).

(2) את התרומה החשובה שיהיו לערבויות להתקדמותה של ישראל לעצמאות כלכלית וליכולתה לחזות בעתיד הלא-רחוק את הקטנת החלות שלה בסיוע אמריקאי.

ב. מסקנות והצעות:

(1) מאחר שישראל לא הייתה באופן רשמי גורם פעיל בהצעות הפשרה למיניהן שהועלו בחודשים האחרונים בנדון (אף שגם לא הסתייגה מהעלאתן), ומאחר שבפועל עמדת הממשל כלפי הערבויות ממילא מנעה את הענקתן כמעט בכל הנסיבות - יהיה גם חידוש אפשרי של הטיפול בערבויות בראש ובראשונה פונקציה של העמדות המדיניות - ולא דווקא של ההיבטים הכלכליים.

כרם, אם נושא הערבויות יעלה עתה מחדש בצורה אקטיבית, צריך יהיה גם להבא להדגיש את הנקודות הכלכליות שצינתי לעיל, כלומר: שישראל 'ראוייה' לקבל את הערבויות מבחינה כלכלית. דווקא עניין הערבויות יביא אותנה בהדרגה, וע"פ תכנית מוגדרת מראש (ראה סעיף 3: ב' וג'), להקטנת הסיוע האזרחי - עד כדי ביטולו המוחלט. בנוסף לכך, יש להמשיך ולהעמיק את ההסברה שלנו בקשר ל'מה הערבויות יכולות לעשות בשביל ארה"ב', גידול משמעותי (כמעט הכפלה) ביצוא האזרחי האמריקאי לישראל (חומרי גלם, ציוד תעשייתי ואף מוצרי צריכה) - וכתוצאה מכך: תוספת עשרות אלפי מקומות עבודה לפועל האמריקאי.

(2) כאמור, האפשרות לחידוש הטיפול המעשי בנושא הערבויות כרוכה בבתרים השונים של התמונה הפוליטית: תהליך השלום וספיחיו, התנחלויות 'עקומת החומ' האלקטורלית של הממשל מזה ושל נבחיר הקונגרס מזה - והתרשמותם של שניים אלה גם יחד ממידת הנחישות של הציבור היהודי בנדון.

המסקנה המתבקשת מן הנל היא, שמבחינת ישראל אין להחפז ולהעלות את ענין הערבויות (בקשתנו ממילא 'מונחת על השולחן') - לפני שנקבל אינדיקציה ברורה מהממשל שהוא מוכן/מעוניין לדון בכך מחדש (יש לזכור גם שהחומ' בין הממשלות למעשה נפסק עוד בחודש פברואר - ודווקא ברגע של התקרבות אפשרית במעדות ולא של גידול בפערים. אם וכאשר יתחדש החומ', הוא צריך להתחיל, פחות או יותר, בקו-ההתחלה או לפחות בקווים שהועלו על ידי בשיחות עם בייקר, ולא ב'גון צדיקימ' של פשרות ליהי קסטן, מצנבאום, הלמס וכיו"ב.

הסיבה: כל הפשרות הנל הרי נידחו ממילא, ולא לגופם של דברים או בגלל תוכנים - אלא מהסיבות המדיניות הידועות. לפכך, אין כרגע טעם לחזור לנוסחות שכבר נדחו בעבר. עם זאת(וזה בעצם אינו נוגע במישרין לנושא ה'נייר' הזה), אני מעריך שהנכונות בסנאט (אם כי לא בבית הנבחרים) לפעול למען וורסיה כלשהי של הערבויות בעינה קיימת - ואם הממשל ימשיך לנהוג ע'פ שיטותיו הקודמות - אין להוציא מכלל אפשרות פעולה ביוזמת הסנאט. מאידך, מרווח הזמן האפשרי לכל יוזמת חקיקה בנדון הולך ומצטמצם. עד ליציאת הקונגרס לפגרתו (מה-12/8 עד ה-9/9) קיים אמנם 'חלון' יותר נרחב, אך באופן מעשי ייתפח 'חלון' זה רק עם כינון הממשל החדשה בישראל. ואילו ה'חלון' הנוסף שיפתח לאחר 'יום העבודה' האמריקאי (ראשית ספטמבר) הוא קצר יותר.

5. הערה כללית:

יש להמשיך להמריץ את הדיון הכלכלי שהוחל בו בזמנו ביוזמתנו בין הנגיד (בהשתתפות הציר הכלכלי) מזה - ועוזר מזכיר המדינה זליק, מזה. הדחף המיודי לדיון נבע אמנם מסוגיית הערבויות, אך חשיבותו בלטה מעבר לכך. ככל שהדו-שיח הכלכלי בין המדינות יעמיק, וככל שהאמריקאים (ממשל, קונגרס ודעת-קהל כאחד) ישתכנעו יותר, לא רק שהמשק הישראלי אינו כזה כפי דורשי-רעתנו (ולפעמים דווקא דורשי-טובתנו) מתארים אותו - אלא גם שאנו נחויים 'על אמת' להביא לשינויים הכלכליים-מבניים המתחייבים מהמציאות הכלכלית בעולם וכן והכורח/שאיפה להתמודד בצורה מוצלחת עם הנושא של קליטת העלייה - כן ייטב לנו בכל התחומים שנדונו לעיל.

אני שולח בנפרד הזכיר של ציר הקונגרס (בנפרד נר 684), יורם אטינגר בנושא.

שובל.

עד כאן מברק השגריר.

תפוצה: שחח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, אוצר, בנק ישראל, ערן, כלכליתב',
 @ (מקשח/משהבט), ר/מרכז, היבטיסכלכליים,
 מרכזאיסוף, @ (רס), @ (אמן)

סססס

1/11/91

אאא, חוזם: 28032
אל: רהמש/1177
מ-: וושינגטון, נר: 684, תא: 230692, זח: 1630, דח: מ, סג: שמ,
כבכ
9,528805
שמור/מידי
אל: ממנכ"ל

דע: לש' רה"מ, לש' שה"ח, שר האוצר, נגיד בנק ישראל

מאת: השגריר וושינגטון

בהמשך למברקי נר 2129, 2130 מתאריך 23/6 בנושא-סיוע כלכלי בטחוני
האמריקאי לישראל הערכות והמלצות.

רצ"ב תזכיר של ר/ יחידת קונגרס-יורמ אטינגר:

הנדון: הערכה מחודשת - סיוע החוץ (המשך למזכרים מ-22/11/91, 24/12,
6/1/92, 27/1, 16/3, 30/4, 26/5, ו-4/6).

1. קיצוץ סיוע החוץ ממתין "מעבר לפינה" במסגרת תקציב 1993, או בתחילת 1994 לקראת הדיונים על תקציב 1994.
2. בחי המחוקקים יכולים ליזום אותו בכל מועד עד לפיזור המליאה לפני בחירות 1992, בין אם כחלק מתחיקה קיטת, בין אם כתיקון לתחיקה נידונה, או כחק עצמאי המעתיק משאבים מסיוע החוץ לצרכי פנים.
3. יוזמה ישראלית לקיצוץ מרצון - אם אכן תוזמר כראוי - עשויה להעניק לישראל מנוף חיוני לקידום "חבילת התחליף" (נא ראה סעיף 9). הנחתה הקיצוץ על ישראל תשלול ממנה את המנוף.
4. אפשר להניח כי ככל שתוקדם היוזמה (לקיצוץ מרצון) כן קטן הסכוי שיונחת הקיצוץ, וכן גדל הסכוי להשגת המנוף. ככל שתידחה היוזמה, כן גדל הסכוי שתוקדם ע"י הנחתה וכן יתרחק המנוף.
5. ככל שמתחזק גורם ההפתעה הטמון ביוזמה, כן מתעשת גורם המנוף. ככל שנדחת היוזמה (לתקופה בה ידובר ביתר שאת על קיצוץ בסיוע החוץ) כן קטן גורם ההפתעה, וכן מתסוגג גורם המנוף.
6. שוויו הדולרי של הסיכון הטמון בהקדמת היוזמה (במידה ותיתכדנה הצפויות לאשור "חבילת התחליף") הוא סך היותר, ואינני מקל ראש בכך. שוויו הדולרי

של הסיכון הטמון בדחיית היוזמה (במידה ותוקדם ע"י הנחתה) הוא סך "חבילת התחליף", אשר להערכתי עולה על סך הויתור. פוטנציאל הויתור (המתבטא בהיקף ה"חבילה") מהווה מכפולן של תמורה כוללת אשר היקפה עולה על התמורה המידית.

7. בעוד שלסיכון הטמון בהקדמת היוזמה אין מחיר פוליטי, הרי שלסיכון בדחיית היוזמה יש להוסיף אף את החמצת התועלת הפוליטית.

8. יעודה של "חבילת התחליף" הוא להעביר המוקד מסיוע החוץ (על משמעותו היח"צנית, המדינית והכלכלית השלילית) לעבוי הסחר בין ארה"ב לישראל, ליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב ולקידום היוזמה הפרטית בשתי המדינות ולתועלתן ההדדית.

9. "חבילת התחליף" מורכבת מהגורמים כדלקמן (אשר יוגדרו ע"י מומחים בכל אחד מן הנושאים):

- עבוי קרנות דו-לאומיות קיימות (BIRD, BARD, BSF);
- הקמת קרנות דו-לאומיות נוספות, או כקרנות משנה במסגרת הקרנות הקיימות (רפואה - BMRD, מקורות מים - BIRRD, איכות הסביבה - BERD, גירסה בטחונית של "בירד" - EDIC, וכיו"ב).

- שנוי סיווגה של ישראל (במסגרת MTCR ומגבלות המוטלות על שוק מערכות נשק) ממדינה מז"תית לבעלת ברית;

- שנוי נוהלים המהווים אבן נגף בדרכן של התעשיות הישראליות (אזרחיות ובטחוניות) לתחרות חופשית, תוך פגיעה (של הנוהלים הקיימים) בעקרון ה-ECONOMIES OF SCALE;

- שיפור האקלים ב"גבעה", תוך קידום סכויי אישורן של "תחיקות ישראליות" שאינן קשורות ל"חבילת התחליף" (העמקת נמל חיפה; אמונים משותפים במסוקים; שת"פ רפואי; והגברת הלחץ על הממשל לממש תחיקות אשר הושעו על ידו, כגון DRAWDOWN, הצבה מראש, EXCESS, וכו');;

- שיפור האקלים הפוליטי ב"גבעה" ומחוצה לה (פועל יוצא של מאמץ התהודה שלנו), תוך השפעה על ההתייחסות לתהליך השלום, ז"א, וכו';

- יצירת תקדים הסטורי אשר (אם נשכיל) אפשר לשווקו לאורך ימים ולהנות מפירווחיו הכלכליים והמדיניים.

10. העלאת היוזמה (במסגרת תקציב 1993) עשויה להפוך לגורם חיובי במסגרת מערכת הבחירות בארה"ב. מועמדים רבים הזקוקים למידע המצדיק את תמיכתם בישראל, יכפילו את תהודת היוזמה.

11. העלאת היוזמה חייבת להיעשות באופן מוצנע ככל האפשר, סן יתקבל הויתור כמובן מאליו, ולא ילווה ב"חבילת תחליף".

12. העלאת היוזמה חייבת להיות מתואמת עם הסנטורים אינווייה וקסטן, ורק אח"כ לעלות - בתיאום עמם - בפני הממשל. מעמדם הבכיר ב"גבעה", התייחסותם החיובית והשפעתם על הממשל יסייעו לקידום היוזמה אם אכן יהיו שותפים מקו ההתחלה.

יורם אטינגר

ער כאן

תפוצה: שדח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, ערן, כלכליחב', אוצר, @ (בנק ישראל),
@ (מקשח/משהבט), ר/מרכז, מרכזאיסוף, היבטיסכלכליים,
@ (רם), @ (אמן)

כססכ

אנה

אאאא, חוזם: 25027
אל: רהמש/1041
מ-: רהמש, נר: 5, הא: 210692, זח: 1411, דח: מ, סג: סו,
בבבב
סודי / מידי

21.6.92

אל: וושינגטון.

השגריר. הציר,

דע: מנכ"ל, ממנכ"ל משה"ח

שיחה עם שגריר ארה"ב הרופ.

יהודי סוריה

העמדת השגריר על יחסם של השלטונות הסורים ליציאתם של היהודים. עפ"י ידיעות שהגיעונו, מתנכלת המשטרה החשאית (המוח'אבראת) ליהודים המבקשים לצאת, סוחטת מהם כספים, מקשה על מכירת רכוש ומפרידה בין בני משפחה המבקשים לצאת גם לאחר שקבלו אשרוי יציאה. הוספתי שממחמ"ד אנו שומעים רק חדשות טובות על הטפול הסורי ביהודים, אך מגיעות אלינו ידיעות מדאיגות הסותרות הרושם החיובי המוצג בושינגטון. ביקשתי התערבות ארה"ב בדמשק. הרופ הכטיח להעביר הדברים ולבקש פעולה מתאימה.

פונדמנטליזם איסלאמי

הבעתי פליאה על נאומו של דז'רז'יאן ב-2.6 (ב-MERIDIAN CENTER) שבו התעלם מתופעות האסלאם הפונדמנטליסטי הקיצוני והטרוריסטי וחתת זאת, ביקש להדגיש ההכנה ושתוף פעולה עם האסלאם כדת. הרופ הסביר שמטרתו של דז'רז'יאן היתה להזים התאוריה בדבר עימות גובר והולך בין המערב והאסלאם.

סוריה - לבנון

מסרתי לשגריר על סימנים גוברים והולכים שסוריה לא מתכוונת לממש התחייבויות הנובעות מהסכם טאיף והראשונה מתוכן היא היציאה מבירות לבקאע.

בד בבד, נערכים הסורים בתחבולות שונות כדי ליצור פניה לבנונית רשמית כביכול כדי לבקש מסוריה לא לסגת. הרוץ השיב ששגרירי ארה"ב ברמשק ובבירות לא מרפים מן הלחץ לבצע הסכם טאיף במלואו, וזאת בניגוד לפרסומים שונים, כולל בישראל.

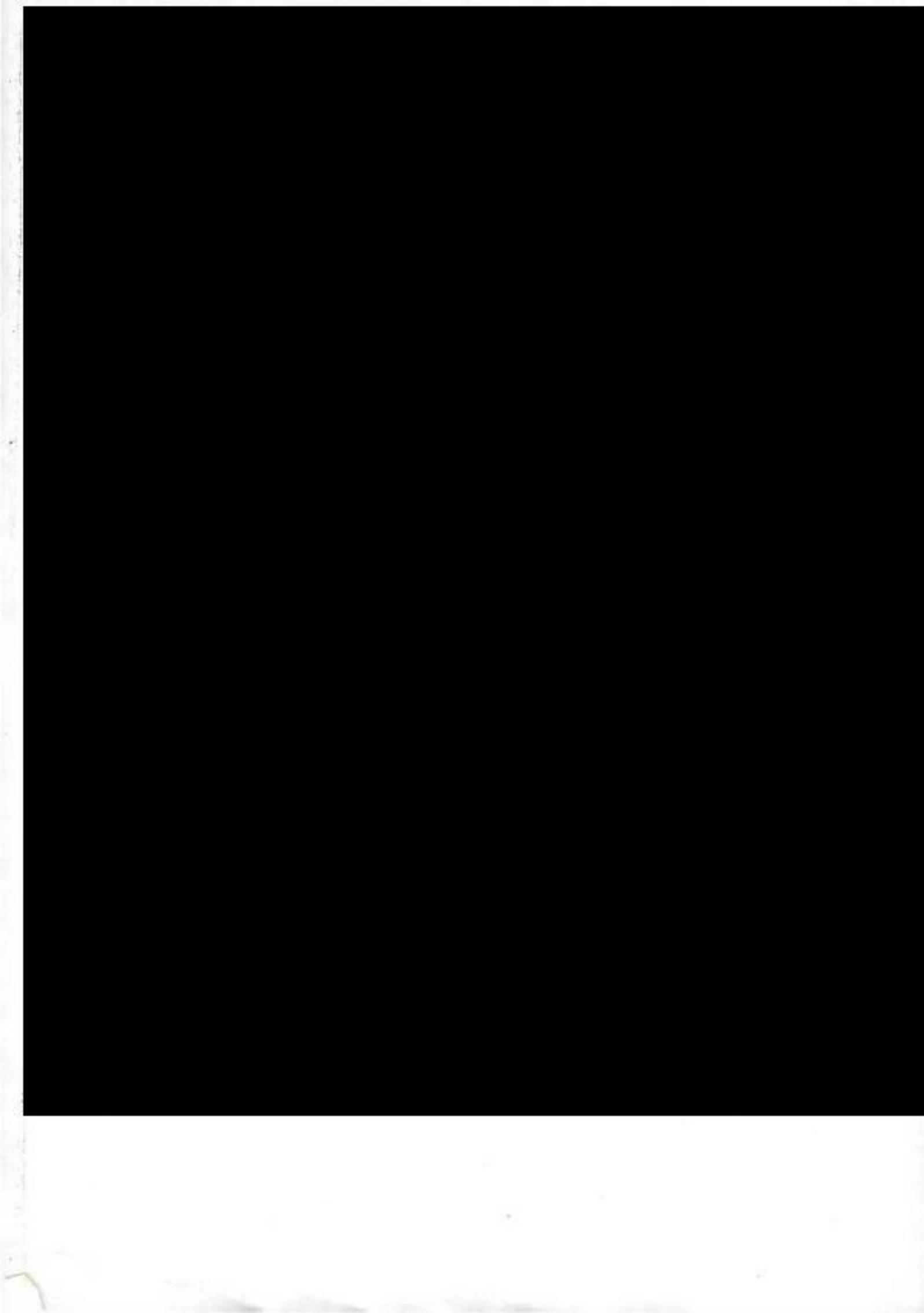
סדרי המו"מ ברומא

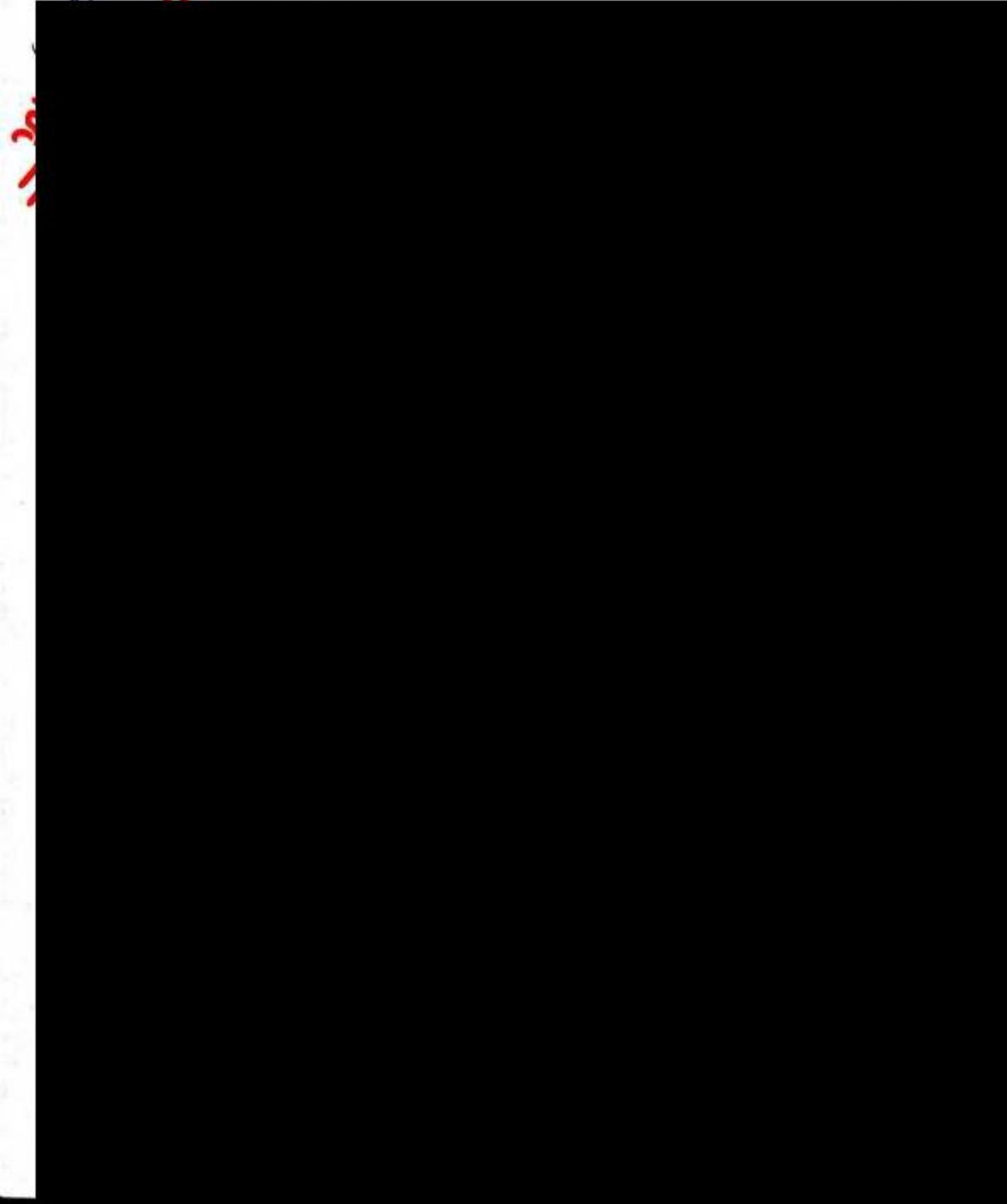
אמרתי לשגריר שאף כי במדריד נכנעה ארה"ב ללחץ הסורי והסכימה לקיים מפגשי המו"מ הדו-צדדי באותו מבנה ובאותה שעה, אין שום הכרח להמשיך באותה מתכונת גם ברומא. ככל שנפריד בין קבוצות המו"מ במקום ובזמן נצמצם הלחץ הסורי על יתר המשלחות הערביות ויגבר הסכוי שנתקדם באחת הקבוצות. הרוץ הגיב שאף כי הוא מבין הגיון הדברים הוא מסופק מאד אם ניתן לשנות הסדורים שמוסדו בושינגטון.

בן-אהרן

תפוצה: שדח, @ (רהט), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, סולטן, מזח2,
בןאבו, תפוצות, @ (רם)

סססס

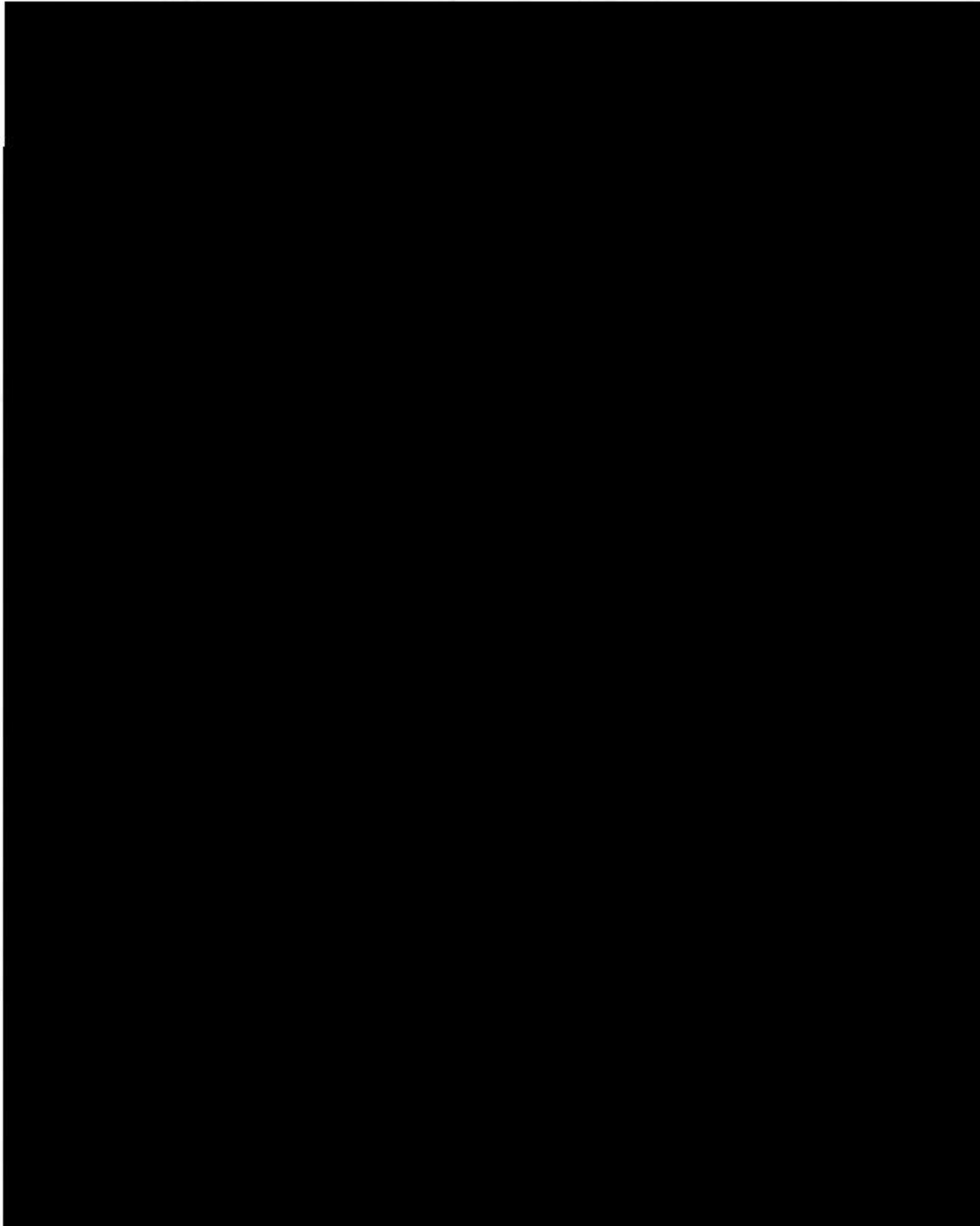

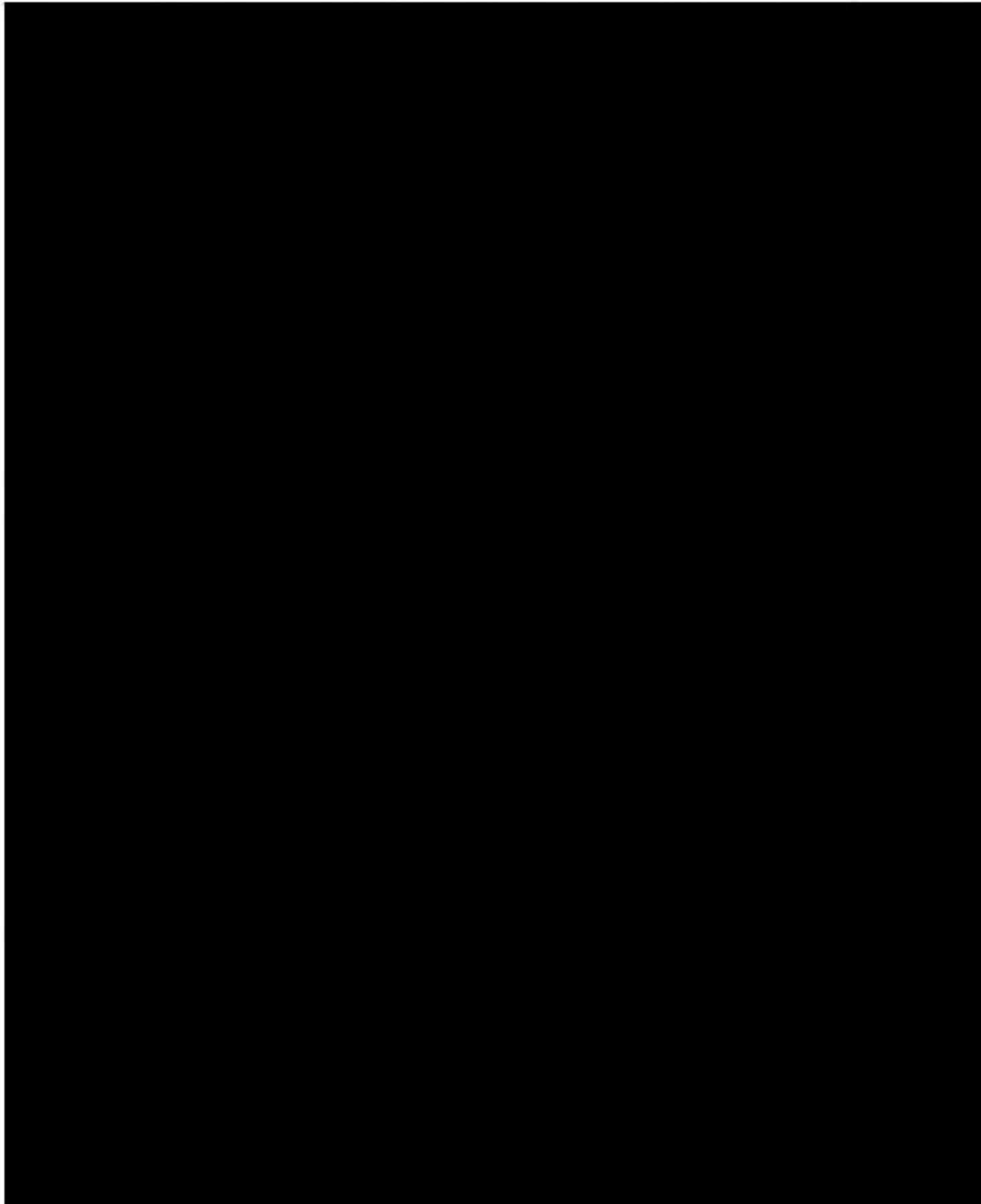
The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every receipt, invoice, and bill should be properly filed and indexed for easy retrieval. This not only helps in tracking expenses but also ensures compliance with tax regulations.

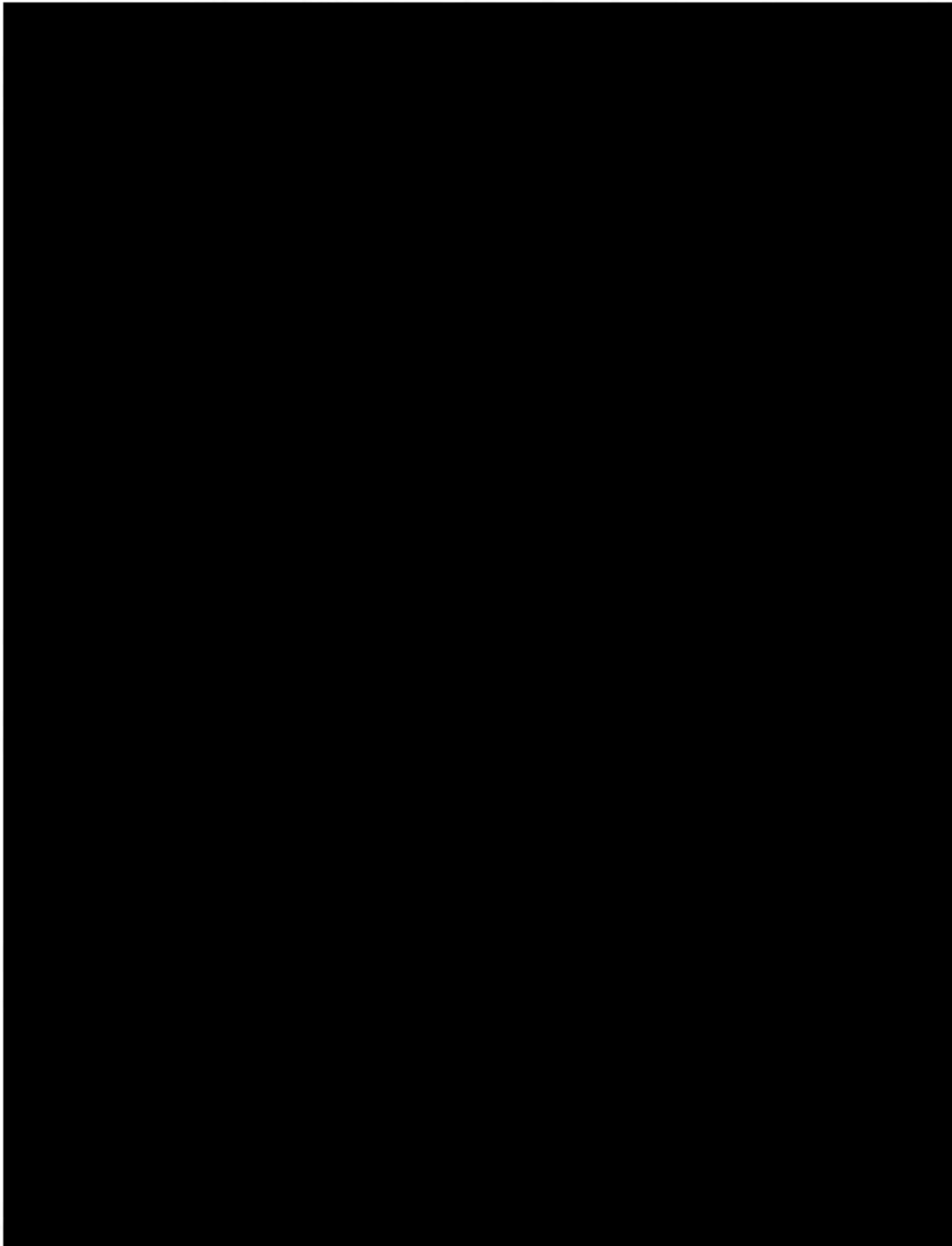
Next, the document outlines the various methods used to collect and analyze data. It mentions the use of surveys, interviews, and focus groups to gather qualitative information. Additionally, it highlights the importance of using statistical tools to analyze quantitative data, such as regression analysis and correlation coefficients.

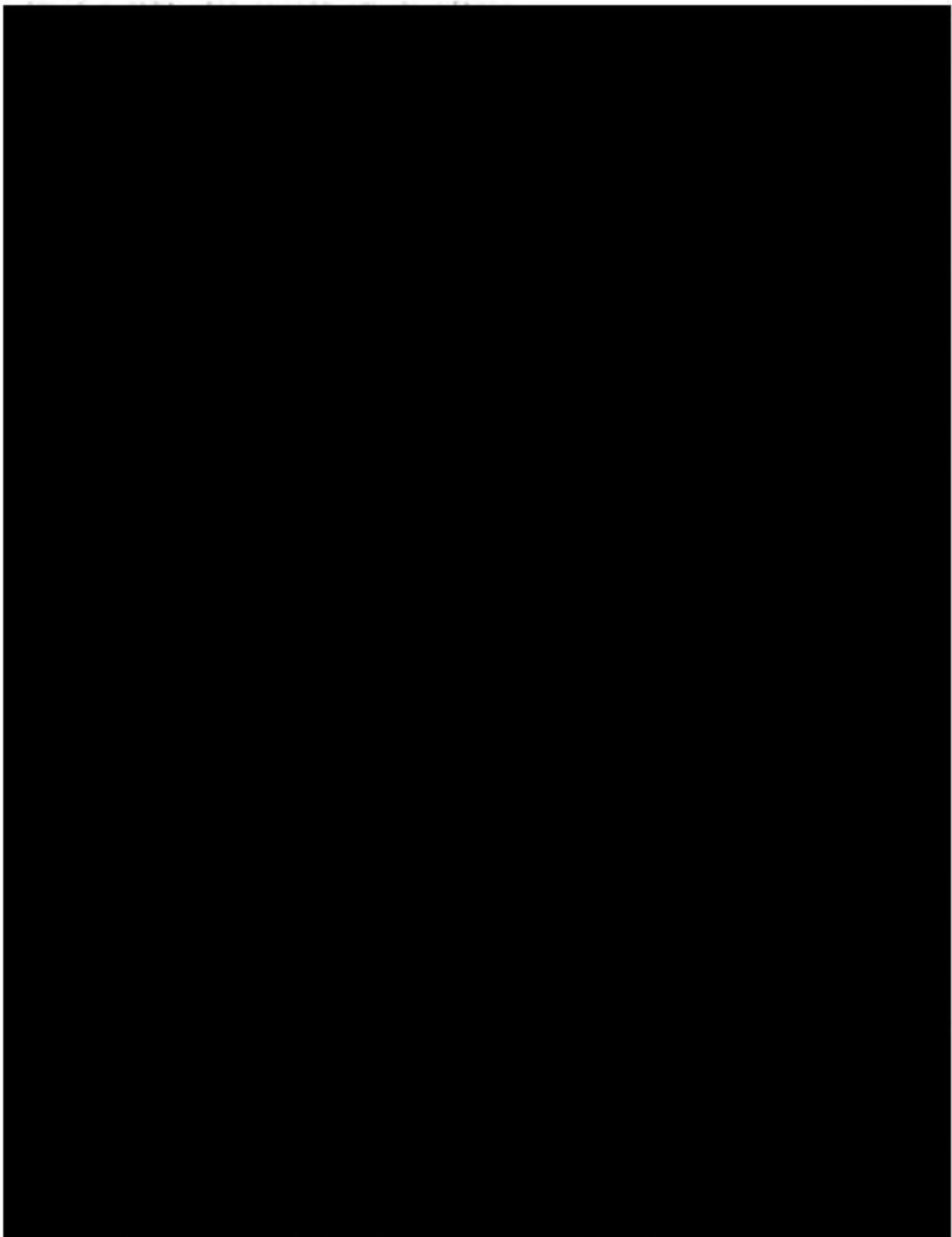
The document also touches upon the ethical considerations of data collection and analysis. It stresses the need for transparency in how data is collected and used, and the importance of protecting the privacy of individuals whose data is being collected.

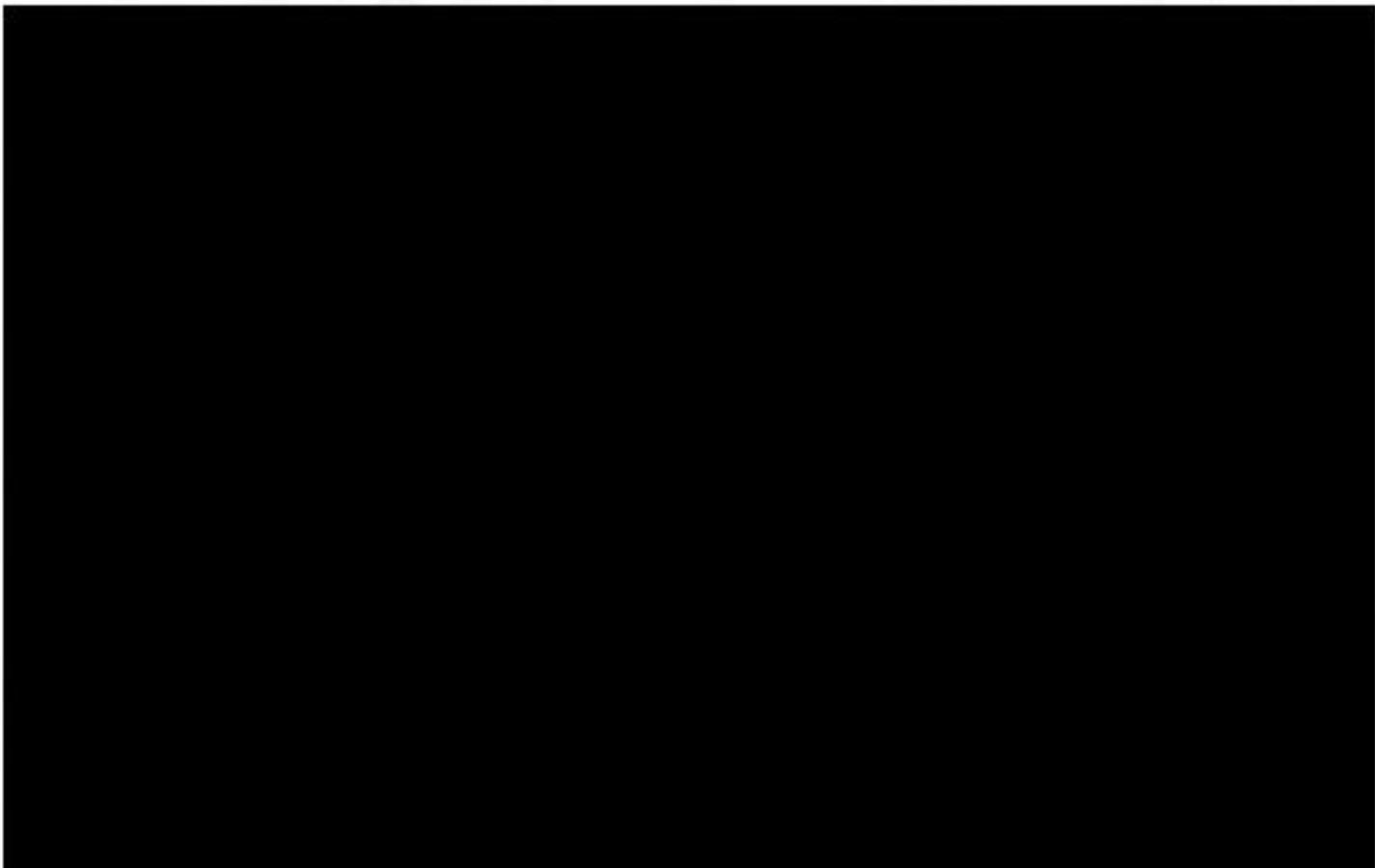
In the final section, the document provides a summary of the key findings and conclusions. It reiterates the importance of thorough data collection and analysis in making informed decisions. It also offers some practical advice on how to implement these findings in a real-world setting.

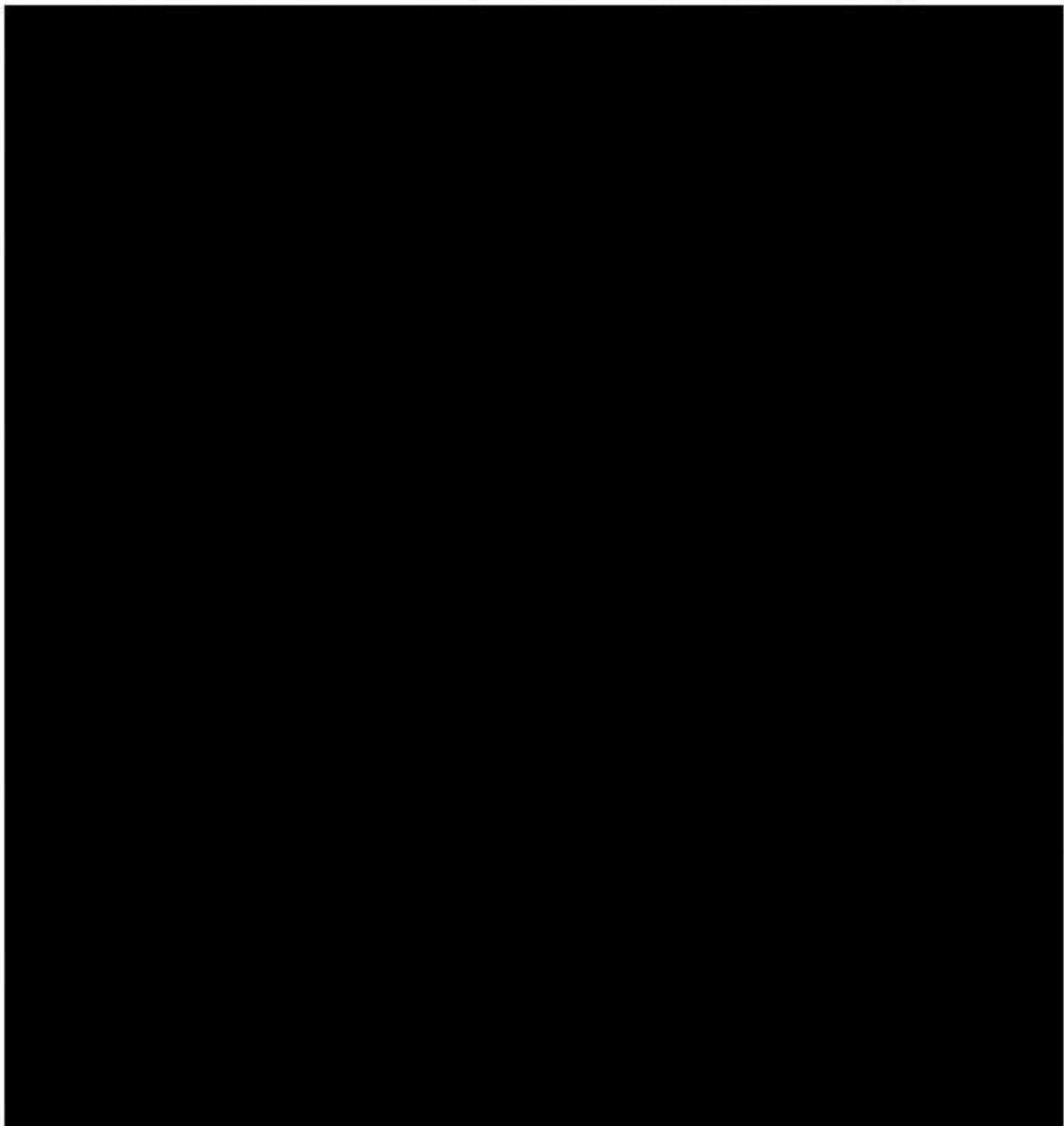

מכתב - שמור

19.6.92

אל: השגריר

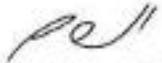
מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: הערכה מחודשת - סיוע החוץ
(המשך למזכרים מ-22/11/91, 24/12, 6/1/92, 27/1, 16/3, 30/4, 26/5, 1-4/6).

1. קיצוץ סיוע החוץ ממתין "מעבר לפינה" במסגרת תקציב 1993, או בתחילת 1993 לקראת הדיונים על תקציב 1994.
2. בתי המחוקקים יכולים ליזום אותו בכל מועד עד לפיזור המליאה לפני בחירות 1992, בין אם כחלק מתחיקה קימת, בין אם כתיקון לתחיקה נידונה, או כחק עצמאי המעתיק משאבים מסיוע החוץ לצרכי פנים.
3. יוזמה ישראלית לקיצוץ מרצון - אם אכן תתוזמר כראוי - עשויה להעניק לישראל מנוף חיוני לקידום "חבילת התחליף" (נא ראה סעיף 9). הנחתת הקיצוץ על ישראל תשלול ממנה את המנוף.
4. אפשר להניח כי ככל שתוקדם היוזמה (לקיצוץ מרצון) כן קטן הסכוי שיונחת הקיצוץ, וכן גדל הסכוי להשגת המנוף. ככל שתידחה היוזמה, כן גדל הסכוי שתוקדם ע"י הנחתה וכן יתרחק המנוף.
5. ככל שמתחזק גורם ההפתעה הסמוך ביוזמה, כן מתעשת גורם המנוף. ככל שנדחית היוזמה (לתקופה בה ידובר ביתר שאת על קיצוץ בסיוע החוץ) כן קטן גורם ההפתעה, וכן מתפוגג גורם המנוף.
6. שוויו הדולרי של הסיכון הסמוך בהקדמת היוזמה (במידה ותיתבדנה הצפיות לאשור "חבילת התחליף") הוא סך הויתור, ואינוני מקל ראש בכך. שוויו הדולרי של הסיכון הסמוך בדחיית היוזמה (במידה ותוקדם ע"י הנחתה) הוא סך "חבילת התחליף", אשר להערכת עולה על סך הויתור. פוטנציאל הויתור (המתבטא בהיקף ה"חבילה") מהווה מכפולן של תמורה כוללת אשר היקפה עולה על התמורה המידית.
7. בעוד שלסיכון הסמוך בהקדמת היוזמה אין מחיר פוליטי, הרי שלסיכון בדחיית היוזמה יש להוסיף אף את החמצת התועלת הפוליטית.
8. יעודה של "חבילת התחליף" הוא להעביר המוקד מסיוע החוץ (על משמעותו היח"צנית, המדינית והכלכלית השלילית) לעבוי הסחר בין ארה"ב לישראל, ליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב ולקידום היוזמה הפרטית בשתי המדינות ולתועלתן ההדדית.

9. "חבילת התחליף" מורכבת מהגורמים כדלקמן (אשר יוגדרו ע"י מומחים בכל אחד מן הנושאים):
- עבוי קרנות דו-לאומיות קיימות (BIRD, BARD, BSF);
 - הקמת קרנות דו-לאומיות נוספות, או כקרנות משנה במסגרת הקרנות הקיימות (רפואה - BMRD, מקורות מים - BIRRD, איכות הסביבה - BERD, גרסה בטחונית של "בירד" - EDIC, וכו' ב).
 - שנוי סיווגה של ישראל (במסגרת MTCR ומגבלות המוסלות על שווק מערכות נשק) ממדינה מז"תית לבעלת ברית;
 - שנוי נוהלים המהווים אבן נגף בדרכן של התעשיות הישראליות (אזרחיות ובטחוניות) לתחרות חופשית, תוך פגיעה (של הנוהלים הקיימים) בעקרון ה- ECONOMIES OF SCALE;
 - שיפור האקלים ב"גבעה", תוך קידום סכויי אישורן של "תחיקות ישראליות" שאינן קשורות ל"חבילת התחליף" (העמקת נמל חיפה; אמונים משותפים במסוקים; שת"פ רפואי; והגברת הלחץ על הממשל לממש תחיקות אשר הושעו על ידו, כגון DRAWDOWN, הצבה מראש, EXCESS, וכו');
 - שיפור האקלים הפוליטי ב"גבעה" ומחוצה לה (פועל יוצא של מאמץ התהודה שלנו), תוך השפעה על ההתייחסות לתהליך השלום, ז"א, וכו';
 - יצירת תקדים הסטורי אשר (אם נשכיל) אפשר לשווקו לאורך ימים ולהנות מפירותיו הכלכליים והמדיניים.
1. העלאת היוזמה (במסגרת תקציב 1993) עשויה להפוך לגורם חיובי במסגרת מערכת הבחירות בארה"ב. מועמדים רבים הזקוקים למידע המצדיק את תמיכתם בישראל, יכפילו את תהודת היוזמה.
1. העלאת היוזמה חייבת להיעשות באופן מוצנע ככל האפשר, פן יתקבל הויתור כמובן מאליו, ולא ילווה ב"חבילת תחליף".
1. העלאת היוזמה חייבת להיות מתואמת עם הסנטורים אינווייה וקסטן, ורק אח"כ לעלות - בתיאום עמם - בפני הממשל. מעמדם הבכיר ב"גבעה", התייחסותם החיובית והשפעתם על הממשל יסייעו לקידום היוזמה אם אכן יהיו שותפים מקו ההתחלה.

יורם אסינור

אוריאל

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

משרד החוץ
ירושלים

המשנה למנהל הכללי

- 10 די ביותר -

הר"ר (2) י. ס. (מ.א.ס.)
הר"ר אוריאל
י. ס. אורי
ג'ור

ס"י 11 בסיון 1992
17 ביוני 274475

אל: רוה"מ
שהב"מ
השגריר, וושינגטון

מאת: איתן בנצור, מחנכ"ל, משה"מ

ראה נא בלוטה דיווח על שיחת ס/רה"מ ושה"מ עם שגריר ארה"ב הארופ
ב-16.6.92.

ב ב ר כ ה,
איתן בנצור
איתן בנצור

17 ביוני 1992

עיקרי שיחת שה"ח - השגריר הארוף - 16.6.92

בהשתתפות: ממנכ"ל, ע. גורן, א. אורן, ג'. יששכרוף והח"מ.
לשגריר התלווה רוני קרסי.

שה"ח

שיחה זו מתקיימת לנוכח ריבוי הידיעות המדאיגות על עסקות נשק רבות היקף ואיכות בין רוסיה לאירן. המדובר בעסקה שערכה כמיליארד דולר וכוללת בין היתר: צוללות, מפציצים, טילים וכורים גרעיניים. העניין מדאיג גם בגלל יחסה של אירן לתהליך השלום ובמיוחד נוכח עמדתה כלפי ישראל. גורמים ממשלתיים אירנים מדברים באזני אישים אירופאים ואחרים על היעד של חסולה של מדינת ישראל. אירן מגבה דיבורים אלו בסיוע לחזבאללה ופרוש הדבר שמדובר כאן במדיניות אירנית מוצהרת ומגמתית.

אנו חוזרים על תסריט קודם הדומה לסכנה שהקריין סאדם חוסיין סרס הפלישה לכווית וההתעלמות בזמנו מסכנה זו.

האיום האירני נראה הפעם אף חמור מזה של סאדם חוסיין. לא פחות חמורה היא העובדה שרוסיה, כשושכינה משותפת בתהליך השלום והיותה מודעת לעמדה האירנית האנטי ישראלית הקיצונית, מוכרת לאירן נשק ובכלל זה אמצעים להשמדה המונית. זהו דבר בלתי נסבל שלא נוכל להשלים עמו. דרושה לפיכך פעולה מידית ותקיפה מצד הנושאים באחריות לכך. הציפיה שניתן להגיע להרמוניה עם אירן היא כבחינת אשליה והסכנה בעסקות הנשק הללו היא מיידית.

שוחחתי פעמיים עם שה"ח הרוסי כדי להעמידו על הסכנה שבדבר. דומה שהוא הודה בסכנה והוא ער לה.

עוד הוסיף שה"ח הרוסי כי מלבד העיסקות המתכצעות בין ממשלות ישנן פעולות אחרות, חשאיות, בין גורמים שונים ברפובליקות האיסלמיות לכין אירן.

העיסקות הללו מסוכנות מאד ליציבות האיזור ולתהליך השלום ולא ניתן להשלים עמן תוך קבלת הטיעון הרוסי המבוסס על אינטרסים כלכליים.

אודה מדינית לרוסיה היא עתה דבר שבאופנה אך לא ניתן, עם כל הסימפטיה, להשלים עם המשך מדיניות חסרת אחריות מצדה של רוסיה.

עסקאות אלו מצד רוסיה, בנוסף למכירות נשק מצד גורמים אחרים, ובהם צפון קוריאה המוכרת טילי קרקע-קרקע כולל טילים ארוכי טווח הם דברים המחייבים פעולה מהירה ותקיפה.

יש להדגיש שרוסיה היא אחת משתי השושבינות ועסקות הנשק הללו נוגדות את תהליך השלום ומסייעות למדינה פונדמנטליסטית בעלת משטר סומליסארי, המסייעת למרור הבינ"ל והסתנגדת לתהליך השלום ולקיומה של מדינת ישראל.

בעקבות התוקפנות העירקית נדמה היה שהופקו הלקחים ונלמד הלקח. אך הנה, לעיננו, מתגברת סכנה המתקבלת כדבר שה נורמלי. אין מדובר בפצצת זמן אלא ברעידת אדמה.

הארוף

אעביר רחשי דאגתך העמוקה לווישינגטון. עמדת אירן מהווה סקור לדאגה חסורה גם עבורנו. דברנו עם הרוסיס בהזדמנויות שונות ובדרג בכיר נדון העניין אך לפני יומיים והכענו דאגתנו באשר למשטר האירני כמקור לאי יציבות איזורית.

ההטרכות שלנו אינן מציינות את המיידיות של הסכנה הנשקפת מאירן ובוודאי אין בהטרכות הללו הצדקה לדבריו ולדברי מפקד ח"א המרמזים על התקפת מנע על אירן שאינה מוצדקת בשלב זה.

שה"ח

אין מקום להשוות דברי עם אלו של מפקד ח"א ואני מופתע מהשוואה זו. בדברי ציינתי מה שארה"ב צריכה לעשות ביחד עם העולם הקרוי "נאור" נוכח הלקחים מהעבר ובעיקר נוכח יחסה של אירן לתהליך השלום ולמדינת ישראל. בדברי הצבעתי על מה שנחוץ וצריך לעשות נוכח הסכנה העשויה להיווצר והדגשתי הצורך במהלך מדיני מקדים ונמרץ.

הארו"פ

מצידנו נמשיך ונגביר את העברת דאגתנו בפני הרוסים בהזדמנויות שונות ובפורומים שונים כולל במפגשי חמש ספקיות הנשק המרכזיות שעמן נדונו נושאי העברת נשק. ארה"ב תמשיך בנחישות לקדם יוזמות לפרוק נשק כדוגמת יוזמתו של הנשיא בוש מ-1991. אני נוסה לחשוב שעדיף לפנות לרוסים בהקשר של בקרת נשק במזה"ת על פני האפשרות לפנות אליהם כשושכין משותף לתהליך השלום. הפניה לרוסים כשושכין משותף נושאת בחובה בעייתיות לארה"ב לאור המחויבות האמריקנית לשמירת העליונות האיכותית של ישראל מול מדינות ערב כולל אירן. בשלב זה אנו סבורים כי לישראל עליונות על פני כל אויביה הפוטנציאליים במזה"ת. לא הייתי רוצה שנגיע למצב בו נזדקק לריסון הדדי של סירוף החיסוש כאשר הרוסים ימנעו מאספקת נשק לאירן ואנו נצטרך בתמורה לפגוע ולכרסם במחויבות האמריקנית לכסחון ישראל, דבר שהוא בלתי מתקבל על הדעת, מבחינת ארה"ב.

שה יח

עצירת מרוץ החימוש, בקרת הנשק במזה"ת ופרוקו לא צריכות להיות המסגרות הבלעדיות לטיפול באיום הנובע מהתחמשות האירנית חסרת התקדים. סוגית אספקת אמל יח לאירן צריכה להיות מטופלת גם בקשר לאחריות הכוללת של הנוגעים בדבר ובמקביל גם במכלול של רוסייה כנותנת חסות לתהליך השלום. נחוצה כאן פעילות דו-ססלולית. אנו לא נעלה בפומבי את סוגית ההתחמשות האירנית אך הנושא מחייב הדברות ישירה בין ארה"ב לרוסייה וזאת על מנת לשמור על תהליך השלום אותו הן משטבנות. כאשר אין טיפול תקיף במשמעות של הסכנה כאשר היא מתעוררת לא ניתן לספל בו אח"כ כהלכה. הדברים החמורים שהושמעו כאן לא צריכים להיקלס כאזהרה אלא כדאגה משותפת. פעולה תקיפה היום תמנע צרות בעתיד.

הארו 9

הבטיח להמשיך ולדון בנושא ההתחמשות האירנית עם הרוסים ושמח על כך שאין ככוונתנו לצאת בפומבי בנושא זה.
חזר והדגיש את הערכת האמריקאים שאין המדובר באיום מיידית על ישראל אך בסווח הארוך יש באספקת הנשק לאירן פוטנציאל של איום.

מ. פוקס ס/מנהל מצפ"א

Operation Solomon was not only a highlight of the past year; it was a truly momentous and historic feat. We hope that you will continue your operations to bring the remaining Ethiopian Jews to Israel as quickly as possible. As in the past, we would be happy to assist in any way we can.

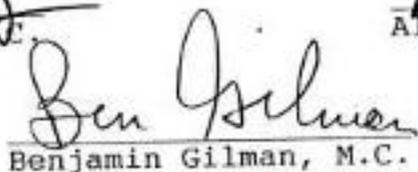
We look forward to continued cooperation on this matter.

With best wishes, we are

Sincerely yours,

Stephen Soldatz, M.C.

Alan Cranston, U.S.S.

Benjamin Gilman, M.C.

cc: Ambassador Zalman Shoval

1135
2/2

Middle East Plank of
Democratic Platform Drafting Committee

Middle East Peace. Support the peace process now underway in the Middle East, rooted in the tradition of the Camp David accords. Direct negotiations between Israel, her Arab neighbors and Palestinians, with no imposed solutions, is the only way to achieve enduring security for Israel and peace for all parties in the region. The end of the Cold War does not alter America's deep interest in our longstanding special relationship with Israel, based on shared values, a mutual commitment to democracy, and a strategic alliance that benefits both nations. The United States has a responsibility to act as an honest broker in achieving Middle East peace. We cannot play this crucial role effectively if, as has been the case with this Administration, we encourage one side to believe that it will deliver unilateral concessions from the other. Jerusalem is the capital of the state of Israel and should remain an undivided city accessible to people of all faiths.

Sanctuary. Promote the principle of humane treatment and sanctuary for politically oppressed people everywhere, be they Haitian refugees, Soviet Jews seeking U.S. help in their successful absorption into Israeli society, or Vietnamese fleeing communism. Forcible return of anyone fleeing political repression is a betrayal of American values.

1
א
2002

אאאא, חוזם: 14908

אל: רהמש/616

מ-: המשורד, תא: 120692, זח: 1403, דח: מ, סג: סו,

בכבב

סודי/מיידי

ירושלים, יא' סיון תשנ"ב

12 יוני 1992

למכותבים בלבד

מכתב מוברק

אל: השגריר וושינגטון

דע: מנכ"ל משרה"מ, מנכ"ל משה"ח, ממנכ"ל משה"ח, יועץ שהב"ט

תרשומת מפגישה בין מזכיר הממשלה לבין השגריר האמריקאי. (שהתקיימה ביום רביעי, 10.6.92) נכחו בפגישה: גם הציר בשגרירות האמריקאית קנת ווידמן והחתום-מטה.

העילה הפורמלית למפגש היתה הצגתו של הציר החדש בשגרירות ארה"ב - קנת ווידמן שנכנס לתפקידו לפי כשלושה שבועות. במהלך הפגישה עלו הנושאים בדלקמן:

התהליך המדיני: השגריר ביקש לברר עמדתנו לגבי האפשרות לקיים סבב שיחות נוסף במישור הביטורלי כרומא בסוף יולי. אטר כי בהנחה שתהליך הרכבת הממשלה החדשה לא יסתיים עד אז ייתכן והערבים יקשו על מידת הלגיטימיות והסמכות שיש למשלחות הישראליות להמשיך לנהל המו"מ. רובינשטיין השיבו כי עמדתנו, כפי שאף הבענו אותה בתום הסבב הקודם בווינגטון, היא שיש להמשיך בתהליך בתכיפות ובתדירות על-מנת לשמור על המשכיות. רובינשטיין הוסיף כי חבל שהמו"מ לא נמשך גם עתה, וכי אין לקשור את התהליך לבחירות בישראל משום שהמו"מ מתנהל על-ידי דרגים מקצועיים של עובדי מדינה הממלאים את מקומם מדיניות הממשלה וכי יש בשלב הנוכחי כר נרחב להמשך הפעילות במישור המו"מ בלי כל קשר לניואנס פוליטי כזה או אחר. כן אמר כי מבחינה קונסטטוטיונית אין מצב שהממשלה לא קיימת או שהיא חדלה לתפקד וקיומן של הבחירות אינו קוטע את הרצף השלטוני. השגריר הביע דעה כי הפסקה ממושכת בתהליך עלולה לעצור המומנטום ולגרום למו"מ נזק. לפיכך הוא מתכוון להמליץ בפני הממונים עליו לנסות ולכנס סבב נוסף לקראת סוף יולי, אם כי אין לו הנחיות בנושא.

במהלך השיחה ניסה השגריר לברר האם רובינשטיין יוכל להמשיך ולהוביל את המסלול הירדני-פלסטיני (הביע דעה אישית שהיה רצוי שכך יהיה. ציון שרובינשטיין קנה אמון רב אצל הירדנים ובמידה משמעותית גם אצל

הפלסטינים).

רובינשטיין סיפר לשגריר על הקשר שיצר עם עבד אל-שאפי לפני מספר שבועות והוסיף כי הוא מתכוון לפנות שנית לעבד אל-שאפי ולהציע לו שוב להפגש או לכונן צוות מצומצם לניסוח ה-AGENDA המשותפת, דבר שבעבר עבד אל-שאפי בעצם דחה בנימוס (אם כי לכאורה לא סגר את הדלת לחלוטין).

לשאלת רובינשטיין האם השגריר נפגש עם עבד אל-שאפי השיב הארום כי הוא אישית לא נפגש עמו לאחרונה אך אנשיו עשו כן והתרשמו במפגש בעיקר משני דברים: האחד, התרשמות בלתי-חיובית מחבורת האנשים המקיפה את עבד אל-שאפי, והשני, התרשמות חיובית מן האיש עצמו, אך גם מקדרותו והפסימיות שלו אשר עלולה להביאו (באופן אישי) לנטישת המו'מ.

השגריר אמר כי יש לפלשתינאים בעיות פנימיות (מצבו של ערפאת, ההתנקשות בבסיסו וכו'), וכך גם לאנשי המשלחת למו'מ - הם צריכים להראות הישגים והדבר מקשה על מעמדם. רובינשטיין אמר כי הפלשתינאים שוגים בהעלותם את אש'פ בכל סיטואציה (כמו במו'מ המולטילטרלי) בסופו של דבר אנו צריכים להידבר עם התושבים המקומיים ושרכובו של אש'פ מקשה, מפריע ומזיק ואיש לא יצליח לכפות עלינו את שיתופו של אש'פ במו'מ.

במהלך השיתה סיפר השגריר גם על אירוע שבו כוחות הבטחון 'הטרידו' אחד מחברי המשלחת הפלשתינית (לא זכר את שמו) והכוונה לעסאן אל-חטיב - והלה התקשר לקונסוליה האמריקאית במזרח ירושלים ובסדרת שיחות טלפוניות, לרבות עם השגרירות האמריקאית, נתנה הוראה ממתאם הפעולות שישבה את הסוגיה על הצד הטוב. רובינשטיין אמר בהקשר לכך כי חבל שהפלשתינים אינם מדברים עמנו ישירות וכי מצער הדבר שהם נצרכים לתיווך של גורם נוסף. השגריר אמר כי הוא סבור שאכן צריך להתקיים קשר ישיר וזאת אף הומלץ גם על-ידם בפני הפלשתינים.

בסוגיית הבחירות המוניציפליות אמר השגריר כי ארה"ב רואה את ההצעה באופן חיובי וכי הם (האמריקאים) יעצו לפלשתינים לאמץ ההצעה ולא לחשוש מן העובדה כי אמוץ ההצעה כדבר בחירות מוניציפליות משמעותה דחיה ובטול (מצד ישראל) של רעיון בחירות כלליות שיידון בעתיד. רובינשטיין אמר כי זו אכן גישתנו וכי אף אמרנו זאת לפלשתינים בשיחותנו עמם. כן הוסיף רובינשטיין כי מוצע שהאמריקאים ימליצו בפני הפלשתינים לאמץ גישה יותר מעשית שכן איש מהמערכת הישראלית אינו יכול לקבל את המודל שלהם.

לשאלת רובינשטיין מה עמדת הירדנים לגבי המו'מ והמשך התהליך, אמר כי הירדנים מעוניינים בתהליך ורוצים להמשיך ולהידבר ואפילו להתקדם מעבר לקו שהסורים מנסים לקבוע.

גרשים

השגריר אמר כי הונחה להעלות נושא זה. אמר כי הוא מבין שנשקלת האפשרות לדחות את ביצוע הגרשים (של 11 הפלשתינים) והוסיף כי עמדת ממשלתו ידועה והיא היתה רוצה שענין זה לא יתמומש. רובינשטיין אמר כי הנושא מסור בידי בית המשפט וכי בית המשפט אינו מקבל הנתיות או הוראות מן הממשלה. כן אמר כי החלטתה לגרש אינה נופלת כלאחר יד והיא תוצאה של דיונים מעמיקים לרוחבה של המערכת. השגריר הוסיף כי אם ממשלת ישראל היתה משנה את החלטתה בענין הגרש (של ה-11) אפשר היה לראות בזה CBM גם ללא הכרזה פומבית שהדבר נעשה כ-CBM.

במהלך הדו-שיח בנושא העלה רובינשטיין בפני השגריר גם את פרשת הנוסח הבוטה של החלטת מועצת הבטחון בענין הגרושים (החלטה 796) שארה"ב נתנה לה את ידה. רובינשטיין אמר כי יעביר את דברי השגריר בנושא זה לגורמים המתאימים.

פרשת דותן

השגריר העלה נושא זה ואמר כי היה רוצה לראות כיצד ניתן לקדם שיתוף פעולה בין שתי הממשלות בנושא זה באורח כזה שישיב את רצון שני הצדדים. שאל אם ניתן היה לקבל מדותן הצהיר בסוגיות מסויימות שנשארו פתוחות, לחילופין שאל האם אפשר יהיה להציג לדותן שאלות שיאושרו קודם לכן על-ידי הצד הישראלי.

רובינשטיין אמר כי הפלוגחא עם ארה"ב נסבה על שאלות עקרוניות וכי ישראל שיחפה פעולה עם ארה"ב (השגריר אישר זאת) ואינה מנסה לכסות על משהו. כן הוסיף כי לישראל הזכות לגונן על עקרונות חיוניים שלה ככל מדינה אחרת. רובינשטיין אמר כי דינגל לא נקט ביחס הוגן כלפי ישראל והוא רודף אותנו. לבסוף הזכיר רובינשטיין גם כי האמריקאים עצמם, בחקירות באשר לפרשת עיראק, לא פתחו בפני חלק מהרשויות שלהם (קונגרס) את מלוא הנושאים וזאת גם כן מטעמים של שמירה על בטחון המדינה ואי פגיעה באינטרסים חיוניים.

בסיכום הדיון בנושא זה אמר רובינשטיין כי יעביר את הצעות השגריר לגורמים המתאימים. השגריר אמר כי יש למסד קשרי עבודה בין שתי הממשלות כדי להוריד נושא זה מסדר היום הציבורי וכן כדי להחזיר היחסים לקדמותם.

צעדת השלום

השגריר שאל את רובינשטיין לדעתו על צעדת השלום שנערכה על-ידי גורמים ישראלים וזרים במלאת 25 שנה למלחמת ששת הימים. רובינשטיין אמר כי לדעתו רוב הציבור הישראלי מסתייג מן הצעד הזה שהיה הפגנתו וחסר תועלת. המפגינים הזרים שבאו מחו"ל לא באו בידים נקיות. הם הצהירו שבאו לקדם את השלום, אך גרמו נזק לענין. במקום לקדם הדברות ולפתח דו-שיח שיש בו איזון פעלו באופן חד-צדדי, קנטרני ומתגרה. השגריר אמר כי המפגינים הזרים אף אינם רוצים לקבל את הסיוע הקונסולרי של ארה"ב, וכי הם רואים בארה"ב 'אויב המשתף פעולה עם ישראל'.

רשם: אריה זהר

תפוצה: שהח, @ (רהמ), ממנכל, ממנכל

סססס

1992 Massachusetts-Israel
Business Development Mission

MASSACHUSETTS
OFFICE OF
INTERNATIONAL
TRADE AND
INVESTMENT

NEW ENGLAND-ISRAEL
CHAMBER OF
COMMERCE, INC.

MISSION CHAIR
Robert K. Kraft
President
International Forest Products

William F. Weld
Governor
Commonwealth of
Massachusetts

Dear Friend:

As you may know, we are leading a business development delegation to Israel, leaving Boston on August 27, 1992. This mission is sponsored jointly by the Massachusetts Office of International Trade and Investment and the New England-Israel Chamber of Commerce.

Israel is a world center for research and development in information technology and medical research. Through its Free Trade Agreements with both the US and the European Community, Israel can serve as a duty-free bridge into the EC; it also serves as a gateway to the emerging markets of Eastern Europe.

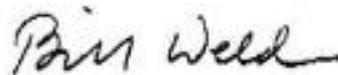
The business development delegation will include executives of technology companies, entrepreneurs and investors. The mission will provide them with an opportunity to explore joint ventures, meet key public and private sector leaders, visit companies and attend business seminars. A parallel "matchmaker" delegation to Israel is also available for representatives of companies in the fields of information technology, biotechnology and environmental technology.

Enclosed is detailed information about the mission. We hope you will take advantage of this chance to gain a comprehensive understanding of the business opportunities in Israel.

Sincerely,

Robert Kraft
Mission Chair

William F. Weld
Governor
Commonwealth of Massachusetts

177
200K

SECRET

שדר הנשיא ניוטון מיטום 24.7.70

Tel Aviv, Israel

July 24, 1970

Her Excellency
Golda Meir
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem

Dear Madam Prime Minister:

I have the honor to transmit the following message to you from President Nixon:

Dear Madam Prime Minister:

"I am writing to inform you that we have received the following oral message from the Foreign Minister of the UAR:

'The Government of the UAR accepts the proposal of Mr. Rogers contained in his message of June 19. We are ready to subscribe to the statement as it is written in this message that is in the form of a report from Ambassador Jarring to the Secretary General of the United Nations.'

"In our prior confidential discussions regarding this proposal, we asked that the Government of Israel refrain from taking a public position pending receipt of the Egyptian reply. As you know, we made this suggestion in the belief that it would not have served our mutual interests for Israel to have assumed the responsibility for rejecting a proposal whose aim is to stop the fighting and to begin negotiations under the auspices of Ambassador Jarring.

SECRET

77
SECRET

"I am fully aware, Madam Prime Minister, of your Government's strong objections regarding this proposal. In light of the Egyptian acceptance, I ask you and your Government to review this matter in hopes that a prompt affirmative reply from the Government of Israel will lead to an early stop of hostilities and bloodshed on both sides and to serious talks between the parties conducted by Ambassador Jarring within the framework of the UN Security Council Resolution of November 22, 1967.

"The Egyptians have informed us their acceptance is unconditional. On the basis of additional views conveyed to us in writing by the UAR, we expect that in the negotiations it will continue to press two principal objectives: total Israeli withdrawal from the territories occupied in the 1967 conflict to the pre-June 5 lines; and a refugee solution based exclusively on the strict application of paragraph 11 of UN General Assembly Resolution 194 (III). I want to assure you that we will not press Israel to accept the aforementioned positions of the UAR. Our position on withdrawal is that the final borders must be agreed between the parties by means of negotiations under the aegis of Ambassador Jarring. Moreover, we will not press Israel to accept a refugee solution which would alter fundamentally the Jewish character of the State of Israel or jeopardize your security. We will also adhere strictly and firmly to the fundamental principle that there must be a peace agreement in which each of the parties undertakes reciprocal obligations to the other and that no Israeli soldier should be withdrawn from the occupied territories until a binding contractual peace agreement satisfactory to you has been achieved.

"Finally, and most important of all, I am sure that you noted my recent public comments and nationally

SECRET

377
SECRET

televised conference of July 1 in which I made clear the strong and unequivocal support of the United States for the State of Israel and its security. Furthermore, I want again to assure you, as I have previously done in our personal talks, of my support for Israel's existence and security and my intention to continue to provide Israel with the necessary assistance to assure that the balance of power will not be altered to the detriment of Israel.

"I hope, Madam Prime Minister, that you will receive my views in the spirit of mutual friendship and interest that has characterized the close relations between our two countries. I am certain, too, you will appreciate the weight of responsibility which I bear to exhaust every effort to achieve a stable and durable peace in the Middle East. I am confident that together we can move towards that goal.

"Sincerely,

Richard Nixon."

Sincerely yours,

Malcolm Barber

SECRET

For Immediate Release

June 1992

Contact: Craig Sumberg
212-360-1540

SECRETARY OF STATE BAKER SAYS THAT ISRAEL WILL
BE INCLUDED IN GLOBAL DEFENSE INITIATIVE:
AJCONGRESS LEADER WELCOMES ASSURANCE OF ISRAEL'S INCLUSION

1120
pic
OH - 10

Secretary of State James Baker, in a letter to American Jewish Congress President Robert K. Lifton, has indicated that it is "the hope and expectation" of the Bush Administration that Israel will "participate fully" in a U.S.-sponsored initiative on "international cooperation on global defenses."

Mr. Lifton, responding to Secretary Baker's letter, said that he "welcomes the Administration's intention to include Israel in upcoming discussions on the global defense system concept."

The Secretary stated specifically in his letter to Mr. Lifton that the U.S. is "planning to include Israel in our upcoming consultations with U.S. allies on this subject." He further noted that the Administration had "already discussed [its] initial ideas" on global defense with the Government of Israel.

The Secretary's letter, dated June 1, 1992, came in response to an earlier letter sent by Mr. Lifton to him. In his original letter, the AJCongress leader had noted that he was "puzzled" by Israel's apparent omission from a list of those invited to participate in discussions on international cooperation for protection against limited ballistic attacks. That list included, according to Mr. Lifton's letter, NATO allies, Australia, Japan, and South Korea. Mr. Lifton asked the Secretary to clarify the Administration's view on Israeli participation in planned discussions on creating a cooperative international regime for global defense.

Mr. Lifton expressed relief that the concerns expressed by AJCongress and others in the Jewish community on Israel's behalf, and the criticism by some Jewish leaders of the Bush Administration for apparently excluding Israel from these talks, had "borne fruit in this clarification of the U.S. position." Noting "the close continuing support Israel has given to U.S. initiatives in the area of strategic and global defense," Mr. Lifton applauded Secretary Baker for "recognizing that Israel's participation in these discussions is not only relevant and late but urgent and constructive."

end-

אורה
ב

אאא, חוזם: 26786
אל: רהמש/1280
מ-: רוש, נר: 2122, תא: 240592, זח: 1700, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי / מירי

אל: לשכת רוה'מ, לשכת שה'ח, לשכת שר הבטחון
דע: מנכ"ל, מ'מ מנכ"ל משה'ח, מנכ"ל משרד הבטחון
מאת: השגריר, וושינגטון
הנדון: תיכנון אסטרטגי של ארה"ב ל - 5 השנים הקרובות.

1. כללי:

ב'ניו-יורק טיימס' וב'וושינגטון פוסט' הופיעו היום (24/5) בהרחבה פרטים על מיסמך אסטרטגי ל'עידן שלאחר תום המלחמה הקרה' (לשנים 1999 - 1994). ע'פי מה שפורסם בעיתונים, כבר אושר המיסמך ע'י צ'ייני ופאואל. המיסמך, שגובש בחודש אפריל ע'י צוות בראשותו של וולפוביץ שונה מהטיטא הקודמת (שנוסחה אף היא בידי וולפוביץ וצוותו) מחודש פברואר - ושהודלפה בזמנו לתיקשורת - כנראה ע'י מתנגדי המדיניות שהוצעה בו. כללית מצטיין המיסמך החדש בלשון יותר רכה מקודמו - כאשר מודגש פחות תפקידה של ארה"ב כמעצמה היחידה וכ'שוטר העולם'. כמו כן אין עוד התייחסות ספציפית וישירה לגרמניה, ו יפאן כגורמים העלולים לסכן בעתיד את מעמדה של ארה"ב, וגם לא לסכנות האורבות למדינות במזרח-אירופה כתוצאה מנסיון מחודש של רוסיה להטיל את מרותה עליהן. במקום זאת, מושם דגש על שיתוף פעולה בין ארה"ב לגורמים קואליציוניים אזוריים ובינלאומיים, 'כולל האו"מ'. נאמר גם כי 'אין זה באינטרס של ארה"ב או של הדמוקרטיה האחרות לחזור לתקופת שטספר מעצמות צבאיות איזנו זו את זו באמצעות SECURITY STRUCTURES. עם זאת, ולמרות לשון יותר דיפלומטית, לא חל שנוי קיצוני בין שני המסמכים באיפיון המגמות האסטרטגיות של ארה"ב - פרט, אולי, לדגש שניתן הפעם לאפשרות שבעתיד תושג יציבות בינלאומית ע'י 'הפחתת ההשקעה הצבאית והגברת שיתוף הפעולה הכלכלי והביטחוני' - אם כי מבלי להחליש את כושר ההרתעה וההגנה של אמריקה שימשיך גם בעתיד להיות 'קונצפט חשוב בשמירת ביטחונה של ארה"ב'.

2. נקודות נוספות במסמך:

א. בהתייחסו לסכנות פוטנציאליות הנשקפות לארה"ב, מדבר המסמך על הצורך שארה"ב תימנע 'כל מדינה עוינת מלהשתלט על אזור שחשיבותו לאינטרסיה של ארה"ב הינה קריטית'. ובהמשך: 'שליטה מקיפה, בלתי דמוקרטית במשאבים שבאותו אזור עלולה ליצור איום משמעותי לביטחוננו'.

ב. 'מצבים מסויימים כמו המשבר שהוביל למלחמת המפרץ, עשויים להוליד קואליציית אד-הוק. עלינו לשאוף להביא למיצוי מרבי של קואליציות כאלה. זה כולל תפקידים ייחודיים לכוחותינו יחד עם פיתוח נהלים לשיתוף פעולה עם כוחות אחרים'. (בוורסיה הקודמת, ההתייחסות ל'קואליציות אד-הוק' - תוך ציון ספציפי לזו שקמה בעקבות התוקפנות העיראקית - הדגישה שלעיתים לשותפים בקואליציות כאלה אין מטרת זהות לחלוטין ואולם, 'הידיעה שבסופו של דבר, הסדר העולמי ניסמך על ארה"ב - תהווה גורם מייצב חשוב').

ג. למרות 'מחיקת' יפאן, הודו, ורוסיה (וגרמניה) מרשימת המוקדים המדאיגים האפשריים בעתיד, ישנה פיסקא דילקמן: 'על מנת לתמוך ביחסים המדיניים והכלכליים החיוניים שלנו באזור האוקיינוס השקט, עלינו להמשיך ולקיים בו נוכחות צבאית משמעותית'. (בהמשך לפיסקא זו יש התייחסות גם לסכנות האפשריות הנשקפות לקוריאה מצפון-קוריאה וכן לצורך שיפאן וקוריאה יטלו על עצמן תפקיד יותר פעיל בהגנתן).

3. המזרח - התיכון:

כזכור, העליתי בעקבות ההדלפות שפורסמו בזמנו בעיתונות, בשיחה שהנספח הצבאי ואני קיימנו עם וולפוביץ בחודש אפריל, את סוגיית התיכון האסטרטגי של ארה"ב. במיוחד עמדתי על אי-איזכורה של ישראל בנייר ההוא. פרט לאיזכור משני שקבע ש'אספקה נרחבת של אמל"ח אמריקני לבעלי-בריתה הערביים של אמריקה לא תהווה סיכון עבור ישראל'. וולפוביץ השיב לי אז, שמה שהופיע בעיתון לא היה אלא בכחינת טיוטא מוקדמת ושנקודת המוצא שלהם, כמו זו של ישראל עצמה, היא שישראל צריכה ורוצה להיות מסוגלת לגונן על עצמה ושלמטרה זו מיועדת, בין היתר, מדיניותה של ארה"ב לשמור על יתרונה האיכותי של ישראל. עם זאת - הוסיף - אם ישראל תציג אי-פעם למצב שלא תוכל עוד לגונן על עצמה, אזי 'אנחנו נהייה שמ'. בנייר החדש, שלא כמו בנייר הקודם, יש התייחסות ספציפית לישראל (ע'פי השמועה, בעקבות דרישה מפורשת של וולפוביץ):

א. ישראל מוזכרת הפעם בין 'ידידותיה האזוריות' של ארה"ב.

ב. יש איזכור מפורש להתחייבות אמריקנית לשמירת היתרון האיכותי של ישראל.

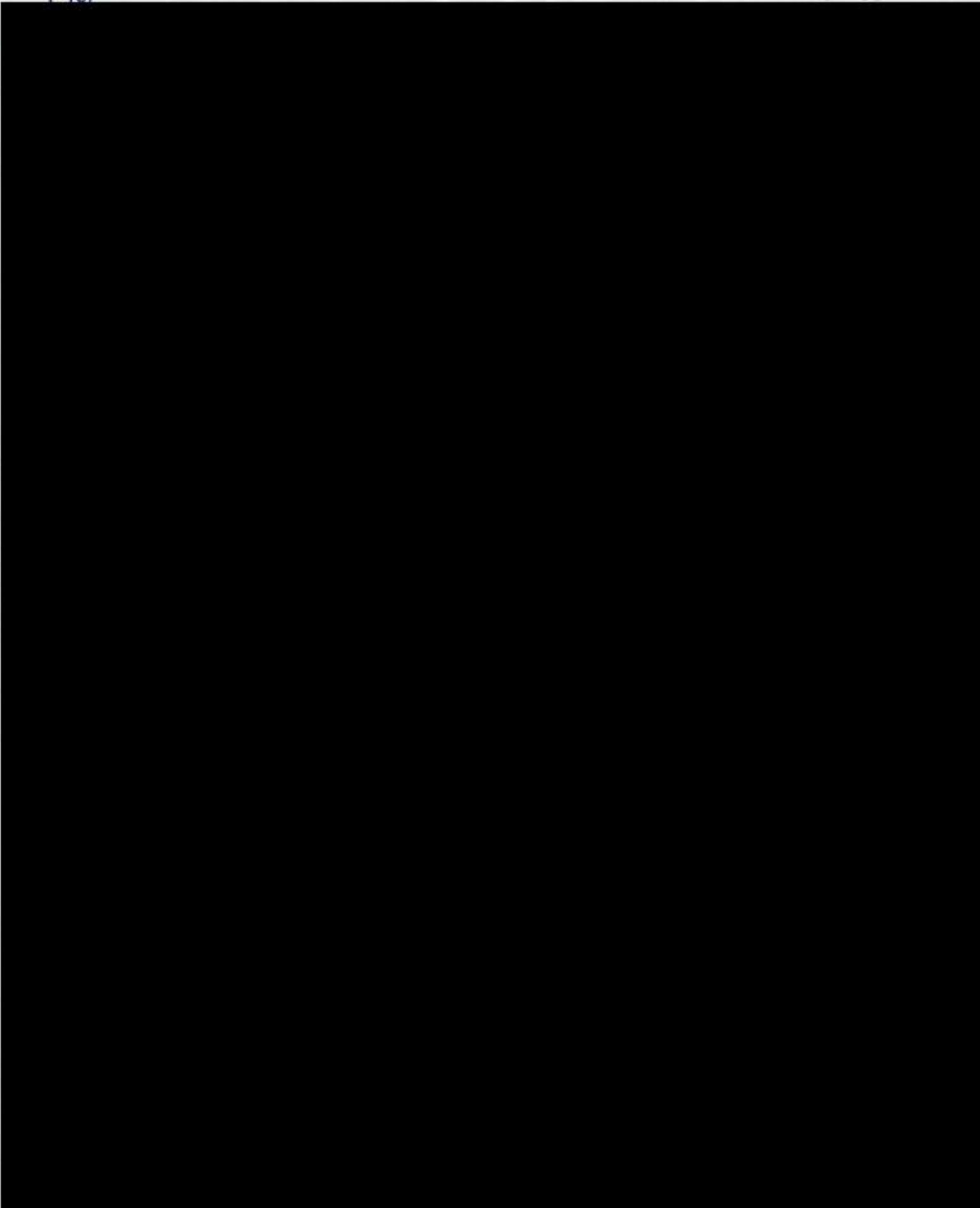
ג. היעד המוצהר של ארה"ב במזה"ת, ע"פ הנייר, מנוסח כלהלן: 'במזה"ת ובמפרץ הפרסי, אנו חותרים ליצירת יציבות אזורית, להרתעת תוקפנות נגד ידידנו ואינטרסים שלנו באזור, להגנה על אזרחים ורכוש אמריקנים, ולהבטחת גישתנו לנתיבי אוויר וים אל מקורות הנפט. כמו כן, אנו פועלים במרץ לעידוד תהליך-השלום שיביא לפיוס בין ישראל למדינות ערב ובין פלשתינים וישראל'. עם זאת - 'סיוענו לידידנו הערבים על-מנת שיוכלו להגן על עצמם בפני תוקפנות - גם הוא מגביר את הכטחון באזור כולו, כולל ישראל'. הושמטה אמנם מהר החדש פיסקה שניכללה בטיטא הקודמת, אשר קבעה מפורשות שארה"ב תסייע לבעלות-בריתה הערביות 'לחדש פני צבאותיהן, לשפר את תורות-הלחימה, התיכון שלהן, לרכוש אמצעים כגון נשק אנטי-טנקי ומערכות משולבות של הגנה אווירית, ולהשיג שיטות מודיעין וקשר משופרות'. ואולם, פקידים בכירים כפנטגון התבטאו בשיחות פרטיות, שחרף ההשמטה, זו אכן נשארה מטרתה של המדיניות האמריקנית.

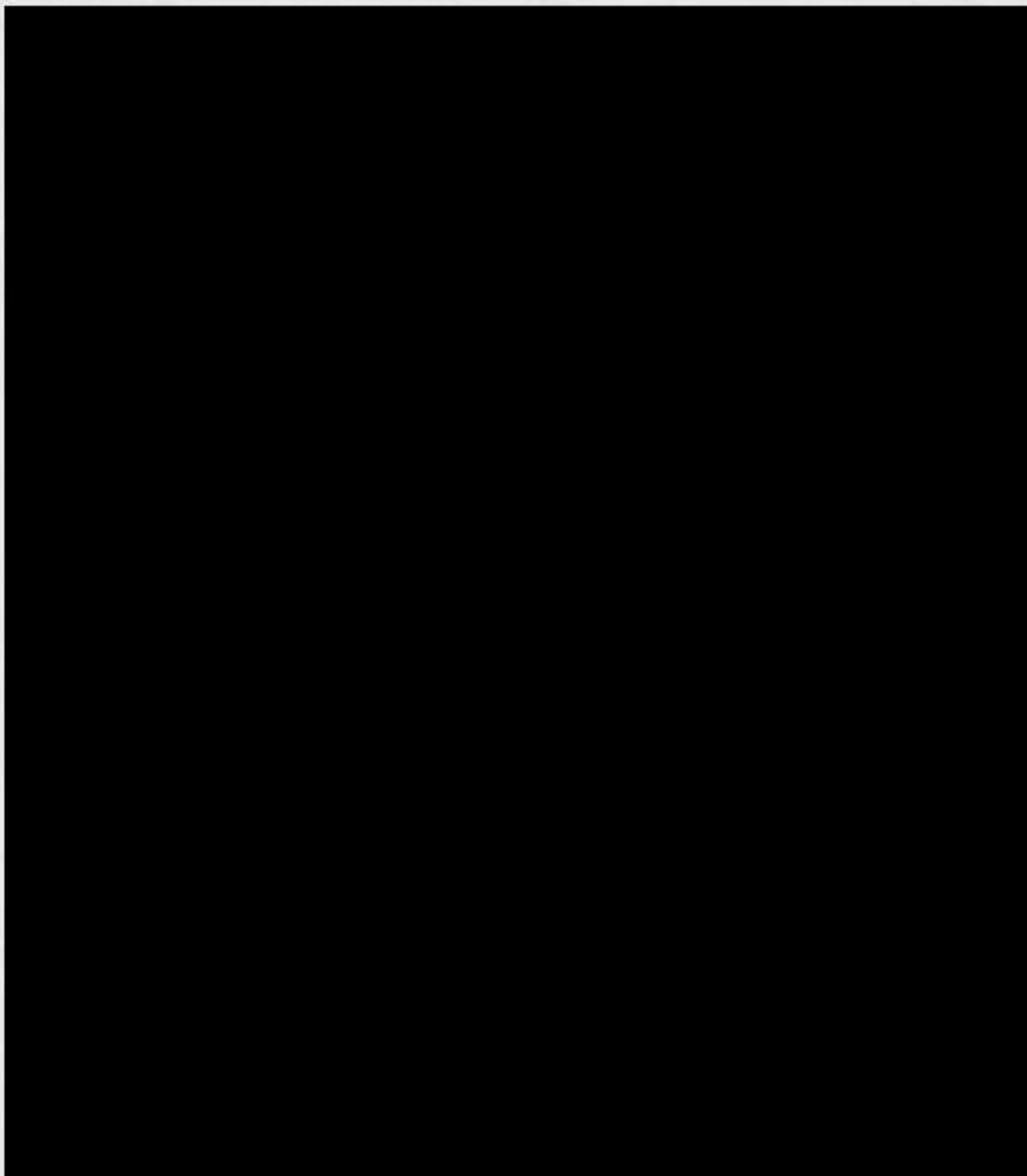
יש, כמובן, להדגיש שכל הנ"ל הוא תיאור הנובע מהדלפה יזומה וסלקטיבית בהחלט לתיקשורת.

שובל.

חפוצה: שדח, @ (רחמ), @ (שזבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), @ (ר' אגת), ממד/בינל, מרכזאיסוף, מצפא

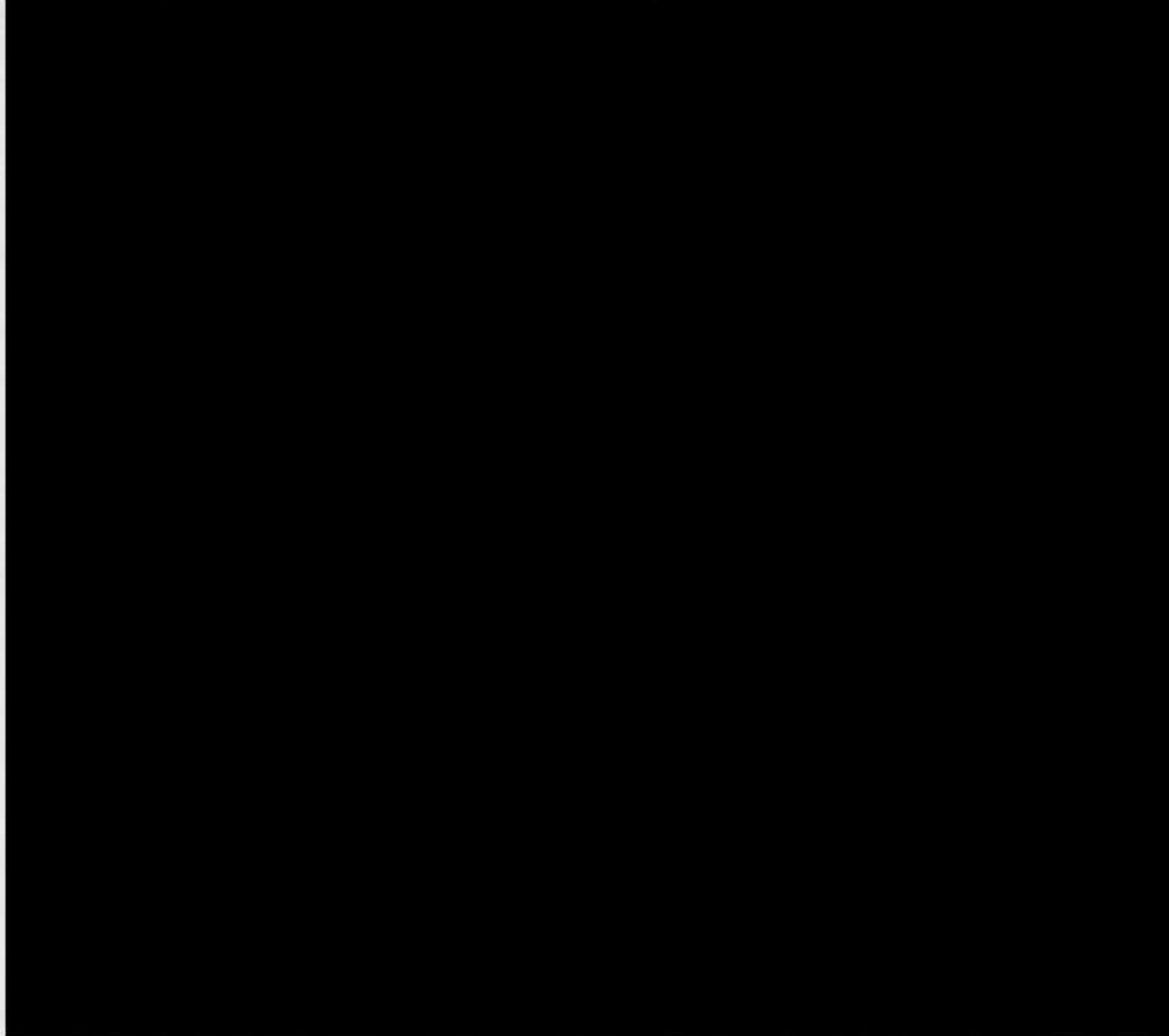
סססס

XX UNRECORDED COPY OF THE ORIGINAL DOCUMENT IS AVAILABLE TO THE PUBLIC

XX OPEN XX

אוריאל

אאאא, חוזם: 16070

אל: רהמש/775

מ-: ווש, נר: 2069, תא: 140592, זח: 1300, דח: מ, סג: סר,

בבב

סודי/מידי

אל: ממנכ"ל

דע: לש'שה'ח, לש' רוה'מ

מאת: השגריר וושינגטון

הנדון: שיחת מזכיר המדינה NATIONAL JEWISH COALITION

1. משלחה ה- COALITION נפגשה (13/5) עם מזכיר המדינה. השתתפו בין היתר, רוס ודרג'רג'יאן. מצד הקואליציה היו מקס פישר וג'ורג' קליין הדוברים העיקריים.

2. להלן עקרי השיחה כפי שדווחה לי ע"י אחד ממשתתפיה:-

א. ערבויות

1. המזכיר חזר על דבריו בנושא המפגשים עם קבוצות וארגונים יהודיים ואמר, שהסנטורים ליהי וקסטן דחו הצעת הממשל מבלי לתת לה שקול דעת מספיק. על כך העיר קליין מדוע, אם כן, לא המשיך הממשל במשא ומתן עם ממשלת ישראל. המזכיר ועוזריו לא התייחסו להערה זו, אך בייקר ציין 'שלו לא סירבה ממשלת ישראל בספטמבר להענות לבקשת הנשיא לדחות הדיון ב-120 יום היינו מקבלים את הערבויות'.

בהתייחסות להערה של אחד המשתתפים היהודיים שגם בעבודה וח"כ רבין תומכים בהתנחלויות המוגדרות על ידם 'בתחונות' השיב המזכיר, שאינו רוצה לדון עכשיו בהבדלים בין תפיסות הליכוד לבין תפיסות העבודה וההשלכות כתוצאה מכך.

3. בתשובה לשאלה, בהתייחסות לדווח J.T.A. על פגישת המזכיר עם הועד הלאומי האמריקאי, האם הממשל טוען ששה'ח וממשלת ישראל נתנו התחייבות בע"פ במהלך המגעים על 400 מליון דולר ערבויות לא לבנות התנחלויות חדשות, השיב רוס שאין הם טוענים כאילו נתנו התחייבויות כנ"ל. לעומת זאת, הוסיף, טוענים שישראל לא עמדה בהתחייבות שלקחה על עצמה לדווח על היקף הבנייה.

4. על יוזמת תיקון הלמס התבטא המזכיר בחריפות ואמר שהממשל יאבק נגד כל יוזמה כזו בחריפות. ג'ורג'קליין הקשה מדוע הממשל לא יתן לישראל הבטחות והבהרות בנושא ויעשה מאמץ לפשרה עמה בנושא. המזכיר השיב שהוא מצפה מהיהודים הרפובליקנים שיפעלו לסייע לנשיא בבחירות. ג'ורג'קליין ענה

בשאלה כיצד יוכלו לפעול בהעדר מעשים.

ב. תהליך השלום

1. בתשובה להערות המשתתפים שציינו החשש בישראל ממדיניות ארה"ב וכוונותיה ציין המזכיר שארה"ב אינה סבורה שישראל צריכה לחזור לגבולות 1967. בהמשך ציין, שמבחינה בטחונית אין לשטח משמעות כפי שהוכיחו הסקאדים.

2. בתשובה לשאלה נוספת ציין שליהודים זכות להמשיך ולהתגורר בשטחים וכי ארה"ב אינה תומכת בהקמת מדינה פלשתינאית.

ג. יחסים בילטרליים

בהתייחסות ליחסים בין שתי המדינות ציין המזכיר שיש לו יחסים הדדיים מצויינים ומלא האמון עם רה"מ.

3. הערכת המשתתפים היהודיים בשיחה שהממשל עושה וימשיך לעשות בחדשים הקרובים כל מאמץ להשיג שיפור ביחסים (TO LEAN OVER BACKWARDS) אך באופן מעשי אין כל שינוי של ממש במדיניותו. להערכתם, ימשיך הממשל להפגין נוקשות בעמדות היסוד שלו וכי העמדות האלה נחרצות (ROCK SOLID) עוד ציינו התרשמותם שהממשל מחוייב למדיניות ה-EVENHANDEDNESS שגורמת לכך שמעט כל נושא עלול לעורר חכוך דוגמת ההתבטאות האחרונה של טאטוילר על החלטת או"מ 194. הערכתם, שקו 'האיזון' ימשיך להנחות מדיניות ארה"ב.

שובל.

תפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגת), ממד, מצפא, רביב,
הסברה, בן אבו, תפוצות

סססס

אניה 2

אאא, חוזם: 6523
אל: רהמש/300
מ-: המשד, תא: 060592, זח: 1801, דח: מ, סג: שט,
בכב
236316
שמור/מיד

100.10

אל: וושינגטון, הציר

הנדון: שיחת מנכ"ל - שגארה'ב (6.5)

1. היום נפגש השגריר הארופ לבקשתו עם המנכ"ל. נכח הח'מ. מטרת השגריר להעלות את אי-נוחותו של ראש המשלחת הלבנונית, שמאש, מהודעתנו (בערבית) לעתונות ביום השני של סבב השיחות האחרון. ניצל ההזדמנות להעלות שורה של נושאים נוספים. להלן דיווח תמציתי. דיווח מורחב יותר בנספד.

2. אי-נוחותו של שמאש הלה נפגש בווינגטון עם דריג'ריאן. הגדיר את השיחות האחרונות כ'מאכזבות'. התייחס להודעתנו הנ'ל, קבע שהתוכן היה 'בלתי צפוי' וראה בו מעין עלבון אישי שהטיל דופי באמינותו. המנכ"ל תיאר את השתלשלות העניינים למיטב הבנתו (נעדר מווינגטון ביום השני של השיחות) בהוסיפו שביום השלישי עשה אורי לובראני מאמץ להפיס את שמאש ולהרגיעו. התרשמנו שאכן התרעה. בכל מקרה בסבב הבא, ינסה המנכ"ל למצוא דרך פומבית לחזק (TO RE-INFORCE) את שמאש ואת מעמדו.

3. להלן שאר הנושאים שהעלה הארופ:

- א. ההתקדמות שהושגה בשיחות הביטורליות והמשכן.
- ב. החלטת ממסוריה בקשר ליהודי סוריה והאפשרות של מחווה מצדנו.
- ג. האו"ם ושינוי אפשרי ביחסה של ישראל לאירגון.
- ד. שת"פ עם הרפובליקות החדשות.
- ה. אי השתתפות ישראל בקבוצות העבודה בדבר הפליטים ובדבר הפיתוח הכלכלי.
- ו. כינוסן של שאר קבוצות העבודה.

4. מתוך נושאים אלה מן הראוי לציין שניים במיוחד:

א. החלטת ממסוריה ומחווה אפשרי מצדנו. כפי שעשה הארופ בפני התקשורת אתמול (דיווח בנספד), טען שיש להתייחס להחלטת סוריה זו כ-CBM ושמתבקש מחווה מצידנו. המנכ"ל הסביר שהדבר אינו פשוט ובעקיפין דחה את הרעיון. העריך כי CBM'S מצידנו יתאפשרו רק לכשהשיחות הביטורליות

יטפלו בנושאים מהותיים. גם גרס שבבוא העת יהיה צורך להפריד באורח מלא ומוחלט בין עניין יהודי סוריה ובין כל CBM שיינקט.

ב. אי השתתפות ישראל בקבוצת העבודה בדבר הפליטים. הארום אפיין כ'טיפשי' (SILLY) קיום שיחות בנושא זה בלי ישראל והביע לא פעם תקווה שתימצא נוסחא שתאפשר השתתפותנו. דחה את הטיעון כאילו בהשתתפות פלסטינאים מחפזורה יש משום הכרה 'בזכות השיבה' שלהם. המנכ"ל הבהיר חד משמעית את עמדתנו בסוגיה זו; עמד על כך שגישתנו היתה חיובית מלכתחילה ולכן הצענו פשרה (שנדחתה על הסף כמעט, מבלי שזכתה לשיקול רציני). הביע ספק אם כל ממשלה בישראל יכולה לשנות את העמדה שנאלצנו לנקוט בה מאחר ורשימת המשתתפים אינה תואמת נוסחת מדריד.

מנהל מצפ"א
6 במאי 1992

הפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגת), ממד, מצפא, סולטן, סייבל

סססס

מ/כ
2/11/82

אאא, חוזם: 6547
אל: רהמש/296
מ-: המשוד, תא: 060592, זח: 1736, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור מידי

אל: וושינגטון - שגריר, ציר, שטיין

מאת: משנה למנכל - בנצור

בא' צ עם הארופ מסר לח'מ המסר בעל פה מהמזכיר לשה'ח דלהלן:

WITH LESS THAN A WEEK TO GO BEFORE THE FIRST ROUND OF MULTILATERAL WORKING GROUP MEETING ON ECONOMIC DEVELOPMENT , WATER , REFUGEES , ENVIRONMENT , AND ARMS CONTROL AND REGIONAL SECURITY , I WANT TO SHARE WITH YOU MY HOPE AND EXPECTATION THAT THIS PROCESS WILL UNFOLD IN A POSITIVE AND CONSRTRUCTIVE WAY.

AS PRESIDENT BUSH AND I HAVE EMPHASIZED , THE MULTILATERAL NEGOTIATIONS SHOULD COMPLEMENT AND ACT AS A CATALYST TO PROGRESS IN THE BILATERAL NEGOTIATIONS WHICH HAVE BEEN UNDERWAY SINCE LAST NOVEMBER. SMALL , PRACTICAL STEPS CAN SURELY BE TAKEN THAT WILL HELP ESTABLISH A FOUNDATION ON WHICH TO CONTINUE TO BUILD.

PROGRESS ON REGIONAL ISSUES REQUIRES EFFORT AND COMMITMENT , ESPECIALLY BY THE REGIONAL PARTIES THEMSELVES. I AM GRATEFUL FOR YOUR ACTIVE SUPPORT AND PARTICIPATION IN THIS PROCESS UNTIL NOW, AND LOOK FORWARD TO WORKING WITH YOU TO TAKE ADVANTAGE OF THE OPPORTUNITIES THAT NOW PRESENT THEMSELVES.

IN THIS RESPECT , I AM CONFIDENT THAT ALL PARTIES WILL APPROACH THESE MULTILATERAL TALKS IN THE SAME POSITIVE SPIRIT THAT CHARACTERIZED THE ORGANIZATIONAL MEETING IN MOSCOW.

OUR EFFORTS MUST FOCUS ON THE PRACTICAL AND THE ACHIEVABLE, WE MUST TRY TO AVOID POLEMICS AND EMPTY RHETORIC THAT WILL TAKE US FAR AFIELD FROM THE GOAL WE SEEK OF PEACE AND RECONCILIATION.

IN GETTING TO THIS STAGE OF THE PEACE PROCESS , THE OPPORTUNITIES HAVE OVERCOME IMPORTANT PROCEDURAL DIFFERENCES AND HAVE BEGUN THE

PROCESS OF NARROWING THE SUBSTANTIVE GAPS BETWEEN THEM. SUBSTANTIVE CHALLENGES REMAIN, AND IT WILL BE THE RESPONSIBILITY OF THOSE DIRECTLY CONCERNED TO CONTINUE TO GRAPPLE WITH ISSUES WHICH, AFTER ALL , DIRECTLY AFFECT THEIR SECURITY AND WELL-BEING. BUT THIS PROCESS CAN HELP THEM MAKE THE RIGHT DECISIONS.

I WANT TO ADD MY HOPE THAT ISRAEL WILL FIND A WAY TO PARTICIPATE FULLY IN ALL/ALL THE WORKING GROUP MEETINGS. I HAVE WORKED HARD TO MEET YOUR MOST VITAL CONCERNS REGARDING THE ARMS CONTROL/REGIONAL SECURITY WORKING GROUP AND REGARDING THE UNITED NATIONS. INDEED , A PROCESS HAS BEEN CONSTRUCTED WHICH TAKES INTO ACCOUNT ISRAEL'S MOST IMPORTANT INTERESTS.

IT WOULD BE UNFORTUNATE IF ISRAEL MISSED THIS OPPORTUNITY TO SIT TOGETHER WITH ARAB STATES AND PALESTINIANS TO DISCUSS REGIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT AND REFUGEE ISSUES.

I HOPE YOU WILL RECONSIDER , AND TAKE FULL ADVANTAGE OF THE HISTORIC OPPORTUNITIES WHICH THIS PROCESS PRESENTS.

חמוצה: שדח, @ (דהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגח), ממד, מצפא, סולטן, סי יבל

סססס

אנונימי

אאאא, חוזם: 23319
אל: רהמש/1053
מ-: המשדר, תא: 220492, חז: 1218, דח: מ, סג: סו,
בבב
225021
סודי/מידי

100.10

אל: ושינגטון
הממונה

השגריר הארופ בא אתמול כדי למסור תשובת המזכיר לשה'ח בענין השיחות המולטילטרליות. קרא מהנייר אך נמנע מלהפקידו בידי להלן הדברים:

- המזכיר קרא בעיון דיווחו של הארופ על שיחתו עם ס'רה'מ ושה'ח בענין השיחות המולטילטרליות. ברצונו להביע צער על חילוקי הדעות שנתפתחו סביב סוגיית השתתפות הפלשתינאים בשיחות המולטילטרליות.

- המזכיר מצטער על שמחויבותה של ארה'ב והאיטנגריטי של עמדותיה הועמדו בסימן שאלה.

- המזכיר מבקש להטעים שמחויבותה של ארה'ב נשארת מוצקת כפי שהיתה כל הזמן וכפי שנציגיו (קרצר ומילר) הציגוה בפגישותיהם עם נציגי ישראל על בסיס המחויבות והאמון יכלו הצדדים להגיע להחלטה להיכנס למו'מ קשה זה.

- המזכיר מבקש להטעים כי ארה'ב מאוד מעוניינת שישראל תשתתף בכל הועדות המולטילטרליות ושישראל תקבל החלטה חיובית. ארה'ב ברעה שזה מעניינה של ישראל להשתתף באורח פעיל במפגש זה, שכן חיוני ביותר שועדות המולטילטרליות תתחלנה לפעול על קרקע מוצקה.

- המזכיר מעריך תרומת ישראל למהות השיחות והשתתפותה בועדות תאפשר מעבר מהיר אל שלב המהות. מכל מקום מטעים המזכיר שעמדות נותני החסות שבוטאו על ידו ועמיתו הרוסי כמוסקבה לגבי השתתפות הפלשתינאים בקבוצות העבודה המולטילטרליות הועברו לידיעת ישראל כמו גם לידיעת הפלשתינאים אשר הביעו דאגה ואי שביעות רצון מהחלטת השושינינים לא להזמין הפלשתינאים לשיחות הבק'ן, המים ואיכות הסביבה.

- לקראת קבלת החלטת ישראל מצוין המזכיר כי ארה'ב ממשיכה לגרום שישראל לא תיאלץ לשבת עם אף אחד שהיא לא תחפץ לשבת עמו למו'מ. זו תהיה החלטת ישראל בלבד אם להשתתף או לאו בקבוצת עבודה זו או אחרת. מכל מקום

המזכיר רואה להדגיש שלמרות ענינו הרב בהשתתפות ישראל, ימשיכו קבוצות העבודה בעבודתן בלי קשר לעובדת השתתפותו או אי השתתפותו של צד זה או אחר. זהו עקרון חשוב שעלינו לכבד כדי לקיים את המומנטום של התהליך.

- המזכיר מצייין כי ההזמנות תישלחנה בתחילת השבוע הבא והוא מקווה שתשובת ישראל תהיה חיובית. המזכיר מצייין כי ארה"ב רגישה להקשר אשר בזיקה אליו תינקוט ישראל עמדה. אך בכל זאת האינטרס המשותף הוא בהשקת התהליך המולטילטרלי במלוא היקפו וראוי ששיקול זה יהיה הקובע בקבלת החלטה לגבי השתתפות בקבוצת עבודה זו או אחרת.

- בסיכום חוזר המזכיר ומביע ענינו הרב בהשתתפות ישראל בכל ועדות המסלול המולטילטרלי לטובת איטנרסה היא.

אמרתי להארוף שאעביר הדברים לשה"ח ושברצוני להעיר כלהלן:

1. לא היה בדבר שה"ח להארוף משום ערעור על אמינות ארה"ב והמזכיר. חלקו הנכבד של המזכיר בקידום תהליך השלום ראוי וזוכה למלוא הערכתנו.

2. גם אחרי קבלת תשובת המזכיר לשה"ח נשארו נימוקינו וטיעונינו בהקפסם והם תופסים עתה כמקודם.

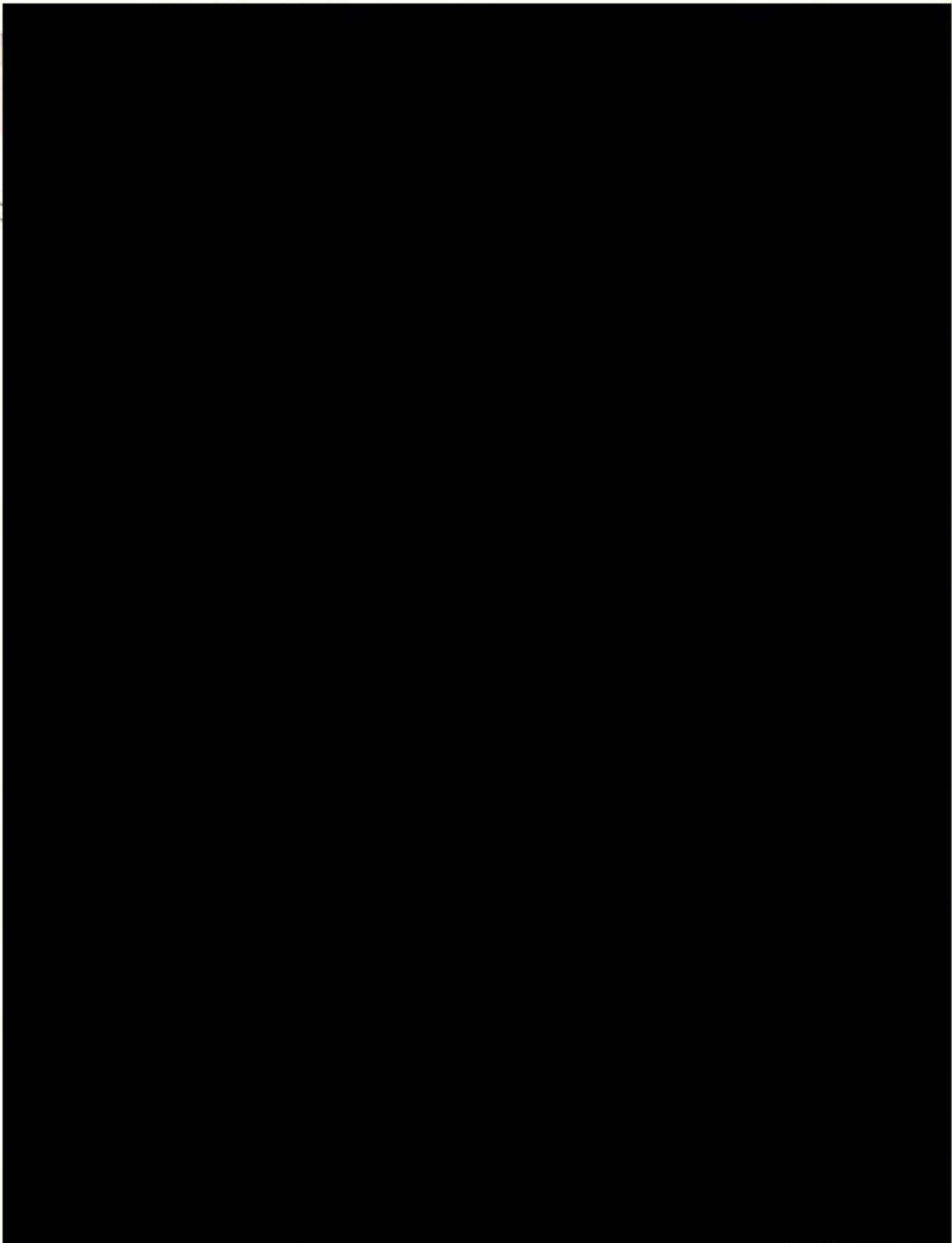
3. יהיה זה מצער אם למרות התנגדותנו יוציאו נותני החסות ההזמנה לוועידת לפליטים ולפיתוח איזורי בהשתתפות נציגים פלשתינאים מבחוץ. כינוס ועדה לפליטים - שישראל לא תוכל להשתתף בה עבודתה תהיה חסרת תועלת ותוחלת למזער.

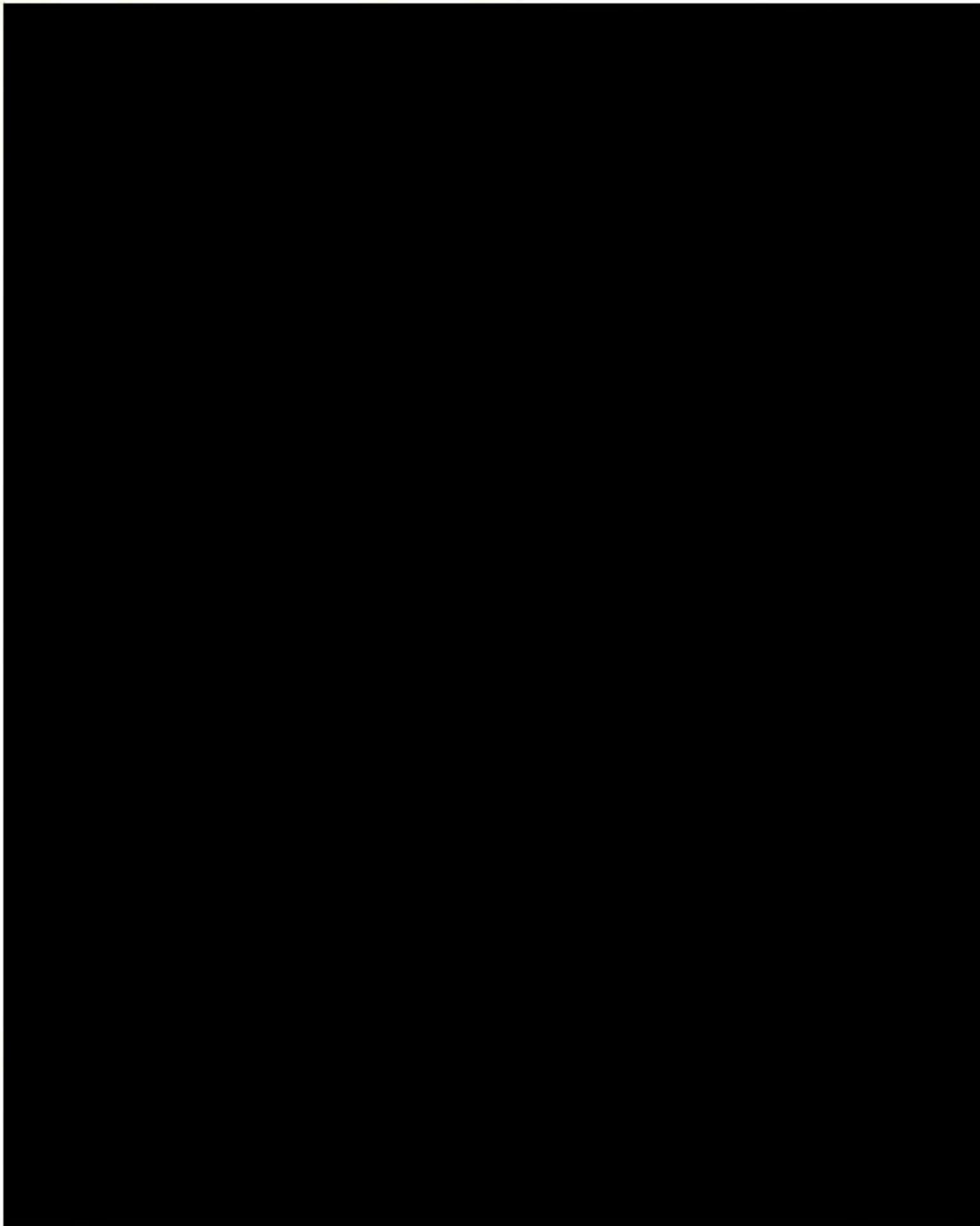
4. איננו יכולים לקבל הדרך של העמדתנו בפני עובדות מוגמרות. ארה"ב לא טרחה להידבר עמנו מראש וזה לחלוטין לא קביל עלינו. הוספתי שכחלק מהמאמצים המשותפים להחזיר היחסים בין ישראל לארה"ב למסלולם התקין על ארה"ב להיגמל מהשיטה של יצירת עובדות ללא הידברות וליבוון מוקדמים עם ישראל ככל שהמו"מ יתקרב לשלב תכליתי לא נוכל להשלים עם שיטה זו וחשוב להחזיר לדיפלומטיה את כבודה ויעודה: הידברות, ליבוון יסודי, החלפת דעות, חתירה להבנה הדדית לפני ולקראת כל שלב ושלב בתהליך. מכל מקום שיטת העובדות המוגמרות צריך שתיפסק.

בנצור
22 באפריל 1992

חפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), @ (אמן), ממד, מצפא, סולטן, סייבל

סססס

למרות חילוקי הדעות

ד"ר יעקב גורן

מאת סגנני משרד הבריאות סטיין

ההחלטות שהן עוסקות לא יגובו על בסיס המכשול האמריקאי. השאלה כמה יעלו הערכיות למכשול תלויה מאוד במידת הפיזור המדינות שישאל לא תוכל לפרש את המדיניות.

ניסיון הגבר מלבד שישאל מידה את המדינה המיד, ובדרך העב סולה, כמו למשל מידה העב כהחזקה לתל"ג. זה סוגים במסגרת המודן המדיני כל. הסיכון העיקרי הבעיה עליה ללחוץ כמסים ללא ערבות הוא אפוא הסיכון הפוליטי, האסטרטגי שהעומס כבד איביוה או שתכבול דים רוב אבל איה"ש מתייבט שלא להישות לבן לשימת המבנה כפי היא מפורשת.

המסגל האמריקאי נרדס לכלול מסיכויים מרשימה כישה לערכיות למלות. עדיין לא התגביר לה שום העולה בשאלה אך "לדבר את הערכיות לישראל, אבל האמריקנים הם במחש של 4%, ומידות דברים כי הערכיות, כפי שייכללו בתקציב, יתגבשו כ-480 מיליון דולר.

הצורה הענייה שיש להעלות היא כי אי שישר אל חייבת לבצע שיהיה רחבה של הרווחים נלכב ליות, היסוד הקולל של הישגיה הכלכליים מרבים. יש לה כלכלה העקשית מודרנית, עם תל"ג לעוללות העולה במידה ניכרת על תל"ג של כמה מדינות אירופיות, כמו ספרד למשל.

ההיכוח על בקשת הערכיות של ישראל מוכיח לממשלתה שאין מגוון מעצמאות כלכלית, וזו תישג רק בעזרת רפורמה מקיפה

במשך יותר מ-40 שנה עבר הגידול הכלכלי המבד צע של ישראל על יותר מ-64 כסגנו. הגידול היה מרד במיוחד י"ד למלחמת יום כיפור, 3-1973, ובא האבן, והולך. גם כמגזר ה-80 היה הגידול הכלכלי הישראלי מרד מה האמריקאי. ישראל היא גם יבואנית בעוליות ביותר. על אי דרים במסדר של שותפה המודן הערכיות שלה באחד, היא מוכיח ות 35% כדפורה מר"ל. כל שנה הסיבה אי שהצמחת המיסות שלה עלו כדרישה על המסומים הריכיים שקיבלה כסיוע חוץ.

האבות המייסדים של ישראל היו סוציאליסטים, ושריי קיימת הערכיות ממסלולית רבה מר ככלכלתה אבל הכלכלה המודרנית הישראלית החזקה כמד שהתגושה סמנטיים מבקריה של המדינה הישראלית, התעוררים הערכיות ממסלולית סיוענית. ליברליזציה מקיפה כמסדר כבר בצורה כסגנו ה-80, והאחד ועכברית יישום מוצלחת כסיוע חייבת להסדר י"ד כמה חיוני להסדר על המסומים

אמריקאי, 3-1985, ובהינה המסגלה המודרנית שיהי, בעיקר כסיוע המודרנה המסכנה והי, נקודה המעריכה המבטנת אם כך, לבריחת המודן לישראל אינה העונה שסיוע זה פורדשו הודות כמדי למסיון, אלא העונה שהתקיימות נרעמת לקטר שימת השוק העקשית חסרים את ישראל למופשים והמסגריאל הכי לכלי האמריי שלה.

העובדה הישראלית לרפורמה כלכלית חייבת לכלול לפחות את המרכיבים הבאים:

1. הקצבת ריאליסטי לפלוס טנים עם הצמדת המסדר בגידוקן י"ד לאבט. גידוקן מסוים כחוקמה המצטר, שבהמלכה ייקלו העולים מרדוק מבורה כלכליות הייצור המגבר, שפאמסרה קליטתם המובלחת של פליט אלה ייסמן את שרדוק העובדה. אבל לאחד התפרצות האינפלציה באמצע שנות ה-80, שעלתה לממשלת ישראל בפורד י"ד, היא חייבת להסדר י"ד כמה חיוני להסדר על המסומים

מיסוקיות

2. הצמצום האינפלציה מסייעת המובנה, נכב 20% לטבת ל-15% כמסיו המבנה, והאחד כי לסיק דרים כדלגאסיוס של כ-14, והיני ידודים המסומים של הבריחת המיסוקיות המוניטריות, אם תאייש האינפלציה להעלות בעל לתורה סמכמנה לה.

3. ניסול מידה של כל העובלות על מסכך זה.
4. ניסול מודן של כל העובלות המבנות על יבוא המאלתון כמסיו מכה מטיגים י"ד להודיע במורה על לוח זמנים מסדר לצבטום כל הקרימי הככה. עקרים אלו חייבים להיעשות במיאום עם הסכמי המודן והמסיו בין ישראל ובין ארצות הברית והסדרה המודרנית.

5. תוכנית הפרטה הישנה ובמאבט, סמכרחת אינה רק גיוס כמסום באמצעות מברות מניות מינס כמפעלים ממסלוליים סמנטיים, אלא - מה שהסוכב יחיי - המסות אלוים מפעלים לבעלות ולסליטה מרשימה.

6. הקמת ועדה כלתו תלויה עם צוות משלה לכי יחסי השות המולל של חקמת כלכליות, סמכרית על היסוקן של אווון חקמת מביניה טיון לוח ופרקו של ממש כממוד יעלות כלכלית.

7. תיקון חקמת העיקר עמדת המסייעים להקמת סיקורו הסכר להנאי הסוכב העובדים

למבטול כמדי העלות מסכרות כמפעלים ומחליי

סיים את המרדן המוכבילים לתסס עמדת.

8. הוכחה כמחומה של ישראל לסיים כמדיה השקעות זרות, בעזרת הרפורמות שהציעו ובעיקר באמצעות צבטום העידוקיות המסכרותיה.

המחויבה את המסייעים הזרים.

9. כיתו ועדה ממסלולית, כראשות ראש הממשלה, שתעסקת אודי ייסופה של העובדות הרפורמה הכלכלית המדינית, על העדקה לייצג את ישראל כמדיניות המובלחת המסומות עם ארצות הברית, חקס המבנה שלה חייב להיות המודן המסל כמדורה את המודן המסכרתי האמריקאי, לאחד תום חקמת הייחוד של קליטה העוליות.

אט מסוים שמשלחה ישראל גיוס תוכנית משלה על פי דרים אלה, ולא תיאלץ לכבד תוכנית מוסכמת מארצות הברית, אודי ככלות הכל, היסוד ארים ממוילים לפרס את המסייעים המסכרתיים של תוכניתו רחבה יותר מסיכולים לעשות את האחד וייסוק. למעשה קליטה יעילה של הייחודים הברית המועצות המסיו מיתחה של ישראל כמדיה מודרנית, נית בעלות כלכלה שיהי הם אינפלציוס סמכרתיים לאודי"ש לישראל, המסכרתיים כמסיו למואבטיים המסכרתיים לשימת סקולה למען סיפור כמדיניותה הכלכלית של ישראל.

1/11/85

כפ"ד

~~אניה 1/2~~

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1/12

1047

בלמים - מיירי

6/4/92

אל: מצפ"א, הסכר
מאת: ק. לקונגרס

הנדון: הועידה השנתית ה-33 של איפ"ק

רצ"ב הצהרת המדיניות של איפ"ק לשנת 1992.

ישראל וטא' צ'כין קר.
יחודית ורנאי דרנגר

2 1 2 1 1 1 2
2 1 2 1 1 1 2
2 1 2 1 1 1 2

2/12 1047

April 5, 1992

AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE 1992 POLICY STATEMENT

The members of AIPAC, representing the large pro-Israel community in the United States, cherishing our freedom, and proudly participating in greater number than ever in the political process, as is our fundamental and inalienable right as citizens, and as we have done in annual conferences for more than three decades, present the AIPAC policy statement for 1992.

Sound U.S. policy in the Middle East--despite recent tensions--rests on the continued strength of the mutually beneficial U.S.-Israel relationship. Bonds between the two democratic allies are based on shared values and are enhanced by continued cooperation in the search for peace, and in the realms of diplomacy, strategic cooperation, and trade. AIPAC's commitment to maintain and strengthen this relationship is unwavering. Working together, we must insure that the deep, broad-based partnership between the government and the people of the United States and the government and the people of Israel will flourish. In the following year, AIPAC will have as its priorities:

- supporting the peace process between Israel, the Palestinians, and Israel's neighboring Arab countries through direct negotiations;
- backing the multilateral negotiations to promote cooperation between Israel and participating Arab states in the critical realms of arms control, water, economic development, refugee issues, and the environment;
- urging the Arab states to demonstrate a genuine desire for peace by eliminating harsh anti-Israel rhetoric; and terminating their attacks on Israel through both their diplomatic boycott of Israel through the forum of the U.N., and their economic boycott of Israel and of firms trading with Israel;
- working with the Administration and Congress to provide Israel with necessary absorption assistance to absorb the historic influx of Soviet and Ethiopian Jews; ensuring that this exodus continues unhindered; encouraging the continued participation of the countries of Western Europe and Japan in this historic mission; and working to facilitate the emigration of Jews from Syria, the Yemen Arab Republic, and other lands of oppression;
- working to maintain adequate levels of U.S. economic and military assistance to Israel without preconditions;
- increasing and strengthening economic cooperation between Israel and the United States, and assisting Israel in reforming its economy;
- enhancing U.S.-Israel strategic cooperation, particularly in a rapidly changing international environment; and acting jointly to combat the threats of nuclear, chemical and biological weapons and their delivery systems, as well as the rising destabilizing danger of politicized Islamic fundamentalism;

3/12 1047

- * promoting an energy security strategy for the United States to reduce dependence on foreign oil sources;
- * encouraging our government's efforts to combat international terrorism, especially those acts perpetrated by the PLO and fundamentalist groups, and holding the PLO and the state sponsors of international terrorism accountable for the acts of their constituent groups;
- * urging Palestinian leaders in the territories to assist in creating confidence-building measures by halting the intifada and terminating their acts of violence; and
- * ensuring that Jerusalem, Israel's eternal capital, continues as an indivisible, free city under Israeli sovereignty, with open, unhindered access to religious sites for people of all faiths, and supporting efforts to move the U.S. Embassy from Tel Aviv to Jerusalem.

THE PEACE PROCESS

Since her rebirth in 1948, Israel has appealed to the Arab states for peace. The core of the Arab-Israeli conflict remains the refusal of all Arab states, except Egypt, to accept Israel's right to exist as a sovereign Jewish state. In no other contemporary conflict is a nation's very existence questioned.

U.S. ROLE IN THE PEACE PROCESS:

Long awaited historic talks among Israel, its Arab neighbors, and the Palestinians, co-sponsored by the U.S. and the Soviet Union, began in Madrid on October 30, 1991. For years, Israel had repeatedly stated its willingness to enter into direct negotiations both with any Arab government and with Palestinian representatives from the West Bank and Gaza. Until October, 1991, only Egypt, under Anwar Sadat, answered Israel's call for peace.

The bilateral talks that began in Madrid between Israel and the Jordanian-Palestinian delegation are consistent with the Camp David accords, which provide for a two-stage peace process for the West Bank and Gaza. The first is a transitional phase of five-year Palestinian self-government in the territories, intended to generate confidence between the two parties. The second stage refers to final-status issues such as disposition of land and conclusion of peace treaties, to begin during the third year after the implementation of self-government.

The multilateral negotiations that began in March in Moscow among Israel and participating states aim at encouraging regional negotiations and cooperation in the critical realms of arms control, water, economic development, refugee issues, and the environment. The multilateral talks constitute a historic opportunity for all countries concerned to sit together to deal with these urgent problems. Over time, these talks may lead to progress and working solutions for shared problems that need to be addressed by regional cooperation.

U.S. policy articulated in Madrid mirrors Israeli policy - the United States and Israel hold shared principles on what constitutes a real peace. U.S. policy should continue to adhere to these following principles:

- * real progress can be achieved only if the Arab countries and the Palestinians continue to engage in direct, bilateral negotiations with Israel, with no pre-judged outcome of negotiations;
- * no imposed solutions--while the U.S. can continue to play a role in creating an atmosphere conducive to negotiations, the parties themselves must decide on an acceptable outcome;

Y/H 1047

- * continued adherence to the U.S. principled stance opposing the establishment of a Palestinian state;
- * not accepting the PLO as an appropriate and serious partner for peace;
- * Arab states must demonstrate a genuine desire for peace by eliminating harsh anti-Israel rhetoric; terminating their attacks on Israel at the United Nations, and ending their economic boycott of Israel and of firms trading with Israel;
- * continued commitment to Israel's security. Security concerns with regard to terrorist attacks, conventional and unconventional weapons powerfully illustrate the grave dangers posed to Israel's security; and
- * Israel needs U.S. support to take difficult risks for peace. The peace process requires a climate of trust, patience, and understanding, and temporary setbacks should not derail the effort.

Sadly, even as the peace talks continue, ongoing acts of violence in the territories threaten this delicate process. The PLO and the PLO-backed uprising leadership continue to advocate violence in manifestos to the local populations. Palestinian moderates and members of the Palestinian delegation have been threatened with death. Tragically, the 'intrafada' (Palestinians killing Palestinians) continues to accelerate--with over 600 residents of the West Bank and Gaza murdered by their brethren.

THE ARAB DIPLOMATIC BOYCOTT OF ISRAEL: THE UNITED NATIONS

History was made on December 16, 1991, when the odious U.N. General Assembly resolution #3379, the so-called "Zionism is Racism" resolution, was finally repealed. AIPAC applauds the Administration's efforts towards this successful act. Sadly, despite this symbolically significant repeal, the U.N. remains a bastion of anti-Semitic fervor; not one Arab state voted for the repeal, and the Arab states' war against Israel in the U.N. continues unabated.

The politicization of the U.N. by hostile Arab nations poses a danger to the countries who seek to use the world body as an international forum for discussion and debate. The PLO has played a leading role in generating support for anti-Israel measures at the U.N. Many Arab states use the U.N. as a platform for Arab propaganda, instead of as a forum to further the cause of peace. The Arab campaign in the U.N. is designed not only to isolate and discredit Israel, but to accord the PLO the standing it cannot achieve inside the territories other than through terror and intimidation.

While Arab states introduce increasingly radical and hostile resolutions at the U.N., Israel and the United States are often united in their attempts to work towards moderation and the cause of peace through this world body. As a democracy that shares the United States' Western values, Israel continues to stand by the U.S. at the U.N. While the Arab bloc voted with the United States only 15.1% of the time, Israel continues to have the highest rate of voting coincidence with the U.S. of any country in the world--88.2%, higher than even Great Britain or Canada.

In recent years, many countries--including Black African and former Soviet bloc republics--have rejected Arab threats and renewed diplomatic relations with Israel. Efforts to encourage nations to establish diplomatic relations should be increased.

5/12 1047

The United Nations: Still Anti-Israel:

- the U.N. passes about three dozen anti-Israel resolutions every year, over 400 since the establishment of the State in 1948;
- the U.N. is on record rejecting the 1979 Israeli-Egyptian peace treaty, invalidating the Camp David Accords, and condemning Israel's 1981 destruction of the Iraqi Osirak nuclear reactor; and
- Israel is the only U.N. member state excluded from serving as one of the 10 rotating non-permanent members of the Security Council.
- U.S. votes in favor of one-sided resolutions effectively serve anti-Israel forces at the U.N. AIPAC finds disturbing U.S. support and wording of U.N. Security Council Resolution 726, that "strongly condemns" Israel's planned deportation of 12 Palestinian terrorists, and depicted Jerusalem as part of the "Palestinian territories occupied by Israel since 1967:"

AIPAC

- urges the U.S. Administration to veto and work against extreme one-sided resolutions against Israel in the Security Council;
- supports the U.S. stance in keeping the U.N. out of the peace process negotiations, given the U.N.'s clear bias against Israel;
- supports the Administration's stand against any international body that promotes or condones hatred and discrimination against Israel; and applauds the U.S. commitment to walk out of the U.N. should Israel be forced out of the world body or any of its related agencies; and
- urges the U.S. to oppose the PLO's continued quest for recognition at all levels of the U.N. and its constituent bodies as injurious to the peace process and harmful to these organizations.

THE ARAB ECONOMIC BOYCOTT OF ISRAEL

Arab states continue their refusal to conduct business with Israel or with firms, including some American firms, that trade with Israel. Despite their denials, countries such as Japan and South Korea still participate in the boycott. The so-called 'moderate' Arab states that joined the U.S.-Gulf War coalition against Iraq also continue to support the boycott. Now is the time for those Arab states to put an end to this policy by renouncing the boycott in all its forms.

AIPAC

- urges the aggressive investigation of companies suspected to be in compliance with the Arab Boycott and supports increased funding for the activities of the Office of Anti-Boycott Compliance (OAC), so that it is able to implement fully its mandate and strictly enforce non-compliance by U.S. firms in the boycott;
- supports the further strengthening of American anti-boycott policies and laws;

6/12 1047

- * calls on Arab states to terminate their boycott of Israel, the United States, and other countries; and
- * urges Congress, the Bush Administration, pertinent government agencies, and the private business sector to press Arab states and other boycott participants to end their boycott of Israel, and to warn these offenders of the potential harmful impact their boycott compliance could have on their relationship with the U.S.

CONTINUED FREEDOM OF EMIGRATION

Our greatest dreams for Soviet Jewry have become a reality, as the gates to the former Soviet Union were opened and many Soviet Jews were allowed to emigrate. Israel has experienced the largest influx of immigrants since the early years of the State. However, nationalist fervor and economic hardship resulting from the disintegration of the Soviet Union raises the dangers of anti-Semitism, making the departure and absorption of the imperiled Jews even more urgent.

Israel is faced with the monumental challenge of rapidly absorbing up to one million new Soviet immigrants and close to 22,000 Ethiopian immigrants. AIPAC commends the Administration's work alongside Israel in Operation Moses and Operation Solomon--the dramatic May, 1991 airlift of nearly 15,000 Ethiopian Jews. While the influx of new citizens holds great promise for Israel's future, this rapid population expansion overwhelms the country's scarce resources. To enable Israel to accomplish its historical mission of settling up to a million new citizens, Israel must have aid.

AIPAC

- * urges the U.S. to increase its humanitarian efforts to aid the absorption of Soviet Jewry. We urge the United States to provide vitally needed loan guarantees and not to link them to political considerations;
- * applauds the April 1 Sense of the Senate Resolution in support of loan guarantees to Israel for refugee absorption;
- * urges consideration of additional ways and means to provide economic support to Israel for the absorption of Soviet and Ethiopian immigrants; and
- * commends the Administration and Congress for their efforts to secure free emigration of Soviet Jews, urges the Government to continue its vigilance and efforts in this area and to extend these efforts to Jews in Syria, the Yemen Arab Republic, other lands of oppression.

FOREIGN AID BENEFITS THE U.S. ECONOMY

American military and economic aid to Israel is one of the United States' most cost-effective investments. Most aid to Israel is spent in the U.S. and generates thousands of American jobs for every billion dollars of assistance. It is estimated that tens of thousands of American jobs would be lost if U.S. annual foreign military aid were to end. In addition to opening and expanding markets for U.S. exports, foreign aid serves as cost-effective national security spending, and provides access to the technology base of foreign aid recipients in areas where they excel.

7/12 10/7:

U.S. aid to Israel strengthens U.S. foreign policy objectives of stability and promoting democracy in the Middle East, while simultaneously aiding Israel, our only reliable ally in the region. Aid is an important tool to advance the peace process. Israel must feel confident of American support and commitment as it takes risks for peace. The staggering costs of continued military preparedness against hostile Arab enemies and the financial burdens of refugee resettlement make US aid to Israel more important than ever before. Foreign aid has been instrumental in promoting stability throughout the world; a major factor leading to the large defense cuts now being proposed by Congress and the President.

AIPAC

- * supports maintaining at the least, the current level of unlinked \$3 billion in all-grant aid to Israel;
- * supports full funding for foreign assistance, recognizing that military and economic support to our allies is a crucial component of American foreign policy goals; and
- * applauds efforts to promote the efficient use of the foreign aid dollar, including the Comprehensive Fair Pricing and Foreign Military Sales (FMS) Debt Refinancing programs, and urges continued exploration of ways to stretch the foreign aid dollar.

ECONOMIC COOPERATION: STRENGTHENING TIES

Economic cooperation between Israel and United States has flourished in recent years to the benefit of both parties and as a model of free trade. The U.S. is Israel's largest trading partner, and Israel imports more per capita from the U.S. than any country in the world except Canada. In 1991, Israel was also one of the few countries with which the U.S. had a trade surplus. The US-Israel Free Trade Agreement (FTA), signed in 1985, strengthens the economy of Israel and increases its ability to function as the foremost strategic ally of the United States in the Middle East.

The U.S.-Israel economic relationship is mutually beneficial. Many U.S. companies invest in Israel to take advantage of its high-tech R&D capabilities. Two of the most important technologies used in the world today, the 286 computer chip and the cellular telephone, were developed in Israel by U.S. companies who invested there. Invented in Israel, the manufacturing and marketing of these products takes place primarily in the U.S., creating thousands of jobs and billions of dollars in sales each year. Also, several U.S. companies maintain research plants in Israel, undertaking joint R&D ventures with Israeli firms and helping the U.S. maintain its competitive advantage in the world.

Three binational foundations have been established to increase cooperative US-Israeli efforts in industrial R&D, agriculture and basic science: the Binational Research and Development Foundation (BIRD), the Binational Agricultural Research and Development Fund (BARD), and the Binational Science Foundation (BSF). Since its inception in 1977, BIRD has funded over 300 high-tech joint US-Israeli R&D projects. Products developed from these ventures have netted sales of approximately \$1 billion in the US, creating thousands of U.S. jobs. The joint U.S.-Israel BARD foundation encourages cooperative agricultural activities. Funded jointly with \$55 million, the interest is used to finance joint agricultural projects that provide the U.S. agricultural industry with hundreds of new technologies.

8/2 1047

The benefits of U.S.-Israel cooperation in the commercial sector provides U.S. jobs and economic gains. Also, Israel's absorption of hundreds of thousands of new immigrants from the Soviet Union, many who come highly trained in high-tech R&D, will increase the Jewish State's capacity to contribute further to the stimulation of the American economy.

Thirteen American states currently have signed formal memoranda of agreement with Israel and others are in the process of doing so. Additional states have extensive informal ties. Both allies benefit from exchanges in the fields of health, labor, agriculture, social services, science and technology, energy, and medicine.

AIPAC

- * urges expansion of the FTA and supports efforts to protect the Agreement from protectionist legislation; and
- * applauds the success of the binational research programs, such as BARD, BIRD, and BSP, in increasing U.S.-Israeli economic cooperation, and urges the expansion of such programs.

U.S. AND ISRAEL: STRATEGIC ALLIES

The United States and Israel are strategic allies, a reality underscored by the enhanced cooperation that has continued and expanded in the wake of the Gulf war. Israel's strategic value to the U.S. derives from its stability, reliability, strength, and strategic position. Since strategic cooperation was formalized in November, 1983, the two nations have held joint naval, anti-terrorism, and other exercises, and undertaken joint R&D projects. Israel is a Major Non-NATO Ally of the United States, a designation that enables Israel and the United States to expand the scope of strategic cooperation, and to meet regional threats to mutual interests. In a time of shrinking defense resources, the U.S. can benefit from closer strategic ties to Israel. U.S. military and economic aid to Israel are also extremely cost-effective measures. This strong strategic partnership must expand in order to respond to the new challenges and opportunities of the 1990s.

Israel is America's only dependable regional ally in facing radical regimes seeking nuclear weapons capabilities, the post-Cold War's biggest international threat to U.S. security and economic interests. With the uncertainty caused by the collapse of the Soviet Union and the potential threats posed by instability, increased nationalistic fervor and the rising destabilizing danger of politicized Islamic fundamentalism, strategic cooperation remains essential. Israel is the only nation in the region permanently immune to Arab nationalist or radical Islamic takeover. As a Western democracy steeped in Western values, Israel is not only friendly to the West but an integral part of it. Unlike U.S. pacts with authoritarian Arab regimes which are supported only by narrow ruling elites, the four-decade-old U.S.-Israel alliance is supported by the entire population of that democratic nation. Such depth of support is a prerequisite for a reliable, durable and strategic alliance.

In the past year alone, fundamental elements of U.S.-Israel strategic cooperation have greatly expanded. The U.S.-Israeli Joint Political Military Group (JPMG) convened in November, along with the Joint Security Assistance Planning Group (JSAP) for exchanges on further cooperation in the areas of joint military exercises, naval visits, prepositioning, and drug interdiction. A series of provisions in this year's defense appropriations and authorization bills promise to enhance significantly the US-Israel relationship. The Arrow missile, a joint U.S.-Israeli project--that has already been tested and continues to be developed--is expected to provide a greater degree of deterrence than current U.S. systems against the threat of Scud and other ballistic missile attacks.

9/12
1047**AIPAC**

- encourages and supports expanding defense industrial cooperation and defense trade between the two countries;
- urges continued support for the Arrow Missile Program as it moves to its next stage of development; and
- encourages cooperation with Israel in its capacity as a Major Non-NATO ally by exploring new joint defense and defense development projects of strategic importance to both nations.

ARMS PROLIFERATION: THE CONTINUING THREAT

Since its birth in 1948, Israel has been forced to defend itself against the intense hostility and military threat of its Arab neighbors, most recently exemplified by Saddam Hussein's barrage of missile attacks against the State. The Arab states' commitment to Israel's destruction has generated five full-scale wars in forty-three years, accompanied by a continuing and increasingly expensive arms race in the Middle East. Since 1973, the Arab states have imported close to \$200 billion worth of the most sophisticated weapons and military infrastructure. Sales of advanced offensive weapons systems to Arab countries at war with Israel have a cumulative effect on the military balance; they erode Israel's security and undermine Middle East stability.

While the Arab states continue to boost their military capabilities, Israel sees its qualitative edge diminish in the face of growing defense cutbacks. Even though Iraq was defeated in the war, much of its forces remain intact. Israel continues to face long-term military challenges from its hostile neighbors. U.S. arms sales to these states should be made only after the closest coordination with American operations and peace initiatives.

Arms sales and weapons development in the absence of commitments to peace pose grave security risks to Israel:

IRAQ: Iraq still retains much of its military capabilities and has resisted the UN-mandated destruction of its remaining unconventional weapons stockpile. Iraq sent forces to fight Israel in three previous wars prior to the Scud attacks and remains a real threat to regional stability and the Jewish State.

SYRIA: Syria continues its quest for "strategic parity" with Israel. The Assad regime fields armed forces totalling over 400,000 men, with another 400,000 troops in reserve. Syria's arsenal includes over 4,000 modern tanks and some 600 sophisticated combat aircraft. The Syrians received a tremendous financial boost from the Gulf states during the Gulf crisis and war, totalling more than \$2 billion. Much of this is being spent on new modern weaponry including advanced Scud missiles from North Korea.

SAUDI ARABIA: Saudi Arabia continues to order weapons on a grand scale, leading the Arab states in military expenditures. Saudi Arabia has purchased almost \$5 billion in new arms from the U.S. since the end of the Gulf War, and the U.S. is seriously considering further sales of sophisticated F-15 fighter bombers to the Kingdom with significant ground attack capabilities.

10/12 1074

LIBYA: Libya, despite its massive arsenal of Soviet-supplied weaponry, has until recently had only limited capability to attack directly Israel. Qaddafi has now acquired the capacity for serial refuelling, giving Libyan bombers the means to reach Israel, and has also acquired ballistic missiles that can reach Israel. It is building a second chemical weapons plant. Qaddafi has vowed to turn Israel into a "graveyard for Jews."

IRAN: Since the Gulf War, the Islamic regime in Iran has sought to become the dominant power in the Middle East. Iran has begun a massive rearmament program, importing large quantities of weaponry from China and the former Soviet Union. The radical nature of the Iranian government, its support for fundamentalist, terrorist groups such as the Hezbollah, and its continued hostility toward Israel collectively pose a grave risk to the Jewish State.

U.S. arms transfer policy in the Middle East must be based on a set of fundamental principles, including: halting the runaway proliferation of arms to radical forces and dictatorships in the Middle East; ensuring that America's sophisticated military technology and advanced tactics are not shared with Arab regimes that still consider themselves in a state of belligerency against Israel; preserving Israel's qualitative military superiority over its hostile neighbors; and encouraging Arab states to demonstrate a cooperative attitude toward U.S. political and diplomatic objectives in the region. Israel's qualitative military superiority must be maintained.

AIPAC

- * opposes the sale of sophisticated arms to Arab states that have not made peace with Israel;
- * supports measures to curb the export of military materiel, high-technologies, and particularly the sale of unconventional weapons to Arab states hostile to Israel; and
- * since the Gulf War, there have been new international initiatives aimed at arms control in the Middle East. Further arms sales to the region will only undermine these efforts. The U.S. must act to prevent nuclear technology and expertise from the former Soviet Union from reaching Arab states hostile to Israel.

ENERGY SECURITY

Excessive dependence on sources of foreign oil, as underscored by the Gulf war, continues to threaten the security of the United States and its allies. Greater energy independence is in the best interests of the United States. American oil imports have increased to almost 50% of our domestic consumption, reflecting a steady upward trend.

Oil-rich Arab countries seek to perpetuate this continued reliance on foreign petroleum by purchasing American-based oil industry assets. The impact on the U.S. trade deficit of outlays for imported oil--projected at \$70 billion per year for the early 1990s, and perhaps as much as \$84 billion per year in the mid-1990s--must be viewed with great alarm.

AIPAC

- * urges the United States to implement long-term energy policies designed to reduce our dependence on foreign oil and our vulnerability to embargoes and arbitrary price hikes;

11/12 1047

- * urges the Administration and Congress to continue formulating a comprehensive national energy policy to address the rapid increase of imported oil from Persian Gulf sources;
- * urges the Administration to take necessary action, including imposition of an energy fee on imported oil, to encourage conservation and stimulate exploration and development of existing and alternate domestic energy sources; and
- * encourages the Administration to increase energy independence by rapidly filling our Strategic Petroleum Reserve to one billion barrels.

THE THREAT OF PLO AND INTERNATIONAL TERRORISM

Attempts to dictate U.S. policy by terrorists cannot be tolerated. The United States must not yield to the international terrorist campaign sponsored by the PLO, radical fundamentalist groups, and the governments of Iraq, Syria, Libya, and Iran.

In 1990, the United States suspended its "substantive dialogue" with the PLO, recognizing that the PLO had continued to engage in acts of terror, undermining the peace process and stability in the region. Arafat's actions over the past two years almost seem designed to reassure the Administration that the decision to halt the dialogue was correct. PLO Chairman Yasir Arafat's image of a would-be peacemaker was also shattered by his support for Iraq's naked aggression against Kuwait and the PLO's embracing of the failed Soviet coup. Arafat linked his cause to Saddam Hussein, stating that the PLO "can only be in the trench hostile to Zionism and its imperialist allies." Arafat provided Iraq with intelligence, arms, and thousands of PLO-trained guerrillas, while concurrently continuing his quest for diplomatic recognition. Clearly, one who describes Jews as "dogs, filth and dirt", cannot be viewed as a credible partner for peace.

AIPAC does not consider the PLO to be a serious and appropriate partner for peace or negotiations. Arafat continues to intensify his intifada appeals, applauding bloodshed, threatening challengers, and endorsing "struggle with all possible means." The PLO maintains the terror network under Arafat's control; adheres to the PLO charter which calls for Israel's destruction; endorses the "strategy of phases," which seeks the elimination of Israel in stages; fails to control radical constituents in its own organization; and spearheads the onslaught of anti-Israel resolutions at the United Nations.

AIPAC

- * encourages the U.S. Government to work with Israel and other allies to thwart the spread of international terrorism and to apprehend terrorists worldwide; and
- * urges the U.S. to condemn and hold Arafat responsible for attacks initiated by PLO-constituent groups, and to condemn and take appropriate action against those countries, such as Syria, which continue to aid and abet terrorism, and sponsor fundamentalist terrorist groups that commit terrorist attacks in Israel and throughout the world.

12/12
1047JERUSALEM: THE ETERNAL CAPITAL OF ISRAEL

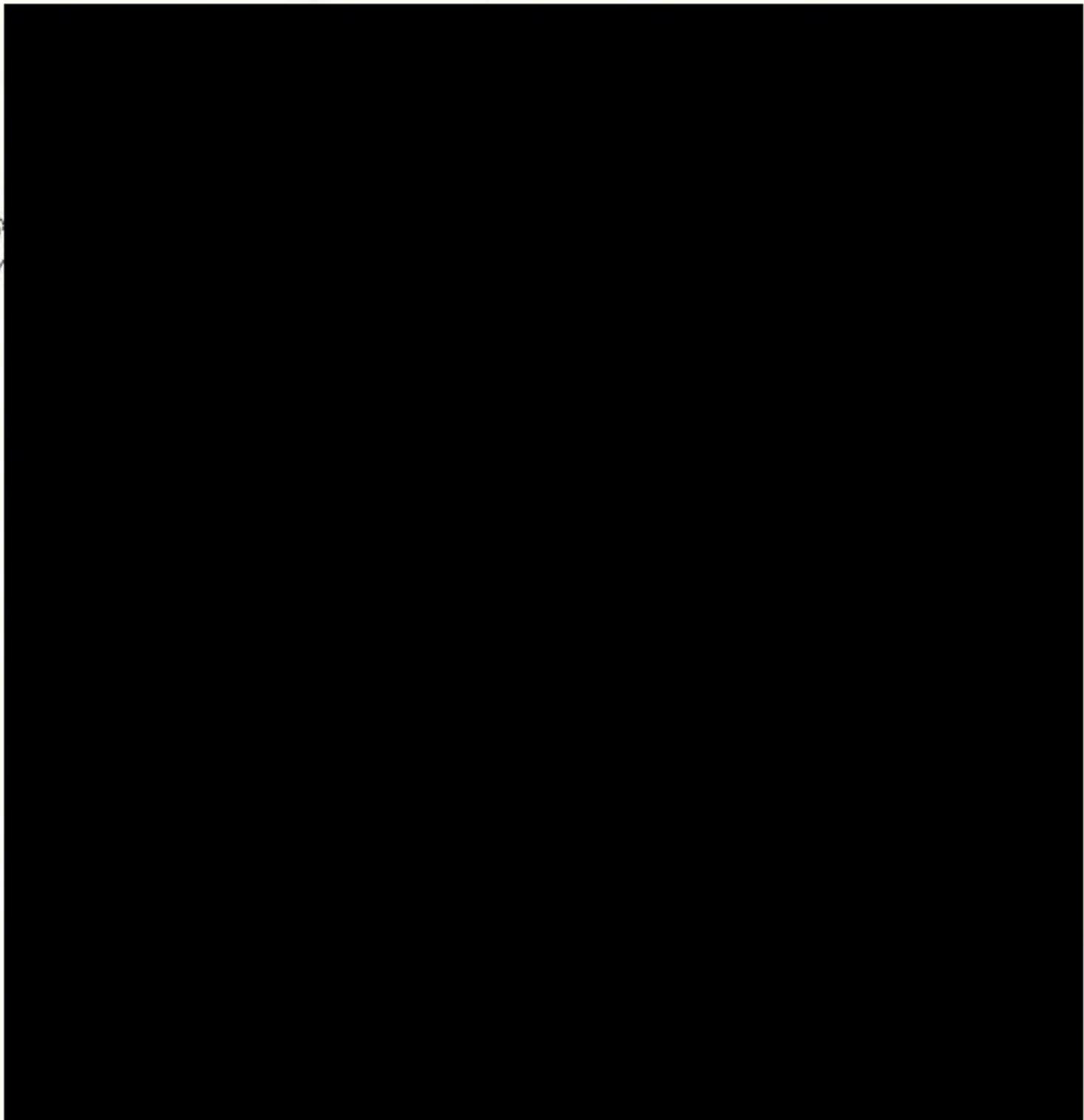
Historically and politically, religiously and culturally, Jerusalem represents the heart and soul of the Jewish people. It has been the focus of Jewish national and religious yearning for three thousand years. Jews have always lived there. And, since the 19th century, a plurality of its residents have been Jewish.

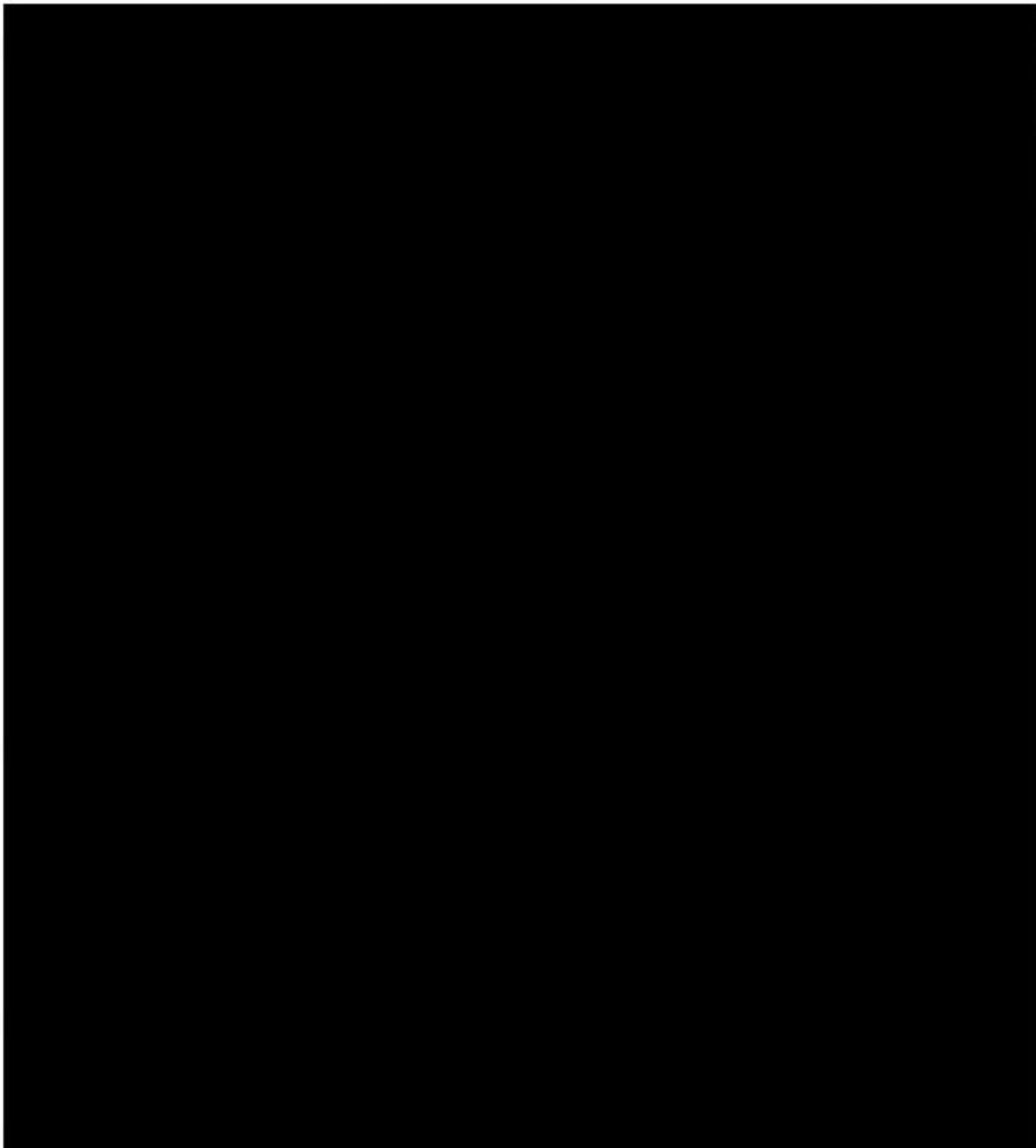
This year, we mark the 25th anniversary of Jerusalem's reunification. Since Israel reunited the city in 1967--after Jordan and the Arab states failed in their second of many full-scale attempts to destroy Israel--Israel has ensured that all holy places of worship for all faiths have been open to all who wish to come and worship. Jerusalem must remain a united city under Israel's control. Jews returned to the Eastern sector of Jerusalem that had been under Jordanian control. Numerous vibrant Jewish neighborhoods have been built in Jerusalem. There can be no 'settlements' in Jerusalem. East Jerusalem is not 'Arab,' but is part of the united capital of Israel. Jerusalem is non-negotiable.

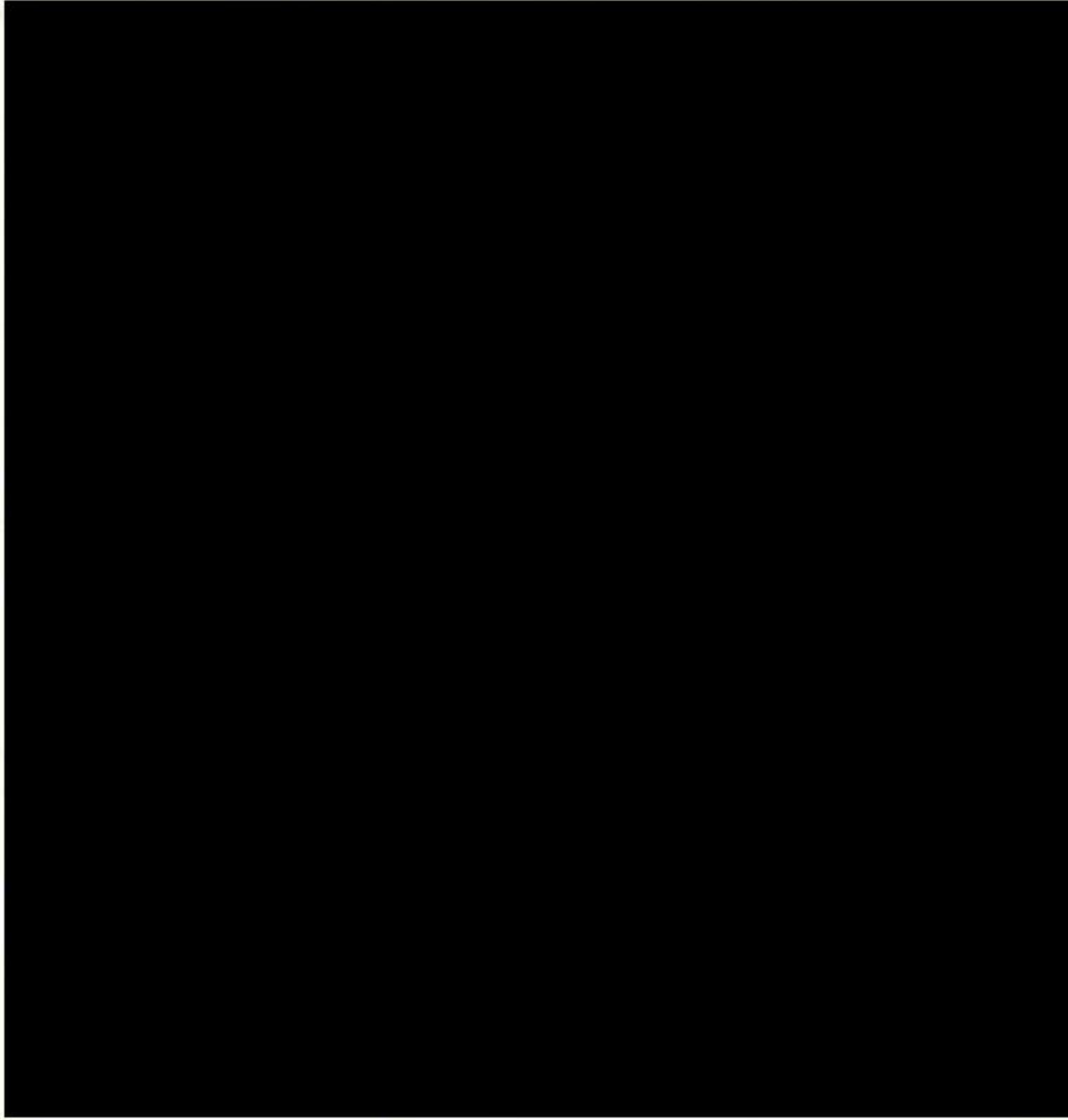
The U.S. government refuses to recognize the reality of Jerusalem as Israel's capital, and maintains the American Embassy outside the capital, in Tel Aviv. A consular office in Jerusalem reports directly to the State Department in Washington and exhibits strong anti-Israel bias. This policy is inconsistent with American practice elsewhere in the world.

AIPAC

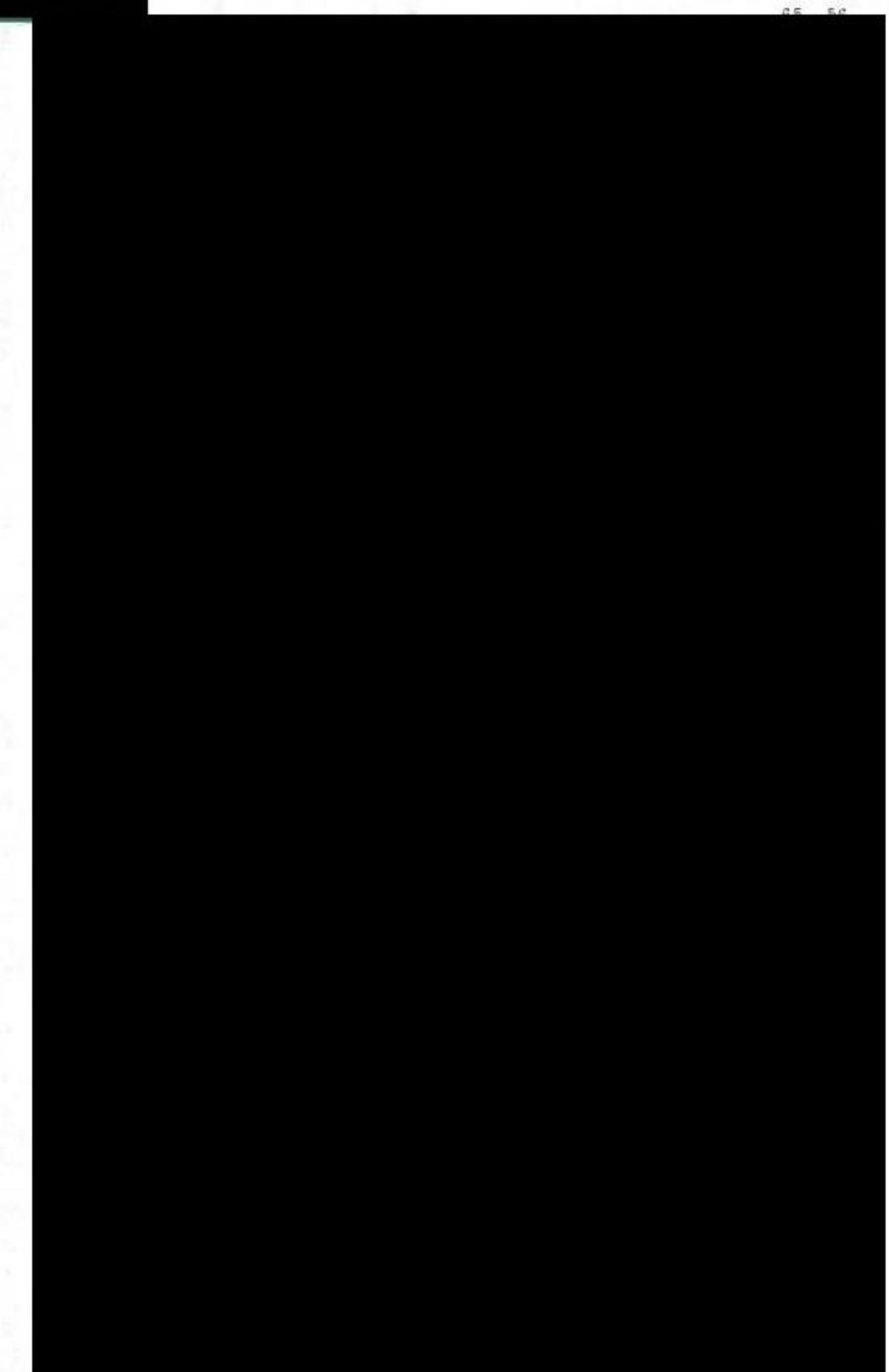
- * urges the Administration to uphold longstanding U.S. policy regarding the special status of Jerusalem as an undivided city;
- * endorses the Secretary of State's statement, saying that "Jews and others can live where they want, East or West, and the city must remain undivided," represents an authoritative declaration of current U.S. policy (letter, 3/16/90); and
- * supports moving the U.S. Embassy to Jerusalem, the eternal capital of Israel.

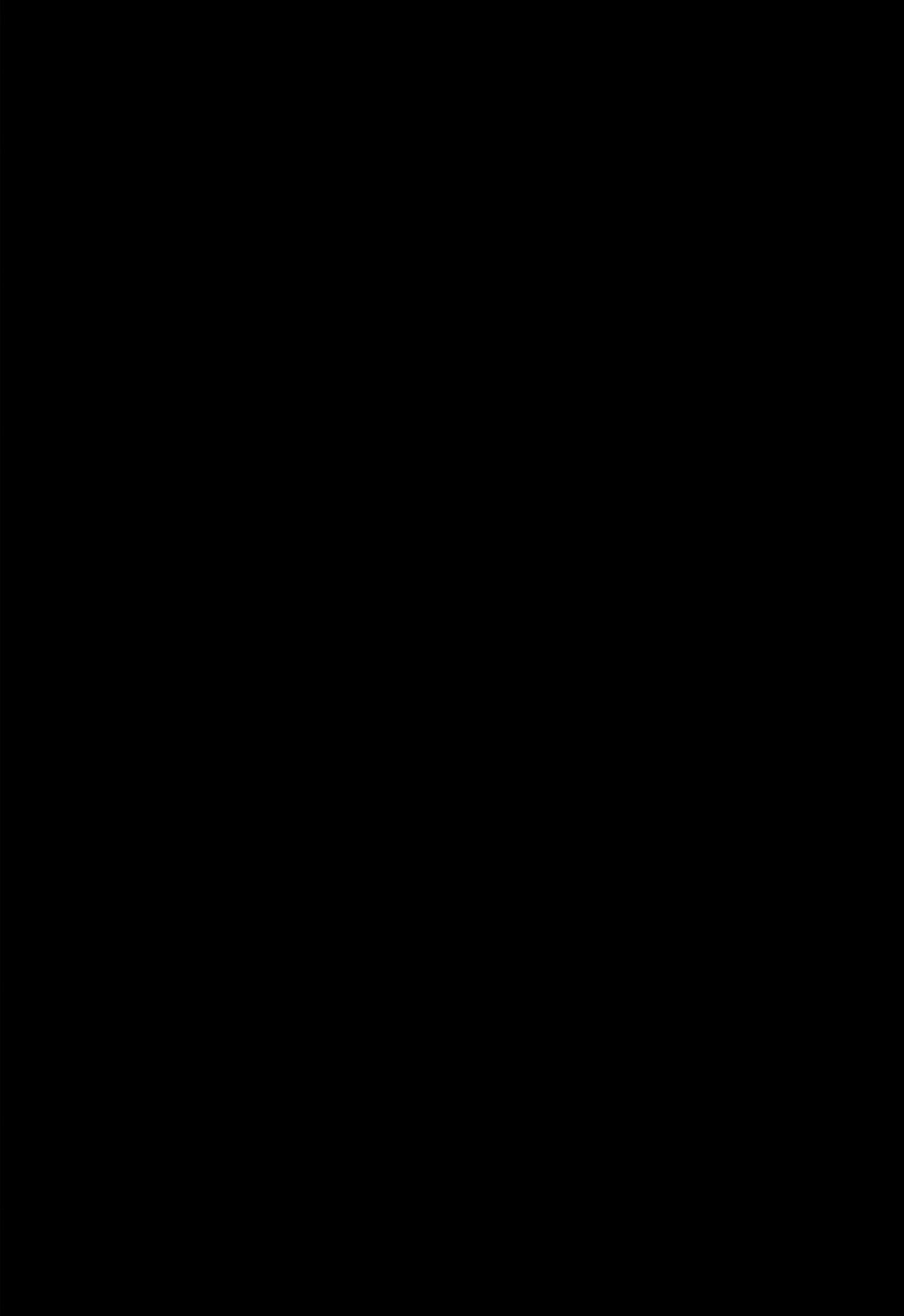

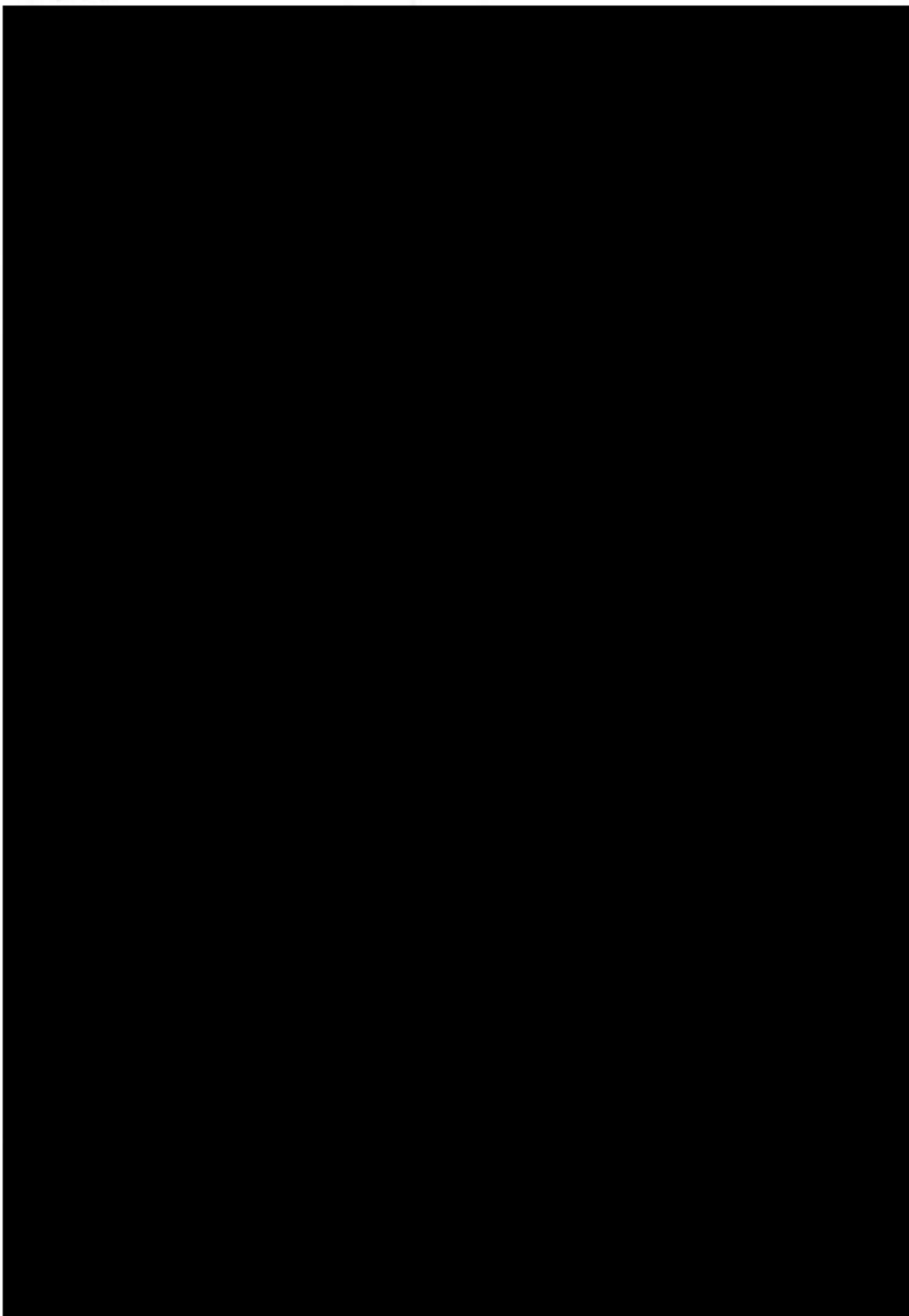

אוריאל

אאא, חוזם: 4740

אל: רהמש/258

מ-: ווש, נר: 2021, תא: 030492, זח: 1700, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מידי

אל: ממנכ"ל

דע: לש' שהב'ט, מקש'ח-משהב'ט, לש' רה'ט

מאת: השגריר, וושינגטון

העברות טכנולוגיה

1. במהלך א'צ עם ס/המזכיר איגלברגר (3/4) ציין תודתם והתפעלותם משיתוף הפעולה הפתוח והמלא לו זכה הצוות ששגרו ארצה.

2. איגלברגר גם הציע, שישראל ביזמתה תעלה הצעות לעבד במשותף עם הממשל הליך וסדרי עבודה, שימנעו אפשרות של יצוא טכנולוגיה הכוללת מרכיבים אמריקאיים. הדגיש, שבאמרו זאת אינו מרמז כאילו מקרים כאלה ארעו בעבר. לדבריו, יזמה כזו מחוייבת המציאות ותתקבל בברכה לאור האוירה המשופרת שהושגה עם פרסום הודעתם על הבדיקה, שקיים הצוות לפטריוט.

3. בתשובה לשאלתי, כאילו הושעו והוקפאו בקשות לרשיונות יצוא של ישראל (ראה בדוח פאנק עמוד 18), ציין שאכן היתה המלצה כזו, אך הוא דחה אותה.

4. אשר לעתיד, ציין שאינם מתכוונים לנקוט כל פעולה נוספת הן בענין הפטריוט והן באשר לשאר הפרסומים מדוח המבקר משום שאין בכך להביא תועלת כלשהי, מחד, ועשוי לחמם הדברים והאווירה, מאידך. לשאלה למקור ההדלפות ציין שלמיטב ידיעתו ענין הפטריוט דלף מהפנטגון ואילו לשאר הפרסומים אחראים גורמים ממחמד.

שובל

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצפא, @ (מקשת/משהבט)

סססס

מכתב תשובה - פתח

04/09/92 13:58

212 629 4385

ISRAEL TOURISM NY *** HEAD OFF.

002/002

818-715-3524

EDWARD LUBIN PROD

441 P02

APR 22 1992 07:58

2/2/92

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

April 1, 1992

Dear Pat:

I very much appreciated your heartfelt letter on Israel and welcome your words of support, encouragement, and advice. It is a difficult moment, but I am convinced that the deep ties that bind our two countries will prevail, as they always have in the past. I know my personal support for Israel's security and well-being remains unshakable.

We live in a world of historic change. In Eastern Europe and the former Soviet Union, in South Africa and Cambodia, we are seeing old relations based on rejection and mistrust give way to new relations based on acceptance and growing confidence. The same can be true in the Middle East. Age-old conflicts can finally yield to solutions, and the peoples of the Holy Land together can realize peace and prosperity. To translate the dreams of the past into the reality of the future, however, we need to safeguard the negotiating process that we have so painstakingly constructed. In our view, continued settlement by Israel in the occupied territories threatens that process.

Let me be clear. I strongly support free immigration to Israel and the principle of absorption assistance. Furthermore, we have translated that support into specific proposals that would provide Israel additional economic resources and at the same time safeguard the priceless, but fragile, opportunity for peace that now exists. I remain hopeful that Israel and the United States can agree to terms that would enable us to provide loan guarantees and do nothing that would make peace more distant.

Barbara and I appreciate your prayers and support.

Best wishes.

Sincerely,

Mr. Pat Boone
Suite 1007
9200 Sunset Boulevard
Los Angeles, California 90069

14.4.82

תאריך

בנק ישראל

י. ג. / אהרון
דמים / ו. ג. /

שם:

מספר:

בגד - ג'ס'ה - ה'ט'ל .

רציון:

אבל נוסח מאגנט של היצאת:

יוני מניח ל. ל. / ז'ו'ן אשג'ה

יורם יאסניקר / אשג'ה ה'ולל

צ'נין . יוני ק'לו ב'ט'ה ל'ט'ל .

ה'כ'מן / א'ה'ל'ה א'ה ה'נ'ל'ה , א'כ'ל

כ'ד'ל / ש'מ'ב'ל'ן א'ר'ו'ה ה'ד'יון

ה'ת'ר'צ'י'י ה'ג'ו'ל .

כ'ר'כ'ה ,

א'נ'ו'ס .

תזימה

Handwritten notes and signatures in red and black ink.

~~4.12.91~~
10.3.92

הצעות לצמצום הדרגתי של הסיוע הכלכלי האמריקני

ס י כ ו ס :

להלן מוצע שנציגי מחשלת ישראל יזמו/יפעלו יחד עם ידידי ישראל בקונגרס לאימוץ נוסחה לצמצום הדרגתי בהיקף הסיוע הכלכלי לישראל במקביל לצמצום ההדרגתי בתשלומים על חשבון החוב הצבאי - FMS.

מעשית, ניתן לשנות את נוסח "תיקון קרנסטון" כדלהלן: במקום שיאמר כי "הסיוע הכלכלי לא יפחת מגובה פירעון החוב הצבאי, יאמר בנוסח המתוקן כי "הסיוע הכלכלי יהא זהה לגובה פירעון החוב הצבאי".

ד ק ע :

1. בשבועות האחרונים מתגבשת עמדה בוועידת נגטון בדבר הצורך בקיצוץ היקף הסיוע הכלכלי לחו"ל ו/או שינוי הרכבו לטובת ארצות מזרח אירופה על חשבון הנהנים העיקריים עד כה.
2. בנפרד, הציעו שני יועצי מחמד לנושא כלכלת ישראל, הפרופ' הרב סטיין וסטנלי פיישר, לכלול בין יתר הצעדים שהם ממליצים לממשלת ישראל, לאמץ את ההצעה לצמצם בצורה הדרגתית את הסיוע הכלכלי, לאחר תום המאמץ לקליטת העלייה מרוסיה.
3. כנראה בהקשר זה, מציע שר האוצר לוותר בכלל על הסיוע הכלכלי בתוכנית תלת שנתית מ-1996. זאת, בתנאי שנקבל קודם לכן את הערבויות להלוואות ל-10 מיליארד.
4. יש קשר הדוק בשנים האחרונות בין הסיוע הכלכלי לבין היקף פירעון החוב (קרו וריבית) שישראל חבה לארה"ב בגין סיוע צבא FMS משנות ה-70 ומראשית שנות ה-80.
5. לקשר הדוק זה יש שני בסויים חוזרים ונשנים בחקיקת סיוע החוץ האמריקנית בשנים האחרונות:-
 - א. הכותרת לכל הסיוע לישראל - 3 מיליארד הדולר לשנה, היא "חוק סיוע בטחוני" SECURITY ASSISTANCE ACT". לאמר גם הסיוע "הכלכלי" הוא חלק מהסיוע לבטחון ישראל.
 - ב. תיקון קרנסטון THE CRANSTON AMENDMENT:- איזכור חוזר בחוק סיוע

החוץ לפיו, "לא יפול היקף הסיוע הכלכלי מהיקף הפירעון השנתי של החוב הצבאי - FMS".

6. נוכח הבקורת הצבורית בארה"ב על סיוע החוץ, בכלל ועל סיוע חוץ כלכלי למדינה המצויה במחלוקת עם הממשל לגבי נושאים מדיניים שונים, חשוב לדעתי שנדגיש העובדה כי איננו מקבלים סיוע כלכלי רגיל מממשל ארה"ב. כל הסכום, נשאר בארה"ב לפירעון הלוואות שנתנו בזמנו למימון יצוא צבאי אמריקני לישראל. זאת, לאחר שהממשל עצמו הבין (ועדת קרלוצ'י 1982) כי אין טעם לממן סיוע צבאי לבנות ברית בהלוואות נושאות ריבית. ציוד צבאי אינו יוצר פירות שמהם אפשר להפריש לפירעון קרן וריבית.

שיקולים לבחירת הצעה לזיתור הדרגתי

1. יש הערכה שכדאי לנו להראות שאנו מתחשבים במצוקות האמריקניות ומוכנים לנוסחה שתביא לצמצום - עד כדי חיסול - של הסיוע הכלכלי.

2. ואולם, ניתן לנצל את הקשר בין הסיוע הכלכלי לבין נטל פירעון החוב הצבאי כדי להשיג שתי מטרות:

א. להשיג נוסחה שתאפשר קיצוץ הדרגתי ושלא תביא להגדלת הנטל על ישראל.

ב. לידע את הצבור הישראלי והצבור האמריקני כי אזרחי ישראל אינם חיים על "שנור" מממשל המסים האמריקני. כי הסיוע האמריקני כולו ניתן בגין מעמדת הבטחון המיוחדת שישראל נושאת בה.

3. בימים אלו מציע יורם אטינגר שניזום נוסחה לצמצום הסיוע הכלכלי ב-5% (מצ"ב). עפ"י הדיווח זה עלול להתרחש בלאו הכי ומוטב שנצליח להציג זאת כיוזמה של ממשלת ישראל, יוזמה שניתן לגבות תמורתה מחיר...

4. מעשית, זיתור "שרירותי" מצד ישראל על 5% מהסיוע הכלכלי בשנים 1992-1993 - 60 מליון דולר - דומה בתוצאותיו לאימוץ הסדר שעל פיו יפחת גובה הסיוע הכלכלי במקביל לירידת סכומי הפירעון. לאחר מכן ילך הזיתור ויגדל. (ראה המצ"ב).

הפרעונות הצפויים (קרן וריבית על חוב EMS כולל המימון החליפי),
והירידה בסכום פרעונות והסיוע הכלכלי בהשוואה לסכום המקורי של
1200 מיליון דולר*

החסכון בתקציב סיוע החוץ האמריקני בהשוואה לסיוע המקורי של 1200 מיליון דולר		הפרעון הצפוי	
במיליון \$	ב-%	מיליון \$	
80	6.7%	1.120	- 1993
80	6.7%	1.120	- 1994
118	9.8%	1.082	- 1995
191	15.9%	1.009	- 1996
247	20.6%	953	- 1997
285	23.7%	915	- 1998
323	26.9%	877	- 1999
361	30.1%	839	- 2000
555	46.2%	645	- 2005
958	79.8%	242	- 2010
	100%		- 2015

אלמלא בוצע, מיחזור החוב בשנת 1988, היה הפירעון השוטף ב- 1993 -
גדול מסכום הסיוע הכלכלי.

איו"ק
1/4/92

1/4

1014

בלמ"ס/חיידי

אל : מצפ"א
דע : קונכליים
מאח : ר' יחידת קונגרס
(כ"א) (כ"א) (כ"א)

הנדון : ערבויות להלוואות - הצעת ההחלטה S.R 277

1. ההחלטה אושרה בסנאט ברוב של 99:1.
2. להצעת ההחלטה (המצ"ל) אין מעמד של תחיקה, ואין היא מחייבת. היא מבטאת תמיכה כללית ביותר באשור ערבויות.
3. לעומת זאת, כפי שציין הסנטור רוברט בירד (אשר הקדיש שעה של סילופים ועיוותים כדי להביע התנגדותו להצעה), יש בהחלטה משום נסיון לחספיע על מדיניות הממשל, תוך איתות ברור של רצון הקונגרס.
4. מגמת נציגי ההחלטה (ביוזמת הסנטור לאוטנברג הדמוק' מניו ג'רסי וחשופינים קסטן, ד'אמאטו וקוקראן הרפוב' מוויסקונסין, ניו-יורק ומיסיסיפי, דה-קונסיני, מצנבאום ואינויה הדמוק' מאריזונה, אהיו והוואי) היא להבחיר לממשל כי המאמץ לאישור הערבויות נמשך (SUSTAINED), אינו מוגבל רק ל-FACE SAVING, ומתובל בחתנגדות לעקרון הזיקת המדיניות.
5. לדעת השופטינים אין מדובר במאמץ סתמי, אלא בחמשך המערכה. מנחיג חרוב, מיטצ'ל, ציין כי משמעות ההצעה היא "שלסנאט יש נקודת השקפה אלטרנטיבית".
6. תומכי עמדת הממשל בסנאט מפרשים את ההחלטה כהבעת תמיכה כוללנית והצבעה סתמית אשר אינה משנה את המצב הקיים. הם אף רואים בכך, כנראה, מקפצה לאישור של חוק סיוע מיוחד לרפובליקות הסובייטיות לשעבר. כידוע, עד עתה נחפס חסיוע לרפובליקות כאח תיאום של הערבויות.
7. לדברי השופטינים, בשיחות פרטיות בטרם ההצבעה, משמעות ההחלטה (האם סתמית כדברי תומכי הממשל או האם משמעותית כדעת היוזמים) תקבע לפי רמת, היקף והתמדת המסרים המדרבנים החיוביים אשר יגיעו, כך הם מצפים, מכיוון הקהילה היהודית וציבורי בוחרים אחרים התומכים בערבויות.
8. שני שינויים הוחדרו ללשון ההחלטה לפני ההצעה :
א. ישראל חיסא בנטל החקציב של הערבויות.

1014
1014
1014
1014
1014

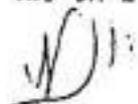
2/4 10/4

- 2 -

ב. היקף הערבויות יהיה APPROPRIATE.

9. המתנגד הבודד חיה הסנטור רוברט בירד. מתנגד נוסף, וואלוף, שנה דעתו והצטרף לחומכים בעקבות התיקונים שהוכנסו.

יורם אטינגר

3/4
10/4

102D CONGRESS
2D SESSION

S. RES. _____

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

Mr. LAUTENBERG (for himself, Mr. EASTEN, Mr. DECONCINI, Mr. INOUYE,
Mr. METZENBAUM, Mr. D'AMATO, _____) submitted
the following resolution; which was _____

RESOLUTION

Expressing the sense of the Senate regarding loan guarantees
for refugee resettlement in Israel.

Whereas the United States has a long-standing policy of sup-
porting free emigration for people living in the former
Soviet Union;

Whereas since 1974 the United States has linked non-
discriminatory trade treatment (most favored nation sta-
tus) for the former Soviet Union to free emigration
through the Jackson-Vanik amendment;

Whereas anti-Semitism continues to be a threat to Jews in
the former Soviet Union;

Whereas Israel faces an untenable burden in absorbing un-
precedented numbers of Soviet refugees;

Whereas the success of United States policy on human rights regarding the former Soviet Union and Ethiopia has resulted in approximately 400,000 refugees to Israel since 1989;

4/4
10/4
Whereas the General Accounting Office found that "Israel appears to have a reasonable basis for estimating that about one million Soviet immigrants will arrive during the current immigration wave, which began in late 1989";

Whereas the General Accounting Office found that "if the Congress authorizes the \$10,000,000,000 in loan guarantees requested by the Israeli Government, the Israeli Government will likely be able to fully service its external debt and to continue its past record of payment"; and

Whereas the Government of Israel has agreed to pay reasonable origination fees for loan guarantees and, therefore, the guarantees will not result in any cost to the United States taxpayer: Now, therefore, be it

- 1 *Resolved*, That it is the sense of the Senate that the
- 2 United States Government should support loan guarantees
- 3 to Israel for refugee absorption.

1111 2021

1
2001/k

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, March 31, 1992

Dear Prime Minister Shamir:

Mr. Wendell L. Willkie has asked that I deliver the enclosed letter to you.

Best regards,

Sincerely,

William C. Harrop
American Ambassador

Enclosure: As Stated

His Excellency
Yitzhak Shamir,
Prime Minister of the
State of Israel,
Jerusalem.

**GENERAL COUNSEL OF THE
UNITED STATES DEPARTMENT OF COMMERCE**
Washington, D. C. 20230

MAR 12 1992

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

I would like to thank you for taking time out from your busy schedule to meet with our U.S. delegation during our recent visit to Jerusalem. It was a great honor to meet with you, and our visit to your office was one of the highlights of the delegation's trip to Israel.

I believe that our legal exchange program was a great success, and I assure you that the other members of the U.S. delegation have expressed similar opinions to me. It is important for members of the U.S. and Israeli business and legal communities to have opportunities such as this to enter into dialogue regarding the legal and practical aspects of doing business in our two countries. On behalf of the delegation I also wanted to take this opportunity to applaud your ongoing efforts at market-oriented reforms and privatization, which we feel will further strengthen Israel's economy, and, which if sustained, will be a subject of great interest to foreign investors.

Again, I deeply appreciated the time you were able to spend with us. If I can ever be of any assistance to you here at the Department of Commerce, please do not hesitate to ask.

Sincerely,

A handwritten signature in dark ink, reading "Wendell L. Willkie, II". The signature is written in a cursive style with a prominent "W" and "L".

Wendell L. Willkie, II

117

בלמ"ס - בהול לבוקר N - 1282

31.3.92

319 - 62

62 - 1/62

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח/משחב"ט
לשמוכ"ל אוצר
רמשי"ו - ניו-יורק

מאת: ק.לקונגרס

הנדון: ביהנ"ב - חוק סיוע חוץ/הקצבות - שת"א '92 - C.R

1. היום בצהריים (31.3) ב- 12:45 עבר ה- C.R של חוק סיוע חוץ/הקצבות לשת"א '92 (עד 30/9/92) בהצבעה. (H.J RES. 456).
2. לאחר שהיה נסיון להעביר זאת פה אחד (ללא הצבעה) ביקש הקונגרסמן טובי רות' (רפובליקני שמרני מוינסקונסין וחומכו של ביוקאן!) בנקודה לסדר לקיים הצבעה אלקטרונית.
תוצאות ההצבעה: 275 בעד (188 דמוקרטים ו-87 רפובליקנים) ו-131 נגד (60 דמוקרטים, 70 רפובליקנים ו-1 עצמאי - הקונגרסמן סנדרס) ו-2 נמנעים (דמוקרטים).
3. ההצבעה בסנאט צפויה עד סוף היום.
4. רצ"ב נוסח החלטת המשך - C.R.

להלן לנוחיותכם פירוט נושאינו ב- C.R:

סיוע צבאי ואזרחי -

עמ' 3 החל משורה 18 - כל השריונים שהיו בתוקף ב-91' בעינם, (כולל זה של ישראל) לחוציא אלח המבוטלים - השומת ליבכם לביטול השריון של הסיוע לירדן ומדוקו בעמ' 4 שורה 7.

סיוע לקליטת עלייה -

80 מליון 5. עמ' 2 שורה 14 עד 18 ועמ' 4 שורה 23 עד 25.

הארכת סמכויות עד 30/9/92 של DRAWDOWN, חכירה חדדית וחצבה מראש: עמ' 5 שורה 20 ואילך, עד עמ' 6 שורה 7. מתוצלת על איכות העתק ה- C.R שברשותי.

ישראל ורנאי דרנור
יהודית ורנאי דרנור

2 ה"ח רה"מ א"א - א"א

1282 319 02

2/17

Janice L. Whitton

102D CONGRESS
2D SESSION

H. J. RES. 456

Making further continuing appropriations for the fiscal year 1992, and for other purposes.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

MARCH 30, 1992

Mr. WHITTON submitted the following joint resolution:

JOINT RESOLUTION

Making further continuing appropriations for the fiscal year 1992, and for other purposes.

1 *Resolved by the Senate and House of Representatives*
2 *of the United States of America in Congress assembled,*
3 That Public Law 102-145, as amended by Public Law
4 102-163, is further amended as follows:

5 Sec. 101. In section 106(e), strike "March 31, 1992"
6 and insert in lieu thereof "September 30, 1992".

7 Sec. 102. Insert the following new sections:

"DEFINITION OF CURRENT RATE

"SEC. 114. Notwithstanding any other provision of this joint resolution, any rate for operations for any project or activity funded by this joint resolution for foreign operations, export financing, and related programs that is based on the current rate for operations shall be defined to be the amounts appropriated in fiscal year 1991.

"TECHNICAL ADJUSTMENTS

"SEC. 115. Notwithstanding any other provision of this joint resolution: the rate for operations for 'Payment to the Foreign Service Retirement and Disability Fund', 'Operating Expenses of the Agency for International Development', 'Operating Expenses of the Agency for International Development Office of Inspector General', 'Peace Corps' and 'Migration and Refugee Assistance' shall be the amount included for each in the Foreign Operations, Export Financing, and Related Programs Appropriations Act, 1992 (H.R. 2021) as passed by the House of Representatives on June 19, 1991; Provided, That no funds are provided by this joint resolution for 'Contribution to the Enhanced Structural Adjustment Facility of the International Monetary Fund'. Provided further, That for the cost as defined in section 13201 of the Budget Enforcement Act of 1990, of direct and guaranteed loans authorized by section 234 of the Foreign Assistance Act of 1961, the rate for operations shall be \$9,050,000, and for administrative expenses of that program the rate for oper-

1282
319
62
3/17

(H)
2/1/80

2/1/80

1 ations shall be \$8,250,000: *Provided further*, 'That for the
 2 costs as defined in section 13201 of the Budget Enforce-
 3 ment Act of 1990, of guaranteed loans authorized by sec-
 4 tion 108 of the Foreign Assistance Act of 1961, the rate
 5 of operations shall be \$2,668,000; and for administrative
 6 expenses to carry out such guaranteed loan program, the
 7 rate of operations shall be \$1,367,000: *Provided further*,
 8 That the rate for operations for 'Administrative Expenses'
 9 of the Export-Import Bank of the United States, shall be
 10 \$38,613,000, including administrative expenses incurred
 11 in connection with contracting for the issuance and servic-
 12 ing of insurance and reinsurance or in lieu of contracting
 13 for the performance of such services by the Export-Import
 14 Bank: *Provided further*, 'That the rate for operations for
 15 the 'Multilateral Assistance Initiative' for the Philippines
 16 shall be \$100,000,000.

17 "ELIMINATION OF EARMARKS

18 "SEC. 116. Notwithstanding any other provision of
 19 this joint resolution, the following earmarks, transfers and
 20 ceilings included in the Foreign Operations, Export Fi-
 21 nancing, and Related Programs Appropriations Act, 1991
 22 (Public Law 101-513), shall not be applicable to funds
 23 appropriated by this joint resolution for foreign oper-
 24 ations, export financing, and related programs: the ear-
 25 marks for the Caribbean Law Institute, and the Center
 26 for the Cultural and Technical Interchange Between

1282

319

62

4/17

1 North and South under the heading 'Education and
 2 Human Resources Development, Development Assistance';
 3 the ceiling for disadvantaged private enterprise in South
 4 Africa under the heading 'Sub-Saharan Africa, Develop-
 5 ment Assistance'; the earmark under the heading 'Appro-
 6 priate Technology'; ceiling and earmarks for El Salvador's
 7 Special Investigative Unit, Jordan, Morocco, El Salvador's
 8 University of Central America, and the Antarctic Protec-
 9 tion Act under the heading 'Economic Support Fund'; the
 10 transfer under the heading 'Multilateral Assistance Ini-
 11 tiative for the Philippines'; the earmark for Morocco under
 12 the heading 'Foreign Military Financing Program'; the
 13 earmarks in section 533 for neotropical migratory bird
 14 conservation in Latin America and the Caribbean, Project
 15 Noah, the National Science Foundation's International
 16 Biological Diversity Program, and the earmark in sub-
 17 section (e) of that section; and the earmark in section 553:
 18 *Provided, That of the funds appropriated by this joint res-*
 19 *olution for foreign operations, export financing, and relat-*
 20 *ed programs for programs under the heading 'Agency for*
 21 *International Development', not less than \$250,000,000*
 22 *shall be made available for child survival activities: Pro-*
 23 *vided further, That the authority and conditions applicable*
 24 *to 'Migration and Refugee Assistance' shall be only those*
 25 *contained in the Foreign Operations, Export Financing,*

1282

319

62

5/17

(S)
 J. R. G.
 11/28/77

1282
319
62
6/17

1 and Related Programs Appropriations Act, 1992 (H.R.
2 2621), as passed by the House on June 19, 1991.

3 "ELIMINATION OF SUPPLEMENTAL EARMARKS

4 "SEC. 117. Notwithstanding any other provision of
5 this joint resolution, earmarks, transfers, ceilings, or any
6 terms and conditions contained in Public Law 102-27,
7 Public Law 102-55, or Public Law 102-229 applicable
8 to funds appropriated for foreign operations, export fi-
9 nancing, and related programs shall not be applicable to
10 funds appropriated by this joint resolution for foreign op-
11 erations, export financing, and related programs.

12 "UPDATE OF TERMS AND CONDITIONS

13 "SEC. 118. Notwithstanding any other provision of
14 this joint resolution, the authority and conditions provided
15 in sections 531 (except for subsection (f)(3)), 538, and
16 549 of the Foreign Operations, Export Financing, and Re-
17 lated Programs Appropriations Act, 1991 (Public Law
18 101-513) shall not be applicable to funds appropriated by
19 this joint resolution for foreign operations, export financ-
20 ing, and related programs: *Provided*, That the authority
21 and conditions provided in sections 545, 552, 560, 571,
22 572, 583, 585, and under the heading "Foreign Military
23 Sales Debt Reform", of the Foreign Operations, Export
24 Financing, and Related Programs Appropriations Act,
25 1992 (H.R. 2621) as passed by the House on June 19,
26 1991, shall be applicable to funds appropriated by this

approved - 545
deleted
removed - 685
not a part - 552
only - 571

1282 319 62

7/17

- 599b*
drawdown

- 573*
stockpiling

- 546*
reciprocal
leasing

1 joint resolution (and, ~~and~~ are hereby en-
2 acted) in lieu of the authority and conditions provided in
3 sections 546, 553, 562A, 573, 574, 596(d), 599B, and
4 under the heading "Foreign Military Sales Debt Reform",
5 respectively, in the Foreign Operations, Export Financing,
6 and Related Programs Appropriations Act, 1991 (Public
7 Law 101-513): *Provided further*, That the authority and
8 conditions applicable to funds appropriated by this joint
9 resolution to the Export-Import Bank of the United States
10 shall be those contained under the heading "Export-Im-
11 port Bank of the United States" of the Foreign Oper-
12 ations, Export Financing, and Related Programs Appro-
13 priations Act, 1992 (H.R. 2621) as passed by the House
14 on June 19, 1991, except for the program ceiling in the
15 first proviso, and the fourth proviso, under the "Subsidy
16 Appropriation" subheading: *Provided further*, That assist-
17 ance under the heading "International Military Education
18 and Training" may be made available for Malaysia: *Pro-
19 vided further*, That when applying section 512 and section
20 545 of the Foreign Operations, Export Financing, and Re-
21 lated Programs Appropriations Act, 1991 (Public Law
22 101-513) to funds appropriated by this joint resolution,
23 the countries of Angola and Cambodia shall be construed
24 to not be on the list of countries included in these sections:
25 *Provided further*, That for purposes of satisfying the re-

1282 319 62 8/17

1 requirements of section 484 of the Foreign Assistance Act
2 of 1961, funds appropriated by this joint resolution for
3 the 'Foreign Military Financing Program' may be used to
4 finance the leasing of aircraft under chapter 6 of the Arms
5 Export Control Act in accordance with the provisions of
6 section 3(g) of the International Narcotics Control Act of
7 1990 (Public Law 101-623): *Provided further*, That, not-
8 withstanding any other provision of this joint resolution,
9 section 812 of the International Security and Development
10 Cooperation Act of 1985, is repealed: *Provided further*,
11 That notwithstanding any other provision of this joint res-
12 olution, the period of availability of funds appropriated for
13 foreign operations, export financing, and related programs
14 shall be, for each appropriation item, the period of avail-
15 ability included in the Foreign Operations, Export Finance-
16 ing, and Related Programs Appropriations Act, 1992
17 (H.R. 2621) as passed by the House on June 19, 1991,
18 except that for Development Assistance and for the Peace
19 Corps funds shall remain available until September 30,
20 1993.

21 "UPDATE OF ICF PROVISIONS

22 "Sec 119. Notwithstanding any other provision of
23 this joint resolution, the authority and conditions applica-
24 ble to funds appropriated by this joint resolution for for-
25 eign operations, export financing, and related programs
26 under the headings 'Contribution to the International De-

9/17 8 : 1282 319 62

1 velopment Association', 'Contribution to the International
2 Finance Corporation', 'Contribution to the Asian Develop-
3 ment Bank', and 'Contribution to the Asian Development
4 Fund' shall be those included in the Foreign Operations,
5 Export Financing, and Related Programs Appropriations
6 Act, 1992 (H.R. 2621) as passed by the House on June
7 19, 1991.

8 "UPDATE OF IOP PROVISIONS

9 "SEC. 120. Notwithstanding any other provision of
10 this joint resolution, the following earmarks shall be appli-
11 cable to funds appropriated by this joint resolution for for-
12 eign operations, export financing, and related programs
13 for 'International Organizations and Programs' in lieu of
14 the earmarks for the same programs, funds or agencies
15 included under that heading in the Foreign Operations,
16 Export Financing, and Related Programs Appropriations
17 Act, 1991 (Public Law 101-513): \$85,000,000 for the
18 United Nations Children's Fund, \$27,500,000 for the
19 International Atomic Energy Agency, \$18,193,000 for the
20 United Nations Environment Program, \$2,000,000 for
21 the United Nations Afghanistan Emergency Trust Fund,
22 and \$18,362,000 for the International Fund for Agricul-
23 tural Development.

10/17 9 : 1282 319 62
1 "ASSISTANCE TO FORMER SOVIET UNION

2 "(INCLUDING TRANSFER OF FUNDS)

3 "SEC. 121. In order to avoid the prospect that insta-
4 bility or resurgent totalitarianism in the former Soviet
5 Union would threaten United States national security, and
6 in view of the substantial savings in defense made possible
7 by changes in the former Soviet Union in view of the need to
8 secure these changes in order to achieve continued sav-
9 ings, of the funds appropriated by this joint resolution for
10 foreign operations, export financing, and related programs,
11 funds appropriated under the heading 'Economic
12 Support Fund' may be made available for support for
13 the economic and democratic development of the former
14 Soviet Republics: *Provided*, That of the funds made avail-
15 able by this section, \$50,000,000 may be made available
16 to provide agricultural commodities for the people of the
17 former Soviet Republics, with special emphasis on children
18 and pre- and post-natal women: *Provided further*, That
19 made available funds ~~by this section~~ by this section
20 may be used for administrative costs of the Agency for
21 International Development in carrying out this program
22 in accordance with
23 the regular notification procedures of the Committees on
24 Appropriations: *Provided further*, That none of the funds
25 made available by this joint resolution for foreign oper-
26 ations, export financing, and related programs that are

11/17

10 : 1282 319 62

1 provided for assistance for the former Soviet Republics
 2 shall be made available except through the regular notifi-
 3 cation procedures of the Committees on Appropriations:
 4 *Provided further*, That, notwithstanding any other provi-
 5 sion of this joint resolution, the Export-Import Bank Act
 6 of 1945, is amended (1) in section 7, by repealing sub-
 7 section (b), and (2) in section 2, by deleting in subsection
 8 2(b)(3) (ii) in an amount which equals or exceeds
 9 \$25,000,000 for the export of goods or services involving
 10 research, exploration, or production of fossil fuel energy
 11 resources in the Union of Soviet Socialist Republics,' and
 12 (3) in subsection 2(b)(3) by redesignating '(iii)' as '(ii)';
 13 and section 613 of the Trade Act of 1974 is repealed. *Pro-*
 14 *vided further*, That funds made available by this joint reso-
 15 lution for foreign operations, export financing, and related
 16 programs for assistance in furtherance of the purposes of
 17 this section may be made available notwithstanding any
 18 other provision of law

19 "EL SALVADOR

20 "Sec. 122. (a) Of the funds appropriated by this
 21 joint resolution for foreign operations, export financing,
 22 and related programs for the 'Foreign Military Financing
 23 Programs', not more than the amount allocated pursuant
 24 to Public Law 101-245, \$21,250,000, may be made avail-

25 able for ~~such~~ assistance for El Salvador; and such
 assistance shall be used only for non-lethal items for maintenance,
 sustainment, restructuring, and reduction and only in strict
 accordance with the newly defined mission of the Salvadoran Armed
 Forces under the Peace Accords.

W/11 11 : 1282 319 62

1 "(b) Of the funds appropriated for the 'Foreign Mil-
2 itary Financing Program' by this joint resolution, not less
3 than \$53,750,000 shall be transferred to the Demobiliza-
4 tion and Transition Fund established by section 531(f) of
5 the Foreign Operations, Export Financing, and Related
6 Programs Appropriations Act, 1991, and notwithstanding
7 any other provision of this joint resolution, shall remain
8 available until expended.

9 "(c) Funds transferred to the Demobilization and
10 Transition Fund (in addition to amounts otherwise made
11 available for such assistance) may be used for the fol-
12 lowing:

13 "(1) assistance described in section 531(f)(3) of
14 the Foreign Operations, Export Financing, and Re-
15 lated Programs Appropriations Act, 1991;

16 "(2) assistance for law enforcement in accord-
17 ance with subsection (c) of this section; and

18 "(3) assistance for reconstruction which directly
19 supports the implementation of the Peace Accords,
20 including implementation of the National Recon-
21 struction Plan of the Government of El Salvador.

22 "(d) None of the funds transferred to the Demobiliza-
23 tion and Transition Fund shall be made available for obli-
24 gation from the Fund except through the regular
25 reprogramming procedures of the Committees on Appro-

13/17

1 printions, the Committee on Foreign Affairs of the House
2 of Representatives, and the Committee on Foreign Rela-
3 tions of the Senate.

4 “(e) Funds transferred to the Demobilization and
5 Transition Fund may be used for assistance for law en-
6 forcement in a manner consistent with the Salvadoran
7 Peace Accords and the National Reconstruction Plan of
8 the Government of El Salvador, and may be made avail-
9 able notwithstanding section 660 of the Foreign Assist-
10 ance Act of 1961.

11 “(f) Of the funds appropriated by this joint resolution
12 under the heading ‘Economic Support Fund’, not less
13 than \$1,000,000 shall be made available to support El
14 Salvador’s Truth Commission and its investigations and
15 publicization through reports of its findings and rec-
16 ommendations of unsolved human rights cases, including
17 those specifically referred to in section 538 of Public Law
18 101-513, with a view to making recommendations on
19 legal, political or administrative steps by the Government
20 of El Salvador, including to bring to trial and verdict per-
21 sons found responsible for such acts and to prevent recur-
22 rence of such acts. The Secretary of State will transmit
23 reports of the Truth Commission to the appropriate Com-
24 mittees of Congress in a timely manner.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

"PROGRAM LIMITATION

"Sec. 123. Commitments to guarantee loans for foreign operations, export financing, and related programs under the 'Housing Guarantee Program Account' may be entered into notwithstanding the second sentence of section 222(a) and, with regard to programs for Eastern Europe, section 223(j) of the Foreign Assistance Act of 1961.

"ANTI-NARCOTICS UPDATE

"Sec. 124. The program authorized by section 534 of the Foreign Assistance Act of 1961 may continue from funds appropriated by this joint resolution for foreign operations, export financing, and related programs, notwithstanding the last sentence of section 534(e) of that Act: *Provided*, That such programs may include the protection of participants in judicial cases, notwithstanding section 660 of that Act: *Provided further*, That, notwithstanding sections 534(e) and 660 of that Act, (1) up to \$10,000,000 to provide support for a professional civilian police force for Panama, except that such assistance shall not include more than \$5,000,000 for the procurement of equipment for law enforcement purposes, and shall not include lethal equipment, and (2) up to \$16,000,000 for Bolivia, Colombia, and Peru.

"INTERNATIONAL FINANCIAL INSTITUTIONS

"Sec. 125. (a) INTERNATIONAL FINANCE CORPORATION — Notwithstanding any other provision of this

15/17

1282 319 62

1 joint resolution, the International Finance Corporation
2 Act is amended by adding at the end the following:

3 **"SEC. 14. CAPITAL STOCK INCREASE.**

4 **"(a) SUBSCRIPTION AUTHORIZED.—**

5 **"(1) IN GENERAL.—**The United States Gov.
6 ernor of the Corporation may—

7 **"(A)** vote for an increase of 1,000,000
8 shares in the authorized capital stock of the
9 Corporation; and

10 **"(B)** subscribe on behalf of the United
11 States to 250,000 additional shares of the cap-
12 ital stock of the Corporation.

13 **"(2) PRIOR APPROPRIATION REQUIRED.—**The
14 subscription authority provided in paragraph (1)
15 shall be effective only to such extent or in such
16 amounts as are provided in advance in appropria-
17 tions Acts.

18 **"(b) LIMITATIONS ON AUTHORIZATION OF APPRO-**
19 **PRIATIONS.—**In order to pay for the subscription author-
20 ized in subsection (a), there are authorized to be appro-
21 priated, without fiscal year limitation, \$50,000,000 for
22 payment by the Secretary of the Treasury.

23 **"(b) ASIAN DEVELOPMENT BANK.—**Notwithstanding
24 any other provision of this joint resolution, the Asian De-

16/17 15 1282 319 62

1 velopment Bank Act is amended by adding at the end the
2 following:

3 "SEC. 30. CAPITAL INCREASE.

4 "(a) SUBSCRIPTION AUTHORIZED.—(1) The United
5 States Governor of the Bank may subscribe on behalf of
6 the United States to 35,230 additional shares of the cap-
7 ital stock of the Bank. (2) Any subscription by the United
8 States to the capital stock of the Bank shall be effective
9 only to such extent or in such amounts as are provided
10 in advance in appropriations Acts.

11 "(b) LIMITATIONS ON AUTHORIZATION OF APPRO-
12 PRIATIONS.—In order to pay for the increase in the Unit-
13 ed States subscription to the Bank provided for in sub-
14 section (a), there are authorized to be appropriated, with-
15 out fiscal year limitation, \$213,000,000 for payment by
16 the Secretary of the Treasury.

17 "(c) AFRICAN DEVELOPMENT FUND.—Not-
18 withstanding any other provision of this joint resolution,
19 the African Development Fund Act is amended by adding
20 at the end the following:

21 "SEC. 216. SIXTH REPLENISHMENT.

22 "(a) CONTRIBUTION AUTHORIZED.—The United
23 States Governor of the Fund is authorized to contribute
24 \$405,000,000 to the sixth replenishment of the resources
25 of the Fund, except that such authority shall be effective

12/17

16

: 1282 319 62

1 only to such extent or in such amounts as are provided
2 in advance in appropriations Acts.

3 "(b) LIMITATIONS ON AUTHORIZATION OF APPRO-
4 PRATIONS.—In order to pay for the United States con-
5 tribution provided for in this section, there are authorized
6 to be appropriated, without fiscal year limitation,
7 \$/35,000,000 for payment by the Secretary of the Treas-
8 ary."

9 "REDUCTION IN APPROPRIATIONS

10 "SEC. 126. Notwithstanding any other provision of
11 this joint resolution, each discretionary appropriation pro-
12 vided in this joint resolution for foreign operations, export
13 financing, and related programs except those funds made available by
14 section 127, is hereby reduced by 1.4781 per centum.

Yes ↗
*- does this
include
concessions*

15 "SEC. 127. Notwithstanding any other provision of
16 this joint resolution, the following appropriation is made:

17 "DEPARTMENT OF STATE

18 "INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AND CONFERENCES
19 "CONTRIBUTIONS FOR INTERNATIONAL PEACEKEEPING
20 "ACTIVITIES

21 "For an additional amount for 'Contributions for
22 International Peacekeeping Activities', in addition to
23 amounts otherwise available for such purposes,
24 \$270,000,000, to remain available until expended, not-
withstanding section 15 of the State Department Basic
Authorities Act of 1950."

Results in

** 220 m
cut in
BA*

*B.O. -
bring
to cut
CR*

א/נו"ב

אאא, חוזם: 33530
אל: רהמש/1573
מ-: המשדר, תא: 270392, חז: 1141, דח: מ, סג: סב,
בבב
4858
סודי ביותר/מיידו

אל: וושינגטון, השגריר, הציר
דע: מקש'ח - משהב'ט

מאת: מצפ'א

הנדון: דותן-דינגל
למברק דרנגר נר 2118

1. בטכתביו של מל רישי מידע רב המחייב הערכות מחשבתית לטיפול בנושא עדין זה, שיש בו סכנה העלולה להגיע עד כדי פגיעה בסיוע הצבאי.
2. אנו מבקשים להתריע מפני מצב בו דינגל ימשיך לפעול מבלי שאנו נערך ונקבע מה הדרך הטובה ביותר לצמצם נזקים הצפויים מפעילותו ונמצא עצמנו מגיבים ללא תכנון ומחשבה מגובשת.
3. לכן, אנו מבקשים כי השגרירות תגבש עמדותיה והמלצותיה. לשיקולכם פניה בנדון גם לקבלת דעת איפ'ק והפעלת הגורמים במערכת הנוגעים ישירות לנושא כדי שאלו יוכלו להחליט על דרכי הפעולה. בהתייחסותכם קחו נא בחשבון גם את הצעת ברנדט.

27 במרץ 1992

תפוצה: @ (מזכיר הממשלה), מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, סי יבל, @ (מקשח/משהבט)

סססס

ר
א/כה"ש

אאאא, חוזם: 35109

אל: רהמש/1652

מ-: וושינגטון, נר: 758, תא: 260392, זח: 1442, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

אל: ממנכ"ל - מר א. בנצור.

דע: לש' שה'ח, מנכ"ל, מנהל מצפ"א.

מאת: הציר, וושינגטון.

מ כ ת ב - מ ו ב ר ק

הערות למצב היחסים בין ישראל לארה"ב

ראיתי שלל התבטאויות של אישים, פוליטיים ולא פוליטיים, מאמרים של פרשנים ושל מומחים, בתוכם כאלה שקפצו לזירה לפני ימים מספר (אביהוא בן-נון למשל) ואני מוצא בהם, בצד האמיתות הגדולות, גם לא מעט צידקנות.

הרי טובן לכל שימים קשים מאד עוברים על יחסי ישראל-ארה"ב ואין צורך לחזור על כל הדוגמאות. אבל, פרץ הרחמים העצמיים מחד ותחושת הסיפוק של "הבה נשנא את האמריקנים הבוגדים והאנטישמיים...". מאידך, הם לא רק נילעגים, אלא הם נשענים על זיוף וכיפוף כמה מעובדות החיים.

מלבד הצורך להיות נאמנים לאמת, אנחנו גם גורמים לעצמנו נזק חמור עם הבכיינות הזאת. יש להשמר מנבואות שמגשימות את עצמן. אם אנחנו נחזור ונאמר ש"הערבויות הן רק סימפטום ומי שמתחיל בערבויות סופו שיקצץ לנו בסיוע הרגיל", אם אנחנו נהיה נושאי המסר הנבואי הזה - זה יקרה. אם אנחנו נאמר שפרשת העברת הטכנולוגיות אינה אלא הקדמה להתנערות אמריקנית מטחויכותה לבטחון-ישראל, זה יקרה. אם אנחנו נחזור על הפזמון שמי שמתנגד היום להתנחלויות יצדד מחר בהקמת מדינה פלשתינאית, זה יקרה.

ובאשר לגילגול העינים השמיטה... אנחנו, במחילה, קורבנות התעמולה של עצמנו. כל כך הרבה פעמים כתבנו ואמרנו שאנחנו נכס בטחוני, שאנחנו דמוקרטיה יפהפיה, שאנחנו "תורמים לארה"ב כשם שהיא תורמת לנו", עד שהתחלנו להאמין בזה. ולא שכל אלה מופרכים לחלוטין, אבל, אנחנו נסחפנו הרחק הרחק אל האופק הדמיוני.

ומי שמסדר מהאופק הדמיוני, משרד את המסר, ההוסף פחות ופחות קביל, של "מגיע לי". מגיע לי ללא התניות, ללא תמורה, ללא הסברים, ללא תודה. כל פניה לקבלת דין וחשבון, כל עצה, כל הסתייגות מתקבלת כצעד עוין ונדחית על הסף. אם היו כאן בשנה האחרונה זעם ותיסכול, הם נבעו קודם כל מהשידור הישראלי המתמיד כאילו כל המסכת הזאת של "היחסים המיוחדים" מעוגנת בזכות שמקורה אצל הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

אנחנו ממעטים בחשיבותה של העובדה שמאחרי החלטות מדיניות עומדים אנשים חיים. החליט מי שהחליט לקדם את המזכיר, בשעת ביקוריו, בהתנחלויות-דמה כדי לעלוב בו ועוד ירה לעברו כמה ביטויים בוטים. מכיון שהותרו חרצובות הלשון השיב הנשיא מניה וביה כנאומו הקצרצר מן ה-12 בספטמבר והמזכיר מצידו הציע "לדפוק את היהודים שהרי בין כך אינם בין בוחרינו". הדברים היו נשמעים אידיויטים מכדי שיהיו ראויים להתייחסות אלמלא העובדה שמבעירי יערות זקוקים רק לגפרור קטנטן אחד כדי לעשות נזק אדיר.

אין בכלל ספק שהגוף חולה. רק מי שמאמין בניסים יאמין שכל הבעיות הנערמות עלינו כרגע הזדמנו יחדיו לגמרי במקרה. אבל, אפשר ואפשר לאתר את המקומות הנגועים, לבודד אותם ולטפל בהם.

צריך שנעשה מיפוי מדויק של כל הפרשיות ונבדוק את עצמינו בצורה ביקורתית לגבי כל אחת מהן. חוששני שבכל אחד מן המקרים נמצא שאיננו זכאים לחלוטין.

יש בודאי גם מקום לטענה האומרת שכל אלה אינם אלא סימפטומים ואילו העקב הוא שנשתנו סדרי-עולם וסדרי המז'ת ויחסי הכוחות ושמכאן נובע סדר-היום הנסתר של הממשל.

בהטלת האשמה על נסיבות גלובליות או על אופיים של בוש ובייקר לא יצאנו ידי חובה. מה גם שאין בכוחנו לשנות או להשפיע בענינים אלה. הניתוחים על הג'וקים המגיחים מן החורים בהשראה מלמעלה ושכיום דרגים בינוניים ונמוכים מרשים לעצמם להעיר הערות שלא היו מעיזים להעיר בעבר, כל הניתוחים האלה נכונים, אבל אסור שיובילו אותנו למסקנה (שהיא לדעתי מופרכת לחלוטין) על התמוטטות גמורה או סחף שאינו ניתן לעצירה. איכשהו נושכת אלינו מן הארץ מסכות אלו או אחרות רוחו של שמשון הלופת את עמודי הבית וממוטט אותו, ושילך הכל לאבדון.

אני מציע שבמקום היללות על רשעותם של האמריקנים ועל שהם מפקירים את הידידה הקטנה ועתירת האויבים, ובמקום האנחות ובמקום להתיז לעברם ביטויים מתגרים, שבמקום כל אלה נקים "צוות שיפוצים" שיעבוד מול צוות אמריקני. תכליתה של עבודה כזאת צריכה להיות כפולה: מצד אחד - זיהוי ואיתור המורסות והטיפול בהן, מצד שני קיום דיון מעמיק בשאלת הבסיס המשתנה של היחסים המיוחדים. החלק השני הוא אתגר אינטלקטואלי שצריכים היינו לגשת אליו אפילו אלמלא עלו נישואינו על השרטון של ההתנחלויות, הערבויות והטכנולוגיות.

והדברים נראים דחופים למדי וכדאי לחשוב אם צודקים אלה המציעים לדחות את הכל לקיץ או לשנה הבאה.

שילה.

תפוצה: @שדה, @רהמ, @שהבט, @מנכל, @ממנכל, ר/מרכז, @רם),
@אמן), ממד, @מצפא, רביב, מעת, הסברה, @מקשח/משהבט)

סססס

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

די"פ
סודי

Handwritten notes in the top left corner, including the word "ארכיון" (archive).

23 במרץ, 1992

אל: המשנה למנכ"ל, מר. א. בוצור
טאת? השגריר, וושינגטון

הנדון: שיחת עם הנרי קיסינג'ר

1. נפגשתי (18/3) לארוחת בוקר עם הנרי קיסינג'ר. כדרכו בעת האחרונה, השרה אוריה פסימית בהתייחסותו לנושאים שונים בהם אנו עוסקים כמו תהליך השלום ובהשת הערביות.
2. באשר לתהליך השלום אמר, שישראל צריכה לחדול לראות בחנזי שלום חזות הכל, הערבים עצמם מעולם לא עשו שלום חוזי זה עם זה. זאת ועוד, בהכירו את הסורים, הדבר היחיד שיכתוב מהלכיהם הוא האינטרס הסורי, בין אם יהיה שלום חוזי ובין אם לאו. גם הסכם השלום הישראלי-מצרי, הוסיף, הוא ביסודו, הסכם להפסקת לוחם ופרנז מאות הילומטריים של מדבר סיני. לגבי ההסכם עם מצרים, ציין, הדבר הצדיה את עצמו לחלוטין, אך אין שום דמיון בין המצב בסיני לבין יהודה ושומרון, שם נסיגה להו הירוקה תסכן את ישראל אף שגם ביו"ש אזורים שניתן לחיות בלעדיתם. סכם התייחסותו באמרו, שהדגש המופרז ששמה ישראל על הסכם שלום עשוי ליצור דינמיקה שלילית מבחינתנו.
3. בענין הערביות, לאחר שעדכנתי אותו בתמונת המשא ומתן, ביטא העמדה שהיה "שנלח אותם לעזאזל".
4. אשר ליחס המימשל וראשיד לישראל, העריך, שהמזכיר אכן אמר את הדברים שיוחסו לו ע"י הוץ וכי זה ביטוי לאוידה הכללית, העוינת לישראל במימשל זה. האנטישמיות בארה"ב נמצאת בקו עלייה כרגע ויתכן שישנם אפילו אותם הפוליטיקאים הסבורים שיכולים להפיה תועלת מהפגנת איבה ליהודים ולישראל.

ד"ר פ

דודי

5. בנושאים אחרים, ארה"ב תבצע, להערכתו, פעולה צבאית בעירק נגד מפעלים שונים, אם עירק לא תענה לדרישותיה. עם זאת, לדעתו, אין הוא סבור שפעולה כזו תסוג מטרות מרחיקות לכת. בענין הסיוע לבריה"מ חלוק על הבוס שלו לשעבר, הנשיא נקסון נסובר. שטכא היקף נעזמה הבעיות שם הסיוע הכלכלי ממילא לא יועיל. למעמדה של ארה"ב בעולם, טעות להניח שהיא מעצמת-על כפי שהייתה בעבר. נוכח אפשרויותיה הכלכליות המוגבלות וההוכחה, האדישות בה מתייחסים אליה הן ביפן נתן באירופה.

בברכה,

זלמן שובל

העתק: מזכיר הממשלה

מנכ"ל רה"מ

לשכת שה"ח

מנכ"ל

יועץ מדיני לשהב"ט

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

ד"ר

טודי

23 במרץ, 1992

אל: המשנה למנכ"ל, מר. א. בנצור
מאת: השגריר, רוסינגטון

הנדון: שיחה עם הנרי קיסינג'ר

1. נפגשתי (18/3) לארוחת בוקר עם הנרי קיסינג'ר. כדרכו בעת האחרונה, השרה אדירה פסימית בהתייחסותו לנושאים שונים בהם אנו עוסקים כמו תהליך השלום ובהסת הערביות.
2. באשר לתהליך השלום אמר, שישראל צריכה לחדול לראות בחוזי שלום חזות הכל, הערבים עצמם מעולם לא עשו שלום חוזי זה עם זה. זאת ועוד, בהכירו את הסורים, הדבר היחיד שוכתב מהלכיהם הוא האינטרס הסורי, בין אם יהיה שלום חוזי ובין אם לאו. גם הסכם השלום הישראלי-מצרי, הוסיף, הוא ביסודו, הסכם להפסקת לומה ופרוז מאות הילומטרים של מדבר סיני. לגבי ההסכם עם מצרים, ציין, הדבר העדיה את עצמו לחלוטין, אך אין שום דמיון בין המצב בסיני לבין יהודה ושומרון, שם נסיגה להו הירוק תסכן את ישראל אף שגם ביו"ש אזורים שניתן לחיות בלעדיהם. סכם התיחסותו באמרו, שהדגש המופרז ששמה ישראל על הסכם שלום עשוי ליצור דינמיקה שלילית מבחינתינו.
3. בענין הערביות, לאחר שעדכנתי אותו בתמונת המטא ומתן, ביטא העמדה שהיה "שולח אותם לעזאזל".
4. אשר ליחס המימשל דראשיו לישראל, העריך, שהמזכיר אכן אמר את הדברים שיוחסו לו ע"י הוץ וכי זה ביסודי לאזרה הכללית, העדינה לישראל במימשל זה. האנטישמיות בארה"ב נמצאת בקו עלייה כרגע ויתכן שישנם אפילו אותם הפוליטיקאים הסבורים שיכולים להפיק תועלת מהפגנת איבה ליהודים ולישראל.

ד"פ

סודי

5. בנושאים אחרים, ארה"ב תבצע, להערכתנו, פעולה צבאית בעירק נגד מפעלים שנויים, אם עירק לא תענה לדרישותיה. עם זאת, לדעתנו, אין הוא סבור שפעולה כזו תשיג מטרות מרחיקות לכת.
בענין הסיוע לבריה"מ חלוקה על הבוס שלו לשעבר, הנשיא נקסון וסנבר. שקיבא היקף ועומק הבעיות שם הסיוע הכלכלי ממילא לא יועיל.
למעמדה של ארה"ב בעולם, טעות להניח שהיא מעצמת-על כפי שהיתה בעבר. נוכח אפשרויותיה הכלכליות המוגבלות וההוכחה, האדישות בה מתיחסים אליה הן ביפן והן באירופה.

בברכה,
דלמן שובל

העתה: מזכיר הממשלה
מנכ"ל רה"מ
לשכת שה"ח
מנכ"ל
יועץ מדיני לשחב"ט

George Klein

March 20, 1992

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Shamir:

I was glad that Ely was able to show you the letter I gave him and, as I discussed with you on the phone, I'm enclosing a copy of the response I received late this morning.

At the President's suggestion, I have requested a meeting with him at his earliest convenience.

I believe his letter is very interesting and I hope it is helpful to you in your decision making. The contents of the letter speaks for itself and I would be glad to discuss my reactions to it with whomever you would deem appropriate.

Please take care of yourself and good luck in all your endeavors. With kindest personal regards,

Respectfully yours,

George Klein

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

March 19, 1992

Dear George:

I have now had the chance to read your letter with the care it deserves. I want you to know that I appreciate your sending it to me; one should never assume that Presidents get the benefit of what people are truly thinking. What you have to say pains me, but I thank you for being a true friend and saying it.

I, too, am anguished over the loan guarantee issue. Having helped bring about the massive immigration, I would like nothing more than to help see it through, but Israeli settlement activity leaves me little choice. I could not alter long-standing U.S. policy and still be a force for peace. We say that settlements are an obstacle to peace, and they are. I do not exaggerate when I tell you that more than anything else Israel is saying or doing, settlements are undermining those forces in the Arab world that at long last are ready to reach out and live in peace with Israel.

Some people here and in Israel suggest that the loan guarantees are solely humanitarian and that we ought not to make them political. But I would argue that it is the settlements that have made this issue political and that in any event peace is also a humanitarian goal. The new immigrants and indeed all Israelis deserve and need peace -- real peace along the lines I described in Madrid -- if Israel and its people are to thrive. What makes this all so critical is the fact that we finally have a peace process worthy of the name. Nothing should be allowed to jeopardize its prospects; and let me add that we do now have a peace process that was put together in very large part on Israel's terms. For over 40

2

years Israel has wanted to sit in face-to-face negotiations with its Arab neighbors. We have produced just that. The Arabs know full well that we cannot and will not impose our preferences on Israel. Nor will we link aid vital to Israel's security to policy questions. Our fundamental commitment to Israel is just that -- fundamental. Please know this, for it comes from the heart as well as the head.

I hope the guarantee question can still be worked out. I recently proposed a compromise that would enable Israel to receive the full \$10 billion. The only part reported in the press was \$300 million up front. This proposal was rejected by certain key senators. I still would like this matter resolved. Quite frankly, it will depend upon the priorities of those in Israel's government. But whatever happens, it is essential that this issue not be allowed to weaken, much less cast doubt upon, the core relationship between the United States and Israel. No one should permit disagreement over this or some other policy to affect the foundation of a relationship that has served both countries well for nearly half a century. I for one will do my part to make sure it does not.

George, it is in all candor that I tell you I write this response to your letter with more than a little frustration. I know there is a tendency to add up all the areas where we and Israel have disagreed over the past three years and assume that it represents a trend and a departure from the past. I do not want to raise up all the disputes from previous decades, although I would point out that the past was not always quite the golden age that some remember it to be. Rather, I would prefer to remind people of what we did on Ethiopian and Soviet Jewry, on repealing Zionism is Racism, on defeating aggression during the Gulf

3

War, on convening Madrid and Moscow and the bilateral and multilateral talks to follow. My guess is that historians will look at today's controversy and wonder what much of the fuss was about. There have been and are important differences between our two countries, but no less important are the many examples of cooperation. With so much at stake, we cannot afford to lose perspective.

I have come to believe that the measure of a good relationship is not the ability to agree, but rather the ability to disagree on specifics without placing fundamentals at risk. We do this all the time with Britain; we should manage to do it with Israel. Without assigning responsibility or blame, let me simply say that I am certain that we in the Administration can and need to do better at making this relationship succeed. I will do all that I can to see that the current strains do not grow worse but to the contrary are put behind us, so we can begin to restore with Israel the sort of relationship that you and I both seek.

Thank you again for writing. As always, I appreciate your counsel and value our friendship.

Sincerely,

Mr. George Klein
499 Park Avenue
New York, New York 10022

P.S. If you want to chat after you digest this letter, please give me a call. Rose Zamaria will be sure I get it.

א/ו/י/ל

אאאא, חוזם: 25549

אל: רהמש/1244

מ-: ווש, נר: 2142, תא: 210392, זח: 1500, דח: כ, סג: סב,

כבכב

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל: רה'מ

שה'ח

שהב'ט

מאת: השגריר, וושינגטון

הפיצוץ בבואנוס איירס

בהמשך למברק הציר 2136

1. התקשר (21/3) ע. המזכיר ג'רגריאן למסור שקבלו מברק משגרירם בכירות ומבקשים להתחלק איתנו במידע. גרגריאן ביקש להדגיש שאינם מביעים בכך עמדה אמריקאית כלשהי, אלא משתפים אותנו, כאמור במידע.

2. על פי המידע, גורמים בכירים בממשלה הלבנונית הביעו בפני שגריר ארה"ב דאגתם מאפשרות של פעולה ישראלית, אותה הגדירו 'INDISCRIMINATE', נגד צבא אזרחי בדרום לבנון.

אם פעולה כזו תרחש עלול הדבר למנוע מממשלת לבנון האפשרות להמשיך בשיחות הבילטראליות עמנו ו/או לשגר משלחתם לסבוב השיחות הבא.

כמו-כן חוששים אותם גורמים מההשלכות השליליות שעלולות להיות לפעולה כזו על תהליך טאיף ופריסת הכוחות הסוריים.

הלבנונים הזכירו במפורש את ההיבטים השונים שיהיו למימדי הפעולה הצבאית, אם תהיה כזו, אך הדגישו שמבקשים להביע בכך גם התנגדותם לפעולה מצומצמת יותר.

3. לידיעתכם.

שובל

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס),
אמן

סססס

מ/י/ת/ר

אאאא, חוזם: 25331

אל: רדמש/1229

מ-: ווש, נר: 2136, תא: 200392, זח: 1745, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ממנכ'ל

דע: מנכ'ל, לש' רוה'מ, לש' שהב'ט

מאת: הציר, וושינגטון

הנדון: תגובת ישראל לפיגוע בבואנוס-אירס.

בשולי פגישה ביקש קרצר לדבר איתי ביחידות ואמר שנתקבלה החלטה בבית הלבן ובמחמ'ד לא לפנות לישראל בשום צורה בקשר לתגובתה האפשרית על הפיגוע בבירס אלא בקשהו שיאמר לי את הדברים הבאים:

'כאשר ב-1986 נהרג אמריקני בבאר בגרמניה פעלה ארה'ב נגד לוב. הפעולה נעשתה לאחר שהקפידו על ארבע נקודות כדלקמן:

1. בטחון סביר שאכן לוב עמדה מאחורי הפעולה.
2. תגובה פורפוציונלית בהיקפה.
3. מאמץ מיוחד שלא לפגוע באזרחים.
4. מאמץ למניעה נזק סביבתי'.

הוסיף שהוא בטוח שהמשל והנמשל מובנים לכל מי שישמע את הסיפור. שילה.

תפוצה: שח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז, @ (רם), אמן, טמד, מצפא

סססס

אאאא, חוזם: 25349
אל: רהמש/1237
מ-: ווש, נר: 2138, תא: 200392, זח: 1900, דח: מ, סג: סב,
בבבב
סודי ביותר/מידי

מכתב מוברק

=====

אל : ראש הממשלה, שר החוץ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: ערבויות

1. בעקבות התייעצויות שקיימתי בימים האחרונים (לאחר דחיית הממשל את הצעת הפשרה של הסנטורים לייחי וקסטן) עם הסנטורים לייחי ומצנבאום, 'הידידים' שושנה קרדין, מלקולם הונליין ואישים יהודים נוספים ועם החברים בצוות השגרירות המלצתי, שעדיף שישראל לא תסיר בקשתה לערבויות, אך לא נדחוף למימושה.

2. בזכות ההצעה לא להסיר הבקשה, שיהא בכך לשמור הנושא בחיים למקרה, שתיווצר שעת כושר שתאפשר לקדם התחיקה בעתיד, וגם כדי לשמור על מחויבות ידידינו בסנט ואחדות הקהילה היהודית בתמיכתה בבקשה הערבויות. השארת הנושא על סדר היום, גם אם לא באופן אקטיבי כפי שפעלנו בחודשים האחרונים, יכולה לשמש מנוף של השפעה על הממשלה להתייחס בסופו של דבר לצורך לסייע בקליטת העליה.

3. משיכת הבקשה, יהא בה כדי לספק לממשל הטעון, שישראל היא זו שהסירה הבקשה ולשחרר אותו ממחויבותו.

שובל

תפוצה: שדח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

אויב

1/2002

אאאא, חוזם: 25345

אל: רהמש/1238

מ-: וושינגטון, נר: 600, תא: 200392, זח: 1954, דח: מ, סג: שמ,

כבכ

שמור / מיידי

אל: מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

העברת חלקו השני של הסיוע השנתי

=====

1. בהמשך לשיחת השגריר עם איגלברגר שחזר על מחויבותו להעביר את חלקו השני של הסיוע כמתוכנן (קרי בחלוף שישה חודשים מאז קבלת הנתח הראשון) בקשתי מקרצר לבדוק היכן עומד הנושא.

2. לאחר שבדק הנושא (עם משרדו של איגלברגר) חזר על מחויבותו של איגלברגר. לדבריו ששת החודשים מאז קבלנו הנתח הראשון טרם הלפו (הערה: הנתח הראשון התקבל באוקטובר. היתרה אמורה להנתן בסוף מרץ, אלא אם כן חוק סיוע החוץ יעבור לפני תום החודש, אפשרות שאינה נראית סבירה).

3. ציין כי כדי למנוע עיכובים החלו בהכנת הניירת הדרושה. מקווה שיוכלו להעביר הכסף בימים הראשונים של אפריל.

עד כאן תמונת המצב בנושא.

4. הערה: לאור ההסברים לעיל אינני שותף (בשלב זה) לטענות שמצאו בטווי בכתבות שהתפרסמו בעתונות הישראלית במהלך השבוע על כך שהסיבות לסחבת הן פוליטיות.

שטיין

תפוצה: שחח, @ (רהמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד/בינל1, מרכזאיסוף, מצפא

סססס

אנשים
ז

אאאא, חוזם: 25060

אל: רהמש/1227

מ-: ווש, נר: 2130, חא: 200392, זח: 1145, דח: מ, סג: סו,

כבכ

סודי/מיד

אל: ממנכ"ל

דע: לש' שה'ח, לש' רוה'מ

מאת: לש' השגריר, וושינגטון

הנדון: ערכויות וירושלים (19/3)

1. אתמול (19/3) התקיימה שיחה טלפונית בין המזכיר לשושנה קרדין בעקבות מכתב חריף ששיגרה גב' קרדין למזכיר לאחר דחית הממשל את פשרת לייח-קסטן. בחשובה לדברי הבקורת של הגב' קרדין על נוסח התבטאויותיה של דוברת מחמ"ד בענין ירושלים, אמר המזכיר כי לממשל יש מדיניות של 'DELIBERATE AMBIGUITY' בענין זה והוא מעדיף לא לתת ביטוי למדיניות הרשמית של ארה"ב שכן אחרת היו צריכים לחזור על העמדות הישנות של ארה"ב בנושא ירושלים.

2. באותו ענין, בשיחה אחרת, בין השגריר לדניס רוס אמר רוס, שכרורה להם עמדת ישראל בנושא ירושלים ולכן היו מעדיפים, שלו היתה מושגת פשרה בנושא הערכויות תהיה הסכמה שבשתיקה' בענין ירושלים.

לש' השגריר

תפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, מצפא

סססס

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

March 19, 1992

Dear George:

I have now had the chance to read your letter with the care it deserves. I want you to know that I appreciate your sending it to me; one should never assume that Presidents get the benefit of what people are truly thinking. What you have to say pains me, but I thank you for being a true friend and saying it.

I, too, am anguished over the loan guarantee issue. Having helped bring about the massive immigration, I would like nothing more than to help see it through, but Israeli settlement activity leaves me little choice. I could not alter long-standing U.S. policy and still be a force for peace. We say that settlements are an obstacle to peace, and they are. I do not exaggerate when I tell you that more than anything else Israel is saying or doing, settlements are undermining those forces in the Arab world that at long last are ready to reach out and live in peace with Israel.

Some people here and in Israel suggest that the loan guarantees are solely humanitarian and that we ought not to make them political. But I would argue that it is the settlements that have made this issue political and that in any event peace is also a humanitarian goal. The new immigrants and indeed all Israelis deserve and need peace -- real peace along the lines I described in Madrid -- if Israel and its people are to thrive. What makes this all so critical is the fact that we finally have a peace process worthy of the name. Nothing should be allowed to jeopardize its prospects; and let me add that we do now have a peace process that was put together in very large part on Israel's terms. For over 40

2

years Israel has wanted to sit in face-to-face negotiations with its Arab neighbors. We have produced just that. The Arabs know full well that we cannot and will not impose our preferences on Israel. Nor will we link aid vital to Israel's security to policy questions. Our fundamental commitment to Israel is just that -- fundamental. Please know this, for it comes from the heart as well as the head.

I hope the guarantee question can still be worked out. I recently proposed a compromise that would enable Israel to receive the full \$10 billion. The only part reported in the press was \$300 million up front. This proposal was rejected by certain key senators. I still would like this matter resolved. Quite frankly, it will depend upon the priorities of those in Israel's government. But whatever happens, it is essential that this issue not be allowed to weaken, much less cast doubt upon, the core relationship between the United States and Israel. No one should permit disagreement over this or some other policy to affect the foundation of a relationship that has served both countries well for nearly half a century. I for one will do my part to make sure it does not.

George, it is in all candor that I tell you I write this response to your letter with more than a little frustration. I know there is a tendency to add up all the areas where we and Israel have disagreed over the past three years and assume that it represents a trend and a departure from the past. I do not want to raise up all the disputes from previous decades, although I would point out that the past was not always quite the golden age that some remember it to be. Rather, I would prefer to remind people of what we did on Ethiopian and Soviet Jewry, on repealing Zionism is Racism, on defeating aggression during the Gulf

3

War, on convening Madrid and Moscow and the bilateral and multilateral talks to follow. My guess is that historians will look at today's controversy and wonder what much of the fuss was about. There have been and are important differences between our two countries, but no less important are the many examples of cooperation. With so much at stake, we cannot afford to lose perspective.

I have come to believe that the measure of a good relationship is not the ability to agree, but rather the ability to disagree on specifics without placing fundamentals at risk. We do this all the time with Britain; we should manage to do it with Israel. Without assigning responsibility or blame, let me simply say that I am certain that we in the Administration can and need to do better at making this relationship succeed. I will do all that I can to see that the current strains do not grow worse but to the contrary are put behind us, so we can begin to restore with Israel the sort of relationship that you and I both seek.

Thank you again for writing. As always, I appreciate your counsel and value our friendship.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'C. S.', written over a horizontal line.

Mr. George Klein
499 Park Avenue
New York, New York 10022

מזכר - שמור

19.3.92

אל: השגריר זלמן שובל

מאת: ר' יחידת קונגרס, יורם אטינגר
נספח עבודה, אלי כהן-קגן.

הנדון: מערכת הבחירות 1992 - הערכת מצב
(מיסמך מס' 13)

עקרי דברים:

- הנחות יסוד: המרוץ לנשיאות "פתוח", אך נתון - כמו המרוצים האחרים - לתהפוכות פוליטיות. קיים קשר הדוק בין רמת "פתיחותו" לבין המצב הכלכלי. על ישראל להסיק בדחיפות מסקנות מיבצעיות לגבי ההיערכות בארה"ב, פן תשלם מחיר מאמיר מהתעלמות מן התהפוכות.
- לקחי הבחירות המוקדמות (מניו-האמפשייר עד אילינוי ומישיגן): אצבעו המאשימה של הבוחר מופנית כלפי המימסד הושינגטוני, השיטה הפוליטית והניבחרים, כולל הנשיא. מוקד ההתענינות היא הזירה הפנימית. רק 4% מעצבים את דפוס הצבעתם לפי נושאי חוץ. יתכן וה- ISSUES, יותר מאשר זהות ואיכות המועמדים, יכריעו את גורל הבחירות.
- תהפוכות בתדמית הנשיא בוש: גלישת הנשיא בוש מתחת ל-50% הוותה פעמון אזהרה רועש, גם אם המועמד הדמוקרטי אינו מטריא מעבר ל-50%. התדרדרותו של בוש ל-39% מהווה שלב בתהליך כירסום חסר תקדים (אף במדינות הדרום) ביוקרת הנשיא. אצבעו המאשימה של הבוחר מופנית לראשונה כלפי הנשיא יותר מאשר כלפי הקונגרס וכלפי הרפובליקנים יותר מאשר כלפי הדמוקרטים. גם אם בוש ינצח, הוא יכול להפוך, לאור הצפוי בבחירות לסנאט, ל-LAME DUCK כבר בראשית כהונתו השנייה.

1. הנחות יסוד

- הערכת המצב נכונה ל-18.3.92. היא נתונה לתהפוכות פוליטיות ואסטרטגיות, מפלגתיות ואישיות כתחום הנשיאותי, הקונגרסיונלי, פדרלי והמקומי, במישור הבינלאומי (מיתקפה צבאית על צדאם או קדאפי ?). הלאומי והמדינתי ובהקשר הכלכלי, חברתי ואישי ("קופת שרצים" של מועמדים).
- שערונית ההמחאות הבלתי-מכוסות מהווה דוגמא לארוע היכול לזעזע את אמות הסיפים הפוליטיים, תוך הנחתת מהלומה פוטנציאלית למפלגה אחת (דמוקרטית בכיה"ג) וערוי דם לשניה (רפובליקנית).
- כל תזוזה חיובית במשור הכלכלי תיגרום לשינוי מהותי חיובי במעמד הנשיא והמועמדים הרפובליקנים.
- בנגוד להערכתנו מ-9.91, ניתן להניח ב-18.3.92 כי המרוץ לנשיאות "פתוח", כי המרוצים לסנאט אינם מבוטלים טובות לרפובליקנים וכי מרוצי ביה"ג מבוטלים יותר (במיוחד לאור "פרשת ההמחאות") למועמדי ה-GOP.
- הישגי הרפוב' ברמות המקומיות מהווים מקפצה לעשור הקרוב, ומוכיחים - לראשונה מזה שנים רבות - כי REPUBLICANS CAN COLLECT GARBAGE.
- גורל "הנושאים הישראליים" שעל סדר היום מהווה - כמו כל נושא אחר - פועל יוצא (גם) של המבוך הפוליטי בארה"ב.
- על ישראל להסיק בדחיפות מסקנות מבצעיות (מן התהפוכות הפוליטיות בארה"ב) בתחומי ההיערכות הגאוגרפית, האיוש, הגדרת ציבורי היעד, עיצוב המסרים לצבורי היעד, ניהול המערכה הנוכחית על הערכויות להלוואות, התיחסות למערכה המתנהלת (בין אם אנו מכירים בה או בין אם אנו מתעלמים ממנה) על גורל חק סיוע החוץ, המאמץ השוטף על הידוק שת"פ הבטחוני והאזרחי בין שתי המדינות, וכו'.
- הימנעות משנויים בתחומים הנ"ל (המתבקשים מן התהפוכות במשור הבינלאומי והפנים-אמריקאי) תיגבה מחיר פוליטי-כלכלי-תחיקתי.

2. לקחי הבחירות המוקדמות (ניו-האמפשייר ועד משיגן ואילינוי) - כללי:

- לנצחוננו של האריס ופורד הדמוקרטי על ריצ'ארד ת'ורנברג הרפובליקני, במרוץ לסנאט בפנסילבניה (5.11.91), היו אכן משמעותיות מקיפות בקנה מידה פדרלי (נא ראה מסמך מס' 12). המרוץ היווה חזרה גנרלית לקראת הבאות, ומסריו אף התחזקו במהלך הבחירות המוקדמות במדינות השונות.
- לנושאים המרכזיים שעל סדר היום הפוליטי יש משקל פוטנציאלי רב יותר ממשקל המועמדים. יש טוענים כי גם ב-11.80 זכה ה- ISSUE ולא דוקא המועמד רונלד רייגן.
- רק כ-4% מן הבוחרים טוענים כי נושאי חוץ יהוו נושא חשוב בעיצוב דפוס הצבעתם! הנתון מעניק סימוכין להנחה כי ההתייחסות לסיוע החוץ היא אכן LOW INTENSITY ולא HIGH INTENSITY בהקשר זה.
- מוקד התענינות הבוחר הוא הזירה הפנימית. המשמעות הדומיננטית של AMERICA FIRST (בעיני הבוחר הממוצע) איננה שלילת הזירה הבינלאומית, אלא האצת הנבחרים לטפל בנושאי אבטלה, מיסים, גירעון תקציבי, שדות החינוך והבריאות, משבר החקלאות, לוחמה בפשע וסמים, וכו'. המושל קלינטון שואף להצטייר כמועמד השולט יותר מן האחרים בסדר היום המקומי.
- הממסד הושינגטוני מצטייר כמאכזב, חבול, פגוע וכמי שאינו ראוי לאמון הבוחר.
- השיטה הפוליטית הקיימת זוכה לקיתון של ביקורת.
- הציבור מגלה פסימיות לגבי יכולת ניבחריו להביא להתאוששות, תוך פרק זמן סביר, מן המשברים הכלכלי והחברתי.
- הבוחר אינו מגלה התלהבות ועלול להדיר רגליו מהקלפי ב-11.92.
- מוסד ה- INCUMBENCY ממשיך לספוג מהלומות (ביוקנאן נהנה מכך ע"ח בוש, ואילו קארי והארקין נאלצו לפרוש).
- פגיעות הנשיא בוש נחשפת לעיני הצבור.
- הירידה ביוקרתו של הנשיא משפיעה לרעה על סיכויי המועמדים הרפובליקנים ברמות הגבוהות (הסנאט במיוחד). יוקרתם החבולה של חברי ביה"נ (הנשלט ע"י הדמוקרטים) מקדמת את סכויי קוראי התגר הרפובליקנים ברמות הנמוכות יותר (ביה"נ הפדרלי, מושלים, בתי הנבחרים המדינתיים, וכו').
- הצלחתו היחסית של פטריק ביוקנאן (שאינו נתפס כמועמד בעל שיעור קומה!) ממחישה את פגיעותו של הנשיא בוש ומהווה זריקת עידוד למפלגה הדמוקרטית ומועמדיה בכל הרמות. תורמים ופעילים דמוקרטים אשר נמנעו בשנים האחרונות מפעילות פוליטית - כתוצאה מפטליזם פוליטי - חוזרים בהדרגה לשדה המערכה הפוליטית.

3. תהפוכות בתדמית הנשיא בוש:

- סנטור, או ציר כיה"נ, הגולשים מתחת לרמת ה- 50% בסקרי דע"ק (מול מועמד חסר חשיפה ציבורית מקיפה), רואים בכך פעמון אזעקה מדאיג, גם אם המתמודד מולם נהנה רק מ-20% או 30% תמיכה.
- לנשיא יש "סף אזעקה" דומה.
- יש להניח כי למועמד הדמוקרטי אשר יקבל את מנוי מפלגתי יתווספו, באורח מיידי, 5-10% בסקרי דע"ק.
- לעומת הנשיאים ניקסון ורייגן שנהנו מ-56% ו-54% ב-3.72 ו-3.84 (שנות בחירות), הרי שקארטר עמד על 39% ב-3.80 וכך גם בוש ב-3.92!
- בעוד שהנשיא רייגן נהנה מ-59% ב-12.83 (שנה לפני הבחירות), אייזנהאואר מ-77% ב-1.56, טרומן מ-55% ב-9.47 ואפילו קארטר מ-54% ב-12.79, הרי שבוש היתדרדר לאחורונה לרמת היוקרה של פורד ב-12.75 (39%!).
- הכירסום בתדמית בוש הוא, כנראה, חסר תקדים בקצב היתהוותו (ומאשר ההנחה כי בוש נהנה למעשה מ"תמיכה רכה" ורק מגרעין קטן של "תמיכה מוצקה"): 91% ב-3.91 לעומת 39% ב-4.2.92 (סקר ווש' פוסט - אי. בי. סי.), הנמוך אף מן השפל אליו הגיע כאשר היפר הבטחתו שלא להעלות מיסים (52% ב-10.90).
- הכירסום בתדמית בוש משחק לידי המטיחים בו כי הוא חסר בסיס תמיכה (ואולי אף עמוד שדרה) דעיוני.
- קים קשר הדוק בין הנסיגה בתדמית בוש (ובין הסיכוי שהיא תשתפר) לבין המצב הכלכלי בארה"ב: 61% תמיכה בתפקודו הכלכלי של הנשיא ב-3.4.89, 46% ב-24.7.90, 36% ב-18.7.91 (היקף הגרעון הפדרלי מוערך ביולי), 37% ב-21.10.91 (היקף הגרעון נקבע באוקטובר) ו-24% ב-6.1.92.
- בנגוד לדפוס העבר, מופנית עתה אצבעו המאשימה של הכוחר כלפי הנשיא יותר מאשר כלפי הקונגרס ("גאלופ" מ-6.1.92): 45% אמון בקונגרס מול 28% בנשיא בתחום הכלכלה, 23:42 בתחום הגרעון התקציבי, 19:55 בתחום הבריאות. 24:47 בתחום האבטלה, 30:40 בתחום המסוי, וכו'. הנשיא נהנה מיתרון של 22:58 בתחום הבטחון שאינו מדורג בנושא מרכזי בעיצוב דפוס ההצבעה (כלכלה, חינוך, אבטלה, בריאות, תקציב, סמים, פשע, דיור ועוני, מסוי, איידס, איכות הסביבה, סחר בינל', יחסי שחורים-לבנים, ורק אח"כ בטחון, הפלות ויחסי חוץ, לפי "גאלופ" מ-6.1.92).
- מדד הפסימיות (אשר תרם רבות לתבוסת קארטר) התייצב על כ-75%, לעומת 66% רמת אופטימיות ב-3.91!
- גם "הנאום לאומה" אשר נועד לשפר תדמיתו הציבורית של הנשיא, לא הצליח לשקם את מעמדו של בוש. לפי סקר ווש' פוסט - אי. בי. סי. מ-29.1.92 הביעו 20% נכונות פחותה להצביע עבורו, 14% נכונות גוברת ועמדתם של 61% לא הושפעה כלל ע"י הנאום.

- מדינות הדרום נחשבות בד"כ ל"תחום שיפוטו" של המועמד הרפובליקני לנשיאות. מועמדותו האפשרית של קלינטון - השואף להצטייר כמושל דרומי - יכולה לערער תפישה זאת, לחייב את הרפובליקנים להעתיק משאבים לדרום, וע"י כך לפגוע בהיערכותם בשאר אזורי ארה"ב. (מן הראוי לציין כי בכירות המוקדמות בדרום, חלה עליה מרשימה במס' המצביעים הרפובליקנים).
- סקר דע"ק של אי.בי.סי. - ווש' פוסט מ-15.1.92 ממחיש כי תדמית בוש מכורסמת אף בדרום: 61% תמיכה מצד המצביע הלבן לעומת 93% ב-11.88, 37% מצד ה"קול הצף" לעומת 58% ב-11.88 ו-15% מצד ה"דמוקרטים למען רייגן" לעומת 24% ב-11.88.
- אתגר פטריק ביוקנאן יכול להסיט את מנגנון בוש ימינה והרחק מן ה"קול הצף".
- אתגר דויד דוק, כנציג אפשרי של מפלגה שלישית, יכול לשלול מבוש את האלקטורים של מספר מדינות בדרום, כפי שמצביעים תקדימי וואלס ואנדרסון.
- סקרי דע"ק מבהירים ש"הדמוקרטים של רייגן" (שמרנים, עצמאים, "מצליחנים" ו"צוארון כחול") שוקלים חזרה לחיק המפלגה הדמוקרטית.
- הנסיקה הדרמתית בתדמית הנשיא גורמת למהפך שלילי במעמד הרפובליקנים מול הדמוקרטים בעיני הבוחר: 38%:49% (כלכלה), 35%:39% (פשע), 29%:55% (חינוך), 25%:60% (בריאות), 34%:52% (תעסוקה) לעומת 56%:33% (חוץ) ו- 60%:29% (בטחון), לפי סקר דע"ק של הווש' פוסט - אי.בי.סי. (4.2.92).
- קברניטי בחירות רפובליקנים חוששים כי אף אם הנשיא בוש יזכה בבחירות, הרי שיתכן כי שוב יהייה NON COATTAIL PRESIDENT (כפי שהיה ב-'88, '90 ו-'91), ויכהן לצד ייצוג רפובליקני מצומק בסנאט, אשר יצמצם את כח הוטו של הנשיא. בנתונים אלו, אפשר לצפות כי בעלי התפקידים הרפובליקנים ינסו להדגיש עצמאותם מן הנשיא, חלקם ינטוש עיניים למערכות הבחירות של '94 ו-'96 ויתרום לערעור מעמד הנשיא, העלול להפוך ל- LAME DUCK בשלב מוקדם של כהונתו השנייה.
- למרות סקרי דע"ק הנוכחיים, מן הראוי להתיחס להנחות היסוד בתחילת המסמך ולבחון את עוצמת האתגר הדמוקרטי (למרות שהסקרים הנוכחיים טוענים כי לקלינטון סכוי סביר לזכייה בנשיאות), כדי להימנע ממשקנות נחפזות.

אלי כהן קגן

יורם אטינגר

מדינת ישראל

תאריך

אחת!

אל:
מאת: לשכת ראשיהממשלה.

מכני יזירות ביטחון

ה צינור לזכרון

למקרה 2 - fax

-N -AIPAC

הי שמואל

היה וזהו יי במעט

THIS IS A DRAFT CONFIDENTIAL DOCUMENT

Handwritten notes at the top of the page.

Handwritten notes on the left side of the page, including "אין תהיה שום ספק שהיא..."

EX-11

MEMORANDUM

RE: Draft Legislation Creating Enterprise Fund

The following is a summary of the principal provisions of the attached draft legislation (draft of 3/23/92), authorizing the issuance of \$2 billion in loan guarantees to support the creation of the Enterprise Fund.

1. Establishment of Fund; Issuance of U.S. Guarantees. The legislation would establish the Enterprise Fund, and authorize the issuance of \$2 billion in loan guarantees from the United States, acting through the Overseas Private Investment Corporation ("OPIC"). The entire amount of the loan guarantees would be available immediately, and could be used in their entirety through the end of the U.S. fiscal year ending September 30, 1993; if any portion of the \$2 billion in guarantees is not used during that period, the remainder would be carried forward, and available for use in the fiscal year ending September 30, 1994. The purposes for which the Fund is being formed are set forth in paragraph (a)(1), and include the promotion of U.S. investment in Israeli companies, projects, or infrastructure, the support of U.S./Israeli joint ventures, the purchase of U.S. goods and services for export to Israel, and the encouragement of privatization in Israel and the development of the Israeli private sector.

2. Terms of Loans; Government of Israel Guarantees. The standard loan terms authorized by the legislation would be similar to those of the AID program, including 30-year term, payment of interest only in the first ten years, and level payments of principal and interest in the last 20 years. Loans having different terms would also be permitted, as long as the aggregate, have scheduled debt service equal to that of the standard loans. The legislation would permit the issuance of loans directly guaranteed to investors by OPIC, or through a trust, and would permit the issuance of zero coupon obligations.

Handwritten notes on the left side, including "92..."

Handwritten notes on the left side, including "10"

Handwritten notes on the right side, including "10"

The borrower under the loans would be the Fund. The legislation provides that, in addition to the OPIC guarantee, the loans borrowed by the Fund would be guaranteed by the Government of Israel ("GOI"). The GOI, under those guarantees, would have the first obligation to pay any loan amounts not paid by the Fund. OPIC would be required to pay only those amounts that are not paid by either the Fund or the GOI. It is anticipated that, at least in the early years, the GOI might have to assume responsibility for the payment of the Fund's obligations. The legislation recognizes the principle of subrogation, under which the Fund would be obligated to repay to the GOI and OPIC any amounts paid under their respective guarantees.

OPIC also
what about -

3. Eligible Investors and Projects. The Fund may provide financing to eligible investors in the form of loans, grants, guarantees, equity investments, and otherwise. The investors eligible for financing from the Fund include U.S. persons and entities; certain foreign companies wholly owned by U.S. persons; U.S./Israeli joint ventures; and Israeli entities provided that at least 50% of the goods and services to be used in the proposed project would be of United States origin. The projects to be financed would include any projects designed to support the purposes described in paragraph (a)(1) of the legislation.

Grants Pro
of Govt. - always
available.

4. Administration of the Fund. The Fund would be governed by a six-member board of directors, comprised of six U.S. citizens and six Israelis. The chairman of the Fund would be one of the U.S. directors, and the president would be one of the Israeli directors. It is expected that the Fund would retain professional advisors, managers and consultants, and would employ such personnel as the Board of Directors may consider necessary.

The Board of Directors would have complete discretion regarding the timing and terms of the loans to be taken out by the Fund, the projects to be financed by the Fund, and other matters, except that funds could only be borrowed when the GOI gives notice that it is prepared to issue its guarantee. Decisions of the Board of Directors would be made by majority vote. The Board would also establish the terms of any financing provided by the Fund; the legislation contemplates that the Fund would become self-supporting, through the charging of fees, royalties, interest and other charges in connection with the projects financed.

"in. 12"
opie - 1 2/21

5. Miscellaneous. Projects financed by the Fund may be conducted only in the geographic areas which were subject to GOI administration prior to June 5, 1967. The Fund will be required to publish an annual report, describing the Fund's operations, finances, and accomplishments during each year. The fees charged for the OPIC loan guarantees will be payable by the Fund, in an amount not yet determined, and the legislation provides that such fees will be the only fees chargeable in connection with the program.

אורי
/

אאא, חוזם: 22864
אל: רהמש/1088
מ-: וושינגטון, נר: 528, תא: 180392, זח: 1950, דח: ב, סג: שמ,
בבב
שמור/בהול לבוקר

אל : מצפ"א

דע : תפוצת תקשורת

מאת : עתונות, וושינגטון

הנדון : תדרוך דוברת מחמ"ד

התמליל של התדרוך היום נשלח אליכם במלואו בנפרד. בגלל אורכו של התדרוך, ובגלל חשיבות הנושאים המועלים בו, מבקשת להפנות תשומת ליבכם למספר נקודות - :

1. התגובה על הפיגוע בארגנטינה - המביעה זעזוע וחרון על הפיגוע ועל הרצח אתמול ביפו - המאזכרים הסכנות המאיימות על קיומה של ישראל.

2. בנושא הערביות - הדוברת האריכה הדיבור בנושא זה, וקראה הודעה ארוכה ומפורטת שכללה פרטי הצעת הנשיא לפשרה בנושא הערביות - :

- א. הרשאה של 10 בליון דולר לשש שנים.
- ב. שקול-דעת מלא של הנשיא להשעות או להפסיק תוכנית הערביות אם תהיה בניה חדשה.
- ג. תותר השלמת התחלות הבניה שהיו קיימות עד 1.1.91. המספרים וההגדרה יוחלטו מראש בין ישראל לממשל.
- ההערכה היא שהשלמת התחלות הבניה תיארך בין 12-18 חודשים.
- ד. עפ"י ההצעה תאפשר ארה"ב לישראל העברה מיידית של 300 מליון דולר (ערביות), והשאר יהיה תלוי ומותנה, עפ"י שקול דעתו של הנשיא.

הדוברת אפיינה הצעתם כהוגנת, מאוזנת ותואמת המדיניות האמריקנית.

3. בדיון שהתפתח אח"כ, נשאלה הדוברת האם איסור התחלות בניה חדשות ייחול (עפ"י הצעתם) על כל "השטחים המוחזקים ע"י ישראל מאז 1967". תשובתה : זו הבנתי.

לשאלת המשך האם זה כולל את מז-ירושלים, ענתה הדוברת : הבנתי היא שאנו דנים ב(ה)שטחים. כלומר, במשתמע תשובתה לעניין מז-ירושלים היתה חיובית.

הערה :

א. משיחות עם כתבים : כתבים שהתקשרו אל טטווילר לאחר התדרוך כדי לבקש

הבהרתה לתשובה, נענו באישור שאכן תשובתה לשאלה היתה חיובית ;
קרי, איסור התחלות הבניה כולל את מז-ירושלים.

ב. מבקשת להפנות תשומת ליבכם לראיון פקיד ממשל בכיר שפורסם לפני
כחודש ברויטר (ראה שלי נר 292 מיום 12/2 ונר. 297 מיום 12/2)
ממנו עולה כי בכוונת הממשל להחיל האיסור על התחלות בניה חדשות
על מזרת-ירושלים.

4. התמליל המלא בנפרד.

רות ירון

תפוצה: שהת, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, סולטן, מצפא, רביב, מעת,
הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

1/18

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.
MINISTER (ECONOMIC AFFAIRS)

1/18

שגרירות ישראל
ושינגטון
ציר כלכלי

סימוכין: 18.3.92

1147

משה"ה

אנוה"ק

שמור - דחוף

אל: לשכת שר אוצר

מנכ"ל אוצר

מצפ"א

יועץ כלכלי לרוח"מ

נגיד בנק ישראל

מאת: ציר כלכלי וושינגטון

מצ"ב לעיונכם הצעת חוק הערבויות של ליהי - קסטן, הצעה נגדית של הממשל
וניתוח השוואתי בין שתי ההצעות.

1
צ"ג 16

אמנון נויבך.

2 ה"ח (כה"ח) 1 א"ט 2 א"ט 3 א"ט 1 בנק ישראל/פק"ס

118

2/18

1147

LEAHY-KASTEN DRAFT LEGISLATION

LOAN GUARANTEE PROGRAM FOR ABSORPTION
OF IMMIGRANTS IN ISRAEL

Sec. ____ (a) AUTHORITY TO ISSUE GUARANTEES.--

(1) In General.--Subject to the terms and conditions of this section, during the period beginning April 1, 1992 and ending September 30, 1996, the President shall issue guarantees against losses incurred in connection with loans to Israel for the purpose of providing economic assistance to Israel in connection with Israel's extraordinary humanitarian effort to resettle and absorb Jewish immigrants from the republics of the former Soviet Union and Ethiopia.

(2) Fiscal Year Levels.--Subject to subsection (c) (2), and in addition to any other authority to issue guarantees for such purposes, the President shall issue guarantees in furtherance of the purposes of this section. The total principal amount of guarantees which may be issued under this section during any fiscal year shall be as follows:

(A) Fiscal Year 1992.--Subject to paragraph (3), the principal amount of such guarantees made available in fiscal year 1992 shall be \$2,000,000,000.

(B) Fiscal Years 1993-1996.--The principal amount of such guarantees made available in each of fiscal years 1993 through 1996 shall not exceed \$2,000,000,000.

(3) Guarantees in Fiscal Year 1992.--

(A) Initial Guarantees.--Notwithstanding any other provision of this section except subsection (e), guarantees shall be made available in fiscal year 1992 for Israel initially as follows:

(i) The principal amount of guarantees designated in paragraph (2) (A) shall be reduced by \$xxx,000,000, the estimated expenditures by the Government of Israel, directly or indirectly, to complete the construction of housing units and related infrastructure in the administered territories where such construction was begun prior to [insert date certain].

(ii) Of the principal amount of guarantees remaining after reducing the principal amount in accordance with clause (i), one-half shall be made

הכנסת
מס' 21

3/18

3/18 1142

2

herein, or otherwise, for Israel within 30 days of enactment of this Act. The guarantees for this amount shall be obligated and committed by such date, and shall be issued within 60 days of such date, unless a later date is selected by the Government of Israel.

(B) Remainder of Fiscal Year 1992 Guarantees.--

(i) The President shall make available the remaining guarantees for Israel in fiscal year 1992 within 90 days of the date of enactment of this Act, unless the President determines, in accordance with clause (ii), and so reports to Congress, that a lesser amount is appropriate.

(ii) The determination of the President under clause (i) shall--

(I) specify the remaining amount of guarantees to be made available for Israel in fiscal year 1992;

(II) be based only on the level of immigration to Israel and Israel's financial needs in absorbing the immigrants. Such determination is to be based on an assessment of need and shall not be based on foreign policy considerations; and

(III) be effective to reduce the amount of guarantees made available in fiscal year 1992 unless, within 60 days from the submission of such determination, the Congress enacts a joint resolution disagreeing with that determination and providing for a different amount. Any such joint resolution shall be considered in accordance with the expedited procedures referenced in subsection (d) (2) (C) and (D) of this section.

(iii) Subsection (d) and, except where inconsistent with the provisions of this subparagraph, the provisions of this section, shall be applicable to guarantees made available for Israel under this subparagraph.

(b) ANNUAL CONSULTATIONS.--

(1) Annual Consultations.--The Government of Israel shall engage in annual

4/18

4/18 1142

consultations concerning economic and financial measures, including structural and other reforms, that Israel intends to undertake during the pendency of this guarantee program to enable its economy to absorb and resettle immigrants from the former Soviet Union and Ethiopia and to accommodate the increased debt burden that will result from loans guaranteed pursuant to this section. Such consultations shall be completed--

(A) for fiscal year 1992, within 30 days of the date of enactment of this Act; and

(B) for each of fiscal years 1993 through 1996, by October 31 of each such fiscal year.

(2) Report.--Not later than 15 days after the completion of the consultations referred to in paragraph (1) of this subsection, the President shall submit a report on such consultations to Congress which shall include--

(A) the specific economic and financial measures that Israel intends to undertake to enable its economy to absorb and resettle immigrants from the former Soviet Union and Ethiopia and to accommodate the increased debt burden that will result from loans guaranteed pursuant to this section; and

(B) the timetable Israel intends to follow in implementing these measures.

(c) DETERMINATION OF ANNUAL GUARANTEE LEVELS.--

(1) Annual Determination.--Except as provided in subsection (a) (3) (i) or (ii), the President shall determine the actual amount of guarantees to be issued in each fiscal year of this program, with the amount of guarantees to be made available based on the level of immigration to Israel and Israel's financial needs in absorbing the immigrants. Such determination is to be based on an assessment of need, and not on foreign policy considerations. The President shall submit such determination to the Congress by November 1 of each fiscal year during the pendency of this program.

(2) Carryover of Authority.--If less than the full amount of guarantees authorized to be made available in a fiscal year is issued to Israel during that fiscal year, the authority to issue the balance of such guarantees shall extend to any subsequent fiscal year ending on or before September 30, 1996.

5/18

5/18

1147

(d) SUSPENSION.--

(1) Authority to Suspend.--If, at any time, the President determines that the Government of Israel, directly or indirectly, on or after the date of enactment of this Act, has engaged in new construction activity in the administered territories that the President determines is inappropriate, the President may, subject to the conditions set forth in this subsection, suspend the issuance of all or part of the additional loan guarantees not yet issued under this section in the fiscal year in which this determination is made. New construction shall not be interpreted to include necessary infrastructure needed for the general use of the Arab and Jewish population, nor to needed medical and educational facilities open to the Arab and Jewish populations, nor to security-related infrastructure, nor to scattered dwellings built to accommodate expanded families of those persons living in the territories. This provision shall not be applicable to land and property owned by Jews in such territories prior to May 14, 1948.

(2) Procedures for Suspension.--Any such suspension shall be in accordance with the following procedures:

(A) The President shall not suspend the issuance of additional loan guarantees under this subsection until submitting to the Speaker of the House of Representatives and the President Pro Tempore of the Senate his determination to do so, including the basis for such proposed suspension.

(B) Such proposed suspension shall not become effective until 60 calendar days after the date of submission of such determination, and shall become effective then only if the Congress does not enact, within such 60-day period, a joint resolution prohibiting such suspension.

(C) Any such joint resolution shall be considered in the Senate in accordance with the provisions of section 601(b) of the International Security Assistance and Arms Export Control Act of 1976.

(D) For the purpose of expediting the consideration and enactment of joint resolutions under this subsection, a motion to proceed to the consideration of any such joint resolution after it has been reported by the appropriate committee shall be treated as highly privileged in the House of Representatives.

... of the Program.--In the event that the

6/18

6/18

1147

5

President suspends the issuance of additional loan guarantees under this subsection, and Congress does not disapprove such suspension by joint resolution, the issuance of additional loan guarantees in the pertinent fiscal year under the program established by this section may be resumed only if the President determines and so reports to Congress, that the reasons for the suspension have been resolved.

(e) USE OF GUARANTEES.--No part of any loan for which guarantees are issued under this section may be used for projects or activities in geographic areas which were not subject to the administration of the Government of Israel before June 5, 1967.

(f) GOODS AND SERVICES.--Congress expects that, within the twelve months following each issuance of the guarantees authorized hereunder, the amount of U.S. goods and services purchased for use in or with respect to the country of Israel will be increased over such amounts purchased within the prior 12 months in an amount at least substantially equal to fifty percent of the principal amount of loans actually made and guaranteed during such fiscal year.

(g) REPORTING REQUIREMENT.--Not later than October 1, 1992, and semiannually thereafter, the Secretary of State shall submit a report to Congress concerning--

(1) the manner in which the loans made pursuant to this section are being used;

(2) the degree of compliance by the Government of Israel with the terms and conditions set forth in this section;

(3) the progress Israel is making with the economic and financial reforms referred to in subsection (b);

(4) the extent of Israel's creditworthiness and ability to repay the loans made under this section; and

(5) the extent to which United States companies are participating in the guarantee program in accordance with subsection (f).

(h) TIMING OF GUARANTEES.--Each loan guarantee issued under this section shall guarantee 100 percent of the principal and interest payable on such loans. Subject to the conditions set forth in this section--

(1) loan guarantees shall be made in such increments as the Government of Israel may request;

such increment shall be

7/18

7/18

1147

6

obligated and committed within 30 days of the request therefor; and

(3) the issuance of the guarantee for each such increment shall occur within 60 days of such request, unless a later date is selected by the Government of Israel.

(i) TERMS AND CONDITIONS.--

(1) Each loan guarantee issued under this section shall guarantee 100 percent of the principal and interest payable on such loans.

(2) The standard terms of any loan or increment guaranteed under this section shall be 30 years with semiannual payments of interest only over the first 10 years, and with semiannual payment of principal and interest on a level payment basis over the last 20 years thereof, except that the guaranteed loan or any increments issued in a single transaction may include obligations having different maturities, interest rates, and payment terms if the aggregate scheduled debt service for all obligations issued in a single transaction equals the debt service for a single loan or increment of like amount having the standard terms described in this sentence. The guarantor shall not have the right to accelerate any guaranteed loan or increment or to pay any amounts in respect of the guarantees issued other than in accordance with the original payment terms of the loan. For purposes of determining the maximum principal amount of any loan or increment to be guaranteed under this section, the principal amount of each such loan or increment shall be --

(A) in the case of any loan issued on a discount basis, the original issue price (excluding any transaction costs) thereof; or

(B) in the case of any loan issued on an interest-bearing basis, the stated principal amount thereof.

(j) APPLICABILITY OF FOREIGN ASSISTANCE ACT AUTHORITIES.-- Section 223 of the Foreign Assistance Act of 1961 shall apply to guarantees issued under subsection (a) in the same manner as such section applies to guarantees issued under section 222 except that subsections (a), (a) (1), (g) and (j) of section 223 shall not apply to such guarantees and except that, to the extent section 223 is inconsistent with the Federal Credit Reform Act of 1990, that Act shall apply. Loans shall be guaranteed under this section without regard to sections 221, 222, and 238(c). Notwithstanding section 223(f), the interest rate for loans guaranteed under this section may include a reasonable fee to

8/18

8/18

1147

7

with financing under this section in the event the borrower elects not to finance such costs or fees out of loan principal. Guarantees once issued hereunder, shall be unconditional and fully and freely transferable.

(k) FEES.--Notwithstanding any other provision of law, fees charged for the loan guarantee program under this section--

(1) shall be an aggregate origination fee equal to the estimated subsidy cost of the guarantees issued under this section, calculated under the Federal Credit Reform Act of 1990;

(2) may be adjusted so that the amount due annually reflects any reestimate of the subsidy cost of the guarantees issued under this section, except that any such reestimate must be approved in advance in an appropriations Act;

(3) shall include an amount for the administrative expenses of the Agency for International Development in administering the program under this section, which amount shall be paid to such agency and merged and consolidated with funds appropriated for "Operating Expenses of the Agency for International Development"; and

(4) the origination fee shall be payable to the United States Government on a pro rata basis as each guarantee for each loan or increment is issued, and the administrative fee charged shall be at the actual estimated cost for each fiscal year, payable to the United States Government by the Government of Israel within 30 days of issuance of the guarantees in such fiscal year.

ADMINISTRATION REVISED LEAHY-KASTEN LEGISLATION
(3/14/92: 10:00 a.m.)

LOAN GUARANTEE PROGRAM FOR ABSORPTION
OF IMMIGRANTS IN ISRAEL

Sec. ____ (A) AUTHORITY TO ISSUE GUARANTEES.--

(1) In General.--Subject to the terms and conditions of this section, during the period beginning April 1, 1992 and ending September 30, 1997, the President is authorized to issue guarantees against losses incurred in connection with loans to Israel made as a result of Israel's extraordinary humanitarian effort to resettle and absorb Jewish immigrants into Israel from the republics of the former Soviet Union and Ethiopia.

(2) Fiscal Year Levels.--Subject to subsection (c) (2), and in addition to any other authority to issue guarantees for such purposes, the President is authorized to issue guarantees in furtherance of the purposes of this section. The total principal amount of guarantees which may be issued under this section during any fiscal year shall be as follows:

(A) Fiscal Year 1992.--Subject to paragraph (3), the principal amount of such guarantees made available in fiscal year 1992 may be up to \$1,000,000,000.

(B) Fiscal Years 1993-1996.--The principal amount of such guarantees made available in each of fiscal years 1993 through 1996 may be up to \$2,000,000,000.

(C) Fiscal Year 1997.--The principal amount of such guarantees made available in fiscal year 1997 may be up to \$1,000,000,000.

(3) Guarantees in Fiscal Year 1992.--

(A) Initial Guarantees.--Guarantees are authorized to be made available in fiscal year 1992 for Israel initial as follows:

(1) The principal amount of guarantees designated in paragraph (2) (A) shall be reduced by \$400,000,000, the estimated expenditures by the Government of Israel, directly or indirectly, to complete the construction of housing units and related infrastructure in the occupied territories where such construction was begun prior to January 1, 1992. The housing units referred to in this clause are the up to 5,500 units estimated by the U.S. Government to have been started by that date. The President shall determine the criteria and standards to identify such units, which shall be specifically identified in accordance with subsection (1)(1).

10/18

-2-

10/18 1147

(ii) Of the principal amount of guarantees remaining after reducing the principal amount in accordance with clause (i), \$300,000,000 should be made available for Israel as soon as possible after enactment and after a loan agreement consistent with this section has been concluded.

(b) ANNUAL CONSULTATIONS.--

(1) Annual Consultations.--It is the sense of the Congress that, as agreed previously between the United States and Israel, the Government of Israel and the United States Government should continue to engage in annual consultations concerning economic and financial measures, including structural and other reforms, that Israel should undertake during the pendency of this guarantee program to enable its economy to absorb and resettle immigrants from the former Soviet Union and Ethiopia into Israel and to accommodate the increased debt burden that will result from loans guaranteed pursuant to this section. Such consultations should be completed--

(A) for fiscal year 1992, as soon as possible, with a view toward their completion within 30 days of the date of enactment of this Act; and

(B) for each of fiscal years 1993 through 1997, as soon as possible in each fiscal year, with a view toward their completion by October 31 of each such fiscal year.

(2) Report.--Not later than 15 days after the completion of the consultations referred to in paragraph (1) of this subsection, the President should submit a report on such consultations to Congress which should include--

(A) the specific economic and financial measures that Israel intends to undertake to enable its economy to absorb and resettle immigrants from the former Soviet Union and Ethiopia and to accommodate the increased debt burden that will result from loans guaranteed pursuant to this section; and

(B) the timetable Israel intends to follow in implementing these measures.

(c) DETERMINATION OF ANNUAL GUARANTEE LEVELS.--

(1) Annual Determination.--Except as provided in subsection (a)(3)(A), the President is authorized to determine the actual amount of guarantees to be issued in each fiscal year of this program, with the amount of guarantees to be made available based among other things on the level of immigration to Israel, Israel's financial needs in absorbing the immigrants, and whether Israel has engaged in construction or other activities inconsistent with this section or with any related understanding or agreement reached between the United States and Israel. The President should submit such determinations to the Congress by December 31 of each fiscal year during the pendency of this program.

(2) Carryover of Authority.--If less than the full amount of guarantees authorized to be made available in a fiscal year is issued to Israel during that fiscal year, the authority to issue the balance of such guarantees shall extend to any subsequent fiscal year ending on or before September 30, 1997.

(d) SUSPENSION OR TERMINATION.--

(1) Authority to Suspend or Terminate.--If, at any time, the President determines that the Government of Israel, or any private entity or individual in any way or to any extent funded, supported, sponsored, subsidized, directly or indirectly by the Government of Israel, on or after the date of enactment of this Act, has engaged in new construction activity, or the placement or purchase of housing units or related infrastructure or other buildings of any type, whether temporary or permanent, in the occupied territories or has acquired, leased or set aside additional land for new settlements or expansion of existing settlements, or has made new or additional improvements of lands already acquired or set aside, and if the President determines that any such activity is inappropriate, the President may, subject to the conditions set forth in this subsection, suspend or terminate the provision of all or part of the additional loan guarantees not yet issued under this section. Construction activity that the President may consider to be inappropriate shall be, inter alia, housing and related infrastructure beyond the 5,500 units referred to in subsections a(3)(A)(i) and 1(1) and general infrastructure construction.

03/14/92 12:29

202 647 2782

STATE LEG. AFF.

12/18

-4-

12/18

1147

(2) Procedures for Suspension or Termination.--Any such suspension or termination shall be in accordance with the following procedures:

(A) Upon making a determination to suspend or terminate the provision of loan guarantees, the President shall submit to the Speaker of the House of Representatives and the President Pro Tempore of the Senate his determination to do so, including the basis for such suspension or termination.

(B) Such a suspension or termination shall cease to be effective if Congress enacts, within 30 days of submission, a joint resolution authorizing the assistance notwithstanding the suspension or termination.

(C) Any such joint resolution shall be considered in the Senate in accordance with the provisions of section 601(b) of the International Security Assistance and Arms Export Control Act of 1976.

(D) For the purpose of expediting the consideration and enactment of joint resolutions under this subsection, a motion to proceed to the consideration of any such joint resolution after it has been reported by the appropriate committee shall be treated as highly privileged in the House of Representatives.

(3) Resumption of the Program.--In the event that the President suspends the provision of additional loan guarantees under this subsection and Congress does not enact a joint resolution pursuant to paragraph (2)(B), the provision of additional loan guarantees under the program established by this section may be resumed only if the President determines and so reports to Congress that the reasons for the suspension have been resolved or that the resumption is otherwise in the national interest.*

(e) USE OF GUARANTEES.--No part of any loan for which guarantees are issued under this section may be used by the Israeli Government or any private entity or individual in any way or to any extent funded, supported, sponsored or subsidized, directly or indirectly, by the Government of Israel on or after the date of enactment of this Act, for construction activity or the placement or purchase of housing units or related infrastructure or other buildings of any type, whether temporary or permanent, in the occupied territories, or to acquire, lease, or set aside additional land for new settlements or expansion of existing settlements or for new or additional improvements of lands already acquired or set aside in geographic areas which were not subject to the Government of Israel before June 5, 1967

03/14/92 12:30

202 847 2782

STATE LEG AFF.

13/18

1147

-5-

(f) **GOODS AND SERVICES.** --Congress expects that, within the twelve months following each issuance of the guarantees authorized hereunder, the amount of U.S. goods and services purchased for use in or with respect to the country of Israel will be increased over such amounts purchased within the prior 12 months in an amount at least substantially equal to fifty percent of the principal amount of loans actually made and guaranteed during such fiscal year.

(g) **REPORTING REQUIREMENT.** --Not later than December 1, 1992, and annually thereafter, the Secretary of State shall submit a report to Congress concerning--

(1) the manner in which the loans made pursuant to this section are being used;

(2) the degree of compliance by the Government of Israel with the terms and conditions set forth in this section or any related agreement;

(3) the progress Israel is making with the economic and financial reforms referred to in subsection (b);

(4) the extent of Israel's creditworthiness and ability to repay the loans made under this section; and

(5) the extent to which United States companies are participating in the guarantee program in accordance with subsection (f).

NOTE: SUBSECTIONS (h), (i), (j), AND (k) MUST BE REVIEWED BY OMB, AID, AND TREASURY PRIOR TO PROVIDING COMMENTS. THIS NEW LEGISLATION WOULD BE ACCEPTABLE TO THE ADMINISTRATION ONLY IF THERE ARE NO ADVERSE BUDGETARY IMPLICATIONS (E.G., WITH RESPECT TO THE FEDERAL CREDIT REFORM ACT OF 1990) THAT ARE NOT REIMBURSED BY ISRAEL UP FRONT. FOR INSTANCE, THE 150 ACCOUNT MUST BE HELD HARMLESS. ADDITIONAL LANGUAGE MAY BE NEEDED TO ESTABLISH AN EFFECTIVE MECHANISM TO ENSURE THIS RESULT.

[(h) **TIMING OF GUARANTEES.** --Each loan guarantee issued under this section shall guarantee 100 percent of the principal and interest payable on such loans. Subject to the conditions set forth in this section, loan guarantees shall be made in such increments as the President may determine.

(i) **TERMS AND CONDITIONS.** --

(1) Each loan guarantee issued under this section shall guarantee 100 percent of the principal and interest payable on such loans.

(2) The standard terms of any loan or increment guaranteed under this section should be 30 years with semiannual payments of interest only over the first 10 years, and with semiannual payment of principal and interest on a level payment basis over the last 20 years thereof, except that the guaranteed loan or any increments issued in a single transaction may include obligations having different maturities, interest rates, and payment terms if the aggregate scheduled debt service for all obligations issued in a single transaction equals the debt service for a single loan or increment of like amount having the standard terms described in this sentence. The guarantor shall not have the right to accelerate any guaranteed loan or increment or to pay any amounts in respect of the guarantees issued other than in accordance with the original payment terms of the loan. For purposes of determining the maximum principal amount of any loan or

increment to be guaranteed under this section, the principal amount of each such loan or increment shall be --

(A) in the case of any loan issued on a discount basis, the original issue price (excluding any transaction costs) thereof; or

(B) in the case of any loan issued on an interest-bearing basis, the stated principal amount thereof.

(j) **APPLICABILITY OF FOREIGN ASSISTANCE ACT AUTHORITIES.**--Section 223 of the Foreign Assistance Act of 1961 shall apply to guarantees issued under subsection (a) in the same manner as such section applies to guarantees issued under section 222 except that subsections (a), (e)(1), (g) and (j) of section 223 shall not apply to such guarantees and except that, to the extent section 223 is inconsistent with the Federal Credit Reform Act of 1990, that Act shall apply. Loans shall be guaranteed under this section without regard to sections 221, 222, and 236(c). Notwithstanding section 223(f), the interest rate for loans guaranteed under this section may include a reasonable fee to cover the costs and fees incurred by the borrower in connection with financing under this section in the event the borrower elects not to finance such costs or fees out of loan principal. Guarantees once issued hereunder, shall be unconditional and fully and freely transferable.

(k) **FEEES.**--Notwithstanding any other provision of law, fees charged for the loan guarantee program under this section--

... shall be an aggregate origination fee equal to the fees charged for loans issued under this

1518

1147

(2) may be adjusted so that the amount due annually reflects any reestimate of the subsidy cost of the guarantees issued under this section, except that any such reestimate must be approved in advance in an appropriations Act;

(3) shall include an amount for the administrative expenses of the Agency for International Development in administering the program under this section, which amount shall be paid to such agency and merged and consolidated with funds appropriated for "Operating Expenses of the Agency for International Development"; and

(4) the origination fee shall be payable to the United States Government on a pro rata basis as each guarantee for each loan or increment is issued, and the administrative fee charged shall be at the actual estimated cost for each fiscal year, payable to the United States Government by the Government of Israel within 30 days of issuance of the guarantees in such fiscal year.]

(1) BILATERAL AGREEMENTS.--

No guarantees shall be provided by the President pursuant to this section until the President determines that satisfactory agreements have been reached with the Government of Israel regarding the implementation of this section, which should include provisions requiring--

(1) the identification of the specific housing units referred to in subsection (3)(A)(i) and a requirement that they be marked on the ground;

(2) a suitable mechanism to monitor the ending of construction activity in the occupied territories, including on-site inspection, requested by the United States Government;

(3) monthly reports by the Government of Israel containing full information on licenses or other approvals given for private construction activity in the occupied territories; and

(4) appropriate indemnification against any losses that may be incurred by the United States Government.

16/18
1147

DIFFERENCES BETWEEN LEAHY-KASTEN AND BAKER

General Differences

The BAKER proposal is no more than an authorization which gives total discretion to the President to make arbitrary determinations about amounts, whether to provide any guarantees at all, and to delay availability of guarantees for any reason. LEAHY-KASTEN establishes a humanitarian program of guarantees that will be provided based solely on need unless Israel engages in activity inconsistent with the legislation, i.e., "new construction activity the President determines is inappropriate."

BAKER seeks to have Congress enact detailed definitions of behaviors by the Government of Israel or private Israeli citizens that is unacceptable to the Administration, even though many, almost certainly most, Members of Congress do not agree with these definitions.

LEAHY-KASTEN seeks to avoid offensive terminology, while giving reasonable discretion to the President. LEAHY-KASTEN tries to set objective criteria for the determination of annual amounts, where BAKER is totally wide open. In determining whether to suspend, LEAHY-KASTEN simply leaves it to the President to decide what constitutes "inappropriate" construction activity. BAKER seeks to force Congress to endorse in law a set of activities which many of its members do not agree are unacceptable.

Specific Difference 1: Authorization

BAKER: Authorizes a loan guarantee program, but establishes no binding requirement to provide any of it. Whether any guarantees at all are provided is completely up to the President.

LEAHY-KASTEN: "The President shall issue guarantees," subject to all terms and conditions of the legislation. Guarantees are to be given unless the President decides not to do so, based only on determinations about the actual need or Israeli settlement activity the President deems inappropriate.

Specific Difference 2: Treatment of the First Year

BAKER: \$300 million "should be provided as soon as possible after enactment and after a loan agreement...has been concluded." (The last page of the Baker Proposal under "Bilateral Agreements" to see what controversial provisions would have to be negotiated before any guarantees could be provided.) No role for Congress.

LEAHY-KASTEN: Mandates that \$2 billion shall be issued in first year, less Leahy dollar for dollar offset, requires that \$800 million be made available within 30 days, but enables the President to determine how much of the second \$800 million for FY 92 actually is to be made available, based on need, not foreign policy considerations. Congress could vote a different amount than the President determines, but subject to a veto.

12/18
1147

Specific Difference 3: Determination of Annual Amounts

BAKER: The President's determination of the annual amounts to be made available after fiscal 1992 is based "among other things" on need, as well as new construction that the President deems inappropriate. It could be based on anything.

LEAHY-KASTEN: Determination of annual amount is to be based on need, not on foreign policy grounds (precedent: Export section of Farm Bill: CCC credits not to be based on foreign policy considerations.)

Specific Difference 4: Suspension of Guarantees

BAKER: In defining what are grounds for suspension, Baker insists on language defining what constitutes "inappropriate construction activity". Senators simply will not agree to legislate definitions of what is unacceptable behavior.

LEAHY-KASTEN: Simply empowers the President to suspend if determines there has been "construction activity" he deems inappropriate. President has full flexibility. We were prepared to state in report language our understanding of categories of activities the President would deem inappropriate.

Specific Difference 5: Use of the Guarantees

BAKER: Poses exactly the same problem in defining the uses of the guarantees, as in defining the basis for suspension. Detailed language defining what constitutes unacceptable behavior by Israel.

LEAHY-KASTEN: Simply states--for the first time in law--that none of this assistance may be used outside the pre-June 5, 1967 borders by the Government of Israel, directly or indirectly. We were prepared to state in report language our understanding of the activities the President intended to include in this prohibition.

Specific Difference 6: Bilateral Agreements

BAKER: Provides that before any guarantees can be provided bilateral agreements must be negotiated which include provisions that require Israel to agree, among other things, to "a suitable mechanism to monitor the ending of construction activity in the occupied territories..." This means Israel would have to enter into an agreement to end construction activity in the territories, which Baker always said he would not force the Israeli to do.

LEAHY-KASTEN: No provision.

18/18
1147

Specific Difference 6: Permissible Construction

BAKER: Allows no exceptions, even where the construction is for the Arab as well as Jewish populations and unrelated settlements.

LEAHY-KASTEN: Specifically permits construction of security-related infrastructure, hospitals and school for the general Arab and Jewish population, or scattered dwellings needed for expanded families of Jews already living in the territories.

Specific Difference 7: Private Property Owned Before Independence

BAKER: No exemption for private property owned by Jews in the West Bank before May 14, 1948.

LEAHY-KASTEN: Would exempt land and property owned by Jews in West Bank prior to the independence of Israel on May 14, 1948.

Specific Difference 8: Timing of Issuance of Guarantees

BAKER: Allows the President total discretion in the timing of when guarantees can be issued or in what increments. Means that even after guarantees are made available to Israel the President can still delay their issuance and can provide them in tranches of any amount, even amounts which are not financially viable.

LEAHY-KASTEN: Once the guarantees are made available by the President, establishes a timetable for their obligation and issuance in tranches requested by Israel, so that there is no further delay in their use.

אנה

אאא, חוזם: 22229

אל: רהמש/1030

מ-: ווש, נר: 2110, תא: 180392, זח: 0900, דח: ב, סג: סו,

בנבב

סודי/בהול

אל: רוה'מ

שר החוץ

שר האוצר

דע: מצפ'א

נגיד בנק ישראל

מנכ"ל האוצר

מאת: שגריר, ציר כלכלי

הנדון: ערבויות לקליטת עליה

היום (יום ג' 17.3) בשעה 4:30 אחה'צ שעות מקומי נפגש הנשיא עם הסנטורים קסטן וליהי.

בצאתם מהשיחה סנטור ליהי נתן הצהרה קצרה לעיתונות-להלן הצהרתו:

'הפשרה שהקונגרס הציע לנשיא נדחתה על ידו והוא אישית מאוכזב ביותר'.
להערכתו העניין מת. 'יכולנו לעבוד על המספרים אך הממשל רצה הרבה מעבר לזה'. הוא אמר שהוא הולך להתייעץ עם הנהגת הדמוקרטים כאשר למהלכים הבאים.

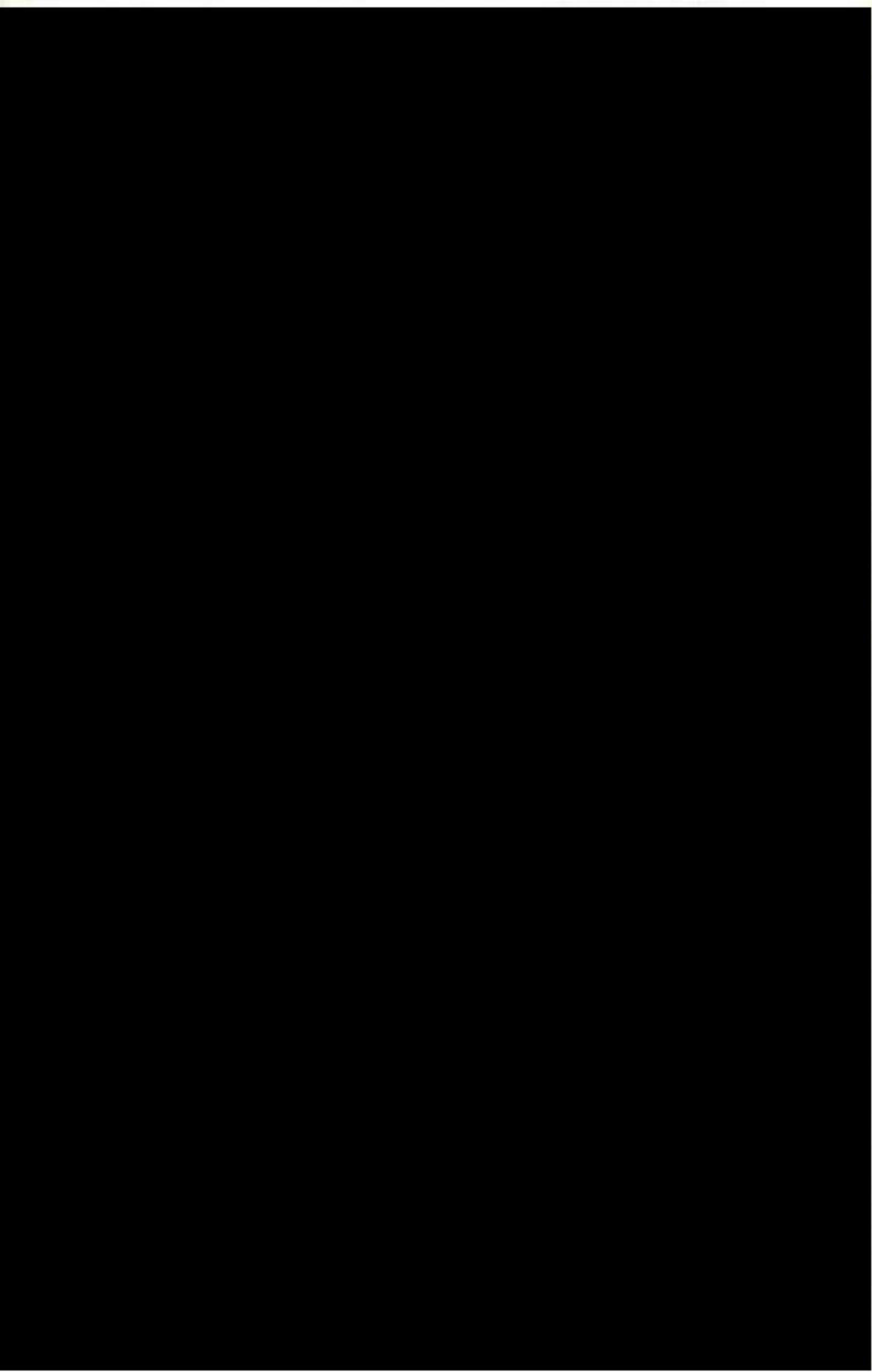
הסנטור קסטן עדין שוקל את מהלכיו למרות שגם הוא התבטא שהשיחה היתה קשה ולא טובה.

מעבר לזה ידוע לנו מעט מאוד על תוכן שיחתם עם הנשיא. ממקור אחר נודע שהצעת הממשל גרסה מתן שיקול דעת מוחלט לנשיא לגבי הערבויות. כלומר שהקונגרס יאשר מסגרת כוללת ביותר לערבויות ישראל והחלטה על המועד ההקף וצורת הערבויות תהיה בלעדית בידי הנשיא.

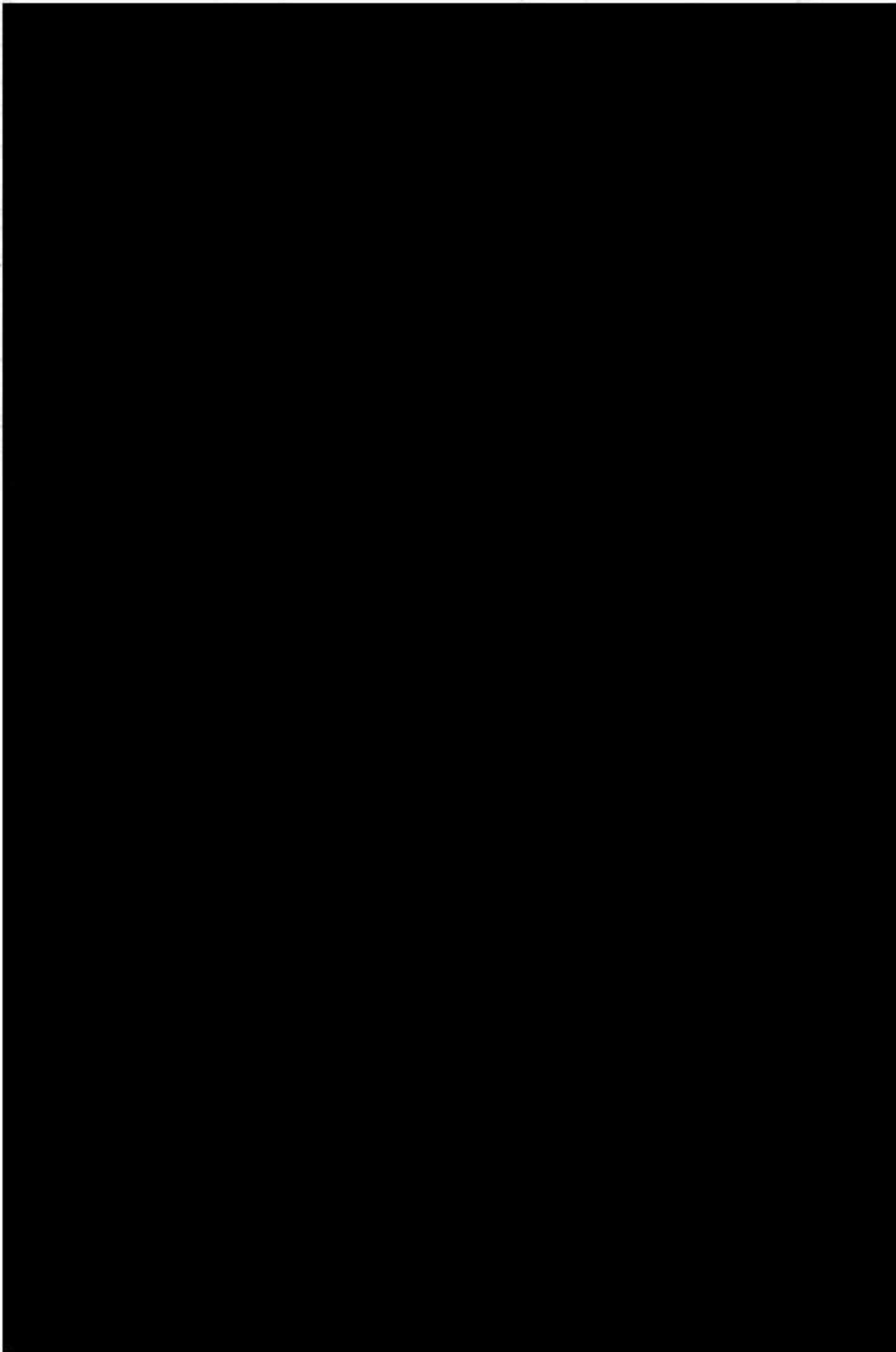
הקונגרס לא יכול להסכים לחקיקה כזו כי היא מרוקנת למעשה את סמכויותיו. הקרב כרגע הוא למעשה בין הממשל לקונגרס. מרגרט טוילר-דוברת מחמ'ד הודיעה היום בצהריים בצורה מפורשת שכל החלטה שלא כוללת הקפאת בניה חדשה לא תהיה מקובלת. מאחר ועמדת הממשל הינה סוחפת הרבה יותר לכן הודעת מחמ'ד אינה רלוונטית.

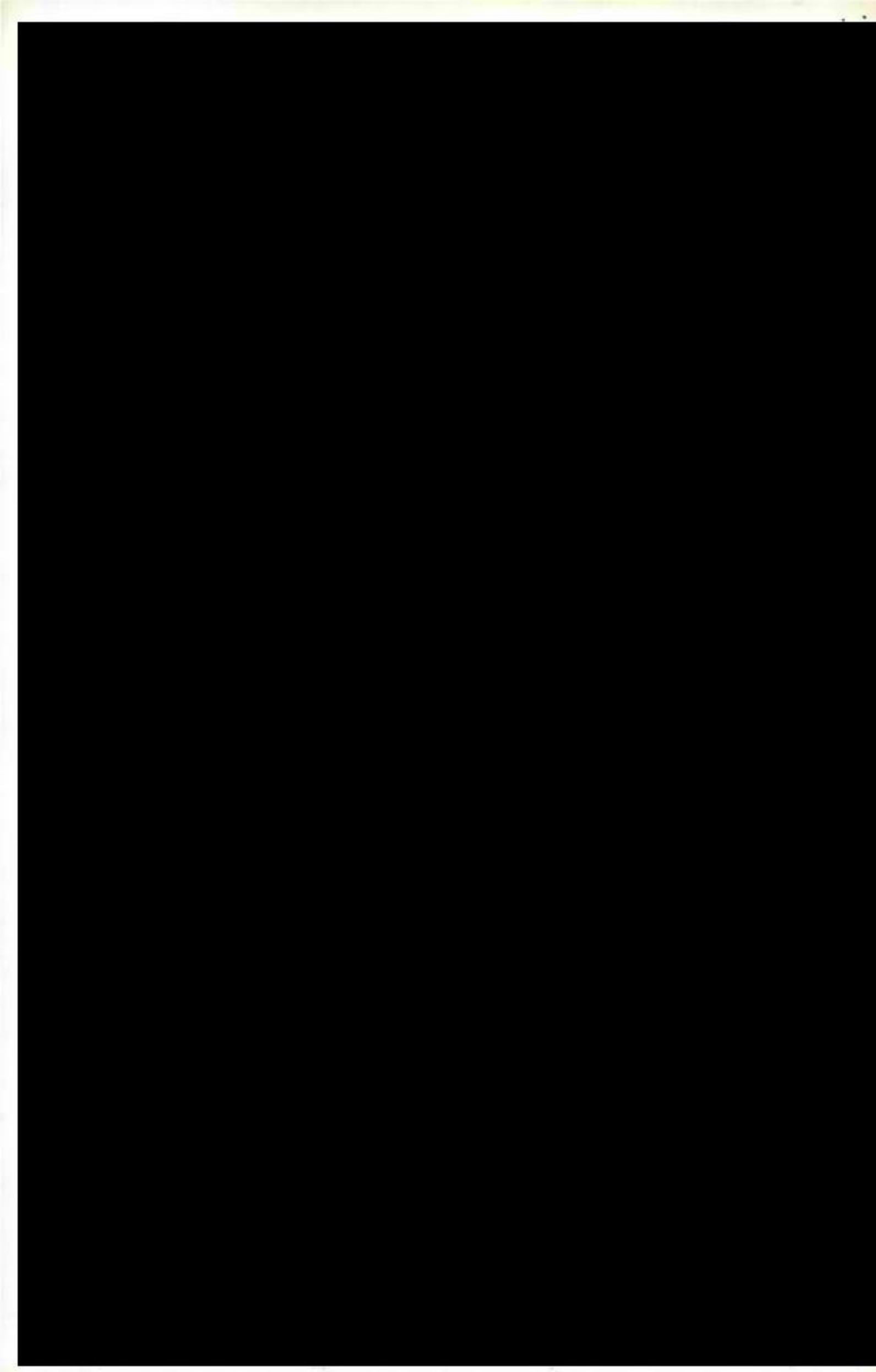
שובל-נויבך.

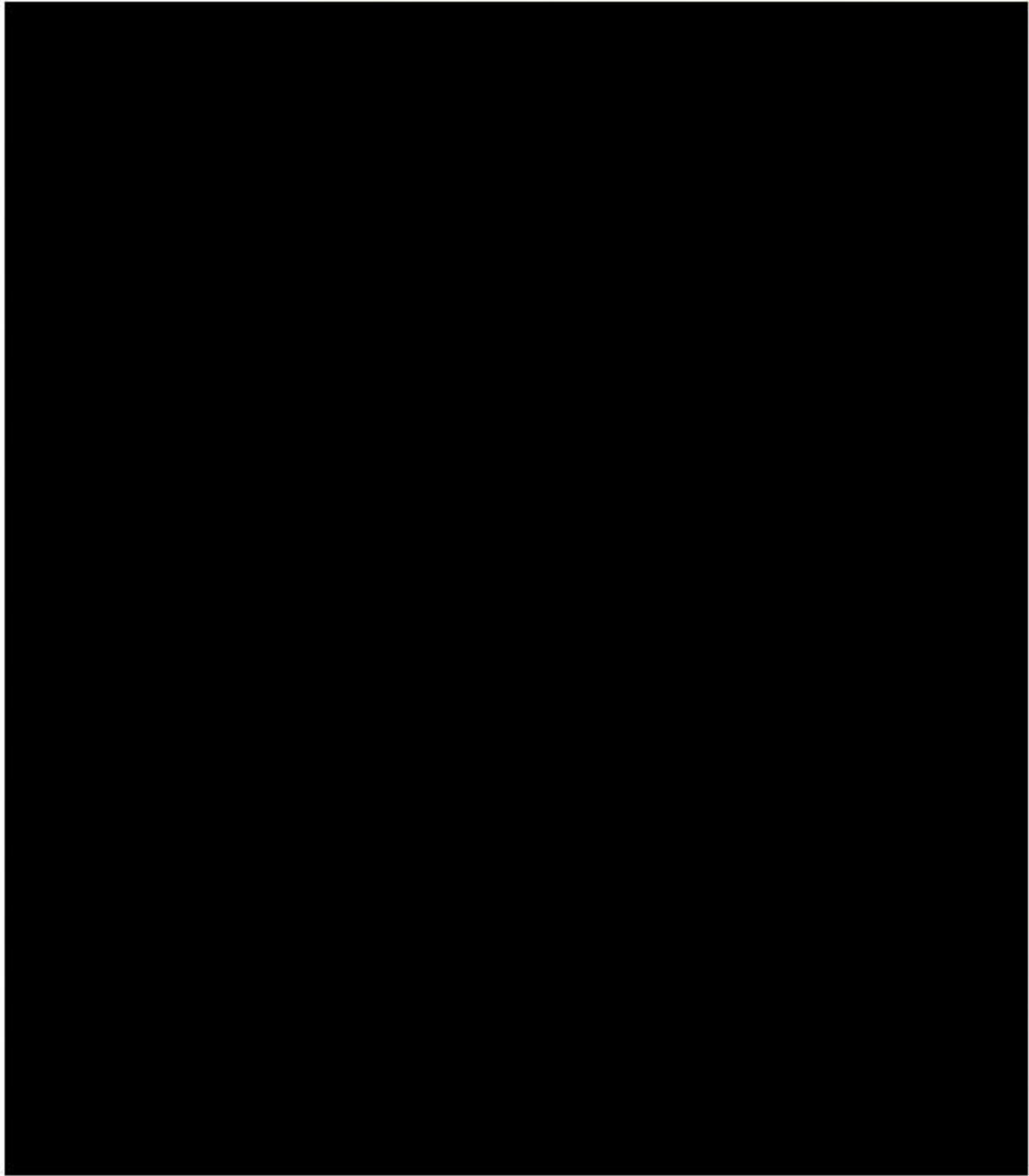
(הערה: מברק זה לא שודר אתמול 17/3 בשעות הערב, מטעמים טכניים)

[Faint, illegible text visible at the bottom of the page, possibly bleed-through or a second page's content.]

אאאא, חוזם: 20049
אל: רהמש/917
מ-: המשדר, תא: 160392, זח: 1733, דח: מ, סג: סב,
בבב
סודי ביותר/מידי
103.41

אל: וושינגטון (גר 2342 לווש).
השגריר, ציר

מאת: מנהל מצפ"א

הנדון: מכירות מטוסי F/15 לסעודיה

1. היקף המכירות המתוכנן של מטוסי F/15 לסעודים ואיכותם המתקדמת ביותר של מערכותיו מעוררים דאגה רבה.

2. שומה עלינו לתת את הדעת לגיתן לעשות בנסיבות הקיימות כלפי המגזרים השונים (ממשל, קונגרס, תקשורת, יהודים). רשמנו לפנינו את יוזמתו של הקונגרסמן מל לוויין ומספר מאמרי מערכת, שעל פי רוב היו טובים מבחינתנו בהצביעם על הסתירה בין מדיניות הבק'ן של הממשל לבין נטיותיו להתיר עסקות גדולות של נשק (קונבציונלי) לאיזור מזה'ת. סביר להניח שהנושא יעלה בעת ביקורו הנוכחי של שהב"ט בושינגטון. עם זאת נודה להערותיכם על הנייר הרצ'ב שהוכן במצפ"א בעקבות דיונים פרלימנריים בנושא ולהמלצותיכם לקווי פעולה.

3. חבריקו-נא.

להלן הנייר:-

א. נתונים

1. עפ"י רשימת 'יעבץ' עולה שבכוונת האמריקאים למכור 72 מטוסים מדגם F/15 לסעודיה לפי החלוקה הבאה - 48 מדגם E, 24 מדגם H.

תוספת זו תכפיל סד'כ של מטוסי F/15 ותעמיד אותו על סך 150 לעומת 60 ערב מלחמת המפרץ.

2. דגם E הוא הדגם המשוכלל ביותר בסדרת מטוסי F/15. עד כה נמצא בשמוש ח"א האמריקאי בלבד וטרם נמכר לאף מדינה זרה. המטוס הוא דו-מושבי (טייס ומפעיל מערכות) למטרות תקיפה אויר-קרקע; בעזרת מכ"ם חדיש ביותר (LANTIRN) ניתן להפעילו בכל מזג אויר ביום ובלילה; טווח פעולתו 680 מייל; ניתן לתדלקו באויר והוא יכול לשאת 10,000 ק"ג פצצות וחמוש אחר.

3. דגם H הוא בבחינת דגם 'על הנייר' שמעולם עוד לא יוצר וכל הידוע הוא

א/נכ"ס
1/2

שמדובר בגרסת יצוא הבאה של דגם E אך כמטוס חד-מושבי.

4. לפי כתבה ב'דיפנס ניוז', עולה שהסעודים כבר הגישו בקשה לרכוש המטוסים. לפי ידיעה לא מאושרת זו, הממשל עתיד להגיש הבקשה לאשור המכירה לקונגרס לקראת סוף מרס ש.ז.

5. בממשל ובקונגרס יש התולקים על העיסקה ומתנגדים לה. נודע כי ה'ה וולפוביץ ורוס תומכים בה ואילו ה'ה האמריקאי מתנגד לה שמא תימסר טכנולוגיה מתקדמת לגורמים לא אמריקאים. חבר הקונגרס מל לוויין כבר אסף יותר מ-60 חתימות מעמיתיו למכתב המתנגד לעסקה.

6. עקב המשבר הכלכלי, הפיטורים ההמונים המקיפים מגזרי משק רבים, חברי הקונגרס נתונים ללחץ כבד, הבא מאיזורי הכחירה שלהם שנועד להבטיח תעסוקה. בהעדר הזמנות מאיים מקדונל דוגלאס בסגירת קו היצור של F/15 בעיר סנט לואיס. נראה כי המפעל יסתפק גם באספקת כל דגם שיחבקש מסדרה זו ובלבד לקיים את קו היצור. סגירת קו יצור איננה גם באינטרס של ה'ה האמריקאי.

7. בפיהם של חברי קונגרס אכן חוזר הטעון כי מחמת החשש לפיטורים ואובדן מקומות עבודה לא יתנגדו לעסקה המוצעת. מאז נובמבר שעבר נהלו אנשי מקדונל דוגלאס מסע בקונגרס לטובת העיסקה. בין השאר קיימו ביוזמתם שיחה עם חבר הקונגרס ברמן וטענו לפניו כי המדובר בדגם F 'בלבד' שהוא דגם ירוט ועליונות אורית חד-מושבי המצויד במכ"מ APG-70 אך לא ה-LANTIRN. החברה ציינה גם כי תתחזק המטוסים. בעיקר טענה כי היה והעסקה לא תאושר, אזי ירכשו הסעודים מטוסי טורנדו נוספים מתוצרת בריטית גרמנית ואיטלקית.

ב. הצעות לפעולה וטיעונים

1. עלינו להחמיד להתנגד עקרונית לעסקה המוצעת שכן היא מציבה סיכונים כבדי משקל מול ישראל הנגזרים מ:-

-הקניית יכולת תקיפה טובה מאוד וכושר פעולה לטווחים ארוכים לחה'א הסעודי.

-מסירת טכנולוגיה מתקדמת שחלקה איננה מצויה בידי ישראל.

-גידול במרכיב הכמותי של ה-F-15 שבידי סעודיה.

כנוסף יש לציין כי עיסקות אמל'ח בהיקף גדול בשעה זו עלולות:

-לפגוע באוירת המו'מ במדיני.

-לשבש מהלכים לבק'נ באזור ובעיקר לכרסם באמינות ארה'ב בכוון זה (בעיני מדינות האזור וספקיות נשק אחרות).

-לגרור לחידוש מרוץ החימוש הקונבנציונלי ויעודדו את מגמת הפרולiferציה של טילים בליסטיים ונשק אסטרטגי.

2. בשיחות יש להצביע על מחויבותו של הממשל לשמירת יתרונה האיכותי של ישראל, שנכללה שוב במכתב הבטחונות מה-18/10/91.

-מעבר לעירעור מאזן הכח בין ישראל ומדינות ערב, אפשר להתייחס למשמעויות העיסקות מבית (בתוך סעודיה) ובמישור האיזורי.

אספקת 72 מטוסי F-15 לסעודיה (מהם 48 מדגם E), לא זו בלבד שהינה מעבר לצרכי ההגנה הלגיטימיים של סעודיה, אלא יש גם לעיסקה פוטנציאל כדי לערער יציבות פנימית ואזורית.

פלישת עיראק לכווית (והאיום המיידית באותה עת על סעודיה) הוכיחו שאספקת אמל"ח מסיבית לסעודיה ולמדינות המפרץ איננה ערובה מספקת לביטחונן.

יתרה מכך, אחד הלקחים המרכזיים בעקבות המלחמה הינו שגם לאחר תבוסת עיראק, נותרה בעינה ההזדקקות של סעודיה והמפרציות למטריית הגנה האמריקאית.

זרימת אמל"ח אמריקאי/מערבי בכמויות גדולות לסעודיה ולמפרציות מעודדת את תהליכי ההתחמשות של איראן ומגבירה את מרוץ החמוש האזורי.

מכירת נשק אמריקאי/מערבי למדינות ידידותיות במפרץ ובמזה"ת צריכה איפה להיות מעוגנת בתכנית בטחון אזורית כוללת שתביא בחשבון צרכי הגנה לגיטימיים, אי פגיעה ביציבות פנימית ואזורית ובקרה על היקף וסוג הנשק.

3. לנוכח המתון השורר במשק האמריקאי מתעורר החשש שבקונגרס לא ירצו לסכל כליל את עסקת המטוסים. על כן יש כיעד מינימום לנסות להפחית את מרכיבי האיום הטמונים בעסקה תוך התמקדות על שני מישורים - עקור ופיצוי.

א. עקור : יש להצביע בפני האמריקאים על תומרת הסכנה הכרוכה במסירת דגם E המשוכלל ביותר ולשכנעם להסתפק בדגמים פחות מתקדמים של מטוסי F-15 מדגם C/D/F שביצועיהם וסכנתם קטנים יותר. בהקשר זה החשש מפני נפילת טכנולוגיה אמריקאית מתקדמת מוחש ומוכח: לדוגמא ידוע על עריקת טייס סעודי עם מטוסו F-15-F לסודאן בתקופת ההמתנה שלפני המלחמה במפרץ. המטוס אמנם הוחזר לסעודים (מן הסתם לא לפני שנבחן כהלכה) אך הטייס נשאר בסודאן וכנראה חושאל אף הוא.

לחילופין, ניתן לבקש מהאמריקאים שאם אכן יספקו את דגם E, יש להמנע מאספקת רכיבי אוויוניקה משוכללים המעניקים למטוס את יתרונו האיכותי. (בעיקר מדובר במערכת מכ"ם ומערכת לייזר להנחיית פצצות). ניתן להגביל את האיום של המטוס גם ע"י הצבתו בשדות תעופה מסוימים, תוך אסור מפורש על פריסת המטוסים בבסיסים קרובים לישראל.

ב. פיצוי : במקביל לדרישה לעיקור האיום ניתן לדרוש מהאמריקאים פיצוי לישראל כדי שיהיה ביכולתה להתמודד עם הסכנה שבאספקת המטוסים. בעיקרו פיצוי זה צריך שיהיה מורכב ממערכות נשק משוכללות היכולות לשמש מענה לאיום שמציבים מטוסי ה-F/15E.

4. מוצע לפתוח מערכת הסברה מבוקרת עוד קודם הגשת הבקשה הרשמית לאשור העסקה בקונגרס. עיתוי מוקדם זה עשוי אולי לחזק המתנגדים לעסקה כבר בשלבים המוקדמים שלה ולגרום להם לנסות ולבחון חלופות אחרות. במסגרת הפעילות נגד מכירת המטוסים אנו מציעים לתדרך קבוצה נבחרת של חברי קונגרס על משמעויות האיום הטמונה בעיסקה ובמקביל לקיים תדרוך דומה לקבוצה מצומצמת של פרשנים ובעלי טורים. במסגרת קונצפטואלית לטיעונים נגד העסקה יש לעמוד על הסתירה שבעמדת הממשל הדוגלת בבקרה ובהגבלת מכירות נשק אך בפועל מהווה את הגורם המרכזי במכירות נשק לסעודיה בשווי של כ-15 ביליון דולר מאז פרוץ המשבר במפרץ.

עד כאן .

מצפ"א

16 במרץ 1992

חפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצפא, סולטן, @ (מקשת/משחבט)

סססס

טופס פרוק

סווג:	1/18
תאריך וזמן תעבור:	9.3.92
פס פרוק:	114
הפסוד:	1049

טכ"ל - א. בכעור, טכנולוגיה, מנהל מעמ"א, מנהל תעבורה, לנסעים בלבד 111

דע:

אסמ

פאת: הציר, רושינגטון.

מכתב - מיוק

פגישת בני קרוין ופר הנכליין עם המזכיר.

אני מצרף לידועתכם תרומת מקוצרת של פגישת בני קרוין ופר הנכליין עם המזכיר, חסוב להקפיד שדבריהם אלה לא יוגשו לעיתונות.

אנא ימנהגו
אשר ימנהגו
אשר ימנהגו

מ. שולח,
באריה

1 תפוז
2 אבא
1 מנחם

תפוזיה:

MEMCON

1049

The following are notes from a debriefing of a meeting between Shoshana Cardin, Malcolm Hoenlein and Secretary of State James Baker III on March 6, 1992. None of the Secretary's aides were present. Shoshana and Malcolm characterized the meeting as very intense with much eye contact. So intense that they stopped taking notes!

Shoshana: I want to report to you the results of our Conference of Presidents meeting yesterday. The community is frustrated, angry and we can't understand. The Administration seems unyielding; everyone is tense; and there is erosion in both relationships: the Jews and the Administration, and the U.S. and Israel. Some of us think the Jewish community has been written off by the Administration. We were also upset by the recent UN resolution referring to occupied Palestinian territories.

2/4

Baker: The UN resolution slipped by us, I didn't like it either. I constantly repeat that we have never waived on the Israeli security, but it does not get printed because it's not good copy.

Baker raised the issue of discretion and said the Administration is committed to pursue longstanding policy on settlements.

Malcolm: Called attention to the editorial in the Wall Street Journal.

Baker: I have here 49 editorials, only 2 express pro-Israeli positions including the WSJ. The rest support us. Even the Jewish Community is divided.

Shoshana: We are united on loan guarantees, specifically including the American Jewish Congress. They have authorized me to tell you so.

Baker: Time after time the Israelis have surprised me with the settlements. Let me say with every bit of feeling I can muster: "Never read the pursuit of U.S. policy as abandonment of Israel." I have difficulty accepting a letter of assurance. We want a deal but can't accept anything that appears to permit growth of settlements. We cannot accept the idea of 1000 new housing starts.

Baker: Your friends may be able to move legislation but there will be a veto. We found the votes in September and we can do it again.

Shoshana: We are committed to seeing the Loan Guarantees.

Baker: My 1-2222-1 proposal does not require that Shamir says he'll freeze settlements. If Shamir will sign immediately, they can get the \$10 billion. We would get this through Congress with no problems whatsoever.

Shoshana: The Senators are drafting legislation that meets 90% of your requirements. Can't you compromise on the other 10%?

Baker: I haven't seen such legislation. I don't know what you are talking about. I've heard \$800 million, \$500, \$300; one year, 1 1/2 years. I have no comment about something I haven't seen.

Shoshana: You should distinguish between Political Settlements and Security.

Baker: We do make that distinction. But Shamir will have to cross the line if there are to be any loan guarantees. I understand that with no loan guarantees, there will be no foreign aid bill and that aid to the CIS would be in jeopardy, but that's our firm decision. If you think I'm tough, you should see my mentor and his visceral response to settlements.

Shoshana: You said in September if the Peace Process was moving, you would compromise.

Baker: I never made that commitment. Just the six points. There was no other commitment. When I commit, I carry it out.

Shoshana: The humanitarian issue is being ignored.

Baker: Israel must decide if the Soviets Jews are more important than settlements and must cross the line.

Shoshana: I'm concerned. You are losing the moral high ground.

1049
3/4

Baker: In 12 years no one has ever questioned my moral compass. There is no change in my commitment to Israel, but we will stick to U.S. policy. I want to avoid a war.

Shoshana: It may come to that. Israel came 90% of the way and you won't go 10%.

Baker: I don't see what you're talking about.

Shoshana: Deductability.

Baker: No comment.

Shoshana: Scoring: Israel will pay.

Baker: They said that in September.

Shoshana: The 1000 cap

Baker: We can't accept that because it means more housing starts.

1049
4/4

~~למנהל~~

~~אורה~~

ירושלים, 5 במרץ 1992

לכבוד

מזכיר הממשלה, מר אליקים רובינשטיין
✓ מנכ"ל משרד ראש הממשלה, מר יוסי בן אהרון
מנהל מצפ"א, משרד החוץ, מר נויק למדן
ראש אגף התקציבים, משרד האוצר, מר דוד ברוזט,
היועץ הכלכלי לרזה"מ, מר שמואל סלבין.

~~למנהל
מזכיר הממשלה
מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מנהל מצפ"א
ראש אגף התקציבים
היועץ הכלכלי לרזה"מ~~

הנדון: הבטחות שר החוץ, דוד לוי למזכיר
המדינה ליימס בייקר לדווח על
פעילות התנחלויות - פגישה בין
היועץ הכלכלי בשגרירות ארה"ב -
הנצי קלרק לבין עמוס רובין

מצ"ב סיכום פגישה שנחקיימה ב-2.3.92 ביוזמתו של הנרי קלרק.
במרכז פגישה זו עמד נושא הבטחות שר החוץ ומלוויו על ידינו.

ב ב ר כ ה,
עמוס רובין

4.3.92

עמוס דוכי

סיכום פגישה עם הנרי קלרק ביום 2.3.92 במשרדי בבנק

מר הנרי קלרק - היועץ הכלכלי של שגרירות ארה"ב וג'ודית גרבר "מזכירה שנייה" בשגרירות.

הנרי קלרק - לא באנו עם Demarch, עם הוראות, אלא להיפגש איתך בתפקידך החדש, כמשנה לנגיד. הסברתי שלא מוניתי כמשנה אלא כמנהל בכיר, חבד בהנהלה הבכירה.

בתשובה לשאלה במה אני עוסק נתתי כדוגמה את הנושא של מעורבות הממשלה בתהליך הצמיחה המזורזת הנחוצה לקליטת העלייה.

השיחה עברה לעניין הסיוע הממשלתי - מענקים, ערבויות... ציינתי הצורך במאמץ רציני יותר בגיוס משקיעים בחו"ל - המטה לקידום השקעות שהוקם ע"י נסים.

קלרק הזכיר שבארה"ב עוסקים בכך ה-states ולא הממשל הפדרלי. קלרק אמר שחבל שעניין הערבויות נופח בחשיבותו. ציינתי החשיבות של הסינגל לסקטור הפרטי. קלרק אמר שאם הנושא לא היה מנופח היה היקף הסיוע הרגיל של ה-3 מיליארד + התוספות למיניהן, בגדר סימן חיובי מספיק.

אמרתי שנפגעת מרינונים (inuendos), כאילו ישראל התחמקה ממילוי התחייבויות לוי לביקר.

לדעתי, הפרשנות שלי להבטחות לוי היתה והינה לגיטימית. בזמנו, כשעמדנו בקשר באשר למילוי ההבטחות הבהרתי מה אנחנו רואים כהתחייבות לספק ומה איננו רואים כך וגם לא יכולים מבחינה אובייקטיבית לספק. התרשמתי אז שאחה קבלת את עמדתי, בשלב מאוחר יותר לא רק אתה חדלת משאלות נוספות אלא גם מחמ"ד - במרץ 91 לאחר שקבל תשובות נוספות משובל - החליט להסתפק בתשובות ולאשר את הערבויות ("400").

אע"פ כן החלו להגיע טענות - לא מזוהות - כאילו אנחנו נמנענו מלספק את התשובות המובטחות. - לא טענות שיש מחלוקת על הפרשנות, לא פנייה

רשמית אל ממשלת ישראל ואפילו לא פנייה בלתי רשמית חוזרת אלי - אלא שמוטות בלבד.

ניסיתי פעם לעמת את דייויד אהרון מילר במקור לטענות הללו אך הוא התמם ואמר שאין לו יד בענין.

קלרק - פנינו מלכתחילה בחיפוש אחר אינפורמציה למשרד האוצר, ואני חושב שבסופו של דבר חלק הועברו אליך לתשובה, אבל מכל מקום התשובה באה ממשרד האוצר שעל חלק מהשאלות - מה ששיך לישראל בתחומי הקו הירוק הם ענו ולגבי שאלות אחרות הם לא יכולים לענות.

רובין - תשובות סופקו לגבי הבנייה הפיזית.

קלרק - כן, הדרכת אותנו איך למצוא הנתונים הפיזיים בפרטומי למ"ס.

רובין - מוסר לנו את הנייר על סטטיסטיקה של בנייה ביש"ע מ-29.1 ומסביר בעית GDP-GNP והחלטת סיקרון לבסוף לכתוב זאת במפורש.

קלרק - נוכח הגידול הרב ב-91 היה מקום לציין זאת במפורש בדיווחי למ"ס.

רובין - צריך לזכור כי כ-1% מכלל התחלות הבנייה, לא היתה חריגה משמעותית גם ב-91 ביש"ע. צריך לשמור על הפרספקטיבה.

קלרק - זה נכון לגבי התחלות בפועל ממש.

רובין - לחזור לעניין הבטחות לוי.

1. Settlement activity - הפרשנות שלי היתה לפעילות בנייה פיזית, בין צבורית בין פרטית, נוכח העובדה שגם בנייה שאינה יזומה ע"י הממשלה זוכה לסיוע כספי מצד הממשלה.

2. ובאשר ל- סיוע כספי ממשלתי - נוכח הרקע של דוד לוי כשר השיכון - הוא היה מורגל במונח סיוע כספי הניתן למשתכן באזורי הפתוח כולל יש"ע וזאו עפ"י מצבו הסוציו-אקונומי.

קלרק - כאן התחילה הבעייה.

רובין - כיוון שמחמ"ד רצה משהו אחר, משהו, שאנחנו לא חשכנו שהבטחנו, וכן גם לא ניתן לספק (תקציבים), אנחנו כן יכולים לספק נתוני אקס- פוסט אחרי עיבוד מיוחד שיעבור חוזה חוזה. זאת משום שגם החוזים חוצים את הקו. לא הייתי מוכן להתיחס לכוונות ולתוכניות שאיני יודע מידת התממשותן.

אמרת בזמנו שלא ניתן נתונים תקציביים - גם לו היו לנו - משום שלא הבטחנו זאת עפ"י פרשנותי אבל ניתן טכנית לספק נתוני אקס-פוסט.

קלרק - נכון שקבלנו תשובה לגבי הבנייה הפיזית אם כי בפיגור ניכר ואקס-פוסט, אך כאשר פנינו לגופים שונים במדינת ישראל לגבי נתונים הקשורים בהתחלות במונחי ערך (value), לא נענינו.

רובין - אני חוזר ומציין שאנחנו לא הבטחנו לספק נתונים כספיים על פעילות התנחלותית אלא רק על סיוע ממשלתי כספי לפעילות כזו. מישהו היה צריך לכרש את התחבובות לוי ואני לקחתי על עצמי. אני הבהרתי זאת בזמנו ואני חוזר על זאת עכשיו.

קלרק - לדעתנו לא זו היתה פרשנותו של בייקר.

רובין - לגיטימי שלבייקר תהיה פרשנות משלו אבל אי אפשר לטעון שזה נכתב כך. לא לזאת היתה הכוונה מהצד שלנו. היו תנאים אחרים - ישירים שנכללו בהסכם הערבות, הם פורטו לצורך מעקב ואכן בוצעו ונבדקו ע"י AID ו-GAO.

קלרק - מכתב לוי היה תנאי, אמנם חיצוני, למתן ערבות 400.

רובין - התברר מהר כי יש חילוקי דיעות לגבי מהות ההבטחות. זה היה ברור גם בבירורים בינינו. אתה לא המשכת מעבר לנקודה מסוימת.

קלרק - זה משום שאתה היית מאוד ברור לגבי נתונים שבקשנו ולא היית מוכן לתת.

רובין - ובמרוץ התברר שאכן הסטיט-דפרטמנט רוצה יותר אינפורמציה, לשאלות ספציפיות כגון כבישים וישובים חדשים. בנוסף לחידוש השאלות לגבי חקציבים עבור יש"ט. ענינו דרך שובל לשאלות על הכבישים וישובים חדשים. לשאלות שאתה בקשת ולא יכולנו לענות, לא ענינו גם דרך שובל ובכל זאת, מזכיר המדינה החליט, ע"ס האינפורמציה שספקנו ולמרות שלא ענינו כל שאלותינו, לאשר את הבקשה ל-400 מיליון. למרות זאת, כמה חדשים אחר כך התחלתי לשמוע שלא עמדנו בהבטחות.

קלרק - אנחנו לא שמענו ממחמד שהם שבעי רצון וקבלנו הנחיות להמשיך ולנסות לברר אינפורמציה שלא נתקבלה ממך ומשובל.

רובין - אבל לא פנית אלי.

קלרק - משום שידעתי את תשובתך מקודם, וזה לא מה שהבנו ממכתב לוי. פנינו למשרד החוץ, הם לא הרגישו בנוח וניסו לשלוח אותי אליך - אבל לא פנית משום שידעתי עמדתך. ניסינו לפנות גם לאלי רובינשטיין בצדדים הפוליטיים אבל לאלי תמיד היו ניירות דחופים יותר... במשך אותו זמן ניסינו גם את רעיוןך לגבי EXPOST ופנינו למשרד השיכון. הם לא היו מוכנים לאמר לנו שום דבר על השטחים ומעט מאוד על מה שקורה בצד הזה של הקו הירוק.

רובין - בינואר 91 פנה השגריר לאלי רובינשטיין ואני הוכנסתי לתמונה ועמדתי אחכם בקשר ואח"כ דרך שובל לרוס. היה מקוח לצפות שאם מחמד אינו מרוצה יחזור ויפנה אלי. בהיעדר פנייה כזו ומאחר שהערבות אושרה לא היה מקום להבין שהנושא נשאר פתוח ובכל זאת התחלתי לשמוע את הרינונים. אני נפגעתי מזאת אישית.

קלרק - הפרשנות שלנו היתה שונה. התחושה במחמ"ד היתה שישראל לא עמדה בהתחייבויות כפי שנמחמ"ד הבינו אותן וזו פגישה ראמינות של ממשלת ישראל.

רובין - אבל לא היתה שום פנייה קובלנה רשמית מצדכם ל-לוי, לאליקים, לממשלה, אלי.

קלרק - YOU ARE QUITE RIGHT. למעשה, כאשר ה-GAO היה כאן, ושאל לגבי ממוש התחייבויות מכתב לוי הפנינו אותם לווישינגטון רחוב סי משום שאיננו יודעים מה חשב בייקר.

רובין - להראות לך מה כתוב בדוח GAO? - "אנשי מחמד נמנעו (DECLINED) מלהיפגש עם אנשי GAO לצורך משורה על נושא התחייבויות לוי".

קלרק - הקריאה שלי של מכתב לוי כוללת אינפורמציה על סיוע כספי. רובין - אכן, ובחומר שהעביר אמנון ספרן מאגף התקציבים ל-AID היתה אינפורמציה על הסיוע הכספי למשתכנים באזורי פתוח, כולל יש"ע. קלרק - אני ניסיתי לקבל פירוט של חלוקת יש"ע על פי אזורי סיוע ולא הצלחתי לקבל אינפורמציה זו.

רובין - חגל, על זה אפשר לקבל נתונים מפורטים. זוהי אינפורמציה על זכאות (entitlement) שמביאים לידיעת הצבור ואין מניעה לקבל אותה. קלרק - הרושם שלי היה שדברים שאינם כנראה נחשבים לסודיים במדינות רבות נמנעו מאיתנו.

רובין - מעניין. לגבי הזכאות אפשר היה ואפשר גם היום לקבל את האינפורמציה. מעולם לא ידעתי ולא חשבתי שאחה מעוניין בתוספת אינפורמציה מהסוג הזה. אני שמעתי ממך על אינפורמציה אחרת שאתה רוצה ואני לא מסוגל לספק - תקציבים לשטחים.

קלרק - יש התחייבות במכתב לוי לא לתת סיוע מיוחד למתישבים בשטחים (ולודא זאת, היה הגיון לבדוק אינפורמציה על סיוע לפי אזורים וישובים).

רובין - אכן לא ניתן סיוע מיוחד ואתה יכול לבדוק ולודא. הזכאות נקבעת בדרך כלל עם התקציב. העברנו לכם את הזכאויות בתקציב 91. ועכשיו נקבעו זכאויות חדשות לשנת 92.

קלרק - להיות הוגן, לא חזרתי אליך אבל עשינו נסיונות אין ספור אצל נציגים אחרים וההתרשמות שלנו היתה שאנחנו חודרים לטריטוריה שלגביה ממשלת ישראל חושבת שזה ענינה הפרטי ולא ענינה של ארה"ב.

רובין - אחזור ואבהיר - לגבי נתונים תקציביים כוללים לגבי יהודה שומרון עזה - לא רק שאין כאלה בנמצא גם לו היו, ממשלת ישראל לא ראתה עצמה מחויבת להציגם. אבל, לגבי הזכאויות איני רואה שום בעיה להיענות לבקשה לפירוט נוסף מעבר לזה שניתן בזמנו.

כמו כן ניתן, טכנית, לספק נתונים כספיים כוללים אקס-פוסט, על ההוצאה ביש"ע עפ"י עיבוד מיוחד של כל חוזה בנפרד.

אין מקום לערב בין 2 הנושאים - זכאויות ENTITLEMENTS שניתנו לכם ואפשר לפרט וסכום הוצאות בדיעבד שאפשר להכין, מול תקציבים כוללים מראש לגבי יש"ע שגם אינם בנמצא וגם לא התחייבנו לתת.

קלרק - ועדיין חבריך במשרדי הממשלה נמנעו מלתת אינפורמציה כזו.

רובין - חבל שלא פנית חזרה אלי.

קלרק - התחושה שלי היתה שאנשים שונים בממשלה לא רצו לספק לנו אינפורמציה על סיווג אזורי ועל תוכניות בניה שנמסרו לחברי כנסת ולא הצלחנו לקבל. הייתי חוזר אליך ומציק לך, לו חשבתי שתספק לי אינפורמציה כזו.

רובין - לא היות צריך להציק לי לגבי פירוט הזכאויות. הרי עשיתי אבחנה ברורה מראש בין זכאויות לבין תקציבים וכן אבחנה בין תקציבים שאי אפשר משום שאין, לבין הוצאות אקס פוסט שניתן לעבד.

לו פנית אלי יכולתי לעזור.

קלרק - באוגוסט, כאשר התקרבונו ליום השנה לדיונים, ונוכח ההבטחה של לוי לדיווח תקופתי ונוכח הבקשה הנוספת ל-10 בליון, באנו למשרד החוץ והם לא נתנו לנו תשובה.

רובין - האם היתה לכם פנייה רשמית בכתב למשרד החוץ?

קלרק - לא.

רובין - חבל שלא פנית שוב אלי.

קלרק - לא היה צורך לחזור אליך משום שמה שרצית לתת - בניה פיזית - ניתן היה למצוא בפרסומי הלמ"ס.

רובין - אבל יכולתי להוסיף אינפורמציה גם על הזכאויות אם היה לך עניין בהוספת פירוט.

קלרק - למה משרדי החוץ והאוצר לא הסכימו לספק לנו אינפורמציה זו אם לדבריך היא קיימת וניתן לספק.

רובין - אני לא ידעתי ולא שמעתי לא על בקשות מצדך ולא על סירוב להיענות אליהן.

קלרק - במהלך 1991 היו שינויים בזכאויות. קראנו עליהן בעתון וניסינו לברר פרטים ולא הצלחנו.

רובין - אכן היו מידי פעם שינויים בסיווגם של ישובים בישובי פתוח על פי הרמות השונות. לאו דוקא בשטחים. זה קורה תחת לחצים פוליטיים לגבי ישובים בישראל גופא (אור עקיבא ואחרים).

קלרק - חבל להמשיך לדבר על 400 המיליון. המשחק אבל עדיין פתוח לגבי 10 ביליון. מה יהיה לגבי זה. האם את הנושא הזה הורשת ליורשך.

רובין - יש סיכום ביני לבין יורשי שבנושאי חוץ כולל הערבויות אני
אמשיך בטפול עבור משרד ראש הממשלה. אני לא יכול להתימר לדבר עכשיו
בשם הממשלה אבל אפשר להבהיר קודם כל מה בכלל מצוי. שאלה נפרדת היא
אם ממשלת ישראל תרצה לספק כל חומר שהיא יכולה לעבד ולהמציא.
- נתוני בנייה פיזית - מצויים.
- זכאויות - מצויות וחבל שלא קבלת אותן בפירוט שרצית.
- נתונים תקציביים מראש - אין.
- נתונים כספיים בדיעבד, לא מוכנים אוטומטית אבל אפשר להכין אותם
לפי דרישה.

קלרק - אכן חבל שלא חזרתי אליך משום שהלחץ של מחמד עלינו לקבל
אינפורמציה הוא אדיר.
מעביר את השיחה לנושאי הון סיכון. דברנו על הערוצים השונים
של השתתפות הממשלה בסיכון.

אוהב' /

אאא, חוזם: 2264

אל: רהמ"ש/112

מ-: וושינגטון, נר: 8, תא: 020392, זח: 1117, דח: מ, סג: שמ,

ככב

שמור / מידי

אל: מנהל מצפ"א

דע: משנה למנכ"ל-וושינגטון/השלום

מאת: עתונות וושי' /

ערבויות

להלן מעתונאי (אמין) ששוחח עם הקונכ"לית האמריקנית במז-ירושלים, מולי וויליאמסון, שהייתה בושינגטון בחופשה פרטית:

וויליאמסון סיפרה שבדיון פנימי שהיה להם במחמ"ד, בו עלה גם נושא הערבויות והתננייה להתנחלויות, אמרה וויליאמסון לממונים עליה כי הפיקוח (MONITORING) על התחלות בניה והקמת התנחלויות חדשות הוא כמעט בלתי אפשרי, ובודאי שהקונסוליה לא תוכל לעמוד בו במצב כוח האדם העומד לרשותה. עוד סיפרה וויליאמסון שהיא הזהירה הממונים עליה, שגם אם יוקם מנגנון פקוח כזה, יהיה זה מתכון בטוח לחיכוכים מתמשכים ובלתי פוסקים עם ישראל.

לדברי העתונאי, מנימת דבריה ותוכנם ניכר היה שוויליאמסון מתנגדת לכל הגישה הנ"ל ורואה הרעיון כולו במורת רוח.

רוח ירון

קשר שלום-תפ: ממנכל

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא

סססס

אנס' 2

אאא, חוזם: 3784
אל: רהמש/154
מ-: המשרד, תא: 020392, חז: 1343, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור/מיד

עבור: לשכת רוהמ-אורן
103.30

אל: מ/מנכ"ל שלום-רושינגטון

מאת: מנהל מצפ"א

הנדון: קונגרס: חובת דיווח

1. בהמשך רצ"ב חילופי מברקים מאתמול (3.1) ביני לבין הציר לקונגרס המדברים בשם עצמם.

2. בוודאי תרצה לשוחח עם הציר לקונגרס וגם עם השגריר בנדון ולהבהיר את חובת בדיווח על עניינים חיוניים לעבודת המשרד והמערכת.

3. להלן שלי לציר קונגרס:

מכתב מוברק- 103.55
אל: רושינגטון-ציר לקונגרס

דע: לשכת השר

הנדון: ערבויות-דיווח

על פי העתונות, קסטן ולייהי מחקרבים לעסקת פשרה בנושא הערבויות ועומדים להגישה למזכיר בייקר מחר (2.3). נא לדווח בפרוטרוט. לא ייתכן שהתקבל בשבוע שעבר מידע חלקי מהדוברת (על סמך שיחות עם כתבים ומקורות יהודיים), מקצינ הקישור (שיחת לארי סמית עם השגריר) ומהציר (בעקבות שיחה עם הח'מ) ולא נקבל מלה ממך, כאשר עיקר הפעילות (שימוע של ליהי והנסיונות להגיע לפשרה) מתרחשת בסנט.

מנהל מצפ"א

עד כאן

4. להלן תשובתו של הציר לקונגרס:-

(קשר העבירוונא חוזם 3,1013 נר 2 מוש)

מכתב - מוברק

שמור/בהול

אל: מנהל מצפ"א
מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: שלך חוזם 127 מה-1.3.9

1. בעבר התרעתי על מגפת ההדלפות אשר הפכה את דיווחי לנחלת הציבור.
2. טובת הענין הרגיש, בו אנו עוסקים, מחייבת שמירה על חסיונם של הדיווחים.
3. הפקידים הסורחים הנגועים במגיפה מספקים נשק ליריבי הערבויות.
4. כל עוד המגפה פושח, אינני מחכוון לפגוע בעניין ע"י התעלמות ממנו.
5. השגריר מקבל דיווח על פעולותי בנדון.

יורם אטינגר

עד כאן

2 במרץ 1992

קשר/שלום - חפ: ממנכל

חפוצה: @ (רהמ), שדח, מנכל, מפכל, בן יעקב, @מצפא

סססס

א/יורי

אאאא, חוזם: 33707

אל: רהמש/1875

מ-: בוסטון, נר: 126, תא: 280292, זח: 1414, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: ווש, מצפ'א

דע: שגריר, ציר

מאת: הקונכ'ל בוסטון

הנדון: עדות בייקר

1. בא. צהרים עם פרופ' נדב ספרן מאוניברסיטת הרברד, ביקש להפנות תשומת ליבנו לנתוחו את עדות בייקר.

2. לדבריו, עלינו להסתכל מעבר למוקד הנוכחי (ערובות / התנחלויות) על שתי נקודות עקריות בדבריו:

א. התחייבות ללא סייג לבטחון ישראל.

ב. היות הסיוע השנתי ללא תנאי.

3. לדעת ספרן, החוקר את יחסי ישראל ארה"ב מזה 40 שנה וכתב ספרים ומאמרים רבים בנושא לא נאמרו דברים מסורשים מעין אלו ע"י אף מזכיר מדינה ועוד בעדות בפני ועדת החוץ בסנט ולא בארוע תקשורתי או צבורי כלשהו.

4. המלצתו הינה לא להתייחס לדברים כעת אלא לתת להדי העימות הנוכחי לשקוע ולראות קטעים אלו בעדותו כנכסי צאן ברזל לעתיד.

יעקב לוי.

תפוצה: שח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שחבט), מצפא, רביב, הסברה, בן אבו, תפוצות

סססס

HOUSE OF REPRESENTATIVES
WASHINGTON, D. C. 20515

JOAN KELLY HORN
SECOND DISTRICT
MISSOURI

January 30, 1992

Prime Minister Shamir
The Knesset
Jerusalem
Israel

Dear Mr. Prime Minister,

Thank you very much for taking time from your busy schedule to meet with me. The meeting was very informative and I appreciated hearing your insights and comments.

We had a wonderful visit to your country and we are looking forward to visiting it again in the future.

Cordially,

Joan Kelly Horn

אובי

אאאא, חוזם: 28227

אל: דהמש/1554

מ-: וושינגטון, נר: 589, תא: 240292, זח: 1554, דח: ב, סג: בל,

בכבב

בלמ"ס/כהול

אל : מנהל מצפ"א

דע : לשכת רה"מ, לשכת שר האוצר,

ציר כלכלי-כאן

מטה השלום - וושינגטון

מאת : ק.לקונגרס, וושינגטון

הנדון : הופעת המזכיר בפני ועדתו של הקונגרסמן אובי

1. הבוקר (24/2) הופיע המזכיר בפני ועדת המשנה לפעולות זרות בראשות הקונגרסמן אובי. הופעתו היא במסגרת ההצגה השנתית של הממשל את נושא סיוע החוץ.

2. להלן ההתייחסות לנושא הערבויות במהלך השימועים הבוקר.

3. על התייחסות המזכיר לנושאים אחרים שמוענינו (חרם ערבי, מכירות נשק) נעביר סיכום בנפרד.

4. א. אובי בדברי פתיחה -

מעונינים לפתור בעיית הערבויות

WE WERE ON THE ISSUE SO FAR WITH YOU, AND HOPE WE'LL REMAIN TOGETHER.

כדי לאפשר לנו למלא המשימה, יש למלא מספר תנאים :

1. שלא תהיינה הוצאות נוספות למשלם המיסים האמריקני. ANY UPFRONT COST ימומן ע"י מקבלת הערבויות.

2. מתן הערבויות יצטרך לשקף הסכם מלא בין הממשל לישראל לגבי פעילות ההתנחלויות כפי שאמרתי כבר ביום ו' שעבר (בשמועים) ככל שאני רוצה לסייע לקליטת יהודי ברה"מ אינני מעוניין

TO UNDERMINE U.S. POLICY AND TO HELP THE EXPANSION OF THE SETTLEMENT POLICY.

שכן, אם ישראל יכולה להוציא 1 ב' דולר או 2 ביליון דולר לפי נתונים אחרים, על ההתנחלויות, היא איננה צריכה 2 ביליון דולר לשנה מארה"ב.

ב. המזכיר בעדות הכתובה - לא הזכיר את נושא הערבויות.

ג. חלק השאלות והתשובות

אובי -

לגבי מו"מ לשלום במזה"ת, השאלה העולה איננה ויתור על כל שטחים (יו"ש ועזה) אלא שאלת הקפאת פעילות ההתנחלויות שהיא שאלה שונה לחלוטין. אני מבקש לתת לך ההזדמנות TO NAIL IT DOWN בייקר

אתה צודק. ארה"ב לא נוקטת עמדה זו. ארה"ב קוראת למו"מ על בסיס 242 ו-338. בידי הצדדים להחליט, על מה ישאו ויתנו במו"מ, וכן הפרשנות להחלטות אלה. אנו במצב שאנו רואים שהצדדים מוכנים לשאת ולתת לראשונה פנים אל פנים, מזה 40 שנה. היום ב-10.00 התחדשו השיחות.

אובי

כל SUSPENSION של ההתנחלויות יצטרך לכלול כל פעילות ולא רק בניית בתים כדי שה-SUSPENSION יהיה אמין AND I HOPE YOU'LL STICK YOUR GUN ON IT ייטס

לא ברור לו האם הבין את דברי אובי לפיהם ההקפאה של ההתנחלויות תכלול כל פעילות.

בייקר - גם אני לא הבינתי ולכן לא נידבתי תשובה.

אובי - כוונתי היא שההקפאה אין פירושה רק הקפאת בניית בתים אלא גם בניית תשתית (לצורך התרחבות) כמו כבישים, ביוב, מים, כלומר גם שירותים לאותן יחידות דיור. איננו מבקשים מישראל לוותר על זכותה לחדש ההתנחלויות אם השיחות ימוטטו.

ייטס - נראה לי שפרשנות אובי איננה רק DEEP FREEZE אלא התחלת ה-ICE AGE. הם צריכים כבישים למשל לבטחון. אולי עלינו לבדוק עמך, האם אתה (בייקר) מבקש הקפאה? ואם כן, לכמה זמן? האם לאורך כל המו"מ (למשל מה יקרה אם המו"מ יתמוטט לזמן מסויים. האם ההקפאה תשאר בעינה?)

בייקר - לא השתמשתי במינוח "הקפאה" מאחר ו-"IT HAS A BUZZ WORD CONNOTATION. אנחנו עדיין במו"מ עם ממישראל ואין לי כוונה לנהל מו"מ עם הוועדה אלא עם ממישראל. הממשל הזה, תומך מאוד בהגירת היהודים ואיש לא עשה יותר בנושא מאשר הנשיא וממני במאמצים ומו"מ עם ממברה"מ לשעבר. אנו חומכים בעקרון של סיוע לקליטה. עם זאת, אנו מאמינים שאם אנו מוסיפים באופן משמעותי לסיוע המסיבי שאנו נותנים כבר לישראל מידי שנה בסך"ג של 3-4 ב' דולר, נעשה זאת על בסיס מדיניות ארה"ב מאז 67' (בה החזיקו ממשלים דמוקרטים ורפובליקנים כאחד) כלומר, אמרנו שנתמוך בערבויות של 2 ביליון דולר ל-5 שנים אם יהיה HALT OR AN END לפעילות ההתנחלויות. לממישראל הנוכחית בעיות עם זה. יש להם עקרונות ועמדות (כמו גם לנו). אמרנו שנתמוך אם כן, FOR A LESSER AMOUNT אם יהיה HALT AND END TO NEW CONSTRUCTION אמרנו שנסכים לתמוך לגבי התחלות הבנייה שהיו

ב-1/1/92, אבל אם נסכים לכך, נרצה לראות איזשהו הסכם של FUNGIBILITY לגבי עלות השלמה בניות אלה מסכום הערבויות. זה איפה שאנחנו עומדים. אולם לא סוכם עדיין דבר.
 כפי שאמר אובי, ישנה עדיין שאלת התשתית; והאם זו פעילות התנחלויות המנוגדת למדיניות ארה"ב. חושב שכן אולם יש לפנינו עדיין דרך להתקדם. מטשל זה מוכן לתמוך בערבויות עד ל-2 ב' דולר לשנה ל-5 שנים PROVIDED THERE IS A HALT OR END למדיניות ההתנחלויות. הברירה היא בידי ישראל. אנחנו עדיין נושאים ונותנים ואיננו רוצה להמשיך בפרטים.
 פנה לייטס ואמר שאלתך טובה.
 לארה"ב מחוייבות TOTAL AND UNWAIVERING לבטחונה של ישראל.
 כלומר, כשאתה שואל למשל לגבי כביש או פעילות לצרכי בטחון, לא נפגע בבטחון ישראל ואין זו פעילות התנחלויות.

ייטס - נניח שתסכימו עם ישראל עפ"י התנאים שציננת ותופיע תלונה שישראל
 ---- הקימה התנחלות. האם תפסיקו הערבויות? או האם תבקשו את הכסף בחזרה?

בייקר - לארה"ב תהיה הזכות להפסיק הערבויות (TERMINATE SUSPEND)
 ---- בנקודה זו, אם תהיה הפרה של ה-TERMS OF THE LEGISLATION.
 לא חושב שנבקש בחזרה כסף. זה לא יהיה APPROPRIATE.

ייטס - בטוח שתופענה תלונות כאלה. האם יהיה מיכניזם לבדיקת תלונות כאלה.

בייקר - הערבויות ינתנו בחלקים, יהיה DISCRETION של ה-EXECUTIVE BRANCH
 ---- ולו"ז שהממשל יחשוב שיהיה נכון. זאת, כמובן, אלא אם לתלונה לא יהיה חוקף. מאחר ואנו נותנים לישראל מעל ומעבר, את הערבויות, זכותנו לכך, במיוחד אם משלם המיסים האמריקני יטול על עצמו סיכונים (כי לא חושב שתהיינה השלכות כספיות).

סמית - מדוע אתה מתעקש על הקפאה כאשר אתה לא מציב כל תנאים כלפי הערבים.
 ---- (למשל הפסקת מכירת נשק לערבים) זה מו"מ לטובת צד אחד.

בייקר - בהחלט אין זה כך. התנגדותנו להתנחלויות היא מאז 1967.
 ---- איש לא מבקש מאתנו 10 ב' דולר כסיוע נוסף מעבר ל-34 ב' דולר כל שנה WITH NO STRINGE ATTACKED. בזאת הסתיימה תשובתי.
 התקיימו חילופי דברים לא נעימים בין סמית לבייקר, לאחר שסמית טען שבייקר מסרב לחשיב לו.

ייטס - מבקש להבהיר למען הרקורד. אמרת שישראל מקבלת הסיוע הרגיל ובנוסף
 ---- לכך סיוע של 10 ב' דולר. אינך מתכוון לכך?

בייקר - התכוונתי לערבויות (לא לסיוע הכספי).

ייטס - לדברי כל הכלכלנים שהעידו בשימועים ביום ו' שעבר, הערבויות לא
 ---- יעלו כסף נוסף לארה"ב.

בייקר - יתכן שזה נכון ויתכן שלא. זה תלוי ב-ULTIMATE REPAYMENT.
 ---- כוונתי היא שאם ארה"ב צריכה לאשר הערבויות, זכותה לדעת לגבי נושא שהיא מתנגדת לו מאז 1967.

אובי - לסיכום השימועים

NOT TO BE PREASSURED OR PUSHED BY TIMING בנוגע לערבויות, דוחק במזכיר
אל לו למזכיר לתמוך בפעולה חקיקתית עד שלא תושג הסכמה בין ממשלות ארה"ב
וישראל. הוא, אובי, לא ילך לקונפרנס לפני שיושג הסכם כזה.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, מצפא, רביב, מעת, הסברה,
בן אבו, תפוצות, שרהאוצר

סססס

איתם!

26749:חוזם,אאאא

אל:רהמש/1479

מ:-וושנגטון,נר:563,הא:230292,זח:1315,דח:מ,סג:בל,

ככב

בלמ"ס/מידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושנגטון

הנדון: תמליל דבריו של סנטור לאהי, לאחר פגישתו עם מזכיר המדינה, בייקר בנושא הערבויות, ביום שישי

STATE DEPARTMENT STAKEOUT WITH SENATOR PATRICK LEAHY (D-VT)
FOLLOWING HIS MEETING WITH SECRETARY BAKER
REGARDING ISRAELI LOAN GUARANTEES
FRIDAY, FEBRUARY 21, 1992

Q SENATOR, FROM YOUR TALKS WITH THE SECRETARY HOW CLOSE
WOULD YOU SAY THEY ARE TO REACHING AN ARRANGEMENT ON LOAN
GUARANTEES?

SEN. LEAHY: OH, I THINK THAT'S PROBABLY A QUESTION YOU SHOULD
ASK AMBASSADOR SHOVAL WHEN HE COMES OUT AND I RATHER SUSPECT YOU
WILL, BECAUSE IT IS NOT A CASE OF THE SECRETARY NEGOTIATING AS MUCH
WITH ME AS IT IS NEGOTIATING WITH ISRAEL AND VICE-VERSA. I LET THEM
CARRY ON THOSE NEGOTIATIONS. I HAVE MY OWN IDEAS OF WHAT SHOULD BE
DONE AND THEY'RE LEGISLATIVE ONES. LET ME JUST TELL YOU ON SOME OF
THAT. I HAVE GIVEN THE SECRETARY AN EXPANDED LEAHY FORMULA OF WHAT
I THINK COULD BE USED. I AM WILLING TO BRING UP THIS EXPANDED LEAHY
FORMULA IN THE COMMITTEE NEXT WEEK SOMETIME AND BRING IT TO A VOTE.

I SHOULD TELL YOU THAT THE LEAHY FORMULA THAT WOULD BRING IN
THE VOTE WOULD BE VERY, VERY TOUGH. IT'LL GUARANTEE THAT NO US
MONEY WILL BE USED DIRECTLY OR INDIRECTLY ON SETTLEMENTS IN ISRAEL.
AND IT WOULD BE WRITTEN IN SUCH A WAY THAT ISRAEL WOULD HAVE TO
UNDERSTAND THAT IF THEY CONTINUE SETTLEMENTS THEN THEY RISK LOSING
US GUARANTEES. IT'S GOING TO BE FAIR TO US POLICY, IT'LL BE FAIR TO
PEOPLE WHO NEED THE HUMANITARIAN AID, BUT IT'S GOING TO MAKE CLEAR
THAT NO COUNTRY GETS A BLANK CHECK IN AMERICAN FOREIGN AID, WHETHER
IT'S RUSSIA, ISRAEL, EL SALVADOR.

Q (IS IT) TOUGHER THAN THE EARLIER FORMULA?

SEN. LEAHY: I THINK THAT THE FORMULA THAT I HAVE PUT TOGETHER

-- (AUDIO BREAK) -- IT IS TOUGHER THAN ANYTHING THAT I HAVE SPECIFICALLY LAID OUT BEFORE, BUT THE QUESTION IS WE'VE GOT TO GET OFF THE DIME ON THIS. WE DON'T HAVE THE ABILITY TO NEGOTIATE BACK AND FORTH, BACK AND FORTH, LIKE SOME KIND OF A PING PONG GAME. IT'S MY JUDGMENT THAT IF THIS MATTER DOES NOT COME BEFORE MY COMMITTEE AND GET VOTED ON IN THE NEXT FEW DAYS, THEN MY COMMITTEE WILL NOT ACT ON THE FOREIGN AID BILL THIS YEAR AND WE'LL BE BACK TO A CONTINUING RESOLUTION.

SO WE HAVE REALLY REACHED THE MOMENT OF TRUTH. WE EITHER GET THIS MATTER SETTLED, HAVE A VOTE ON THE WHOLE LOAN GUARANTEE ISSUE IN THE NEXT FEW DAYS OF MY COMMITTEE OR, AS FAR AS I'M CONCERNED, THAT ISSUE IN THE COMMITTEE AT LEAST, IS OVER FOR THE YEAR AND WE'LL GO ON TO OTHER MATTERS. NOW WE'LL HAVE A PLAN WHICH WILL MAKE IT VERY CLEAR -- IT WILL BE ISRAEL'S CHOICE, BUT THE CHOICE IS, IF YOU'RE GOING TO HAVE FURTHER SETTLEMENTS, THEN YOU RUN THE REAL RISK OF LOSING US GUARANTEES.

Q SENATOR, AS I UNDERSTOOD YOUR PREVIOUS FORMULA, IT ALLOWED FOR SPENDING ON SETTLEMENTS, BUT IT SIMPLY DEDUCTED THAT AMOUNT FROM THE LOAN GUARANTEES.

SEN. LEAHY: THE ONLY --

Q IT SOUNDS LIKE YOU'VE GIVEN THAT UP.

SEN. LEAHY: I HAVE A VERY TOUGH PROPOSAL THAT I HAVE SHARED WITH THE SECRETARY; I WILL SHARE IT WITH OTHER MEMBERS OF MY COMMITTEE EARLY NEXT WEEK. THE -- IT IS SORT OF AN EXPANDED LEAHY FORMULA, THE BASIC ONE OF ANY SETTLEMENTS THAT ARE UNDERWAY, SAY AS OF JANUARY 1ST, I UNDERSTAND THAT THE ADMINISTRATION IS WILLING TO SEE THOSE COMPLETED. BUT THERE WILL HAVE TO BE A DEDUCTION, A DOLLAR-PER-DOLLAR REDUCTION ON ANY LOAN GUARANTEES TO COVER THEIR COMPLETION. IN OTHER WORDS, IF IT COSTS DOLLAR 300 MILLION TO COMPLETE THEM, THEN THE GUARANTEES WOULD BE REDUCED BY DOLLAR 300 MILLION.

Q BUT BEYOND THOSE THINGS THERE ARE --

SEN. LEAHY: I THINK WE HAVE REACHED -- I REALLY THINK WE HAVE REACHED THIS POINT, THAT IF THERE ARE GOING TO BE FURTHER SETTLEMENTS, THEN I THINK BOTH THE US GOVERNMENT AND THE ISRAELI GOVERNMENT UNDERSTAND THAT THAT RISKS ENDING LOAN GUARANTEES.

THANK YOU.
END

תפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, מצפא, רביב, מעת, הסברה,
@ (נוה/משהבט), @ (דוצ)

סססס

אורה'
↙

אאאא, חוזם: 26749
אל: רהמש/1479
מ-: וושינגטון, נר: 563, תא: 230292, זח: 1315, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדרון: תמליל דבריו של סנטור לאהי, לאחר פגישתו עם מזכיר המדינה, בייקר
בנושא הערבויות, ביום שישי

STATE DEPARTMENT STAKEOUT WITH SENATOR PATRICK LEAHY (D-VT)
FOLLOWING HIS MEETING WITH SECRETARY BAKER
REGARDING ISRAELI LOAN GUARANTEES
FRIDAY, FEBRUARY 21, 1992

Q SENATOR, FROM YOUR TALKS WITH THE SECRETARY HOW CLOSE
WOULD YOU SAY THEY ARE TO REACHING AN ARRANGEMENT ON LOAN
GUARANTEES?

SEN. LEAHY: OH, I THINK THAT'S PROBABLY A QUESTION YOU SHOULD
ASK AMBASSADOR SHOVAL WHEN HE COMES OUT AND I RATHER SUSPECT YOU
WILL, BECAUSE IT IS NOT A CASE OF THE SECRETARY NEGOTIATING AS MUCH
WITH ME AS IT IS NEGOTIATING WITH ISRAEL AND VICE-VERSA. I LET THEM
CARRY ON THOSE NEGOTIATIONS. I HAVE MY OWN IDEAS OF WHAT SHOULD BE
DONE AND THEY'RE LEGISLATIVE ONES. LET ME JUST TELL YOU ON SOME OF
THAT. I HAVE GIVEN THE SECRETARY AN EXPANDED LEAHY FORMULA OF WHAT
I THINK COULD BE USED. I AM WILLING TO BRING UP THIS EXPANDED LEAHY
FORMULA IN THE COMMITTEE NEXT WEEK SOMETIME AND BRING IT TO A VOTE.

I SHOULD TELL YOU THAT THE LEAHY FORMULA THAT WOULD BRING IN
THE VOTE WOULD BE VERY, VERY TOUGH. IT'LL GUARANTEE THAT NO US
MONEY WILL BE USED DIRECTLY OR INDIRECTLY ON SETTLEMENTS IN ISRAEL.
AND IT WOULD BE WRITTEN IN SUCH A WAY THAT ISRAEL WOULD HAVE TO
UNDERSTAND THAT IF THEY CONTINUE SETTLEMENTS THEN THEY RISK LOSING
US GUARANTEES. IT'S GOING TO BE FAIR TO US POLICY, IT'LL BE FAIR TO
PEOPLE WHO NEED THE HUMANITARIAN AID, BUT IT'S GOING TO MAKE CLEAR
THAT NO COUNTRY GETS A BLANK CHECK IN AMERICAN FOREIGN AID, WHETHER
IT'S RUSSIA, ISRAEL, EL SALVADOR.

Q (IS IT) TOUGHER THAN THE EARLIER FORMULA?

SEN. LEAHY: I THINK THAT THE FORMULA THAT I HAVE PUT TOGETHER -- (AUDIO BREAK) -- IT IS TOUGHER THAN ANYTHING THAT I HAVE SPECIFICALLY LAID OUT BEFORE, BUT THE QUESTION IS WE'VE GOT TO GET OFF THE DIME ON THIS. WE DON'T HAVE THE ABILITY TO NEGOTIATE BACK AND FORTH, BACK AND FORTH, LIKE SOME KIND OF A PING PONG GAME. IT'S MY JUDGMENT THAT IF THIS MATTER DOES NOT COME BEFORE MY COMMITTEE AND GET VOTED ON IN THE NEXT FEW DAYS, THEN MY COMMITTEE WILL NOT ACT ON THE FOREIGN AID BILL THIS YEAR AND WE'LL BE BACK TO A CONTINUING RESOLUTION.

SO WE HAVE REALLY REACHED THE MOMENT OF TRUTH. WE EITHER GET THIS MATTER SETTLED, HAVE A VOTE ON THE WHOLE LOAN GUARANTEE ISSUE IN THE NEXT FEW DAYS OF MY COMMITTEE OR, AS FAR AS I'M CONCERNED, THAT ISSUE IN THE COMMITTEE AT LEAST, IS OVER FOR THE YEAR AND WE'LL GO ON TO OTHER MATTERS. NOW WE'LL HAVE A PLAN WHICH WILL MAKE IT VERY CLEAR -- IT WILL BE ISRAEL'S CHOICE, BUT THE CHOICE IS, IF YOU'RE GOING TO HAVE FURTHER SETTLEMENTS, THEN YOU RUN THE REAL RISK OF LOSING US GUARANTEES.

Q SENATOR, AS I UNDERSTOOD YOUR PREVIOUS FORMULA, IT ALLOWED FOR SPENDING ON SETTLEMENTS, BUT IT SIMPLY DEDUCTED THAT AMOUNT FROM THE LOAN GUARANTEES.

SEN. LEAHY: THE ONLY --

Q IT SOUNDS LIKE YOU'VE GIVEN THAT UP.

SEN. LEAHY: I HAVE A VERY TOUGH PROPOSAL THAT I HAVE SHARED WITH THE SECRETARY; I WILL SHARE IT WITH OTHER MEMBERS OF MY COMMITTEE EARLY NEXT WEEK. THE -- IT IS SORT OF AN EXPANDED LEAHY FORMULA, THE BASIC ONE OF ANY SETTLEMENTS THAT ARE UNDERWAY, SAY AS OF JANUARY 1ST, I UNDERSTAND THAT THE ADMINISTRATION IS WILLING TO SEE THOSE COMPLETED. BUT THERE WILL HAVE TO BE A DEDUCTION, A DOLLAR-PER-DOLLAR REDUCTION ON ANY LOAN GUARANTEES TO COVER THEIR COMPLETION. IN OTHER WORDS, IF IT COSTS DOLLAR 300 MILLION TO COMPLETE THEM, THEN THE GUARANTEES WOULD BE REDUCED BY DOLLAR 300 MILLION.

Q BUT BEYOND THOSE THINGS THERE ARE --

SEN. LEAHY: I THINK WE HAVE REACHED -- I REALLY THINK WE HAVE REACHED THIS POINT, THAT IF THERE ARE GOING TO BE FURTHER SETTLEMENTS, THEN I THINK BOTH THE US GOVERNMENT AND THE ISRAELI GOVERNMENT UNDERSTAND THAT THAT RISKS ENDING LOAN GUARANTEES.

THANK YOU.
END

עחונות - וושינגטון.

תפוצה: שדח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, מטנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, מצפא, רביב, מעת, הסכרה,
@ (נוה/משהבט), @ (רוצ)

סססס

אורי

אאא, חוזם: 25746

אל: רהמש/1432

מ-: ווש, נר: 2098, תא: 210292, זח: 2040, דח: מ, סג: סו,

כבכ

סודי / מיידי

אל: שהב'ט

דע: ממנכ'ל, לש' רוה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: לבנון

כמהלך שיחתי היום עם המזכיר (21/2) ציין שמקווה ששמנו לב לכך שלא מפעילים עלינו לחץ בענין לבנון, וכי מבינים שמעלנו לרדוף אחרי טרוריסטים.

שובל.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, סולטן

סכסס

משרד הביטחון
- סודי -

אברהם
למזכיר הממשלה

אברהם
משרד הביטחון

לשכת שר הביטחון
יועץ לשר הביטחון

יז' נאדר א' תשנ"ב
21 בפברואר 1992

טלפון: 701 - 6975

אצ/ 112

למזכיר

מזכיר הממשלה
מזכ"צ ראה"מ
מזכ"צ שרבי"ט

הנדון: מסר מזכיר המדינה האמריקאי לשהב"ט

1. מצ"ב מסר שהגיע הבוקר ממזכיר המדינה בייקר אל שהב"ט.
2. אנו מכינים תשובה בנושא הארבעה שתועבר לידיעתכם.

ב ב ר כ ה
סלי מנידור
יועץ לשהב"ט

-- Misha, I want to thank you for responding the way you did to my request for information on Shobaki. Your decision to share such sensitive information indicates a high degree of trust, which you know is mutual.

-- In this respect, I won't press you further on the release of Shobaki, but I do hope that a way can be found to arrest and try him in court, using whatever information can be declassified in a manner that will not affect your intelligence sources. Your case against Shobaki should be sustainable in a court of law. I also hope that Shobaki can see a lawyer and the ICRC as soon as possible.

-- I would also ask you about the four Palestinians who were turned back at the bridge February 20. Palestinians have asked us why they were turned back. Feisal Hussein told me tonight that they are not coming to Washington but rather going to Amman to set up an office to explain Palestinian efforts in the peace process. I would hope these four could be permitted to cross the bridge as soon as possible.

February 21, 1992

1/2 2/2 3/2 4/2 5/2 6/2 7/2 8/2 9/2 10/2 11/2 12/2

Jerusalem, 18 February 1992
706-15

Dear Gen. Scowcroft,

Thank you for your letter of January 15, and for the photographs you sent me that were taken on my last visit with President Bush on November 22 1991. I appreciate this gesture.

With good wishes,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Gen. Brent Scowcroft,
The White House,
Washington.

2/18

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, 18 February 1992
702-15

Dear Congressman Lancaster,

For some unknown reason your letter of November 18 reached my office after a considerable delay. This, therefore, is the first opportunity I have of responding to your communication.

Let me say at once that we appreciate your understanding of our situation and the support that you have extended to our people and our country. I regret that we now have a difference on the subject of Israeli life in Judea, Samaria and the Gaza strip.

I should state, at the outset, that we have what we believe to be a legitimate claim to ownership and Israeli sovereignty over these territories. We have refrained from exercising this claim because we are committed to the Camp David Accords under which we are required to negotiate the ultimate status of these areas at the appropriate time.

Having said this, we cannot understand, much less accept the logic that would have us prevent Jews from taking up residence in those areas, while Arabs are building homes and villages throughout the entire land, west of the Jordan River. Should contested land remain purely Arab, while uncontested land be open to both Jewish and Arab presence?

Since the outbreak of the Arab-Israel conflict in 1947, some 800,000 Jews were expelled or fled from the Arab countries around us. Today,

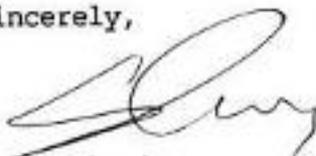
Congressman H. Martin Lancaster
Congress of the United States
1417 Longworth House Office Building
Washington D.C. 20516

virtually all the Arab states in our region are "clean" of Jews. We cannot, in good conscience, lend our own hand to the application of a policy of "Judenrein" to part of this land.

I am hopeful that we shall arrive at a formula that will satisfy both sides. I really look forward to the prospect that this basic difference will be reduced or removed from our relationship and that a good friend like you will be able to continue his active support of our people and our country with a full heart and a clear conscience.

I wish you all the best.

Sincerely,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Yitzhak Shamir', written in a cursive style.

Yitzhak Shamir

L. Davis

**Congress
of the
United States**

House of Representatives

H. MARTIN LANCASTER
NORTH CAROLINA
THIRD DISTRICT

November 18, 1991

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan Street
Kiryat Ben-Gurion
Jerusalem 91919, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

Let me commend you and your country on agreeing to participate in multilateral and bilateral talks in an effort to achieve at long last peace in your region.

As a firm supporter of Israel and of the role of foreign aid in the furtherance of democracy in the world, I feel I must write to you with regard to the continued insistence on the part of your country to build settlements in Judaea, Samaria, the Golan and Gaza.

Not only am I consistent supporter of aid to Israel, but this year I chaired the task force to secure votes for passage of the foreign aid authorization and appropriation bill. I did this despite overwhelming opposition among my constituency to foreign aid of any kind.

You and Minister Ariel Sharon are doing irreparable harm to your relationships with Members of Congress who have been consistent supporters of your country. I cannot and will not support housing guarantees as long as your settlement policies continue as they are. Surely there is adequate space in the uncontested territory of Israel to build the housing developments that you are presently constructing in the contested areas.

At Large Minority Staff
Committee

Armed Services
Chairman, Military, Veterans, and Research Panel
Staff Assistants

Washington Office
1417 Longworth House Office Building
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3472

Home Office
1000 100 Federal Building
134 N. John Street
Durham, N.C. 27530
(919) 286-1644
(800) 443-8547

א/ק
2/18

116
1/18

רֵאשׁ הַמְּשָׁלָה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, 18 February 1992
702-15

Dear Congressman Lancaster,

For some unknown reason your letter of November 18 reached my office after a considerable delay. This, therefore, is the first opportunity I have of responding to your communication.

Let me say at once that we appreciate your understanding of our situation and the support that you have extended to our people and our country. I regret that we now have a difference on the subject of Israeli life in Judea, Samaria and the Gaza strip.

I should state, at the outset, that we have what we believe to be a legitimate claim to ownership and Israeli sovereignty over these territories. We have refrained from exercising this claim because we are committed to the Camp David Accords under which we are required to negotiate the ultimate status of these areas at the appropriate time.

Having said this, we cannot understand, much less accept the logic that would have us prevent Jews from taking up residence in those areas, while Arabs are building homes and villages throughout the entire land, west of the Jordan River. Should contested land remain purely Arab, while uncontested land be open to both Jewish and Arab presence?

Since the outbreak of the Arab-Israel conflict in 1947, some 800,000 Jews were expelled or fled from the Arab countries around us. Today,

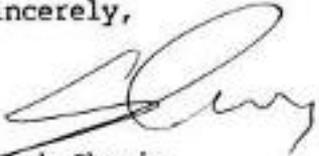
Congressman H. Martin Lancaster
Congress of the United States
1417 Longworth House Office Building
Washington D.C. 20516

virtually all the Arab states in our region are "clean" of Jews. We cannot, in good conscience, lend our own hand to the application of a policy of "Judenrein" to part of this land.

I am hopeful that we shall arrive at a formula that will satisfy both sides. I really look forward to the prospect that this basic difference will be reduced or removed from our relationship and that a good friend like you will be able to continue his active support of our people and our country with a full heart and a clear conscience.

I wish you all the best.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

אנוכי

אאאא, חוזם: 18933

אל: רהמש/1059

מ-: המשרד, תא: 170292, זח: 1621, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי/מידי

103.10

אל: וושינגטון, ק.קונגרס-יהודית ורנאי דרנגר

דע: שגריר, ציר

מאת: ס/מנהל מצפ"א

הנדון: שמועים ב-21/2

1. במברק נר 255 פרטת רשימת העדים המוזמנים לשימועים. ברצוננו לוודא לאור נסיון העבר האם זומנו עובדי צבור ישראלים בחפיד לשימועים בקונגרס.

2. האם לדעתך רצוי שעובדי מדינה יופיעו בשימועים אלו. להערכתנו יש לקחת בחשבון גם את ההשלכות השליליות העלולות להיות לכך בשימועים אחרים.

3. ברור לנו שאזרחים פרטיים שהיו עובדי צבור רשאים להופיע בשימועים ואף היו מקרים כאלה בעבר, אולם יש מקום לשקול האם גם תופעה זו רצויה. ראוי להציע כי אם יופיעו בשימועים יגבילו את דבריהם לנושאים שאינם קשורים לתקופת שרותם כעובדי מדינה.

ליאורה הרצל

17 בפברואר 1992

תפוצה: שחח, @ (רהמ), מנכ"ל, ממנכ"ל, מצב, מצפא, כחן, סי יבל

סססס

אאא, חוזם: 16876

אל: רהמש/975

מ-: ווש, נר: 2067, תא: 140292, זח: 1550, דח: מ, סג: סו,

כבכ

סודי/מייד

א ל: ממנכ'ל בנצור

ד ע: מנכ'ל, לשכות רוה'מ ושה'ת, השגריר - כאן

מאת: הציר וושינגטון

מכתב - מוברק

אנחנו והיהודים ממשיכים לטעון בכל מקום שיש להפריד בין העניין המוניטרי (ערבויות) ולעניינים המדיניים (-ההליך והתנחלויות) וטוב שנמשיך לטעון כך אבל,

עובדות גם הן ראויות שיתחשבו בהן, העובדה היא שהלינקג' קיים: התנחלויות, הההליך והערבויות, כולם הפכו לחוליות המקושרות אלו באלו.

לכן חשוב שבהסברה נתנהג כמו בהסברה אבל במשא ומתן ננהג כמו במשא ומתן.

ממשלת ארה"ב תובעת להימנע מהתחלות-בניה חדשות בטענה שיצירת עובדות בלתי-הפיכות בשטח פוגעת בתהליך השלום.

ישראל מצידה מתרכזת רק בשניים משלושה המרכיבים: היא מבקשת ערבויות ומנסה לצמצם את התשלום במטבע ההתנחלויות, אך לא התייחסה עד כה לצלע השלישית, היא צלע הההליך.

אני מבקש להזכיר כאן טיעון מפרי עטו של ח'כ בני בגין שאמר: 'ההתנחלויות הן אכן מכשול ונועדו להיות מכשול, אך לא לתהליך אלא להקמתה של מדינה פלשתינאית' (בערך כך טען, מאמרו בנ'י-טיימס, אינו כרגע מול עיני).

כאן הצלע השלישית ויש להיאחז בה, אם בגלל צרכי הקליטה נאלץ להאיט את קצב ההתיישבות, לא די שנקבל את התמורה בכסף אלא עלינו לקבל גם תמורה פוליטית.

לאמור: אם נאט את קצב ההתיישבות, תגבר החרדה אצל ישראלים רבים שמא הההליך עלול להובילנו לקווי 67 ולריבונות פלשתינאית, אנחנו שמחים על מתן ערבויות לקליטה אך, בנוסף לכך, ובשל היחלשותנו בשטח לא נוכל עוד להסתפק בלשון הרכה שבה מנוסחת מדיניות ארה"ב לגבי מדינה פלשתינאית וקווי 67 ועלינו לקבל התחייבות חדשה בשפה חד משמעית ובמסמך שיש לו תוקף של הסכם.

שילה

תפוצה: שדח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סססס

אליקים

מזכירות הממשלה

ירושלים, י' באדר א' התשנ"ב
14 בפברואר 1992

לכבוד
מר יוחנן רמתי
יו"ר המכון הירושלמי
להגנת המערב
ת"ד 10610
ירושלים. 91103

שלום רב,

תודה על מכתבך מיום 12.2.92 ומכתבו המעניין של פרופ' רוסטאו
שצורף אליו. אני מעביר אותם לעיון ראש הממשלה, סגן ראש הממשלה ושר החוץ
ושר הבטחון.

בברכה,

אליקים רובינשטיין

העתק: ראש הממשלה
סגן ראש הממשלה ושר החוץ
שר הבטחון

המכון הירושלמי להגנת המערב
THE JERUSALEM INSTITUTE FOR WESTERN DEFENCE

12.2.1992

לכבוד

מר אליקים רובינשטיין,
ראש צוות המו"מ של ישראל עם המשלחת הירדנית-פלסטינית,
כאן.

מר רובינשטיין הנכבד,

לפי בקשת סגן ראש הממשלה, מר משה נסים, הנני מעביר לך העתק מכתבו של פרופ. Eugene V. Rostov אלי מיום 16.2.1988. הקטע האופרטיבי מסומן בצהוב.

לאחר שארה"ב (תכנית ריגן) ומצרים התנערו מהסכמי האוטונומיה של קמפ דוד, אסור היה לנו, לדעתי, להחיות הסכמים אלה. אבל לאור מה שהוחלט בנושא זה, הצעות פרופ. Rostov והצעותי להלן נחתנות סכוי להחלץ מן הסבך עם נזק מינימאלי.

לגבולות האוטונומיה חשיבות עליונה מבחינת בטחון מדינת ישראל ומניעת התפתחות האוטונומיה למדינה עצמאית. דעתו של פרופ. Rostov ברורה - אין כל סתירה בין הסכמי קמפ דוד לבין הגבלת שטחי האוטונומיה למרבית האזורים המאוכלסים בצפיפות על-ידי ערבים.

אני מציע להשתית את הצעתנו על הקריטריונים הבאים:
א. לא יהיה קשר טריטוריאלי בין שטחי האוטונומיה לבין ירדן או מצרים.
ב. ביהודה ובשומרון יהיו שלושה שטחי אוטונומיה נפרדים - שניים בשומרון (צפונה ודרומה מכביש חוצה שומרון), ואחד ביהודה. שטחי האוטונומיה לא יכללו את הישובים היהודיים, את כביש חוצה שומרון או את כביש ירושלים-יריחו.

בהקשר להנ"ל עלי לציין:

1. למי שמעוניין למרות הכל לדבוק בהסכמי האוטונומיה של קמפ דוד, הקטנת שטחי האוטונומיה כמוצע לעיל היא הדרך היחידה להבטיח את כושרו של צה"ל להגן על ישראל מבלי להפר את ההסכמים האלה.
2. אם לא נעלה את נושא הגבולות כבר בשלב הראשון של המו"מ, כל העולם יניח שאנו מסכימים לכלול את כל שטחי יש"ע בשטח אוטונומי ערבי. הלחץ בכיוון זה יגבר, והתוצאה הסופית תהיה החלת האוטונומיה על כל שטחי יש"ע וחפיכת שטחים אלה למדינה עצמאית של אש"פ תוך זמן קצר.
3. בגלל ניסוח הסכמי קמפ דוד, קל לנו יותר להתווכח על שטח האוטונומיה מאשר על מהותה. רצוי להתנות את המהות בהגבלת השטח ולא לזוז מעמדה זו.

מקור הסמכות של האוטונומיה חייב להיות בישראל, ובישראל בלבד. ללא הסכמה ערבית לנקודה זו יש, לדעתי, להפסיק את המו"מ, כי ללא מקור סמכות ישראלי לא נוכל להמשיך ולקיים שליטה de facto בשטחי האוטונומיה אם המו"מ על ההסדר הסופי יתפוצץ וכל שטח בו חתקוימנה בחירות ייהפך במהרה למדינה ריבונית ערבית עצמאית. להוציא הנושא של מקור הסמכות, יש להמנע מכל מו"מ בנושא האוטונומיה לפני הבחירות בישראל ב-23 ליוני.

העתק: מר משה נסים, סגן ראש הממשלה.

בכבוד רב
יוחנן רמתי
יו"ר המכון

NATIONAL DEFENSE UNIVERSITY
INDUSTRIAL COLLEGE OF THE ARMED FORCES
WASHINGTON, D.C. 20319-6500

16 February 1988

REPLY TO
ATTENTION OF:

Institute for National Strategic Studies

Dr. Yohanan Ramati
Director
The Jerusalem Institute for Western Defense
P.O. Box 6855
91068 Jerusalem
Israel

Dear Dr. Ramati,

I have just received your letter of 2 February, and read the enclosures with admiration and concern.

You ask whether I can explain why people in the West, and especially the articulate Western intellectuals who write in the newspapers and speak on the radio and on television, are denouncing Israel for its handling of the rioting in such absurd and venomous terms. No, I cannot. I have been familiar with the double standard applied to Israel, the United States, and some other countries on matters of this kind for years, and I have talked at great length about it with American journalists. The closest I came to an insight was during a discussion in 1967 with three good friends who were journalists. I was trying to get them to write about the I.R.C. report on the Soviet-Egyptian use of nerve gas in the Yemen War. "If we used laughing gas in Vietnam," I said, "there would be banner headlines on page 1 of every newspaper in the world. We gave you an absolutely authoritative document some days ago about the nerve gas in the Yemen, and you haven't printed a word." They duly printed good stories the next day, which appeared on page 1--without banner headlines, to be sure, but still on p. 1. The report did not create even a ripple, although the Soviets stopped using the gas. My friends said the reaction of readers was to shrug, and say, "What do you expect from the Soviets?"

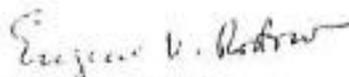
There is more to it, of course, where Israel is concerned: guilt, frustration, and resentment because the problem is so intractable, especially in Europe, where the governments know how responsible they are for the creation of Israel, and of course there is anti-Semitism as well.

I recently came across the brilliant chapter in Tocqueville's Ancien Regime about the role of the intellectuals in bringing on the revolution. I had not read the book in years. It is worth going back to.

As we move towards autonomy arrangements, please alert the government, which seems nearly shell-shocked from here, about the importance of boundaries for the areas where special autonomy arrangements are to be made. Those boundaries are likely to last a long, long time. They should be carefully chosen from the point of view not only of security but of politics. Under no circumstances should these divisions follow the armistice line as a matter of principle.

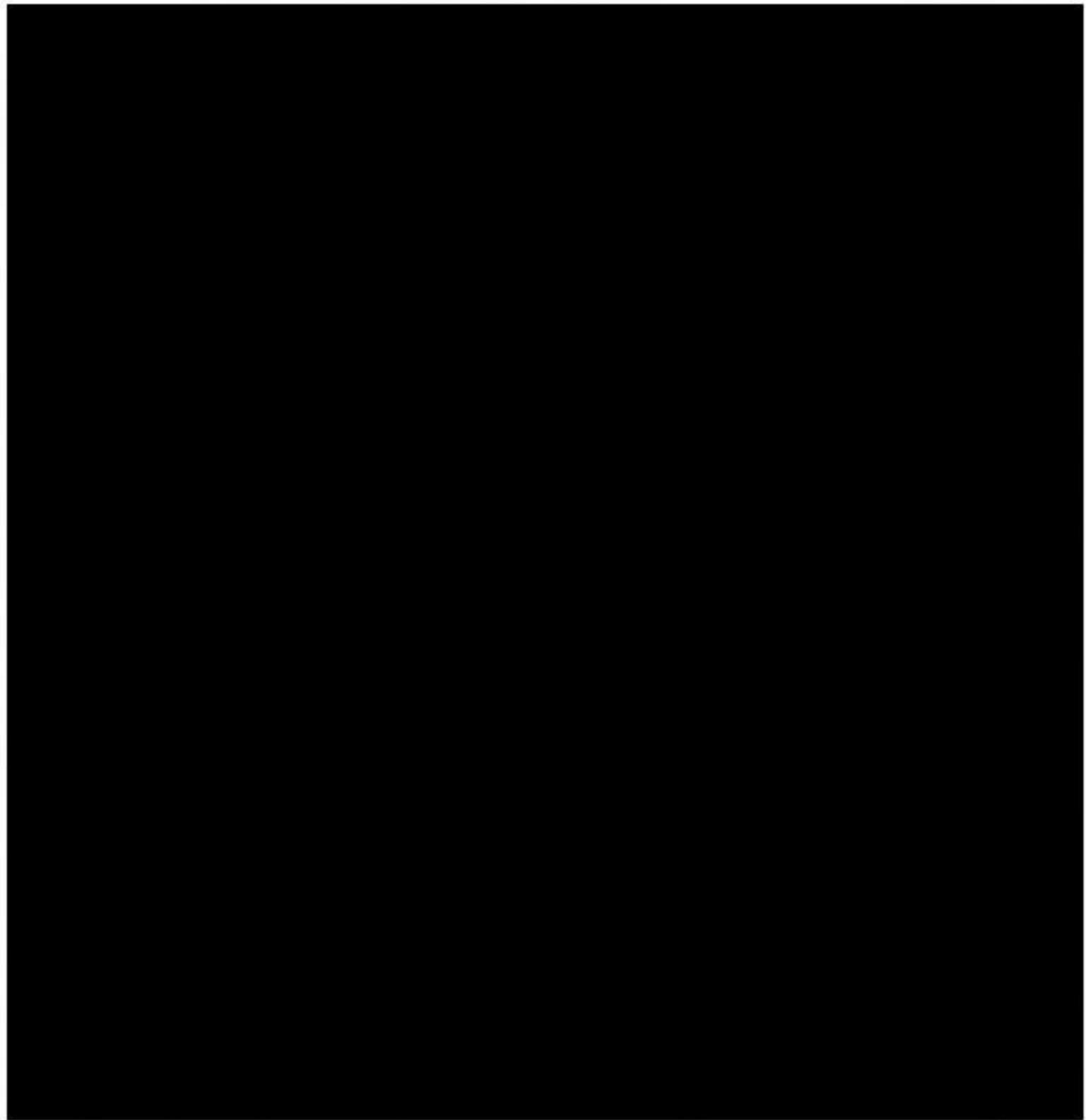
As you know, I fully agree with your analysis of Hussein's position and its implications.

Yours sincerely,

Eugene V. Rostow
Distinguished Visiting Research Professor
of Law and diplomacy

EVR:ac

מזכירות הממשלה

ירושלים, י' באדר א' התשנ"ב
14 בפברואר 1992

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה ✓

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחה עם השגריר הרופ

- א. השגריר הוזמן לשיחה בנושא התהליך המדיני. בחלקה השני הצטרף יוסי בן-אהרן.
- ב. בראשית השיחה שאלתי על העובדה שארה"ב קיבלה בווישינגטון את גאזי כנעמן, הקצין הסורי האחראי לפעילות בלבנון, והמעורב לפי מיטב ידיעתנו בסחר סמים. השגריר אמר כי לא שמע על כך ויבדוק.
- ג. בנושא המו"מ עם המשלחת הירדנית-פלסטינאית אמרתי כי אנו ממשיכים בהכנותינו, כפי שעשינו עד כה, והשלב הבא במו"מ יהיה סדר-היום, שהוא המסדרון מן הפרוצדורה למהות. הציע שנסביר כי אגדה איננה פרוצדורה בלבד, כדי שלא נואשם בהימנעות מעיסוק במהות. אמרתי כי ככל הנראה נביא מומחים שיסבירו נושאים בסדר-היום (כמו בתחום הכלכלי, חקלאי וכו').
- ד. אמרתי כי יש לנו תחושה כבדה הנוגעת גם להקשר האמריקני. הפלסטינאים מקצינים ו"סוחטים" את ארה"ב (כמו במוסקבה בקשר להבטחות באשר לשיתוף אנשי ה"פזורה" בשלב הבא); זאת הגם שידוע לנו שהחלטתם היא להמשיך בתהליך כי אין להם חלופה אחרת. הם גם מאמינים כי ארה"ב מבטיחה להם ללחוץ על ישראל, ומן הסתם קוראים כך את הדחיה ל-24 בחודש, מועד שבו יהיו בייקר ועוזריו בארה"ב. יתרה מזו, הם מאמינים שארה"ב נוטה יותר לכיוון מדינה פלסטינאית, דבר שהוא בלתי אפשרי לחלוטין מכל בחינה שהיא. אמנם לנו נאמר שארה"ב תמשיך בדרך שבה הלכה בסיבובים הקודמים, אך במכתב בייקר אל רה"מ יש כבר שימוש במונח "PARTNER", הלקוח ממושגי עבר ולא היה במו"מ הנוכחי. עלולה להיווצר אצלנו תחושה של מסר כפול. השגריר השיב כי אין יסוד לפלסטינאים לחשוב כך, ואין בכוונת בייקר לשנות פרופיל, אך גם בעבר אמר שארה"ב תציע הצעות לפי הצורך אם תחוש שהדבר נחוץ להגעת התהליך. מכל מקום, רשם לפניו את הדברים.
- ה. באשר לקמפ דייויד, השגריר אמר כי לדעתו נעשה עוול בהצגת דברי רה"מ בתקשורת כאילו נסוגונו מקמפ דייויד, והדברים שאמר רה"מ בהקשר זה בפועל היו (כפי שהגדיר השגריר), סבירים בתכלית, קרי דבקות עקרונית בקמפ דייויד גם אם לא לכל פרט.

1. בגלל דיווחי השגרירות כאילו יש בממשלה הטוענים שאנו טרם השבנו להזמנת ארה"ב ל-24 בחודש אמרנו לשגריר (דבר שידע כבר) כי אישרנו בואנו. מדבריו עלה כי סוריה היא זו שכרגיל עיכבה תשובתה, ורוצה ללחוץ. תיאר את שרעא כקיצוני הלוחץ על אסד. אגב, השגריר העיר, כי לדעתו הערבים כנראה סבורים שקיום השיחות בווינגטון הוא אמצעי ללחוץ עלינו.
2. בן-אהרן דיבר על הצורך להגיע עם סוריה לסדר-יום שיאפשר בניית נדבכים לשלום.
3. העלינו נושא ההתיישבות ביו"ש ובעזה, והאובססיביות של העיסוק בכך. אמרנו כי ההתיישבות היהודית היא בזכות ואין להעלות על הדעת מצב של JUDEN REIN במקום כלשהו בוודאי לא בארצנו, וההתיישבות אינה בשום פנים מכשול לשלום, אלא אדרבה. אמר שהנושא רגיש אישית אצל בוש ובייקר.
4. הזכרנו דברי פקידים אמריקנים שפורסמו, כי התנגדות ארה"ב להתיישבות כוללת גם את ירושלים. אמר שאינו בטוח שהתייחסו לכך, כי מובן לרובם שנושאי ירושלים צריכים לעלות רק בסוף המו"מ, אחרת ייווצר עימות ישראל-ארה"ב, ומובארכ שגה שהעלה זאת לפני מדריד. הזכרנו דברי בוש ב-4.3.90 שיצרו סערה. השגריר לא הכיר זאת.
5. בראשית השיחה דובר בנושא קליטת העליה (הזמנתו לבקר אצל עולים קרובי משפחה כדי לעמוד על הקשיים. הסכים ברצון).
6. בן-אהרן יוסיף בוודאי מילואים מהמשך השיחה שהיה בלעדי.

בברכה,
אליקים רובינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה

א.ב.ל

אאאא, חוזם: 13659

אל: רהמש/813

מ-: המשד, תא: 120292, זח: 1812, דח: מ, סג: סב,

בבב

167217

סודי ביותר/מידי

100.10

אל: וושינגטון
שגריר, ציר

1. ביקרני הארופ. סיפר שפגישתו עם רוה"מ והשדר שהביא מהמזכיר נועדו להביא לידיעת ישראל מידת הרצינות של מאמצי המזכיר להביא למציאת מקום מוסכם לשיחות הבילטרליות אחרי וושינגטון - אך יחד עם זה לציין העובדה שאין בטחון שהדבר יעלה בידו.

2. אמר כי הסורים טרם הודיעו על בואם למפגש הבילטרלי ב-24 לח.ז. ארה"ב מבחינה בהיסוס סורי לקראת המפגש. הוסיף שהוא מאוכזב משה"ח סוריה שרעא שהופך למתנגד חריף של התהליך המדיני.

3. העיר שלאור דברי מנכ"ל משרד רוה"מ בשיחתו עימו שאולי הגיעה העת לדרן בהסדרים בוני אמון בינינו לבין סוריה ושחוא נמנע מלהעלות רעיונות לאחר ואלה ישללו ע"י הסורים לאלתר רק משום שהועלו ע"י גורם ישראלי תבחן ארה"ב אפשרות של הדברות עמנו על-C.B.M שיהיו מוסכמים עלינו ושיונחלו ע"י ארה"ב לשני הצדדים אחדרי כך שימצאו את דרכם אל שולחן המו"מ באופן טבעי. אמרתי להארופ שיתכן ויש מקום לבחון גם -C.B.M אזרחיים. אפשר וכדאי ללמוד לקחי עליית מאגר המים בגולן על גדותיו ושטף המים לכיוון סוריה והנזקים האפשריים שהוסבו לחקלאות שם כדי לבחון שתוף פעולה בתחום זה כמו גם בתחומים אחרים.

4. בנושא הערביות גילה רצונו בהגעה מהירה להסדר שיניח דעתן של שתי הממשלות. ראה להטעים הסתייגותם העמוקה של הנשיא והמזכיר בנושא ההתנחלויות, ציין כי טעות להניח שסקורופט הוא מקור העמדה השוללנית: ידוע לו שהנשיא הוא המתנגד בתוקף למדיניות ההתנחלות וזה מעיב על המו"מ על הערביות. הטעים שהוא מקווה שהמחלוקת תיושב ושתחושות של ביקורת כלפי ישראל בדעת הקהל בארה"ב וגם בקרב היהדות שם לא תקבל אחיזה ודפוס של קבע. בנושא הערביות לא ידע הארופ מדוע ראה המזכיר לצטט מספר התחלות בניה 5700 הנמוך משמעותית מקודמו. סבור שהמספר החדש שננקב איננו כולל את התחלות הבניה בירושלים.

5. בסוגיה הערביות אמר הארופ שנוסח מכתב שה"ח למזכיר 2/10/90 היה יכול להיות קביל אלא שבממשל הושמעה ביקורת קשה על כך שישראל לא עמדה בהבנות שכרוח המכתב. לפיכך תר הממשל אחר התחייבויות ומחויבויות שמעבר למכתב הנ"ל.

בנצור
12 בפברואר 1992

תפוצה: שדח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל

סכסכ

אנני 1/2 ✓

אאאא, חוזם: 14154

אל: רהמש/826

מ-: וושינגטון, נר: 292, תא: 120292, זח: 1721, דח: ב, סג: בל,

בבבב

9,249430

בלמ"ס/ב ה ו ל ל ה ז ע י ק

א ל: חדר מצב

ד ע: תפוצת תקשורת (מידי)

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: ערבויות - ירושלים

להלן כתבת רוויטר מהבוקר, בה מרואין פקיד ממשל בכיר (עלום שם) המכחיש דיוחי תקשורת כאילו הממשל מוכן שלא, חוזר לא, להחיל האיסור על התחלות בניה חדשות (בהקשר לבקשת הערבויות) על מזרח ירושלים.

הערה: הכחשה זו מתיחסת, בעיקר, לדווחים ב"הארץ" (עקיבא אלדר, 10/2) ובוושינגטון פוסט (ג'ון גושקו, 11/2).

עפ"י הפקיד, בראיון לרוויטר, נושא ירושלים לא נדון בשיחת המזכיר - השגריר, ובשלב זה השיחות מתמקדות בעיקרון ולא בתחולה הגיאוגרפית.

פרטים נוספים בנפרד.

רות ירון

COPYRIGHT (C) 1992 REUTERS INFORMATION SERVICES INC.
ALL RIGHTS RESERVED.

AM-ISRAEL-USA (SCHEDULED)

U.S. WANTS ISRAEL TO STOP BUILDING IN ALL OCCUPIED LAND

BY ALAN ELSNER

WASHINGTON, REUTER - THE UNITED STATES HAS TOLD ISRAEL IT WANTS A HALT TO NEW HOUSING CONSTRUCTION IN ALL THE OCCUPIED TERRITORIES IN EXCHANGE FOR LOAN GUARANTEES OF DOLLAR 10 BILLION. IN AN INTERVIEW WITH REUTERS TUESDAY, A SENIOR BUSH ADMINISTRATION OFFICIAL DENIED REPORTS THAT THE UNITED STATES HAD OFFERED TO ALLOW ISRAEL TO CONTINUE BUILDING HOUSES IN EAST JERUSALEM, WHICH IT CAPTURED FROM JORDAN IN THE 1967 MIDDLE EAST WAR, UNDER THE PACKAGE. THE OFFICIAL SAID SECRETARY OF STATE JAMES BAKER, WHO DISCUSSED THE LOAN ISSUE

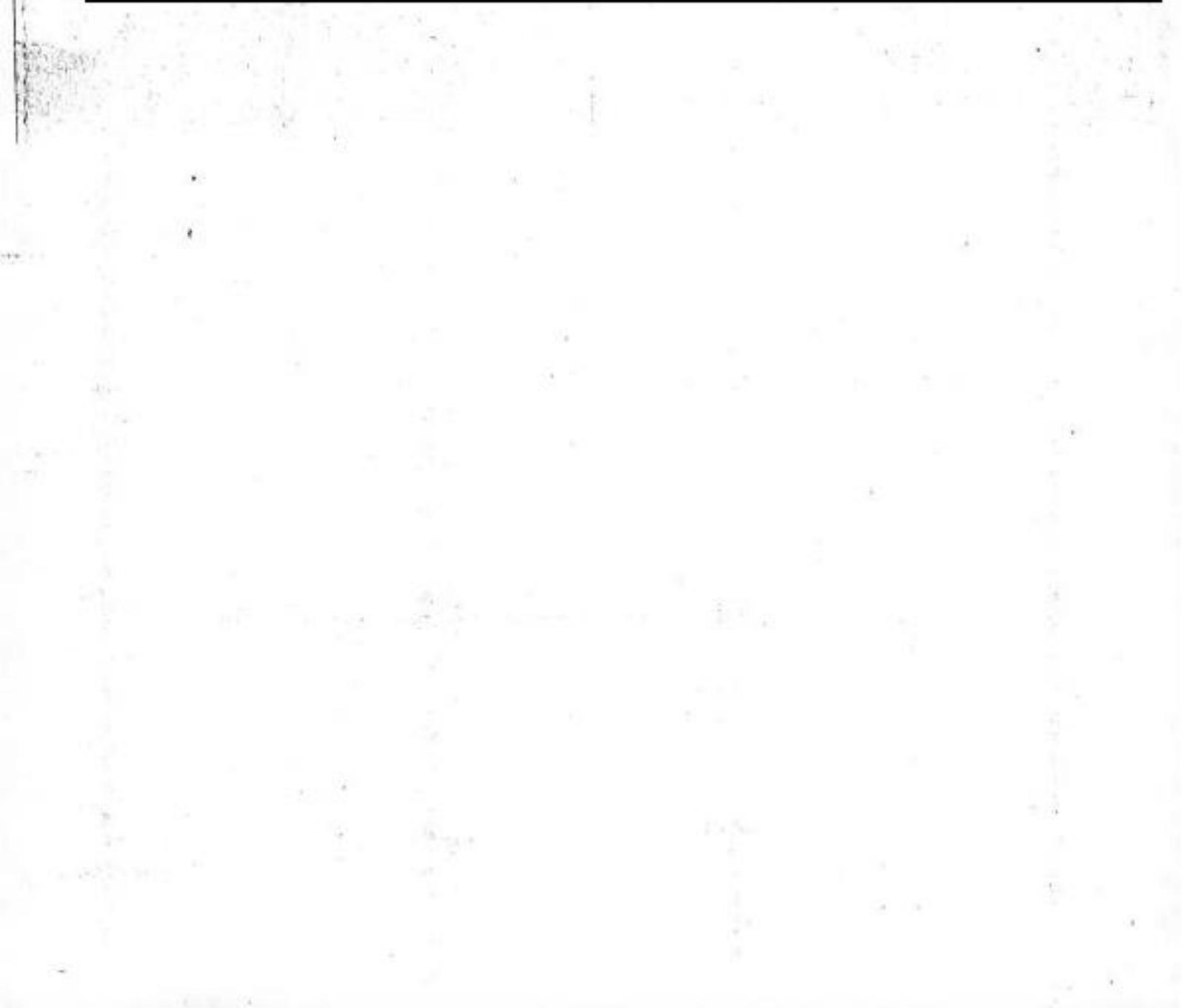
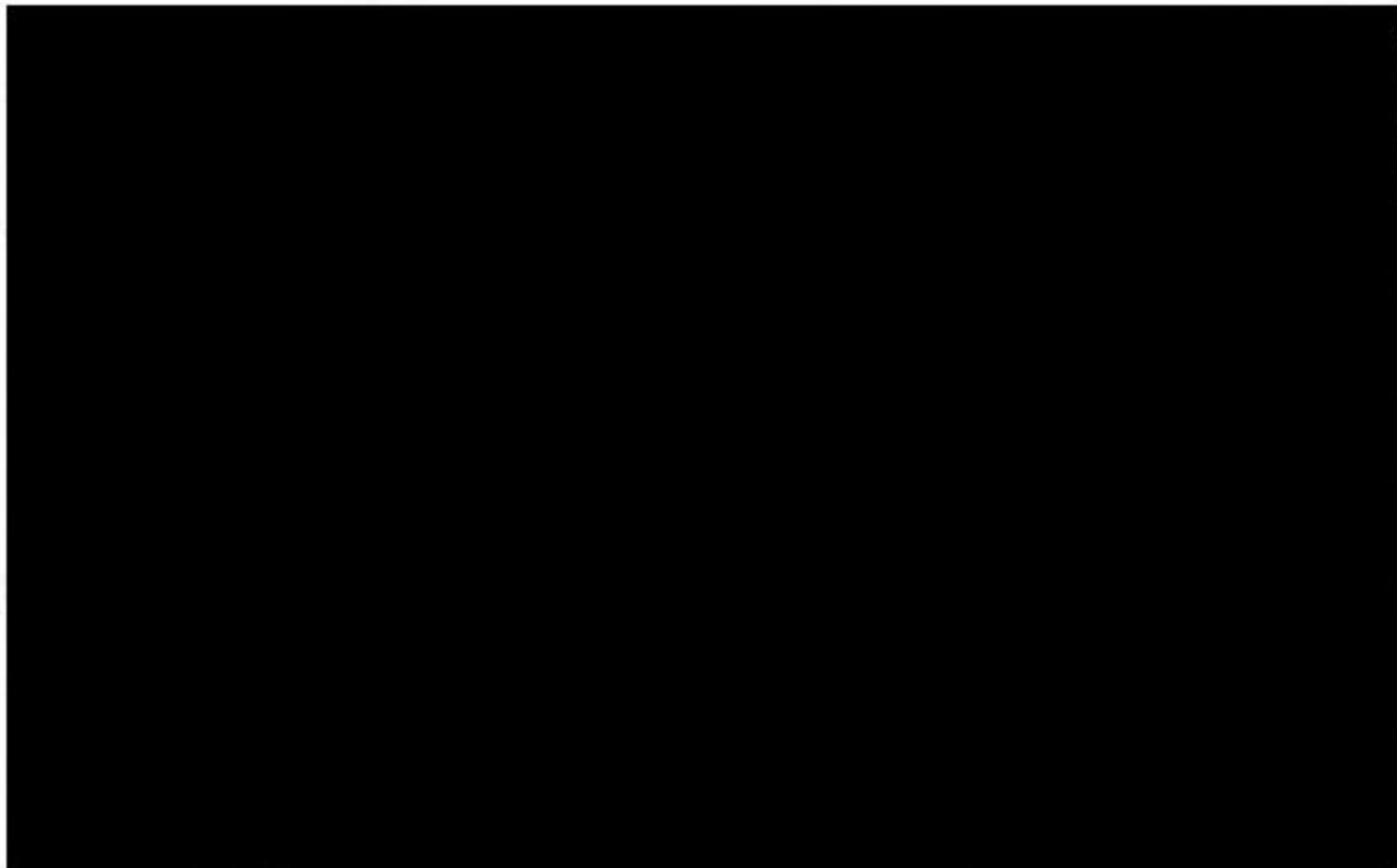
LAST FRIDAY WITH ISRAELI AMBASSADOR ZALMAN SHOVAL, HAD NOT DISTINGUISHED BETWEEN DIFFERENT AREAS OCCUPIED BY ISRAEL IN 1967. AT THIS STAGE OF THE DISCUSSION, THE UNITED STATES WAS DEMANDING A HALT TO HOUSING STARTS APPLIED TO THE OCCUPIED TERRITORIES AS A SINGLE ENTITY. THAT WOULD INCLUDE EAST JERUSALEM ALONG WITH ALL OTHER OCCUPIED LAND. "THE DISCUSSIONS WE HAVE HAD ABOUT WHICH HOUSING STARTS WOULD BE TOLERABLE AND WHICH WOULD NOT HAVE MADE NO DISTINCTION ABOUT WHICH TERRITORIES ARE INCLUDED," THE OFFICIAL SAID. "WE'RE TALKING ABOUT SETTLEMENTS BEYOND THE 1967 LINES. WE HAVE NOT DISCUSSED THIS AS AN ISSUE OF GEOGRAPHICAL LOCATION." THE OFFICIAL SAID THERE WAS STILL A WIDE GAP BETWEEN ISRAEL AND THE UNITED STATES OVER THE TERMS UNDER WHICH THE MONEY MAY BE MADE AVAILABLE. IN ANOTHER DEVELOPMENT, THE STATE DEPARTMENT SAID WEDNESDAY IT HAD INVITED ARABS AND ISRAELIS TO RESUME PEACE NEGOTIATIONS IN WASHINGTON FEB. 24 BUT HAD NOT YET RECEIVED RESPONSES FROM ALL THE PARTIES. THE FIRST TWO ROUNDS OF TALKS ACHIEVED SOME PROCEDURAL AGREEMENTS BUT LITTLE MOVEMENT ON SUBSTANCE. NOW, THEY ARE IN DANGER OF BEING ENGULFED BY THE LOAN GUARANTEES ROW AND THE ISRAELI ELECTIONS SCHEDULED FOR JUNE 23. ISRAELI PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR IS ALREADY FINDING THE U.S. DEMAND FOR A HALT TO NEW BUILDING IN SETTLEMENTS DIFFICULT TO SWALLOW. BUT EVEN MANY ISRAELIS WHO OPPOSE SETTLEMENTS DEEPLY BELIEVE THAT JERUSALEM IS IN A SPECIAL CATEGORY AND MUST ALWAYS REMAIN UNITED UNDER SOLE ISRAELI CONTROL. ABOUT 100,000 ISRAELIS LIVE IN SETTLEMENTS, BUT A FURTHER 150,000 LIVE IN JEWISH NEIGHBORHOODS IN EAST JERUSALEM WHICH RING THE HILLS AROUND THE CITY. ISRAEL WANTS THE DOLLAR 10 BILLION SPREAD OVER FIVE YEARS TO HELP ITS ECONOMY STAND THE STRAINS CAUSED BY THE IMMIGRATION OF SOME 400,000 JEWS FROM THE FORMER SOVIET UNION OVER THE PAST TWO YEARS AND HUNDREDS OF THOUSANDS OF OTHERS BELIEVED TO BE PLANNING TO JOIN THEM. WITH UNEMPLOYMENT ALREADY AT A TWO-DECADE HIGH OF 11 PERCENT, THE ISRAELIS FEAR THAT WITHOUT THE MONEY THEIR ECONOMY COULD TUMBLE INTO A DEEP AND EXTENDED CRISIS. BUT BAKER HAS LAID OUT UNPRECEDENTEDLY TOUGH TERMS FOR THE AID, TO THE EXTENT THAT MANY ISRAELIS, AMERICAN JEWISH LEADERS AND U.S. OFFICIALS NO LONGER BELIEVE A DEAL IS POSSIBLE. BAKER IS NOT ONLY INSISTING ON A FREEZE ON NEW HOUSING STARTS BUT ALSO INTENDS TO DEDUCT A DOLLAR FROM THE AMOUNT LOANED FOR EVERY DOLLAR ISRAEL SPENDS ON PRIVATE AND PUBLIC HOUSING IN THE TERRITORIES AND ON INFRASTRUCTURE ASSOCIATED WITH SUCH SETTLEMENTS. ISRAEL WOULD BE ALLOWED TO COMPLETE A SPECIFIED NUMBER OF HOUSES ALREADY UNDER CONSTRUCTION BUT NOT BEGIN BUILDING ANY NEW ONES. IF IT DID SO, WASHINGTON WOULD SCRAP THE DEAL.

REUTER REUT10:24 02-12

תפוצה: שדח, @רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, רביב, מעת, הסברה,
סולטן, מזח2, @מרון/עיריה)

סססס

משרד החוץ

ירושלים,

סוג - 101 -

12-2-92

תאריך

אל מלכות ישראל - לראש ממשלת ישראל

מאת: איתן בנצור/ק/מ

זמרון: לראש ממשלת ישראל - לראש ממשלת ישראל (29.1.92)

כ:אמר לראש ממשלת ישראל

רמז: סוג 101: לראש ממשלת ישראל.

איתן

איתן

מיו 6 ש 101
~~מיו 6 ש 101~~
מיו
מיו 101

בברכה.
ק/מ

מיו 101

מוסקבה, 29 ינואר 1992
(הועדה לשיחות המולטילטרליות)

פגישת לוי-בייקר

השתתפו: בייקר, שטראוס, רוס, סטויילר.
לוי, הדס, בנצור, אורן, גורן.

לוי - ברצוני לכוון אותך על הצלחתן שהינה תוצאה של החמדה ודבקות במטרה. ועידת מוסקבה היתה מבצע כלתי-דג'ל אשר הוכיח כי ישנה אפשרות ליצירת עידן חדש לחלוטין. יוזמתך והתמדתך, יצירת האמון שזו הדרך ובה יש ללכת איחדה את כולם ועל כך כרכתי.

בייקר - איש בממשלת ישראל לא היה אתראי יותר, לדעתי, ממך להצלחת קידום נושא זה. אנו יודעים כיצד פעלת ועד כמה היה מאמץ זה לעתים קשה ביותר. לפנינו תהליך מתהווה והוא חשוב ביותר. לצדדים יש ענין בהצלחת התהליך וחשוב מאוד כי התהליך יתקדם. מעולט לא הייתי בטוח כי השיחות המולטילטרליות תחלנה. הייתי משוכנע כי נחל בפגישה זו-צדדית אחת והנה נערכו כבר 3 מפגשים וכעת אף מגיעים לנושאי מהות.

היום אני אופטימי יותר למרות שאנו יודעים כי אתם עומדים בפני בחירות ולמרות שסוריה פעילה במיוחד כגיוס הצדדים להתנגדות לשיחות הרב-צדדיות.

רבים מהפלשתינאים הקיצוניים זומנו לדמשק, עובדה שהסילה לחץ כבד מאוד על הפלשתינאים חברי המשלחת והדבר מצער. לו היינו מסכימים אתמול לשיתוף פלשתינאי מהפורה או מירושלים היו הפלשתינאים משתתפים בוועידה אתמול, אולם חשנו שזה לא תואם את הסיכומים שלנו עמכם. בעינינו יש לנו הסכמים לגבי השיחות הדו-צדדיות ולגבי הרכב השיחות הארגוניות של הרב-צדדיות. לכן סרבנו והתוצאה היתה שהפלשתינאים לא התייצבו ואינני צופה שיגיעו היום. היום אני אופטימי יותר מבעבר. ישנו ענין ספציפי המסריד אותי והוא נושא מיקום השיחות הנילטרליות. איננו רוצים שוב להיאלץ לעלות הצעה במידה והצדדים לא יגיעו להסכמה בעצמם. אנו מאיצים בערבים לספק לנו רשימת אתרים קרובים לאיזור ועד כה ללא הצלחה. חכס קבלנו רשימה. אנו שוחח עם רה"מ. נסו להגיע לווישינגטון פעם נוספת. אנו הודיע לי על-כך באופן אישי ודיסקרטי. אשתמש בכך כטיעוני כאשר אשוחח עם הערבים. בדרך זו אוכל ללחוץ עליהם ולחייבם להעביר לידי רשימה. אנו יודעים כי חלק מהערבים מוכנים לקיים השיחות בלואזן. אם אהיה מסוגל לומר להם שיהיה סבב נוסף אחד בווישינגטון אוכל לשכנעם להעתיק את השיחות.

לוי - אני מוכן לשוחח על כך עם רה"מ ואעמוד עמך נקשר לאחר שובי לישראל על-מנת שנוכל להמשיך ולכלכל צעדינו יחדיו.

שוחחתי אתמול עם רה"מ סלפונית והיתה לנו שיחה טובה. אשוב ארצה ואטשה מיטב יכולתי כדי שנוכל להתגבר על הקשיים ועל-סנת שנמשיך לקדם את התהליך.

כרצוני לעדכן אותך בכיקורי בס"ן. הסינים ערכו לנו קבלת פנים חמה מאוד. פגשתי בס"ן את ראשי הממשל. השיחות היו באווירה יוצאת מן הכלל. ההנהגה הסינית נתנה הנחיות לשתף עמנו פעולה. בקבלת הפנים שערכנו באו מאות אנשים מהממשל, מהאקדמיה למדעים ומהמפלגה. הפתיחות היתה רבה. סיכמנו על כמה מפגשים של גופים ואישים, משלחות וכן קיום סמינר לרופאים מס"ן ומישראל.

היה מפגש שכבוד שאני הצבעתי על הסכנה הנובעת מהסיוע הצבאי שמעניקה ס"ן למדינות האיזור ומהחזרת נשק הרסני לאיזורנו, הכיטו הסינים דאגתם ממעבר מוחות מנוה"מ לשעבר, מהמשבר הכלכלי והחברתי ומחלחול ארסנל הנשק מהרפובליקות החופה. אמרנו כי אנו שותפים לדאגה זו וכי אנו משתפים פעולה עם ארה"ב העוקבת מקרוב אחר נושא זה, למניעת אסון. תשובת הסינים היתה מפתישה כיודעי את גישתם. הם זיכרו בפתיחות וגילוי לב והכיעו נכונות לעבוד עם ארה"ב. הם טענו שקיימת בעיה ביצוא ויבוא דרך צו שלישי וכי אתם האמריקאיים עורכים מאזן ואולי לא מבינים אותם. אך הם רוצים לעבוד איתכם, האמריקאים. סך הכל האווינטציה מתחילה להיות מענינה. הדוך אינה כה אופינית לסינים - פתיחות וגילוי לב. הם מעונינים להגיע להסכם כלשהו עימכם. כנור ששמחתי לשמוע זאת ועודדתי המגמה.

כייקר - ביקרתי לאחרונה בס"ן. השינויים הכלכליים שם מדהימים. השינויים הפוליטיים איטיים יותר. לארה"ב 2 בעיות עם ס"ן :

1. סחר - נוהלי הסחר של ס"ן אינם מקובלים וגישתם לשווקים אינה מפותחת.

2. המשטר בס"ן הינו משטר דיכוי והכבוד שלהם לזכויות האדם מועט ביותר.

איננו יכולים לנקוט באמת מידה כפולה. אנו יודעים כי רצונם בשיפור היחסים עימנו, איננו רוצים לבדד את ס"ן, היא חשובה מדי. הסינים הסכימו למעקב אחר ההנחיות לבקרה על סילים גרעיניים. הגענו גם להסכם עמם בענין ידע ופמנטים בתחום הסחר. הם בקשו שנאפשר להם להצטרף ל"נאת" (DTA) לפני סיוואן, אך סרבנו. בסוף השבוע הקרוב יפגש הנשיא כוש עם ראש הממשלה לי פאנג. אנו אופטימים באשר לשיפור היחסים עמם. מאידך, הכל חוזר למאורעות כיכר טייננמן, שם כידוע פעלו הסינים בנוסליות רבה. אני שמח כי ביקורך בס"ן היה מוצלח. באמצעות 5 החברות הקבועות של מועבי"ס אנו מנסים מאז מלחמת הספרץ לפעול למניעת הפצת הנשק למוזה"ת. שיתוף הפעולה מצד הסינים בענין זה הוא הקטן ביותר. עתה עם השינויים המתחוללים במה שהיתה ברה"מ יש חשש שנסק שברשותן ייוצא למדינות אחרות. אנו מודאגים מהעברת נשק לאיראן. אנו מודאגים גם מנסיונה של איראן להשפיע על הרפובליקות במרכז אסיה. ישנה בחלקן נטיה לפונדמנטליזם איסלאמי. אנו מתכוונים לשתף פעולה עם התורכים והסעודים כדי למנוע מהרפובליקות האלה לנסות לכיוון הפונדמנטליזם האיסלאמי.

17 - אנו גם סבורים כמוכם. הסכנה מאירן הולכת וגוברת. בשיחתי עם שה"מ התורכי שוחחנו על נושא זה והחלטנו לשתף פעולה ולהדק יותר את היחסים והרתיעצויות בינינו. השפעת תורכיה בחלק מהרפובליקות גדולה.

ישראל שלחה משלחת בדיקה לאיזור ואנו מחקשים לפתוח מספר נציגויות ברפובליקות. בחודש הבא אנקר ככל הנראה בתורכיה ונשתף פעולה בענין הקורה בסוריה, איראן ועיראק. זו סכנה שמחייבת מאמץ לנסרול הפונדמנטליזם של איראן.

בייקר - אני רואה בכך איום פוטנציאלי לבטחון המפרציות. הן לא הצליחו להתארגן עדיין בברית הגנה. הסכנה נמצאת שם לדעתנו. לכן ישנם מקרים שבהם - בין אם נסכים לגביהם בין אם לאו - על המפרציות להגן על עצמן. אך איש לא יסען כי האיום לא קיים.

לוי - לצד השינויים מרחיקי הלכת של השנתיים האחרונות בעולם מהווה הנושא האירני עדיין חבית חומר נפץ. יתכן ועצם המפגש אתמול שבו השתתפו מדינות המפרץ, נכונותן לדבר על הסחר ועל הכעיות הקיימות באזור, יאפשר אולי, מנעים מאחורי הקלעים ואתה הרי מנהל מנעים. יתכן והדבר מעיד על שכירות מספר נושאים שהם בכחינת סאבו. כל זאת חייב להיעשות באופן דיסקרטי, ולשרת את כולנו. אם הובנו יחסיים ויהיה בתיאום עמכם זה ישרת ענין משותף ויפחח אופציות רבות וקונסטרוקטיביות בעתיד, למרות שזה יתכן וזה מוקדם מדי..

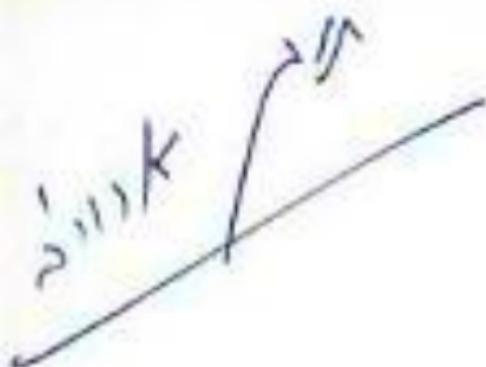
בייקר - מתי אתה צופה בחירות ?

לוי - ראשית עליך לדעת - הממשלה קבלה הכרעה להמשיך בתהליך השלום ובמחויבותה לו, כעיקר של הליכוד וזאת במחיר אובדן הרוב בפרלמנט. זהו מסר לאומי חשוב לכל המפלגות בישראל. זו דרכנו.

בייקר - אני שבע רצון ביותר מהעובדה שקיום הכחירות לא יפריע לתהליך.

לוי - מחר אשוב לישראל ואדווח לממשלה על ועידת מוסקבה. כיקשתי מטסדאוס ואני שב ומעלה זאת כאן. יש ולפעמים אנו עוברים תקופות עדינות וקשות ואולי אף מלוות ברוגז. אסור כי הדבר ישפיע על הקשר והידידות בין שתי מדינותינו, על רקע הטבר ועקב אחריותינו המשותפת בעתיד. יש להתנכר על רוגזות וכעסים ולשוב לרנסנס שאיפשר לנו להגיע עד הלום.

בייקר - אתה צודק דויד. ועידת מוסקבה היתה מוצלחת במיוחד מבחינת ישראל. תוכל לדעתי לדווח לממשלתך על כך בתחושה של ניצחון והישג כי אתה הוא זה שזחפת את התהליך. מאחר והתהליך נמשך, חובתנו להעמידו ולהמשיך בו.

2006
2006
2006

11

FEB 14 1992 11:11
February 10, 1992

From: Harriet Mandel
Jewish Community Relations Council of New York

Re: Discussions with Aaron David Miller
Policy Planning Staff
U.S. Department of State

CONFIDENTIAL

The following is the essence of approximately three half hour long telephone conversations with Aaron David Miller on 2/4/92, 2/7/92, 2/10/92.

On 2/4/92, Aaron called expressing deep dismay at an experience the previous day where he was booed down by a group of Hadassan women in Atlanta. He was surprised at the level of anger and hostility, saying that there was an obvious credibility gap between the Administration and the Jewish community. In response to this experience, and in subsequent conversations, he stated the following:

It appears as if the Jewish community has "willingly suspended its critical faculties", by failing to acknowledge the mutual responsibility for the collision course which currently seems to characterize relations between the Administration, Israel and the Jewish community. The Jewish community acts as if it is out to personally humiliate those in the Administration involved in Middle East issues. This is unfair. Israeli policy is responsible for U.S. behavior; the Jewish community has not accepted this and should.

It is unfortunate that the Jewish community fails to recognize the contributions the U.S. has made in the Middle East, namely, has leveled the playing field between Israel and the Arabs; promoted the peace process; promoted repeal of Zionism = racism. Absorption assistance is a complicated and difficult issue and should not be viewed as the only matter.

Israel and the Jewish community should come to terms with certain new realities; the world is changing and people have become more and more skeptical of old arguments to justify Israeli policies. His unsolicited advice would be not to rely on the same emotional arguments of the past, but, to take an honest look at what is happening. Firstly, as years go on, the holocaust argument will become less compelling and increasingly weakened. Secondly, in light of the end of the cold war, the U.S.-Israel strategic relationship has changed and the old props have fallen away. He never believed the strategic relationship to be the mainstay of the relationship rather, the value affinity between the two countries. But, that too is under attack. Now, common purposes have diverged namely, on the issue of territory.

U.S.-Israeli policy differences have become more pronounced since 1977, when Likud came into power. The Likud had changed Israel's past position on the ultimate disposition of territory. There is a belief that Likud policy is to retain territory at all cost. The U.S. opposes this. The U.S. is by no means suggesting how much territory is to be retained but, what must be recognized is that territory for peace will become an even greater issue in the future. The U.S. is talking about territory for peace, not territory for non-belligerency. The U.S. problem with Israeli settlement activity is that these are unilateral acts which precondition the future. Settlements are not the greatest obstacle to peace but, they are the greatest obstacle on the Israeli side. Though the U.S. has great difficulty with

the Likud, it has no intention of getting involved in the upcoming Israeli elections.

The Middle East conflict is no longer an Arab conflict with Israel but, rather, an Arab-Israeli conflict. Israel has to take appreciable responsibility for what is happening. It could well be that people contact between government leadership has not been particularly good but, differences in the relationship go beyond that.

If U.S.-Israel relations are to remain strong, some accommodation has to be made and Israel will have to accept responsibility for what is happening. There are consequences for diverging interests particularly for Israel, which is in a difficult position because of its dependency upon the U.S.

Regarding the loan guarantees, if Israel has all that money to spend on settlements, what does it need guarantees for? And, why should the U.S. government, which opposes settlement activity, support the loans? In this regard, last Friday's meeting between Shoval and Baker was not too good in his mind.

When asked to define current U.S. interests in the Middle East the response was:

- ensuring the free flow of oil
- security for the state of Israel
- maintaining relations with Arab states
- conflict resolution

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

Communication department

למחלקת התקשורת

מחלקת התקשורת

פקסוואט
Facsimile

2000/11/11

Date:	תאריך:
9/2/92	
No.	מסר: (17):

To: 2010 - 5:15, ^{מסר} לפי מס' 2010

Att: ^{מסר} לפי מס' 2010

Sender: ^{מסר} לפי מס' 2010

Number of pages including cover: 4 מסר המודפס כולל העליון

מסר 2010 - 5:15

(מסר 2010 - 5:15)

Our com. numbers: מסרי התקשורת שלנו:

Tel: -56	Telx:	Fax: פקסוואט:
02-303365	English: 25224	972 2 303367
02-528842	Hebrew: 25241	Area code: 0591

TALKING POINTS

- During the last round of bilateral negotiations in Washington, the parties tentatively agreed to meet for a fourth round in mid-February. At the same time, at the conclusion of the last round, the Secretary heard ideas and preferences from the parties on how to approach the issue of venue. There were additional discussions on this issue in Moscow.
- Since that time it is clear that the issue of timing for the next round has not been sorted out by the parties. Nor has the issue of venue been resolved.
- We appreciate the importance of these issues for the parties; we also understand the importance of not losing the momentum from three rounds of negotiations and the absolute necessity of not allowing procedural issues to delay negotiations.
- In this regard, the Secretary was struck by all parties' appreciation of this fact, their desire to move forward quickly, and indications of a practical approach to the venue issue.
- After consultation with our Russian co-sponsor, we are making a proposal on venue designed to accomplish two goals: first, to permit the next round of negotiations to proceed quickly; and second, to offer a way to resolve the venue issue.
- First, on timing, we invite the parties to come to Washington for a fourth round of negotiations beginning February 24 lasting until March 4, approximately ten days.
- The purpose of this somewhat lengthened round is to allow sufficient time for engagement both on substance and procedural issues. We assume that the Muslim holiday of Ramadan will make it difficult for some parties to have a session in March so we want to schedule ample time this month. At the same time, the Secretary will be back in Washington by February 24. Given his present schedule, it should be possible for him to receive a briefing from the parties at the conclusion of this round.

2
4 2010 - 11002

us 10 - 1000

- Second, on venue: it is clear that the parties have different expectations and preferences on this issue. It is also clear that the venue issue continues to hang over the negotiations and to provide a degree of uncertainty which is distracting and unsettling. In order to make progress, these negotiations should become rooted in a place and occur in an atmosphere where all parties feel comfortable.
- The United States has been happy to host the talks in Washington and would be willing to continue to do so if all parties could agree. At the same time, we have said from the beginning that Washington was not a permanent venue and that at an appropriate time it was natural and logical for the talks to be held in the region. If this is not yet feasible, then it is our view that a venue closer to the region would be appropriate.
- Of course, it is not up to the United States to dictate where these talks should be held. Ideally, this is a decision that belongs to the parties and a fair and reasonable mechanism must be found to allow the parties to agree on a venue.
- Over the past several months an approach to the venue issue emerged that we believe should be adopted, i.e. all parties should submit a list of ten possible sites with a view to determining whether there is overlap. We strongly believe that this is a fair and reasonable basis on which to proceed.
- Thus, we request that all parties submit such a list to the co-sponsors no later than February 21. During the negotiations the following week, we will try to determine a mutually acceptable site.
- Indeed, we are hosting the next round in Washington with the hope that all parties will take the list exercise seriously and work in good faith to come to an agreement on venue.
- As Secretary Baker has repeatedly said both publicly and privately, the United States will continue to be a driving force in these negotiations and will be involved wherever they are held.

3
4

2010-11000

40 10 - 200

- The Secretary was glad he had the opportunity to touch base on the venue issue with Foreign Minister Levy and was gratified that the Minister was prepared to engage on the basis we discussed.
- The Secretary wants to assure the Minister will do his best to see if we can't make this approach work. The key goal is to continue the momentum we've generated and to get a fourth round of negotiations underway.

2010 - 1000 4/11
 4010 - 2000

להוציא בספי הערבויות מעבר לקו הירוק. על ככ האיב המזכיר,
שאין בעקרון זה דין וצדק שלא עמדנו בדיווח וברוח האמור במכתב
שה"ח אליו מה- 2/9/90. התייחסתי אח"כ גם לאפשרות לסיים התחלות הבנייה
הקיימות ואח"כ יישום כלשהו של נוסחת ליידי בצייני שהצעה משתדלת
לענות על קווי המדיניות של ארה"ב ומאפשרת לנו לחיות עמה.

המזכיר הגיב, שאפשרות זו מתייחסת רק לסוגיית ה- FUNGIBILITY
ואינה מספקת. בהמשך הוסחה גם ציין שאם נגיע להסכם יהא צורך לוודא
מספר התחלות הבנייה.

העלה רעיון שתהיה ספירה של היחידות ועניתי שזו אפשרות.

4. חזר על דבריו בשיחתנו הקודמת לפיה מוכנים להמשיך בניית היחידות
שהקמתן החלה בציינו שהמספר המדוייק אינו 8,000-9,000, אלא בהתמכו
על נתוני לוינו אמריקאי, מדובר על 5,700 יחידות בלבד. המשיך ואמר
שעקרון ה- FUNGIBILITY יוחל גם על יחידות אלה לאמור,
קיומן ההוצאות עבור יחידות אלו מהערבויות. אחרת, יהא בכך מתן הכשר
אמריקאי לפעילות התנחלויות.

5. מאוחר יותר, העלה המזכיר מחשבה נוספת לפיה, אוכי לא תקבל ישראל
שני ביליון דולר לשנה, אלא ביליון אחד. ציינתי שאין בהצעה זו לעזור
לנו בקליטת העלייה ובאומצויות עם הצרכים, מה עוד שבנוסף לעשרה
ביליון שאנו מבהשים נחם לעמוד עבודים בכוונתנו לגייס בספים נוספים.
המזכיר השיב שקיים חשש שישראל תבנה במשך השנתיים מספר היחידות
בהן מדובר, הקבל הערבויות בסך 4 ביליון דולר ואח"כ תמשיך בבנייה.
ציין שהם מבהשים נוסחה מחייבת מספיק IRONCLAD שתמנע חריגות
או הפרות וכי סיכומים אלו יכתבו בחקיקה.

6. בהתייחסו להתנחלויות, סיפר שאתמול סעד צהריים עם הנשיא וכי הנשיא
מתנגד להתנחלויות ודואק בהן סיפוח זוחל של השטח (CRIPPING
ANNEXATION).

עניתי בעמדי על השיבוטו הכתובות-אסטרטגית של התנחלויות וכי
הדרישה האמריקאית עשויה לפגוע בדיווח בתהליך השלום משום, שיש בכך

לחזה התפיסה הערבית שמכוחה של ארדה"ב לכפות על ישראל דברים מבלי
שיצטרפו לנדל עמנו מז"מ. ***
המזכיר ענה בשאלה אם אנו חושבים שיהא בכך להקשות עמדת הערבים,
משנתייג בחיוב ציגו שדעתו הפוכה והעמיד יוכיח. ***
המשיך ואמר, שעל השואל להתלמד מה חשוב יותר-עלייה או התנחלויות.
על ככ עניתי, שעלייה יהליטה חשובים, אך ככ גם התנחון. ***
המזכיר השיב, שבתנחון ישראל יושג אם יכונן שלום באזור, והוסיף
שהרי אנו יודעים שארדה"ב רתה מוכנה להציב ביהודה ישומרון
חיילים אמריקאים, אך השואל אינה רוצה בכך. *
7. בפרטי הצעתנו, ציינתם גם שכל סיכום שיושג אינו יכול, בשום
פנים ואופן, לכלול את הירושלים והעלייה האפשרות שנשתמש בלשון
של בניית יחידות דיור בנאזורים שנתונים לממשל צבאי. ***
המזכיר השיב שנראה לו שנוסחה זו עשויה לא לספק אותם ועשויה
להתפרש כניסוגה ממדיניותם המסורתית בנושא ירושלים. ***
עניתי בהזדמנות ההזדמנות בארץ בנושא ירושלים וכי אף ממשלה
לא מסכים למבצלות כישקו על בנייה בה. ***
המזכיר תרה בתגובה מה ימוע בעד ישראל מלהרחיב בעתיד
הגבולות המוניציפליים של ירושלים. ***
קיבל את התפיסה שבצדדי בנתו תשובות לריבוי טבעי ולחשתית
שאנו השודות לארחבם להתנחלויות. ***
8. בתשובתי לריבוי המזכיר ציינתי, שאיננו יכולים להסכים לערבות
שנתית בסך בקרון אחד בכנו ולהחלט עקרון ה- FUNGIBILITY ***
באופן יטרוקטריבי על יחידות דיור, שבכך נמצאות בתהליך
בנייה, שבמי וצינתי, שהנוסחה שאנו מציעים נאפשרת לגשר על
חילוקי דעות מבלי שיהיה כה להתערב בעניני הפנים של ישראל. ***
צינתי שאנו מודים לארדה"ב על סיועה בפתיחת שערי בריה"מ
ומחויבות וממשל לכייע באלימותם, אך אנו עלולים להחמיץ
הזדמנות הספורדית. ***

המוזכיר הדין, שמספר המולים ארצה קטן והחודש, לדוגמה, הגיעו
רק 7,000. ***

עניתי שהענין הערבות הוא המעט הנעשה של כל אדם שמעוניינים
לעלות ארצה. ***

המוזכיר שב וציין רצונם ומחוייבותם לסייע לישראל תוך שמבטא
אתהו והערבות לישראל. ***

אך על ישראל, אם רוצים להקלוט העלייה, להפסיק התנחלויות, אף
ציון הסיוע הרב שהציעה מופיעה לישראל מיד שנה באומרו
שהיא מהווה חלק גדול מתקציב המדינה. ***

עניתי שהסיוע האמריקאי מהווה 10 אחוזים מתקציב המדינה וחלקו
האחר לבטחון. ***

9. המוזכיר גם ציון, במהלך הדבריו אלה, החשיבות בקניית ישראליות
בארץ ובגיוסם רפורמות כלכליות בארץ, הניע הסכמה להצעת לקיים
דיון משותף לצוות אמריקאי בדאשנות ונת המוזכיר ויועצו, בלב
זלילה ולצוות ישראלית בדאשנות הנגיד פרנקל והציר הכלכלי נויבר,
10. בסוף הדיון סיכם המוזכיר ואמר שאמנם לא הצלחנו להתקדם
בפגישה זו וכי הוא מודיש לשוב ולהפגש איתי עם שובו ממסעו
הקרוב, וכי בינתים יימי להתחיל בדיון בנושאים הכלכליים
(ראו לעיל-2.ש). ***

11. לדעתי גם-אם, כפי שהצגנו, בשוחה היום לא חלה התקדמות של
משש הדי אנו בדאשנות של משא ומתן, שהמשכו יהיה עם שובו של
המוזכיר ממסעו. ***

למאשר ענין להמשך יחסינות המשכיות במשא ומתן כמנורף להעברת
חוק סיוע החוץ והביטחון הסיוע למדינות חבר העמים העצמאיות.
אני רואה בשוחה היום נטייה במספר מאוחרים מדהימה שהביא
בפנינו ושיחסי הקידמה עמו. ***

א. מספר התחלות הבנייה, המוזכיר ציון 5,700 יחידות.
ב. אפשרות שהערבות חלה לשה יהיו בסך ביליון אחד. ***

ה. ישום מיוחד של נוסחת לייבה, אם נקודה זו נותרה עמומה
בשירה הראשונה-ענה הנכונה.

לעומת זאת, נראה שמטעם עקרון צדכי הריבוי הטבעי והתשתית

וכן הסכים להצעתו -לפתוח במולי'ם בנושאים הכלכליים עוד טרם

פתרון הנישוא הפוליטיים. גם בנושא ירושלים, התרשמותי, על סמך

שירתה עם מונדי בייסד ואחרים, שנהיר להם שבשום מקרה לא תהבל

ישראל כל נוסחה מגובלה על בנייה בירושלים.

לדעתי, נסיונות אלה היו חלק מתהליך המשא ומתן כאשר שני המרכיבים

העיקריים עליהם עומד המרכיב והוודים על עצמם בשתי שיחותינו

בנושא הם: התנגדות העובדות בהשלמת המחלות הבנייה ואי המשכו

נאמן, והפעלת עקרון נוסחת לייבה בדיעבד, מאידך.

הפגישה הקטרונית באר הטכונה, אך מתוך כוונה להמשיך עם

שובו.

אחרי הצגת עמדתנו נראה לי, שעלינו להמתין לשירה הבאה לשמיעת

עמדתם המעודכנת.

שובל

גמר צטט

ז' בתמוז תשנ"ב
8 ביולי 1992
293123

אל : מנהל מצפ"א

מאת : ס/מנהל מצפ"א

הנדון: ערביות-ניר רקע לדיון

כללי

1. כמס' פגישות שנערכו אחרי הבחירות בישראל עם מזכיר המדינה, סנסור ליהיי ואחרים עלה שוב נושא הערביות ביוזמת הצד האמריקאי.
2. הממשל חוזר על מחוייבותו לגליטת העולים נראה שהוא מחפש דרך להגיע להכנה בנושא זה עם הממשלה החדשה בישראל.
3. התנאים לא שונים אך האוירה חיובית יותר והממשל גמיש יותר ויש רצון למצוא הגדרות "מעורפלות", כלשון המזכיר, בנושא הכניה בשמחים (קרי התנחלויות).
4. ברור שהדיון בערביות הינו פונקציה של העמדות המדיניות ולאן דווקא של ההיבטים הכלכליים. ההחלטה נשאת פוליטית.

סוגיות לדיון

5. הגדרת המצב: בסיסית לא שינה הממשל עמדתו בנושא ההתנחלויות והתנאים המתבקשים בנושא הערביות.
6. עיתוי הדיון: סנסור ליהיי רוצה לשמור על יוזמת "ליהיי-קסטן" ולהעלותה עוד לפני ספטמבר. חבר הקונגרס לנסוס בשיחת הקוקוס היהודי עם השגריר (29/6) אמר כי אינו בסוח אם יש צורך להמתין לממשל ויש לפעול במהירות בקונגרס. "אם היוזמה תהיה בידי הממשל, יהיו רבין וידידי ישראל בדפנסיבה לכן על הקונגרס לקבוע מסגרת הדיון ולא המזכיר".
7. התנחלויות: בשיחה עם איש השגרירות האמריקאית בארץ מסתבר שהם ערים למדיניות מפלגת העבודה של אבחנה בין קווי העימות לאיזורים אחרים, התנחלויות "בסחוניות" והתנחלויות "פוליטיות". להערכת הכעיה קסנה יותר בספול בקוי העימות אם מדיניות הממשלה ככלל תשתנה. בשינוי הכוונה להפסקת כל ההסכות המיוחדות להתנחלויות הנותנות להן עדיפות על מרכז הארץ, אי מתן גושפנקא תקשורתית ושמית לפעילות בשמחים (למשל ע"י הופעת שר לחנוכת מפעל, כביש וכו'). כמו כן מתלבטים בנושא מימוש התחלות הכניה הקיימות, כמה מהן ימשכו וכו'.
8. סיוע וערביות: היו שהציעו לכרוך הסיוע והערביות יחד. עמדתנו, כותב הציר הכלכלי בושי, היונה שלילית כדי לא ליצור LINKAGE בין הסיוע להתנחלויות.

9. מסי העולים : עפ"י "ידיעות אחרונות" (7/7) יצאה משלחת של המסונה על התקציבים וסגנו לרוסיה כדי לבדוק את פוטנציאל העליה. ההערכה באוצר, על פי דיווח העתון, היא כי מספר העולים בשנה הבאה יהיה 100-80 אלף עולים.

המלצות השגרירות

10. אין לחזור לפשרות "לייהי-קסטן" אלא להגיע להכנה עם המזכיר על בסיס בקשתנו המקורית שכבר הועלתה בעבר (הכנות מדיניות) וזאת לסובת הענין וכן להקל על המהלכים בקונגרס.

11. עולה מדברי המזכיר לשגריר כי הוא יורה לאנשיו לדון איתנו בצורה בלתי פורמלית על קויים אפשריים בענין הערבויות.

12. מרווח הזמן לפעולה קצר, הקונגרס יוצא לפגרה (9/9-12/8) ולאחר יום העבודה האמריקאי (7/9) הזמן קצר מאוד (נוכח הכחירות הכלליות הקרבות).

13. יש להמשיך בדיון הכלכלי שבין הנגיד והמזכיר זליג.

14. ללוות כל השיחות בהסכרה על בסיס "מה הערבויות יכולות לעשות בשכיל ארה"ב" (נדול משמעותי ביצוא האזרחי האמריקאי לישראל, גדול במקומות עבודה וכו').

15. אין ליצור LINKAGE בין הערבויות לסיוע.

ב ב כ ה,
ליאורה הרצל

מגידור המאמץ
ירושלים

דנה

לש רכ,

~~אנה~~

~~(אנה)~~

22, מאי, תשס"ג
27/5/2

דנה אצל. לעיני ולענין אשה רכה.

1. יהיה ז' וז' במספר קולו ציפואי (המספר)

המספר אפילו איש לא יתעורר אסכר סמך בן וסוף העמ
במספר 2. בקר שבקשה ה- שמעו לו רחמי פאטור

במקצוה א רנה א הסיכוי גבוה כנסדו העצם
מרה. אמר אכל שמעו אסכר אר התן בן ייש ב, אש אמה
צמא. 3. אשר שפגיה ניגיה ויקר הניצ א

א שיקריה אונתיה בקר אנה כד. אסכר אר ינחא
(דנסימ)

4. אמר אלא רכא ואלא ינחא רכא רכא רכא
אש משכבה זמיר, ואלא ינחא יש קיה אכוסם נקום אצו
אמה שרמח אר, נמו אר הדיק אר צמד' אן

5. אמר אר הקו קינה הער נעזר אר אר אר אר
הסוקיה, הדיק המעלה זמיר אר אר (המכיר) זמיר אר

אנה

ינה

מזכירות הממשלה

ירושלים, ל' בשבט התשנ"ב
4 בפברואר 1992

ס ו ד י

אל : ראש הממשלה
שר הבטחון
שר התקשורת

מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: תחנת "קול אמריקה" בערבה
א. התקשר לביתי אמש סטיב פורבס, יו"ר BIB מארה"ב, ומסר:

(1) נחתם ע"י BIB החוזה עם "אלביט" להקמת התחנה (השרה: מדובר בחוזה של 180 מ' דולאר, וכמובן הוא כפוף לאישורים השונים שיש צורך בהם בעקבות הבג"צ, וראשיתו בעוד כשנה - זאת מפי ר. ירדור מנהל "תומר" במשרד התקשורת).

(2) באופן מוזר, כדבריו, ישנה נטיה אמריקנית להעביר את פרויקט תחנת הממסר לכווית, כיוון שמחירו יהיה זול יותר (ואחרת אולי יבוטל). הכוויתים אמנם "גדרו את רגליהם" לאחר פניה אמריקנית לפני מספר חודשים, אך כנראה מסכימים עתה כי אין זה נוח להם לסרב לארה"ב בנסיבות שלאחר מלחמת המפרץ. הנושא נדון ב"ועדת סגנים" בכירה בממשל בראשות אדמירל ג'ונתן האו (מיודענו מימי ראשית השיתוף האסטרטגי בשנות השמונים), שהוא עתה סגנו של סקוקרופט. הוא סיכם את הדיון בוועדה שנערכה אתמול מבלי להביע דעתו, ואמר שהנושא "יועלה למעלה" (להכרעת בייקר, סקוקרופט ואיגלברגר). פורבס אמר ששמע על כל העניין הכוויתי רק עתה (אמיתי כי אנוכי שומע על כך לראשונה), והוא רואה זאת כרעיון מוזר ביותר ושולל אותו. ביקש להביא זאת לידיעתנו. בדעתו לקבוע מועד לביקורו בארץ בהקדם.

ב. הנושא מחייב מטבע הדברים שיקול מצדנו באשר להיבטים השונים. קוצע כי לפני שיקול כזה, לא יינתן לכך ביטוי פומבי.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מר ר. ירדור, מנהל "תומר", משרד התקשורת
מחנכ"ל-היועץ המשפטי-מנהל מצפ"א, משה"ח
השגריר-הציר, וושינגטון

2, 3, 4
4/2

הנה

לעל ככ,

היבוא - משלם הקדמה

הקצב גמולתו, ע"י חלק הא

כמחשב (כחשבון). (כחשבון חשבון)

הוא ביקש מן הנימא

הזאת - (המחשבון) בחשבון החשבון

בזמן הקצב, חלקו של החשבון

החשבון, חלקו של החשבון

החשבון חלקו של החשבון

איתן
←

עבדתי לך
מבנימין

אירופ-27-5.2.92

only all the states in the Middle East but conceivably much of the world.

All these errors, one after the other, have been made despite the existence of intelligence organisations with almost limitless resources, with the most modern facilities available, despite a network of diplomatic representations and university research departments, despite a widespread network of press and news agency media.

After the vital very important and courageous military moves instigated under President Bush's leadership in Iraq, came the miscalculation of the timing of the cessation of hostilities, a miscalculation which enabled that monster Saddam Hussein to survive, to strengthen his hold on his unfortunate country, and presumably to continue to attempt to hoodwink the United Nations investigation teams and thus advance the process of the manufacture of weapons of mass destruction.

One must be excused if one is at times critical of their track record and sceptical about the ability of the major Western powers, to evaluate correctly the developments in our area.

אומה

אאא, חוזם: 30879

אל: רהמש/1888

מ-: רושינגטון, נר: 600, תא: 280192, זח: 2038, רח: ב, סג: בל,

בכב

בלמ"ס / ב ה ו ל

אל: מוסקבה - השלום - עבור יועצת תקשורת שה"ח, שמעון שטיין

דע: מצפ"א

מאת: עתונות, רושינגטון

נאום הנשיא לאומה.

להלן עקרי נאום הנשיא, על פי גירסה מוקדמת של הנאום שהופצה על ידי הבית-הלבן למערכות העתונים ושהועברה על-ידי כתב. מחר נעבירכם התמליל המלא.

1. הנאום עוסק, רובו ככולו, בנושאי פנים: התמקדות רבה בנושאים כלכליים כולל פירוט שורה של צעדים לשיפור הצמיחה וטיפול באבטלה. כמו כן עוסק בנושאי חינוך, דיור, בריאות פשע וכו'.

2. פרק נרחב נוסף בנאום עוסק בקיצוץ תקציבי הבטחון לאור סיום המלחמה הקרה וקץ הקומוניזם (כולל הודעה על הפסקת ייצור מפציצי B-2). בסה"כ, עד 1997 יגיע הקיצוץ בתקציב הבטחון של ארה"ב ל-30 אחוז והתוספת התקציבית מהקיצוץ תהיה בסך 50 ביליון ב - 5 השנים הקרובות. עם זאת, מדגיש הנשיא כי לאור המשך הסכנה הגרעינית בעולם יימשך מימון חכניות הגנה וני נשק גרעיני טקטי.

3. בנושא יחסי חוץ מצייין הנשיא (בהרחבה) השינויים ההסטוריים שתלו בעולם: המלחמה הקרה הסתיימה בנצחון המערב, הקומוניזם מת. במשך שנים, נשא העם האמריקני בעול של מיסים גבוהים, כדי לממן הוצאות הבטחון העולמי. כיום, לאור השינויים העצומים בעולם, ניתן להקטין הוצאות ההגנה. אך, אי אפשר להפנות עורף לעולם, כי אמריקה שהיתה מנהיגת המערב בעידן הקודם, הפכה להיות מנהיגת העולם.

לפיכך, כח עוד אני נשיא, נמשיך לתמוך בחירות (FREEDOM) למען בטחון ושלום ילדינו. בדלנות אינה ערובה לבטחון.

4. איזכור שולי לנושאינו:

איזכור מלחמת המפרץ - "השגנו מטרה עליה דברתי כאן לפני שנה: שחרור כוויט". עם סיום המלחמה - ישראל והעולם הערבי החלו, לראשונה בהסטוריה, כמו"מ רציני וכולל לשלום. זמן קצר אח"כ, שוחררו כל בני הערובה האמריקניים: מדיניותנו הוכיחה את עצמה.

רות ירון.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, מצפא, רביב, מעת, הסברה,
@ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

PHIL

1/16 jms

United States Senate

WASHINGTON, D. C.

PHIL GRAMM
TEXAS

January 13, 1992

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Likud Party
38 King George
Tel Aviv 61231

Dear Mr. Prime Minister:

I wanted to let you know how much I appreciated your taking time to visit with me while I was in Israel and for your warm hospitality. I feel that my meetings were most productive and am optimistic that with hard work in both the United States and Israel, we can work out any differences and make the loan guarantees a reality.

The United States owes Israel her strongest support, and you may be sure I will continue my efforts to work diligently to strengthen the bonds which unite our countries. If I can be of service to you, please let me know.

Yours respectfully,

PHIL GRAMM
United States Senator

PG/mcn

מכתב-שמור

27.1.92

אל: השגריר, זלמן שובל

מאת: ר' יחידת קונגרס, יורם אטינגר

הנדון: עתיד סיוע החוץ (האזרחי) והמערכה על הערבויות להלוואות
(המשך למסמכים מ- 6.1.92, 24.12.91 ו- 22.11.91 המצ"ל)

1. מצ"ל דרוח הרוש' פוסט מ- 17.1.92 ולהלן עקריו:

- הנשיא בוש חוזר בו, כנראה, מהתנגדותו לשנוי חוק התקציב מ- 1990. הוא מחזק ע"י כך את ידי מנהיג הרוח, הסנטור ג'ורג' מיטצ'ל, הקורא לבצע שינויים מהותיים בחוק, כדי לאפשר העברת 100 מליארד \$ (משך 5 שנים) מתקציב הבטחון לתקציב הוצאות פנים.
- יו"ר וע' התקציב הסנטור ג'ים סאסר ויו"ר תת-הווע' האחראית על סיוע החוץ (הרשאות), הסנטור פול סרביינס, מציעים להעתיק 120-150 מליארד \$ (משך 5 שנים) מתקציב הבטחון לטובת "תוכנית מרשל" בארה"ב. הסנטור טד קנדי מציע קיצוץ בסך 210 מליארד \$ (משך 5 שנים), ואף הסנטור השמרן פיל גראם מצטרף למקצצים (אם כי קורא להקדיש הסכום לצמצום הגרעון התקציבי) ודוגל בהקטנת תקציב הבטחון ב- 74 מליארד (משך 5 שנים).
- השנויים בחוק התקציב יכללו, כנראה, את הסרת/פריצת החומות המפרידות באורח מוחלט בין תקציב הבטחון לבין תקציב הפנים לבין תקציב החוץ. הסרת/פריצת החומות עלולה לחשוף את כספי סיוע החוץ לכרסום מכיוון תקציב הפנים.
- 2. המגמה הנ"ל, עלולה לחשוף את סיוע החוץ לקיצוצים. היא משתלבת עם הלך הרוח הציבורי המתנגד להענקת סיוע חוץ (אם כי נושא זה אינו משפיע על אופן ההצבעה!) ומושפעת ע"י בקשות גוברות לסיוע מכיוון הרפובליקות הסוביטיות לשעבר, הבלטיות ומזא"ר.
- 3. הבקשות הנ"ל לסיוע חוץ עלולות לגרום לשנוי הרכב וסדר העדיפויות של סיוע החוץ על חשבון ישראל ומצרים.
- 4. אירת הבחירות והמשבר הכלכלי המחמיר עלולים לתרום להאצת המגמות הנ"ל ומהווים קרקע פוריה לסנטורים וצירי ביה"נ הקוראים לקיצוץ בסיוע החוץ.

5. ביכולתה של ישראל ליזום מהלך (ויתור מוגבל מרצון - לפי המסמכים הקודמים) אשר יקדים את מימוש המגמות הנ"ל, וירתום את הלך הרוח הנ"ל לטובת סיוע החוץ לישראל, לקידום המערכה על הערבויות, לשימון גלגלי ה"תחיקה הישראלית", ולשיפור ארוך-טווח של תדמיתנו בארה"ב (ישראל מתחשבת במצוקת בעלת-בריתה, על אף קשיי מימון הקליטה והבטחון).

6. גם עמוס רובין ממליץ לאמץ יוזמה כרוח זאת, תוך התמקדות בשנוי תיקון הסנטור קרנסטון (THE CRANSTON ANENDMENT). לפי המלצתו, תציע ישראל לשנותו ל: "היקף הסיוע האזרחי יהיה זהה (במקום "לא יהיה פחות מ-") להיקף הפירעון השנתי של החוב הצבאי". השפעת התיקון תהייה דומה לויתור מרצון על 5.75% מסיוע 1993. הויתור יילך ויגדל לפי הנתונים כדלקמן:

1.131	-1992	מליארד \$	פירעון	(5.75%)
1.128	-1993	"	"	(6%)
1.128	-1994	"	"	(6%)
1.088	-1995	"	"	(9.33%)
1.015	-1996	"	"	(15.47%)
0.958	-1997	"	"	(20.16%)
0.918	-1998	"	"	(23.5%)
0.880	-1999	"	"	(26.7%)
0.841	-2000	"	"	(30.0%)
0.630	-2005	"	"	(47.5%)
0.235	-2010	"	"	(80.4%)

7. המלצתו של עמוס רובין מקיפה וארוכת טווח יותר, וכצידה פירות עסיטיים יותר, מהצעת העוסקת אך ורק בסיוע ל-1993. נראה לי כי שתי ההצעות קוראות להכיר במציאות ולהקדים רפואה למכה תוך קצירת פירות כלכליים ומדיניים (כפי שציינתי במסמכים הקודמים, חיסכון של 1% בתיקצוב הערבויות - שהוא תוצאה אפשרית ליוזמתנו - שקול ל-60 מיליון \$ שהם 5% מסך סיוע החוץ האזרחי!).

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

8. כדי לקצור הפירות הפוטנציאליים יש להקדים עיתוי היוזמה לפני שינחת על חוק סיוע החוץ תכתיב הקיצוץ. יש אף לצאת ביוזמה (אם אכן היא מקובלת) בעתוי אשר ישפר את מעמדנו במערכה על הערכויות להלוואות. להערכתי, מן הראוי לבצע זאת בימים הקרובים (השבועיים הקרובים יהיו קריטיים לגבי גורל הערכויות) באמצעות שדר אשר יועבר לממשל כתאום עם הסנטורים קסטן ואינווייה כמו גם ליייה וגראם ומנהיג הרוב מיטצ'ל.

9. אנא הנחיותיך בנידון.

יורם אטינגר

מכתב-שמור

6.1.92

אל: השגריר

דע: רה"מ, מ"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: סיוע חוץ אזרחי - הצעה להערכה מחודשת

1. המכתב בהמשך למכתבי המצורפים בנדון מ-22.11.91 ו-24.12.91.
2. בראיון שהעניק הנשיא בוש במוצ"ש לדויד פרוסט (PBS - T.V), לא פסל הוא על הסף (כפי שנהג בעבר) את האפשרות כי יתמוך בהעברת משאבים מתקציב הבטחון לתקציב הפנים.
3. התבטאות הנשיא עלולה להעניק תאוצה למגמה לשנות את חק התקציב מ-1990 ע"י פריצת המחיצות הקשיחות (בין תקציבי ההגנה, הפנים והחוץ) המגינות - לפי שעה - על שלמות תקציב סיוע החוץ.
4. כפי שציינתי במכתבים הנ"ל, מן הראוי לשקול יוזמה בנדון כדי לקצור פירות ממגמת ה- AMERICA FIRST.
5. הגורמים הקריטיים בגבוש היוזמה והצגתה לממשל ול"גבעה" הם:
 - עתוי (סוף חודש ינואר או תחילת פברואר !)
 - צינור (נא ראה סעיף 3 ממכתב 22.11.92).

יורם אטינגר

מכתב - שמור

24.12.91

אל: השגריר, זלמן שובל

מאת: ר' יחידת הקונגרס, יורם אטינגר

הנרון: הצעתי לקיצוץ מרצון בסיוע החוץ האזרחי
(בהמשך למכתבי בנידון)

1. מציל מאמר הרוש' פוסט מה- 14.12.91 הממחיש את הרקע להצעתי.
2. להערכתי, יחולו השינויים במהירות רבה יותר מתחזית המאמר.
3. המגמה לשנוי חוק התקציב כדי לאפשר העברת משאבים מסעיף הוצאות הביטחון לסעיף הוצאות הפנים, עלולה להביא בעקבותיה גם להסרת המחיצות המגינות עתה על סעיף הוצאות החוץ.
4. למרות שהמדובר רק ב- 1% מסך התקציב, הרי שקיצוץ בהוצאות החוץ הוא יותר פופולרי ופופוליסטי מקיצוץ בהוצאות בטחון. הקיצוץ בסיוע החוץ לא יגרום לזעזועים דומים לאלו הנגרמים ע"י קיצוץ בתקציב הביטחון.
5. גם אם לא יקוצץ התקציב, אין ספק כי הוא יהפוך מטרה לפניות ממדינות נוספות (מזא"ר, הרפובליקות הסובייטיות לשעבר, וכו'). התפתחות זאת תחייב קיצוץ בחלקן של הנהנות הנוכחיות.
6. שנת הבחירות תהפוך הצעות לקיצוץ בסיוע החוץ למכשיר זמין לקידום מעמדם של המתמודדים במרוצי הסנאט וביה"נ.
7. שנוי הנסיבות הדרמטי מבית (ארה"ב) ומחוץ מחייב שנוי גישתה של ישראל לסוגיית סיוע החוץ. על הפרק השאלה - איך לגייס לטובתנו את נטיית הברלנות? איך לקדם ע"י כך את המערכה על הערכויות להלוואות?!
8. הצעתי - כפי שהועברה במכתבי הנ"ל - מנסה להעניק תשובה לשאלות הנ"ל.

9. נקיטת יוזמה בנדון תקצור פירות ארוכי טווח כדע"ק, תהווה "תחמושת" לידידנו ב"גבעה", תקל על אישור סעיפי תחיקה חיוניים בחוקי סיוע החוץ וחקציב הבטחון (אשר סך פרומתם לבסיס התעשייתי ולבטחון ישראל יעלה על 60 מליון הדולר השקולים - 5% מסיוע החוץ האזרחי), ועשויה לשמן את גלגלי המערכה לאישור הערבויות להלוואות (שכנוע מספר סנטורים מתלבטים וקיצוץ אפשרי באחוזי התיקצוב - 1% שקול ל- 100 מליון \$).
10. תוך מספר חודשים אנו עלולים לעמוד בפני כורח תחיקתי לקצוץ, אשר לא יעניק לישראל שום פירות פוליטיים, תחיקתיים או ציבוריים. ענינה של ישראל יקודם רק ע"י יוזמה המכירה בשנתי הנסיבות, המקבלת על עצמה קיצוץ מוגבל (5%) תמורת רווח פוטנציאלי גדול ושאיןנה רואה בהצעה לקיצוץ מרצון סימן לחולשה אלא אות להערכה מחודשת ומציאותית של אתגר היחסים עם ארה"ב בהקשרם הרחב (הרכה מעבר לסכום הקיצוץ המוצע).
11. ההצעה לקיצוץ מרצון מהווה מכפלת ומנוף להשגת יעדים ארוכי טווח ורחבי אופקים ביחסנו עם ארה"ב.

יורם אטינגר

Byrd Asks Bush for Talks On Shifting Defense Funds

W.P. 4.12.91

By Eric Pianin and John Lancaster
Washington Post Staff Writers

Senate Appropriations Committee Chairman Robert C. Byrd (D-W.Va.) yesterday formally asked the Bush administration to begin talks with congressional leaders about reopening last year's budget agreement to allow a major shift in spending from defense to domestic programs.

"It is critical that these issues be addressed now," Byrd said in a letter to President Bush. "Otherwise, we will find ourselves locked into spending scarce resources in future years, on [military] procurements which may no longer have merit."

Byrd's request has widespread support among Democratic congressional leaders, who believe that with the collapse of the Soviet Union, military spending must take a back seat to growing demands for measures to revive the stagnant U.S. economy.

White House press secretary Marlin Fitzwater said yesterday that Bush had not yet seen the letter, adding, "Our position has not changed. We remain opposed to breaking the budget agreement."

Pentagon officials say publicly that for now they intend to stick with Defense Secretary Richard B. Cheney's plan to gradually reduce military spending by 3 percent a year in "real," or after-inflation, terms through 1996. However, officials have said privately in recent days that it may become necessary to propose deeper cuts in the face of domestic spending pressures.

A Pentagon analyst said yesterday that major changes in the administration's defense spending proposal likely would have to wait until the fiscal 1994 budget.

"To go faster will sacrifice quality, be bad for morale and very devastating for the [military] industrial base," the official said. But he added, "I think the reality is the budget agreement will fracture."

Robert Reischauer, director of the Congressional Budget Office (CBO), told a business conference yesterday, "My best guess is that some time in the next 14 months we will see yet another summit and yet another set of [budget] procedures."

Last week, House Majority Leader Richard A. Gephardt (D-Mo.) told the Ways and Means Committee: "I believe that we should change the budget agreement to permit defense cuts to fund domestic spending in areas such as education, training and public works or to further reduce the deficit."

Senate Majority Leader George J. Mitchell (D-Maine) advocated altering the budget agreement to pay for extended unemployment benefits by limiting the growth in foreign aid. Senate Finance Committee Chairman Lloyd Bentsen (D-Tex.) and Sen. Bill Bradley (D-N.J.) are leading

Sen. Robert C. Byrd (D-W.Va.) sent letter to the president seeking to reopen budget pact.

using defense savings to pay for middle-class tax relief and other economic incentives.

House Budget Committee Chairman Leon E. Panetta (D-Calif.) is one of the few Democratic leaders who flatly oppose tampering with the budget plan, arguing that it is the only brake on runaway deficits.

The budget and deficit-reduction agreement, negotiated by the administration and Congress, set caps on discretionary spending for defense, domestic programs and foreign aid during fiscal 1991 through 1993. Under the pact, Congress is forbidden from shifting funds from one category to another. The three categories will be consolidated under one spending cap in fiscal 1994 and 1995.

But in his letter, Byrd said the nation cannot wait until then. He said that if military spending continues at levels provided in the budget agreement, "we will face insurmountable difficulties" in staying within the overall spending caps in 1994 and 1995.

According to the CBO, the administration's projected defense spending levels of \$295.5 billion in 1994 and \$298.5 billion in 1995 would constitute spending reductions of 2.7 and 5.8 percent, respectively. Domestic spending would have to be cut by 6.9 and 9.7 percent, respectively, to stay within the overall spending limitations, the CBO said.

"In light of the tremendous backlog of unmet domestic needs in the areas of infrastructure, housing, education, environmental cleanup, health care . . . it is not realistic to expect reductions in domestic discretionary spending," Byrd said.

Staff writer Ann Devroy contributed to this report.

JRI
2/24
RT
2/27
2/28
2/29
3/1
3/2
3/3
3/4
3/5
3/6
3/7
3/8
3/9
3/10
3/11
3/12
3/13
3/14
3/15
3/16
3/17
3/18
3/19
3/20
3/21
3/22
3/23
3/24
3/25
3/26
3/27
3/28
3/29
3/30
3/31
4/1
4/2
4/3
4/4
4/5
4/6
4/7
4/8
4/9
4/10
4/11
4/12
4/13
4/14
4/15
4/16
4/17
4/18
4/19
4/20
4/21
4/22
4/23
4/24
4/25
4/26
4/27
4/28
4/29
4/30
5/1
5/2
5/3
5/4
5/5
5/6
5/7
5/8
5/9
5/10
5/11
5/12
5/13
5/14
5/15
5/16
5/17
5/18
5/19
5/20
5/21
5/22
5/23
5/24
5/25
5/26
5/27
5/28
5/29
5/30
5/31
6/1
6/2
6/3
6/4
6/5
6/6
6/7
6/8
6/9
6/10
6/11
6/12
6/13
6/14
6/15
6/16
6/17
6/18
6/19
6/20
6/21
6/22
6/23
6/24
6/25
6/26
6/27
6/28
6/29
6/30
7/1
7/2
7/3
7/4
7/5
7/6
7/7
7/8
7/9
7/10
7/11
7/12
7/13
7/14
7/15
7/16
7/17
7/18
7/19
7/20
7/21
7/22
7/23
7/24
7/25
7/26
7/27
7/28
7/29
7/30
7/31
8/1
8/2
8/3
8/4
8/5
8/6
8/7
8/8
8/9
8/10
8/11
8/12
8/13
8/14
8/15
8/16
8/17
8/18
8/19
8/20
8/21
8/22
8/23
8/24
8/25
8/26
8/27
8/28
8/29
8/30
8/31
9/1
9/2
9/3
9/4
9/5
9/6
9/7
9/8
9/9
9/10
9/11
9/12
9/13
9/14
9/15
9/16
9/17
9/18
9/19
9/20
9/21
9/22
9/23
9/24
9/25
9/26
9/27
9/28
9/29
9/30
10/1
10/2
10/3
10/4
10/5
10/6
10/7
10/8
10/9
10/10
10/11
10/12
10/13
10/14
10/15
10/16
10/17
10/18
10/19
10/20
10/21
10/22
10/23
10/24
10/25
10/26
10/27
10/28
10/29
10/30
10/31
11/1
11/2
11/3
11/4
11/5
11/6
11/7
11/8
11/9
11/10
11/11
11/12
11/13
11/14
11/15
11/16
11/17
11/18
11/19
11/20
11/21
11/22
11/23
11/24
11/25
11/26
11/27
11/28
11/29
11/30
12/1
12/2
12/3
12/4
12/5
12/6
12/7
12/8
12/9
12/10
12/11
12/12
12/13
12/14
12/15
12/16
12/17
12/18
12/19
12/20
12/21
12/22
12/23
12/24
12/25
12/26
12/27
12/28
12/29
12/30
12/31

BUSINESS

877042

MSR 42.50
OURS 38.25
ETR SA 012
551
005 549015

Bush, Mitchell Take Aim at Slashing the Defense Budget

Majority Leader Eyes \$100 Billion Reduction

By Helen Dewar
Washington Post Staff Writer

Senate Majority Leader George J. Mitchell (D-Maine) called yesterday for a cut of about \$100 billion or more from defense spending over the next five years to help finance middle-income tax cuts, anti-recession aid to state and local governments and incentives for business investment and home ownership.

His proposals, outlined in a speech to the National Press Club, anticipated a short-term increase in the \$350 billion deficit projected for this year in order to help stimulate the economy. Mitchell told reporters later that the loss could be made up over five years so the deficit would not rise over the long run.

Mitchell's proposals were within

range of others that have been outlined on Capitol Hill as Congress prepares to reconvene next week and consider how big a "peace dividend" can be declared for use in reviving the nation's economy through domestic spending increases or tax cuts.

Senate Budget Committee Chairman Jim Sasser (D-Tenn.) and Sen. Paul S. Sarbanes (D-Md.), chairman of the Joint Economic Committee, have suggested financing a "Marshall Plan for America" through defense cuts of \$120 billion to \$150 billion over five years, along with \$35 billion in tax relief from deficit financing.

Sen. Edward M. Kennedy (D-Mass.) has proposed defense cuts of \$210 billion over seven years for both long- and short-term recovery

efforts. Sen. Phil Gramm (R-Tex.) has called for a 5 percent defense cutback next year, which would yield savings of \$74 billion over five years.

President Bush is expected to include defense cutbacks in the fiscal 1993 budget that he will send to Congress next week.

In outlining his plan, Mitchell joined the increasing number of lawmakers who are urging modification of the 1990 budget agreement to accommodate a shift of money from defense to domestic accounts, which the budget pact seeks to bar through next year.

"The first step is to change the 1990 budget agreement," Mitchell said. "The Cold War is over. It's time to take down the artificial budget walls which prevent us from shifting our priorities from abroad to here at home."

See MITCHELL, B3, Col. 3

Administration Plan Would Cut \$50 Billion

By Steven Mufson
Washington Post Staff Writer

The Bush administration has decided to cut an additional \$50 billion from military spending authority over the next five years, congressional sources said yesterday.

The administration, the sources said, also plans to use first-year savings from the cuts—\$3 billion to \$4 billion—for deficit reduction, averting a legislative battle over changing the rules of last year's budget accord.

Because of commitments to arms programs and contractors, the new Pentagon cuts will give the administration only an additional \$30 billion to \$35 billion to use for other outlays or tax cuts over the next five years.

But that money will be crucial to help pay for an array of tax reductions

the administration plans to propose in its election-year economic package, including increases in personal exemptions, health insurance tax credits and tax deductions, and breaks for first-time home buyers. The package, to be revealed next week, is designed to stimulate the economy and bolster President Bush's reelection prospects in the face of Democratic calls for middle-class or broad-based tax relief.

Under the deficit reduction agreement adopted in October 1990, legislative "fire walls" bar the shifting of money saved from cuts in military spending to domestic discretionary spending or to tax cuts until the fiscal year 1994.

President Bush had earlier indicated that he might try to change the budget agreement to take advantage

See DEFENSE, B4, Col. 1

	שגרירות ישראל/ווישינגטון	1
	מכתב-סודי	2
תאריך וזמן העבודה: 22/11/91		אל:
		הסגיר
		דצ:
	רה"מ, מ"מ רה"מ ושה"מ, שר האוצר	
		כאת:
	ר' יחידת קונגרס	

ימים יקרים סוף כוונה

1. הנחות היסוד:

- המשבר הכלכלי כארה"ב הולך ומחמיק (אנטלה גואה, מערכות רווחה קורטוח, פשיעה מסלימה);
- המצב סוגע יטירות בבוחרים בעיצומה של מערכת הבחירות 11.92;
- יוקרת סיוע החוץ, אשר הייתה נמוכה מאד ומתמיד, מיהדרורה לספל מדאיג;
- עוגת סיוע החוץ מהווה מטרה קודמת נגיסות מכיוון צרכי ימים;
- שנוי סדר עדיפויות (ירדה פרופיל הא"ס הסובייטי, יוזמה נאן לאיזורים העוצמה הצבא הסובייטי, והמשבר הכלכלי מניה) עלול לגרום לשנוי חוק ומנהח הקציב. החוק הנוכחי (מ-1990) ממדד אה הקציבי הפנים, הגנה וחוף באוסר על העברה משאבים מן האחד למשנהח החבנה הקיס (עד 1993) מגן על שלמות הקציב סיוע החוץ;
- עוגת סיוע החוץ מהווה מטרה לצרכים גואים מכיוון ברה"מ, הבלטות ומזא"ר, ועלולה לעבור סידוד מערכות אשר יעצב סדר עדיפויות שונה (כולל שינוי בחשקלה היחסי של ישראל);
- בעוד שיוזמת הסנטור רוברט דול, לקיצוץ בן 5% לסיוע החוץ, לא זכתה להמייכה משמעותית ב-1990, הרי שיוזמה דומה (ואולי אף חריפה מתנה) עלולה להנות מרחח המייכה משיבית בשני נתי הבחורים כבר ב-1992;
- הממייכה הצפויה ייוזמת הקיצוץ אינה מעידה על כרסום הממייכה בישראל. אפשר אף להניח כי ללא הייסוס הישראלי לא הייתה "מוכנת הסיוע" נעה.

2. מסקנות (לאור הנחות היסוד הנ"ל):

- היקפו הניכחי של סיוע החוץ ל: יאריך ימים;
- הנהח הישראלי, בעוגת סיוע החוץ, יצימצט באופן אבסולוטי ואולי אף באופן יחסי;
- השאלה היא: האם היוזמה שתוביל לשחי המסקנות הנ"ל תצא מבית אולפנא וושינגטון או ירושלים? האם השפעה היוזמה תוגבל לצימצום הגוח הישראלי, או האם תלווה בריוידנדות ארוכות טווח אשר תשפרנה את מעמדה של ישראל בעיני הציבור וה"גבעה" (יחסית ואולי אף אבסולוטית)?

תפוצה:

דמי פות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן תעבור:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסד:		כא:

3. דרכי פעולה:

- על ממי ישראל לסקול ההצעה ליזום - באמצעות הנשיא, הסנטורים מיטציל, ליהוי, קסטן, אינו טילוב של הנ"ל או פורום מכונד אחר - ויחור על 5% מן הסיוע האזרחי (כאות הזדהות עם האינטרס האמריקאי הניה, במיוחד, ומסוץ);
- יוזמה זאת עשויה להקדים יוזמות דומות, או חמורות מחנה, אשר תוצגנה במליאה הסנאט וביה"נ או ע"י המחטל;
- היוזמה עשויה זכות את ישראל בנקודת רבות וארוכות טו"כ בגבעה הקפיטול וב"י: העיבור האמריקאי, אשר קומנה "התיקנה ישראל" אחרות (ענני השמיים הבטחוני, העשייה זכו'), תקדמה את המערכה על העי. ניהו להלונאות ותוספת נדבר ייחודי ומייבג: זה לאהדה הבסיס כל"י ישראל;
- החבורה וחיונית על היוזמה עשויה להשפיע על המו"מ אשר יתנהל: בין המיזל לבין הייגבעה על גובה התיקוב (עמלל) הערבויות, אפשר אף להניה כי התיסכוו הנגב. מצמצום התיקוב (כל אחוז סקול ל-100 מליון דולרים) יהיה גבוה מן הקיצוץ בסיוע.
- ישראל הקצור פירות אלו אך ורק אם תיזום את הקיצוץ בסיוע, ובמיוחד או יהיה המדינה הראשונה לבצע מחוזה בלתי-שגרתי ובלתי-צפויה זאת;

4. לוח זמנים:

להערכת, מן הראוי לסקול ההצעה, ובמידה והיא מעשית יש לגבשה בחודש דצמבר, ולהוציאה לאויר העולם לא יאוחר מחודש ינואר 1992.

רום אטינגר

תפוצה:

TO: LJD, Roberts
FR: W. Senior
RE: Martin Lancaster letter
DA: January 27, 1992

I sent the attached letter from Lancaster to Roberta last week. I had just wanted to bring it to her/your attention. However, since then I met with Lancaster who pointed out that he had purposely and carefully crafted this letter so as to express concern in a private way. He has not even received so much as an acknowledgement of his letter from Shamir or anyone.

Lancaster (and others he talks to) are increasingly irritated by a seeming lack of responsiveness of the GOI to Members' concerns. It's one thing to storm ahead on settlements, but quite another to not even respond to a letter from a Member who is a clear supporter of foreign aid, Israel, etc.

Incidentally, Lancaster also said he will not support guarantees unless there is clear "bite" on settlements. Leahy is not enough for him.

It is my opinion that with some more attention and "hearing him out" Lancaster can be brought around. I spent some time with him, but I think he needs to get a response to his letter. Do remind your contacts that this letter was written instead of publicly criticizing settlements. He voted, reluctantly, against Bryant.

Let me know if you need any more background on this matter.

Congress
of the
United States
House of Representatives

H. MARTIN LANCASTER
NORTH CAROLINA
THIRD DISTRICT

November 18, 1991

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan Street
Kiryat Ben-Gurion
Jerusalem 91919, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

Let me commend you and your country on agreeing to participate in multilateral and bilateral talks in an effort to achieve at long last peace in your region.

As a firm supporter of Israel and of the role of foreign aid in the furtherance of democracy in the world, I feel I must write to you with regard to the continued insistence on the part of your country to build settlements in Judaea, Samaria, the Golan and Gaza.

Not only am I consistent supporter of aid to Israel, but this year I chaired the task force to secure votes for passage of the foreign aid authorization and appropriation bill. I did this despite overwhelming opposition among my constituency to foreign aid of any kind.

You and Minister Ariel Sharon are doing irreparable harm to your relationships with Members of Congress who have been consistent supporters of your country. I cannot and will not support housing guarantees as long as your settlement policies continue as they are. Surely there is adequate space in the uncontested territory of Israel to build the housing developments that you are presently constructing in the contested areas.

At-Large Majority Whip
Committees:

Armed Services
Chairman, Moral, Welfare, and Recreation Panel
Small Business

Washington Office:
1417 Longworth House Office Building
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3415

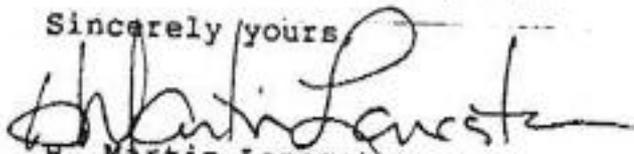
District Office:
Room 106 Federal Building
124 N. John Street
Goldsboro, N.C. 27530
(919) 736-1844
(800) 443-8847

page 2

I know that you and other supporters of the housing guarantees point out that there is no connection between the two issues, that we should support the aid as a humanitarian gesture to Soviet Jewry, and that housing guarantee funds will not be spent in contested areas. However, money is fungible and money guaranteed by this country spent in Tel Aviv or Nazareth frees up your money to be spent in the Nablus or Hebron. I hope that you will reconsider this ill advised policy and change it immediately.

With kindest regards, I am

Sincerely yours

H. Martin Lancaster
Member of Congress

HML:gmm

Handwritten scribble

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Handwritten scribbles

January 15, 1992

Mr. Prime Minister:

Enclosed are photographs taken during your visit with President Bush at the White House on November 22, 1991.

Once again it is my pleasure to forward photographs from President Bush to you with my warmest personal regards.

Sincerely,

Brent Scowcroft
Brent Scowcroft

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Israel

אזהרה

אאא, חוזם: 15236
אל: רהמש/972
מ-: המשרד, תא: 150192, זח: 1135, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי/מידי

106.02

אל: וושינגטון, ק. קונגרס-אטינגר

מאת: ליאורה הרצל, ס/מנהל מצפ"א

יידון: בקור סנטור פיל גראם
ובליקאי מטקסס 7-12/1/92

1. הסנטור רעייתו ועוזרתו הראשית הגיעו ארצה לבקור שהיה מוצלח ביותר ואיפשר להם לקיים פגישות (בהתאם לתוכנית שנשלחה אליך בנפרד) וכן לסייר בירושלים וביפו.

2. את המסר העיקרי שהביא הסנטור הוא הציג בפני רה"מ ואח"כ בניואנסים שונים בכל פגישותיו, כולל בהרצאתו.

3. הסנטור ביקש לחזור ולהדגיש את ידידותו ואת תמיכתו בישראל ובקבלת הערכויות.

4. יחד עם זאת יש לדעתו לקרוא במדויק את המפה ובמובן זה את האיש הקובע בנושא: נשיא ארה"ב. הנשיא מודאג מכך שהערכויות דרך ה-FUNGIBILITY יאיצו הבניה בהתנחלויות שיביאו לדבריו לפגיעה בסיכוי השלום ולעוד עשור של שפיכות דמים. הנשיא נחוש בהחלטתו. לדעתו ההתנחלויות מהוות הפרה של "זנת ג'נבה. מעולם ב-25 שנות היכרות הסנטור עם הנשיא לא ראה אותו נחוש... כך בדעותיו לגבי נושא כלשהו.

5. הסנטור המשיך ואמר כי הם חשים שעל בסיס מדיניות ארה"ב בעבר החלה יציאת היהודים מברה"מ לישראל ולכן יש לארה"ב מחויבות מוסרית לעזור בשובם. הנשיא מחוייב לכך אך הוא גם מחוייב לכך שלא יעשה דבר שיגרום להרחבת ההתנחלויות.

6. גראם ציין כי אסור לארה"ב להכתיב לישראל כיצד לפעול ובכל זאת בנושא ההתנחלויות יש להגיע להבנה. חשוב שנושא זה יפתר ביננו ולא יכביד על נושאים אחרים ביחסים ביננו. הפרסום שניתן בעקבות הדיון על התקציב ועל הקצאות נוספות לשטחים בוודאי חזקו את התנגדות הנשיא. לדעת הנשיא ישנה היום הזדמנות חד פעמית להגיע לשלום ויש לנצלה.

7. הרחבת ההתנחלויות בשטחים יביאו את הנשיא במקרה הטוב לדרוש תנאים ובמקרה הגרוע להתנגד לערכויות. גרעין הפשרה האפשרי הינו קו בסיס שבו יובטח שהערכויות לא יביאו להרחבת ההשקעות בשטחים, למשל ע"י החייבות שלא נשקיע מעבר להשקעותינו ב-1990.

8. על ישראל להמנע מהעברת הדיון בנושא הערביות אל הצבור הרחב המוטרד בבעיות כלכליות קשות, בתפיסה לה מתנגד הסנטור של 'AMERICA FIRST' גישה שעלולה להביא לרצון בקצוצים גם בסיוע החוץ. לדעתו הדבר חזק גם אצל הדמוקרטים שמסורתית תמכו בסיוע לישראל.

9. בתשובה לשאלה בדיון סגור אמר הסנטור כי אם היוזמה בקשר לרסון פעולת ממשלת ישראל בהתנחלויות תבוא מישראל באופן חד-צדדי לא יוכנס אליה נושא ירושלים, אך אם האמריקאים יקבעו הכללים, עלול נושא ירושלים להכלל בהם.

10. לכל הערביות שארה"ב נוחנת מצורפים תנאים, הסנטור מקווה שלערביות יצורפו תנאים כלכליים שיביאו להאצת הרפורמה במשק הישראלי ולא נתרכז בענין הפוליטי. אך מקריאתו את המצב יתרכז הממשל באספקט הפוליטי עד שיגיע להבנה בנושא זה עם ישראל.

11. בתגובה לדבריו שמע הסנטור מרה"מ כי ישראל מעונינת להגיע להבנה עם הממשל על אף חלוקי הדעות ביננו בנושא השטחים. הוסבר לו מדוע אנו פועלים ייש'ע בדרך של הקמת התנחלויות. רה"מ הוסיף ואמר כי אנו משוכנעים שארה"ב פי מסורתה ועקרונותיה ההומנים מוכנה לעזור במבצע ההומניטרי של קליטת עליה. אנו ערים לבעיותיה הכלכליות של ארה"ב. אנו מקווים כי לא יקשרו לערביות נושאים פוליטיים.

רה"מ הדגיש כי אנו מקווים להגיע להבנה עם הנשיא ומחויבים שלא להוציא כסף אמריקאי מעבר לקווי 67. אנו מעוניינים להגיע להבנה כעת כדי למנוע בעתיד אי הבנות.

12. בפגישה עם נגיד בנק ישראל ובנפרד עם לשכת המסחר נדונו האספקטים הכלכליים של השפעת הערביות על כלכלת ישראל. נגיד הבנק הציג גישתו כפי שהוצגה גם בפגישה עם סנטור אינוויה (עליה דיווחתי בנפרד). בלשכת המסחר בת'א טענו הנוכחים שיש מקום לקשירת התניות כלכליות לערביות כדי לוודא שישראל תעבור תהליכים כלכליים שיעזרו לייצוב והבראתו של המשק. הדגש היה כי מעטים הישראלים שיסכימו ללינקג' פוליטי אך לא ללינקג' כלכלי.

סנטור גראם אמר כי אף שלדעתו יש להתרכז בענין הכלכלי הנושא יהיה פוליטי. הוא ביקש לבחון שוב את הסכם 85 לשתי'פ כלכלי ולראות אם ניתן ללמוד ממנו ייזוהו לגבי המצב הנוכחי.

13. בפגישה עם שהבט' דובר על ההשפעות של התפוררות ברה"מ על האיזור-מכירות נשק, קנית מומחים וכו'. הסנטור אמר כי לדעתו חשובה הבניה הכלכלית יותר מתהליך השלום לעתיד ישראל. לדעתו אם נפסיד את הערביות השנה, אנו עלולים להפסיד את הסיוע בשנה הבאה.

האורח התעניין בפרויקט 'החץ' ובקר ותודרך במפעל התע'א בנושא זה.

14. הסנטור נפגש עם שרנסקי וביקר בדירה בה משתכנות 3 משפחות מרוסיה הוא יצא מחוזק בצורך לעזור בקליטת העליה. כמו כן נפגש עם פרס ורבין עמם דן במצב הקליטה, שיחות השלום ועתיד האיזור.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצפא, כהן

סססס

אני

אאא, חוזם: 16102

אל: רהמש/993

מ-: וושינגטון, נר: 262, תא: 150192, זח: 1153, דח: מ, סג: שמ,

בכב

שמור/מידי

מכתב מוברק

אל : לש' רוה"מ, לש' שה"ח
דע : מצפ"א, לש' שר האוצר
מאת : לש' השגריר, וושינגטון

ערכויות - פגישת ועידת הנשיאים עם השגריר

השגריר נפגש (14/1) לפגישת תדרוך עם משלחת ועידת הנשיאים בהשתתפות 32 מחבריה.

כפתח דבריו הדגיש השגריר החשיבות, שהוא מייחס לפגישה נוכח הפעילות המחבקשת מאתנו בשעה זו. בקש לציין שאין אמת בשמועות כאילו ישראל שוקלת להפחית מגובה הבקשה וכי איננו מדברים על דבר אחר, אלא על הבקשה המקורית ל-10 ביליון דולר ערכויות. הדבר נחוץ לאור הצרכים כפניהם אנו עומדים. סכום זה הוא חלק מהדרוש לקליטת מליון עולים בשנים הקרובות (השגריר ציין שעד כה הגיעו ארצה כ-400,000 עולים מבריה"מ ומאתיופיה) והוא מרכיב בסך המשאבים שידרשו לקליטתם, כ-50-60 מליון דולר. השגריר הוסיף שהצורך ב-2 ביליון דולר השנה אינו נובע רק מעצם הכללתם בתקציב המדינה ל-1992.

בהמשך דבריו הטעים השגריר שבישראל נתקבלה החלטה ברורה, על דעת רוה"מ, שר האוצר והגורמים השונים, לגבי האסטרטגיה שעלינו לנקוט והוא מבקש לחלק עם חברי הוועידה אסטרטגיה זו. פנינו למו"מ והכנה עם הממשל. הממשלה בירושלים קבלה ההמלצה שיש לעשות מאמץ לעבד הסכם עם הממשל. השגריר הוסיף שזו תמיד הייתה העדפתנו. המשיך שננסה להגיע להכנה זו מהר ככל האפשר, וכי במשך חודשים פעלנו להשיג מטרה זו ובשקט אם כי, בקש להדגיש, לכל הכנה דרושים לפחות שני צדדים.

בהמשך דבריו, סקר השגריר את פגישתו עם ריצ'רד האס וציין הדמיון בין הדברים שנאמרו בה לפגישת ועידת הנשיאים עם האס באותו היום. הזכיר, שבפגישה עלו הנקודות השונות: FUNGIBILITY, SCORING, המכשיר החקיקתי, דיווח, לוח זמנים, אם כי, הדגיש, לא ירדו לפרטים. השגריר הוסיף שבמו"מ עם הממשל איננו מדברים, כקו מנחה, במונחים או מילות קוד פוליטיות, ששום ממשלה בישראל לא תוכל לקבל ובודאי לא בשנת בחירות, אבל מאמין שניתן לגבש נוסחה כלכלית, פיננסית שתהיה קבילה גם על הממשל וגם על ישראל. במו"מ על שני הצדדים להיות פרקטיים ולא דוגמתיים.

אנו נמצאים עתה בהמתנה לשמוע מהאס על המשך המו"מ לאחר שיקבל אישור הממונים עליו.

במקביל למו"מ חשוב להמשיך בפעולות ההסברה :

א. כלכלית - חשוב להמשיך במאמץ במיוחד לאור הדיסאינפורמציה הקיימת. יש חשיבות בהבאת אנשי משק וכלכלה, במיוחד מהמגזר הפרטי, לשיחות עם גורמים שונים בממשל ובקונגרס.

ב. מדינית - ה-CASE הישראלי טוב וניתן להציגו, אך אל לנו לקשור הנושא, בניוזמחננו, לנושא הערבויות משום שבכך ניצור, גם אם בעקיפין, את הלינקג' המפורסם.

הערבויות היו והינן נושא הומניטרי ולקהילה היהודית תפקיד מרכזי בהעברת המסר. אל לנו להמתין בפעילות ההסברה עד להשגת הבנה. השגריר ספר שבאחד זפגשיו עם אחד מיידידי ישראל בסנאט ציין האיש העדר פעילות יהודית ..טפריעה לו לקדם העניין. אם הקהילה היהודית לא תהיה פעילה, מחוייבת ומאוחדת תהיה בעיה גם בקידום הנושא כשיגיע לדיון בקונגרס.

בסיום דבריו, ציין השגריר, לנוכח ההתבטאויות הנשמעות מדוברים ערביים שונים בימים האחרונים, שנעשה על ידם מאמץ למנוע מתן ערבויות לישראל וכי חשוב שכל אחד מאתנו ידע שאיננו פועלים בחלל ריק.

לאחר דברי השגריר שאלו כמה מהמשתתפים שאלות בנושא הכללת שני הכיליון בתקציב המדינה, לו"ז לפעולה ועוד. אל מוזס בקש להעביר תחושתם למקבלי ההחלטות בארץ כי יעשו כל מה שיכולים, אך מבקשים לציין שיש דברים המתרחשים בארץ ויש בהם השפעה שלילית. לדעתו חשוב שבחודשים הקרובים תעשה ישראל את הנחוץ לבטחונה, אך תהיה גם מודעת להשפעת הדברים בארה"ב. שיינר מכני ברית שאל לגבי פרופיל הפעולה, ואילו לארי רובין ציין הקושי שגורמים נושאים כמו הגירושים והפגיעה ביכולתם לפעול. שאל מדוע עוזבות המשלחות ביום רביעי הקרוב? השגריר, בדברי תשובתו, ציין שפסק הזמן של 120 הימים תם, וכי לכל היותר עומדים לרשותנו 6 שבועות לפעולה. ציין ושיבות שבהמשך תיאום הפעילות בין כל הגורמים לקראת הבאת הנושא לדיון בקונגרס. אנו מבקשים לנהל מו"מ עם הממשל על התנאים והקהילה צריכה להיות פעילה כך, שהממשל יהיה מעוניין לדון עמנו בנושא ולסכמו. נעשה הכל להמנע מעמות, אך לא במחיר ויתור על מטרתנו. השעה גורלית, יהודי בריה"מ בסכנה וחשוב שנעשה כל מאמץ להביא לפתרון הנושא ולאפשר קליטתם בארץ.

לש' השגריר

מנכל, ממנכל, ענר(3)

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצפא, שרהאוצר

סססס

אאא, חוזם: 15236

אל: רהמש/972

מ-: המשרד, תא: 150192, זח: 1135, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי/מיד

106.02

אל: וושינגטון, ק. קונגרס-אטינגר

מאת: ליאורה הרצל, ס/מנהל מצפ"א

דון: בקור סנטור פיל גראם
גובליקאי מטקסס 7-12/1/92

1. הסנטור רעייתו ועוזרתו הראשית הגיעו ארצה לבקור שהיה מוצלח ביותר ואיפשר להם לקיים פגישות (בהתאם לתוכנית שנשלחה אליך בנפרד) וכן לסייר בירושלים וביפו.

2. את המסר העיקרי שהביא הסנטור הוא הציג בפני רה"מ ואח"כ בניואנסים שונים בכל פגישותיו, כולל בהרצאתו.

3. הסנטור ביקש לחזור ולהדגיש את ידידותו ואת תמיכתו בישראל ובקבלת הערבויות.

4. יחד עם זאת יש לדעתו לקרוא כמדויק את המפה ובמובן זה את האיש הקובע בנושא: נשיא ארה"ב. הנשיא מודאג מכך שהערבויות דרך ה-FUNGIBILITY יאיצו הבניה בהתנחלויות שיביאו לדבריו לפגיעה בסיכוי השלום ולעוד עשור של שפיכות דמים. הנשיא נחוש בהחלטתו. לדעתו ההתנחלויות מהוות הפרה של ונת ג'נבה. מעולם ב-25 שנות היכרות הסנטור עם הנשיא לא ראה אותו נחוש כל כך בדעותיו לגבי נושא כלשהו.

5. הסנטור המשיך ואמר כי הם חשים שעל בסיס מדיניות ארה"ב בעבר החלה יציאת היהודים מברה"מ לישראל ולכן יש לארה"ב מחויבות מוסרית לעזור בשובם. הנשיא מחוייב לכך אך הוא גם מחוייב לכך שלא יעשה דבר שיגרום להרחבת ההתנחלויות.

6. גראם ציין כי אסור לארה"ב להכתיב לישראל כיצד לפעול ובכל זאת בנושא ההתנחלויות יש להגיע להבנה. חשוב שנושא זה יפתר ביננו ולא יכביד על נושאים אחרים ביחסים ביננו. הפרסום שניתן בעקבות הדיון על התקציב ועל הקצאות נוספות לשטחים בוודאי חזקו את התנגדות הנשיא. לדעת הנשיא ישנה היום הזדמנות חד פעמית להגיע לשלום ויש לנצל.

7. הרחבת ההתנחלויות בשטחים יביאו את הנשיא במקרה הטוב לדרוש תנאים ובמקרה הגרוע להתנגד לערבויות. גרעין הפשרה האפשרי הינו קו בסיס שבו יובטח שהערבויות לא יביאו להרחבת ההשקעות בשטחים, למשל ע"י התחייבות שלא נשקיע מעבר להשקעותינו ב-1990.

8. על ישראל להמנע מהעברת הדיון בנושא הערביות אל הצבור הרחב המוטרד בבעיות כלכליות קשות, בתפיסה לה מתנגד הסנטור של 'AMERICA FIRST' גישה שעלולה להביא לרצון בקצוצים גם בסיוע החוץ. לדעתו הדבר חזק גם אצל הדמוקרטים שמסורתית תמכו בסיוע לישראל.

9. בחשובה לשאלה בדיון סגור אמר הסנטור כי אם היוזמה בקשר לרסון פעולת ממשלת ישראל בהתנחלויות תבוא מישראל באופן חד-צדדי לא יוכנס אליה נושא ירושלים, אך אם האמריקאים יקבעו הכללים, עלול נושא ירושלים להכלל בהם.

10. לכל הערביות שארה"ב נותנת מצורפים תנאים, הסנטור מקווה שלערביות יצורפו תנאים כלכליים שיביאו להאצת הרפורמה במשק הישראלי ולא נתרכז בענין הפוליטי. אך מקריאתו את המצב יתרכז הממשל באספקט הפוליטי עד שיגיע להבנה בנושא זה עם ישראל.

11. כתגובה לדבריו שמע הסנטור מרה"מ כי ישראל מעונינת להגיע להבנה עם הממשל על אף חלוקי הדעות ביננו בנושא השטחים. הוסבר לו מדוע אנו פועלים "ש"ע בדרך של הקמת התנחלויות. רה"מ הוסיף ואמר כי אנו משוכנעים שארה"ב פי מסורתה ועקרונותיה ההומנים מוכנה לעזור במבצע ההומניטרי של קליטת עליה. אנו ערים לבעיותיה הכלכליות של ארה"ב. אנו מקווים כי לא יקשרו לערביות נושאים פוליטיים.

רה"מ הדגיש כי אנו מקווים להגיע להבנה עם הנשיא ומחויבים שלא להוציא כסף אמריקאי מעבר לקווי 67. אנו מעוניינים להגיע להבנה כעת כדי למנוע בעתיד אי הבנות.

12. בפגישה עם נגיד בנק ישראל ובנפרד עם לשכת המסחר נדונו האספקטים הכלכליים של השפעת הערביות על כלכלת ישראל. נגיד הבנק הציג גישתו כפי שהוצגה גם בפגישה עם סנטור אינוויה (עליה דיווחתי בנפרד). בלשכת המסחר בת"א טענו הנוכחים שיש מקום לקשירת התניות כלכליות לערביות כדי לוודא שישראל תעבור תהליכים כלכליים שיעזרו לייצוב והבראתו של המשק. הדגש היה כי מעטים הישראלים שיסכימו ללינקג' פוליטי אך לא ללינקג' כלכלי.

סנטור גראם אמר כי אף שלדעתו יש להתרכז בענין הכלכלי הנושא יהיה פוליטי. הוא ביקש לבחון שוב את הסכם 85 לשט"פ כלכלי ולראות אם ניתן ללמוד ממנו זהו לגבי המצב הנוכחי.

13. בפגישה עם שהבט' דובר על ההשפעות של התפוררות ברה"מ על האיזור-מכירות נשק, קניית מומחים וכו'. הסנטור אמר כי לדעתו חשובה הבניה הכלכלית יותר מתהליך השלום לעתיד ישראל. לדעתו אם נפסיד את הערביות השנה, אנו עלולים להפסיד את הסיוע בשנה הבאה.

האורח התעניין בפרויקט 'החץ' ובקר ותודרך במפעל התע'א בנושא זה.

14. הסנטור נפגש עם שרנסקי וביקר בדירה בה משתכנות 3 משפחות מרוסיה הוא יצא מחוזק בצורך לעזור בקליטת העליה. כמו כן נפגש עם פרס ורביץ עמם דן במצב הקליטה, שיחות השלום ועתיד האיזור.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצפא, כהן

סססס

אני
ה' שבט תשנ"ב
10 בינואר 1992
סימוכין: 2-554-8

פגישת רה"מ - עם פרופ' סטנלי פישר 9.1.92

פישר - אני מעורב 20 שנה בכלכלת ישראל. וכן עם מחמ"ד. הערבויות נותנות הזדמנות נדירה לבנות ישראל מודרנית לקראת המאה ה-21. ראיתי את דו"ח בנק ישראל על השימושים של הכסף שתלוו פיתוח - תחבורה, קומוניקציה, חינוך. זה דבר אמציוזי חשוב ובר ביצוע ליוכל ה-50. אין ספק שהכסף נחוץ לקליטת העולים. העולים הם הזדמנות נדירה.

אין עוד קבוצה בגודל כזה שתגיע לישראל. אני מדבר עם אנשי מחמ"ד והקונגרס. ההחלטה על ערבויות לא תעשה רק על בסיס כלכלי, אלא על בסיס פוליטי. קשה לתאר החלטה חיובית לאור ההתנחלויות. התרשמותי שלמרות הכוח היהודי יש החלטה קשה לפני המשלה בקשר לערבויות. הקונגרס לא ילך נגד הנשיא ומזכיר המדינה.

התמיכה למדיניות ספציפית ישראלית לא תמיד תהיה חזקה. ללא ערבויות אין מקור הון אחר. יהדות העולם לא תתן כסף נוסף. כסף פרטי לא יחליף כסף זה. ה-Rating של ישראל עלה כי היא סיכון פוליטי.

ללא כסף תהיה שקיעה תוך 20-50 שנה.

רה"מ - תודה על הסברך על הקשר בין כלכלה ופוליטיקה. מסורתנו היתה שארה"ב לא עירבה סיוע כלכלי עם נושאים פוליטיים. קרטרי הבטיח לא אחת שלמרות חילוקי דעות, ישמר הסיוע וכך היה.

כעת המצב שונה. ישנן הזדמנויות חשובות מאד והצורך בערבויות רב. מאידך אינן מכבידות על התקציב האמריקאי. איני בטוח שהציבור האמריקאי ער לכך. כמובן זה תלוי בהחלטה פוליטית של הנשיא.

באשר לעטרונות לא נוכל לקבל העיקרון שסיוע לעליה קשור ומותנה בנושאים פוליטיים. זהו תקדים לעתיד.

איני חושב שארה"ב תרצה את ישראל כוסל אלא כשותף. אנו מאזינים בתשומת לב למה שארה"ב רוצה לומר לנו. אדמינסטרציה זו מסיבות שונות נוטה להדגיש יותר את ההבדלים במיוחד על גבולות, טריטוריות ירושלים וכד'. איני חושב שנגיע להבנה מלאה אבל יהיה טוב אם נשפר את אטמוספירת היחסים. ולא להפכה ל-SKIM של תן וקח.

פקטור חשוב לדעתי - מאמץ גדול לתמוך ולפתח את תהליך השלום. אחרי הכל שאלת ההתנחלויות היא חלק מהתהליך. אינה נושא נפרד אלא נכלל בראיתנו ותפיסתנו.

איני מתאר סיטואציה בה ישראל תקבל מדינה פלשתינית.
אני אופטימי בקשר לעולים ולתהליך השלום.

פישר - הערבויות יוחלטו על בסיס פוליטי.
יש Trade off ספציפי: העליה נחלשת. מסיבות פוליטיות היה מסע נגד כלכלת ישראל בעתונות אמריקאית חשוב לנקוט רפורמות בכלכלה.
הממשלה נפגעה בשל הבטחות לפריבטיזציה שלא מולאו. יש למלא תוכנית הרפורמות עפ"י לוח זמנים. רק אם רה"מ אישית ינהל זאת, התכנית תעבוד. אנו ממליצים שתמנה ועדה של האנשים הטובים ביותר. אם תודיע על שאתה לוקח אחריות הדבר ישפיע על הכלכלה ועל האופן בו היא נתפסת.

ממשלתך מאמינה בהסברה אין בכך די כי בודקים - כמה הפרטת .

רה"מ - תודה על עצתך ישנה ועדת הפרטה שאינה מתקדמת מהר כפי שרצינו. מה שאמרת עכשיו ניתן לביצוע.

פישר - זה לא ישפיע על החלטת הממשל שתהיה החלטה פוליטית, אבל זה יסיע.

רה"מ - אין זה קל. זו שנת בחירות. אך נעשה ככל יכולתנו.
רב הכסף יושקע בארה"ב.

Embassy of the United States of America

Tel Aviv, January 6, 1992

Dear Mr. Minister:

I am enclosing talking points reflecting the U.S. position on the date and venue of the next round of bilateral peace talks.

Best regards.

Sincerely,

Bill Harrop

William C. Harrop
American Ambassador

Enclosure: As stated.

His Excellency
David Levy,
Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs
of the State of Israel,
Jerusalem.

TALKING POINTS

- During the last round of bilateral negotiations in Washington, the parties tentatively agreed to meet for a fourth round in mid-February. At the same time, at the conclusion of the last round, the Secretary heard ideas and preferences from the parties on how to approach the issue of venue. There were additional discussions on this issue in Moscow.
- Since that time it is clear that the issue of timing for the next round has not been sorted out by the parties. Nor has the issue of venue been resolved.
- We appreciate the importance of these issues for the parties; we also understand the importance of not losing the momentum from three rounds of negotiations and the absolute necessity of not allowing procedural issues to delay negotiations.
- In this regard, the Secretary was struck by all parties' appreciation of this fact, their desire to move forward quickly, and indications of a practical approach to the venue issue.
- After consultation with our Russian co-sponsor, we are making a proposal on venue designed to accomplish two goals: first, to permit the next round of negotiations to proceed quickly; and second, to offer a way to resolve the venue issue.
- First, on timing, we invite the parties to come to Washington for a fourth round of negotiations beginning February 24 lasting until March 4, approximately ten days.
- The purpose of this somewhat lengthened round is to allow sufficient time for engagement both on substance and procedural issues. We assume that the Muslim holiday of Ramadan will make it difficult for some parties to have a session in March so we want to schedule ample time this month. At the same time, the Secretary will be back in Washington by February 24. Given his present schedule, it should be possible for him to receive a briefing from the parties at the conclusion of this round.

- Second, on venue: it is clear that the parties have different expectations and preferences on this issue. It is also clear that the venue issue continues to hang over the negotiations and to provide a degree of uncertainty which is distracting and unsettling. In order to make progress, these negotiations should become rooted in a place and occur in an atmosphere where all parties feel comfortable.
- The United States has been happy to host the talks in Washington and would be willing to continue to do so if all parties could agree. At the same time, we have said from the beginning that Washington was not a permanent venue and that at an appropriate time it was natural and logical for the talks to be held in the region. If this is not yet feasible, then it is our view that a venue closer to the region would be appropriate.
- Of course, it is not up to the United States to dictate where these talks should be held. Ideally, this is a decision that belongs to the parties and a fair and reasonable mechanism must be found to allow the parties to agree on a venue.
- Over the past several months an approach to the venue issue emerged that we believe should be adopted, i.e. all parties should submit a list of ten possible sites with a view to determining whether there is overlap. We strongly believe that this is a fair and reasonable basis on which to proceed.
- Thus, we request that all parties submit such a list to the co-sponsors no later than February 21. During the negotiations the following week, we will try to determine a mutually acceptable site.
- Indeed, we are hosting the next round in Washington with the hope that all parties will take the list exercise seriously and work in good faith to come to an agreement on venue.
- As Secretary Baker has repeatedly said both publicly and privately, the United States will continue to be a driving force in these negotiations and will be involved wherever they are held.

- The Secretary was glad he had the opportunity to touch base on the venue issue with Foreign Minister Levy and was gratified that the Minister was prepared to engage on the basis we discussed.

- The Secretary wants to assure the Minister will do his best to see if we can't make this approach work. The key goal is to continue the momentum we've generated and to get a fourth round of negotiations underway.

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

January 4, 1992

Dear Mr. Prime Minister,

Enclosed is a copy of a follow-up demand which I have delivered to Defense Minister Aom this morning. Obviously we are at a difficult juncture and I hope we can resolve the issue satisfactorily.

May I take the occasion to thank you profoundly for your warmth and generosity in receiving me yesterday during my farewell call. I was deeply touched and will remember your kindness forever.

Sincerely,
Bill Brown
Ambassador

News-72
-- AMBASSADOR BROWN HAS ALREADY CONVEYED TO YOU OUR STRONG AND DEEP CONCERNS OVER THE ANNOUNCEMENT OF ISRAEL'S INTENTION TO DEPORT TWELVE PALESTINIANS. THE SAME MESSAGE WAS CONVEYED STRONGLY TO THE ISRAELI CHARGE IN WASHINGTON. THESE MESSAGES PARALYSE AND UNDERSCORE THE CONCERNS EXPRESSED SEVERAL WEEKS AGO BY DEPUTY SECRETARY BAGLEBURGER IN A PHONE CONVERSATION WITH MINDEF AGENS.

-- SIMPLY PUT, DEPORTATIONS ARE NOT AN ACCEPTABLE MEANS OF DEALING WITH VIOLENCE OR TERRORISM DIRECTED AGAINST ISRAEL. WE ALSO REJECT AS SELF-SERVING THE ARGUMENT THAT DEPORTATIONS ACT AS A DETERRENT TO FUTURE VIOLENCE; THIS ARGUMENT IS BELIED BY THE FACT THAT DEPORTATIONS HAVE BEEN TRIED IN THE PAST AND YET VIOLENCE HAS CONTINUED.

-- THE REALITY IS THAT THERE ARE AND WILL BE ATTEMPTS BY OPPONENTS OF PEACE TO UNDERMINE THE NEGOTIATIONS AND TO INFLICT HARM ON ISRAEL. THERE IS NO EXCUSING THESE

HORRIBLE ATTACKS. ISRAEL DOES HAVE THE RESPONSIBILITY AND THE RIGHT TO PROTECT ITS CITIZENS, AND THE ENFORCEMENT OF LAW AND ORDER SHOULD BE PURSUED VIGOROUSLY. BUT IT SHOULD BE PURSUED THROUGH DUE PROCESS AND IN ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LAW.

-- DEPORTATION IS A VIOLATION OF INTERNATIONAL LAW. SINCE IT IS ILLEGAL UNDER THE FOURTH GENEVA CONVENTION. IT SHOULD NOT CONTINUE AND THE DEPORTATION ORDERS ISSUED SHOULD BE RESCINDED IMMEDIATELY.

-- WE EXPECT OUR CONCERNS TO BE TREATED SERIOUSLY AND NOT SIMPLY REGISTERED AS PART OF THE PRICE TO BE PAID FOR A WRONG DECISION BY THE ISRAELI GOVERNMENT. WE ARE CONCERNED THAT THIS DECISION CAN HAVE CONSEQUENCES THAT EXTEND FAR BEYOND THE IMMEDIATE ISSUES INCLUDING ON THE PEACE PROCESS. SUCH AN OUTCOME WOULD PROVIDE A VICTORY TO THE VERY REJECTIONISTS WHO PERPETRATE THE VIOLENCE. UNFORTUNATELY, THOSE WHO HAVE CARRIED OUT THESE ACTS OF TERROR CLEARLY HOPE ISRAEL WILL ACT IN A WAY THAT STRENGTHENS THEM AND UNDERMINES THOSE WHO ARE PREPARED TO NEGOTIATE WITH ISRAEL.

-- IT IS NOT TOO LATE TO RESCIND THE DEPORTATION ORDERS AND TO TRY THE ACCUSED PALESTINIANS IN COURT. SUCH A MOVE SHOULD BE UNDERTAKEN IMMEDIATELY, BEFORE THERE IS AN IMPACT ON THE NEGOTIATIONS AND BEFORE ANY ACTION IS UNDERTAKEN AT THE SECURITY COUNCIL. WE HAVE MADE VERY CLEAR TO YOU BEFORE WHAT OUR POSITION WILL BE IF IT COMES TO UNSC ACTION AND WE ARE PREPARED TO CONSIDER APPROPRIATE ACTION IN THE SECURITY COUNCIL.

-- IT IS IMPORTANT TO UNDERSTAND OUR CONCERNS IN CONTEXT: WHILE YOU HAVE THE RIGHT AND OBLIGATION TO DEFEND YOUR CITIZENS, THAT CANNOT BE UNDERTAKEN IN WAYS WHICH VIOLATE INTERNATIONAL NORMS AND SENSIBILITIES.

-- WE ATTACH THE UTMOST IMPORTANCE TO ALL THE PARTIES' DEFEATING THE ENEMIES OF PEACE AND CONTINUING THEIR

COMMITMENT TO THE HISTORIC PEACE PROCESS INITIATED IN MADRID, WITH ALL PARTIES RESUMING BILATERAL NEGOTIATIONS IN WASHINGTON NEXT WEEK. THIS WOULD BE FACILITATED BY ISRAEL'S DECISION NOT TO DEPORT THESE PALESTINIANS.

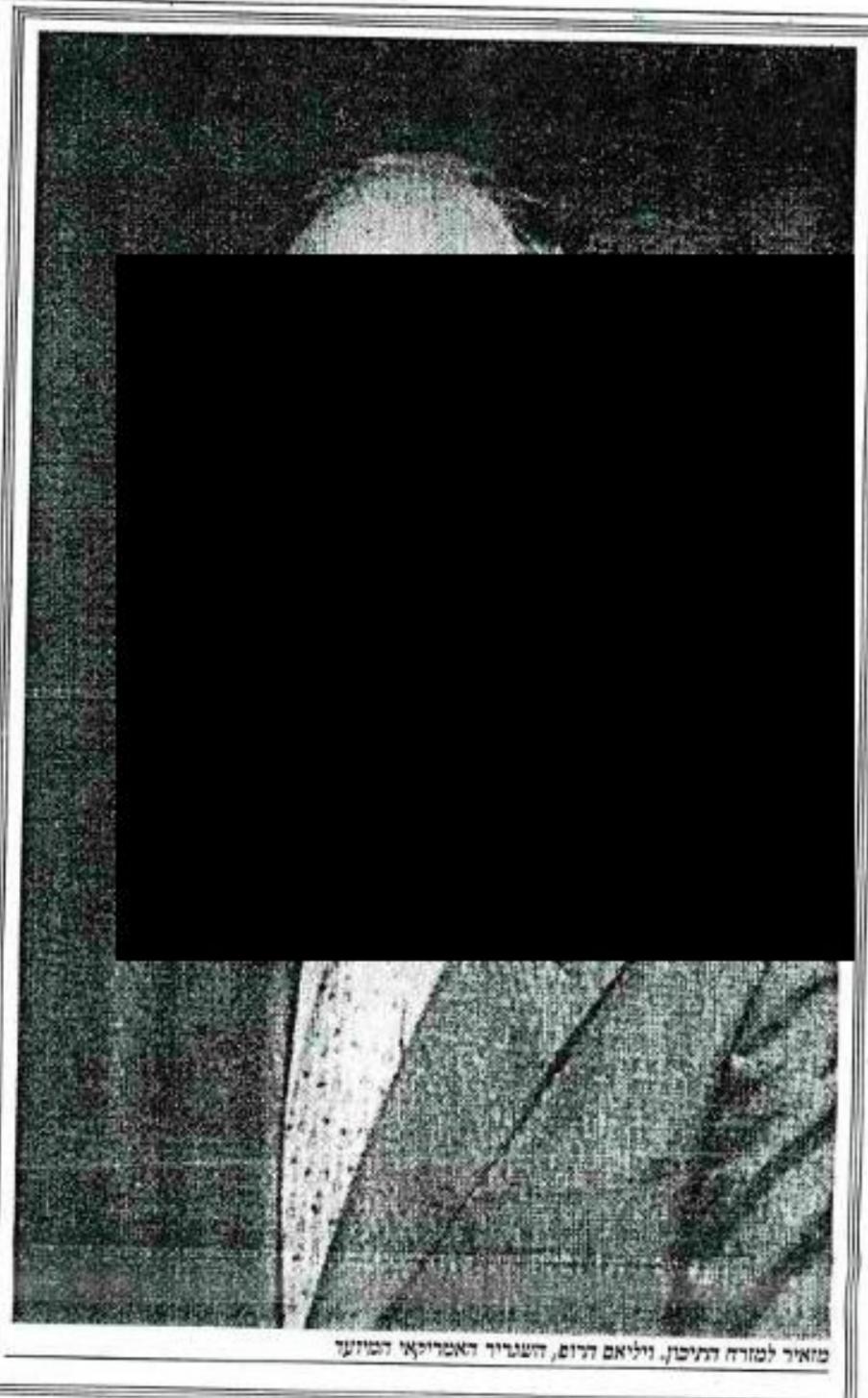
-- SYRIA HAS INFORMED US THAT IT WILL NOT/NOT RESUME NEGOTIATIONS ON JANUARY 13, BUT WOULD/WOULD BE PREPARED TO COME TO WASHINGTON TO START ON JANUARY 7.

-- SYRIA HAS SAID FURTHER THAT IT WOULD LIKE THE NEGOTIATIONS TO CONTINUE FOR AS LONG AS REQUIRED, RATHER THAN HAVING AN ARTIFICIAL TIME LIMIT SET. THE SYRIANS CONVEYED SERIOUS UNEAPPINESS OVER BEN AZARON'S INTENDED EARLY DEPARTURE. FOR OUR PART, WE SHARE THE HOPE THAT BEN AZARON OR WHOMEVER YOU MIGHT DESIGNATE CAN STAY FOR AS LONG AS POSSIBLE DURING THIS ROUND.

-- GIVEN THIS REPLY, WE INVITE YOU TO COME TO WASHINGTON IN TIME TO RESUME ALL SETS OF NEGOTIATIONS ON JANUARY 7. AT THAT TIME, EACH ISRAELI DELEGATION CAN SORT OUT THE LENGTH OF THIS SESSION WITH ITS ARAB COUNTERPART.

-- PLEASE FORWARD DELEGATION LISTS ASAP.

Handwritten notes in the top left corner, including the name "Lina" and other illegible scribbles.

מזאיר למזרח התיכון, ויליאם הרופ, השגריר האמריקאי המועד

הוא אוהב אוהב סקי ומוסיקה, סקווש ומניס, ידיד אישי של בוש. בתיקהשירות הדיפלומטי שלו רשימה ארוכה ומגוונת של תפקידים. אין לו דעה מגובשת לגבי המזרח התיכון והתבטאותו היחידה בנושא גררה סערה. מעריכים שהוא לא יפריע למהלך עבודתו התקין של גיימס בייקר ולא יפגין עודף כריזמטיות □□ ויליאם הרופ, השגריר המועד של ארה"ב בישראל

קרן נויבך, וושינגטון

אשר הועלה לראשונה לפני מספר חודשים, השם ויליאם הרופ, כמועמד לחליף את כיל בראק, שגריר ארה"ב בישראל, נקטף כמסורדים הממונים ויטב של וושינגטון כמה וכמה נכות, כתמידה כלשהי: ויליאם, מיוז נשאלה השאלה יותר מפעם אחת. האם הפתעה במסדרונות הושינגטוניים בהחלט כן. הפתעה במסדרונות מהלכת המדינה, שם מכירים את הרופ כעשרים השנה האחרונות כעוזר מדינה למופת, "מקצוען", כהגדרת מכיריו ואלו שעבדו עיטר-במהלך הקריירה הארוכה שלו, בשירות הוצר האמריקאי: אבל... בישראל שיוני כיוון משמעותי לרופ, שהחמק ער כה בעיקר באמריקה.

בארגונים היהודיים לא מיד נרכש השם לפני הסגנונות/משרו ולמצח הגבוה, הניכס מתמונתו הרשמית של הרופ, אותה סיפקה מהלכת המדינה. מאז הועלה שמו של הרופ, נעשה מאמץ מרכזי לחזות על נקטנו של השגריר החדש. מעטים המנהיגים היהודיים שפגשו בהרופ, אי פעם, מניס מול פנים. מרבית הודו בפניו, ש"לא, האמת שאני לא מכיר אותו, בעצם אני גם לא מצליח לחשוב על אף אחד שאולי מכיר אותו...". ובכן, מיהו ויליאם הרופ? מעט פרטים ביוגרפיים על האיש: ויליאם סי. הרופ, נולד ב-1919 לפברואר 1929, בעיר בולטימור שבמרילנד, לג'ורג' ולאסטר הרופ. למד בהרווארד, השלים תואר בעיתונות באוניברסיטת מיזורי ותואר בחיטים בינלאומיים בפרינסטון, שירת כחיל הנחתים האמריקאי, ובשנת 1954 נכנס לשירות הוצר האמריקאי. במהלך שנות השישים הספיק לשלם תפקידים מדרג שני בפלרט, רומא וכריסל, ב-1969 מונה לתפקידו הראשון ביבשת אמריקה וקונסול בקונגו, כשנות ה-70 היה ראש הוצר האמריקאי במהלכת המדינה. המחקר של ה"סטייט דפרטמנט", היה במהלכת לתיכונן מדינה, שירת זמן קצר באוסטרליה ומשם עבר לתפקידו הראשון כשגריר בניג'אה. אחריכך שימש כחיל מזכיר המדינה לענייני אמריקה (1980-1977), הוצב שנית כשגריר בקניה (1983-80), וער לפני שלושה חודשים שירת כשגריר האמריקאי בואיר. תוך כדי כך הספיק הרופ להינשא לאן דאלאן, ולווג ארבעה בנים.

אין להסיק ממשפט אחד

חיטוט בארכיונים מעלה התבטאות אחת של הרופ, שגרמה לסערה פוליטית בסוף שנות ה-70. בינוי 1978, בעדות לפני ועדת יחס הוצר של הסנאט, אמר הרופ, שהיה אז תתימזכיר המדינה, כי "ארה"ב אינה מתייחסת לאש"ף כאל ארגון טרור". בארגונים היהודיים פרצה סערה, והמימשל נדרש לחת הברחות. יומיים לאחר מכן ניסה אלפרד אתרסון, השליח המיוחד לריוני השלום במזרח התיכון, לתקן את הרושם, באמרו שארה"ב מעולם לא איפיינה את אש"ף כדרך זו. "אש"ף משמש מטרייה לארגונים רבים, הלקט עוסקים בטורר וחלקם לא, למחצה, יום חמישי, התפוצץ במספר מדקטס ביודשלים מסעו חבלה, שני אורחים נהרגו ב-35 נפצעו. הסערה שהחלה בעקבות כרצו של הרופ נרלה, והממשל נדרש לספק גינוי חריף למעשה, לארגון "הפתח" וליאסר ערפאת.

משרד הוצר המועמדים למשרת שגריר, לא ציפו כ"סטייט דפרטמנט" למינויו של ויליאם הרופ בישראל. "זהו מינוי אישי של הנשיא, שהיה מעוניין להעניק ליורדו משכבר הימים רחפה ללינה הראשונה של שירות הוצר האמריקאי", טען באוזני מעיל וושינגטוני, שביקש לשטור על עילום שם. ייחכן, אבל אין ספק שלא בכך מסתיימים השיקולים שהביאו לכחירתו של הרופ. ברור לרבים בושינגטון, כי למזכיר המדינה גיימס בייקר היתה השפעה רבה במינויו של השגריר החדש, על רקע הסכסוך המזרח-תיכוני בכלל, ובישראל בפרט. שגריר, שלפי המצטייר ער כה, אינו מגיע עם העדפה מסוימת לגבי המציאות הפוליטית בישראל ובמזרח התיכון. "הוא מקצוען", אומרים עליו מכרו, שעבדו עיטו במהלכת אמריקה, במהלכת המדינה. אחת ממכרותיו, פקידה בכירה ב"סטייט דפרטמנט", אמרה עליו: "הוא אדם יצירתי ביותר, הוא בין האנשים הבכירים ביותר בתחומנו, מוערך ביותר ועם ניסיון דיפלומטי רב".

פקיד אחד, שעבד עם הרופ במהלך השנתיים כהם שירת כואיר כשגריר, אומר: "הרופ מעולם לא היסס להסמיע את דעתו באוזני המפקדות הבכירה בושינגטון, בעניינים השונים שעמדו על סדר היום, ומסקל רב יוחס לרבויו. הוא לא היסס להסמיע את דעתו, אבל כמופ של רבו יעבור על פי ההוראות".

"צריך ללמוד את האיש", אמר השבוע פקיד ישראלי בכיר, "אבל מה שבטוח - הוא מקצוען". יפה, מה עורר מקצועו, כבר אמרנו? נשאלת שוב השאלה - או למה בכל זאת הרופ? ישראל היא, כמופ של רבו, אחד המדיניים המשובים בשירות הוצר האמריקאי. ההערכה לה שותפים ישראלים ויהודים רבים בושינגטון, ששרת בין אופי עבודתו של מזכיר המדינה בייקר, לבין אופי של האיש היושב בלשכת השגריר ברה הדיקון בת"א.

הרופ תואם את סגנון העבודה שהמזכיר בייקר אימץ לעצמו. בייקר נהגל את העניינים בין וושינגטון לירושלים בעצמו, ואינו זקוק לשגריר כריזמטי ומעורב בתהליך המדיני. ההחלטות המשמעותיות נחזקות ממילא בין שמיר לבייקר, בארבע עיניים, או בשיתוף סלפון טרנס-אטלנטי.

הרופ נראה, במידה מסוימת, כהמשך של כיל בראון, בהובל אחד - בראון היה רמות חלטה, אבל אהדת מסכנות ישראל. להרופ, כך נראה ער כה, אין כל העדפות. מינויו של ויליאם הרופ, אדם ללא רקע במזרח התיכון, נחפש כניסיון של המימשל לנהל את המדיניות כלפי ישראל מבנה, וללא עורך סנטימנטים וחיים. בייקר אינו מעוניין בשגריר מעיל מדי. תומאס פיקרינג, בתקופתו, העלה את חמת המימשל בעצמאות היתרה שגילה. פיקרינג המשיך בקו זה גם בתפקידו הנוכחי כשגריר ארה"ב באר"ם, מה שמגודר כ"מדיניות הוצר העצמאית של השגריר באר"ם", וגורם לכעס רב אצל בייקר ורעציו. נראה שהמזכיר היה מעוניין לחסוך מעצמו את כאב הראש הזה לפחות בישראל.

לומד את החומר

נקודה נוספת העוסקת לכותו של הרופ - הוא ארמיניסטורט טקולה. במהלך שירותו במהלכת המדינה, שימש כמבקר הפנימי של המשרד וכה לשבתים רבים על עבודתו. השגרירות האמריקאית בת"א, כך מסכבר, סובלת מאי-סדרים פנימיים, בעיקר בקונסוליה, והרופ ימשיך את ה"ניקיון", אותו החל כיל בראון. כשבועות האחרונים נמצא הרופ לרוכ נוסק הישראלי, במהלכת המדינה, "לומד את החומר". השבוע החל גם כלימודי העברית (פרס לכר שהוא שולט גם בצרפתית ואיטלקית). הרופ מפתח כעת לאיסור המינוי, בתורם ספטמבר, על-ידי הסנאט האמריקאי. לארץ גיע כנראה בתחילת נובמבר.

כאשר ייכנס הרופ לתפקידו החדש, יצטרף למינוי הרש נוסף במהלכת המדינה, שיש לו השפעה על ישראל: שגריר ארה"ב במדינה, אדוארד ג'וריאן, שחל את תפקידו בתורם אונסט, כראש אגף המזרח התיכון במסוטו של ג'ון קלי. ג'וריאן אינו ידוע בחיבתו היתרה לישראל. בניגוד להרופ, הוא הוצב לתפקידו בצפייה לפעילות מתוגברת במהלך החודשים הקרובים, לקראת ועידת השלום. בייקר מעוניין באדם יוצר, דינמי ופעיל, שלא יגיה וכפי שכתבו לפני מספר חודשים בעלי הטור אונסט ונכקן ליצחק שמיר לשכוח לרגע, שיש כאן תהליך מדיני, שצריך לקדם אותו.

ג'וריאן בושינגטון, הרופ חורשים, ממשרד הוצר בקומה השביעית במהלכת המדינה - כל אלה מבטחים חיים לא קלים למקשלת שמיר.

זה התהליך במנייס עם הנשיא

ובכרו בתחילת שנות ה-70, ועד היום נחשכ הרופ ליורדו האישי של הנשיא. אנבו, להבדיל אלפי הבדלות, גם וידעות המניעה של ג'ורג' בוש וגיימס בייקר צמחה ממגנטי הטנים כיוסטון טקסס... כמה וכמה אישים עימם שוחחתי, טוענים שכאן נמצאת לפחות אחת הסיבות למינויו של הרופ לתפקיד.

דחיפה לליגה הראשונה

כאשר נשלחה לפני מספר חודשים, ממשרד הוצר האמריקאי לבית הלבן, רשימת המדינות בהן יש להציב שגריר חדש, ויחד איתה רשימה המפרטת את פקדי

ניסיון להסיק מהתבטאות זאת לגבי מולכיו של הרופ בישראל, היה מוטעה: אבל בתיקים אותם מכינים הארגונים היהודיים על השגריר החדש, נמצא פירוט מלא של רבויו והשתלשלות האירועים לאור מכן. נקודה משמעותית נוספת - זוהי ההתבטאות הפומבית, אולי היחידה, של הרופ, שיש לה קשר והשפעה על ישראל. על-פי הביוגרפיה הרשמית, אותה מספק ה"סטייט דפרטמנט" על הרופ, תחביבו המועדפים הם: משחק הסקווש, סקי, מוסיקה ומניס. מספר אישים וושינגטונים איתם שוחחתי על הרופ, טרדו להוכיח, בחוץ על שפתותיהם, שרופ נהג לישחק מניס עם... בוש. השניים

1/23/86

1/16

William Caldwell Harrop

Mr. Harrop was a teacher at Deerfield Academy in Deerfield, Massachusetts, 1950-51. He joined the Foreign Service in 1954, and his first assignment was Vice Consul, Visa Officer in Palermo, Italy. In 1955-58, he became Third Secretary, Commercial Officer at the Embassy in Rome, Italy. He then returned to Washington, first as a personnel assignments officer, 1959-61, then as desk officer in the Bureau of European Affairs (European Community), 1961-62, and then was Economic Officer in the Bureau of African Affairs (Congo-Zaire desk). Mr. Harrop was assigned to the Embassy in Brussels, Belgium in 1963 as First Secretary, economic officer, and served there until his appointment as Consul and Principal Officer in Lubumbashi, Zaire. He spent the academic year 1968-69 in the mid-career program at the Woodrow Wilson School at Princeton University. Mr. Harrop became Director of the Office of Research and Analysis for Africa, 1969-70. Thereafter he was Chairman of the American Foreign Service Association for two years. From 1972-73, he was a member of the Policy Planning and Coordination staff in the Department of State. He was assigned Deputy Chief of Mission at Embassy Canberra, Australia, 1973-75. He was appointed as Ambassador to Guinea in 1975 and served until 1977 when he became Principal Deputy Assistant Secretary for African Affairs. In 1980, he was named Ambassador to Kenya and served concurrently as Ambassador to Seychelles. In 1983, Mr. Harrop was appointed Inspector General of the Department of State and Foreign Service, a position renamed Program Inspector General in 1986. Since 1987, he has been Ambassador to Zaire.

Mr. Harrop was born February 19, 1929 in Baltimore, Maryland. He graduated from Harvard University (B.A., 1950) and attended the University of Missouri, 1953-54, and Princeton University, 1968-69. Mr. Harrop served in the United States Marine Corps, 1951-52, and his foreign languages are French and Italian. He is married and has four sons.

מכתב - שמור

24.12.91

אל: השגריר, זלמן שובל

מאת: ר' יחידת הקונגרס, יורם אטינגר

הנדון: הצעתי לקיצוץ מצרין בסיוע החוץ האזרחי
(בהמשך למכתבי בנידון)

1. מצ"ל מאמר הרוש' פוסט מה- 14.12.91 הממחיש את הרקע להצעתו.
2. להערכתך, יחולו השינויים במהירות רבה יותר מתחזית המאמר.
3. המגמה לשנוי חוק התקציב כדי לאפשר העברת משאבים מסעיף הוצאות הביטחון לסעיף הוצאות הפנים, עלולה להביא בעקבותיה גם להסרת המחיצות המגנינות עתה על סעיף הוצאות החוץ.
4. למרות שהמדובר רק ב- 1% מסך התקציב, הרי שקיצוץ בהוצאות החוץ הוא יותר פופולרי ופופוליסטי מקיצוץ בהוצאות בטחון. הקיצוץ בסיוע החוץ לא יגרום לזעזועים דומים לאלו הנגרמים ע"י קיצוץ בתקציב הביטחון.
5. גם אם לא יקוצץ התקציב, אין ספק כי הוא יהפוך מטרה לפניות ממדינות נוספות (מז"ר, הרפובליקות הסובייטיות לשעבר, וכו'). התפתחות זאת תחייב קיצוץ בחלקן של הנהנות הנוכחיות.
6. שנות הבחירות תהפוך הצעות לקיצוץ בסיוע החוץ למכשיר זמין לקידום מעמדם של המתמודדים במרוצי הסנאט וביה"נ.
7. שנוי הנסיבות הדרמטי מבית (ארה"ב) ומחוץ מחייב שנוי גישתה של ישראל לסוגיית סיוע החוץ. על הפרק השאלה - איך לגייס לטובתנו את נטיית הבדלנות ? איך לקדם ע"י כך את המערכה על הערבויות להלוואות ?
8. הצעתי - כפי שהועברה במכתבי הנ"ל - מנסה להעניק תשובה לשאלות הנ"ל.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

9. נקיטת יוזמה בנדון תקצור פירות ארוכי טווח בדע"ק, תהווה "תחמושת" לדידנו ב"גבעה", תקל על אישור סעיפי תחיקה חיוניים בחוקי סיוע החוץ ותקציב הבטחון (אשר סך תרומתם לבסיס התעשייתי ולבטחון ישראל יעלה על 60 מיליון הדולר השקולים - 5% מסיוע החוץ האזרחי), ועשויה לשמן את גלגלי המערכה לאישור הערבויות להלוואות (שכנוע מספר סנטורים מתלבטים וקיצוץ אפשרי באחוזי התיקצוב - 1% שקול ל- 100 מיליון \$).
10. תוך מספר חודשים אנו עלולים לעמוד בפני כורח תחיקתי לקצוץ, אשר לא יעניק לישראל שום פירות פוליטיים, תחיקתיים או ציבוריים. ענינה של ישראל יקודם רק ע"י יוזמה המכירה בשנוי הנסיבות, המקבלת על עצמה קיצוץ מוגבל (5%) תמורת רווח פוטנציאל גדול ושאיןנה רואה בהצעה לקיצוץ מרצון סימן לחולשה אלא אות להערכה מחודשת ומציאותית של אתגר היחסים עם ארה"ב בהקשרם הרחב (הרכה מעבר לסכום הקיצוץ המוצע).
11. ההצעה לקיצוץ מרצון מהווה מכפּלן ומנוף להשגת יעדים ארוכי טווח ורחבי אופקים ביחסנו עם ארה"ב.

יורם אטינגר

2/1/92

אאא, חוזם: 28425
אל: רהמש/1897
מ-: בוסטון, נר: 109, תא: 241291, זח: 1640, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור/מידי

אל: ווש, מצפ'א, ק. קונגרס, ציר כלכלי
מאת: קונכ'ל בוסטון

הנדון: פגישה עם המורשה ZELIFF רפובליקני ניו-המפשיר 23/12

1. ZELIFF, לדבריו, תומך אינסטינקטיבית בישראל. חסר לו הרציונל העובדתי - הסטורי - ערכי אותו מקווה לרכוש בבקורו בארץ: 24/1/92 - 17 (הוברק בנפרד).

2. ערובות - התחייב לדבריו לתמוך בערובות. מעריך כי הערובות תאושרנה בפברואר אם כי בקשיים הרבה יותר גדולים מאשר לפני שנה.

3. במדינת ניו-המפשיר התנגדות גדולה מתמיד לסיוע חוץ, על רקע המצב הכלכלי הקשה. סוגיית הערובות נתפסת במסגרת כוללת זו. נראה לו חיוני למצוא דרך להציג הערובות ואף הסיוע - כהשקעה כלכלית שתתן פירות לארה"ב. (הצגתי בפניו נתוני הצירות הכלכלית (הכפלה צפויה של היצוא לישראל, הערובות שנתנו לפני שנה כמנוף ליבוא בתים וציוד מארה"ב) מסלול טיעון זה נראה לו עדיף.

4. מאז הבחרו קיים TOWN MEETING ב-75 מתוך 88 הערים באזורו. (מחצית המדינה). הנוכחות נעה בין 2 ל-82 משתתפים. נושא סיוע החוץ עולה באופן לט בארועים. (כאופן שלילי). לשאלתי ענה שנושא ישראל לא עלה אף פעם באופן ספציפי אלא בהקשר הכולל של התנגדות לסיוע.

5. בענין מערכת הבחירות המוקדמות בניו-המפשיר מעריך שהנשיא ינצח בקלות וכי ביוקנן ישיג 15 אחוז מהקולות בלבד. (יש לזכור כי הינו פעיל למען בחירת הנשיא).

6. לידיעתכם.

יעקב לוי.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), כנצור, מצפא, רביב, הסברה,
מאור

of the + m
12/11/11

P. 6

ilk / 227
227 uk

What was the
role of the
first 7 years

of the
moderation

for P² - 15'

1/21/91

SOL M. LINOWITZ

COLDERT BROTHERS
1627 I STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20006

1627 I STREET, N. W.
WASHINGTON, D. C. 20006

December 20, 1991

Dear Elie:

I am so sorry that I was away when you were here for the Middle East peace negotiations. As you may know, I was on a trip to Brazil and the Amazon and only returned today.

I would have very much wanted to talk with you about the peace process and the hopes we all have both for resolving the Palestinian problem and for the further institution of peace in the region.

Please do let me know when you are going to be here again, and I would very much enjoy the opportunity to talk with you. You should know that in the White House and in the State Department I have expressed my own confidence in the Israel-Palestinian-Jordan negotiations because Elie Rubenstein, whom I know to be a man of thoughtfulness, moderation, and breadth of understanding, has been selected to lead the negotiations on behalf of Israel. For, as you must know, you have the regard and respect not only of Israel but of all the parties to the discussion.

With every good wish,

Sincerely,

The Honorable Elie Rubinstein
The Government Secretary
Jerusalem

א/ו ה' כ' / 1991

יא' בטבת תשנ"ב
18 בדצמבר 1991

אל: ראש הממשלה

מאת: עמוס רובין

לפגישה עם סנטור אינויה - הצעות סנטור ליהי

1. סנטור ליהי מציע להפחית מסכום הערבויות השנתי את ההוצאה הכספית של ממשלת ישראל בבנייה ביש"ע.
סנטור אינויה נוטה לקבל את ההצעה אך רוצה שהיא תיחוס רק להיקף בנייה העולה על מה שהיה מקובל בעבר. מציע כשנת בסיס את הבנייה ב-1991.
2. האם אנחנו מוכנים להתחייב על היקפי הבנייה ביש"ע לעתיד?
האם אנחנו מוכנים לדווח על תכניות בנייה לעתיד ביש"ע?
עד עתה לא עשינו כר.
3. עד כה גם נמנענו מדווח על ההוצאה הכספית הממשלתית ביש"ע בנימוק שאין לנו חלוקה תקציבית לפי אזורים. אפשר אמנם לבצע בדיעבד איסוף נתונים מתאים אך לא נראה מוצדק עקרונית לדווח לממשלה זרה על הוצאה כספית שאינה קשורה לסיוע מהממשלה הזרה.
4. אם לא נגיע להסכם ברוח הצעות ליהי עשויים הממשל והקונגרס לאמצ' אותו חד-צדדית. במקרה כזה היקף ההפחתה השנתי עשוי לנוע בין 150 מליון דולר (בהיקף בנייה של 5000 יחידות) לבין 300 מליון דולר (היקף בנייה של 10 אלפים יחידות). אם לא נשתף פעולה באספקת הנתונים הכספיים התקציביים יצטרכו האמריקאים להעריך לבד את גובה ההוצאה עפ"י היקף הבנייה הפיזית וגובה התמיכה למתישב הבודד. נתונים אלו מתפרסמים בלאו-הכי ואנו מדווחים אותם לאמריקאים לפי בקשתם.

אאא, חרזם: 20292

אל: רהמש/1410

מ-: המשרד, תא: 171291, זח: 1449, דח: ב, סג: שמ,

בבב

126154

שמור/בהול

103.04

אל: וושינגטון-הציר (לידיעת בנצור - שלום העבירוונא)

דע: לשכת שר השיכון והבינוי

הנדון: מאמרו של שר השיכון (12.12)

1. השגריר האמריקאי התקשר ומסר שנתבקש להבהיר ב'הקדם האפשרי לדרג הבכיר המתאים' את תרעומת מחמ'ד מדברים שנאמרו במאמרו של השר שרון שהתפרסם בעתון ג'רוסלם פוסט ב-12.12 (בנפרד). כשלעצמו, ביום שחוגגים את ביטול 3379 וששה'ח עומד להפגש עם הנשיא, היה רוצה להחליק הנושא (TO GLOSS IT OVER)

ולמתן את המסר אך במברק ההנחיות שקיבל מושינגטון המאמר מאופיין כ'מתחח לכל ביקורת' ('SCURRILOUS') וכ'זורע פירוד' (DIVISIVE). בין היתר מתרעמים נגד הטענה שבמאמר כאילו ב'ארה'ב מתנהל מסע שיטתי של דיסאינפורמציה הנועד להכפיש את ישראל והדמוקרטיה הישראלית, בד בבד עם העלאתם על נס של המשטרים הערביים האנטי-דמוקרטיים והאנטי-מערביים. כ'כ מתרעמים האמריקאים על הקביעה במאמר לפיה נוקטת ארה'ב יחס עויין לדמוקרטיה היחידה באיזור, משפילה אותה במתכוון ולוחצת עליה לעשות ויתורים שיסכנו את הישרדותה.

2. השגריר גרס שטענות אלה הן 'שטויות'. המשיך ואמר כי ידוע לו שדיעותיו של השר שרון אינן משקפות את עמדת הממשלה אך במחמ'ד תוהים כיצד מותר לשר שרון לפרסם דיעות כאלה. לא זו בלבד, שואלים כיצד ייתכן שהן עוברות לא תגובה וולא התנערות חר משמעית.

3. הפטיר, כנראה על דעתו האישית, שלאור הרגישות בושינגטון, טוב יהיה 'אם יראו תגובה' כדבריו, מגורם מוסמך המסתייג מתוכן המאמר ומתחזה האנטי-אמריקאית שבו.

מנהל מצפ'א

17 בדצמבר 1991

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, מצב, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסכרה

אורי 2

אאאא, חוזם: 21193
אל: רהמש/1496
מ-: ווש, נר: 2141, תא: 171291, זח: , דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי/מידי

אל: רה'מ, ממרה'מ ושהח, שר האוצר

דע: מנכל, מנכל אוצר, סמנכל צפ'א, יועץ כלכלי לרה'מ

מאח: השגריר, וושינגטון

דון: ערבויות קליטה - המלצות

להלן המלצותי בהתבסס, בין היתר, על דיונים שהתקיימו בשגרירות במהלך השבועות האחרונים לגבי האמצעים שיש לנקטם לקראת המועד שבו חסתיים 'הדחייה' עליה הכריז בזמנו הנשיא.

1. מדיני - ממשל

א. שום 'אסטרטגיה' בתחום זה איננה יכולה להיות סופית וקבועה - שכן התפתחויות פוליטיות בתוך ארהב מחד, ותהליך השלום מאידך (וכן התפתחויות מדיניות או בטחוניות בלתי צפויות), ישפיעו לחיוב או לשלילה. עם זאת, נראה לי, בכל מקרה שאין ליצור מצב העלול להתפרש (אפילו פרשנות מעין זו - היא מעוותת ומגמתית) כעימות עם הנשיא והממשל. בספטמבר היה מה שהוצג כ'עימות' הגורם המרכזי שסייע בידי הממשל לקעקע את חזית המתנגדים לדחייה בסנט ובציבור. זאת ועוד, גם בציבור היהודי קיים אש פן יתחדש עימות מעין זה (אף שאם בכל זאת יוצר העימות - שלא ביוזמת ישראל או היהודים - אין להניח שהיהודים ימנעו ממערכה - בתנאי שדחיפות וחיוניות הערבויות תהיינה בתודעתם לא פחות מכפי שהיו בעבר).

ב. יש, לדעתי, להגביר את המאמץ, שהתחלתי בו לפני שבועות אחדים, כלפי הממשל, אנשי 'גבעה' ואישים בעלי השפעה ומקורבים - במטרה לפתוח איתנו כבר בשבועות הקרובים בכרורים ודיונים שקטים על התנאים הכלכליים והאחרים, בהם יהיה כרוך מתן הערבויות. דבר זה יכול להועיל בהיבטים הבאים:

(1) לבדוק בדיקה טרומית את כוונות הממשל לקראת פברואר.

(2) להגביר ביתר שאת את תמיכת הסנטורים שאמנם תמכו בדרישת הנשיא לדחיה של 120 יום - אך יסרבו להסכים לדחיה נוספת אם יראה להם שהממשל מחפש תרוצים כדי לא להעביר הערבויות גם במועד החדש.

(3) אם אכן תושג התקדמות בתחומים אלה - יקל הדבר על הציבור היהודי, במילים אחרות, גם אם יהיה צורך בחידוש המאבק (שרוב חברי הקונגרס והציבור היהודי היו מעדיפים להמנע ממנו) יהיה יתרון גדול בכך שישראל מצידה היתה מוכנה להכנס לכרוך רציני וממצה של ה- TERMS AND CONDITIONS שמדובר בהם.

יחד עם זאת, עמדת הקהילה היהודית אינה צריכה להיות פועל יוצא של 'הבנה בין הממשל לבין ממשלת ישראל'. ההבנה - אם אכן תושג - היא גם פונקציה של עמדתה ורמת החלטיותה של הקהילה היהודית.

(4) למותר לציין, שהמאמצים בתחום המדיני צריכים להיעשות על ידי נציגיה המוסמכים של מדינת ישראל - ולא על ידי ה'ידידים' ו/או הארגונים היהודיים למיניהם.

2. קונגרס

אין לזלזל, בשום פנים ואופן, לא בתמיכה בפועל שניתנה בספטמבר על ידי מספר גדול של סנטורים ביוזמת הערבויות ולא במחויבותם של סנטורים אלה (וכן של חברי בית הנבחרים) להמשיך ולפעול למען הערכויות בחודש פברואר. מציאות זו ומידת איתנותה תושפעה, בין היתר, גם על ידי הדימוי של עמדות ישראל באותה עת. האקלים ב'גבעה' יקבע במידה רבה אם התחיקה תעבור תהליך 'עיבוד' - לטוב ולרע.

3. הסברה

המאמץ ההסברתי הישיר העיקרי צריך להיות:

- א. בתחום הכלכלי.
- ב. בתחום ההומניטרי.

א. כלכלי

1. המטרה ליצור אווירה נוחה למחן הערבויות - מבחינה חיובית, בהקשר של הכלכלה הישראלית - ומהבחינה של מניעת שלילה, בהקשר של הכלכלה האמריקנית. המחלקה הכלכלית בראשות הציר הכלכלי ובשיתוף עם יח' קישר לקונגרס, מח' העתונות ומח' ההסברה התקשרו עם חברה מסחרית ליחסי ציבור אשר חסייע למאמץ הסברתי.

הקווים המנחים של ההסברה הכלכלית הם:

(1) שיפור תדמיתה הכלכלית של המדינה.

(2) להדגיש שמתן הערבויות הוא גם 'עסק טוב' בשכיל המשק האמריקני - בעיקר בהקשר של יצירת מקומות עבודה בארהב וגידול היצוא האמריקני לישראל. בעניין זה יכול הנסיון של 400 המליון לשמש תקדים הסברתי חיובי. נקודה זו חשובה היום במיוחד מפאת מצבה הכלכלי של ארהב והאפשרות שחברי קונגרס לא מעטים יהססו, לאור הנל, לתמוך בהתלהבות בערבויות - גם אם לא יהיו עיובים או מכשלות מצד הממשל.

(3) הוכחת כושר הצמיחה וכושר החזר החוב של ישראל.

(4) הוכחת הניצול הנכון של הערבויות.

(5) הוכחות לנחישות הממשלה שהערבויות לא תגדלנה את המיגזר הציבורי, אלא להיפך, תסייענה לקידום כלכלת השוק (ההחלטות על הפרטה - בתנאי שתבוצענה

במהירות - והכוונה שהכספים שיגויסו על סמך הערבויות יכוונו, ברובם הגדול, באמצעות גורמים משקיים ופיננסיים ולא באמצעות תקציב המדינה - מועילות מאד בהקשר זה).

(6) הסברים על סיכוייה הכלכליים של ישראל כתוצאה מובטחת של ה'מיקס' בין משאבי האנוש בישראל להשקעות הצפויות.

(7) המגמה, שכתוצאה מן השיפור הצפוי לטווח ארוך יותר במצבה הכלכלי, תוכל ישראל להפחית במשך הזמן את הזדקקותה לסיוע כלכלי אזורי (אך אין ליצור זיקה ישירה ומיידית בין הערבויות לסיוע, שכן הדבר עלול להביא לנסיונות ל'קיצוזים' כבר בעתיד הקרוב).

2. כפי שהמלצנו בעבר, יש להגביר ולזרז שיגורם של מסבירים בכירים בתחום הכלכלי - הן אנשי עסקים מצליחים, שיוכלו לשכנע שהמשק הפרטי בישראל איננו 'מדוכא' ולדבר בצורה מובנת לאמריקנים על סיכוייה הכלכליים של מדינת ישראל (ברור שיש להנחות מסבירים אלה לגבי הפרטים של בקשת הערבויות, זלטות הממשלה בנדון וכו'), הן אנשי ממשלה נבחרים, כדי להעיד על כוונות ממשלה, והן אישים טובים מהאקדמיה.

קהלי היעד הם:

(א) הנבחרים בשני הבתים (מטרה זו תושג רק החל מאמצע ינואר - לקראת חזרת הנבחרים מחופשתם.

(ב) עוזרי הנבחרים.

(ג) קובעי דעת קהל בווישינגטון ובניו יורק - לרבות הארגונים היהודיים וה'ידידים'.

(ד) ציבורים שונים ברחבי ארהב.

ב. הומניטרי

זוהי, לדעתי, משימתם בעיקר של הארגונים היהודיים והפרוצדיות - ובכך גם יתמצה חלק רב מהפעילות 'החינוכית' עליה החליטה ועידת הנשיאים לאחרונה - הן בכוון הקונגרס הן בכוונים אחרים. בגלל ההתרחשויות האחרונות בכריה'מ והחששות להחמרה נוספת במצב שם (עדויות גייטס, שטראוס ואחרים בנדון) - צריך להצביע על מימד הדחיפות המיוחדת הקיימת לגבי הוצאת היהודים והבאתם ארצה.

ג. הסברה מדינית

אין, חוזר, אין ליצור זיקה ישירה בין ההסברה המדינית ונושא הערבויות - שכן אם קיימת זיקה בהסברה הרי יבואו אחרים ויעמדו על הזיקה בין הערבויות לבין הנושאים המדיניים עצמם. כדי למנוע ספק: הסברה מדינית, בטחונית אינטנסיבית הינה, כמובן, חיונית ביותר - ולו בגלל תהליך השלום, ואולם זו צריכה ליצור הרקע המתאים בנושאים שיעלו בקשר לערבויות, בין אם נרצה בכך או לא - כגון ההתנחלויות - ולא מרכיב בפעילות הקשורה ישירות לבקשת הערבויות.

שובל

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), כנצור, מצפא, רביב, הסברה,
כהן, כלכליתב', אוצר, בן אבו, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 21241

אל: רהמש/1498

מ-: ווש, נר: 2143, חא: 171291, זח: 2140, דח: מ, סג: סו,

ככב

סודי/מידי

אל: רוה'מ, שהב'ט, מנהל מצפא

מאת: סמנכל צפא ופרן

שיחת ס/רהם ושהח עם הנשיא בוש בהשתתפות שובל, בנצור, אורן, סוקרופט
איגלברגר, דג'רג'יאן והאס.

ונשיא אמר שהוא שמח על ההחלטה באום מאתמול המבטלת החלטת ציונות גזענות. זו החלטה בעלת משמעות סימלית שזמנה הגיע מכבר ומעידה על גישתו הריאלית של האום. שהח אמר שזו שעתה הגדולה של הברית בין ישראל וארהב והנשיא הגיב כי הוא מסכים עם קביעה זו.

הנשיא אמר כי החלטת האום המשווה ציונות-גזענות אסור היה שתעבור וחדר והביע קורת רוח מכיטולה. הנשיא סיפר שרהם התקשר עמו ושהשיחה ביניהם היתה מאד נעימה (LOVELY).

שהח אמר כי הוא שמח לפגישתו עם הנשיא אחרי השעה הגדולה שהיה עד לה אתמול באום. שעה גדולה לברית הערכית שבין ארהב לישראל - הדמוקרטיה האחת במזה'ת. שהח הוסיף כי נשיאי ארהב נקטו בעבר עמדה נחרצת נגד החלטת האום כגנות הציונות אך הנה נפל בחלקו של הנשיא בוש - ולמזלנו - להוביל הנושא כאמונה ובנחרצות, עד לסיום המוצלח אתמול. תודת העם בישראל ושל כל יהודי באשר הוא נתונה לנשיא על מיגור החלטת האום הממאירה בתקופה שדומה היה שהחושך גובר על האור. שהח הביע תודת ממשלת ישראל לנשיא ולחבריו על כבודם המאומצת - לבייקר, איגלברגר, פיקרינג ואחרים שעשו במלאכה ופעלו לתמורת הרמונית וברטט של קדושה ומסירות. ללמדנו שכאשר עובדים ביחד - מצליחים. הנשיא העיר כי על כך ברצונו לדבר עם שהח אשר הוסיף שהמאמץ אתמול היה המשך ישיר לאותה נחרצות ונחישות שאיפיינו הנשיא במלחמת המפרץ. גם כאן נחל נצחון. גם הוכח כי העולם נשתנה ורק נשיא גדול מגלה ערות לאותו שינוי ולקבוע יעדי פעולה המתחייבים מן השינויים והנסיבות. שהח ציין כי באמונה ובאינטנסיביות רבה קידמנו את תהליך השלום שהוא כבחינת התגשמות חלום. לנשיא היה חלק בתהליך שנתאפשר בדיאלוג פתוח אשר מחזק יסודות הידידות בין שתי מדינותינו. היו קשיים רבים. שיקענו עבודה רבה והתגברנו על מרביתם. הקשיים של עכשיו פחותים מהקשיים שפתרנו בדרך אל היעד. עתה סוף סוף ערכים וישראלים יושבים פנים אל פנים יש קשיים אך הם מכינים שיש להתגבר עליהם לכד. שהח הוסיף שהוא מעריך עמדת הממשל אשר נמנע מלהתערב. הצדדים חייבים לפתור הבעיות בעצמם והמצב מטיל על הצדדים אחריות רצינית ביותר, ואם הצדדים יתמודדו בעצמם עם הקשיים, אין ספק שיפתרו הבעיות ותהיה התקדמות. יש הסוברים שאם יעכבו - ישהו עמדתם יתערב הממשל. שהח מעריך שזו טעות ואולי ביממה האחרונה חלה התפכחות מה אצל הצדדים בשל עמדת הממשל של אי התערבות. הצדדים חייבים כמו'מ ישיר ובאחריות. ישראל נחושה בדעתה לקדם התהליך. שהח מבקש להבהיר שכאשר מתעוררים קשיים ככל שזה נוגע לישראל אין בכך משום רפיון או עיכוב או נקיטת צעד המנוגד לקידום

ארכי ל

עקרון תהליך השלום.

הנשיא אמר כי ברצונו להעלות נקודה מרכזית אחת. הוא מעריך דברי שהח על החלטת האום אתמול. זו הייתה עבודת צוות. איגלכרגר, בייקר והבית הלבן שנתן גיבוי דיפלומטי למאמץ - הכל עשו במלאכה. הנשיא אמר שהוא שותף לרגשות הישראלים לרגל סילוק מיפגע זה של החלטת ציונות גזענות.

הנשיא אמר שבקשר לתהליך השלום הוא האזין לשהח בקשב, אתם והצדדים צריכים להיכנס למהות ולעבור מהפרוצדורה הלאה לעבר המהות. אנו נרצה לראות מו'מ על מהות. חבל לעסוק בפרוצדורה כי עיסוק זה יכול לזנק לגדול פרא ולסלק הכל.

הנשיא אמר שישראל פעלה היטב בקידום תהליך השלום ואנא העבר לרה'מ - וזה APPEAL שלי לרה'מ - היכנסו למו'מ מהותי עם כל מי שתוכלו. הניעו קדימה את המהות ואז תיפתרנה הבעיות. אך העיסוק המתמיד בפרוצדורה הוא חסר תועלת. אומר זאת גם למשלחות אחרות ולא רק לישראל. זנו חשים בתוקף (STRONGLY) בעניין זה.

שהח הגיב כי אנו נחושים להגיע למהות. אנו רוצים בהצלחת התהליך. אך יש מצב מסוכן שחשוב שתהיה מודע לו. בבקעא שבשליטת סוריה יש מאות מדריכים איראנים פעילי כוחות המהפכה האיראנית. מדריכים המאמנים אנשי חיזבאללה המתנגדים לשלום. הם מתכננים פעולות פיגוע. זה בדוק וידוע לסורים. הואיל ואנו יודעים עמדת איראן אנו חוששים מהתפוצצות. יש לשים לב לכך כדי שעמלנו לא יהיה לשווא. שהח אמר שבידי הסורים נמצא גם הנווט רון ארד. שהח הטעים שהוא רוצה להעלות את גורל רון ארד וחיילנו. יהיה זה צעד הומניטרי אם הנשיא יתן ביטוי לעובדה שאנו תרמנו את חלקנו למען אפשר שחרור בני ערובה אמריקאים ושייעשה מאמץ מתמשך למען התזרת שבויינו. שהח אמר כי ישוחח על כך גם עם מזכל אום. הנשיא אמר שהוא יחבטא ויפעל למען שחרור כל השבויים ובני הערובה. שליח המזכל פיקו יוצא לשליחות חשובה. לארהב יש עוד שני בני ערובה שגורלם לא נודע.

שהח אמר כי לקראת סיום השיחה ברצונו להביע דאגתו מהמתרחש בכרה'מ. יש שם בעייה הולכת ומחריפה של היהודים שרצונם להגר הולך וגובר. ישראל עושה כמיטב יכולתה לקלוט יהודי כרה'מ. המשימה גדולה - ולא אכנס לפרטים - ואנו צפים ללב מבין למען מילוי משימה לאומית הומניטרית זו. הנשיא העיר כי משיך לעשות למען חופש ההגירה מכרה'מ וייאבק בגילויים האנטישמיים שם.

בנצור

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), בנצור, מצפא, ממד, ביי, סולטן

סססס

אניפ

אאא, חוזם: 20292

אל: רהמש/1410

מ-: המשרד, תא: 171291, זח: 1449, רח: ב, סג: שמ,

בכב

126154

שמור/בהול

103.04

אל: וושינגטון-הציר (לידיעת בנצור - שלום העבירונא)

דע: לשכת שר השיכון והבינוי

..גדון: מאמרו של שר השיכון (12.12)

1. השגריר האמריקאי התקשר ומסר שנחבקש להבהיר ב'הקדם האפשרי לדרג הבכיר המתאים' את תרעומת מחמ'ד מדברים שנאמרו במאמרו של השר שרון שהתפרסם בעתון ג'רוסלם פוסט ב-12.12 (בנפרד). כשלעצמו, ביום שחוגגים את ביטול 3379 וששה'ח עומד להפגש עם הנשיא, היה רוצה להחליק הנושא (TO GLOSS IT OVER)

ולמתן את המסר אך במברק ההנחיות שקיבל מושינגטון המאמר מאופין כ'מתח לכל ביקורת' ('SCURRILOUS') וכ'זורע פירוד' (DIVISIVE). בין היתר מתרעמים נגד הטענה שבמאמר כאילו בארה'ב מתנהל מסע שיטתי של דיסאינפורמציה הנועד להכפיש את ישראל והדמוקרטיה הישראלית, בד בבד עם העלאתם על נס של המשטרים הערביים האנטי-דמוקרטים והאנטי-מערביים. כ'כ מתרעמים האמריקאים על הקביעה במאמר לפיה נוקטת ארה'ב יחס עוין לדמוקרטיה היחידה באיזור, משפילה אותה במתכוון ולוחצת עליה לעשות ויתורים שיסכנו את הישרדותה.

2. השגריר גרס שטענות אלה הן 'שטויות'. המשיך ואמר כי ידוע לו שדיעותיו של השר שרון אינן משקפות את עמדת הממשלה אך במחמ'ד תוהים כיצד מותר לשר שרון לפרסם דיעות כאלה. לא זו בלבד, שואלים כיצד ייתכן שהן עוברות לא תגובה וולא התנערות חד משמעית.

3. הפטיר, כנראה על דעתו האישית, שלאור הרגישות בושינגטון, טוב יהיה 'אם יראו תגובה' כדבריו, מגורם מוסמך המסתייג מתוכן המאמר ומהתזה האנטי-אמריקאית שבו.

מנהל מצפ'א

17 בדצמבר 1991

1/11/91

אאא, חוזם: 18398

אל: רהמש/1318

מ-: רהמש, נר: 16, תא: 161291, זח: 1237, דח: ב, סג: סב,

בכב

16/12/91

סודי ביותר/ בהול לבוקר

למכותב בלבד

אל: ניו יורק, שה"ח

לקראת פגישתך עם הנשיא בוש אבקשך להעביר לו ברכותי הלבביות. חשוב להדגיש בפני הנשיא הנקודות הבאות:

1. אנו מבקשים מהנשיא להשפיע על נשיא סוריה לפעול לשחרור רוץ ארד. מתרבים הסימנים שהוא שבוי בידי סורים.

2. ישראל מעריכה קיום ההחלטה שקיבל הנשיא לביטול 3379. נחרצות הנשיא בקיום התחיבותו מעידה על הכרת האחריות של ארה"ב לגבי יסודות המוסר והצדק בחברה האנושית. היא משמשת גם התראה חמורה כנגד התופעות השליליות של אנטישמיות ואנרכיה המופיעות לאחרונה בעולם.

3. המצב בעיראק מוסיף להדאיג אותנו. קיים חשש של אהדה גוברת מצד מדינות ערביות, כמו סוריה ואחרות לעיראק של סדאם חוסיין.

4. התדרדרות המצב בכרה"מ מחמירה את מצב היהודים שם. הצורך בעזרה מהירה לקליטת העולים בארץ גובר והולך.

יצחק שמיר

תפוצה: @ (רהמ), שהח

סססס

אאא, חוזם: 16362

אל: רהמש/1018

מ-: ווש, נר: 2099, חא: 150192, זח: 1230, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/בהול

אל: רה'מ-מכתב מוברק

שה'ח-מכתב מוברק

רובינשטיין, בן אהרון, הדס, בנצור, מרידור

מאת: הציר וושינגטון

יגישת צוות המו'מ עם המזכיר

הפגישה התקיימה הבוקר, יום ד', עפ'י הזמנת המזכיר.

השתתפו מצידם: בייקר, טאטווילר, דג'רג'יאן, רוס, קרצר, מילר.

מצידנו: רובינשטיין, בן-אהרון, הדס, לוברני, בנצור, מרידור, שובל, שילה.

בייקר פתח, סיפר על צאתו הערב לאמריקה המרכזית ואמר שרצה לשמוע מכלי ראשון לפני צאתו וכבר נפגש עם כל המשלחות הערביות.

רובינשטיין הודה על ההזמנה, אמר שהימים האחרונים מסתכמים בחדשות טובות ופחות טובות.

מצד אחד נסתיימו 'שיחות-הספה' והמו'מ עבר לחדרים. היו קשיים ביצירת קשר ישיר אך לאחר שמשלחותיהם הגיעו העברנו להם רעיונות וכשנפגשנו כיום ב' בבוקר יכולנו, כתום 5 שעות, לסכם את הפרוצדורה וכבר היתה לנו ישיבת י"א, סיבוב ראשון במסלול הירדני ושני סיבובים במסלול הפלסטינאי ואלו דיעות הטובות.

עם זאת גלשו הפלסטינאים ללשון קיצונית. כבר בערב הראשון מסרו לנו נייר קשה מאד והיו ביננו כאלה שרצו להחזירו אך לא עשינו זאת.

אחמול, כנראה מתוך שיקולי תקשורת, מסרו לנו עוד ניירות שכל ענינם יחסי ציבור והם עוסקים במתרחש בשטחים.

נאלצנו לומר להם שאם נעסוק בנושאים אלה לא נתפנה לעסוק בשום דבר אחר ונצטרך לדבר גם על רצח ערבים על-ידי ערבים על יחסי סדאם עם ערפאת וכיו"ב.

לבסוף העלו את ענין ההתנחלויות ולמעשה הציגו את הפסקת ההתנחלויות כתנאי מוקדם.

בייקר אמר שהענין עלה בשיחתו עם הפלסטינאים אלא שאלה הציגו את הדבר לא כ-PREREQUISITE אלא כ-PREREQUISITE.

'שאלתי אותם מה לעזאזל ההבדל?' רוס העיר כאן ששאפי אמר שלא מדובר בתנאי.

רובינשטיין המשיך ואמר שאיננו רוצים להתלונן אך הפלסטינאים יצרו בציבור

אורת משבר.
עם הירדנים האטמוספירה יותר טובה, הם ביקשו שנשנה את נייר האג'נדה שלנו
וביקשו אג'נדה נפרדת משל עצמם. הבעיה עם הירדנים היא שאינם יודעים בדיוק
איך לגשת לעניין.
 מצד אחד אינם רוצים לעסוק יותר מדי בנושא הפלסטינאי, מאידך רוב הנושאים
 הם 'פלסטינים'. שובל העיר שהם היו רוצים, בעניין הפלסטינאי, להיות גם
 בפנים וגם בחוץ.

כן אהרון אמר שאין לנו ציפיות גדולות במסלול הסורי אבל עם סכלנות רבה
אפשר יהיה אולי להתקדם. ניסינו לדבר על קבלתה של ישראל ועל חוזה שלום.
 יש להם בעיה עם גישה זו והיו רוצים שישראל תתחייב קודם כל על נסיגה.
 אמרנו שנדבר על הכל אבל עליהם להגיע להסכמה לגיימצייה של ישראל. יתכן
 שבמשך הזמן נגיע לגישות חיוביות יותר. חשוב כמובן שיבינו שעליהם לדון
 עמנו ואין להם גורם חיצוני שיוכלו לפנות אליו.
 הם פוחדים ממסמכים. ניסינו למסור להם מסמך אך הם לא רצו לקבלו.

בייקר אמר שהסורים פועלים במגבלות חמורות שהושמו עליהם. אשר לפלסטינאים
וא אמר לשאפי שאיננו יכול להציג תנאים. עם זאת מובן שצריך לדון בנושא
ההתחלופות.

הבהיר לסורים שאינם יכולים לתבוע נסיגה לפני שמתחילים לדבר אך עליו לומר
 גם לישראלים שהם אינם יכולים לקבוע תנאים מוקדמים לכן, הוא חוזר על
 שאלתו מדוע לא להציג את הדברים בצורה היפוטטית: 'אם אסכים לדבר על נסיגה
 התסכים אתה לדבר על שלום?'

בייקר הוסיף שקבל דו'חות טובים מרוס ודג'רג'יאן אך רצה לשמוע ישירות
זהו מעודד ממה שהוא שומע. הוא מקווה ששאלת ה-venue תפתר במישרין ושלא
יהיה צורך בהתערבות אמריקנית.

הוא אמר כך גם לערבים. אין הם יכולים לכפות ויוכלו להיות רק CATALIST.
 הם כאמריקנים יוכלו למלא את תפקידם בכל מקום בדיוק כמו בושינגטון. הוא
 הציע לערבים שישקלו את הרעיון הישראלי לגבי החלפת הרשימות ואם יש להם
 קושי בזה יוכלו למסור את הרשימה שלהם לאמריקנים. ניראה כאילו הלבנונים,
 הירדנים והפלסטינאים עשויים להסכים לכך והיה מועיל לו יכלו ללכת הביתה
 ולומר שהיה להם איזשהו הישג. אין זו מטרתה של ארה"ב להחליט במקום הצדדים
 אם הצדדים לא יוכלו להגיע להסכמה יצטרכו שוב להציע משהו. (התלוצץ
 ...מר שהוא יודע ששובל אוהב את לוזן ואולי אפשר יהיה ללכת ללוזן). הסורים
 'ננעלו' על וושינגטון.

בייקר עבר לדבר על תחושתם של הפלסטינאים, סיפר ששאפי אמר 'הישראלים
 רוצים שנסתפק באיסוף אשפה', שאל את רובינשטיין אם אפשר שיאמר היום
 לפלסטינאים מהן הפונקציות שלפי דעתה של ישראל יטופלו על-ידי האוטונומיה,
 רובינשטיין השיב שעוד ב'ישיבות-הספה' של דצמבר אמר להם מה סדר היום
 שלנו וזה כולל דיון בדברים מן הסוג הזה.

הוא מעריך את הצעתו של בייקר אך כבר פעל כרוח הצעה זאת.

בייקר אמר שדיבר עם הפלסטינאים על ההתקפה הרצחנית על האוטובוס ואמר להם
 שעניין כזה לחלוטין בלתי מקובל עליהם. הוא לא קיבל מהם תשובה טובה
 במיוחד, רובינשטיין העיר שאמש, במקום פשוט להביע צער ראו לנכון להכנס
 שוב לכל ההיסטוריה.

בייקר אמר שהלבנונים באו אליו והעלו את השנים-עשר שנהרגו בהפצצות חיל
 האויר.

הדם דיווח על עמדת הלכנונים ואמר שאפשר להרגיש את השפעת הסורים עליהם. התפלא ושמח לשמוע עכשיו שהם מוכנים לחשוב על מעבר מושינגטון למקום אחר. אתמול לא רצו לשמוע אלא על וושינגטון. (בייקר העיר כאן שזו השפעת הסורים). הם טענו שאין אצלם יותר בסיסי מחבלים ואנחנו אמרנו להם מה ידוע לנו. הם רוצים לדבר רק על החלטת מועבי'ט 425. לוברני הוסיף שאנחנו מנסים לדבר איתם על חוזה שלום ועל אג'נדה אבל הם מסרבים לשני הדברים. הבעיה היא שאין להם חופש פעולה. מי שמכיר אותם רואה בעיניהם שהיו רוצים לדבר אך אינם יכולים. בייקר שאל אם אפשר לנקוט גם איתם בגישה היפוטטית: 'מה תעשו אתם אם אנחנו... וכו''. ביקש לקבל מידע מאיתנו אם אנחנו יודעים את גורל מחנהו של ג'בריל כי הם קבלו הודעה שמחנה זה נסגר ואילו אנחנו טוענים שהוא עדיין פעיל.

רובינשטיין חזר לנושא ה-venue ואמר שאם הם רוצים להוכיח שהם השיגו משהו יוכלו לעשות כן כי הרי היתה באמת התקדמות והשאלה היא אם רוצי לשים על ההתפתחות ספין חיובי או ספין שלילי. ין-אהרון העיר שהם, הערבים, בטוחים שבשלב מסוים האמריקנים יכנסו לעניין. ייקר השיב שהם יעודדו את הערבים להתקשר עם הישראלים במסרים ישירים וסודיים. הוא מבקש מאיתנו שלא לצאת בהצהרות לתקשורת שישראל לא תחזור לוושינגטון. אם תהיינה הצהרות כאלו יהיה קשה להביא את הערבים למקום אחר. אנשינו הבטיחו שנמנע מהצהרות.

לבסוף העלה בייקר את נושא חולשתה של ירדן וחולשתו של חוסיין ואמר שיש עדיין התנגדות רבה למלך בגלל התנהגותו בימי המלחמה. פנה לשובל ואמר: 'יהיה טוב אם ישראל תרמוז שהיא אינה מתנגדת לסיוע אמריקני לחוסיין'.

השגריר השיב שאנחנו מבינים את בקשתו אך הסביר שהדובר הירדני יצא בפומבי נגד הערביות לישראל וחשבנו שזה מעשה 'מלוכלך', רובינשטיין הוסיף שאמר לירדנים שאנחנו רוצים לתמוך בהם אבל שהם צריכים להתנהג איתנו בהתאם. בייקר סיכם ואמר שלא היה מעלה נקודה זו אלמלא דבר איתו על כך רה"מ שמיר בעת ביקורו האחרון.

י"י כאן

שילה

תפוצה: שהח, @ (רהמ)

סססס

Soft with some, tough on others

Ariel Sharon

THE struggle between the Western and the Communist blocs led the world to disregard the fact that the greatest danger ever to threaten the world was developing not on both sides of the Ural mountains, but in the area between the Atlantic and the Indian Oceans.

The reason is that, for the first time in history, weapons of mass destruction have given the rulers of medium-sized and even small and underdeveloped countries the power to destroy entire peoples and countries with one blow. The most dangerous of these countries are those in the Arab-Iranian bloc.

Arab and Iranian societies are anti-democratic; their regimes are all-too-often primitive, fanatical and murderous. Many of their leaders are of questionable character, nurturing megalomaniac ambitions and inferiority complexes vis-a-vis the Western world. Both they and their more moderate and rational friends — such as the rulers of Saudi Arabia and Egypt — crave power and fame, and strive to increase their military power beyond all reasonable proportion.

These rulers encounter no domestic obstacles. And since they have an almost total disregard for human life, including the lives of their own subjects, they can hardly be deterred.

Thus, with only three small nuclear bombs, Hafez Assad, Saddam Hussein, Muammar Gaddafi and Khomeini's heirs are much more dangerous to their neighbors and to the world than the rulers of the former Communist empire, with its thousands of nuclear warheads, have ever been.

Saddam Hussein, representative par excellence of the Arab-Iranian bloc, was all too near to sowing death among his neighbors and gaining control of one of the world's main energy sources. After Opera-

tion Desert Storm, it might have been expected that the US would mobilize all available resources to dismantle not only his destructive power but that which Iran and other Arab countries are developing.

YET EVEN before the guns in the Persian Gulf were silenced, the American administration turned to an entirely different target: Israel. Considering the fragile condition of what President Bush proclaimed as the New World Order and the enormous dangers posed by the strengthening of the Arab countries and Iran, such a turn seems irrelevant indeed.

For Iranian and Arab rulers, in-

against the common enemy — the democratic Western world and Israel as a part of it. Between 1956 and 1982, Israel almost single-handedly defeated and contained the combined attacks of Arab countries and Palestinian terrorist organizations, which were guided and actively assisted by the Soviet Union.

Israel fought in self-defense, but in so doing it also prevented the Soviet empire from directly or indirectly taking possession of the Middle East and its oil sources. If the Soviets had achieved their purpose, the entire course of history would have changed.

The US administration does not care to point out these facts; nor

This policy, dangerous not only for Israel but for the whole Western world, directly contradicts the model which has assured stability and security in Europe.

The basis for this model — which suits the Middle East no less than Europe — is the absolute rejection of a formal, contractual peace as the foundation for real and durable peace. After the cold war was terminated, the West believed it was on the road to real peace only after it was able to advance a process of arms reduction based on parity between all parties; and only after it witnessed the budding of democratization in the Soviet Union. Until this had been achieved, reliance on formal contractual peace was seen as an invitation to war.

In the Middle East, the US is applying a totally different policy. It adopts a hostile attitude to the sole democracy in the region — Israel — by deliberately humiliating Israel and pressuring it to make concessions that jeopardize its survival. Concomitantly, it conducts a policy of appeasement, not devoid of subservience, toward the countries of the Arab-Iranian world. It allows and even encourages the insane arms race conducted by these countries' rulers.

It is tough toward Israel, but soft and hesitant against the flood of conventional arms and weapons of mass destruction swamping the arsenals of the Arab-Iranian bloc.

The crumbling of the Communist regimes has presented the world with an opportunity to establish a new era in the Middle East, one of peace based on democratic government. This is the only known successful environment that can ensure and maintain true and lasting peace.

This democratization process should be preceded by an arms freeze; it should be followed by arms reduction and the equalization of military strength between Israel and the region's Arab countries. Progress in these two areas can usher in a new era in the Middle East.

The writer is minister of construction and housing.

The US urges the region's sole democracy to make concessions that risk its survival, but allows an insane arms race in the Arab-Iranian world

cluding those defined as "moderate" — and until it invaded Kuwait, Iraq was included in this category — Israel has always been an excuse, a mere pretext for accumulating weapons and waging a jihad. But their ultimate goal is to attain supremacy in the Arab and Moslem world, to fulfill their ambitions, dreams and "holy missions" in the international theater.

A systematic disinformation campaign is being conducted in the US. It is intended to vilify Israel and Israeli democracy, while glorifying the intrinsically anti-democratic and anti-Western Arab regimes. This campaign has succeeded in blurring the fact that when the Soviet Union was an anti-Western superpower, these same Arab regimes were its most loyal allies outside the Communist bloc.

And it was not just radical Syria and Iraq; in the 1970s, Egypt and the Arab oil countries assaulted the economy of the West and tried to shatter it.

During the 1960s, Egypt, assisted by Syria, led the Arab-Soviet thrust

does it care to remind Americans that if, in 1990, the US was able to act against Saddam Hussein, it was because in 1981 Israel bombed the Iraq's Osirak nuclear reactor. Again, and not incidentally, an Israeli self-defense operation directly served the vital interests of the Western world.

Astonishingly, no one in the US seems to have noticed that for almost 30 years, while the superpower struggle and Soviet activities in the Middle East were at their height, the US never had to fight or maintain a permanent military presence in the region. Yet precisely after the end of the Cold War and the Soviet retreat from the Middle East, the US was forced to go to war and plan to permanently deploy substantial forces in the region. And, clearly, this chapter has just begun.

There is a direct relationship between the drastic new elevation of American involvement in the area — with all the dangers and heavy costs it represents for the US — and the administration's Middle East policy.

11/12/91

**NEW U.S. ENVOY TO ISRAEL SEES LONG
PEACE PROCESS AHEAD**

(Text: William Harrop Testimony)

Washington — William Harrop, nominated by President Bush to be the next U.S. ambassador to Israel, says while the Madrid conference was an historic achievement, the road to peace in the Middle East will be "long and difficult."

"The Madrid Conference was a heartening first step which brought several Arab governments and Palestinians face to face with official Israeli negotiators for the first time in Israel's 43 years of independence," Harrop told members of the Senate Foreign Relations Committee during his confirmation hearing November 12.

"The United States should take great pride in this remarkable achievement," he said, "but the peace process now launched will be long and difficult. Much challenging work remains before us."

Following is the text of his prepared testimony:

(Begin Text)

Mr. Chairman:

I am honored to seek Senate confirmation as the President's nominee for the Position of Ambassador to Israel. This is the fifth time in sixteen years I have come before this committee as a career foreign service officer for confirmation of a presidential appointment. If confirmed, my overriding concern will be, as it has been in all posts I have held, to advance the interests of the United States of America.

It is a privilege at this historic moment to have the prospect of supporting President Bush and Secretary Baker in their admirable campaign for a comprehensive peace settlement in the Middle East. The Madrid Conference was a heartening first step which brought several Arab governments and Palestinians face to face with official Israeli negotiators for the first time in Israel's 43 years of independence. The United States should take great pride in this remarkable achievement, but the peace process now launched will be long and difficult. Much challeng-

ing work remains before us.

Despite brief ups and downs, relations between the United States and Israel have remained exceptionally close since 1948. Our American commitment to the security of Israel is constant, as is our commitment to the maintenance of Israel's qualitative defensive edge in the region. This relationship is based upon a broad foundation of shared values — human, political and religious. American cooperation with the State of Israel ranges across many fields: defense, economic growth, education, culture, the environment, scientific and agricultural research. A major recipient of United States economic and military support, Israel is also a technologically advanced, industrial society — our cooperation is a two-way street from which the United States also benefits. Indeed, it is our hope that the enduring strength of our relationship with Israel will help Israel see through the difficult decisions that lie ahead in the peace process.

Israel holds a special place in the hearts of Americans. If confirmed, I will endeavor to maintain and reinforce the many ties between our two countries while conducting a frank and open dialogue with Israeli leaders. I look forward to the opportunity to contribute to this special bilateral relationship and to the achievement of stable peace between Israel and her neighbors.

(End Text)

United States Information Service

American Embassy

Tel Aviv

Official Text

November 14, 1991

PICKERING FORESEES NEW TYPES OF GLOBAL CONFLICT

(Testimony on Role of United Nations)

USIS

71 Hayarkon Street, Tel Aviv 63-432 Tel: (03) 5174338, Fax: (03) 660508

19 Keren Hayesod Street, Jerusalem 91 008 Tel: (02) 252376, Fax (02) 242560

11/14/91

PICKERING FORESEES NEW TYPES OF GLOBAL CONFLICT

(Text: testimony on role of United Nations)

Washington — The United Nations faces new kinds of political and diplomatic challenges following the break up of the Soviet empire, says U.S. Ambassador Thomas Pickering. "Nowhere," he says "is change more dramatically evident nor more immediately consequential for U.S. interests" than in the area of international security.

Pickering told the Senate Foreign Relations Committee November 13 that the United Nations — and the world community — are going to have to learn to deal with small but deadly conflicts such as the one now raging inside Yugoslavia.

"As the Middle East and Yugoslavia daily demonstrate, regional stability after the Cold War...is largely shaped by essentially parochial concerns of an ethnic, religious, political, economic and social character," he said. "This may cause some nostalgia for the neatness and clarity of the Iraqi threat, which is probably not the most useful metaphor for the untidy challenges ahead."

The United Nations, he said, needs to strengthen those functions that will mediate and help prevent regional conflicts, even if it means using the threat of international force.

Following is the text of Pickering's remarks, as prepared for delivery:

(Begin Text)

The end of the Cold War is affecting every activity. Nowhere is change more dramatically evident nor more immediately consequential for U.S. interests than in the U.N. role in international security. I will therefore address a large share of my remarks to the U.N. future peace and security role. However, I will attempt to put these ideas in a larger context; one which recognizes the important role of international law and evolving norms of state conduct.

In crafting a new approach to the U.N. security role, we are working within a highly fluid environment. Dominant

security concerns of the coming years remain unknown. Further, we cannot assume that the United Nations, particularly the Security Council, will provide the same framework it has provided in the past. The United Nations is an organization of member states. As they change, so does the United Nations. The most obvious manifestations are the repercussions of the ongoing disintegration of the Union of Soviet Socialist Republics. What, if any, ripple effects occur in Security Council structure and membership will undoubtedly affect the direction it provides to the United Nations. With that cautionary note. Let me offer some thoughts on the future of the United Nations in maintaining international peace and security.

From a global perspective, the end of the Cold War removed from the international political system its previous, central and dominating principle — the East-West dispute. In a speech last April President Bush outlined his vision of a new framework in the following words:

"The New World Order does not mean surrendering our sovereignty or forfeiting our interests. It really describes a responsibility imposed by our successes. It refers to new ways of working with other nations to deter aggression and to achieve stability, to achieve prosperity and, above all, to achieve peace. It springs from hopes for a world based on a shared commitment to a set of principles that undergird our relations — peaceful settlement of disputes, solidarity against aggression, reduced and controlled arsenals, and just treatment of peoples."

What are the security implications of a transition from the Cold War to the kind of new order the president has described? If one looks at U.S. post-Cold War security interests through a U.N. window, one way to describe the view is to picture two adjacent circles separated by a rather permeable border. In the first circle put the core U.S. security interests:

- protection against direct attack;
- protection of U.S. citizens abroad;
- aid and support of allies;
- maintenance of unmolested international communications and commerce;
- assurance of access to vital resources;
- insulation of essential interests from the effects of

Official Text

foreign wars — such as the tanker escorts late in the Iran-Iraq War; and so on.

In the second circle put the broad goals, values and principles which are the essence of that civil international society whose vision President Bush invokes by speaking of a new order or a "Pax Universalis." It embraces the rule of law, non-aggression and the pacific settlement of disputes, respect for sovereignty, defense of human rights, control of armaments, curbs on nuclear proliferation and, in general, a disciplined, cooperative approach to common security. This morning I want to explore the U.N. role in strengthening and enforcing these principles.

I will begin by outlining some thoughts on how the role of the U.N. Security Council might be enhanced. These ideas fall within the traditional view of U.N. enforcement actions, i.e., intervention in disputes between states. Next, I will move on to a somewhat more far-reaching exploration of how the U.N. might play a constructive role in achieving the civil international society described in the second circle, above. A major challenge is bridging the gap between the rights of states (sovereignty) and the rights of peoples — a question increasingly relevant in these days of waning international conflict yet ongoing conflict among peoples within a nation's borders.

As a point of departure let me say that the centrality of the U.N. Security Council to the shaping and legitimizing of the response to Iraqi aggression has raised expectations, hence political pressure, for a comparable council role in other crises. Expectations that the United Nations should swiftly act on Haiti, Yugoslavia, and Liberia illustrate the point.

Expectations aside, the larger point is that the Charter never intended the Security Council to be its only or full-time court of first resort. Indeed Article 52 and Chapter VIII of the Charter explicitly mandate regional efforts to resolve or redress threats to peace and security before resort to the United Nations. And that is a good thing. Constructive engagement of a regional group arising from shared regional, political and cultural interests potentially permits a wider scope for action.

Nevertheless, the future, as the past, will surely bring crises that are not regionally containable nor totally resolvable, despite the best efforts of regional actors. At that point, the Security Council can be turned to as a necessary and legitimate next step. The council can also expand on regional efforts when required; international-

izing a regional trade embargo for example.

With the exception of the Korean War and the Iraq-Kuwait crisis, the subject of U.N. authorized enforcement actions is an unwritten text. The job of writing that text is not aided by the fact that the threats with which we must deal fit awkwardly into any imaginable U.N.-based structure. And neither will the United Nations — however strengthened — easily embrace the potentially wide security missions of the future. So we should look to the United Nations to deliver a part of the solution at best. How large a part may depend upon its ability to develop two key elements of any new approach to security: legitimacy and flexibility.

As a starting point, we need to understand what constitutes "legitimacy" for intervention by force. For ourselves and our allies, Resolution 678, authorizing "all necessary means" to secure Iraq's immediate and unconditional withdrawal from Kuwait, was close to an ideal formulation. It gave U.N. authority for the use of force without undue restriction as to its manner or extent, both of which are important military and political considerations in the successful conduct of operations. It was clearly implicit that the coalition would strive to achieve the objective of withdrawal from Kuwait; full observation of the rules of war, and employment of conventional weapons was a part of the authority.

Not surprisingly these open-ended attributes gave discomfort to many other U.N. members. The secretary general himself has commented that while the war against Iraq was "made legitimate by the Security Council" it "was not a U.N. victory" since that could have resulted only from "hostilities controlled and directed by the United Nations." One need not share Perez de Cuellar's view to appreciate his point: the most iron-clad legal justification may not buy us that more evanescent political commodity called legitimacy.

Although the allied actions in Iraq shared near universal international support, there is the danger that such licensing of a few countries to use force in the council's name enables detractors to argue that the action is the project of a few governments unrepresentative of the world community. For military actions comparable in scale to Desert Storm, there does not seem to be an obvious answer to this problem since any significant degree of U.N. direction and control of combat actions could have imposed disabling constraints. However, council cohesion nurtured by the Iraq experience could carry over to other issues. If this

Official Text

proves true, there may be pressure for enhancing the Security Council's role in future peace enforcement and this should be considered.

One way the Charter offers to do that is by negotiation of Article 43 agreements between the Security Council and countries it selects. Paragraph 1 of Article 43 requests member states to:

"Undertake to make available to the Security Council, on its call, and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining peace and security."

A vital question about Article 43 is whether, and what kind, of command arrangements it implies. In my view Article 43 agreements are not incompatible with their signatories' exercise of wide military latitude when those agreements are invoked. In this sense the agreement might be less a format for direct council control than an expression of its general capacity to enforce decisions and hence a means of deterrence.

Delegated enforcement is explicitly anticipated in the U.N. Charter, most relevantly in Articles 48 and 53. Article 48 empowers the council to determine which members shall conduct the action required to carry out its decisions "for the maintenance of international peace and security." Article 53 permits the council to utilize "regional" arrangements or agencies for enforcement action under its authority.

Notwithstanding the legality of delegated enforcement, we should anticipate now the possibility that the council will not absent itself so completely from command and control as it did in Resolution 678. As you know, Chapter VII, particularly Articles 42, 46 and 47 provide vehicles for direct council involvement in planning, operation and command.

Any move in this direction will raise concerns among troop contributors. Chapter VII's emphasis on the role of the Military Staff Committee is especially problematic: no state whose troops are engaged in hostilities is likely to allow their direction by a group to which it does not belong or whose members have not necessarily also contributed troops. Large or preponderant contributors are likely to want a similar role in command and control.

Yet, there may be ways of partially employing Articles 42

and 47 while inoculating them against their most intrusive potential and these may be worth exploring particularly in the context of small scale or low intensity conflict. In that regard we may also wish to explore arrangements whereby peace enforcers could report regularly and in person to the council itself or a sub-group of the council. While not altering command relationships, such a consultative link could be a helpful tool for preserving consensus.

One of the questions our security community will need to consider is the issue of command and operational integration of the forces which might be employed to give effect to a Security Council decision. This requires a trade-off between the need to avoid over-identification with a few countries, and the exigencies of the unity of command, rapid deployment, coordinated movements, and so on. Before going beyond the level of joint action employed in Desert Storm, we need good answers to many unanalyzed military and political questions about coalition warfare.

The foregoing has been primarily concerned with U.N. action in cases of already open conflict, but another very important area of increased U.N. activity is conflict avoidance. In the communique of the London Summit this summer, the G-7 leaders committed themselves to shoring up the basis for U.N. preventive diplomacy. It is a theme the president revisited when he addressed the General Assembly in September. To fulfill this goal the institution will need to shift to a higher gear. Steps that have been suggested include:

— Informal information sharing, by ourselves and other member states, to keep the secretary general fully informed of existing or potential situations which could lead to international friction; (this is now occurring within the context of resolution 687's Iraqi WMD inspection program). The secretary general will need a small, select staff to work with him and member states on this subject.

— Requiring disputants or potential disputants to keep the secretary general, and through him the Security Council, fully informed of all pertinent facts;

— Supporting the enhanced use of special representatives in good offices and quiet diplomacy missions to help resolve issues which may lead to conflict;

— Making use of individual states or small groups of states, interested in the solution to a problem to assist with the diplomacy of the resolution of such disputes;

Official Text

— Finally, inviting the secretary general and the council to give early consideration to the use of U.N. forces as a means of forestalling conflict before hostilities occur, such as by deployment to the borders of a threatened state. This may well involve elements of traditional peacekeeping and of peace enforcement as well and will require special consideration and arrangements to make it work successfully.

On the subject of peacekeeping itself, as you know we are in a major growth phase. The United Nations has undertaken more missions in the last three years than in its first forty-three. The scope and variety of functions has grown as well. It is time to strengthen the organizational structure of U.N. peacekeeping planning and management in order to keep up with the heavier workload.

It is also time to put peacekeeping financing on a more stable long-term footing commensurate with its importance to global security — and our own. Within the United States, it might be worthwhile to consider creating a peacekeeping account within, or in relationship to, the Department of Defense budget, in recognition of the clear security purposes of peacekeeping expenditures.

I will move now to look at peace and security in its broader context. Most conflicts today are conflicts within states, not between them. In the post Desert Storm period it is worthwhile to remind ourselves that threats to regional stability will not result primarily from the miscalculations of large expansionist powers. As the Middle East and Yugoslavia daily demonstrate, regional stability after the Cold War — as it was before it — is largely shaped by essentially parochial concerns of an ethnic, religious, political, economic and social character. This may cause some nostalgia for the neatness and clarity of the Iraqi threat, which is probably not the most useful metaphor for the untidy challenges ahead.

A daily dilemma facing the Security Council in this context is that while the rule of law and the role of order are more comfortably complementary after the Cold War, they are not equivalent. International law has little positive to say about the responsibilities of other states in the event of coups and anarchy or bloodshed within a neighbor's borders. In fact the rule of law would permit — though it is unpleasant to ponder — a state convulsed by extraordinarily destructive but utterly legal, internal conflict. (The OAS Santiago Declaration about the non-acceptability of governmental change by coup represents an important step forward now under test in Haiti).

This dilemma is not helped by the fact that the common law of states as well as the covenants and treaties agreed between them permit competing and conflicting claims. Nowhere is this more evident than when the international community is forced to choose between the rights of states and the rights of peoples.

As you know, Security Council Resolution 678 authorized action to enforce Article 2 of the U.N. Charter's prohibition against the use of force against another state. As you also know, Resolution 688 found that the results of the persecution of Iraqi Kurds posed a danger to international peace and security, a finding which in the majority's view superseded another principle of the same Article (paragraph 7), prohibiting intervention in the domestic affairs of member states.

Yet the fact that Resolution 688 was very difficult to negotiate, notwithstanding both the humanitarian issue and the presence of the cross border "spillover threat" effect, and the subsequent resistance to very forceful resolutions on Yugoslavia and Haiti suggests two things to me. First, there is work to do before the Security Council is ready regularly to serve as a global crisis manager because there does not yet exist a clear and predictable consensus on how and to what extent it should address threats to international security arising from internal situations within states. And second, as the U.N. Charter provides, we must remain open to alternative regional and even unilateral tools to serve the "order" as well as the "law and justice" agendas expressed by the president.

In a sense this way of thinking about security leads us back to first principles. Part of the "work" ahead of us is the same as that which our membership in the United Nations and other international institutions has always required. It is the toilsome task of nurturing an international society of common values to inform and vitalize the orderly world which we all wish to live in and which we should therefore seek to create.

While the collapse of communism has eliminated the major global clash of values it has had an opposite effect on other nationalist, tribal, religious, economic and ethnic conflicts that have been there for some time, and which threaten to reenergize North-South economic discord. For this reason we are unlikely to see the rapid elaboration of international law or Security Council practice to provide assured external guarantees for minority rights, democratically elected governments, or hungry people caught

Official Text

in a civil war. A significant number of council members do not see such principles as leading to order but subversive of it—or at least subversive of an order based on firm doctrines of state sovereignty and non-intervention.

Yet that does not mean that we must forsake ever making such progress. On the contrary, for a rapidly evolving global security system I think the answer to this problem is a combination of pragmatism and vision. Whenever possible, such an approach would call for working within the established organs of the United Nations to bridge the gap between "Order" and law. But when that avenue is blocked, a pragmatic approach means reaching outside the United Nations—though still within the U.N. Charter—to employ other forums or tools. Finally, parallel to this pragmatic approach, which will often be dictated by fast-breaking events, we need to have the vision to exploit new possibilities for a more robust application of international law. Let me explain what I mean.

The case of the Kurds and Resolution 688 is a good illustration of the first approach. The resolution declared that the situation constituted a threat to international peace and security. It also called for member states to give assistance to the secretary general's humanitarian efforts. These two elements and the fact that Iraq was a country already subject to Chapter VII enforcement, were enough to build a legal bridge for the coalition to provide relief and support for the Kurds. It was a space which was not challenged by those permanent and other council members otherwise inclined to oppose a more direct approach on non-intervention grounds.

The second response to the limitations of the formal organs of the United Nations is to understand when it may still be necessary to bypass them. Neither the exercise of our rights under Article 51, nor careful engagement in support of our foreign policy principles require us to act under an explicit grant of U.N. authority at all times. The former may well be preferable, but it is not difficult to imagine circumstances where the fast-breaking nature of the threat, coupled with the inability or unwillingness of the Security Council to reach a decision argue for a regional or even under some circumstances unilateral response in accord with the Charter.

A third approach is to use every opportunity to fill the gap between the heavy demands of a just and orderly world, and the limited means of current international law. I am not persuaded that this means we must now engage in a new round of international lawmaking. On the contrary,

I think our first task is to make further and wider use of the rule of law structure we now have.

The human rights pillar of that structure is a useful illustration since in my judgment there are three key areas where reinforcement of that pillar is now, or may soon be, possible: norms; monitoring provisions; and enforcement. Let me touch briefly on each of them.

At the normative level, the global turn toward democracy was resoundingly echoed in the speeches of a great many developing countries in this year's General Debate. In some areas action supports such rhetoric. This positions the United Nations for a more aggressive pursuit of international policies and processes protecting traditional individual human rights (these include the rights of religious, ethnic, national and cultural minorities), as well as what are sometimes referred to as fundamental freedoms, involving the rights of individuals to participate democratically in their own government. Both groups of rights are explicitly affirmed by two U.N. instruments, the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant of Civil and Political Rights. Given the very large number of signatories to the Covenant and the relevance of its democratic and pluralist protections to so many countries now convulsed by internal change, early Senate consent would greatly enhance its standing.

Humanitarian norms would also benefit from more aggressive support. I include here the provision against torture, embodied in another convention awaiting Senate ratification, as well as such fundamental moral obligations as non-interference with the provision of food and other relief to afflicted peoples. While the latter is not explicitly contained in the Declaration or the Covenant, it is clearly derivative of those documents.

The sea change which has elevated respect for democracy and freedom among U.N. members opens new possibilities for strengthening human rights monitoring and even exploring the possibilities for enforcement. In the first category, a worthy, if distant model for the United Nations to emulate is the Human Dimension Mechanism, the remarkable recent achievement of the European Conference on Security and Cooperation. The CSCE mechanism is a sequence of steps by which CSCE members can call a fellow member to account for apparent violations. For the U.N. Human Rights Commission, two important steps in this direction would be the expansion and strengthening of the country rapporteur system, and the streamlining of the commission's now lengthy and complex mechanism

Official Text

for examining accumulated individual complaints.

Ultimately if we are serious about human rights we have to be serious about enforcement. The United States has traditionally employed a variety of means, bilateral and multilateral, to register strong disapproval of human rights violations. U.N. actions have not yet generally played a major role. Change, however, may now be possible. One relatively modest step forward would be achieved by provision for emergency inter-sessional meetings of the Human Rights Commission to consider especially important and urgent problems. Further down the road, but worth exploring, is the possibility of applying sanctions to massive human rights violators. In passing Resolution 688, the Security Council has already indicated that, at a certain level, human rights violations can create a genuine threat to peace and security requiring council attention.

From time to time as history turns remarkable corners, writers use the term "annus mirabilis," or "miraculous year" to express their amazement. These are indeed amazing times. They, are not, however, from a security point of view, miraculous. There is no shortage of causes which human beings will kill or die for. Nor will we now retire all of the classic tools for pursuing and defending our interests. Nor will others. But I would submit that the United Nations' capacity to serve common security concerns has never been greater nor more susceptible to constructive thinking or influence.

(End Text)

איוה"ב
11.12.92

ע"פ

אל: רוה"ח --- אישי
מאח: סגן השר ותויהו

המצב הפוליטי בארה"ב

הסיכום להלן מבוסס על שיחות רבות עם פעילים בכירים בשתי המפלגות ומשקיפים פוליטיים מנוסים:

1. מעמדו של בוש

הירידה במעמדו של בוש היא משמעותית ואמיחית אבל אינה פאטאלית. היא מונעת ע"י מספר גורמים:

א. המצב הכלכלי וחוששתו של האזרח הממוצע שהנשיא בוש אינו דואג לו ושאינו לבוש מה להציע לו כדי לשפר את חייו.

ב. הקרע עם האגף השמרני, המספק לרפובליקנים את הלהט האידאולוגי, הפעילים המסורים ביותר ואת אנשי האירגון הטובים. באגף זה מתרכזת חמיכה מסורתית בישראל ולפיכך עשויה לעלות מחוכו ביקורת על יחסו של הנשיא לישראל ועל יחסיו עם הקהילה היהודית. עם זאת, להערכת פעיל פוליטי בכיר במטה הבחירות, בשלב זה לא תהיה לביקורת זו השפעה מכרעת על מדיניות החוץ, אך יכולה להיות לה חשיבות בשיקולי מערכת הבחירות.

פטריק ביוקון השמרן, שאינו ידיד ישראל, יתמודד נגד הנשיא ועשוי להחליש אותו מאד בסיבובים הראשונים של הבחירות המוקדמות.

ג. המהומה הפנימית במימשל, שהתבטאה בהרחקתו של סוננוו, יוצרת נציבור חחושה של מבוכה והיעדר שליטה של הנשיא. בעקבות הרחקת סוננוו יתחזק מאד מעמדו של בייקר כאדם המקורב ביותר לנשיא, ובמידה מסויימת גם מעמדו של סקורופט.

לראש המטה החדש, סמואל סקינר, אין עמדות מוצהרות בנושאינו, אך הוא מקורב מאד למספר ידידי ישראל מובהקים כגון מושל אילינוי תומפסון. כויסתו לתפקיד תקל על העברת מסרים חיוביים מבחינתנו לנשיא במיוחד בנושאים בעלי משקל פוליטי כגון הערבויות. גם בקרב מטה הבחירות יש מספר אוהדים מובהקים (כולל ראש המטה בוב סיטר) שאיתם יש לפתח קשרים שיעמדו לנו כבר בעתיד הקרוב.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

2. סיכויי הניצחון בבחירות

אם עד לאחרונה רווחה הדיעה שהמימשל הנוכחי אינו מסוגל להפסיד בבחירות, כעת מקוון בקירבו חשש כזה. לפיכך ייאלץ הנשיא לקיים מערכת בחירות אמיתית. ביחס לישראל המשמעות היא שבוש ייאלץ להתחשב בשיקולים פוליטיים בצד שיקולים של מדיניות חוץ. בעיקר מרחף על הפעילים במפלגה הרפובליקנית החשש שעמדות עם ישראל ידרבן את הקהילה היהודית לגייס את מלוא כוחה הפוליטי לצד מתנגדיו הדמוקרטיים. חשש זה חל לא רק על הבחירות לנשיאות אלא גם על סנסורים וחברי קונגרס העומדים לבחירה מחדש והחוששים מהתגייסות יהודית נגדם. חלק מראשי מערכת הבחירות מודעים הייטב לשיקולים אלה ויזדאגו להעלות אותם בפני בוש ולהמליץ על תיקוני המדיניות בהתאם להם.

3. ייתכן שבוש יוחלש גם אם ינצח

עם זאת הערכה סבירה היא שבוש ינצח בבחירות לאחר מערכה קשה ואולי צמודה בעוד הדמוקרטים יגבירו כוחם בקונגרס. הדבר עלול לערער את ביטחונו העצמי של המימשל ולהגביר את תוקפנותם של הדמוקרטים לקראת 1996. בוש עלול למצוא עצמו מוחלש עד כדי אבדן היכולת לנהל מדיניות מול קונגרס עימותי. מצב זה, שהוא לא בלתי-סביר, יגדיל מאד את יכולת התימרון של ידידי ישראל בקונגרס מול המימשל.

4. המועמדים הדמוקרטים

המועמדים הדמוקרטיים המובילים הם מריו קואמו (ההנחה היא שיכריז על מועמדותו בקרוב) ואחריו ביל קלינטון.

לקואמו כמושל ניו-יורק קשרים רבים בקהילה היהודית והוא מודע יחסית הייטב לנושאינו ותלוי בתמיכה יהודית רחבה. עם זאת לחלק מיועציו השקפה שמאליח חזקה.

קלינטון קשור לאגף הניצי של הדמוקרטיים ונהנה מתיכת הסנאטור סאם וואן ומקורביו. מפגישה עמו החרשמתי שאין לו עמדות מוצקות בנושאי ישראל, אך הוא פתוח לשמוע, מגלה אהדה בסיסית ומחזר במרץ אחר הקהילה היהודית. אף שלקואמו סיכויים טובים יותר לזכות במינוי הדמוקרטי האסטרטגים הרפובליקאים חוששים יותר מקלינטון העשוי להפחיע את בוש במדינות הדרום. עם זאת מרחף מעל קלינטון ענן שמועות על חיו האישיים שאין לדעת מה אמיתותן או משקלן הפוליטי.

עד כה מתמקדת הביקורת הדמוקרטית במדיניות פנים אך הם שוקלים מתקפה על בוש גם בנושאי חוץ, במיוחד על רקע תוצאות מלחמת המפרץ. ייתכן שגם היחס לישראל ובמיוחד שאלת הערבויות יהפכו לנושא לניגוח מפלגתי, אם כי הנוסיה הניאו-בדלנית במפלגה הדמוקרטית וההתנגדות הכללית לסיוע החוץ יפעלו בניגוד למגמה זו.

5. המצב הכלכלי והניאו-בדלנות

למצב הכלכלי הקשה לא נראה פיתרון יסודי באופק. גם אם יחול שיפור לקראת הבחירות הוא יהיה זמני. יש להניח שארה"ב צועדת לקראת מיחון ממושך. מצב זה, בצרוף להיעלמות האיום הסובייטי, יוצרים אידואולוגיה מחודשת של בדלנות, המתבססת על פטריוטיזם ודרישה להתמקד בבעיות אמריקה לפני בעיות העולם. אחד היעדים המותקפים הוא סיוע החוץ הנתפש בציבור כהעדפת אינטרס זר על פני אינטרס פנים אמריקני. מכל הכיוונים אנו שומעים אזהרות מפני קיצוץ ואפילו ביטול מוחלט של סיוע החוץ בשנים הקרובות. הדבר גם נוחן מנוף לשימוש בסיוע ללחץ מדיני על ישראל ללא התנגדות פוליטית ממשית. הולכת ונוצרת צפיה גבוהה בקרב ידידינו לרפורמות כלכליות בארץ שיכשירו ויחזרו על חלק מסיוע החוץ.

6. הערביות

היחס השלילי לסיוע החוץ משפיע על רמת ההתלהבות לחמוך במחן הערביות. הציבור האמריקני פשוט אינו מבדיל בין השניים.

בטווח הקצר ילחצו גורמים ידידותיים במטה הבחירות של בוש לא להיכנס לעימות פומבי סביב הערביות, כדי לא לאפשר לדמוקרטיים להפוך את הנושא לנקודת ניגוח מפלגתית. לא ברור אם השפעתם תספיק כדי למנוע עימות כזה.

אחת התוצאות האפשריות של הלחצים המנוגדים עלולה להיות הצעה נשיאותית למתן ערביות לשנה אחת בלבד, בדרוג נמוך, תוך קבלת סיפוק חלקי ושקט בשאלת ההתחליות. ככל שיוצע מעמדו הפוליטי של הנשיא כן יגברו עליו הלחצים לומר בנושא הערביות.

7. הקהילה היהודית

בקהילה היהודית שוררת תחושה חריפה של אבדן ביטחון והיעדר מנהיגות. "הפטריוטיזם החדש" דוגמת זה של ביוקון מנוסח בשפה חדשה המטילה את דופי הנאמנות הכפולה ביהודים ונותנת לגיטימציה לאנטישמיות חדשה.

חופעה זו בצרוף אבדן הביטחון הכלכלי האישי יוצרות - לראשונה בתולדות יהדות אמריקה - תחושה של פסימיות לעתיד הקהילה. בטווח הקצר היהודים יחששו להתעמת עם המימשל ברוב הנושאים הישראליים. עם זאת היהודים יחזרו לחמוך מאסיבית במפלגה הדמוקרטית. בטווח הארוך יש אפשרות שיווצר פוטנציאל עליה משמעותי לישראל. הדבר מחייב חידוש של הכשרת הלבבות לעליה בקרב יהדות ארה"ב.

11/12/91

**NEW U.S. ENVOY TO ISRAEL SEES LONG
PEACE PROCESS AHEAD**

(Text: William Harrop Testimony)

Washington — William Harrop, nominated by President Bush to be the next U.S. ambassador to Israel, says while the Madrid conference was an historic achievement, the road to peace in the Middle East will be "long and difficult."

"The Madrid Conference was a heartening first step which brought several Arab governments and Palestinians face to face with official Israeli negotiators for the first time in Israel's 43 years of independence," Harrop told members of the Senate Foreign Relations Committee during his confirmation hearing November 12.

"The United States should take great pride in this remarkable achievement," he said, "but the peace process now launched will be long and difficult. Much challenging work remains before us."

Following is the text of his prepared testimony:

(Begin Text)

Mr. Chairman:

I am honored to seek Senate confirmation as the President's nominee for the Position of Ambassador to Israel. This is the fifth time in sixteen years I have come before this committee as a career foreign service officer for confirmation of a presidential appointment. If confirmed, my overriding concern will be, as it has been in all posts I have held, to advance the interests of the United States of America.

It is a privilege at this historic moment to have the prospect of supporting President Bush and Secretary Baker in their admirable campaign for a comprehensive peace settlement in the Middle East. The Madrid Conference was a heartening first step which brought several Arab governments and Palestinians face to face with official Israeli negotiators for the first time in Israel's 43 years of independence. The United States should take great pride in this remarkable achievement, but the peace process now launched will be long and difficult. Much challeng-

ing work remains before us.

Despite brief ups and downs, relations between the United States and Israel have remained exceptionally close since 1948. Our American commitment to the security of Israel is constant, as is our commitment to the maintenance of Israel's qualitative defensive edge in the region. This relationship is based upon a broad foundation of shared values — human, political and religious. American cooperation with the State of Israel ranges across many fields: defense, economic growth, education, culture, the environment, scientific and agricultural research. A major recipient of United States economic and military support, Israel is also a technologically advanced, industrial society — our cooperation is a two-way street from which the United States also benefits. Indeed, it is our hope that the enduring strength of our relationship with Israel will help Israel see through the difficult decisions that lie ahead in the peace process.

Israel holds a special place in the hearts of Americans. If confirmed, I will endeavor to maintain and reinforce the many ties between our two countries while conducting a frank and open dialogue with Israeli leaders. I look forward to the opportunity to contribute to this special bilateral relationship and to the achievement of stable peace between Israel and her neighbors.

(End Text)

United States Information Service

American Embassy

Tel Aviv

Official Text

November 14, 1991

PICKERING FORESEES NEW TYPES OF GLOBAL CONFLICT

(Testimony on Role of United Nations)

USIS

71 Hayarkon Street, Tel Aviv 63 432 Tel: (03) 5174338, Fax: (03) 660508

19 Keren Hayesod Street, Jerusalem 91 008 Tel: (02) 252376, Fax (02) 242560

11/14/91

PICKERING FORESEES NEW TYPES OF GLOBAL CONFLICT

(Text: testimony on role of United Nations)

Washington — The United Nations faces new kinds of political and diplomatic challenges following the break up of the Soviet empire, says U.S. Ambassador Thomas Pickering. "Nowhere," he says "is change more dramatically evident nor more immediately consequential for U.S. interests" than in the area of international security.

Pickering told the Senate Foreign Relations Committee November 13 that the United Nations — and the world community — are going to have to learn to deal with small but deadly conflicts such as the one now raging inside Yugoslavia.

"As the Middle East and Yugoslavia daily demonstrate, regional stability after the Cold War...is largely shaped by essentially parochial concerns of an ethnic, religious, political, economic and social character," he said. "This may cause some nostalgia for the neatness and clarity of the Iraqi threat, which is probably not the most useful metaphor for the untidy challenges ahead."

The United Nations, he said, needs to strengthen those functions that will mediate and help prevent regional conflicts, even if it means using the threat of international force.

Following is the text of Pickering's remarks, as prepared for delivery:

(Begin Text)

The end of the Cold War is affecting every activity. Nowhere is change more dramatically evident nor more immediately consequential for U.S. interests than in the U.N. role in international security. I will therefore address a large share of my remarks to the U.N. future peace and security role. However, I will attempt to put these ideas in a larger context; one which recognizes the important role of international law and evolving norms of state conduct.

In crafting a new approach to the U.N. security role, we are working within a highly fluid environment. Dominant

security concerns of the coming years remain unknown. Further, we cannot assume that the United Nations, particularly the Security Council, will provide the same framework it has provided in the past. The United Nations is an organization of member states. As they change, so does the United Nations. The most obvious manifestations are the repercussions of the ongoing disintegration of the Union of Soviet Socialist Republics. What, if any, ripple effects occur in Security Council structure and membership will undoubtedly affect the direction it provides to the United Nations. With that cautionary note. Let me offer some thoughts on the future of the United Nations in maintaining international peace and security.

From a global perspective, the end of the Cold War removed from the international political system its previous, central and dominating principle — the East-West dispute. In a speech last April President Bush outlined his vision of a new framework in the following words:

"The New World Order does not mean surrendering our sovereignty or forfeiting our interests. It really describes a responsibility imposed by our successes. It refers to new ways of working with other nations to deter aggression and to achieve stability, to achieve prosperity and, above all, to achieve peace. It springs from hopes for a world based on a shared commitment to a set of principles that undergird our relations — peaceful settlement of disputes, solidarity against aggression, reduced and controlled arsenals, and just treatment of peoples."

What are the security implications of a transition from the Cold War to the kind of new order the president has described? If one looks at U.S. post-Cold War security interests through a U.N. window, one way to describe the view is to picture two adjacent circles separated by a rather permeable border. In the first circle put the core U.S. security interests:

- protection against direct attack;
- protection of U.S. citizens abroad;
- aid and support of allies;
- maintenance of unmolested international communications and commerce;
- assurance of access to vital resources;
- insulation of essential interests from the effects of

Official Text

foreign wars — such as the tanker escorts late in the Iran-Iraq War; and so on.

In the second circle put the broad goals, values and principles which are the essence of that civil international society whose vision President Bush invokes by speaking of a new order or a "Pax Universalis." It embraces the rule of law, non-aggression and the pacific settlement of disputes, respect for sovereignty, defense of human rights, control of armaments, curbs on nuclear proliferation and, in general, a disciplined, cooperative approach to common security. This morning I want to explore the U.N. role in strengthening and enforcing these principles.

I will begin by outlining some thoughts on how the role of the U.N. Security Council might be enhanced. These ideas fall within the traditional view of U.N. enforcement actions, i.e., intervention in disputes between states. Next, I will move on to a somewhat more far-reaching exploration of how the U.N. might play a constructive role in achieving the civil international society described in the second circle, above. A major challenge is bridging the gap between the rights of states (sovereignty) and the rights of peoples — a question increasingly relevant in these days of waning international conflict yet ongoing conflict among peoples within a nation's borders.

As a point of departure let me say that the centrality of the U.N. Security Council to the shaping and legitimizing of the response to Iraqi aggression has raised expectations, hence political pressure, for a comparable council role in other crises. Expectations that the United Nations should swiftly act on Haiti, Yugoslavia, and Liberia illustrate the point.

Expectations aside, the larger point is that the Charter never intended the Security Council to be its only or full-time court of first resort. Indeed Article 52 and Chapter VIII of the Charter explicitly mandate regional efforts to resolve or redress threats to peace and security before resort to the United Nations. And that is a good thing. Constructive engagement of a regional group arising from shared regional, political and cultural interests potentially permits a wider scope for action.

Nevertheless, the future, as the past, will surely bring crises that are not regionally containable nor totally resolvable, despite the best efforts of regional actors. At that point, the Security Council can be turned to as a necessary and legitimate next step. The council can also expand on regional efforts when required; international-

izing a regional trade embargo for example.

With the exception of the Korean War and the Iraq-Kuwait crisis, the subject of U.N. authorized enforcement actions is an unwritten text. The job of writing that text is not aided by the fact that the threats with which we must deal fit awkwardly into any imaginable U.N.-based structure. And neither will the United Nations — however strengthened — easily embrace the potentially wide security missions of the future. So we should look to the United Nations to deliver a part of the solution at best. How large a part may depend upon its ability to develop two key elements of any new approach to security: legitimacy and flexibility.

As a starting point, we need to understand what constitutes "legitimacy" for intervention by force. For ourselves and our allies, Resolution 678, authorizing "all necessary means" to secure Iraq's immediate and unconditional withdrawal from Kuwait, was close to an ideal formulation. It gave U.N. authority for the use of force without undue restriction as to its manner or extent, both of which are important military and political considerations in the successful conduct of operations. It was clearly implicit that the coalition would strive to achieve the objective of withdrawal from Kuwait; full observation of the rules of war, and employment of conventional weapons was a part of the authority.

Not surprisingly these open-ended attributes gave discomfort to many other U.N. members. The secretary general himself has commented that while the war against Iraq was "made legitimate by the Security Council" it "was not a U.N. victory" since that could have resulted only from "hostilities controlled and directed by the United Nations." One need not share Perez de Cuellar's view to appreciate his point: the most iron-clad legal justification may not buy us that more evanescent political commodity called legitimacy.

Although the allied actions in Iraq shared near universal international support, there is the danger that such licensing of a few countries to use force in the council's name enables detractors to argue that the action is the project of a few governments unrepresentative of the world community. For military actions comparable in scale to Desert Storm, there does not seem to be an obvious answer to this problem since any significant degree of U.N. direction and control of combat actions could have imposed disabling constraints. However, council cohesion nurtured by the Iraq experience could carry over to other issues. If this

Official Text

proves true, there may be pressure for enhancing the Security Council's role in future peace enforcement and this should be considered.

One way the Charter offers to do that is by negotiation of Article 43 agreements between the Security Council and countries it selects. Paragraph 1 of Article 43 requests member states to:

"Undertake to make available to the Security Council, on its call, and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining peace and security."

A vital question about Article 43 is whether, and what kind, of command arrangements it implies. In my view Article 43 agreements are not incompatible with their signatories' exercise of wide military latitude when those agreements are invoked. In this sense the agreement might be less a format for direct council control than an expression of its general capacity to enforce decisions and hence a means of deterrence.

Delegated enforcement is explicitly anticipated in the U.N. Charter, most relevantly in Articles 48 and 53. Article 48 empowers the council to determine which members shall conduct the action required to carry out its decisions "for the maintenance of international peace and security." Article 53 permits the council to utilize "regional" arrangements or agencies for enforcement action under its authority.

Notwithstanding the legality of delegated enforcement, we should anticipate now the possibility that the council will not absent itself so completely from command and control as it did in Resolution 678. As you know, Chapter VII, particularly Articles 42, 46 and 47 provide vehicles for direct council involvement in planning, operation and command.

Any move in this direction will raise concerns among troop contributors. Chapter VII's emphasis on the role of the Military Staff Committee is especially problematic: no state whose troops are engaged in hostilities is likely to allow their direction by a group to which it does not belong or whose members have not necessarily also contributed troops. Large or preponderant contributors are likely to want a similar role in command and control.

Yet, there may be ways of partially employing Articles 42

and 47 while inoculating them against their most intrusive potential and these may be worth exploring particularly in the context of small scale or low intensity conflict. In that regard we may also wish to explore arrangements whereby peace enforcers could report regularly and in person to the council itself or a sub-group of the council. While not altering command relationships, such a consultative link could be a helpful tool for preserving consensus.

One of the questions our security community will need to consider is the issue of command and operational integration of the forces which might be employed to give effect to a Security Council decision. This requires a trade-off between the need to avoid over-identification with a few countries, and the exigencies of the unity of command, rapid deployment, coordinated movements, and so on. Before going beyond the level of joint action employed in Desert Storm, we need good answers to many unanalyzed military and political questions about coalition warfare.

The foregoing has been primarily concerned with U.N. action in cases of already open conflict, but another very important area of increased U.N. activity is conflict avoidance. In the communique of the London Summit this summer, the G-7 leaders committed themselves to shoring up the basis for U.N. preventive diplomacy. It is a theme the president revisited when he addressed the General Assembly in September. To fulfill this goal the institution will need to shift to a higher gear. Steps that have been suggested include:

— Informal information sharing, by ourselves and other member states, to keep the secretary general fully informed of existing or potential situations which could lead to international friction; (this is now occurring within the context of resolution 687's Iraqi WMD inspection program). The secretary general will need a small, select staff to work with him and member states on this subject.

— Requiring disputants or potential disputants to keep the secretary general, and through him the Security Council, fully informed of all pertinent facts;

— Supporting the enhanced use of special representatives in good offices and quiet diplomacy missions to help resolve issues which may lead to conflict;

— Making use of individual states or small groups of states, interested in the solution to a problem to assist with the diplomacy of the resolution of such disputes;

Official Text

— Finally, inviting the secretary general and the council to give early consideration to the use of U.N. forces as a means of forestalling conflict before hostilities occur, such as by deployment to the borders of a threatened state. This may well involve elements of traditional peacekeeping and of peace enforcement as well and will require special consideration and arrangements to make it work successfully.

On the subject of peacekeeping itself, as you know we are in a major growth phase. The United Nations has undertaken more missions in the last three years than in its first forty-three. The scope and variety of functions has grown as well. It is time to strengthen the organizational structure of U.N. peacekeeping planning and management in order to keep up with the heavier workload.

It is also time to put peacekeeping financing on a more stable long-term footing commensurate with its importance to global security — and our own. Within the United States, it might be worthwhile to consider creating a peacekeeping account within, or in relationship to, the Department of Defense budget, in recognition of the clear security purposes of peacekeeping expenditures.

I will move now to look at peace and security in its broader context. Most conflicts today are conflicts within states, not between them. In the post Desert Storm period it is worthwhile to remind ourselves that threats to regional stability will not result primarily from the miscalculations of large expansionist powers. As the Middle East and Yugoslavia daily demonstrate, regional stability after the Cold War — as it was before it — is largely shaped by essentially parochial concerns of an ethnic, religious, political, economic and social character. This may cause some nostalgia for the neatness and clarity of the Iraqi threat, which is probably not the most useful metaphor for the untidy challenges ahead.

A daily dilemma facing the Security Council in this context is that while the rule of law and the role of order are more comfortably complementary after the Cold War, they are not equivalent. International law has little positive to say about the responsibilities of other states in the event of coups and anarchy or bloodshed within a neighbor's borders. In fact the rule of law would permit — though it is unpleasant to ponder — a state convulsed by extraordinarily destructive but utterly legal, internal conflict. (The OAS Santiago Declaration about the non-acceptability of governmental change by coup represents an important step forward now under test in Haiti).

This dilemma is not helped by the fact that the common law of states as well as the covenants and treaties agreed between them permit competing and conflicting claims. Nowhere is this more evident than when the international community is forced to choose between the rights of states and the rights of peoples.

As you know, Security Council Resolution 678 authorized action to enforce Article 2 of the U.N. Charter's prohibition against the use of force against another state. As you also know, Resolution 688 found that the results of the persecution of Iraqi Kurds posed a danger to international peace and security, a finding which in the majority's view superseded another principle of the same Article (paragraph 7), prohibiting intervention in the domestic affairs of member states.

Yet the fact that Resolution 688 was very difficult to negotiate, notwithstanding both the humanitarian issue and the presence of the cross border "spillover threat" effect, and the subsequent resistance to very forceful resolutions on Yugoslavia and Haiti suggests two things to me. First, there is work to do before the Security Council is ready regularly to serve as a global crisis manager because there does not yet exist a clear and predictable consensus on how and to what extent it should address threats to international security arising from internal situations within states. And second, as the U.N. Charter provides, we must remain open to alternative regional and even unilateral tools to serve the "order" as well as the "law and justice" agendas expressed by the president.

In a sense this way of thinking about security leads us back to first principles. Part of the "work" ahead of us is the same as that which our membership in the United Nations and other international institutions has always required. It is the toilsome task of nurturing an international society of common values to inform and vitalize the orderly world which we all wish to live in and which we should therefore seek to create.

While the collapse of communism has eliminated the major global clash of values it has had an opposite effect on other nationalist, tribal, religious, economic and ethnic conflicts that have been there for some time, and which threaten to reenergize North-South economic discord. For this reason we are unlikely to see the rapid elaboration of international law or Security Council practice to provide assured external guarantees for minority rights, democratically elected governments, or hungry people caught

Official Text

in a civil war. A significant number of council members do not see such principles as leading to order but subversive of it — or at least subversive of an order based on firm doctrines of state sovereignty and non-intervention.

Yet that does not mean that we must forsake ever making such progress. On the contrary, for a rapidly evolving global security system I think the answer to this problem is a combination of pragmatism and vision. Whenever possible, such an approach would call for working within the established organs of the United Nations to bridge the gap between "Order" and law. But when that avenue is blocked, a pragmatic approach means reaching outside the United Nations — though still within the U.N. Charter — to employ other forums or tools. Finally, parallel to this pragmatic approach, which will often be dictated by fast-breaking events, we need to have the vision to exploit new possibilities for a more robust application of international law. Let me explain what I mean.

The case of the Kurds and Resolution 688 is a good illustration of the first approach. The resolution declared that the situation constituted a threat to international peace and security. It also called for member states to give assistance to the secretary general's humanitarian efforts. These two elements and the fact that Iraq was a country already subject to Chapter VII enforcement, were enough to build a legal bridge for the coalition to provide relief and support for the Kurds. It was a space which was not challenged by those permanent and other council members otherwise inclined to oppose a more direct approach on non-intervention grounds.

The second response to the limitations of the formal organs of the United Nations is to understand when it may still be necessary to bypass them. Neither the exercise of our rights under Article 51, nor careful engagement in support of our foreign policy principles require us to act under an explicit grant of U.N. authority at all times. The former may well be preferable, but it is not difficult to imagine circumstances where the fast-breaking nature of the threat, coupled with the inability or unwillingness of the Security Council to reach a decision argue for a regional or even under some circumstances unilateral response in accord with the Charter.

A third approach is to use every opportunity to fill the gap between the heavy demands of a just and orderly world, and the limited means of current international law. I am not persuaded that this means we must now engage in a new round of international lawmaking. On the contrary,

I think our first task is to make further and wider use of the rule of law structure we now have.

The human rights pillar of that structure is a useful illustration since in my judgment there are three key areas where reinforcement of that pillar is now, or may soon be, possible: norms; monitoring provisions; and enforcement. Let me touch briefly on each of them.

At the normative level, the global turn toward democracy was resoundingly echoed in the speeches of a great many developing countries in this year's General Debate. In some areas action supports such rhetoric. This positions the United Nations for a more aggressive pursuit of international policies and processes protecting traditional individual human rights (these include the rights of religious, ethnic, national and cultural minorities), as well as what are sometimes referred to as fundamental freedoms, involving the rights of individuals to participate democratically in their own government. Both groups of rights are explicitly affirmed by two U.N. instruments, the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant of Civil and Political Rights. Given the very large number of signatories to the Covenant and the relevance of its democratic and pluralist protections to so many countries now convulsed by internal change, early Senate consent would greatly enhance its standing.

Humanitarian norms would also benefit from more aggressive support. I include here the provision against torture, embodied in another convention awaiting Senate ratification, as well as such fundamental moral obligations as non-interference with the provision of food and other relief to afflicted peoples. While the latter is not explicitly contained in the Declaration or the Covenant, it is clearly derivative of those documents.

The sea change which has elevated respect for democracy and freedom among U.N. members opens new possibilities for strengthening human rights monitoring and even exploring the possibilities for enforcement. In the first category, a worthy, if distant model for the United Nations to emulate is the Human Dimension Mechanism, the remarkable recent achievement of the European Conference on Security and Cooperation. The CSCE mechanism is a sequence of steps by which CSCE members can call a fellow member to account for apparent violations. For the U.N. Human Rights Commission, two important steps in this direction would be the expansion and strengthening of the country rapporteur system, and the streamlining of the commission's now lengthy and complex mechanism

Official Text

for examining accumulated individual complaints.

Ultimately if we are serious about human rights we have to be serious about enforcement. The United States has traditionally employed a variety of means, bilateral and multilateral, to register strong disapproval of human rights violations. U.N. actions have not yet generally played a major role. Change, however, may now be possible. One relatively modest step forward would be achieved by provision for emergency inter-sessional meetings of the Human Rights Commission to consider especially important and urgent problems. Further down the road, but worth exploring, is the possibility of applying sanctions to massive human rights violators. In passing Resolution 688, the Security Council has already indicated that, at a certain level, human rights violations can create a genuine threat to peace and security requiring council attention.

From time to time as history turns remarkable corners, writers use the term "annus mirabilis," or "miraculous year" to express their amazement. These are indeed amazing times. They are not, however, from a security point of view, miraculous. There is no shortage of causes which human beings will kill or die for. Nor will we now retire all of the classic tools for pursuing and defending our interests. Nor will others. But I would submit that the United Nations' capacity to serve common security concerns has never been greater nor more susceptible to constructive thinking or influence.

(End Text)

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- מכתב סודי -

11.12.91

אל: השגריר

דע: רח"מ, מ"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר

מאת: ר' יחידת הקונגרס

הנדון: לאן פני תחיקת הערבויות (בהמשך למסמכי 18.10.91)

1. לאחרונה מהדהדת בקרב חלק מפעילי המערכה לאישור הערבויות הסברה הכמעט-נחרצת, כאילו על ישראל להטלים עם היקף מצומצם של הערבויות (2 מליארד יאוסרו ל-1992, ואח"כ...), ולקבל על עצמה התניות פוליטיות המוסוות כהסדר פיננסי (פירוש מכסימליסטי-שלילי של הצעת הסנטור ליידי הקורא לקיצוץ כל סכום אשר יושקע בהחנחלויות מסך הערבויות).

2. מגבלות ההשלמה עם אשר 2 מליארד \$ ל-1992, וחל לא:

- הנוסחה מהווה גרסה מתוחכמת של עקרון הזיקה, כאשר מדי שנה מנופפים בשוט האישור המחודש מעל לראשה של ישראל;
- הנוסחה מאמירה (פי חמש ?) את מחירן הפוליטי וההסברתי של הערבויות;
- הנוסחה עלולה אף להאמיר המחיר הפיננסי של הערבויות, אם אכן יתוקן חק התקציב ויועלה שיעור חיקצוב הערבויות;
- הנוסחה מצמצמת באופן דרסטי את פוטנציאל הערבויות כמכפולן עבור הפעילות הכלכלית בישראל;
- הנוסחה משרישה את גורם אי הוודאות בתכנון יעיל של הקליטה;
- הנוסחה תשעבד את מאמצי צוות השגרירות - וגופים ידידותיים אחרים הפועלים ב"גבעה" - לטיפול בערבויות מדי שנה, על חשבון טיפול בתחיקות רבות וחשובות העומדות על הפרק במסגרת חוקי סיוע החוץ, הפנטגון, מחמ"ד, פקוח מרוצי החימוש, וכו';

- הנוסחה תהפוך לאבן ריחיים שנתית על כתפי ידידי ישראל ב"גבעה", ובמיוחד אלו העומדים
לבחירה כבר ב- 1992;

- אם אכן היקף הערבויות מהווה בעיה מרכזית, הרי שיש להכיר בהנחה שהציבור רואה גם בטכום של
2 מליארד \$ תופעה שלילית ורבת היקף.

- הנוסחה משרוקת לידי הממשל, מכיוון שמשרישה את גורם הזיקה תוך יצירת הרושם המוטעה כאילו
היא עוקפת אותו;

- מתן לגיטימציה לנוסחה שומט את הקרקע מתחת לרגליהם של תומכי הערבויות המסתייגים מגורם הזיקה/
התנייה פוליטים

3. הנחות יסוד:

א. ישראל לא תסכים לזיקה/התנייה פוליטים;

ב. "חבילת" 10 מליארד \$ מהווה מכפולן בעל עוצמה החיוני לגיוס משאבים, אשר יודרמו באופן מסודר
משך 5 שנים כדי להבטיח גיוס משאבים הדרושי למשימת הקליטה באופן יעיל;

ג. יש להפריד בין חביעת הנשיא להתנייה/זיקה פוליטים (המהווים תכתיב מדיני, נוגסים ביסודות
המדיניות והבטחון של ישראל ומערערים את אושיות המו"מ הישיר העומד במרכז ההליך השלום) לבין
היבטים פוליטיים הנדאים כלגיטימים בעיני ידידי ישראל ב"גבעה";

ד. המשבר הכלכלי המחריף בארה"ב נערים קשיים מחד (כרטום בתדמית כל נושא המדיף ריח של סיוע חוץ)
אך יוצר הזדמנויות מאידך (הערכה וציפיה לתרומות פוטנציאליות של הערבויות לכלכתה של ארה"ב)
לקידום המערכה על אישור הערבויות;

ה. אוזנם של מרבית המחוקקים כרויה להצעות לגיבושה הסופי של החיקת הערבויות, אשר יקלו על שכנוע
המצביעים כי אישור הערבויות אכן תורם לרווחתם וודאי שאיננו מהווה חלק מ"נטל" סיוע החוץ;

4. הצעות - לשיקול הממוענים - לקידום וגיבוש סופי של חתימת הערבויות:

א. הצעת נגד לנוסחת לייהי

- במצב הקיים עלולה נוסחת לייהי (קיצוץ כל דולר המושקע בהתחליות מסך הערבויות; זיקה פוליטית בתחפוש של Fungibility) להכות שורשים עמוקים ולהפוך אף לנוסחה פשרה בין הצעות הממשל מחד וקסטן-אינווייה מאידך;

- מומלץ לפעול לנטרול ההיבטים המזיקים של נוסחת לייהי (הזיקה הפוליטית בכסות קיצוץ כל דולר), ולגייס גורם ה-Fungibility (אשר אינו נעים, אך לא כל כך נורא יחסית לאופציות האחרות שעל הפרק) לקידום החתימה;

- גורם ה-Fungibility מגויס בדיוק ע"י הממשל לערעור אמינות ישראל בעיני ידידיה ב"גבעה". ה"גבעה" מבקשת לוודא כי מדינה הנהנת מסיוע אמריקאי אינה חורגת מחויבויות לגבי שימוש. נושא האמינות הוא קריטי לגבי מעמדנו ב"גבעה";

- להערכתי, יש לשיקול הגשת הצעה - באמצעות לייהי עצמו, או דרך מנהיג הרוב מיטצ'ל, תוך תאום עם קסטן ואינווייה - אשר תאפשר לנייל ולמחוקקים אחרים (אלו התומכים ואלו "המתנדנדים") לטעון כי החתימה אכן מהדקת הפיקוח על השימוש הנאמן במשאבי ארה"ב, ומונעת שימוש החורג ממדיניות ארה"ב במזהיית, מבלי להתערב במו"מ לשלום, ללא כפיית ויתורים על ישראל ותוך קידום נושא הומניטרי ראשון במעלה;

- לפי ההצעה תהפוך שנת 1991 ל-BENCHMARK (מכיוון שלא נהנתה מהזרמת משאבים נוספים הרי שאיננה "חשודה" ב-Fungibility). וכל חריגה (INCREMENT) מהיקף השקעת 1991 בהתחליות תנוכה מסך הערבויות;

- ההצעה עושה הבחנה ברורה בין הטלת תנאים פוליטיים (Political Conditionality, Political Linkage) לבין הטלת מגבלות פיננסיות (Financial Terms, Financial Provisions), ומבהירה למחוקקים כי שילוב תנאים פוליטיים יחקל בסירוב ישראל נחרץ, גם אם יאומצו ע"י ידידיה ב"גבעה".

ב. הצעה להבהרת היתרונות למשלם המיסים האמריקאי

- הסנטורים קסטן, ליהי, בוקוס ואחרים כבר פנו בשאלה הישירה והמביכה: " האם ישראל מתכוונת ליבא מוצרים וחומרי גלם מארה"ב במסגרת מבצע הקליטה ? האם ישראל מבינה המשמעות החיובית והשלילית הטמונה בכוונותיה בנדון ? האם ישראל סבורה שיהיה זה הוגן "לטרטר" את המחוקקים כדי לאשר הערבויות, אם בכוונתה לספק פרנסה לאירופה ולדר' מז' אסיה ? האם כג' לישראל להעדיף שווקים חוץ-אמריקאים כדי לחסוך מספר מליוני דולרים, כאשר על הפרק תחיקת 10 מליארד דולרים למטרה היסטורית ובתקופה משבר כלכלי בארה"ב ? האם ישראל מאבדה את תיחכומה כאשר הדבר מגיע לשילוב צרכים כלכליים עם משאבים קונגרסיונליים ויוניוניסטיים ? האם מודעת ישראל לפוטנציאל ההיסטורי הטמון ביבוא מסיבי מארה"ב לגבי המאבק על דערת הקהל ?"

- מן הראוי לשלב את הביקוש האדיר למוצרי צריכה, חומרי גלם ושרותים הצפוי בישראל מחד, עם ההאטה הכלכלית המחמירה בארה"ב מאידך, ולהשתמש במשאבי הערבויות לקידום שתי החזיתות;

- לפי ההצעה (שתקבל בטוי בלשון התחיקה) יעשה מאמץ עילאי לספק את הביקוש האדיר ממקורות היצע בארה"ב. יש לבצע מיפוי מדוקדק של הביקושים הצפויים וההיצעים הקיימים, תוך שימוש מושכל במצוקה הכלכלית בארה"ב ובקשרים הטובים עם המחוקקים והאגודים המקצועיים הקשורים למוקדי ההיצע (אזורי בחירה או מדינות). השימוש המושכל יגרום ליבוא במחירים חרותיים, אם כי יש גם לסקלל החוועלת הפוליטית (הקלה משמעותית על אישור הערבויות והשרשת רצון טוב לטווח ארוך ברחבי ארה"ב) מול פער מחירים שלילי.

ג. הצעה להסרת החששות מתוספת נטל פוטנציאלי על סיוע החוץ העתידי

- מכיוונים שונים נשמע החשש (או ההטחה) כאילו משלם המיסים האמריקאי יאלץ לחלץ את ישראל מתשלום חובותיה - בסך 10 מליארד דולרים - ע"י הגדלת סיוע החוץ, לפי מרשם תקון קרנסטון, ובתמיכת ידידיה ב"גבעה";

- לפי ההצעה (שתקבל בטוי בלשון התחיקה) לא ניתן יהיה להגדיל הסיוע לישראל בגין קטיי תשלום חובות הקשורים לכספי הערבויות.

ד. הצעה לנטרול הטענה כאילו היקף הבקשה לערבויות עולה על הצרכים

- מן הממשל, ומן ה"גבעה" כאחד, נשמעות ההערכות כאילו מספר העולים יהיה קטן מן הצפוי, ולכן יש לסקול היקף ערבויות מצומצם יותר;

- לפי ההצעה (שתקבל בטוי בלשון התחיקה) תהייה התאמה בין מספרי העולים (מליון ל-5 שנים, החל מ-1990) לבין היקף הערבויות (עשרה מליארדי דולרים ל-5 שנים). האטה בקצב העליה תלווה בקיצוץ מקביל בהזרמת המשאבים, ואילו האצה תלווה (אם תבחר בכך ישראל) בגידול מקביל בהזרמה (כפוף לתקרה של 10 מליארד \$).

ה. הצעה לנטרול הטענה כאילו מבנה הכלכלה הישראלית ימנע שמוש יעיל במשאבים

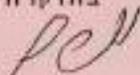
- הטענה מוטחת בישראל, בד"כ, ע"י ידידיה ומשמשת חמושת בידי המסתייגים מאשור הערבויות;

- לפי ההצעה (שתקבל בטוי בלשון התחיקה) תוקם וועדה אמריקאית - למעקב אחר רפורמות במשק הישראלי - בראשות מזכיר המדינה לשעבר, ג'ורג' שולץ, ובהשתתפות אישי כלכלה בכירים (שאינם נמנים על הסקטור הממשלתי) אשר ימונו ע"י היו"ר. הועדה תגבש, בשיתוף עם נציגי הממשל מישראל וארה"ב, תוכנית ליישום רפורמות, תוך הגדרת לוח זמנים ויעד ביניים, בהתחשב במגבלות הבטחוניות והפוליטיות המיוחדות לישראל. "שחרור" הערבויות יוצמד להגשמת יעד הועדה (אשר עקב הרכבה, תהייה חסרת פניות נדיבות, ולא תשמש מכשיר בידי הממשל האמריקאי לסחיטת ויתורים מישראל).

5. מומלץ להימנע משמוש במונח *TERMS AND CONDITIONS* כפי מדובר בהצעות לטיפול התחיקה. הממשל שוקד להנחיל את המונח כדי להשריש את מסר ההתנייה הפוליטית וזמן הראוי להשתמש במונח המשוחרר מסממן זה. *TERMS AND PROVISIONS*

6. להערכתי, צפוי חלק מן ההצעות להיות משולב בתחיקה, בין אם ניזום או בין אם יקדימו אותנו חלק מן המחוקקים. ככל שגירסת ההצעות תהיה קשורה יותר לבית-אולפנא ישראלי, הרי שחומרתה תהיה מתונה יותר. אפשר אף להניח כי הממשל יגייס מספר מחוקקים כדי לכבול את החתיקה בצורה שתאפשר גם מימוש זיקה פוליטית באמצעות המגבלות הפיננסיות. ככל שההצעות תוצגנה כמוצר ישראלי וכבטוי לנכונות ישראל ללכת לקראת ידידיה ב"גבעה" ולהתחשב בצרכיו של משלח המיסים והבוחר האמריקאי, יגדל פרי ההצעות. ככל שישתרש הרושם שישראל מקבלת עליה ההצעות כמי שכפו עליה הר כגיגית, יצטמק הפרי.

בהוקרה על השומת הלב,

יורם

אני כ'

יני

אני

מכתב-שמור
12-1-1992
מכתב-שמור

מכתב-שמור

6.1.92

אל: השגריר

דע: רה"מ, מ"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: סיוע חוץ אזרחי - הצעה להערכה מחודשת

1. המכתב בהמשך למכתבי המצורפים בנדון מ-22.11.91 ו-24.12.91.
2. בראיון שהעניק הנשיא בוש במוצ"ש לדויד פרוסט (PBS - T.V), לא פסל הוא על הסף (כפי שנהג בעבר) את האפשרות כי יתמוך בהעברת משאבים מתקציב הבטחון לתקציב הפנים.
3. התבטאות הנשיא עלולה להעניק תאוצה למגמה לשנות את חק התקציב מ-1990 ע"י פריצת המחיצות הקשיחות (בין תקציבי ההגנה, הפנים והחוץ) המגינות - לפי שעה - על שלמות תקציב סיוע החוץ.
4. כפי שציינתי במכתבים הנ"ל, מן הראוי לשקול יוזמה בנדון כדי לקצור פירות ממגמת ה-AMERICA FIRST.
5. הגורמים הקריטיים בגבוש היוזמה והצגתה לממשל ול"גבעה" הם:
 - עתוי (סוף חודש ינואר או תחילת פברואר !)
 - צינוור (נא ראה סעיף 3 ממכתב 22.11.92).

יורם אטינגר

מכתב - שמור

24.12.91

אל: השגריר, זלמן שובל

מאת: ר' יחידת הקונגרס, יורם אטינגר

הנדון: הצעתי לקיצוץ מרצון בסיוע החוץ האזרחי
(בהמשך למכתבי בנידון)

1. מצ"ל מאמר הרוש' פוסט מה- 14.12.91 הממחיש את הרקע להצעתי.
2. להערכתך, יחולו השינויים במהירות רבה יותר מתחזית המאמר.
3. המגמה לשנוי חוק התקציב כדי לאפשר העברת משאבים מסעיף הוצאות הביטחון לסעיף הוצאות הפנים, עלולה להביא בעקבותיה גם להסרת המחיצות המגינות עתה על סעיף הוצאות החוץ.
4. למרות שהמדובר רק ב- 1% מסך התקציב, הרי שקיצוץ בהוצאות החוץ הוא יותר פופולדי ופופוליסטי מקיצוץ בהוצאות בטחון. הקיצוץ בסיוע החוץ לא יגרום לזעזועים דומים לאלו הנגרמים ע"י קיצוץ בתקציב הביטחון.
5. גם אם לא יקוצץ התקציב, אין ספק כי הוא יהפוך מטרה לפניות ממדינות נוספות (מזא"ר, הרפובליקות הסובייטיות לשעבר, וכו'). התפתחות זאת תחייב קיצוץ בחלקן של הנהגות הנוכחיות.
6. שנת הבחירות תהפוך הצעות לקיצוץ בסיוע החוץ למכשיר זמין לקידום מעמדם של המתמודדים כמרוצי הסנאט רביה"נ.
7. שנוי הנסיבות הרמטי מבית (ארה"ב) ומחוץ מחייב שנוי ביטחה של ישראל לסוגיית סיוע החוץ. על הפרק השאלה - איך לגייס לטובתנו את נטיית הברלנות ?? איך לקדם ע"י כך את המערכה על הערכויות להלוואות ??
8. הצעתי - כפי שהועברה במכתבי הנ"ל - מנסה להעניק תשובה לשאלות הנ"ל.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

9. נקיטת יוזמה בנדון תקצור פירות ארוכי טווח בדע"ק, תהווה "תחמישת" לירידנו ב"גבעה", תקל על אישור סעיפי תחיקה חיוניים בחוקי סיוע החוץ ותקציב הבטחון (אשר סך פרומתם לבסיס התעשייתי ולבטחון ישראל יעלה על 60 מליון הדולר השקולים - 5% מסיוע החוץ האזרחי), ועשויה לשטן את גלגלי המערכה לאישור הערכויות להלוואות (שכנוע מטפר סנטורים מתלבטים וקיצוץ אפשרי באחוזי התיקצוב - 1% שקול ל- 100 מליון \$).
10. תוך מספר חודשים אנו עלולים לעמוד בפני כורח תחיקתי לקצוץ, אשר לא יעניק לישראל שום פירות פוליטיים, תחיקתיים או ציבוריים. ענינה של ישראל יקודם רק ע"י יוזמה המכירה בשנוי הנסיבות, המקבלת על עצמה קיצוץ מוגבל (5%) תמורת רווח פוטנציאלי גדול ושאיננה רואה בהצעה לקיצוץ מרצון סימן לחולשה אלא אות להערכה מחודשת ומציאותית של אתגר היחסים עם ארה"ב בהקשרים הרחב (הרבה מעבר לסכום הקיצוץ המוצע).
11. ההצעה לקיצוץ מרצון מהווה מכפלת ומנוף להשגת יעדים ארוכי טווח ורחבי אופקים ביחסנו עם ארה"ב.

יורם אטינגר

Byrd Asks Bush for talks On Shifting Defense Funds

W.P. M. 12. 91

By Eric Pianin and John Lancaster
Washington Post Staff Writers

Senate Appropriations Committee Chairman Robert C. Byrd (D-W.Va.) yesterday formally asked the Bush administration to begin talks with congressional leaders about reopening last year's budget agreement to allow a major shift in spending from defense to domestic programs.

"It is critical that these issues be addressed now," Byrd said in a letter to President Bush. "Otherwise, we will find ourselves locked into spending scarce resources, in future years, on [military] procurements which may no longer have merit."

Byrd's request has widespread support among Democratic congressional leaders, who believe that with the collapse of the Soviet Union, military spending must take a back seat to growing demands for measures to revive the stagnant U.S. economy.

White House press secretary Marlin Fitzwater said yesterday that Bush had not yet seen the letter, adding, "Our position has not changed. We remain opposed to breaking the budget agreement."

Pentagon officials say publicly that for now they intend to stick with Defense Secretary Richard B. Cheney's plan to gradually reduce military spending by 3 percent a year in "real," or after-inflation, terms through 1996. However, officials have said privately in recent days that it may become necessary to propose deeper cuts in the face of domestic spending pressures.

A Pentagon analyst said yesterday that major changes in the administration's defense spending proposal likely would have to wait until the fiscal 1994 budget.

"To go faster will sacrifice quality, be bad for morale and very devastating for the [military] industrial base," the official said. But he added, "I think the reality is the budget agreement will fracture."

Robert Reischauer, director of the Congressional Budget Office (CBO), told a business conference yesterday, "My best guess is that some time in the next 14 months we will see yet another summit and yet another set of budget procedures."

Last week, House Majority Leader Richard A. Gephardt (D-Mo.) told the Ways and Means Committee: "I believe that we should change the budget agreement to permit defense cuts to fund domestic spending in areas such as education, training and public works or to further reduce the deficit."

Senate Majority Leader George J. Mitchell (D-Maine) advocated altering the budget agreement to pay for extended unemployment benefits by limiting the growth in foreign aid. Senate Finance Committee Chairman Lloyd Bentsen (D-Tex.) and Sen. Bill Bradley (D-N.J.) are leading proponents of

ASSOCIATED PRESS

Sen. Robert C. Byrd (D-W.Va.) sent letter to the president seeking to reopen budget pact.

using defense savings to pay for middle-class tax relief and other economic incentives.

House Budget Committee Chairman Leon E. Panetta (D-Calif.) is one of the few Democratic leaders who flatly oppose tampering with the budget plan, arguing that it is the only brake on runaway deficits.

The budget and deficit-reduction agreement, negotiated by the administration and Congress, set caps on discretionary spending for defense, domestic programs and foreign aid during fiscal 1991 through 1993. Under the pact, Congress is forbidden from shifting funds from one category to another. The three categories will be consolidated under one spending cap in fiscal 1994 and 1995.

But in his letter, Byrd said the nation cannot wait until then. He said that if military spending continues at levels provided in the budget agreement, "we will face insurmountable difficulties" in staying within the overall spending caps in 1994 and 1995.

According to the CBO, the administration's projected defense spending levels of \$295.5 billion in 1994 and \$298.5 billion in 1995 would constitute spending reductions of 2.7 and 5.8 percent, respectively. Domestic spending would have to be cut by 6.9 and 9.7 percent, respectively, to stay within the overall spending limitations, the CBO said.

"In light of the tremendous backlog of unmet domestic needs in the areas of infrastructure, housing, education, environmental cleanup, health care . . . it is not realistic to expect reductions in domestic discretionary spending," Byrd said.

Staff writer Ann Devroy contributed to this report.

Handwritten notes in the right margin include: "///", "3/1", "2/20", "AT", "2/25", "4/13", "11/11", "560", and "!!".

שגרירות ישראל / וושינגטון

מכתב-סודי

דף: 1
כתוב: 2

אל:

הסגריר

דע:

רה"מ, מ"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר

כאת:

ד"ר יחידת קונגרס

סיוע חוץ אזורי-הצעה להערכה מחודשת

1 הנחות היסוד:

המסגרת הכלכלית בארה"ב הולך ומעמיק (אבטלה גואה, מערכות ברוחה קורסות, פגיעה מסוימת):

המצב פוגע ישירות בנוחרים בעיצומה של מערכת הבחירות 1992:

יזקרת סיוע החוץ, אשר היתה נמוכה מאז ומתמיד, מתדרדרת לספל מדאיג:

וגם סיוע החוץ מהווה מטרה קורצת לנגיסוד הכיוון צרכי פנים:

אנשי סדר עדיפותיות (ירידת פרנסת האזרחים הסובייטי, יוזמה נאן לאיזורים העוצמת הצבא הסובייטי, והמסגרת הכלכלית תביית) עלול לגרום לשינוי חוק ומנהל המקצב, החוק הנרכסי (1990) ממדד את הקצובי הפנים, הגנה ותמיכה עליונות משאבים מן האחד למשנהו המבנה הקיס, (עד 1993) מגן על שלמות הקצובי סיוע החוץ:

עוגה סיוע החוץ מהווה מטרה לצרכים גואים מיוחדים ברה"מ, הכלפיות ומזא"ר, ועלולה לעבור שינוי מערכות אשר יעצב סדר עדיפותיות טובה וכולל שינוי בחקלקה היחסי של ישראל):

כעוד שיוזמת הסנטור רוברט דול, לקיצוץ בן 5 בסיוע החוץ, לא זכתה לתמיכה משמעותית כ-1990, הרי שיוזמה דומה (ואולי אף חריפה ממנה) עלולה להנות מרמת תמיכה מסיבית ושני בחי הנבחרים כבר ב-1992:

התמיכה הצפויה כיוזמת הקיצוץ אינה מעידה על כניסות התמיכה בישראל, אפשר אף להניח כי ללא הייסוס הישראלי לא היתה "מרכבת הסיוע" נעה,

2 מסקנות (לאור הנחות היסוד הנ"ל):

היקפו הנוכחי של סיוע החוץ לא יאריך ימים:

הנחת הישראלי, כעוגה סיוע החוץ, יצייתצם באופן אבסולוטי ואולי אף באופן יחסי:

השאלה היא: האם היוזמה שתוביל לשהי המסקנות הנ"ל תצא מבית אולפנא וושינגטון או ירושלים? האם השפעה היוזמה תוגבל לצמצום הוהח הישראלי, או האם תלווה בדיניזנדות ארוכות טווח אשר תספרנה את מעמדה של ישראל בעיני הציבור וה"גבעה" (יחסיה ואולי אף אבסולוטית 1)?

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק"ג: 2
סוג:		כתוך: 2
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס פרוק:		דע:
<u>הפטרד:</u>		כאת:

3. דרכי פעולה:

- על ממי ישראל לשקול ההצעה ליזום - באמצעות הנשיא, הסנסורים מיטצ'ל, ליהי, קסטן, אינווייה, שילוב של הנ"ל או פורום מכובד אחר - ויתור על 5% מן הסיוע האזרחי (כאות הזדהות עם האינטרס האמריקאי מבית, במיוחד, ומחוץ);
- יוזמה זאת עשויה להקדים יוזמות דומות, או חמורות ממנה, אשר הוצגנה במליאת הסנאט וביה"נ או ע"י המחשל;
- היוזמה יטויה לזכות את ישראל בנקודות רבות וארוכות טווח בגבעת הקפי ול ובקרב הציבור האמריקאי, אשר תקדמה "החיקות ישראליות" אחרות (עכ"ל השתיים הבטחוני, העשייתי וכ"ל), תקדמה את המערכה על הערבות להלוואות ותוספנה כדבר ייחודי וחיובי נוסף לאהדה הבסיסית כלפי ישראל;
- התהודה החיובית של היוזמה עשויה להשפיע על המו"מ אשר יתנהל (בין המחשל לבין ה"גבעה") על גובה התיקצוב (Security) הערבות. אפשר אף להניח כי החיסכון הנוכח מצמצום התיקצוב (כל אחוז שקול ל-100 מליון דולרים) יהייה גבוה מן הקיצוץ בסיוע;
- ישראל תקצור פירות אלו אך ורק אם תיזום את הקיצוץ בסיוע, ובמיוחד אם תהייה המדינה הראשונה לבצע מחווה בלתי-שגרתית ובלתי-צפויה זאת;

4. לוח זמנים:

להערכתי, מן הראוי לשקול ההצעה, ובמידה והיא מעשית יש לגבשה בחודש דצמבר, ולהוציאה לאויר העולם לא יאוחר מחודש ינואר 1992.

יורם אטינגר

תפוצה:

אריה מ

אאא, חוזם: 20125
אל: רהמש/1411
מ-: המשרד, תא: 171291, זח: 1344, דח: מ, סג: שמ,
כבכב
125029
שמור/מידי

106.02

אל: וושינגטון
דרנגר

מאת: ל. הרצל, ס/מנהל מצפ"א

הנדון: פגישת חברי הקונגרס בראון ומקיואן עם רה"מ

א. בוודאי ראית הודעתו של דובר רה"מ שיצא ל'שלום' ווש' ומשם לנציגויות.
למען הסדר הטוב לנוחיותכם רצ'ב ההודעה:

(קשר העבירוונא חוזם 12,16310).

** להלן מ-: המשרד, תא: 131291

הנדון: פגישת רוה"מ עם חברי קונגרס מארה"ב:

לן הודעת יועץ רוה"מ לתקשורת אהוד גול:

רוה"מ מר יצחק שמיר נועד הבוקר עם שני חברי הקונגרס מקיואן רפובליקאי
מאוהיו ובראון דמוקרט מקליפורניה.

רוה"מ הביע צערו הרב על כך שבעת ביקורו האחרון בארה"ב לא הזדמן לו
להיפגש עם הקונגרס בשל מגבלות זמן. הוא ציין הערכתה העמוקה של ישראל
לקונגרס האמריקאי בהיותו הפרלמנט החשוב ביותר ורב העוצמה ביותר ומרכז
הדמוקרטיה בעולם. בעיקר אנו חשים בזאת, הדגיש רוה"מ בהיותנו הדמוקרטיה
היחידה במזה"ת כאשר תהליכים דמוקרטיים בכל חלקי תבל פסחו לצערנו על
איזורינו כשמנגד קנאות דתית ופונדמנטליזם בולמים התפתחויות. מר שמיר
הסביר לאורחיו כי אנו מעוניינים לראות מסביבנו התפתחותם של תהליכים
דמוקרטיים שייקלו בעתיד על פתרון סכסוכים, שכן כיום החלטות מתקבלות
בעולם הערבי ע"י אדם אחד או קבוצה מצומצמת מבלי להתחשב בשאיפות השלום על
תושבי המדינות עצמן.

בהתייחסו לתהליך השלום הדגיש רוה"מ כי השיחות בוושינגטון הינן תרגיל יומי
של הפחת אופטימיות למרות הקשיים הרבים. עלינו להמשיך ולאחר נקודות מכנה

משותף להמשך השיחות מבלי להיגרר לעצבנות מיותרת בהגדירו את שיחות הפרוזדור כמועילות בסייען לגיבוש של הבנה בין שני הצדדים.

חברי הקונגרס התמקדו בדברם על ידידותו של הקונגרס האמריקאי לישראל הרואה בדמוקרטיה הישראלית שלוחה לדמוקרטיה האמריקאית ומרכיב הזיקה העמוקה בין שני העמים והמדינות. הם פירטו הקשיים הכלכליים והפנימיים בארה"ב.

בהקשר זה פירט רוח'מ האתגר העליון של מדינת ישראל בקליטת עליית יהודי בריה"מ והדגיש שוב שמתוך הבנתנו לקשיים הכלכליים הנוכחיים של אמריקה אין ישראל מבקשת מענקים כי אם ערבויות להלוואות שלא יהוו שום נטל על משלם המיסים האמריקאי כאשר ארה"ב מודעת לרקורד המצויין של ישראל בהחזר חובותיה.

בסיכום דבריו הצהיר רוח'מ בפני אורחיו חברי הקונגרס על האמון המלא שישראל רוחשת לארה"ב הנחשבת בעינינו תמיד לידידתנו הגדולה ביותר על אף חילוקי הדעות מעת לעת.

כאן .

ב. להלן השלמות

1. שני חברי הקונגרס היו מאוד ידידותיים. בראון הדגיש כי הוא רואה בישראל שלוחה של העקרונות הדמוקרטיים המנחים את ארה"ב. לדעתו אין לבוא עם פתרון אמריקאי לבעיותינו.

2. בראון גם הזהיר כי תהיה נטיה בארה"ב, בעיקר בשל הקשיים הכלכליים הפנימיים, שלא לרצות ולהמשיך להתמקד במדיניות החוץ לאורך זמן. הנשיא טוען כי תפקיד ארה"ב הינו גם לדאוג לקדום השלום בעולם ומוצא עצמו ניצב מול לחצים כבדים ב-2 המפלגות שלא להמשיך ולפעול. ככל שתורע כלכלת ארה"ב ייבר הלחץ על הנשיא להפנות מרצו לנושאי פנים.

בראון אמר כי הוא לא היה רוצה לראות מצב שבו הנשיא יכנע לדרישות אלו והתקדמות בשיחות השלום תעזור לחזקו.

3. להערכת מקיואן, הרגשת האזרח האמריקאי היא כי הנשיא מתעניין בנעשה 'בת'א יותר מאשר בנעשה בדטרויט' והדמוקרטים כמובן מעודדים קו זה. לפני שנה לא היו מתווכחים עמנו בנושא הערבויות אך כיום המצב הפנימי קשה.

חשוב ש'בדבריכם על הערבויות תדגישו כי הכסף מיועד לבניית תשתית ומקומות עבודה יותר מאשר לכינוי', אמר מקיואן.

4. בראון ציין כי יש בקשות לעזרה גם ממדינות כמו' אירופה והקונגרס חייב לדון גם בהן.

ל. הרצל, ס/מנהל מצפ'א

16 בדצמבר 1991

תפוצה: שחח, @ (רהמ), מנכל, מצב, בנצור, מצפא, רביב, הסברה

ססט

אאאא
אל: המשרד,
מ-רהמש, נר: 0016, חא: 161291, זח: 1237, דח: ב, סג: סב,
בכב

16/12/91

סודי ביותר

זול לבוקר

למכותב בלבד

אל: וושינגטון, שה"ח

לקראת פגישתך עם הנשיא בוש אבקשך להעביר לו ברכותי הלבביות.
חשוב להדגיש בפני הנשיא הנקודות הבאות:

1. אנו מבקשים מהנשיא להשפיע על נשיא סוריה לפעול לשחרור רון ארד.
מתרבים הסימנים שהוא שכוי בידי סורים.
2. ישראל מעריכה קיום ההחלטה שקיבל הנשיא לביטול 3379. נחרצות הנשיא
בקיום התחייבותו מעידה על הכרת האחריות של ארה"ב לגבי יסודות המוסר
והצדק בחברה האנושית. היא משמשת גם התראה חמורה כנגד התופעות
השליליות של אנטישמיות ואנרכיה המופיעות לאחרונה בעולם.
3. המצב בעיראק מוסיף להדאיג אותנו. קיים חשש של אהדה גוברת מצד מדינות
ערביות, כמו סוריה ואחרות לעיראק של סדאם חוסיין.
4. התדרדרות המצב בברה"מ מחמירה את מצב היהודים שם. הצורך בעזרה מהירה
לקליטת העולים בארץ גובר והולך.

יצחק שמיר

אמ"ל

אאא, חוזם: 17098

אל: רהמש/1265

מ-: וושינגטון, נר: 314, חא: 141291, זח: 1138, דח: ב, סג: בל,

ככב

בלמ"ס / ב ה ו ל

אל: מצפ"א - בהול

דע: שר האוצר, מנכ"ל האוצר, יועץ רוה"מ לכלכלה - בהול ציר כלכלי (כאן), קונכ"ל לוס אנג'לס - מייד

יאת: ר. יחידת קונגרס, וושינגטון

הנדון: ביקור הסנטור אינוויה - ערביות להלואות.

1. בשיחה שהתקיימה הבוקר (14/12) עם הסנטור ביקש להדגיש עינינו בפרטים כדלקמן (אנא פירוט רב ככל האפשר):

- השפעת אי-אישור הערביות על תחומי דהירת האבטלה, שלמות המערכות הכלכליות/חברתיות והפוליטיות, חוסן המערכת הבטחונית, מעמד ישראל ויכולתה לגייס משאבים בשוק הפיננסי הבינ"ל,

- תרומת הערביות למשק האמריקאי,

- השימוש המפורט במשאבי הערביות.

? הסנאטור מגיע בגפו ללא עוזר העורך רשומי שיחות ונתונים חשובים. עקב מבקש הוא לקבל בכתב (כאופן מתומצת) את הנתונים הנ"ל ונתונים אחרים שיעלו בשיחות, וחיוניים לקידום המערכה לאישור הערביות.

יורם אטינגר.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, אוצר, כהן, כלכליחב'

א.ג.ו.א

B[

- סודי ביותר -
למכותב בלבד

ח' בטבת תשנ"ב
15 בדצמבר 1991
סימוכין: 3-533-3

אל: שה"ח

(ערב הדיון הצפוי באו"ם להסרת ההחלטה המחפירה המשווה ציונות עם גזענות שלוחה ברכת הצלחה ישר כוח לך ולכל אלה שעסקו במלאכת ההכנה והשכנוע).

לקראת פגישתך מחר עם הנשיא בוש אנקשר להעביר לו ברכותי הלבביות.

חשוב להדגיש בפני הנשיא הנקודות הבאות:

1. הפעולה המתואמת והנמרצת בענין הסרת החלטה 3379 חוזרת ומוכיחה חשיבות שתוף הפעולה ביננו, תוך שמירת דפוסי קשר המבוססים על אימון מלא התדינות פתוחה וכנה.
2. הסרת החלטה 3379 הינה צעד מעודד ראשון במסכת רחבה של שינויים שעל האו"ם לעבור כדי לזכות באמוננו.
3. אנו מודים על הסיוע הרב באמצעים ואירוח לפתיחת השלב הביטורלי של השיחות הישירות ביננו ובין הערבים. למרות הקשיים הצפויים, השיחות שנפתחו מועילות ומקדמות אותנו בנתיב הארוך שעדיין לפנינו. אנו מעריכים את תרומת ארה"ב בהקפדה על כיבוד הבנות עמנו בשיחות המוקדמות ובמדריד, ובהן קידום עקרון מו"מ ישיר וחופשי, והמנעות מהחלטות נוהליות חד צדדיות ללא התייעצות עמנו. עקרון קיום השיחות באזורנו חשוב מכל הסיבות שפרטנו בעבר. התרשמותנו היא שהנטייה לקרב השיחות לאזורנו הולכת ומתחזקת בקרב מרבית בני שיחנו הערבים.
4. אנו מודים ומעריכים מחויבות הנשיא עליה עמד לא אחת, לבטחון ישראל ולערביות לקליטת עליה.
5. קימת אי ודאות רבה בקשר להקף, קצב ועיתוי יציאת היהודים מבריה"מ. כזכור ביקשנו מסגרת ערביות שאמורה לאפשר לנו להתמודד עם קליטת מליון יהודים. בחרנו בדרך זו מתוך מודעות ברורה לקשיים הכלכליים תקציביים בהם עומדת ארה"ב. הבקשה מיועדת להקל עלינו לגייס הכסף בשוק הפרטי. הרקע לבקשתנו ושותפותנו עם ארה"ב בענין זה - המעורבות המתמשכת של ארה"ב בחילוץ יהודים מארצות מצוקה, וכן - הצורך שלנו בהון השקעות כלכלי אותו יכולנו לגייס לולא השפעה ערבית עוינת על שוקי ההון. אנו מבקשים, בשל מצבנו הגיאופוליטי, ברכה אמריקאית לגיוס הון מסחרי, שחשובה במיוחד כאיתות למערכת הכלכלית הבי"ל - לפיה רואה ארה"ב בחיוב מעורבות עסקית בהצאת הצמיחה הכלכלית הישראלית.

6. לצערנו, האיום הצבאי עלינו עדיין תקף במעגל הצר והרחב. בשל התמוטטות בריה"מ אין האיום פוחת אלא גובר. בצד אי-יציבות גוברת מצד אחדות מהרפובליקות המשתחררות, קיים חשש מידי לזרימת ציוד לחימה סובייטי למדינות האזור, כולל כאלה עליהן אין לארה"ב השפעה (לוב, איראן, עיראק).
7. אנו מצפים שארה"ב תסייע לנו לעמוד בפרץ, הן בסיוע בטחוני שוטף והן בסיוע הכלכלי המאפשר לנו לעמוד בנטל פרעון חובות העבר.
8. המחויבות לבטחונה של ישראל מחייבת מצד ארה"ב בחינה מחודשת של עסקות נשק עם מדינות ערב שתבאנה בהכרח לאבדן יתרונה האיכותי של ישראל.
9. הצורך לשמור על יתרונה האיכותי של ישראל מחייב חיזוק והגדלת התעשיות הבטחוניות של ישראל, ככלי מרכזי להשגת יעד זה.

15984, חוזם: אאאא

אל: רהמש/1168

מ-: השלום, נר: 157, תא: 121291, זח: 1557, דח: מ, סג: בל,

בבכ

המשכ לגר 156- המזכיר בייקר

TALK ABOUT AND WILL MEET THE FOLLOWING DAY WITH OUR EASTERN COUNTERPARTS, THE FOREIGN MINISTERS OF CENTRAL AND EASTERN EUROPE, IN THE FIRST NORTH ATLANTIC COOPERATION COUNCIL MEETING. WE HAVE PROPOSED THAT NATO CREATE A DEFENSE CONVERSION WORKING GROUP TO FACILITATE THE FULL RANGE OF POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL CHALLENGES THAT ARE ASSOCIATED WITH THIS UNDERTAKING. THIS, OF COURSE, WILL REQUIRE THAT WE DRAW UPON ALL THE RESOURCES AT OUR DISPOSAL, INCLUDING THE PARTICIPATION OF MULTILATERAL ORGANIZATIONS.

I THINK THAT THE MOST STRIKING CHARACTERISTIC OF THE POST-COUP ENVIRONMENT HAS BEEN THE DRAMATIC SHIFT OF POWER FROM THE CENTER TO THE REPUBLICS. THIS CRISIS OF LEGITIMACY OF THE SOVIET EMPIRE HAS TAKEN THE FORM OF AN ANTI-COMMUNIST REVOLUTION, BUT IT IS BEING DRIVEN BY A PARALLEL REVOLUTION OF AT LEAST EQUAL STRENGTH, THAT IS, AN ANTI-IMPERIALIST REVOLUTION. TOGETHER, THE CRISIS OF POLITICAL LEGITIMACY, THE REBIRTH OF NATIONALISM, AND ECONOMIC COLLAPSE ARE DRIVING SOVIET DISSOLUTION.

THE RESULT HAS BEEN THE SEVERE UNDERMINING OF CENTRAL AUTHORITY AND THE DEVOLUTION OF POWER TO THE REPUBLICS, MOST OF WHICH HAVE DECLARED INDEPENDENCE AND CREATED NEW AUTHORITIES WITH NEW LEGITIMACY. NOW THEY HAVE TO DETERMINE WHAT THAT INDEPENDENCE MEANS IN PRACTICE, BOTH FOR THEIR OWN PEOPLES AS WELL AS FOR FUTURE INTER-REPUBLIC RELATIONS. IN THE PROCESS, NEWLY INDEPENDENT REPUBLICS WILL FIND THAT THEY, TOO, CANNOT ESCAPE THE PROBLEMS OF LEGITIMACY AND NATIONALISM. WE ARE REASONABLY HOPEFUL THAT THE REPUBLICS WILL FOLLOW THE DEMOCRATIC PATH AND FORMULATE A NEW LEGITIMACY FROM THE GROUND UP.

BUT WHILE THEY MAY BE BETTER EQUIPPED TO DEAL WITH THESE ISSUES THAN IS A WEAKENED CENTER, THE REPUBLICS ARE CLEARLY NOT IMMUNE TO THE FORCES OF FRAGMENTATION. EVEN AT THE REPUBLIC LEVEL, POLITICAL AUTHORITY, DIVORCED FROM THE CONSENT OF THE GOVERNED, IS BEING CHALLENGED.

LIKEWISE, ETHNIC MINORITIES INSIDE REPUBLICS ARE DEMANDING THEIR RIGHTS BE ACCOMMODATED. UNLESS REPUBLIC GOVERNMENTS RESPOND BY COMPLEMENTING THEIR INDEPENDENCE WITH DEMOCRACY AND THE EQUAL TREATMENT OF PERSONS BELONGING TO MINORITIES, THEY WILL SOON FIND THEMSELVES SUFFERING THE VERY SAME CRISES OF LEGITIMACY, COHESION AND

EFFECTIVENESS THAT HAS CAUSED THE CENTRIFUGAL DEVOLUTION OF POWER IN THE SOVIET UNION ITSELF. WITHOUT LEGITIMACY, THERE WILL NEVER BE STABILITY, AND WITHOUT STABILITY, WESTERN SECURITY WILL NEVER BE ASSURED.

AS I NOTED WHEN I LAID OUT OUR FIVE PRINCIPLES IN THE AFTERMATH OF THE COUP ATTEMPT ON SEPTEMBER 4TH, THE UNITED STATES WILL WELCOME INTO THE COMMUNITY OF DEMOCRATIC NATIONS THOSE NEW POLITICAL ENTITIES WHO BELIEVE IN DEMOCRATIC VALUES AND FOLLOW DEMOCRATIC PRACTICES, WHO SAFEGUARD HUMAN RIGHTS, INCLUDING EQUAL TREATMENT OF MINORITIES, WHO RESPECT BORDERS AND COMMIT TO CHANGES ONLY THROUGH PEACEFUL AND CONSENSUAL MEANS, AND WHO WILL ADHERE TO THE INTERNATIONAL OBLIGATIONS AND THE NORMS AND PRACTICES OF THE HELSINKI FINAL ACT AND THE CHARTER OF PARIS, BUT WE WILL ISOLATE THOSE WHO CLOAK STALINISM OR FASCISM IN A FACADE OF NATIONALIST OR LIBERAL OR DEMOCRATIC RHETORIC.

OVER A YEAR AGO, I CALLED FOR A BROAD-BASED, DEMOCRATIC DIALOGUE WITH ALL LEVELS OF SOVIET SOCIETY, AND TO THAT END, WE HAVE EXPANDED OUR CONTACTS AND RELATIONS WITH REPUBLICS AND WITH LOCAL AUTHORITIES. MANY OF THESE NEW LEADERS WANT TO FOLLOW US TO BUILD DEMOCRACY AND FREE MARKETS. TO HELP THEM, IN ADDITION WE WILL PROPOSE TO DISCUSS WITH OUR CSCE COLLEAGUES POSSIBLE WAYS TO INTEGRATE INTO CSCE THOSE REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITIES WHICH SUBSCRIBE TO AND ARE WILLING TO IMPLEMENT OUR FIVE PRINCIPLES, TO SEND OUR CSCE AMBASSADOR TO VISIT REPUBLICS TO DISCUSS HOW CSCE NORMS CAN BE PUT INTO PRACTICE, AND TO HAVE THE UNITED STATES INFORMATION AGENCY EXPAND ITS EXCHANGE PROGRAMS TO HELP STATES AND LOCALITIES IN THE UNITED STATES PROMOTE EXPANDED CONTACTS. A LARGE COMPONENT OF THIS MIGHT INCLUDE A PUBLIC POLICY TRAINING PROGRAM FOR REPUBLIC AND LOCAL OFFICIALS.

NOW, WHILE WE WORK WITH RUSSIANS, UKRAINIANS, KAZAKHS AND OTHERS TO DESTROY WEAPONS AND TO CULTIVATE DEMOCRACY, THE RUSSIAN WINTER, JUST AS IN 1812, 1917 AND 1941, MAY AGAIN INFLUENCE HISTORY'S COURSE. AS THE ECONOMY COLLAPSES WITH NO BOTTOM IN SIGHT, THE ONSET OF COLD WEATHER IS EXACERBATING THE SITUATION AND IS CREATING ACUTE FOOD, MEDICINE AND ENERGY SHORTAGES. TO MEET THESE RAPIDLY EXPANDING NEEDS, THE UNITED STATES HAS ALREADY THIS YEAR SHIPPED 18 MILLION TONS OF FOOD -- THE LARGEST BY FAR OF ANY WESTERN COUNTRY. WE HAVE GRANTED DOLLAR 4 BILLION IN CCC FOOD AND GRAIN CREDITS THIS YEAR; 2.3 BILLION (DOLLARS) OF THOSE JUST SINCE THE AUGUST COUP. THROUGH THE PRESIDENT'S EMERGENCY MEDICAL INITIATIVE, WE HAVE SHIPPED THROUGH PROJECT HOPE CLOSE TO 20 MILLION (DOLLARS) IN MEDICAL SUPPLIES, AND WE PLAN TO DOUBLE THIS AMOUNT OVER THE NEXT 18 MONTHS. THESE SUPPLIES, WHICH ARE ALL DONATED BY AMERICAN FIRMS AND AVERAGE AMERICAN CITIZENS, HAVE REACHED THE SOVIET PEOPLES WHERE THEY NEED THEM MOST: IN THE URALS, IN THE ARAL SEA REGION OF KAZAKHSTAN AND UZBEKISTAN, AND THE CHERNOBYL REGION OF UKRAINE, AS WELL AS IN ARMENIA, MOSCOW, AND SOON IN BYELARUS.

OVER 8 MILLION (DOLLARS) OF THESE MEDICAL SUPPLIES HAVE GONE TO THE BALTIC COUNTRIES. AND WITH THEIR INDEPENDENCE, THE PRESIDENT HAS CREATED A NEW AND SEPARATE PROGRAM FOR THEM.

TO FACILITATE MEETING HUMANITARIAN NEEDS, WE WILL DELIVER OR EXPEND THE 165 MILLION (DOLLARS) IN DEPARTMENT OF AGRICULTURE GRANT FUNDS TO MEET FOOD SHORTAGES THIS WINTER, AND WE WILL DRAW UPON THE DOLLAR 100 MILLION CONGRESS HAS JUST AUTHORIZED TO TRANSPORT HUMANITARIAN ASSISTANCE. WE ARE ALSO ACTING AT THIS VERY MOMENT TO SEND FOOD STOCKS LEFT OVER FROM DESERT STORM TO REGIONS IN CRITICAL NEED: ARMENIA, THE INDUSTRIAL CITIES OF THE URALS, AND MOSCOW AND SAINT PETERSBURG. THE FIRST SHIPMENTS OF THESE WILL BE DELIVERED BY UNITED STATES C-5 MILITARY AIRCRAFT TO SAINT PETERSBURG AND TO MOSCOW NEXT WEEK.

BEYOND THE HUMANITARIAN PROBLEMS, WE KNOW THAT, AT LEAST OVER THE NEAR TERM, DEMOCRACY AND FREE MARKETS ARE UNLIKELY TO SUCCEED EVERYWHERE ACROSS THE LANDS OF THE SOVIET UNION AS WE KNEW IT. THERE ARE LIKELY TO BE ISLANDS OF DEMOCRACY AND FREE MARKETS THAT HAVE TO STAND AS BULWARKS AGAINST OTHER ISLANDS OF CHAOS OR AUTHORITARIANISM, PERHAPS EVEN FACISM. IN THIS ENVIRONMENT, THE DEMOCRATS IN RUSSIA, UKRAINE, KAZAHKSTAN, ARMENIA AND ELSEWHERE, MUST BE ABLE TO OFFER PATHWAYS OF HOPE TO A BETTER FUTURE. WE CAN HELP THEM DEFINE THAT PATH, FOR THEY WILL TURN TO US -- TO AMERICA AND TO AMERICANS -- AS INSPIRATIONS FOR THE FUTURE, AS SOURCES OF ADVICE, AND AS PARTNERS IN THEIR WORK. AND WE CAN ENGAGE WITH OUR FRIENDS AND ALLIES BY STARTING WITH HUMAN CAPITAL -- PEOPLE. IN THIS CONNECTION, THE BEST WAY THE WEST CAN HELP IS TO PLACE WESTERN EXPERTS ON THE GROUND AND TO BRING RUSSIANS, UKRAINIANS, KAZAHKS AND OTHERS HERE FOR TRAINING. THE PRESIDENT HAS ALREADY APPROVED AN EFFORT TO PUT AMERICANS ON THE GROUND TO SOLVE LONG-TERM FOOD DISTRIBUTION PROBLEMS.

SEVERAL AMERICAN FIRMS HAVE OFFERED THEIR EXECUTIVES AND WILL COVER THE COSTS TO ASSIST THIS EFFORT. WHILE MUCH OF THIS EFFORT WILL HAVE TO BE DONE THROUGH THE PRIVATE SECTOR, ASSISTED BY ORGANIZATIONS LIKE THE CITIZENS DEMOCRACY CORPS, THE ADMINISTRATION IS PROPOSING SEVERAL STEPS TO AUGMENT OUR ONGOING USIA EFFORT AND TO EXPAND THE HUMAN FACTOR. WE WILL WORK WITH THE CONGRESS TO SUPPORT AN EXPANDED PEACE CORPS PROGRAM IN AT LEAST FOUR REPUBLICS. AND I WOULD LIKE TO SEE AT LEAST 250 PEACE CORPS VOLUNTEERS ON THE GROUND BY NEXT WINTER. WE WILL EXPAND COMMERCE'S BUSINESS TRAINING PROGRAM TO ACCOMMODATE 150 SOVIET INTERNS IN THE COMING YEAR. WE WILL WORK WITH NUMEROUS VOLUNTARY ORGANIZATIONS TO LOOK INTO WAYS THEY MIGHT EXPAND THEIR PRESENCE.

CLEARLY, OF COURSE THE BULK OF THE RESPONSIBILITY WITH MUST LIE WITH REPUBLIC LEADERS WHO HAVE ALREADY ASSUMED PRIMARY CONTROL OVER ECONOMIC POLICY AND RESOURCES. THEY MUST MAKE THE HARD CHOICES NECESSARY FOR ECONOMIC RECOVERY, AND THE CHOICES THEY MAKE MUST INCLUDE FREE TRADE BETWEEN REPUBLICS. IT WOULD TRULY BE A TRAGEDY IF STALINIST AUTARCHY THAT ISOLATED THE SOVIET ECONOMY WERE REPLACED

BY REPUBLICAN AUTARCHY THAT WILL ISOLATE AND IMPOVERISH INDIVIDUAL REPUBLICS.

YET, WHERE COMPREHENSIVE REFORMS ARE UNDERTAKEN, WE WILL WORK WITH OTHER WESTERN GOVERNMENTS TO FORM PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS THAT CAN HELP THE DEMOCRATS CREATE OPPORTUNITIES FOR A BETTER FUTURE. FOR THE ADMINISTRATION'S PART, WE INTEND TO BE A CATALYST FOR THIS PARTNERSHIP. WE WILL WORK WITH THE BUSINESS COMMUNITY TO HELP BRING AMERICAN BUSINESS INTO RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN, ARMENIA, AND OTHER REFORMING REPUBLICS. AS A PART OF THIS COMMITMENT, WE ARE TAKING THE FOLLOWING IMMEDIATE STEPS.

THE PRESIDENT TODAY IS ANNOUNCING THAT DEPUTY SECRETARY OF STATE LAWRENCE EAGLEBURGER WILL BE THE UNITED STATES GOVERNMENT COORDINATOR FOR ALL THESE ASSISTANCE EFFORTS. WITH THE PRESIDENT'S FULL TRUST AND AUTHORITY, DEPUTY SECRETARY EAGLEBURGER WILL BE THE CHAMPION, IN EFFECT, OF OUR ASSISTANCE EFFORTS. WE INTEND TO PROPOSE AUTHORIZING LEGISLATION TO THE CONGRESS ON ITS RETURN TO FACILITATE OUR EFFORTS TO PROVIDE ASSISTANCE AND TECHNICAL COOPERATION. A MAJOR AIM OF THIS LEGISLATION WILL BE TO PROMOTE TRADE, BUSINESS, AND INVESTMENT DEVELOPMENT BY AMERICAN COMPANIES IN RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN, AND OTHER REPUBLICS.

IN ADDITION, THE ADMINISTRATION WILL CONDUCT A THOROUGH REVIEW OF BARRIERS TO AMERICAN BUSINESS OPERATING THERE TO MAKE IT EASIER FOR AMERICAN BUSINESSES TO JOIN THIS EFFORT. WE WILL PUT TOGETHER IN CONSULTATION WITH THE CONGRESS A DOLLAR 100 MILLION TECHNICAL ASSISTANCE PROGRAM FOR THE COMING CALENDAR YEAR. AGAIN, A MAJOR AIM OF THIS PROGRAM WILL BE TO USE GOVERNMENT FUNDS TO CATALYZE PRIVATE SECTOR INVOLVEMENT. THIS MONEY WILL, OF COURSE, NOT COME FROM DOMESTIC ACCOUNTS, BUT FROM ASSISTANCE TO OTHER FOREIGN NATIONS. AND, GIVEN THE GRAVITY OF THE SITUATION, THERE IS NO OTHER CHOICE.

THE PRESIDENT WILL ASK THE HEADS OF THE TRADE AND DEVELOPMENT PROGRAM, THE OVERSEAS PRIVATE INVESTMENT CORPORATION, AND THE EXPORT-IMPORT BANK TO EXAMINE THE POSSIBILITY OF FOCUSING SOME OF THEIR EFFORTS ON FACILITATING THE WORK OF AMERICAN BUSINESS IN THE FOOD DISTRIBUTION, ENERGY, AND HOUSING SECTORS. THESE SECTORS ARE LIKELY TO BE CRITICAL TO THE SUCCESS OF DEMOCRACY AND FREE MARKETS, AND WHILE WE HELP THE SOVIETS, WE WOULD BE SUPPORTING AMERICAN BUSINESS, TOO. THE PRESIDENT WILL ALSO ASK THEM TO SEE WHAT THEY CAN DO TO FACILITATE THE INVOLVEMENT OF AMERICAN BUSINESS IN DEFENSE CONVERSION EFFORTS.

BUT THESE BILATERAL EFFORTS MUST BE COMPLEMENTED BY THE WORK OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY. THROUGH OUR GROUP OF 7 INITIATIVE, WE ARE FORGING A GROUP OF 7 DEBT DEFERRAL ARRANGEMENT TO PERMIT CONTINUED FLOWS OF CAPITAL. TO SUPPORT THE INTERNATIONAL COMMUNITY'S INVOLVEMENT IN SUPPORT OF DEMOCRACY AND FREE MARKETS, WE WILL SUPPORT ACCELERATED IMF AND WORLD BANK ENGAGEMENT TO PUT TOGETHER CREDIBLE ECONOMIC PLANS FOR THOSE REPUBLICS WHICH FOLLOW THE SECURITY AND POLITICAL RESPONSIBILITIES THAT WE HAVE IDENTIFIED.

LADIES AND GENTLEMEN, LET ME CLOSE BY SAYING THIS. FOR THE THIRD TIME IN THIS CENTURY, WE HAVE ENDED A WAR, THIS TIME A COLD ONE, BETWEEN THE GREAT POWERS. AFTER WORLD WAR I, PRESIDENT WILSON, OF COURSE A PRESIDENT OF OUR UNIVERSITY AND THE INSPIRATION FOR ITS SCHOOL OF INTERNATIONAL PUBLIC AFFAIRS, STRUGGLED BUT IN VAIN TO CALL AMERICA TO ITS HISTORICAL MISSION. HIS CAUSE WAS RIGHT, HIS CAUSE WAS JUST, AND ABOVE ALL, HIS CAUSE WAS IN THE BEST INTERESTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. BUT HE WAS DEFEATED. ISOLATIONISM RETURNED -- AND WE KNOW THE STORY -- FASCISM AND WAR FOLLOWED.

AFTER WORLD WAR II OUR LEADERS, THE KENNANS OF THAT GENERATION, LEARNED FROM THE DEFEAT OF WILSON'S VISION. SURVEYING THE WRECKAGE MADE POSSIBLE IN PART BY AMERICA'S ISOLATIONISM OF THE 1920S AND '30S, THEY UNDERSTOOD THAT AMERICA HAD TO STAY ENGAGED INTERNATIONALLY. IN A BIPARTISAN WAY, THEY COMMITTED THEMSELVES TO TURN THE WAR INTO AN ENDURING PEACE. AND OF COURSE THEIR WORK IS PLAIN TO SEE TODAY, FOR ITS LEGACY IS STILL WITH US. AND THAT LEGACY IS A DEMOCRATIC EUROPE AND A DEMOCRATIC JAPAN, BOTH PROSPEROUS AND PEACE-LOVING.

NOW, THEIR VISION HAS BEEN REALIZED. WE HAVE SKIRTED FAULKNER'S QUESTION AND WE HAVE AVOIDED NUCLEAR WAR. AND WE HAVE SEEN THE DEMISE OF STALINISM. BUT TODAY, AFTER THE COLD WAR, WE AGAIN STAND AT HISTORY'S PRECIPICE. IF, DURING THE COLD WAR, WE FACED EACH OTHER AS TWO SCORPIONS IN A BOTTLE, NOW THE WESTERN NATIONS AND THE FORMER SOVIET REPUBLICS STAND AS AWKWARD CLIMBERS ON A STEEP MOUNTAIN, HELD TOGETHER BY A COMMON ROPE. A FALL TOWARDS FASCISM OR ANARCHY IN THE FORMER SOVIET UNION WILL PULL THE WEST DOWN, TOO. YET, EQUALLY AS IMPORTANT, A STRONG AND STEADY PULL BY THE WEST NOW CAN HELP THEM TO GAIN THEIR FOOTING SO THAT THEY, TOO, CAN CLIMB ABOVE TO ENDURING DEMOCRACY AND FREEDOM. SURELY, MY FRIENDS, WE MUST STRENGTHEN THAT ROPE AND NOT SEVER IT.

FROM ODESSA ON THE BLACK SEA TO VLADIVOSTOK ON THE PACIFIC, THE PEOPLE ARE TIRED AND HUNGRY. THEY ARE DISORIENTED AND THEY ARE CONFUSED. THESE PEOPLE MUST BE ABLE TO SEE THAT DEMOCRATS AND REFORMERS CAN DELIVER THE GOODS, THAT THERE IS SOME CAUSE FOR HOPE, SOME SIGN THAT LIFE WILL GET BETTER. FOR THEY ARE COMING TO GRIPS WITH THE FACT THAT THE IDEAS THAT HAVE RULED THEIR LIVES FOR 70 YEARS, THE ILL-CONCEIVED IDEAS OF MARX, LENIN, AND STALIN ARE NOT IDEAS AT ALL, BUT LIES.

NOW, THESE PEOPLE WHO HAVE LIVED UNDER THE LIE MUST LEARN WHAT IT IS LIKE TO LIVE UNDER FREEDOM. THIS WILL BE HARD WORK. AS WE HAVE SAID BEFORE, IT WILL BE PAINFUL. AND IT MAY SEEM EASY FOR THEM TO SLIP FROM THEIR COMMITMENT TO FREEDOM, TO TURN TO THE SIMPLISTIC SOLUTIONS OF A NEW DEMAGOGUE OR DICTATOR, AND, IF THEY DO, THEIR PROBLEMS WILL AGAIN MANIFESTLY BECOME OUR CONCERNS, AS THE TURN OF PEOPLES TOWARD FASCISM IN THE 1930'S BECAME A THREAT TO OUR VERY EXISTENCE.

LADIES AND GENTLEMEN, WHAT THIS MEANS FOR AMERICA IS THAT WE FACE A SIMPLE CHOICE. WE CAN FOLLOW OUR FEARS AND TURN INWARD, IGNORING THE OPPORTUNITIES PRESENTED BY THE COLLAPSE OF THE SOVIET EMPIRE, OR WE CAN ANSWER THE SUMMONS OF HISTORY AND WE CAN LEAD TOWARD A BETTER FUTURE FOR ALL.

WHEN FAULKNER SPOKE 41 YEARS AGO, HE DID NOT SUCCUMB TO THE PARALYZING FEAR RAISED BY THE SPECTER OF NUCLEAR ARMAGEDDON. INSTEAD, HE ARGUED THAT THE BASEST OF ALL THINGS IS TO BE AFRAID, THAT WE MUST CONQUER OUR FEAR, THAT MAN WOULD NOT MERELY ENDURE, BUT PREVAIL. I BELIEVE THAT. I BELIEVE THAT HAVING PREVAILED OVER THE TWIN FEARS OF NUCLEAR WAR AND STALINISM, WE CAN PREVAIL OVER THE TYRANNY OF THE SPIRIT THAT MIGHT THREATEN REFORM AND DEMOCRACY AND THAT MIGHT BRING DARKNESS TO OUR LIVES AS WELL.

WE CAN PREVAIL AS WELL OVER THE FEARFUL ISOLATIONISM THAT THREATENS TO RETURN US TO THE FAILURES OF THE '20S AND THE '30S. WE CAN PREVAIL OVER POLITICAL PARALYSIS TO FORGE A BIPARTISAN CONSENSUS ABOUT WHAT HAS TO BE DONE, AND THEN, UNITED AT HOME, WE CAN JOIN WITH OUR ALLIES TO FORM A NEW COALITION, A COALITION FOR A DIPLOMACY OF COLLECTIVE ENGAGEMENT, A COALITION TO CREATE PATHWAYS OF HOPE, A COALITION TO MAKE OF THE END OF THE COLD WAR A BEGINNING, A NEW BEGINNING FOR ALL THE NATIONS OF THE WORLD.

LADIES AND GENTLEMEN, HISTORY AND THE AMERICAN PEOPLE EXPECT NO LESS OF US.

THANK YOU ALL VERY, VERY MUCH. (EXTENDED APPLAUSE.)

END

עתונות

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), @אמן,
@ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, גוברין,
מזארל, רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

אברהם

אאא, חוזם: 15992

אל: רהמש/1167

מ-: השלום, נר: 156, תא: 121291, זח: 1556, דח: מ, סג: בל,

בכבב

בלמ"ס/מידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

להלן חלק ראשון - חלק שני יגיעכם בנר 157

דון: תמליל נאומו של מזכיר המדינה, בייקר, על בריה"מ ופרוק הנשק

SPEECH BY SECRETARY OF STATE JAMES A. BAKER III AT PRINCETON
UNIVERSITY
THURSDAY, DECEMBER 12, 1991

SEC. BAKER: THANK YOU VERY MUCH. (APPLAUSE.) THANK YOU VERY
MUCH, LADIES AND GENTLEMEN, AND THANK YOU, PRESIDENT SHAPIRO, FOR
THAT VERY, VERY GENEROUS INTRODUCTION. GOVERNOR FLORIO,
REPRESENTATIVE DWYER, REPRESENTATIVE ROUKEMA, DEAN STOKES (SP),
PRESIDENT OF THE CLASS OF '93 MIKE KOTTEN (PH), MY FELLOW
PRINCETONIANS INCLUDING PROFESSOR GEORGE KENNAN, LADIES AND
GENTLEMEN:

FORTY-ONE YEARS AGO THIS WEEK, WHILE I WAS IN MY JUNIOR YEAR
HERE AT PRINCETON AND READING THE GREAT AUTHORS, WILLIAM FAULKNER
WAS ALREADY ACCEPTING THE NOBEL PRIZE FOR LITERATURE. IN HIS
ACCEPTANCE SPEECH, HE SAID "THE TRAGEDY OF THE DAY, INDEED, ONE
MIGHT SAY THE CHALLENGE OF THE GENERATION, WAS A GENERAL AND
UNIVERSAL PHYSICAL FEAR, AND THAT THIS FEAR WAS SO GREAT AS TO
EXTINGUISH PROBLEMS OF THE SPIRIT." AS HE PUT IT, "THERE IS ONLY
ONE QUESTION, AND THAT IS WHEN WILL I BE BLOWN UP." FOR MY
GENERATION, FAULKNER SURELY POSED THE RIGHT QUESTION.

AFTER 1945, ONE STRATEGIC POLITICAL AND MORAL IMPERATIVE
DOMINATED AMERICAN POLICY. THAT WAS TO PREVENT WAR WITH THE SOVIET
UNION WHILE UPHOLDING WESTERN VALUES AND INTERESTS. "BETTER DEAD
THAN RED," THE SAYING WENT. BUT IN FACT, THERE WAS NO CHOICE AT
ALL. WHILE NUCLEAR WAR WOULD HAVE DESTROYED US PHYSICALLY,
STALINISM WOULD HAVE DESTROYED US SPIRITUALLY. EVERYTHING ELSE,
UNFORTUNATELY, HAD TO BE SECONDARY.

TO COPE WITH THIS IMPERATIVE, GEORGE KENNAN ARTICULATED THE LOGIC AND CONCEPT OF CONTAINMENT. SOVIET POWER, TO GEORGE KENNAN, WAS A FLUID STREAM, ONE WHICH MOVED UNWAVERINGLY TOWARD THE GOAL OF FILLING EVERY NOOK AND CRANNY AVAILABLE TO IT IN THE BASIN OF WORLD POWER. INHERENTLY ANTAGONISTIC TO WHAT THE WEST STOOD FOR, STALINISM HAD TO BE STOPPED, AND THE WAY TO DO THIS WAS THROUGH PATIENT BUT FIRM AND VIGILANT CONTAINMENT. CONTAINMENT AND A COLD WAR RATHER THAN ROLLBACK AND A HOT WAR MIGHT WORK, PROFESSOR KENNAN ARGUED, BECAUSE THE SOVIET SYSTEM WAS PROFOUNDLY AT VARIANCE WITH HUMAN NATURE, AND THEREFORE, IN THE LONG RUN WAS ILLEGITIMATE. THE AIM, OR MORE REALISTICALLY, THE HOPE WAS THAT CONTAINMENT WOULD TURN SOVIET POWER ON ITSELF AND WOULD HASTEN ITS DECAY; EVENTUALLY, THE STALINIST THREAT WOULD COLLAPSE OF ITS OWN INNER CONTRADICTIONS.

FOUR DECADES LATER, THE SIMPLE FACT OF THE MATTER IS CONTAINMENT WORKED. THE STATE THAT LENIN FOUNDED AND STALIN BUILT HELD WITHIN ITSELF THE SEEDS OF ITS DEMISE. AND WHEN PRESSURE FROM THE OUTSIDE WAS MAINTAINED AND WINDOWS TO THE WEST WERE CREATED, THE SOVIET STATE BROKE UP FROM THE INSIDE OUT.

HISTORY HAS NOW ANSWERED FAULKNER'S QUESTION; WE WILL NOT BE BLOWN UP IN A WAR WITH THE SOVIET UNION. BUT THAT IS NOT THE END OF THE STORY. OUR POLICY WAS NEVER SOLELY ABOUT PREVENTING A HOT WAR OR DEFEATING STALINISM IN A COLD WAR.

WHAT EVERY PRESIDENT AND EVERY CONGRESS HAVE SOUGHT IS A DIFFERENT WORLD FREE FROM THE SHADOWS OF WAR, OF POLITICAL TYRANNY, OF ECONOMIC DISTRESS. THESE WERE, AND THEY ARE, OUR IDEALS. AND THESE IDEALS, SEASONED BY A HEALTHY SENSE OF REALISM, MUST CONTINUE TO DRIVE OUR POLICY TOWARD THE PEOPLES WHO WERE OUR COLD WAR ENEMIES, BUT WHO NOW SEEK OUR FRIENDSHIP AND OUR SUPPORT.

AS A CONSEQUENCE OF THE SOVIET COLLAPSE, WE LIVE IN A NEW WORLD. WE MUST TAKE ADVANTAGE OF THIS NEW RUSSIAN REVOLUTION, SET IN MOTION WITH THE DEFEAT OF THE AUGUST COUP, TO CULTIVATE RELATIONSHIPS, RELATIONSHIPS THAT CAN BENEFIT NOT ONLY AMERICA BUT THE ENTIRE WORLD; FOR UNLIKE THE BOLSEHVIK REVOLUTION, THIS REVOLUTION OF 1991 CONTAINS THE SEEDS OF A BRIGHTER FUTURE AND ENDURING PEACE. IT MAY EVEN CONTAIN THE POTENTIAL FOR A FLOWERING OF DEMOCRACY IN PLACES SO LONG INHOSPITABLE TO IT. NO ONE, NOT EVEN THOSE MAKING THIS REVOLUTION, CAN KNOW THE FINAL OUTCOME OR STRUCTURE OR COMMON ENTITIES TO BE DEFINED BY THESE MOMENTOUS EVENTS. THESE ARE, IN FACT, BEING DEFINED BY THE PARTICIPANTS EVEN AS I SPEAK HERE THIS AFTERNOON. THEY, AND NOT WE OR ANY OTHER OUTSIDER, WILL DETERMINE THE OUTCOME.

LADIES AND GENTLEMEN, I'M VERY CONSCIOUS OF THE FACT THAT EVENTS ARE MOVING QUICKLY, AND THEY ARE ALTERING HISTORY'S COURSE MINUTE BY MINUTE, BECAUSE THIS IS, AFTER ALL, A REVOLUTION THAT WE'RE TALKING ABOUT. BY ITS VERY NATURE, IT WILL MOVE INTO UNFORSEEN TERRITORY. UNDOUBTEDLY QUESTIONS AND PROBLEMS WILL ARISE THAT NO ONE CAN FORESEE TODAY.

SO WHAT I PRESENT TO YOU TODAY IS NOT A FIXED BLUEPRINT, RATHER IT IS THE PRINCIPLES AND AGENDA AND APPROACH WHICH TOGETHER DEFINE AN AGENDA FOR ACTION IN A REVOLUTIONARY AND UNPREDICTABLE SITUATION, A SITUATION IN WHICH THE WEST CAN PLAY AN IMPORTANT SUPPORTING ROLE. WE ARE NOT THE LEADERS OF THIS REVOLUTION, BUT NEITHER ARE WE MERE BYSTANDERS. WE ARE MODELS FOR ITS LEADERS, WE ARE PARTNERS IN PROGRESS, AND WE CAN BE BENEFICIARIES OF ITS SUCCESS FOR DECADES TO COME.

BUT THE TIME FOR ACTION IS SHORT. AS MUCH AS WE WILL BENEFIT IF THIS REVOLUTION SUCCEEDS, WE WILL PAY IF IT FAILS, JUST AS WE PAID WITH THE COLLAPSE OF THE PROMISING DEMOCRATIC REVOLUTION IN PETROGRAD IN FEBRUARY OF 1917. THE PACE OF CHANGE IS UNRELENTING, THE TRANSFORMATION RADICAL. HISTORY IS GIVING NO ONE A BREATHING SPACE.

SO TODAY I WOULD LIKE TO TELL YOU WHAT, IN OUR VIEW, IS AT STAKE, WHAT IS AT STAKE FOR MY GENERATION AND FOR FUTURE GENERATIONS IN THE COLLAPSE OF THE SOVIET EMPIRE. AND THEN I WOULD LIKE TO SUGGEST TO YOU WHAT NEEDS TO BE DONE, WHAT NEEDS TO BE DONE SO THAT THE WEAPONS OF THE COLD WAR DO NOT BECOME INSTRUMENTS OF UNINTENDED AND INCALCULABLE VIOLENCE, WHAT NEEDS TO BE DONE TO CULTIVATE DEMOCRATIC VALUES AND TOLERANCE IN A REGION THAT IS UNDERGOING ITS OWN ENLIGHTENMENT, AND WHAT NEEDS TO BE DONE TO PROMOTE AN ECONOMY WHERE INDIVIDUAL INITIATIVE CREATES ITS OWN REWARD AND HOPE FOR A BETTER FUTURE ACROSS THE FORMER SOVIET UNION.

LET ME BEGIN WITH A BRIEF REVIEW OF WHERE WE HAVE BEEN AND WHERE WE NOW STAND. ALMOST THREE YEARS AGO, PRESIDENT BUSH FORESAW THE NEW OPPORTUNITIES IN UNITED STATES-SOVIET RELATIONS WHEN HE SAID IT WAS TIME TO MOVE BEYOND CONTAINMENT. HIS CHARGE TO ME WAS VERY CLEAR. ENGAGE WITH THE SOVIETS, EXPLORE WHETHER THE PROMISE OF PERESTROIKA AND NEW THINKING COULD CREATE A NEW REALITY FOR SUSTAINED UNITED STATES-SOVIET COOPERATION, AND THE BASIS FOR A NEW ERA INTERNATIONALLY.

IN THE FALL OF 1989, I REFERRED TO THIS PROCESS AS THE SEARCH FOR POINTS OF MUTUAL ADVANTAGE. LOOKING BACK, I THINK IT IS FAIR TO SAY THAT THIS SEARCH PROVED SUCCESSFUL BEYOND ANYONE'S EXPECTATIONS, INDEED, SO SUCCESSFUL THAT JUST A YEAR LATER, IN OCTOBER 1990, I WAS ABLE TO SAY THAT THE POINTS OF MUTUAL ADVANTAGE HAD BECOME PATHWAYS OF COOPERATION. IN A VERY REAL SENSE, WE AND THE SOVIETS HAD BECOME PARTNERS, NO LONGER COMPETITORS ACROSS THE GLOBE; PARTNERS IN FACILITATING THE UNIFICATION OF GERMANY IN PEACE AND FREEDOM; PARTNERS IN SEEING CENTRAL AND EASTERN EUROPE PEACEFULLY LIBERATED FROM COMMUNISM'S STRANGLEHOLD; PARTNERS NEGOTIATING RADICAL REDUCTION IN CONVENTIONAL AND NUCLEAR WEAPONS; PARTNERS IN ENDING REGIONAL CONFLICTS FROM CENTRAL AMERICA, TO SOUTHERN AFRICA, TO CAMBODIA; PARTNERS IN REVERSING IRAQI AGGRESSION AND SUBSEQUENTLY IN PROMOTING ARAB-ISRAELI PEACE; PARTNERS IN SHORT, IN ENDING THE COLD WAR, THE DANGEROUS BUT ULTIMATELY NECESSARY CONFRONTATION THAT DEFINED AND SO BADLY DISTORTED INTERNATIONAL LIFE FOR MY GENERATION.

THESE ACHIEVEMENTS WERE POSSIBLE PRIMARILY BECAUSE OF ONE MAN, MIKHAIL GORBACHEV. THE TRANSFORMATIONS WE ARE DEALING WITH NOW WOULD NOT HAVE BEGUN WERE IT NOT FOR HIM. HIS PLACE IN HISTORY IS SECURE, FOR HE HELPED END THE COLD WAR PEACEFULLY, AND FOR THAT THE WORLD IS GRATEFUL AND RESPECTFUL.

THE SAME IS TRUE OF HIS PARTNER, EDUARD SHEVARDNADZE. TOGETHER, NEW REALITIES HAVE BEEN CREATED BY THE "NEW THINKING" IN SOVIET FOREIGN AND DEFENSE POLICY. BUT THESE POLICIES WERE THEMSELVES THE PRODUCT OF A PARALLEL BUT POTENTIALLY FAR MORE IMPORTANT CHANGE, THE REFORMS THEY AND OTHER REFORMERS BEGAN THAT TRANSFORMED THE SOVIET UNION ITSELF.

WHATEVER THE ORIGINAL INTENTIONS OF PERESTROIKA AND GLASNOST, BY EARLY AUGUST OF THIS YEAR, THE ALL POWERFUL STALINIST STATE WAS WELL ON ITS WAY TO DISSOLUTION. A NEW CIVIL SOCIETY WAS BREAKING OUT ACROSS THE SOVIET UNION. DEMOCRACY WAS REPLACING COMMUNISM. POWER WAS MOVING FROM THE CENTER TO THE REPUBLICS, AND THE OLD CENTRALLY-PLANNED ECONOMY WAS IN THE THROES OF COLLAPSE.

THEN, A SMALL GROUP OF WILLFUL MEN, THE EMBODIMENT OF THE STALINIST PAST AND ITS INSTITUTIONS, SOUGHT TO REVERSE THIS REVOLUTION BY ARRESTING PRESIDENT GORBACHEV AND SUMMONING THE TANKS. BUT THE RUSSIAN PEOPLE AND THEIR COURAGEOUS LEADER, BORIS YELTSIN, SURMOUNTED THOSE TANKS WITH THE WILL OF THE PEOPLE. BY THEIR HEROIC TRIUMPH, THE SOVIET INTERNAL REVOLUTION, IN THE SPACE OF JUST THREE DAYS, TELESCOPED HISTORY YEARS FORWARD.

AS ALEKSANDR YAKOVLEV SAID TO ME ON THE VERY DAY THAT THE COUP FAILED, "THE COUP PLOTTERS SOUGHT TO KILL THE REVOLUTION BUT THEY SUCCEEDED ONLY IN ACCELERATING IT."

PERESTROIKA, ORIGINALLY INITIATED FOR THE PURPOSE OF HUMANIZING AND REVITALIZING MARXISM-LENINISM, IRONICALLY ENDED UP PRODUCING IT, RESOUNDING DEFEAT INSTEAD. FOR THE FAILED COUP NOT ONLY SOUNDED THE DEATH KNELL OF THE COMMUNIST PARTY: THOSE THREE DAYS SHOOK THE SOVIET WORLD TO ITS FOUNDATIONS. AND IN THE THREE MONTHS THAT FOLLOWED, THE FOUNDATION ITSELF HAS BEEN UPROOTED. IN ITS WAKE, THE MAP AND POLITICS OF EURASIA ARE BEING CHANGED BEYOND RECOGNITION AND WITH THEM THE ASSUMPTIONS THAT HAVE GUIDED AMERICAN POLICY SINCE WORLD WAR II.

THE DRAMATIC COLLAPSE OF COMMUNISM IN MOSCOW AND THE UNRAVELLING OF THE CENTRALIZED SOVIET STATE CONFRONT THE WEST WITH GREAT OPPORTUNITIES, YES, BUT ALSO WITH OMINOUS DANGERS. POPULARLY ELECTED LEADERS NOW RUN LARGE AND STRATEGICALLY IMPORTANT REPUBLICS, INCLUDING RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN. THEY LOOK TO AMERICA AND THE WEST FOR GUIDANCE AND HELP IN LAUNCHING GENUINE, FAR-REACHING POLITICAL AND ECONOMIC REFORM. IF THEY CAN SUCCEED, THE CENTURIES-OLD MENACE POSED TO THE WEST FIRST BY CZARIST AUTOCRACY AND THEN BY SOVIET TOTALITARIANISM WILL HAVE BEEN PERMANENTLY

ALTERED.

THE OPPORTUNITIES ARE HISTORIC. WE HAVE THE CHANCE TO ANCHOR RUSSIA, UKRAINE, AND OTHER REPUBLICS FIRMLY IN THE EUROATLANTIC COMMUNITY AND THE DEMOCRATIC COMMONWEALTH OF NATIONS. WE HAVE THE CHANCE TO BRING DEMOCRACY TO LANDS THAT HAVE LITTLE KNOWLEDGE OF IT: AN ACHIEVEMENT THAT CAN TRANSCEND CENTURIES OF HISTORY. WE HAVE THE CHANCE, INDEED, TO HELP HARNESS THE RICH HUMAN AND MATERIAL RESOURCES OF THOSE VAST LANDS TO THE CAUSE OF FREEDOM INSTEAD OF TOTALITARIANISM, THEREBY IMMEASURABLY ENHANCING THE SECURITY, THE PROSPERITY, AND FREEDOM OF AMERICA AND THE WORLD.

YET THE DANGERS ARE EQUAL IN SCALE TO THE OPPORTUNITIES. ECONOMICALLY, THE OLD SOVIET SYSTEM HAS COLLAPSED, MULTIPLYING EVERY DAY THE THREATS THESE REFORMERS FACE FROM SOCIAL DISLOCATION TO POLITICAL FRAGMENTATION TO ETHNIC VIOLENCE. RECONSTRUCTING ECONOMIES THAT HAVE BEEN DEVASTATED BY CENTRAL PLANNING IS EVEN MORE DIFFICULT THAN RECONSTRUCTION FROM THE DEVASTATION OF WAR. POLITICALLY, THE DANGERS OF PROTRACTED ANARCHY AND CHAOS ARE OBVIOUS. GREAT EMPIRES RARELY GO QUIETLY INTO EXTINCTION. NO ONE CAN DISMISS THE POSSIBILITY THAT DARKER POLITICAL FORCES LURK IN THE WINGS, REPRESENTING THE REMNANTS OF STALINISM OR THE BIRTH OF NATIONALIST EXTREMISM, OR EVEN FASCISM, READY TO EXPLOIT THE FRUSTRATIONS OF A PROUD BUT EXHAUSTED PEOPLE IN THEIR HOUR OF DESPAIR.

STRATEGICALLY, BOTH OF THESE ALTERNATIVES -- ANARCHY OR REACTION -- COULD BECOME THREATS TO THE WEST'S VITAL INTERESTS WHEN THEY SHAKE A LAND THAT IS STILL HOME TO NEARLY 30,000 NUCLEAR WEAPONS AND THE MOST POWERFUL ARSENAL OF CONVENTIONAL WEAPONRY EVER AMASSED IN EUROPE. TAKEN TOGETHER, THESE DANGERS SERVE, I THINK, AS A CALL TO ACTION FOR AMERICA AND THE WEST. THIS HISTORIC WATERSHED -- THE COLLAPSE OF COMMUNIST POWER IN BOLSHIEVISM'S BIRTHPLACE -- MARKS THE CHALLENGE THAT HISTORY HAS DEALT US TO SEE THE END OF THE SOVIET EMPIRE TURNED INTO A BEGINNING FOR DEMOCRACY AND ECONOMIC FREEDOM IN RUSSIA AND UKRAINE, IN KAZAKHSTAN AND BYELARUS, IN ARMENIA, KIRGHIZISTAN, AND ELSEWHERE ACROSS THE FORMER SOVIET EMPIRE.

HERE IS WHAT WE THINK THE WEST MUST DO. AS WE ORGANIZED AN ALLIANCE AGAINST STALINISM DURING THE COLD WAR, TODAY AMERICA CAN MOBILIZE A COALITION IN SUPPORT OF FREEDOM. TOGETHER WITH OUR NATO ALLIES, JAPAN, SOUTH KOREA, THE OTHER OECD STATES, OUR GULF COALITION PARTNERS AND INTERNATIONAL INSTITUTIONS, WE MUST PURSUE A DIPLOMACY OF COLLECTIVE ENGAGEMENT. TOGETHER WITH THE NEW DEMOCRATS IN THE FORMER SOVIET UNION, WE CAN HELP CREATE PATHWAYS OF HOPE SO THAT THE NEW RUSSIAN REVOLUTION CAN FULFILL THE PROMISE OF THE NEXT GENERATION.

WE ALONE CANNOT DETERMINE WHETHER THESE NEW DEMOCRATS WILL SUCCEED. THEIR SUCCESS, OF COURSE, LIES IN THEIR HANDS AND IN THE HARD CHOICES THAT THEY MAKE. BUT HISTORY WILL COUNT OUR EFFORTS A SUCCESS IF WE HELP THE DEMOCRATS HOLD OPEN OPPORTUNITIES TO DEVELOP

A BETTER FUTURE. THIS SHOULD BE A MAJOR GOAL OF THE WEST: TO HELP CREATE A CLIMATE IN WHICH PROGRESS IS POSSIBLE; INDEED, TO HELP PROMOTE A PROCESS WHERE EVEN LIMITED SUCCESSES BUILD HOPE AND THE AUTHORITY OF DEMOCRATS OVER TIME.

TO MULTIPLY THE VALUE OF OUR EFFORTS, THE INTERNATIONAL COALITION MUST DIVIDE ITS LABORS. THE WRECKAGE OF COMMUNISM IS TOO LARGE FOR ANY ONE NATION TO GO IT ALONE OR TO TRY AND DO EVERYTHING. WORKING IN CONCERT, WE MUST MAKE USE OF THE COMPARATIVE ADVANTAGES THAT EACH OF US HOLDS.

FOR EXAMPLE, THE UNITED STATES COULD PUT TO WORK THE SCIENTISTS AT LOS ALAMOS AND LIVERMORE, WHO DESIGNED THE WEAPONS OF THE COLD WAR, TO HELP THE SOVIETS DESTROY THEIR WEAPONS OF MASS DESTRUCTION NOW. AMERICA, INCLUDING STATE GOVERNMENTS AND PRIVATE BUSINESSES IN ALASKA, WASHINGTON, OREGON AND CALIFORNIA, ALONG WITH JAPAN AND SOUTH KOREA, COULD HELP DEVELOP THE RESOURCE-RICH SOVIET FAR EAST. THE NORDIC COUNTRIES COULD FOCUS ON THE BALTICS, AS WELL AS SAINT PETERSBURG. AND THE IMF AND WORLD BANK COULD EXPAND DRAMATICALLY THEIR ENGAGEMENT WITH REFORM-MINDED REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITY TO SUPPORT COMPREHENSIVE ECONOMIC REFORM.

TO CRYSTALLIZE THIS COALITION, THE PRESIDENT PROPOSES THAT WE BEGIN BY HOLDING A COORDINATING CONFERENCE TO BETTER DIVIDE OUR LABOR AND RESPONSIBILITIES, TO HELP MEET IMMEDIATE AND DRASTICALLY INCREASING SOVIET HUMANITARIAN NEEDS. THE UNITED STATES WILL INVITE THE ADVANCED INDUSTRIAL DEMOCRACIES, THE CENTRAL AND EASTERN EUROPEAN STATES, THE MEMBERS OF THE GULF WAR COALITION, AND THE INTERNATIONAL FINANCIAL INSTITUTIONS TO JOIN US IN WASHINGTON IN EARLY JANUARY TO DISCUSS HOW BEST TO MEET ONGOING HUMANITARIAN NEEDS OVER THE COURSE OF THE NEXT YEAR. THIS CONFERENCE SHOULD WORK TOWARD HELPING THE SOVIET PEOPLES HELP THEMSELVES TO GET THROUGH THE WINTER AND TO ENSURE THAT TOGETHER WE TAKE THE RIGHT STEPS THIS WINTER, SPRING, AND SUMMER, TO ENSURE A BETTER SITUATION NEXT WINTER.

OUR WORK SHOULD FOCUS ON CRITICAL SHORT-TERM NEEDS -- FOOD, MEDICINE, FUEL, SHELTER. IN THE MEANTIME, THE UNITED STATES WILL CONTINUE ITS AMBITIOUS FOOD AND MEDICAL ASSISTANCE PROGRAM THAT THE PRESIDENT ANNOUNCED A YEAR AGO TODAY. BUT OUR COLLECTIVE ENGAGEMENT MUST EXTEND BEYOND IMMEDIATE HUMANITARIAN NEEDS AND IT SHOULD BE ORGANIZED AROUND THREE TASKS. FIRST AND FOREMOST, WE MUST HELP THE SOVIETS DESTROY AND CONTROL THE MILITARY REMNANTS OF THE COLD WAR. SECOND, WE MUST HELP OUR FORMER ADVERSARIES UNDERSTAND THE WAYS OF DEMOCRACY, TO BUILD POLITICAL LEGITIMACY OUT OF THE WRECKAGE OF TOTALITARIANISM. AND, THIRD, WE MUST HELP FREE MARKET FORCES STIMULATE ECONOMIC STABILIZATION AND RECOVERY IN THE LANDS OF THE FORMER SOVIET UNION.

OBVIOUSLY, ONE OF THE MOST VEXING QUESTIONS WE FACE IS WHO IS THE AUTHORITY OR AUTHORITIES WITH WHOM WE CAN DEAL? IN A REVOLUTION WHERE POLITICAL AUTHORITY HAS DIFFUSED AND FRACTURED, THE POSSIBLE

INTERLOCUTORS SEEM ALMOST ENDLESS. IN THE FACE OF SUCH UNCERTAINTY, THE WEST, WE THINK, SHOULD STICK TO FUNDAMENTALS AND SUPPORT THOSE WHO PUT INTO PRACTICE -- THOSE, WHEREVER THEY MAY BE FOUND, WHO PUT INTO PRACTICE -- OUR PRINCIPLES AND VALUES. THIS MEANS THAT WE WILL WORK WITH THOSE REPUBLICS AND WITH ANY COMMON ENTITY WHICH COMMIT TO RESPONSIBLE SECURITY POLICIES, DEMOCRATIC POLITICAL PRACTICES, AND FREE MARKET ECONOMICS.

FORTUNATELY, NEW LEADERS ARE EMERGING WHO ARE COMMITTED TO THESE PRINCIPLES. THE THREE TASKS I HAVE OUTLINED REPRESENT THOSE AREAS WHERE OUR PRINCIPLES MATTER THE MOST. THEY ALSO REPRESENT THE RESPONSIBILITIES THAT MEMBERS OF THE EURO-ATLANTIC COMMUNITY HAVE ALL ALREADY ASSUMED. BY ACCEPTING THESE RESPONSIBILITIES, NEW POLITICAL ENTITIES IN THE FORMER SOVIET UNION CAN JOIN IN THE DEMOCRATIC COMMONWEALTH OF NATIONS, CAN GAIN POLITICAL ACCEPTANCE AND CAN JUSTIFY OUR ECONOMIC SUPPORT.

CLEARLY, SOME: RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN, ARMENIA, KIRGHIZISTAN ALREADY ARE SHOWING THEIR INTENTION TO ACCEPT THE RESPONSIBILITIES OF THE DEMOCRATIC COMMUNITY OF NATIONS. THEY UNDERSTAND THAT THEIR SUCCESS DEPENDS, ABOVE ALL, ON THEIR COMMITMENT TO DEMOCRACY AND ECONOMIC LIBERTY. CLEARLY, OTHER GOVERNMENTS -- FOR EXAMPLE, GEORGIA -- ARE SHOWING ALREADY THAT COMMUNISM CAN BE REPLACED BY GOVERNMENTS THAT ARE AUTHORITARIAN; AND THOSE ARE EQUALLY UNDESERVING OF OUR ACCEPTANCE AND SUPPORT.

LET ME TURN NOW TO DISCUSS HOW THESE THREE TASKS CAN SERVE AS AN AGENDA FOR ACTION. THE COLD WAR LEFT TENS OF THOUSANDS OF WEAPONS LITTERING THE SOVIET UNION, IT CREATED A MASSIVE MILITARY INDUSTRIAL COMPLEX. WE MUST WORK WITH RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN, BYELORUS, THE OTHER REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITY TO HELP THEM PURSUE RESPONSIBLE SECURITY POLICIES. AND THAT MEANS FIRST AND FOREMOST DESTROYING AND CONTROLLING THE MOST DANGEROUS VESTIGES OF THE COLD WAR, WEAPONS OF MASS DESTRUCTION.

FIRST, WE DO NOT WANT TO SEE NEW NUCLEAR WEAPON STATES EMERGE AS A RESULT OF THE TRANSFORMATION OF THE SOVIET UNION. OF COURSE, WE WANT TO SEE THE START TREATY RATIFIED AND IMPLEMENTED. BUT WE ALSO WANT TO SEE SOVIET NUCLEAR WEAPONS REMAIN UNDER SAFE, RESPONSIBLE AND RELIABLE CONTROL WITH A SINGLE UNIFIED AUTHORITY. THE PRECISE NATURE OF THAT AUTHORITY IS FOR RUSSIA, UKRAINE, KAZAKHSTAN, BYELORUS AND AGAIN ANY COMMON ENTITY TO DETERMINE.

A SINGLE AUTHORITY COULD, OF COURSE, BE BASED ON COLLECTIVE DECISION-MAKING ON THE USE OF NUCLEAR WEAPONS. WE ARE, HOWEVER, OPPOSED TO THE PROLIFERATION OF ANY ADDITIONAL INDEPENDENT COMMAND AUTHORITY OR CONTROL OVER NUCLEAR WEAPONS.

FOR THOSE REPUBLICS WHO SEEK COMPLETE INDEPENDENCE, WE EXPECT THEM TO ADHERE TO THE NON-PROLIFERATION TREATY AS NON-NUCLEAR WEAPON STATES, EXPECT THEM TO AGREE TO FULL SCOPE IAEA SAFEGUARDS AND WE EXPECT THEM TO IMPLEMENT EFFECTIVE EXPORT CONTROLS ON NUCLEAR

MATERIALS AND RELATED TECHNOLOGY.

AS LONG AS ANY JUST INDEPENDENT STATES RETAIN NUCLEAR WEAPONS ON THEIR TERRITORY, THOSE STATES SHOULD TAKE PART IN UNIFIED COMMAND ARRANGEMENTS THAT EXCLUDE THE POSSIBILITY OF INDEPENDENT CONTROL. IN THIS CONNECTION WE STRONGLY WELCOME UKRAINE'S DETERMINATION TO BECOME NUCLEAR FREE BY ELIMINATING ALL NUCLEAR WEAPONS FROM ITS SOIL, AND ITS COMMITMENT, PENDING THAT ELIMINATION, TO REMAIN PART OF A SINGLE, UNIFIED COMMAND AUTHORITY.

AT THE DIRECTION OF PRESIDENT BUSH, WE HAVE BEGUN EXCHANGES BETWEEN OUR EXPERTS ON NUCLEAR WEAPONS SAFETY, SECURITY AND DISMANTLEMENT, AND THEIR SOVIET COUNTERPARTS. THIS PROCESS HAS BEGUN AND WE WILL ACCELERATE IT DURING THE COURSE OF THE COMING WEEKS. THIS IS JUST ONE ELEMENT OF A LARGER EFFORT TO HELP ENHANCE THE SAFETY AND SECURITY OF SOVIET NUCLEAR WEAPONS, AND RAPIDLY ELIMINATE LARGE NUMBERS OF THEM IN A SAFE AND ENVIRONMENTALLY SOUND MANNER.

I AM PLEASED TO ANNOUNCE THAT THE ADMINISTRATION IS PREPARED TO DRAW UPON THE DOLLAR 400 MILLION APPROPRIATED BY CONGRESS TO ASSIST IN THE DESTRUCTION OF SOVIET WEAPONS OF MASS DESTRUCTION. IF, DURING THE COLD WAR WE SPENT TRILLIONS OF DOLLARS ON MISSILES AND BOMBERS TO DESTROY SOVIET NUCLEAR WEAPONS IN TIME OF WAR, SURELY NOW WE CAN SPEND JUST MILLIONS OF DOLLARS TO ACTUALLY DESTROY AND HELP CONTROL THOSE SAME NUCLEAR WEAPONS IN TIME OF PEACE. NOTHING COULD BE MORE IN THE NATIONAL SECURITY INTEREST OF THE UNITED STATES.

LADIES AND GENTLEMEN, THAT'S NEITHER CHARITY NOR AID, THAT'S AN INVESTMENT IN A SECURE FUTURE FOR EVERY AMERICAN. SURELY THE AMERICAN PEOPLE WILL BE WILLING TO SPEND SOME OF OUR DEFENSE BUDGET AT A COST OF LESS THAN DOLLAR 2 PER PERSON, IN ORDER TO BEGIN DESTROYING NUCLEAR WEAPONS THAT CONTINUE TO BE AIMED AT US.

SECOND, WE WANT TO SEE THAT PROLIFERATION OF WEAPONS OF MASS DESTRUCTION AND DESTABILIZING CONVENTIONAL WEAPONRY DOES NOT SPREAD BEYOND THE BORDERS OF THE FORMER SOVIET UNION. WHILE THE NIGHTMARE OF ORWELL'S 1984 IS PAST, THE TERROR OF 1994 IS THAT A SADDAM HUSSEIN OR A MUHAMMAD QADHAFI WILL USE THE BLACK MARKET TO BUY WEAPONS FROM ROGUE MILITARY UNITS, OR TO BUY BLUEPRINTS FROM UNEMPLOYED ENGINEERS.

WE WANT TO ENSURE THAT THE CREATIVE TALENTS OF SOVIET SCIENTISTS AND ENGINEERS ARE NOT DIVERTED TO DANGEROUS MILITARY PROGRAMS ELSEWHERE IN THE WORLD. AND WE EXPECT REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITY TO ESTABLISH STRICT EXPORT CONTROL POLICIES AND TO PUT IN PLACE STRICT INTERNAL MECHANISMS CAPABLE OF IMPLEMENTING THOSE POLICIES EFFECTIVELY.

THE ADMINISTRATION WILL SEND A TEAM OF EXPERTS TO BRIEF REPUBLIC LEADERS ON WHAT THE INTERNATIONAL COMMUNITY EXPECTS IN THIS AREA. WE WILL WORK WITH THE OTHER MEMBERS OF THE NUCLEAR SUPPLIERS

GROUP, THE AUSTRALIA GROUP, THE MISSILE TECHNOLOGY CONTROL REGIME TO ORGANIZE SEMINARS AND TO PROVIDE TECHNICAL EXPERTISE TO THE REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITY.

WE SHOULD PROMOTE PROGRAMS IN WHICH SOVIET SCIENTISTS AND ENGINEERS, POSSIBLY WORKING WITH WESTERN COUNTERPARTS, CAN TURN THEIR TALENTS TO PRESSING GLOBAL PROBLEMS, RATHER THAN THE CREATION OF NEW THREATS.

THIRD, INTERNAL ARMS RACES BETWEEN FORMER SOVIET REPUBLICS REPRESENT A POTENTIALLY GRAVE DANGER TO EUROPEAN SECURITY. ALREADY WE ARE SEEING SIGNS THAT SOME REPUBLICAN GOVERNMENTS, NOTABLY AZERBAIJAN, ARE ARMING THEMSELVES FOR WAR AGAINST OTHER REPUBLICS. THOSE WHO PURSUE THESE MISGUIDED AND ANACHRONISTIC POLICY SHOULD KNOW THAT THEY WILL RECEIVE NEITHER ACCEPTANCE NOR SUPPORT FROM THE WEST.

IN THIS REGARD, WE ARE ENCOURAGED BY EFFORTS OF UKRAINE AND RUSSIA TO ESTABLISH A PRODUCTIVE AND NON-THREATENING RELATIONSHIP. WE EXPECT TO SEE THE CFE TREATY IMPLEMENTED BY RELEVANT AUTHORITIES, AND WE WILL PROPOSE TO BROADEN THE CFE 1-A NEGOTIATIONS SO THAT RELEVANT REPUBLICS WILL FALL UNDER THE MANPOWER PROVISIONS.

NEXT WEEK IN BRUSSELS, I WILL BE DISCUSSING WITH OUR NATO ALLIES HOW WE MIGHT REACH OUT TO THOSE REPUBLICS AND ANY COMMON ENTITY WHICH PURSUE RESPONSIBLE SECURITY POLICIES, DEMOCRATIC POLITICAL PRACTICES, AND FREE MARKET ECONOMICS. BY REACHING OUT THROUGH NATO, WE CAN REASSURE REPUBLICS POLITICALLY, AND DAMPEN THEIR DESIRES TO ENGAGE IN DESTABLIZING ARMS COMPETITIONS WITH ONE ANOTHER.

FOURTH, WE WANT TO SEE THE DEMILITARIZATION OF THE SOVIET ECONOMY AND THE TRANSITION TO DEMOCRATIC, CIVIL-MILITARY RELATIONS, FREE MARKETS, AND A BALANCE BETWEEN SOCIAL NEEDS AND REASONABLE AND RESPONSIBLE SECURITY. OBVIOUSLY, NO ONE EXPECTS TOTAL DISARMAMENT, BUT THE FACT IS THAT THE STALINIST STATE WAS A MILITARY INDUSTRIAL COMPLEX, WHICH ROBBED THE PEOPLE TO BENEFIT ITSELF. THAT COMPLEX WILL CONTINUE TO STRANGLE DEMOCRACY AND ANY HOPE FOR ECONOMIC RECOVERY FOR AS LONG AS IT COMMANDS THE BULK OF SOVIET RESOURCES.

NEXT THURSDAY, IN MEETINGS WITH NATO FOREIGN MINISTERS, WE WILL

סוף חלק א'

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן,
@ (מצב), ממד, בנצור, פרנ, מצפא, גוברין,
מזאר, רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

א.א.א
א.א.א

א.א.א, חוזם: 14165
אל: רהמש/1047
מ-: ניו יורק, נר: 281, תא: 111291, זח: 1713, דח: מ, סג: שמ,
ככב
24336
שמור/מידי
351.01

אל: סמנכ'ל צפ'א, סמנכ'ל הסברה, מנהל הסברה, מנהל מצפ'א
דע: לשכת שה'ח, המנכ'ל, השגריר-פלג וושינגטון
זת: הקונכ'ל, ניו יורק
הנדון: NO NEWS - GOOD NEWS ? דעת הקהל והמז'ת

לשיחות השלום בושינגטון הד צנוע מאד בתקשורת. הסיבה העיקרית - נושאי הפנים מתשלטים יותר ויותר על סדר היום התקשורתי, מעומק המשבר הכלכלי ועד לריתוק מחוץ אל חוץ בחיי המין של קנדי הצעיר. אפילו התמוטטותה של בריה'מ לא מושכת סיקור דרמטי כפי שהיינו רגילים לו בעבר. יתכן ואנחנו כפתיחת עידן חדש של AMERICA FIRST גם בעולם החדשות. סיבה נוספת לסיקור הדל הוא יגע מסויים מהפולמוסים הפרוצדורליים בין הצדדים למו'מ, בסתירה לציפיות הדרמטיות בעקבות מדריד. השאלה העומדת בפנינו הינה כיצד משפיעה מציאות זו על דימויינו בדעת הקהל. שותחתי על כך עם מומחים לדעת קהל (סוקרים) פרשנים בכירים ומנהיגים בקהילה היהודית. התגובה הראשונית של ידידנו היא אנחת רווחה, מתוך חרדה מסורתית מביקורת תקשורתית. במחשבה שניה מומחים וידידים רואים את הסכנות הבאות:

- גם ללא כיסוי מסיבי, מסרים שונים נקלטים בדעת הקהל, ודווקא הרשמים השטחיים מוצאים קרקע פוריה יותר. כך שהעדרות ישראל ב-4.12 נתפסה יותר בקרב הציבור הרחב מאשר הרציונל שלנו על הצורך לאלץ את הערבים למו'מ ישיר (דווקא האליטה התקשורתית קיבלה הפעם נימוקנו).

- עייפות מהווכוחים הפרוצדורליים בין הצדדים השונים כמו'מ מוחקת במידת מה את האבחנה הקיימת כאן יסודית בין הערכה כלפינו מול היחס אל הערבים.

- המשבר הכלכלי בארה'ב יוצר מצב ציבורי מסוכן בו גוברים קולות הבדלנות. גרוע מכך, אויבנו כאן עלולים להציב את ישראל, הסיוע לישראל, הערביות כעומדים בסתירה עם האינטרסים הכלכליים של ארה'ב ואף של האזרח האמריקאי.

- טום פרידמן כתב פרשנות בניו יורק טיימס יום א', כי העלמות המזרח התיכון מהעמודים הראשונים תיפגע בשני הצדדים - בערבים, כי זה יוכיח להם שושינגטון לא חפנה להפעיל השפעתה על ישראל בכיוון הרצוי להם. לישראל, צפויה סכנה שדחיקתה לשולי החדשות, גם תדחוק אותה לשולי סדר העדיפויות של ארה'ב על כל המשחמע מכך גם מבחינת סיוע החוץ.

- במצב שדעת הקהל רדומה יותר בנושאי חוץ, גוברת עוד יותר השפעת האליטה של דעת הקהל שהיא מבחינתנו בד"כ ביקורתית יותר. אלה מחשבות מומחים לגבי מצב חדש אשר וודאי חל גם עבור הערבים. הפלסטינים כנראה זכו ביותר נקודות במדריד מאשר בושינגטון, השאלה היא אם האבחנה בין ההתייחסות לפלסטינים (ועשרוואי בראשם) לבין יתר הערבים נמשכת הערכת הרוב שאכן זה המצב, כל עוד יבטאו עמדות מתונות יחסית. אין זה אומר כי הניתוח הוא ממצא - לכן ניזום שוב בתקופה הקרובה סקר דעת קהל מעמיק. כמו כן אין זה אומר שמאמצי ההסברה (והמדיניות כמובן) פחות חשובים כיום. אך כרקע למאמצינו יש לערוך ניתוח מקיף של המציאות התקשורתית והציבורית החדשה בארה"ב והמשתמע מכך עבורנו - על כך בהמשך, גם לאחר שנמדוד את דעת הקהל בכלל והאליטה בפרט בתקופה הקרובה.

הקונכ'ל, ניו יורק
אורי סביר

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן,
@ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה

סססס

אנפ'ק

אאא, חוזם: 29599
אל: רהמש/1767
מ-: המשרד, תא: 271191, זח: 1643, דח: מ, סג: סו,
בבבב
סודי/מיידי

אל: וושינגטון, השגריר
דע: חנן אלון-מקש'ח משהב'ט

מאת: ל. הרצל, ס/מנהל מצפ'א

110.7
10531/

הנדון: שמירת יתרונה האיכותי של ישראל

להלן סקירת רקע שהוכנה לקראת הדיון בנושא

1. בחודשים האחרונים עת נערכו הדיונים לקראת כינוסה של ועידת מדריד ותחילת השיחות הבילטרליות השמיעו דוברים שונים מהנשיא ומטה דברים האמורים לחזק את ישראל בכל הקשור למחויבות ארה"ב לשמירת בטחונה ויתרונה האיכותי.

שיא עצמו אמר ב-12/11/91 בפגישה עם ראשי יהדות ארה"ב כי תמיכת ארה"ב בבטחון ישראל איתנה כסלע (ROCK SOLID) וכך גם נחישות ארה"ב לשמור על הפער האיכותי שלה במזה"ת.

מזכיר ההגנה צ'ייני אמר ב-28/10/91 בפני 'הארגון היהודי לבטחון לאומי' ארה"ב תמשיך לתמוך ביתרון הצבאי האיכותי של ישראל בשנים הבאות. דברים דומים נשמעו בשיחות ארה"ב-ישראל שדנו בסיוע הצבאי לישראל (אוקטובר 91) ואף הנוסח במכתב בטחונות שקבלה ישראל ב-18/10/91.

להלן הקטע הנדון ממכתב הבטחונות:

LET US ASSURE YOU THAT OUR COMMITMENT TO ISRAEL'S SECURITY
REMAINS UNSHAKEABLE. ANYONE WHO SEEKS TO DRIVE A WEDGE
BETWEEN US IN AN EFFORT TO COMPROMISE THAT COMMITMENT
FAILS TO UNDERSTAND THE DEEP BONDS THAT LINK OUR TWO
COUNTRIES AND THE ENDURING NATURE OF OUR COMMITMENT TO

ISRAELI'S SECURITY, INCLUDING OUR COMMITMENT TO MAINTAIN ISRAELI'S QUALITATIVE EDGE. WE WANT TO REITERATE OUR POSITION THAT ISRAEL IS ENTITLED TO SECURE AND DEFENSIBLE BORDERS, WHICH SHOULD DIRECTLY NEGOTIATED AND AGREED WITH ITS NEIGHBORS.

2. בשטח מתרחשים צעדים ממשיים ונאמרות אמירות הנותנים תחושה כי המשמעות האמריקאית הניתנת למחויבות הבטחונית וליתרונה האיכותי של ישראל שונה מזו הישראלית.

3) אחד הנושאים הבולטים בהם קיימת תפיסה שונה בין ארה"ב וישראל הינה: יירות נשק למדינות ערב. מדינות ערב הקונות נשק בארה"ב מקבלות את אותו "גיוד, מבחינה איכותית, שמקבלת ישראל והכמויות גדולות פי כמה. למעשה זהו בסיס לעסקות כלכליות אדירות שחשיבותן לארה"ב ברורה, אך מבחינתנו עיקר הבעיה נעוצה באובדן היתרון האיכותי. כאשר גם מדינות ערב מצוידות באותם הכלים שבשימוש צה"ל הופכת הכמות לאיכות.

עסקות הנשק שנערכו עם סעודיה בין יוני 90 ליולי 91 מגיעות לסך של 14.6 ב' דולר. בזמן המלחמה הועברו רכש לסעודיה בסך 2.2 ביליון דולר שלא בהליך חקיקתי, מיד לאחר פלישת עירק לכווית. כעת (נוב' 91) פורסם כי בדעת הממשל למכור 14 סוללות פטריוט בסך 3.3 ביליון דולר לסעודים.

שיטת הממשל ברורה וכפולה: מכירת נשק לסעודיה בעסקות מפוצלות עד כמה שניתן כך שאם תעוררנה התנגדות יהיה צורך לנהל כנגדן הרבה קרבות על סכומים יחסית קטנים שלא יקבלו תהודה תקשורתית הדומה לזו שתעורר עסקה גדולה (שיטת פריטה למנות קטנות NICKELS (ANDDIMES אופי הפריטים הנמכרים הינו כזה שנח להציגם כהגנתיים ומקשה על היציאה למאבק כנגדם ובמיוחד לאחר חמת המפרץ.

4. מאז מלחמת המפרץ חזר הממשל האמריקאי בהודמנויות שונות וטען כי פעילות ארה"ב במפרץ הגבירה את בטחון ישראל. מכאן ועד המסקנה כי ארה"ב היא זו שתפעל בדרכים ובזמנים שתמצא לנכון להגנת ישראל וכי לישראל יש על מי לסמוך, הדרך אינה רחוקה.

5. לטעון זה מצטרפת כמובן העובדה שע'פי התפיסה האמריקאית, חיילים אמריקאים הגנו על ישראל. משלוח טילי הפטריוט וצוותיהם לישראל סתרו, בחפיסה האמריקאית, הטעון הישראלי האומר שלא נדרוש כי צבא זר יבוא להגנתנו. לדעת האמריקאים היו הפטריוט יעילים ותרמו להגנתנו.

6. במכתב הערכויות האמריקאי (18/10/91) שניתן לישראל אומרת ארה"ב כי בהקשר של גבולות היא תהא נכונה להציע ערובה אמריקאית להסדרי בטחון לגבול עליו תסכמנה ישראל וסוריה בכפוף להלכים התחיקתיים. זה עלול להיות צעד בחפיסה האמריקאית העלולה לטעון שבידה להבטיח את בטחונה של ישראל וע'כ יכולה/צריכה ישראל להגיע לפשרות טריטוראליות ולהגדיל את רמת הסיכונים הבטחוניים לה היא נכונה.

7. מלחמת המפרץ גם חזקה בעיני ארה"ב את הטעון ששטחים בלבד אינם חורמים לבטחון. הנוסחא 'שטחים תמורת שלום' בוודאי התחזקה מתום המלחמה.

ב-6/3/91 אומר הנשיא בנאומו בפני ישיבה משותפת לשני הבתים 'למדנו בעידן המודרני, גאוגרפיה אינה יכולה לערוב לבטחון ובטחון אינו בא מכח צבאי לבדו'. בהמשך דבריו אומר הנשיא כי הסכם כולל צריך להתבסס על 242 ו-338 ועקרון שטחים תמורת שלום.

8. דרישותיה החוזרות ונשנות של ישראל, בעיקר מאז תום מלחמת המפרץ, לחזק ולהגדלה של התעשיות הבטחוניות הישראליות ככלי מרכזי להבטחת יתרונה האיכותי של ישראל, לא נענו בחיוב עד כה.

9. בסיכום ואופרטיבית: ברור מעל לכל ספק כי כאשר ארה"ב וישראל משתמשות במונחים כגון 'מחויבות לבטחון ישראל' ו'שימור היתרון האיכותי' שני הצדדים מתכוונים לדברים שונים לחלוטין. מוצע שימצא הפורום המתאים לדון נושאים אלה עם האמריקאים (אחרי ליבון וגיבוש עמדות ישראל) במגמה להגיע, נוסחאות מוסכמות שניתן יהיה ליישמן ולתרגמן הלכה למעשה בכל הקשור לאספקת נשק אמריקאי למדינות ערב.

ליאורה הרצל-ס/מנהל מצפ'א.

חפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן,
מצב, ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סולטן, @ (מקשח/משהבט)

סססס

איהב

מוזכירות הממשלה

ירושלים, י"ח בכסלו התשנ"ב
25 בנובמבר 1991

ס ו ד י
ד ח ו פ

אל : גב' ד. בייניש, פרקליטת המדינה
מר ד. עברי, מנכ"ל משרד הבטחון
מר ר. סייבל, היועץ המשפטי, משרד החוץ
מר ד. שפי, היועץ המשפטי למערכת הבטחון
מר י. חורב, ר' מלמ"ב, משרד הבטחון
מר י. למדן, מנהל מצפ"א, משרד החוץ

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: דותן - חקירות ארה"ב

א. נפגשו עמי בווינגטון, לבקשתם, אנשי משרד המשפטים האמריקני העוסקים בנדון (21.11). השתתפו מארק ריצ'רד, סגן עוזר התובע הכללי מאלוני (מקביל לריצ'רד), סד גרינברג, כיום הממונה על חקירות "כיבוס כספים" אך ממשיך בנושא דותן, ומנהל מח' ישראל במחמ"ד ויליאם ברו. מצדנו - ה"ה שילה ושטיין מן השגרירות.

ב. ריצ'רד פתח ואמר, כי ישנה אחדות דעים בין ארה"ב לישראל שמדובר בפרשיה שיש לחקור עד תום, והשאלה היא כיצד להשיג שיתוף פעולה. הם נכונים להביא בחשבון את רגישויות ישראל, אך הופתעו מן העמדה שהוצגה להם ע"י אנשינו ממערכת הבטחון, היועץ המשפטי למשה"ח ואחרים, שלפיה לא יוכלו בשום פנים להגיע לנוכחות מול דותן. ריצ'רד הדגיש כי בנוסף לחקירה הפלילית מצוי הנושא במשפט אזרחי בסינטינגטי, אוהיו, וכן נחקר ע"י ועדת דינגל בקונגרס (ששמעתי בנפרד כי היא עוסקת בכך אינטנסיבית). בהמשך השיחה התייחס ריצ'רד למשפט באוהיו, שבו לוחץ השופט הפדרלי על משרד המשפטים, כאל "פצצת זמן" מבחינתנו.

ג. בעקבות שיחה עם פרקליטת המדינה שאלתי מה הנושאים הספציפיים שמטרידים אותם, תוך ציון שאינני בקי אישית בפרטי הנושא; אמרתי כי אנו מעוניינים מאוד לסייע, אך לא נוכל לחצות את הקוים האדומים של ראיון עובדי מדינה על-ידיהם, דבר שגם הם לא היו מסכימים לו במקרה הפוך. ריצ'רד אמר שלדעתו במקרה כמו זה שבו מדובר היו מסכימים לכך, שכן אין המדובר בחריגה מסמכות, אלא בגנבה. ישנם בפרשת דותן אמריקנים שיש צורך להענישם, ולשם כך יש צורך בהרחבת החקירה מעבר להיקף של חקירות משטרת ישראל עד כה ובראיות קבילות, אולי ע"י DEPOSITIONS (אגב, לדבריהם החומר שנמסר ע"י המשטרה לאחרונה ושכלל

הודעות דותן במשטרה היה חומר שכבר ראו לפני כן). ה-DEPOSITIONS צריכות להיות כאלה שיאפשרו, מן הצד האחד, לתובעים האמריקאים ולפרקליט ההגנה להגיש שאלות לגורם ישראלי, חוקר או שופט, ולהיות נוכחים בעת חקירת דותן, ומן הצד האחר יאפשרו SCREENING לגורם הישראלי לגבי שאלות שיש בהן רגישות מבחינתנו. חזרו מספר פעמים על כך שהצגת ה-PROPOUNDING יכולה להיעשות על-ידי הגורם הישראלי. לא הסכימו לרעיון שהגורם הישראלי יקבל מהם שאלות וישאל את הנחקר תוך FOLLOW UP אך בלי נוכחותם, אלא ביקשו נוכחות בעת החקירה. חזרתי והסברתי מגבלותינו ואי שבירת העקרון.

ד. באשר לתוכן הנושאים, מסרו כי המדובר בשני היבטים: הראשון הוא שוחד. בעניין זה הם מעוניינים בפיתוח החקירה מעבר ל"ג'נרל אלקטריק", כיוון שלדתם יש ראיות שדותן עסק במעשי שוחד דומים עם חברות נוספות, גם אם לא באותו היקף כספי, ופעולותיו השפיעו ישירות על חוזים עם החברות הללו. אחת החברות שהזכירו לעניין זה קרויה NATIONAL AIRMOTIVE, שאולי קיבל ממנה דותן חצי מליון דולר(?). חברה שניה שהזכירו היא ARCO LYCOMING. לדבריהם פיתוח חקירת השוחד הוא באינטרס הדדי של שתי המדינות, כי לפי מיטב ידיעתם משטרת ישראל מעוניינת באינגבר, שהיה בא לארה"ב להקל על העברת הכסף, וחקירה שתאפשר למסמר את פרשת סטינגלר בהקשרים אלה תסייע לדעתם לחיפת נושא אינגבר.

ה. התחום השני הוא מרמה, הקשורה במיוחד בסטינגלר ופעילות דותן עמו. היא נחלקת לאלה:

(א) הגשת חשבונות-יתר ע"י G.E. בקשר לכספי FMS וכנראה כספי ממשלת ישראל; ניפוח חשבונות תוך הנחות במחירים מסויימים ותחליף למזומן.

(ב) חשבונות פיקטיביים.

(ג) מערכת של מרמה בהפעלת תכניות (פרויקטים) הממומנות מכספי FMS.

ז. חזרו על כך שבאירופה, למשל שוייץ, ישנה פרקטיקה מקובלת, שהם משתמשים בה רבות, של הצגת שאלות ואפשרות ל-SCREENING בנוכחותם. אמרו שיש הכרח להתקדם בחקירה, הן בהרחבתה באשר לקבילות. כאמור, אין להם קושי שישראל, על-ידי חוקר או שופט, תגיש את השאלות לדותן ותערוך SCREENING בכל מה שרגיש מבחינתה, אך בנוכחותם (וכן פרקליט ההגנה), ושישראל תהיה תמיד IN CONTROL.

ז. שאלו בין השאר האם נסכים בנוסף לחקירת אנשים בדרג יותר נמוך מדותן. אמרתי שאם המדובר בעובדי מדינה יש לנו עקרון ואיננו מוכנים לשברו. ציינתי בשיחה אגב אורחא, שאדם כמו דותן מסוגל אולי, מתוך תשכול ונקמה, להעליל עלילות. אמרו שהבינו שהעקרון שלנו הוא ששום ישראלי לא יחקר בנוכחותם, גם אם אינו עובד מדינה. אמרתי שאבדוק. הוסיפו שמכל מקום הם מבקשים שנסכים לפרוצדורה שנוכל לחיות אתה אך תאפשר לקדם את החקירה, ברוח האמור לעיל.

ח. בסיכומו של דבר חזרו על כך שהם נכונים לכלל מו"מ שיאפשר לגורם ישראלי לחקור בנוכחותם ובנוכחות ההגנה, תוך SCREENING לפי צרכינו, תוך אפשרות לחקירה נגדית. חזרתי לנוסחאות האחרות שהוצעו אך אמרו שלא יספיקו; אמרו כי דרוש "DUE PROCESS מינימלי".

ט. אמרתי שאם יבואו ארצה כפי שהציעו בשיחה הטלפונית בשבוע שקדם, יוכלו לשוחח על האמור עם גורמי המערכת שלנו. מכל-מקום, אמרתי כי בשווי נקיים התייעצות ואודיע למש"ק ריצ'רד לקראת סוף שבוע זה. עלי להוסיף, כי דעת כל הגורמים הרלבנטיים במערכת הישראלית בארה"ב היא שעדיף למצוא דרך לשיתוף פעולה סביר, השומר על האינטרסים הבטחוניים שלנו אך מאפשר התקדמות בחקירה הפלילית, מאשר להיות מוצגים בקונגרס, ע"י המחשל ובתקשורת (המרחחת בנושאי הרכש הבטחוני, בעיקר "וול סטריט ג'ורנל" שכללית הוא עתון אוהד) בצורה שלילית ביותר. הגם שאיני בקי בכל פרטי הנושאים הנדונים לגופם, הרי מבחינת מכלול יחסי ישראל-ארה"ב שותף אני לדעה זו. מכל מקום, אם יחליטו לשלוח את המשלחת עלינו להתכונן לקראתה כהלכה.

י. האמור לקראת דיון שביקשתי מפרקליטת המדינה לזמנו.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: שר המשפטים
הציר, וושינגטון

Embassy of the United States of America

Tel Aviv, Israel

November 22, 1991

Dear Yossi,

I am enclosing the text of a private message from Secretary Baker to Deputy Prime Minister and Foreign Minister Levy. You will note that the Secretary's message addresses many of the points raised by Minister Levy in his own letter of November 12.

Warm regards.

Sincerely yours,

William A. Brown
Ambassador

Mr. Yossi Hadass
Director General
Ministry of Foreign Affairs
State of Israel
Jerusalem

PRIVATE MESSAGE FROM SECRETARY BAKER TO
DEPUTY PRIME MINISTER AND FOREIGN MINISTER LEVY

I made clear publicly and privately in Madrid that I was prepared to see the parties themselves try to sort out the venue and timing of the next round of direct bilateral negotiations.

Since then, I conveyed to the Arab parties several of your ideas on how to resolve this issue. However, the Israeli suggestions were not approved by any other party.

The breakthrough that you achieved in Madrid several weeks ago cannot be allowed to dissipate. It is in the interest of all parties to create momentum to prove that direct bilateral talks can begin to address the issues of most concern to you.

I understand the complexities involved in sorting out the procedural aspects of this issue. I do not minimize them, but neither do I believe they should become, in and of themselves, reasons to block further discussions between the parties on the substance of the negotiations.

In this message I want to address three issues: finding an acceptable venue for the next round of negotiations; determining the best date to hold the next round; and beginning to foreshadow the kinds of issues that each of you might decide to take up in order to make the negotiations most productive.

Venue and Timing

It is clear that Madrid will not be an acceptable venue for the next round. It is equally clear that there is no agreement yet to hold talks in the region.

I want to make clear the view of the United States that, over time, there is no reason to exclude holding negotiations in the region. Many successful talks have been held in the region in the past, and a regional venue would allow close proximity for the negotiators to consult with their political leadership. But I understand we will not resolve this issue now.

We have consulted on this matter with the Soviets and we agree that the most important issue now is to resume the direct bilateral negotiations as soon as possible.

Accordingly, I am pleased to invite each of you to come to Washington to start negotiations on Wednesday, December 4.

In order to begin preparations for these negotiations, I will need your affirmative response no later than Monday, November 25.

The United States will arrange the sites for the talks and other administrative issues; the talks will take place here in Washington.

Each delegation will be expected to assume all/all other costs associated with the negotiations, such as transportation, lodging, staff support and the like.

We will not be in a position to meet delegations on arrival, but with advance notification of arrival time, we will alert airport authorities to your planned arrival.

The delegations to these direct bilateral negotiations need not/not be the same as those that attended the Madrid Conference. In order to ensure, however, that the terms and conditions agreed upon for this process obtain, we need to know in advance the composition of each delegation. Our intention would be to notify the composition of each delegation to all other delegations in advance of negotiations.

In addition, we envisage no particular credentialing for the delegations. However, since the negotiations are likely to be held in U.S. Government buildings, access to those buildings will be available only for those declared as delegates. Other advisers and staff will not be permitted at the sites of the negotiation, but should plan to remain in whatever offices are set up by the delegations themselves.

Similarly, we plan to provide no press facilities, and any press activity by delegates will have to be arranged by the delegations themselves.

Substantive Negotiations

As all of us expected, the first round of talks in Madrid covered little substantive ground, and thus provided no real direction as to where the negotiations might now head.

It is not the intention of the U.S. or Soviet Union, as co-sponsors, to suggest to you what to do in the negotiations. However, we thought you might find it useful for us to share some preliminary thinking on which approaches to negotiations might help get them launched successfully.

Israel-Jordanian/Palestinian Talks

In the case of the negotiations between Israel and the Jordanian/Palestinian delegation, there are two distinct sets of issues that need to be discussed.

Jordan has notified us, and presumably Israel, that there are a number of border issues unrelated to U.N. Security Council Resolution 242 which need to be discussed. We see no reason why these issues should not be raised early in the negotiations so that experts can get to work to examine respective claims and historical background.

At the same time, Israel and Jordan could profitably discuss a number of other bilateral issues, such as the nature of peace, the resolution of maritime problems in the Gulf of Aqaba, joint management of waste water facilities, joint production of potash, tourism, civil aviation and the like, which could form the essential building blocks of a final settlement, once the elements of a final settlement begin to fall into place, or alternatively as interim arrangements or unilateral measures to serve mutual interests and improve the atmosphere and process of negotiations.

As we understand it, it is the expectation of both sides that in these negotiations between Israel and Jordan, Palestinians from the joint Jordanian/Palestinian delegation would also attend in order to maintain the integrity of the joint delegation in negotiations with Israel.

With regard to issues relating to the West Bank and Gaza, it is similarly our understanding that Palestinians would take the lead but would be accompanied by Jordanians as part of the joint Jordanian/Palestinian delegation.

In these negotiations there is already agreement that the first phase will focus on interim self-government arrangements.

Having experienced several years of negotiations on these issues in the late 1970's and early 1980's, it is our considered view that both Israel and Palestinians should avoid as much as possible a protracted debate on such principles as the "source of authority", "nature of the interim self-governing authority," and the like.

Rather, Israel and the Palestinians might agree that each would present in this or the next session a proposed model of interim self-governing authority.

Such models are likely to be quite different; they will vary widely in terms of the scope of authority and jurisdiction that they anticipate extending to Palestinians. Nonetheless, they will provide both sides with some potentially useful starting points to begin hammering out the powers and responsibilities that will be assumed by Palestinians during the transitional period, as well as the issues that need to be defined and negotiated during the period ahead.

Israel/Lebanon Talks

With regard to the negotiations between Israel and Lebanon, there are clear differences as to how to proceed.

In our view, it might be most productive for both sides to start engaging on the most practical issue that they both confront: namely, how to unlock the current stalemate in Jazmine.

By this, we do not mean in any way a departure from principles of an overall settlement to substitute a Jazmine settlement for a resolution of the underlying issues between the two countries. However, since the Jazmine issue involves the complex of political and security issues that will be required in order to deal effectively with the problems that extend throughout southern Lebanon and northern Israel, it can represent a useful first step and it can demonstrate to both parties that negotiations can produce practical solutions to problems on the ground.

Israel-Syria Talks

With regard to the negotiations between Israel and Syria, the five hours of talks held November 3 indicated that neither side will find it easy to proceed until key issues of principle are recognized by the other side. While not diminishing the significance of these principles to each party, strict adherence to them could lead to early stalemate in the negotiations.

One way to proceed, in our view, might be to probe the other side's position in certain hypothetical circumstances. For example, Syria might ask, hypothetically, what the Israeli position on withdrawal would be if Syria were prepared, as part of a comprehensive settlement, to sign a peace treaty with Israel, exchange Ambassadors, and work out mutually acceptable security arrangements. Alternatively, Syria might ask whether under such circumstances Israel would exclude withdrawal and a return to Syrian sovereignty over Golan.

Israel, for its part, might ask hypothetically what Syria's position on a peace treaty, full normalization and diplomatic relations would be if Israel were prepared to undertake withdrawal. Alternatively, Israel might ask whether under such circumstances Syria would exclude a treaty of peace, full normalization and diplomatic relations.

While this kind of dialogue does not adequately overcome differences of principle, it could permit the sides to begin exploring some of the issues raised during these presentations.

שגרירות ישראל / וושינגטון

מכתב-סודי

דף: 1

כתוב: 2

תאריך וזמן מעורר:
22/11/91

~~18/11~~ 11/11

השגריר

אל:

דצ:

רה"מ, ס"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר

כאת:

ר' יחידת קונגרס

1. הנחות יסוד:

- המשבר הכלכלי בארה"ב הולך ומעמיק (אבטלה גואה, מערכות רווחה קורסות, פשיעה מסלימה);
- המצב פוגע ישירות בבוחרים בעיצומה של מערכה הבחירות 11.92;
- יוקרה סיוע החוץ, אשר היתה נמוכה מאז ומתמיד, מיתדרדרת לשפל מדאיג;
- עוגת סיוע החוץ מהווה מטרה קורצת לנגיסות מכיוון צרכי ימים;
- סנוי סדר העדיפויות (ירידת פרופיל האי"ם הסובייטי, יוזמה נאן לאיזורים העוצמה הצבאית הסובייטית, והמשבר הכלכלי מבית) עלול לגרום לשנוי חוק ומבנה החקציב. החוק הנוכחי (מ-1990) ממדר את הקציבי הפנים, הגנה וחוץ ואוסר על העברה משאבים מן האחד למשנהו. המבנה הקים (עד 1993) מגן על שלמות הקציב סיוע החוץ;
- עוגת סיוע החוץ מהווה מטרה לצרכים גואים מכיוון בריה"מ, הבלטיות ומזא"ר, ועלולה לעבור שידוד מערכות אשר יעצב סדר עדיפויות שונה (כולל שינוי במשקלה היחסי של ישראל);
- בעוד שיוזמה הסנטור רובוט דול, לקיצוץ בן 5% בסיוע החוץ, לא זכתה לתמיכה משמעותית ב-1990, הרי שיוזמה דומה (ואולי אף חריפה ממנה) עלולה להנות מרמת תמיכה מסיבית בשני בתי הבחורים כבר ב-1992;
- התמיכה הצפויה ביוזמת הקיצוץ אינה מעידה על כרסום התמיכה בישראל. אפשר אף להניח כי ללא הייסוס הישראלי לא היתה "מרכבת הסיוע" נעה.

2. מסקנות (לאור הנחות היסוד הנ"ל):

- היקפו הניכחי של סיוע החוץ ל"ז אריך ימים;
- הנהח הישראלי, בעוגת סיוע החוץ, יצימצם באופן אבסולוטי ואולי אף באופן יחסי;
- השאלה היא: האם היוזמה שתוביל לשתי המסקנות הנ"ל תצא מבית אולפנא וושינגטון או ירושלים? האם השפעת היוזמה תוגבל לצימצום הגתח הישראלי, או האם תלווה בדיוידנדות ארוכות טווח אשר תשפרנה את מעמדה של ישראל בעיני הציבור וה"גבעה" (יחסית ואולי אף אבסולוטית)?

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך ושם העור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
<u>הפסד:</u>		כאת:

3. דרכי פעולה:

- על מתי ישראל לשקול ההצעה לידום - באמצעות הנשיא, הסנטורים מיטציל, ליהי, קסטן, אינו... שילוב של הנ"ל או פורום מכובד אחר - דיתור על 5% מן הסיוע האזרחי (כאות הזדהות עם האינטרס האמריקאי מבית, במיוחד, ומחוץ);
- יוזמה זאת עשויה להקדים יוזמות דומות, או חמורות ממנה, אשר תוצגנה במליאת הסנאט וביה"ב או ע"י הממשל;
- היוזמה עשויה לזכות את ישראל בנקודות רבות וארוכות ימים בגבעת הקפיטול ובני יב הציבור האמריקאי, אשר תקדמה "החיקוק הישראלי" אחרות (עבוי השתיים הבטחוני, העשית זכו);
- תקדמה את המערכה על הערבויות להלוואות והוספה נדבך יהודי וחיוני ניסף לאהדה הבסיס כלפי ישראל;
- התהודה החיונית של היוזמה עשויה להשפיע על המוים אשר יתנהל (בין הממשל לבין היגבעה) על גובה הקצוב (שאלה) הערבויות, אפשר אף להניח כי החיסכון הנובע מצמצום החיקצוב (כל אחוז שקול ל-100 מליון דולרים) יהיה גבוה מן הקיצוץ בסיוע.
- ישראל תקצור פירות אלו אך ורק אם חידום את הקיצוץ בסיוע, ובמיוחד אם ההייה המדינה הראשונה לבצע חתונה בלתי-שגרתית ובלתי-צפויה זאת;

4. לוח זמנים:

להערכת, מן הראוי לשקול ההצעה, ובמידה והיא מעשית יש לגבשה בחודש דצמבר, ולהוציאה לאור העולם לא יאוחר מחודש ינואר 1992.

יורם אטינגר

תפוצה:

איו"ק ✓

איו"ק

	שגרירות ישראל / וושינגטון	ק: 1
	מכתב-סודי	כתוב: 2
תאריך יוסף העזר: 22/11/91	השגריר	א: 3
	רה"מ, מ"מ רה"מ ושה"ח, שר האוצר	ד: 4
	ר' יחידת קונגרס	כ: 5

1. הנחות יסוד:

- המשבר הכלכלי בארה"ב הולך ומעמיק (אבטלה גואה, מערכות רווחה קורסות, פשיעה מסלימה);
- המצב פוגע ישירות בבוחרים בעיצומה של מערכת הבחירות 92; 91;
- דוקרה סיוע החוץ, אפיו מיתה במוכה מאד ותחמוד, מיתדרדות לשפל מואיל;
- עוגת סיוע החוץ הן גוה מטרה קורצה לנו זה מכיוון צרכי פניו;
- שנוי סדר העדיפויות, ירידה פרופיל האי"ם הסובייטי, יוזמה נאן לאיזורים העוצמה הצבא הסובייטי, והמאנו הכלכלי הבית) עלול לגרום לשנוי חוק ומנהח המערכת החוק הנוכחי (ח-1990) ממדו את המציבי הפנים, הגנה וחוק ואוסר על העברת משאבים מן האחד למשנהח המבנה הקים (עד 1991) מגו על שלמהח הקציב סיוע החוץ;
- עוגת סיוע החוץ מהווה מטרה לצרכים גואים מכיוון ברה"מ, הנלטינוי נחזאי, ועלולה לעבור שיזוד מערכות אשר יעצב סדר עדיפויות שונה (כולל שינוי במשקלה היחסי של ישראל);
- בעוד שיוזמה הסנטור רוברט דול, לקיצוץ בן 50 בסיוע החוץ, לא זכה לחמיכה משמעותיה ב-1990, הרי שיוזמה דומה (ואולי אף חריפה ממנה) עלולה להנזח חרחה תמיכה מסיבים בשני בחי הנבחרים כבר ב-1992;
- התמיכה הצפויה ביוזמה הקיצוץ אינה מעידה על כרסום התמיכה בישראל. אפשר אף להניח כי ללא היסוס הישראלי לא היחה "מרכבה הסיוע" נעה.

2. מסקנות (לאור הנחות היסוד הנ"ל):

- היקפו הנוכחי של סיוע החוץ לא יוריד ימים;
- הנהח הישראלי, בעוגת סיוע החוץ, יצימצם באופן אבסולוטי ואולי אף באופן יחסי;
- השאלה היא: האם היוזמה שתוביל לשחי המסקנות הנ"ל תצא מבית אולפנא וושינגטון או ירושלים? האם השפעה היוזמה תוגבל לצימצום הנהח הישראלי, או האם הלווה בדיוידנדוה ארוכות טווח אשר תספרנה את מעמדה של ישראל בעיני הציבור וה"גבעה" (יחסיה ואולי אף אבסולוטית 1)?

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן העור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסלד:		כאת:

3. דרכי פעולה:

- על ממי ישראל לשקול ההצעה ליזום - באמצעות הנשיא, הסנטורים מיטציל, ליהי, קסטן, אינו... שילוב של הנ"ל או פורום מכובד אחר - ויתור על 5% מן הסיוע האזרחי (כאוח הזדהות עם האינטרס האמריקאי מבית, במיוחד, ומחוץ);
- יוזמה זאת עשויה להקדים יוזמות דומות, או חמורות ממנה, אשר תוצגנה במליאת הסנאט וביה"ב או ע"י הממשל;
- היוזמה עשויה לזכות את ישראל בנקודות רבות וארוכות טווח בגבעת הקפיטול ובקרוב האי... האמריקאי, אשר תקדמה "תחיקות ישראליות" אחרות (עבוי השתי"פ הבטחוני, העשייתי וכו'), תקדמה את המערכה על הערבויות להלוואות ותוספנה נדבך ייחודי וחיובי נוסף לאהדה הבסיסית כלפי ישראל;
- התהודה החיובית של היוזמה עשויה להשפיע על המו"מ אשר יתנהל (בין הממשל לבין ה"גבעה") על גובה היקצוב (scoring) הערבויות. אפשר אף להניח כי החיסכון הנובע מצמצום ההיקצוב (כל אחוז שקול ל-100 מליון דולרים!) יהיה גבוה מן הקיצוץ בסיוע;
- ישראל תקצור פירות אלו אך ורק אם היזום את הקיצוץ בסיוע, ובמיוחד אם תהיה המדינה הראשונה לבצע מחווה בלתי-שגרתית ובלתי-צפויה זאת;

4. לוח זמנים:

להערכת, מן הראוי לשקול ההצעה, ובמידה והיא מעשית יש לגבשה בחודש דצמבר, ולהוציאה לאור העולם לא יאוחר מחודש ינואר 1992.

PEI
יורם אטינגר.

תפוצה:

אורי
✓

אאא, חוזם: 24539
אל: רהמש/1474
מ-: ניו יורק, נר: 546, תא: 221191, זח: 1614, דח: מ, סג: שמ,
ככב
24018
שמור/מידי
355.16

אל: מנהל מצפ"א

דע: וושינגטון, מנהל תפוצות

את: סגן הקונכ"ל, ניו יורק

הנדון: ערבויות - מפגש עם ועידת הנשיאים

להלן ממפגש ועידת הנשיאים בנושא הערבויות בו השתתפו מצידנו הקונכ"ל, פלג, נויבך והח'מ:

נציגת אייפאק סקרה בהרחבה את הבעיות הקשות בקונגרס (על שני בחירי) כאשר המרכיב הכלכלי הפנימי מהווה הגורם המשמעותי ביותר כיום. חוסר הפופולריות הגובר של נושא סיוע החוץ בכללותו מצא ביטוי בכשלון ה-FOREIGN AID AUTHORIZATION BILL לאחרונה. ישנה אפשרות סבירה שרמת ה-SCORING תהיה גבוהה יחסית, דבר המצב שאלה על עצם כדאיות הערבויות. להערכתה אף אם נצליח להשיג תמיכת הממשל במתן הערבויות, לא יהיה קל להשיג תמיכת הקונגרס. ללא תמיכת הממשל יתכן מאד שהמשימה תהיה בלתי-אפשרית.

נרגע, נושא הערבויות קשור לחוק סיוע החוץ (אם כי ניתן גם לנתק ביניהם) והדבר מסבך הסוגייה עד מאד. התפתח דיון ובעקבותיו סוכם שיש צורך לגבש אסטרטגיה, בעיקר בכלי התקשורת בשלב הראשון שחמקד במשק הישראלי (הפוטנציאל לצמיחה) ובהבטים ההומניטריים של יציאת יהודי בריה"מ, תיבדק האפשרות של העסקת חברה ליחסי ציבור שתופעל ותונחה על ידי נציגים מהארגונים היהודים, ובתיאום עימנו.

על ידי יצירת האוירה התקשורתית ניתן ליצור רקע מתאים יותר ורציונליזציה לפעולה הפוליטית שתידרש בכוא העת.

קרדין והונליין הצטרפו לדעה זו והדגישו שאע"פ שיש מקום לפעולה למען סיוע חוץ באופן כללי אין מקום להעמיד נושא זה בראש החץ של המאמץ ואין לקשור - מבחינת הטקטיקה לפעולה בין נושא זה לבין נושא הערבויות. במקביל לפעולה זו, קרדין והונליין סיכמו שהארגונים היהודיים יבקשו מאנשיהם ברחבי ארה"ב להמשיך להעלות נושא הערבויות עם מעצבי דעת הקהל ומקבלי החלטות במסגרת פגישותיהם השוטפות עימם לצד נושאים אחרים. בנוסף, יאותרו אישים בולטים מהציבוריות הל-יהודית (נוצרים, איגודים מקצועיים, מיעוטים וכד') ויושם עליהם דגש רב יותר מבעבר.

(הערה: קרדין הזכירה בפגישה חפיסה בממשל לגבי מחוייבות הארגוניות היהודית להימנע מפעולות לגיוס חברי קונגרס וסנטורים, ישנן גירסאות שונות בנושא זה והקונכ'ל ידווח על כך בנפרד).
ממפגש זה ומשיחות עם גורמים יהודיים לפניו ואחריו, מתקבל הרושם שהמנהיגות היהודית שרויה במבוכה מסויימת לגבי הפעילות הדרושה ממנה עתה. אין פירוש הדבר שקיים אצלה אי-רצון לפעול - נהפוך הוא, אלא השאלה 'כיצד' חוזרת על עצמה. הכל מבינים שכשלוש שני ינחית מכה רצינית לשדולה היהודית בארה"ב. הכוונה (והצורך) היא למצוא הדרך לפעולה יעילה ביותר, מבלי לסכן המאמץ על ידי התנגשות עם הממשל.

סופר

יפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן,
@ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, חפוצות, בן אבו

סססס

אאא, חוזם: 24667
 אל: רהמש/1492
 מ-: ווש, נד: 2119, חא: 221191, זח: 1930, דח: מ, סג: סו,
 כבכ
 סודי / מידי

אל: מצפ'א

דע: פר'נ,
 מקש'ח/משה'בט, רמש'נ- ניו יורק (בט העבירו נא)

מאת: השגרירות, וושינגטון

ארה'ב - מכירת נשק למזה'ת.

לשלכם 491 מ - 12.11

להלן סכום המידע לגבי כוונות המימשל בחודשים הקרובים בנושא מכירות נשק בעקבות שיחות שקיימתי לאחרונה עם גורמים במחמ'ד (לש' תת-המזכיר לשתי'פ בטחוני והאגף הפוליטי-צבאי) וגורמים חוץ ממשליים המצויים בנככי הנושא.

1. בהמשך כווח ב'דיפנס ניוז' מ - 21.10, בדבר השעיית מכירות נשק למזה'ת, אנשי שיחי במימשל אישרו כי בשבועות שקדמו לוועידת מדריד הישעה המימשל מכירות נשק וההחלטות לגבי מכירות נשק עתידיות.

הסיבה להחלטה היתה נעוצה בנחישות המימשל להסיר כל מכשול בעל פוטנציאל לפגוע בהכנות למפגש במדריד. בעקבות הכינוס במדריד, הוסרה ההשעייה. המדיניות כיום, ציין אחד מאנשי שיחי, היא של 'עסקים כרגיל'.

רוח לכך אפשר לראות בהחלטת המימשל להגיש פרה-נוטיפקציה למימשל על מכירת 14 מערכות פאטריוט לסעודיה.

2. אשר לכוונות המימשל לגבי מכירת מערכות נשק נוספות (מלבד פאטריוט) לסעודיה, אנשי שיחי במחמ'ד סיפרו כי הקבוצה שכחנה צרכי בטחון הסעודיים, סיימה עבודתה, והעבירה את הדו'ח המסכם להערות דרגי העבודה בשתי המדינות. הדו'ח אינו כולל המלצות בנוגע למכירות נשק.

סעודיה תצטרך, לפיכך, להחליט בעצמה לגבי מערכות הנשק שתמצה לרכוש.

אנשי מחמ'ד ציינו כי קודם להגשת בקשות, תצטרך סעודיה, (בהמשך לדו'ח לעיל) לארגן את צבאה כדי שתוכל לקלוט הציווד הדרוש. דברים ברוח זו הועברו לסעודים.

3. בתשובה לשאלה לגבי בקשה סעודית לרכישת F-15, טענו אנשי מחמ'ד כי בניגוד לפרסום 'הלא אחראי' של נציג מקדונלד דאגלס, שגריר סעודיה בנדר הבהיר שאין PENDING REQUEST לרכישת מטוסים.

4. גורמים ממשליים התייחסו לחשש של הממשל מהשלכות אפשריות של המאבק הצוי

א/כ/ג

עם תומכי ישראל במקרה של הגשת בקשה סועדית לרכישת F-15 על התהליך המדיני.

5. ההערכה היא, שבחודשים הקרובים (עד פברואר - מרץ 92) לא יגיש המימשל בקשות למכירת מערכות נשק גדולות. אנשי שיחי לא הוציאו מכלל אפשרות שבתקופה הקרובה יגיש המימשל בקשות למכירת פרטים קטנים.

6. אשר למגמות המימשל מעבר לחודשים הקרובים, ההנחה היא שהמימשל ימשיך באופן אינקרמנטלי בציוד סעודיה 'במערכות הגנתיות'. מעבר לכך העריכו אנשי שיחי במימשל ומחוצה לו כי תוצאה בלתי נמנעת של המודרניזציה והגדלת הסד' כ הסעודי (במסגרת הפקת לקחי מלחמת המפרץ) תחייב המימשל להגיש בקשות נוספות למכירת נשק.

שטיין.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, סולטן

סססס

א
כ
מ
ס

אאא, חוזם: 23306
אל: רהמש/1378
מ-: המשרד, חא: 211191, זח: 1826, דח: מ, סג: בל,
כבכ
בלמס/מידי

אל: וושינגטון-השגריר

דע: לשכת הנשיא, לשכת שה'ח, לשכת מנכ"ל

הנדון: חילופי שגריר ארה"ב בישראל

ירק פאריס התקשר לבנצור להודיעו כי:

מינוי השגריר ויליאם הארופ אושר אתמול (20 דנא) והוא צפוי להגיע לישראל
ב-20.1.92. ביל בראון מתעתד לעזוב ב-7.1.92.

לידיעתך.

לשכת סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, מצב, בנצור, מצפא, טקס

סססס

בלמ"ס / בהול-לבוקר

אל: מצפ"א

20.11.91

אוריח

דע: יועץ תקשורת שהב"ט-נווה, נספה מו"פ-כאן

מאח: עוזנות וושינגטון

1152 י"ח
198 - טב

1/4

פטריוט

1. בהמשך לשיחתי עם נווה ובתיאום עם נספה מו"פ- לבקשת המקומיים כאן, ועוד לפני פגישת רוח"מ עם נשיא RAYTHEON הוצאנו חתגובה חמצ"ב.

2. נספה מו"פ מבקש לחוסיף בטוף החודעה המשפט IS ACTIVE IN THE ONGOING PROCESS OF THE PATRIOT IMPROVEMENTS.

נזאת כי הדבר חשוב, לדבריו, מול גורמי - הצבא כאן.

אנא שיקולכם והתייחסותכם.

י.רו
רוח ירו

שנת 2001
הסברה
2

EMBASSY OF ISRAEL
314 INTERNATIONAL DR. N.W.
WASHINGTON, D.C. 20008

NOVEMBER 20, 1991

2/4
1152 198

PRESS RELEASE

In reaction to a recent article in the Defense News ("Patriot Debate Resumes," Nov. 18, 1991), Ruth Yaron, the Spokesperson of the Embassy of Israel said: "Secret reports of the Israeli Governments have not been remitted to the press, and therefore, we doubt the accuracy of the details included in the article. The Government of Israel has recently acquired additional Patriot missiles."

For further information, please contact Mrs. Ruth Yaron, Press Counselor at (202) 364-5536.

Defense News 11/18

3/4

1152 198

Patriot Debate Resumes

Israeli Study Revives Clash on Missile Performance

By BARBARA OPALL
Defense News Staff Writer

WASHINGTON — A secret Israeli study on the performance of the Patriot missile against Iraqi Scuds during the Persian Gulf war has renewed the debate on whether Israeli cities would have been better off without the U.S. air defense system.

According to Israeli sources briefed on the findings of the Ministry of Defense-sponsored panel, the Patriot missile failed to destroy even one Scud warhead during 38 missile attacks, despite numerous interceptions that caused extensive damage to Scud bodies.

The study concludes that the Patriot, which automatically fires two missiles against each target at 3.5-second intervals, frequently mistook disintegrating Scud missiles as multiple targets. The disintegrating Scud often appeared on the Patriot radar screen as separate targets and caused unnecessary Patriot firings that attacked relatively harmless Scud body parts while leaving the warhead intact, Israeli sources say.

Officials of Raytheon Co., maker of the Patriot, reject the Israeli reports and insist on figures they say have been endorsed by the U.S. and Israeli militaries. Those figures tout just under 90 percent success rate in Saudi Arabia and nearly 50 percent successful Scud intercepts in Israel.

Officials of the Lexington, Mass.-based company declined, however, to offer precise data because of classification considerations. "It's not zero. There were complete warhead intercepts in Israel," William Swanson, senior vice president & general manager of Raytheon's Bedford, Mass.-based Missile Systems Division.

Dave Harris, a spokesman for U.S. Army Missile Command in Huntsville, Ala., says the Army has no official response to the Israeli reports and doubts whether U.S. and Israeli officials will ever agree on how Patriot performed in the war. According to Harris, the Army may never be certain of Patriot intercept rates because the U.S. Army-operated batteries were not equipped with video recording data.

PATRIOT, Page 37

4/4

1152 198

Study Renews Debate Over Patriot

PATRIOT, From Page 3

A total of six Patriot batteries were brought to Israel during the war, two manned by Israeli soldiers and four operated by U.S. troops. Operational rules of engagement were determined by Israeli air defense commanders.

"I don't think that anybody will ever get to the bottom of it because of the lack of scientific data," Harris said. He added that the Army remains satisfied with the Patriot's performance, initial reports of which were provided by the Israeli military.

Detailed results of the study by the panel of Israeli military, industry and academic officials will be published in a monograph by Reuven Pedatzur, a research fellow at the Tel Aviv University-based Jaffee Center for Strategic Studies.

In a preliminary report published in an Oct. 24 issue of the Israeli daily *Ha'aretz*, Pedatzur said the Israeli team of missile scientists demonstrated "beyond a shadow of a doubt that the Patriot missiles failed totally in the mission of intercepting the Scuds."

Raytheon sources reject reports of the Israeli findings and note that supporters of the Arrow, a developmental theater defense system funded 72 percent by the United States and 28 percent by Israel, stand to gain from Patriot-directed criticism. Yet another community in

Israel likely to benefit from criticism of the Patriot's performance is Haifa-based Rafael Co., which signed an agreement with Raytheon giving it a portion of maintenance and possible upgrade work on the air defense system, U.S. sources say.

According to Israeli sources, the Patriot often failed to intercept the warhead at the preplanned 12-kilometer (7.4 miles) altitude or at the backup interception point of 4 kilometers (2.5 miles). A source added that the Patriot fuse was often found to be ineffective against tactical ballistic missiles whose closing speeds were more than 2,700 meters per second. According to the Israeli source, closing speeds in the Persian Gulf war were typically 3,800 meters per second.

Pat Coulter, Raytheon director of media relations, said misunderstandings could have resulted from differing interpretations of a Patriot intercept. According to Coulter, the Patriot can satisfy its mission by detonating the warhead for a catastrophic kill, preventing the warhead from exploding when it hits the ground, or by causing the missile to veer off course by altering its trajectory.

"All three types of kills occurred in the Persian Gulf war and specifically in Israel," Coulter said.

He added, "We may never be able to develop anything to accomplish a 100 percent kill on a

tactical ballistic missile... But we can't ascribe to defeatist attitudes that say 'we'll never be successful, so why bother?'"

Israeli officials are just beginning to brief their American counterparts on the result of the high-level study, with an eye toward improvements to the air defense system. Preliminary operational briefings were held last Thursday and Friday at the Army's Air Defense Artillery Center at Fort Bliss, Texas, while technical briefings about potential upgrades took place at the Army's Missile Command in Huntsville, Ala.

U.S. and Israeli authorities will continue to exchange their lessons from the Persian Gulf war at a conference starting today at Army Training and Doctrine Command, Fort Monroe, Va.

"The question to ask is would they have done better without Patriot. And if the answer is no, then by definition, the Patriot worked," Dov Zakheim, a former Pentagon official now serving as part-time consultant to Raytheon told *Defense News* last Thursday.

But Massachusetts Institute of Technology professor Theodore Postol, in testimony before the House Armed Services Committee last April, said the number of injuries from Scud attacks increased by almost 50 percent after Patriot batteries were installed in Israel.

Handwritten notes in Hebrew: "ענין 10?" (Question 10?), "א דסק" (A Disk), and a signature.

November 18, 1991

Congress
of the
United States

House of Representatives

H. MARTIN LANCASTER
NORTH CAROLINA
THIRD DISTRICT

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan Street
Kiryat Ben-Gurion
Jerusalem 91919, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

Let me commend you and your country on agreeing to participate in multilateral and bilateral talks in an effort to achieve at long last peace in your region.

As a firm supporter of Israel and of the role of foreign aid in the furtherance of democracy in the world, I feel I must write to you with regard to the continued insistence on the part of your country to build settlements in Judaea, Samaria, the Golan and Gaza.

Not only am I consistent supporter of aid to Israel, but this year I chaired the task force to secure votes for passage of the foreign aid authorization and appropriation bill. I did this despite overwhelming opposition among my constituency to foreign aid of any kind.

You and Minister Ariel Sharon are doing irreparable harm to your relationships with Members of Congress who have been consistent supporters of your country. I cannot and will not support housing guarantees as long as your settlement policies continue as they are. Surely there is adequate space in the uncontested territory of Israel to build the housing developments that you are presently constructing in the contested areas.

Handwritten Hebrew stamp: "המסלה 02-12-1991" (File 02-12-1991) and "ל 3777" (to 3777).

At Large Majority Whip
Committees:
Armed Services
Chairman, Morale, Welfare, and Recreation Panel
Small Business

Washington Office:
1417 Longworth House Office Building
Washington, D.C. 20515
(202) 225-3415

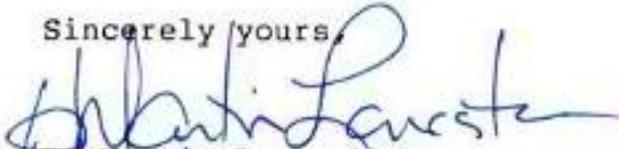
District Office:
Room 108 Federal Building
134 N. John Street
Goldboro, N.C. 27530
(919) 735-1844
(800) 443-6847

page 2

I know that you and other supporters of the housing guarantees point out that there is no connection between the two issues, that we should support the aid as a humanitarian gesture to Soviet Jewry, and that housing guarantee funds will not be spent in contested areas. However, money is fungible and money guaranteed by this country spent in Tel Aviv or Nazareth frees up your money to be spent in the Nablus or Hebron. I hope that you will reconsider this ill advised policy and change it immediately.

With kindest regards, I am

Sincerely yours,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "H. Martin Lancaster". The signature is fluid and cursive, with a large initial "H" and "L".

H. Martin Lancaster
Member of Congress

HML:gmm

Communication department

מחלקת הקשר

תאריך

1/2

פקסיומיליה Facsimile

Date: תאריך: 17.11.91

No. 1041 - מספר (ר):

To: א.א. גלילי 317 - סניף בניין (אנדרסן)

Att: יוסי רה"ט - סניף סניף

Sender: המלח: 2876 - 1036

Number of pages including cover: מספר העמודים כולל העטיון: 2

עמית שליח
שקלוט
עמית שליח

לשבת מנכ"ל

Our com. numbers: מספרי התקשורת שלנו:

Tel: -56	Telx:	Fax: פקסיומיליה:
02-303365	English: 25224	972-2 303367
02-528842	Hebrew: 25241	Area code: 91950

1041 / 2/2
282/c

-- DEPARTMENT UNDERSTANDS FROM YOUR REMARKS IN RESPONSE TO THE BRIEFING ON THE PAN AM 103 BOMBING THAT YOU AND OTHERS HARBOR SOME DOUBTS THAT SIRIA'S ALLEGED ROLE HAS BEEN FULLY INVESTIGATED.

-- THIS RECALIS DEPUTY FOREIGN MINISTER NETANTARU'S COMMENTS IN MADRID--AFTER WHICH WE ASKED FOR ALL RELEVANT GOI EVIDENCE IN THIS REGARD.

-- TO REPEAT, DO YOU HAVE EVIDENCE OF SIRIA'S INVOLVEMENT THAT YOU HAVE NOT SHARED WITH U.S. OR BRITISH OFFICIALS?

-- IF YOU DO YOU SHOULD, OF COURSE PROVIDE THAT EVIDENCE TO JUDICIAL AUTHORITIES.

-- US AND BRITISH JUDICIAL AUTHORITIES WERE CLEAR THAT THE INVESTIGATION IS OPEN AND CONTINUING.

-- IN THE ABSENCE OF SUCH EVIDENCE HOWEVER PUBLIC STATEMENTS CASTING SUSPICION ON SIRIA OR SYRIAN-BACKED GROUPS TEND ALSO TO CAST DOUBT ON THE INTEGRITY OF OUR CASE AGAINST LIBYA. WE ASSUME THIS IS NOT THE GOI INTENT. WE HOPE SUCH STATEMENTS WILL NOT BE REPEATED.

-- YOU WILL HAVE NOTED IN THE INFORMATION WE PROVIDED ON THE INVESTIGATION THAT THE POSSIBILITY THAT THE PFLP-GC WAS RESPONSIBLE FOR THE ATTACK ON PAN AM 103 WAS EXHAUSTIVELY INVESTIGATED.

אריה

אאא, חוזם: 17334
אל: רהמש/1044
מ-: המשרד, תא: 171191, זח: 1618, דח: מ, סג: שמ,
כבכ
107245
שמור/מידי
101.02

א ל: וושיגטון-ציר

ד ע: משרד רה'מ-ס/שר נתניהו
יועץ רה'מ לעניני טרור

הנדון: פן-אם
לשלך 1093 ולדיווחנו

אחמול (16.11) חזר הסגן בשגארה'ב לנושא ומסר בפאקס נקודות לשיחה
(המועברות בנפרד) שהן בחלקן תגובה להערות ס/מנכ'ל צפ'א ופר'ן בשיחתו עם
הרבסט.
פאריס הוסיף בע'פ (בשל סודיות הענין) כי:

WE HAVE NOT HOWEVER CHANGED OUR POLICY TOWARDS SYRIA AS A RESULT
OF THE PANAM 103 INCIDENT. THERE IS CURRENTLY NO CONSIDERATION
BEING GIVEN TO REMOVING SYRIA FROM THE USG'S LIST OF SATE SPONSORS
OF TERRORISM.

לידיעתכם

מנהל מצפ'א
17 בנובמבר 1991

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, מצב, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים,
ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן, @ (יועץרהמ/טרור)

סססס

א.י.א

אאא, חוזם: 16583
אל: רהמ/ש/1009
מ-: המשרד, תא: 161191, זח: 1145, דח: ב, סג: שמ,
בכב
שמור/בהול - לבקר

אל: וושינגטון - ציר
דע: לוס אנג'לס - הקונכל (לידיעת מנכל רה'מ)

הנדון: חנאן אשראווי

1. הבקר התקשר מרק פאריס, הסגן בשגארהב ומסר עלפי הנחיות מחמ'ד, כלהלן:
בהמשך לשיחות דריג'יאן עם הציר בושינגטון אתמול (15.11) אנו (כשגרירות) מבקשים שתחדעונו באורח מלא (KEEP US FULLY INFORMED) לגבי ההתפתחויות בנדון.
ברצוננו להדגיש את תקוות ארהב כי בשעה עדינה זו ונוכח הישגי מדריד יבחרו כל הצדדים בדרך המלך (THE HIGH ROAD) המובילה לשלום ויעשו להגברת התאוצה לקראת המשך המומ' ' ' עד כאן.
2. הוסיף שלאור דברי הנשיא בנושא (הערה: ששודרו במהדורות החדשות כאן) הוא בטוח שנציגי הממשל (לא פירט) ייצרו קשר ישיר עם פמליית רהמ' בלוס-אנג'לס.
3. אמרתי שאדווח. תזרתי על כך שהעמדה האמריקאית הובאה לידיעת השר כבר אתמול. בתשובה לבקשת פאריס לדיווח עוד היום על התפתחויות, אמרתי שספק רב אם תהיינה כאלה היום משום שהטיפול בידי התובע הכללי וממילא הענין SUB. JUDICE

לידיעתכם.

מנהל מצפא

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן,
מצב, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, סייבל, רביב

אויב ל

אאא, חודם: 16548

אל: רהמש/1006

מ-: וושינגטון, נר: 447, תא: 151191, זח: 1938, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל : מצפ"א

דע : קונכ"ל בוסטון

מאת : ר' יחידת קונגרס

הנדון : מפגש שגריר-סנטור ליידי

1. הסנטור פטריק ליידי (דמוק'-ורמונט; יו"ר תת וע' ההקצבות לסיוע חוץ; וע' החקלאות; נושא דגל הדחייה בסנאט יזם הצעה העלולה לקצץ כספי התנחלויות מסך הערביות):

- הנשיא התחייב בפניו שלא תהיה דחייה נוספת;

- שואף להתחיל במגעים עם הממשל (בצווחא עם קולגות ב"גבעה") בדצמבר, כדי להגיע לנוסחה מקובלת, אשר תמנע מאבק רעשני בפברואר-מרץ;

- המגעים יהיו פורמלים, גרידא, בדצמבר ויעברו להילוך מעשי רק בפברואר, לפי דבריו של אריק ניוסום, ראש צוות עוזרי תת-הועדה, אשר רצה להבהיר דברי ליידי עם תום המפגש. (את דברי ליידי ועוזרו יש לקבל על רקע העובדה שאין הוא מוביל, בשלב זה, את המהלך. י.א.);

לדברי ניוסום, אין סיכוי שחק סיוע החוץ (הקצבות) יאושר מבלי שתאושרנה הערביות להלוואות. הוא מצייין כי ליידי חרד לגורל החק, ולכן שואף להאיץ ולהחליק את פתרון מחלוקת הערביות;

- ליידי מעריך את נחישות רוח"מ להישאר באולמות ועידת מדריד נוכח ההתבטאויות החמורות של הערבים ובמיוחד סוריה;

- הסנטור לא מצפה שישראל תיתפרק מנישקה רק משום שסוריה, בה אין הוא בוטח, תחתום על הסכם;

- מדוע לא לעקוף את סוריה, אלא אם כן אי-שיתופה יקלקל את התהליך?!

- אינו צופה שיפור בעמדות סוריה;

- אינו צופה ויחור ישראלי על הגולן, אלא חמורת משהוא מדהים.

2. השגריר :

- אפשר יהיה למצוא פשרה בנושא הערביות אם פגישה מצד הממשל תהייה כלכלית, ואם אין כוונה להשתמש בערביות כשוט מעל ראשה של ישראל;
- בניגוד לירדן ולפלסטינים, אין סוריה מפגינה רצון לשלום;
- סוריה מעריכה שהסכם כולל יקיף גם את נסיגתה מלבנון, מה עוד שארה"ב אינה נכונה להחזיר את הגולן לסטטוס של 1967.
- סוריה ממשיכה להנות מסיוע סעודי נדיב מבלי שתחייב למחוות משמעותיות;
- הצד הערבי חסר עדיין את הלך הרוח, המחויבות לשלום וההעזה של סאדאת;
- על ארה"ב להבהיר למדינות ערב כי אל להן לסמוך על לחץ אמריקאי על ישראל, אלא להידבר ישירות עימה;
- שיפור הקשר סוריה-אש"פ משקף חששן מהשפעתו המכרסמת של תהליך השלום על מעמדן.

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן,
@ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב

אסס

ארה"ב

אאא, חוזם: 16541

אל: רהמש/987

מ-: וושינגטון, נר: 444, חא: 151191, זח: 1833, דח: ב, סג: שמ,

בכב

15/11/91

שמור/בהול לבוקר

אל : סמנכ"ל צפ"א, סמנכ"ל הסברה

מאת : הסברה, וושינגטון

דון : ערבויות - מסע הסברה

לשלכם 2102

1. מאחר ופגרת חג המולד-ראש השנה האזרחית מתחילה בסביבות ה-15/12/91 והחיים חוזרים למסלולם בסביבות ה-10/1/91, אנו מדברים, בשלב ראשון, על מסע הסברה אינטנסיבי בשבועיים הראשונים של דצמבר, בו וושינגטון וברחבי ארה"ב.

2. וושינגטון - צריך לקחת בחשבון שכל הנראה הקונגרס יהיה בפגרה, אך העוזרים יהיו בעיר. ממליצים לשגר לכאן כלכלן בכיר. עדיפותינו הן (לפי הסדר הבא) : ברונו, פרנקל, יעקב ליפשיץ (לשעבר מנכ"ל האוצר), עמנואל שרון (לשעבר מנכ"ל האוצר), עמוס רובין (יועץ כלכלי לרוה"מ), דוד ברודט (ראש אגף התקציבים), דוד שיינין, אבי בן-בסט (בנק ישראל), ליאורה מרידור (בנק ישראל), וויקטור מדינה (לשעבר מנכ"ל האוצר). כמו כן, מציעים להזמין לכאן לאותה תקופה עולה מברה"מ. ציבורי היעד : קונגרס, עתונות (הדוברת ייחירה שחשוב שיגיעו אנשי שם כלכליים), ממשל והקהיליה הכלכלית. משך השעות עשרה ימים עד שבועיים.

הקונסוליות :

מציעים לשגר לקונסוליות צמדי מסבירים. חלקם (לפי בקשת הקונסוליות) צמד עולים, רוסי ואתיופי. יש גם בקשות לכלכלנים (שיקגו), צמד של תעשיין וראש עיר (פילדלפיה) ושני תעשיינים (אטלנטה). ציבורי היעד - ראשית כל הקהילה היהודית הזקוקה לחיזוקים והתקשורת המקומית, וכמו כן מנהיגות פוליטית מקומית, האנשים המקורבים לנבחרים הלאומיים, נוצרים ומיעוטים. יש חשיבות לפעולה בו-זמנית בו וושינגטון וברחבי ארה"ב. יש לדאוג להדרכה מתאימה ליוצאים ולצייד אותם בחומר (כתוב ואם אפשר גם ויזואלי). חשוב שיגיעו במקובץ לו וושינגטון לפגישה עמנו לפני שיצאו למקומות השונים. חשוב שנקבל אישור סופי על הבאים בהקדם כדי שנוכל להערך בצורה מתאימה.

ביחס לינואר עוד נבריקם. להזכיר תכנית המגבית להביא בינואר-פברואר מרצים רבים מקרב עולי ברה"מ ואתיופיה ואנו נמצאים עמם בקשר. פעולת המגבית אינה צריכה למנוע הבאת צמדי עולים על-ידינו בדצמבר. ביחס לכלכלנים - מציעים שהקשר עמם ייעשה ע"י הציר הכלכלי באמצעות משרד האוצר.

פלג

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רכיב, הסברה,
אוצר

סססס

1/2/2

אאא, חוזם: 16435

אל: רהמש/996

מ-: וושינגטון, נר: 435, תא: 151191, זח: 1516, דח: מ, סג: שמ,

בכב

שמור/מיד

אל: מצפ"א

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: המערכה על הערבויות - מפגשי דר' דורי גולד ב"גבעה"

1. גורם מפתח אשר יקבע את גורל תחיקת הערבויות (ואת המסגרת התחיקתית, טכנית, פיננסית ומדינית של התחיקה) יהיה עקרון הזיקה/התניה המדינית.
2. בעוד הממשל נחוש בדעתו למסמר את הזיקה/התניה כדי להביא לשנוי מדיניות ישראל, הרי ש"הגבעה" מסתייגת - לפי שעה - מעקרון הזיקה/התניה המדינית. ה"גבעה" אף סבורה ששנוי מדיניות מהווה פועל יוצא של מו"מ בין ישראל ומדינות ערב ללא לחץ אמריקאי.
3. להערכתי, יש לראות כמשימה מדינית - הסברתית מרכזית את חיזוק הסתייגות ה"גבעה", כמו גם את השרשת מסרים בדבר חיוניותה של יו"ש לבטחון ישראל.
4. בקור דר' דורי גולד נועד לקדם המשימות הנ"ל, כחלק מן המערכה הנמשכת לאשור הערבויות להלוואות. התגובות החיוביות ביותר מצד ברי-שיחו ממחישות עד כמה חשוב להזעיק ל"גבעה" את דורי ומומחים אחרים (לפי הנושאים בסעיף 5) כחלק מן המערכה על הערבויות.

מסריו של דר' גולד:

- הזיקה/התניה המדינית מרוקנת מתוכנו את עקרון המו"מ הישיר, ולכן חותרת תחת אושיות תהליך השלום;
- עידן הטילים (הפרימיטיביים והמתוחכמים כאחד), ולקח מלחמת המפרץ מחזקים את ההנחה כי שטח/גיאוגרפיה (יו"ש) אכן מהווה גורם מרכזי במשוואת הבטחון של ישראל;
- כוחות השדה ויכולת קונבציונלית מהווים - לפי לקח מלחמת המפרץ ותקדימים אחרים - איום קריטי בעידן הבלתי-קונבציונלי, וממחישים את חיוניות השטח/גיאוגרפיה (יו"ש) לבטחון ישראל;
- תחלופות השטח/גאוגרפיה, כגון לויני מודיעין, אמצעי התראה, פירוד, ערבויות וכח אמריקאי, אינן עומדות במבחן הנסיבות הפוליטיות והצרכים האסטרטגיים. אין הם תחליף לשטח, אלא גיבוי לשטח, וחלקם מהווה מוקש זמן העלול לגרוע מסכויי השלום ולפגוע באינטרס ארה"ב וביחסי ארה"ב-ישראל;
- גורם האמון (של ישראל בארה"ב) מכבב במשוואת הבטחון של ישראל ומשפיע

על יכולתה להפגין גמישות בתהליך השלום. כירסום ברמת האמון עלול לפגוע בתהליך השלום;

- קים יחס ישר בין רמת הדמוקרטיה באזור לבין רמת היציבות, ויחס הפוך בין רמת הדמוקרטיה/יציבות לבין רמת צרכי הבטחון;

- קידום השיחות האזוריות (למשל בתחום פרוק הנשק וצמצום הצבאות) יסייע להרגעת הרוחות במישור הדו-צדדי, ויקל על זהוי צרכי הבטחון;

- קידום השיחות במישור הישראלי - ערבי יצמצם את האיום על ישראל וישפיע לטובה על המשור הישראלי - פלסטיני;

- אם הממשל טוען ששימוש סעודיה וכווית נובע מן האיום הקים מכוון עיראק, אי אפשר למחוק את עיראק מרשימת המדינות המאיימות אף על ישראל;

יש להימנע מגבוש דעות על סמך דוחי תקשורת.

6. מפגשי דר' גולד:

- יועצו לבטחון לאומי של הסנטור דן קואטס (רפוב' - אינדיאנה; ועדת הכוחות המזוינים), אריק תומס המשמש מכפלן בקבוצה של כ- 15 יועצי סנטורים שמרנים;

- עוזרו הבכיר של הסנטור ג'ו ביידן (דמוק'-דאלאויר; ס/יו"ר וע' החוץ), טד קופמן;

- יועצו לבטחון לאומי של הסנטור קיט בונד (רפוב'-מיסורי, וע' ההקצבות), ברנט פרנדל;

- יועצתו לבטחון לאומי של הסנטור תום דאשל (דמוק'-דר' דקוטה; נחשב למקורבו של מנהיג הרוב מיטצ'ל), לורה פטרו;

מנכ"ל JINSA, תום ניומן, המקיים קשר עם צבורי היעד ה"פנטגונים" בגבעת הקפיטול;

- דן קרצר (כיוזמת שמעון שטיין), אהרון מילר וכוב איינהורן (כיוזמת דורי גולד) במחמ"ד.

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב, הסברה

סססס

4000
2

אאאא, חודם: 15713
אל: רהמש/1005
מ-: ווש, נד: 2077, תא: 141191, זח: 2200, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי / מידי
אל: מצפ"א

דע: מקש"ח / משהב"ט,
רמש"ג - ניו יורק (בט העבירו נא)

מאת: השגרירות, וושינגטון

EARLY DISBURSEMENT של FMF ו - F-SF .

אחת. בפגישה שקיים השגריר (14/11) עם ס' מזכיר המדינה איגלברגר מסר
האחרון על הנחיה שהוריד לדרגי העבודה ששיקריה הם:

א. בתחום ה - FMF העברת 900 מליון פחות הסכום שהועבר לאחרונה.

ב. בתחום ה - ESF העברת 600 מליון דולר.

שתיים. יתרת הכסף תועבר ברגע שחוק סיוע החוץ FY 92 יעבור או לחילופין
העברת CR נוספת (מרץ '92).
השגריר הודה על החלטתו והביע באותה עת את צערו על כך שמלוא הסכום לא
יועבר כעת.

שלוש. איגלברגר ביקש שלא נפרש החלטתו כאילו מדובר בתרגיל שנועד
להפעיל עלינו לחץ פוליטי. מודע לכך שבשנים הקודמות העבירו את מלוא הסיוע
ותחייב עפ"י החוק.
החלטתו להעביר מחצית הסיוע נובעת מהמחלוקת של הממשל עם הקונגרס בנושא
סיוע החוץ. הביע חשש שיוזמת מיטצ'ל תעבור. החלטה להעביר לנו את מלוא
הסיוע עלולה במקרה אימוץ יוזמת מיטצ'ל להידון בקונגרס.
כדי למנוע זאת החליט לחלק העברת הסיוע לשניים. עד כאן דווח השגריר על
שיחתו.

שטיין.

@(מקשח/משהבט), ר/מרכז, ממד/בינל, @ (רם), אמן

סססס

יקותיאל פדרמן

תל-אביב, 13 בנובמבר 1991

לשכת ראש הממשלה
18-11-1991
נתקבל

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
לשכת ראש הממשלה
ת.ד. 182
ירושלים

אדוני ראש הממשלה, מר שמיר היקר,

לפני חדשים אחדים העברתי לך מאמר שכתבתי בנושא שיחות השלום.

אני מתכבד לשלוח לך המאמר בשנית בצירוף תגובת מחלקת המדינה של ארה"ב לרעיונות.

בכבוד רב,

י. פדרמן

פדרמן

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

Mr. Yekutiel X. Federmann
Dan Hotel, Tel Aviv
P. O. B. 3219
Tel Aviv, 61031
Israel

Dear Mr. Federmann:

I am responding to your letter of August 5 to President Bush and your letter of August 8 to Deputy Secretary Eagleburger, in which you enclosed interesting ideas about peace in the Middle East.

We sincerely appreciate your thoughts. Your vision of a region characterized by cooperation instead of confrontation is one all of us share. The application of the BENELUX model to the Middle East, which you raise as a useful possibility, has been mentioned several times by serious thinkers on this issue. Most assuredly, your point that this opportunity must be seized before it passes, is of the utmost importance.

Please be assured that the President and Secretary Baker remain committed to the continuation of their efforts towards achieving peace between Israel and its Arab neighbors.

Sincerely,

William R. Brew
Director
Office of Israel and
Arab-Israeli Affairs

FOR PEACE - THINK BIG, STEP WIDE

YEKUTIEL X. FEDERMANN

NOW THAT AT LAST WE ARE ABOUT TO GET TOGETHER WITH OUR ARAB NEIGHBOURS FOR THE MIDDLE EAST PEACE CONFERENCE, LET US BEWARE OF GETTING BOGGED DOWN IN A QUAGMIRE OF DETAILS. THERE ARE SO MANY SMALL PROBLEMS, SOME PETTY AND NOT A FEW OF THEM APPARENTLY QUITE DEGENERATE INTO ENDLESS BICKERING THAT CAN BUT PUSH PEACE AWAY RATHER THAN BRING IT NEARER.

WE MUST REACH FOR AN UMBRELLA OF PEACE UNDER WHOSE PROTECTION FROM THE STORM WE MUST GO FORWARD TOGETHER INTO A NEW AND BRIGHTER FUTURE.

WE MUST "THINK BIG" AS EUROPE DID AFTER THE SECOND WORLD WAR. LAND FOR PEACE IS NOT THE ULTIMATE ISSUE, PEACE FOR EVERY LAND IS.

THE RECENT MOSCOW SUMMIT AND THE UNPRECEDENTED INVITATION TO THE PEACE TALKS ISSUED FROM THERE JOINTLY BY PRESIDENT BUSH AND GORBACHEV, THE LEADERS OF THE U.S.A. AND THE U.S.S.R., THE TRADITIONAL COLD WAR FOES, ENVELOPES THE POTENTIAL NOT ONLY FOR A REAL CHANGE OF THE POLITICAL FUTURE OF THE MIDDLE EAST, BUT FOR THE WHOLE WORLD.

WHEN PRESIDENT BUSH SPEAKS OF A NEW WORLD ORDER HE MEANS IT. HE SHOWED HIS INTENTION WHEN HE SET OUT TO SOLVE ANOTHER LONG-FESTERING MID EAST PROBLEM, THAT OF THE LITTLE NEIGHBOURING ISLAND OF CYPRUS, CALLING ON GREECE AND TURKEY TO SIT DOWN AND WORK OUT A SOLUTION.

IT IS HIS SINCERE INTENT NOT ONLY TO SETTLE THE ARAB-ISRAELI CONFLICT BUT TO EFFECT A BASIC CHANGE IN THE WHOLE MIDDLE EAST, SO THAT THE LESSON OF SADDAM HUSSEIN'S AGGRESSION AGAINST HIS DEFENCELESS NEIGHBOUR KUWAIT, JUST A YEAR AGO, NOT BE WASTED. IN SHORT, TO WIN THE PEACE AS HE WON THE WAR, IN CONCERT WITH THE COALITION.

FOR THE FIRST TIME IN ITS HISTORY THE MEMBERS OF THE UNITED NATIONS UNITED, THE U.S.A. AND THE U.S.S.R. INCLUDED, TO FACE THE SWAGGERING TYRANT OF BAGHDAD. ARAB FORCES FROM EGYPT, SYRIA, THE GULF STATES AND SAUDI ARABIA MOBILISED TO FACE HUSSEIN'S ARMY. OVERNIGHT THE ARAB LEADERS' KISS WAS REPLACED BY A CROSSING OF SWORDS WHICH HAS LEFT HUSSEIN ISOLATED TO THIS DAY, WHEREAS ISRAEL IS PART OF THE GREAT U.N. ALLIANCE. THIS FALLING OUT OF THE ARABS IS NOW THE SALIENT FACT IN THE ARAB WORLD.

THE MIDDLE EAST PEACE CONFERENCE MUST BE THE BEGINNING OF THE NEW WORLD ORDER. THE OBJECTIVES MUST BE CAREFULLY PLANNED AS WAS THE REBUILDING OF WAR-TORN EUROPE HALF A CENTURY AGO. THE EMPHASIS MUST NOT BE ON ISRAEL ALONE. THE ARAB STATES MUST SURELY REALISE BY NOW THAT SADDAM HUSSEIN WAS AFTER THEIR OIL WEALTH AND WOULD NOT HAVE STOPPED SHORT OF TAKING IT FROM THEM, HAD HIS BRUTAL RAPE OF KUWAIT BEING ALLOWED TO STAND AS HITLER'S RAPE OF CZECHOSLOVAKIA WAS BY THE FREE WORLD IN 1938 WITH SUCH DISASTROUS CONSEQUENCES.

THIS MUST NEVER AGAIN BE ALLOWED TO HAPPEN. THE MIDDLE EAST NEEDS THE KIND OF NEW ORDER PRESIDENT BUSH HAS MOOTED. IT MUST BEGIN WITH ISRAEL, THE PALESTINIANS, AND ISRAEL'S NEIGHBOURS. AFTER HITLER'S DEFEAT EUROPE HAD TO BE REBUILT, THE LESSON IS THERE FOR US TO PONDER.

ISRAEL MIGHT COME OUT WITH A PLAN OF ITS OWN, BASED LOOSELY ON THE BENELUX ASSOCIATION THAT PRECEDED THE EUROPEAN COMMON MARKET. TOGETHER WITH JORDAN, THE PALESTINIANS, LEBANON, SYRIA AND EGYPT WE SHOULD AND CAN BECOME AN ECONOMIC-POLITICAL BLOCK MUCH BETTER FITTED TO SOLVE THE PROBLEMS THAT HAVE DIVIDED US FOR SO LONG, THAN IT IS IN THE POWER OF THE INDIVIDUAL LEADERS TO DO. A SIMILAR BLOCK, EMBRACING THE OIL AND WATER RESOURCES OF THE OTHER COUNTRIES OF THE AREA, SAUDIA, THE GULF STATES INCLUDING KUWAIT, TURKEY AND CYPRUS, WOULD COMPLIMENT OUR ASSOCIATION. TOGETHER THE TWO BLOCKS MIGHT JOIN IN A NATO LIKE DEFENCE PACT THAT WOULD SECURE THEM AGAINST THE AGGRESSION OF THE REGION'S BLOOD AND OIL THIRSTY DICTATORS AS WELL AS THE FUNDAMENTALISTS WHO ARE AS GREAT A THREAT TO ALL THE ARAB COUNTRIES. THIS WOULD BRING THE CONTROL OF NUCLEAR AND OTHER WEAPONS OF MASS DESTRUCTION WITHIN THE REALM OF VIABLE POSSIBILITY AND MAKE THE WHOLE WORLD A BETTER AND SAFER PLACE TO LIVE IN. THESE LARGER ISSUES CAN SERVE AS THE IMAGINATIVE UMBRELLA WHICH WILL SHELTER THE CONFERENCE FROM SQUABBLING OVER WHAT, IN COMPARISON, ARE MINOR ONES.

A FAR SIGHTED ISRAELI LEADERSHIP MUST CREATE A PILOT PLAN DESIGNED TO DEVELOP AND REALISE THE NEW VISTAS THAT HAVE OPENED IN THE MIDDLE EAST AS A RESULT OF THE GULF WAR. GIVEN SUFFICIENT VISION THE MIDDLE EAST

CAN BECOME A SECOND EUROPE OF THE KIND THAT WAS CREATED AS A RESULT OF THE SECOND WORLD WAR WHEN ALL REALISED THAT WAR MUST NEVER AGAIN DIVIDE AND DEVASTATE THE NATION STATES IN AN ORGY OF MUTUAL HATRED.

EGYPT AND ISRAEL, WHO HAVE ALREADY EMBARKED ON A ROAD TO PEACE OF THEIR OWN, ARE EMINENTLY FITTED AND ABLE TO GET TOGETHER TO DRAW A PEACE PLAN FOR THE AREA AS A WHOLE. THE UNIVERSITIES OF THE TWO COUNTRIES HAVE THE EXPERTS AND SPECIALISTS IT TAKES. THE UNIVERSITY OF TEL AVIV MIGHT TAKE THE INITIATIVE OF INVITING SCHOLARS FROM THE NEIGHBOURING COUNTRIES TO COME AND PUT THEIR HEADS TOGETHER IN THE LOFTY CAUSE OF PEACE.

SUCH PRACTICAL PEACE PLANNING WOULD OVERSHADOW PETTY QUIBBLING. WE MUST THINK BIG AND START THE LONG JOURNEY TO PEACE WITH A BIG STEP. THE LITTLE STEP THAT IS THE TRADITIONAL START TO A JOURNEY OF A THOUSAND LEAGUES CANNOT PROVIDE THE MOMENTUM TO PUT THE PEACE IDEA INTO ORBIT. IF WE REALLY WANT IT, IT NEED NOT REMAIN A DREAM. THE END OF THE COLD WAR, THE U.N. COALITION TO STOP SADDAM HUSSEIN, AND THE JOINT U.S.A. - U.S.S.R. SUMMONS TO PEACE TO ARABS AND ISRAELIS HAVE SHOWN THAT A NEW WORLD IS EMERGING IN WHICH NOTHING IS IMPOSSIBLE. THIS IS ONE OF THOSE RARE MOMENTS IN HISTORY WHEN MAN TAKES STOCK AND CONCLUDES THAT THE OLD WAYS CAN NO LONGER SUFFICE. LET US SEIZE THE MOMENT BEFORE IT PASSES. NO-ONE CAN TELL HOW LONG IT WILL LAST. TO MISS THE OPPORTUNITY OR LET IT DISSIPATE INTO DETAILS IS THE PITFALL WE MUST AVOID.

AUGUST 5TH, 1991

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

11/11

Communication department

מחלקת תקשורת

מייל אייך

פאסימיל
Facsimile

Date:	תאריך:
10.11.91	
No. _____	מספר - (ר): _____

To: 1023 - דובר / המזכיר : אל

1019
Att: שטין - וויסניץ - מדי - אגוד - ניו יורק : ער

Sender: מחלקת - סוכנות : מחלקת

מספר העמודים כולל העילון: 2

הנצין: ביטא 3379 - ארדה

מסמך

בהמשך תשלן אהיה לך
החלום ע"י זורק יוניברסיטה

Our com. numbers:

מספרו התקשורת שלנו:

20

Tel:

פקסימיל:

03 303765

English: 9779; 1111

072-7-303367

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON

September 8, 1991

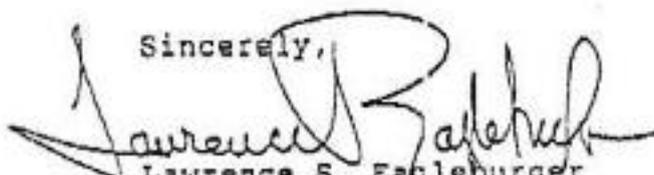
Dear Mr. Minister:

Sixteen years ago the U.N. General Assembly passed a resolution equating Zionism with racism (UNGA Resolution 3379). As you know, the United States voted against it at the time and has not subsequently deviated from its strong opposition to it. This administration, like its predecessors has publicly called for rescission of the resolution. Subsequent to the Secretary's conversation with your Prime Minister, the President, Secretary, and I are committed to achieving this goal during the upcoming 46th UN General Assembly. We are sending Assistant Secretary John Bolton to consult with you on how this best can be achieved.

A great deal has happened since the passage of UNGA 3379, and the world today is operating with a new spirit -- that of greater cooperation, democracy, concern for human rights, and individual and religious freedoms. This new era needs to be reflected in the United Nations. Many have urged us to ignore Resolution 3379, to treat it as a dead letter. For the UN to truly enter into the new era the resolution equating Zionism and racism must be repealed.

I am looking forward to hearing your views from Mr. Bolton upon his return.

Sincerely,

Lawrence S. Eagleburger
Acting Secretary

His Excellency
David Levy,
Minister of Foreign Affairs of Israel.

2/2
1023
1019

היי"מ
יב"מ
אניהא
11/91

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

12/11/91

בלמ"ס / רגיל

אל: מנהל תפוצ'ת.
דע: קונכ"לים

מאת: הסברה ורשי

1
17

1073

GA

מצ"ב תוכניות מעודכנת של ה- GA

תשומת לבכם להרצאות:

- רוה"מ - יום ה' בצהריים
- השגריר - יום ו' בבוקר
- סגן השר נתניאל - יום ו' אחה"צ
- אורי לוברני - בארוע המרכזי ביום ה', בערב שבו אמור מלכתחילה לדבר רוה"מ
- הפורום בנושא תיירות - יום ו' בבוקר
- קונכ"ל נ"י - יום ד' בבוקר.

13
פלג

17

הח"מ רשיונות תצפיה

Draft

1073

November 11, 1991

2
17**1991 GA PRELIMINARY PROGRAM**Monday, November 18

6:00 - 9:00 pm Recruitment Seminar: Careers in Jewish Federation (Pre-Registration Required)

Tuesday, November 19

10:00 - 1:00 pm UJA Campaign Cabinet Meeting

10:00 - 9:00 pm New Professionals Institute (Pre-Registration Required)

10:00 - 10:00 pm Bureau Directors Fellowship

10:30 - 2:30 pm JCCA Executives

1:00 - 5:30 pm Seminar for Leadership Development Professionals

1:30 - 4:30 pm UJA Officers Meeting

2:00 - 5:00 pm LCBC/JBC Study Committee

2:00 - 6:00 pm UIA - Canada

2:30 - 3:30 pm Women's Division Vice Chairwomen

3:00 - 5:00 pm UJA Northeast Region Women's Division Cabinet

3:30 - 4:45 pm Women's Division Executive Committee

4:00 - 5:30 pm UJA Southeast Region Women's Division Regional Cabinet
Latin American Delegates Planning Meeting

4:00 - 8:30 pm Government Affairs Institute

5:00 - 7:30 pm Women's Division Executive Committee (OH)
"The Invisible Thread" Exhibit Tour (OH)

5:30 - 9:30 pm UJA Campaign Planning Committee

6:00 - 8:00 pm UIA - Canada

7:00 - 9:00 pm CJF Staff Meeting

1073

3
17

8:00 - 9:30 pm Film: "Lodz Ghetto"
 8:00 - 10:00 pm Women's Division Opening Plenary
 Speaker: U.S. Senator Barbara Mikulski, MD
 AJCOP Committee Meetings
 9:30 - 11:00 pm Professional Exchange Program
 10:30 Mini Film Festival: Images of the Sephardim
 "The House on Chelouche Street"

Wednesday, November 20

6:45 - 7:30 am Morning Walk
 7:00 - 8:15 am UJA Major Gifts Committee
 7:30 - 12:00 N Bureau Directors Fellowship
 7:45 - 8:45 am Women's Division Regional Breakfasts
 WD Business & Professional Breakfast
 8:00 - 9:00 am LCBC Officers
 8:00 - 10:00 am UJA National Allocations Committee
 8:00 - 11:00 am Endowment Community Consultations
 (By Appointment)
 8:00 - 4:00 pm Symposium on Intermarriage and Jewish
 Continuity (By Invitation Only)
 8:15 - 9:30 am UJA Regional Chairs, Co-Chairs and Directors
 8:30 - 5:00 pm Government Affairs Institute
 9:00 - 10:15 am WD Concurrent Workshops (5)
 - Business and Professional Women
 - Campaign
 - Small Cities
 - Endowment
 - "Big 5" Communities
 9:00 - 11:00 am UJA Solicitation Training Seminar
 9:00 - 12:50 pm LCBC Budget Review Sessions
 9:15 - 12:15 pm New Professionals Institute
 (Continuation of Tuesday Program)
 9:30 - 11:00 am UJA Midwest Major Gifts Committee
 9:30 - 12:45 pm UJA Campaign Executive Committee

1073

- 4
17
- 10:00 - 4:00 pm Seminar for HRD Professionals
- 10:30 - 11:45 am WD Concurrent Workshops (3)
- Advocacy for Women/Political Awareness
- Young Women's Outreach
- North American-Israeli Women's Dialogue
- 11:00 - 1:00 pm UJA National Missions Committee
- 11:00 - 3:00 pm Campaign Professionals Seminar
(To include presentation by Rabbi Brian Lurie,
Executive Vice President, UJA)
- 11:15 - 1:00 pm UJA Solicitation Training Seminar
UJA Midwest Region Financial Relations
Committee
- 12:00 - 1:00 pm Resolutions Committee Lunch
- 12:00 - 2:00 pm Women's Division Plenary Luncheon and
Presentation of Incoming Women's
Division Officers
Speaker: Dr. Rela G. Monson, Gratz College
- 12:00 - 2:15 pm UJA Prime Minister's Council Luncheon
- 12:30 - 3:30 pm CIAL Executive Committee
- 12:50 - 1:15 pm LCBC Executive Session
- 1:00 - 3:00 pm Open Hearing on General Assembly Resolutions
- 1:00 - 4:00 pm "Do the Write Thing" - Registration and
Meeting
- 1:00 - 5:30 pm Endowment Leadership Conference
(By Invitation Only)
"Permanent Endowment Funds: A Key to the
Future of the Federation System"
Chairman: Sheldon S. Cohen
Keynote: Max Fisher
Award Presentations to: Louis J. Fox; Endowment
Achievement Award Recipients
- 1:15 - 4:00 pm UJA Young Leadership Cabinet Executive
Committee
UJA Women's Young Leadership Cabinet
Executive Committee
- 1:30 - 5:30 pm CJF/UJA Jewish Agency Educational Seminar
and Committees
Speakers: Mendel Kaplan
Norman Lipoff
JEGNA Board Meeting

1073

5
17

- 7:00 - 8:00 am
 Joint Budgeting Council (Member Communities Only)
 Connecticut and Massachusetts Federation
 State Associations
 Chicago Government Affairs Committee
 Small Federations Executive Institute
 Steering Committee
 Southeast Federations - Economic Development
 (By Invitation Only)
 Continental Breakfast (Convention Center -
 Tickets Required)
- 8:00 - 9:00 am
Plenary
 Keynote: Rabbi David Hartman,
 Pearlstone Institute Scholar-in-Residence
 "From Destiny to Choice: New Foundations
 for Jewish Communal Existence"
- 8:00 - 4:00 pm
 Demographic Consultations (By Appointment)
- 9:15 - 11:00 am
Major Forums (4)
**New Paradigms for a New Century;
 Strategic Choices for the Future**
- Our Relationship to Israel: The Federation
 Agenda Beyond Philanthropy
 Speakers: Charles R. Bronfman, Montreal
 Uriel Savir, Consul General of Israel,
 New York
 Respondents: Rabbi Brian Lurie, UJA
 Stephen D. Solender, New York
- Will Our Grandchildren Be Part of a Jewish
 Community? The Federation Agenda and Vision
 for Jewish Continuity and Identity
 Speakers: Prof. Arnold Eisen, Stanford Univ.
 Rabbi Joy D. Levitt, Roslyn Heights, NY
 Barry Shrage, Boston
- Building a Financial Base for the Future:
 New Visions, New Structures and New
 Approaches for Federation Financial
 Resource Development
 Speakers: Morton L. Mandel, Cleveland
 Dr. Steven B. Masatir, Chicago
- To Respond, Involve, Unify, and Lead: New
 Jewish Geo-Politics for a New Era
 Speakers: Shoshana S. Cardin, Baltimore
 Dr. Daniel Elazar, Jerusalem
 Dr. Howard M. Rieger, Pittsburgh
- 11:00 - 12:15 pm
Lunch Meetings
Lunch and Learns (3)
 • Jews in the Ottoman Empire
 Speaker: Naim Guleryuz, Turkey

1073

- 6
17
- 1:50 - 4:30 pm The Best of Baltimore Bus Tours (OH) (2)
- The Jewish Heritage Tour
- Art Lovers Tour
- 2:00 - 3:30 pm Seminar for New Federation Presidents,
President's-Elect and Federation Directors
(By Invitation Only)
- 2:00 - 4:00 pm Career Seminar: Entering the Job Market
(Pre-Registration Required; For Graduates of MSW and
Jewish Communal Service Programs - Class of 1992)
UJA Northeast Region Missions Committee
- 2:20 - 4:00 pm Women's Division Cabinet Meeting
- 2:20 - 4:15 pm WD Leadership Development Workshop
- 2:30 - 4:00 pm LCBC Communities' Presidents/Executives
Meeting
- 2:30 - 3:30 pm Community Planners Seminar
- 3:00 - 4:00 pm Orientation to CA & Baltimore for First-
Time Leadership Development Delegates
- 3:00 - 5:00 pm Resolutions Committee (Closed Session)
- 3:45 - 5:00 pm Orientation for New CJF Board Members
- 4:00 - 4:45 pm LCBC Cocktail Reception
(Honoring Outgoing Chairman, Alan Melod)
- 4:00 - 5:00 pm Orientation for First-Time Delegates
from Large and Intermediate Communities
- 4:00 - 5:30 pm Small Federations Opening Plenary
Tribute to Dorothy N. & Louis J. Fox
Keynote Address: Rabbi Irving "Yitz" Greenberg, CLAL
Charles Goodall Award to: Greensboro; Scranton
- 4:00 - 5:45 pm Young Leadership Award Winners Photo Session
- 4:00 - 6:00 pm American Friends of Melitz Board Meeting
"Do The Write Thing": Orientation;
East Meets West; North Meets South
- 4:30 - 6:00 pm Student Orientation
UJA Northeast Region Rabbinic Cabinet
- 5:00 - 6:00 pm CJF Board Reception
- 5:00 - 6:45 pm Monet Exhibit Tour (OH)

1073

5:30 - 6:30 pm Endowment Leadership Conference Reception
(By Invitation Only)

6:00 - 7:30 pm Student Program Gala Opening Dinner
DTWT Dinner

6:00 - 8:00 pm CJF Board Dinner
Young Leadership Awards Dinner
Speaker: Dr. Reta G. Monson, Gratz College
Planners Group Dinner
UJA Rabbinic Cabinet Executive Committee
Dinner
Non-Programmed Dinner
AJPA Reception

8:00 - 10:00 pm **Opening Plenary**
Major Speakers:
Charles Goodman, CJF President
Rabbi David Hartman, Pearlstone Institute
Scholar-in-Residence
"Jewish Particularity In Dialogue with the World:
The Sephardic Heritage as Mediated by Maimonides"
Greetings and Remarks: Mendel Kaplan, Chairman
Board of Governors, Jewish Agency
Special Message (Via Satellite):
Turgut Ozal, President of Turkey
Recognition of Young Leadership Award Winners
Cultural Presentation: "Sephardic: Yesterday and
Today"
Performers: Voice of the Turtle
Jo Amar
East Meets West
Video: The Many Faces of the Sephardim

10:30 pm Mini-Film Festival: Images of the Sephardim
"I Love You Rosa"

Receptions:
- Small Federations
- National Agencies
- Communities
- A.J.C.O.P.
- UJA Women's Division Campaign Chairmen/
Directors Mission Reunion

Latin American Delegates Orientation

Israeli Folk Dancing

UJA-AACI Committee

DTWT: "Deadly Currents" (Film and Discussion)

Thursday, November 21

6:45 - 7:30 am Morning Walk & Daily Aerobics

1073

8
17

- Sephardic Traditions in Jewish Life cycle Celebrations
Speaker: Rabbi Albert Gabbai, Philadelphia
- Contemporary Issues in Sephardi Legal Texts
Speaker: Rabbi Chaim Kasearla, Rockville, MD

Effective Programming for Jewish Singles:
A Roundtable Discussion
Midwest Small Federations Conference Planning
MOU Working Group
Jewish Recruitment Advisory Committee
"Who Will Be the Jewish Communal Workers of the Future?"
Women Federation Presidents
Canadian March of the Living Committee
DTWT Lunch - The Public Affairs Agenda of the American Jewish Community
No Program

12:30 - 1:30 pm

Special Plenary

Speaker: Hon. Yitzhak Shagrir
Prime Minister, State of Israel

1:45 - 3:30 pm

Forums

Planning the Communal Services System for the 1990's: Defining the Challenge
Agents of Acculturation and Integration of Soviet Jews into the American Jewish Community
Financial Planning for the Federation System
Creating Change in Jewish Education
Speakers: Morton L. Mandel, Cleveland
Max M. Fisher, Detroit
Dr. Lee S. Shulman, Stanford University
Dr. Barry W. Holtz, Melton Research Center

Workshops

Issues Confronting Volunteer Systems in the 90's: HRD Looks Ahead
Speakers: Dr. Sylvia B. Fishman, Cohen Center for Modern Jewish Studies
Dr. Steven Huberman, Philadelphia
Small Federation Presidents, Presidents-Elect and Executive Directors Seminar
"The CJF 1990 National Jewish Population Survey: Planning Implications for Small Federations"
Speaker: Ira M. Sheekin, University of Miami
Holocaust Programming
Women's Division Presidents Seminar: A Look Ahead - Women's Divisions in the Year 2000
Speaker: Dr. Gary Tobin
Students Workshop: Priorities and Challenges in the Jewish Community
DTWT - Free Speech on Campus

1073

9
17Latin Americans - Enhancing Leadership
DevelopmentIntermediate and Large Intermediate
Presidents and ExecutivesSpeakers: Charles H. Goodran
Martin S. Kraar
Marvin Lender
Rabbi Brian LuxieBeginners Planned Giving/Endowment Workshop
FEREP Consortium School Recruitment
Study Session"Land for Peace: When Visions Clash"
Leader: Dr. David Elcott, CLAL

Meetings

Jewish Federation Pooled Income
Fund Administrative Committee
Financial Planning Committee
Public Social Policy Committee

4:00 - 5:00 pm

Latin American Delegation

4:00 - 5:45 pm

Forums

Discovering the Other: Interfaith Reflections

Speakers: Rabbi Irving Greenberg, CLAL
Bishop Kristex Stendahl, Former Dean,
Harvard Divinity SchoolThe Jewish Agency: Current Challenges
Dialogue with the Directors General of
JAFI DepartmentsThe Changing Soviet Union and the Future
of its Jewish Community

Workshops

Priority Setting and the Allocations
ProcessServing Children in the 1990's - Critical
ServicesCampaign Chairmen, Chairmen-Elect, and
ProfessionalsSpeakers: Marvin Lender, UJA
Paul Feinberg, ClevelandAcculturation Workshop - Planning and
Problem SolvingReaching a New Generation of Leaders:
Leadership Development for the 90's
Large Cities Presidents and ExecutivesTrends in Jewish Philanthropy: Future
Directions for Small Communities

Speaker: Cary Tobin

Successful Models of Change in Jewish
EducationWomen's Division Professionals Seminar
Jerusalem Reunification 25th Anniversary
Celebrations

1073

10
17

Employment Strategies for Soviet Emigres
Intermediate Sunbelt Communities Experiencing
Rapid Development (By Invitation Only)
Norman A. Sugarman Memorial Lecture
An Insider's View: Legislative Issues
Affecting Charities in 1992
Speaker: Harry Gutsan, Chief of Staff
Joint Tax Committee, U.S. Congress
Respondent: Edward J. Beckwith, Washington, DC
Millel Leadership Forum
DIWT - Jewish Media on Campus

Meetings

FEREP Consortium School Representatives
Quality Software Stockholders Meeting

5:45 - 6:45 pm

UIA Pre-Assembly Seminar Committee

6:30 - 8:00 pm

Receptions

-Canadian
-Communities
-National Agencies

No Program Dinner

8:30 - 10:00 pm

International Plenary

Guest Speaker: Ambassador Uri Lubrani
Chief Israel Government Coordinator for Lebanon
Affairs; Coordinator for Operation Solomon
Messages: Marvin Lender, UJA
Julia Koschitzky, UIA/Canada

Video: "The Exodus Continues"

Performance: Rinat, the National Choir of Israel

Recognition of Rabbinical Award Winners

Recognition of Public Relations Award Winners

10:00

Reception Hosted by The Associated:
Jewish Community Federation of Baltimore

10:30 pm

CJF/UJA Reception for Rabbinic Award Winners

Dialogue with Rabbi David Hartman

FEREP Reception - By Invitation Only
(Personnel Suite)

Young Leadership Delegates Reception

(Sponsored by UJA, HAJF, IF)

UIA Pre-Assembly Seminar Reunion

Student Dialogue

Mini-Film Festival: Images of the Sephardim
(Short Films and Videotapes)

"The Community of Fez"

"The Community of Salonika"

"I Miss the Sun"

"The Jews of San'a: Scenes of Daily Life"

1073

**From Ghetto to Prime Time: Jewish Images
in American Television**

Moderator: Dr. Moshe Waldoks

Presenters: Judith Pearl and Jonathan Pearl
Jewish Teleimages Resource Center

Friday, November 22

6:45 - 7:30 am Morning Walk and Daily Aerobics

7:00 - 8:00 am Florida Association of Jewish Federations
(Representatives Only)
Associate Directors Group
New York State Association
Ohio Federations
Continental Breakfast (Convention Center -
Tickets Required)

7:30 - 9:00 am Professional Exchange Program

8:00 - 9:45 am

Forums

Middle East Peace Process

Speaker: Hon. Zalman Shoval, Israeli Ambassador
to the US

Resources: Thomas A. Dine, AIPAC
Malcolm Moenlein, Presidents Conference
Dr. Lawrence Rubin, NJCRAC

Federations Role in Reshaping Jewish
Education and Promoting Jewish Continuity
in the 21st Century

Regional Cultures: Differences Among
American Jews - NJPS Findings

Workshops

Serving the Disabled: The Jewish Chronically
Mentally Ill

Building for the Future: Increasing the
Annual Campaign through Operation Exodus

Missions: A Powerful Tool for Fund Raising
and Leadership Development

Speaker: Mark Talisman

Leadership Development/HRD Model Programs
- Leadership and Campaign

Speaker: Carmi Schwartz

- American Jewish Family

Speaker: Dr. Rels G. Monson, Gratz College

Small Federation Presidents Round Table

Small Federation Executives Round Table

Aliyah: Federation Involvement in Absorption
of Olim

Presenters: Gerald B. Buhia, Los Angeles
Olga Rachmiflevitch, AACI

Quincentennial/Sepharad '92 Programming

1073

12
17

Soviet Resettlement and Acculturation:
The Prominent Role of Volunteers
The Role of Lay Leadership and Professionals
in Federation Financial Management
Study Session
"The Individual and the Community: Toward a New
Ethic of Community"
Leader: Rabbi Irvin Kula, CLAL

Meetings

Endowment Steering Committee
Refugee Resettlement Professional
Advisory Committee
FEREP Advisory Committee/Personnel Services
Committee
CJF Commission on Governance
Canadian Committee

8:00 - 12:00 N

Public Relations Directors Seminar

8:00 - 4:00 pm

Demographic Consultations (By Appointment)

8:45 - 9:45 am

OTZMA Coordinators and Alumni Workshop

10:00 - 12:15 pm

CJF BUSINESS SESSION

- Election of Officers and Members of the Board of Directors
- 1992 CJF Budget and Dues
- Fair Share Formula for Domestic Resettlement
- CJF Mission Statement
- Resolutions on Policies and Programs

10:15 - 12:15 pm

Forums

Israel, Tourism, and Federations:
Strengthening the Ties

Speakers: Michael Federmann
Malcolm Hoenlein

The World Jewish Scene: Responding to
Freedom and Distress

Speakers: Michael Schneider, JDC
Dr. Hayim Tavil, Chairman
International Coalition for the
Revival of the Jews of Yemen

"Multi-Culturalism" and Jewish Life
in America

Speakers: Prof. Arnold Eisen, Stanford
Rabbi Chaim Seidler-Feller, UCLA Hillel

Workshops

Expanding the Base: Outreach to New Givers
Charitable Gift Planning and Estate Planning
Lay/Professional Relations
Small Federation Programs Ideas Exchange
Refugee Resettlement Committee and
Chairs of Local Resettlement Committees

1073

13
17

Jewish Education Workshops (5)

- Marketing Israel Experience Programs
- Adult Jewish Learning: Reshaping the Future
- Community Planning for Family Education
- The Expanding Role of the Jewish School
- Outreach and Affiliation

Keshar: A Database of Israel Program Graduates

US-Israel Memorandum of Understanding in Social Services (MOU)

The Sephardic Community in America: Enhancing Federation Leadership

Latin Americans: Research as a Tool for Planning

Study Session

"The Ethics of Allocation: Jewish Tringe"

Leader: Rabbi Steven Greenberg, CLAL

Meetings

OTZMA Committee

11:00 - 4:15 pm

North American Jewish Forum Annual Meeting

12:30 - 2:15 pm

Lunch Meetings

Pulling It All Together: A Luncheon Seminar for Planning and Allocations Chairmen and Directors

Large Intermediate Federation Executives

Intermediate Cities Executives

Large Cities Executives

American Jewish Press Association and DTWT

Recruiting Jewish Youth for Future Leadership

Alexander Muss High School in Israel

Hebrew Union College Alumni

Baltimore Institute for Jewish Communal Service

WD Vice Chairwomen (OH)

Lunch and Learns (5)

- "The Exiled Spanish Jewish Community Through the Eyes of its Feet"

Speaker: Dr. Arthur Lesley, Baltimore Hebrew University

- "When Will the Messiah Come?"

Speaker: Rabbi Chaim Svidler-Feller, Los Angeles

- "Growing Up Jewish in a Moslem World"

Speaker: Naim Guleryuz, Turkey

- "1492 - Memories of Watersheds in Jewish History"

Speaker: Avraham Infeld, Melitz, Jerusalem

- Who are the Sephardim Today?

Speaker: Surt Kaelrer, American Sephardi Federation

No Program

12:30 - 2:30 pm

Public Relations Awards - Photo Session
Young Leadership Award Winners Photo Session

1073

- 14
17
- 1:15 - 2:45 pm Endowment Directors Advisory Committee
- 1:15 - 4:15 pm New Voices: The Integration of Soviet Emigres and Their Organizations into the Jewish Communal World
- 1:30 - 4:00 pm OTZMA Alumni
- 2:30 - 4:00 pm Personnel Services Committee
- 2:30 - 4:15 pm Forums
- Economic Issues in Israel -
The Federation/Agency Response
Speakers: Morran Lipoff
Harvey Kruger
- Accelerating Advocacy for Syrian Jewry
Speaker: Rep. Wayne Owens (D-UT)
- Being There: Getting Connected
Programs for Teens
Speakers: Hon. Benjamin Netanyahu, Member of Knesset
Dr. David Harran, Director General, The
Joint Authority for Jewish-Zionist
Education
Eric Esses, Director, University Students
Department, AZYF
- Workshops
- Critical Issues in Jewish Federation-Home
for Aged Relations
- Intermarriage: Model Programs
- Cooperative Fund Raising Efforts Between
Synagogues and Federations
- Israel/Diaspora Leadership Dialogue
Speaker: Dr. Stephen Donshik, Director,
CJF Israel Office
- Enriching Jewish Cultural Life in
Small Communities
- Leadership Development in Small Communities:
Recharging, Retaining, Reaching Out
- Video Review
- AJPA Seminar
- Latin Americans - Community Development for
the Nineties
- DIWT Workshop - "Black-Jewish Relations on
on Campus"
- 2:30 - 4:00 pm WD Executive Committee (OH)
- 3:00 - 4:15 pm CJF Legacy and Endowment Fund Committee
- 4:15 - 5:00 pm Florida Association of Jewish Federations
Kabbalat Shabbat
- 4:20 - 5:30 pm Women's Division Kabbalat Shabbat

1073

- 4:29 pm Candle-Lighting
- 4:40 pm Shabbat Services - Orthodox
- 5:00 pm Shabbat Services - Conservative
Reconstructionist
- 6:30 - 8:30 pm Shabbat Dinners
- General Assembly
Sephardic Theme
Leaders: Rabbi Solomon Maimon
Rabbi Morton Leifman
Hazzan Farid Dardashti
 - Leadership Development
Leader: Danny Siegel
 - Small Federations
Leader: Rabbi Irwin Witty
 - Campus Community
 - No Program
 - JDC
- 9:00 pm Oneg Shabbat
- Rescue and Rebirth: Jewish Tenacity in the Face of Adversity
- Performance: Sephardic Center Farid Dardashti
- Presentation: Ted Szulo, Former NY Times Correspondent, Author, The Secret Alliance: The Extraordinary Story of the Rescue of Jews Since World War II
- Performance: JDC Moscow Choral Synagogue Choir
- OTZMA - Israel Forum Colloquium:
"Current Israel Diaspora Relations"
- Student Oneg Shabbat
- DIWT - "Behind Closed Doors"

Saturday, November 23

- 7:00 - 8:00 am Continental Breakfast (Sheraton-Tickets Required)
- 8:00 - 9:00 am Shabbat Study Sessions:
- General (4)
- What do Bruce Springsteen, Paul Newman and Kenny Rogers Know About Mitzvot?
Speaker: Danny Siegel
 - Israel: Memory, Messiah or Modern Nationalism?
Speaker: Avraham Infeld
 - Jacob and Esau: The Lonely I, Identity Crises and Fraternal Antagonism
Speaker: Rabbi Levi Lauer
 - Sephardi Influences in Jewish Prayer
Speaker: Rabbi Daniel Z. Kramer
- Women's Division
- Breaking the Stereotype of Femininity: A Study of the Book of Judith
Leader: Shoshana Gelfand, JTS

1073

16
17

8:30 - 11:15 am Shabbat Services - Orthodox

9:00 - 11:15 am Shabbat Services - Conservative
Reconstructionist

9:30 - 11:15 am Shabbat Services - Reform
- Chai-Chi

11:15 - 12:00 N DTWT - Relections on the Jewish Agenda

11:30 - 12:00 N Shabbat Lecture - "Strengthening Each Other:
Strategies for Jewish Survival"
Speaker: Rabbi Mitchell Wohlberg

12:00 - 1:00 pm Shabbat Kiddush Luncheon

12:00 - 5:00 pm NAJF "Mini-Moriah" with the Israeli Forum

1:00 - 2:30 pm Small Federations Steering Committee

2:00 - 3:30 pm Shabbat Forum
Speaker: Rabbi David Hartman
Pearlstone Institute Scholar-in-Residence
"Renewing Jewish Identity through the
Rejection of Idolatry - Reflections
on Directions for Contemporary Jewish
Spirituality"
DTWT - "Letters to the Editor"

2:00 - 4:00 pm Shabbat Student Leaders Institute - Judaism
is a Contact Culture: Tackling Outreach

3:45 - 5:15 pm Shabbat Forums (2)
Expulsion and Aftermath: 1492-1992
Speakers: Jaime de Ojeda, Ambassador of Spain
Nuzhet Kandenir, Ambassador of Turkey
"Can It Happen Here?" Anti-Semitism in the
United States in the 1990's
DTWT - "Jewish Media on Campus"

5:30 - 6:45 pm DTWT - Career Opportunities in the Jewish
Media

1073

17
17

7:00 - 8:30 pm

Plenary

Havdalah
Welcome: Rep. Benjamin Cardin (D-MD)
Speaker: Hon. Simcha Dinitz
CJF 50th Anniversary
Shroder Awards: Cleveland, Winnipeg, Birmingham, Madison
Federation Anniversaries:
50th - Columbus(GA), Harrisburg, NW Indiana, Oklahoma City, Phoenix, Shreveport, Southern Illinois, Springfield(IL), Tampa
25th - Ft. Lauderdale, Mobile

9:00 - 1:00 am

Young Leadership Celebration -
Come Sail With Us
"Club Baltimore" Student's Reception

Sunday, November 24

7:30 - 8:30 am

Continental Breakfast (Myatt - Tickets Required)

8:30 - 10:00 am

Closing Plenary

Speaker: Rabbi David Hartman
Pearlstone Institute Scholar-in-Residence
"Tradition and Innovation: Spiritual Power
Infusing Jewish Continuity and
Creativity"
GA Summary: Dr. Carl Sheingold, CJF
GA Highlights Video
Presentation on U.S. Holocaust Museum -
Hon. Harvey M. Meyerhoff, Chairman

10:00 - 11:00 am

DTWT - Closing Session

10:00 - 12:00 N

OTZMA Alumni

(Note: Preliminary Program is distributed for planning/
recruitment purposes. It is, however, subject to change.
Updates will be mailed to Federation Directors. Each version
is dated.)
November 11, 1991

אורי סמית

אאא, חוזם: 10272
אל: רהמש/664
מ-: המשרד, תא: 111191, זח: 1636, דח: מ, סג: סו,
בבכ
103766
סודי/מיד
106.01
אל: וושינגטון, דרנגר
דע: מיאמי, הקונכ'ל- באמצעות וושינגטון
הנדון: בקור לארי סמית

10/11/91 התלוותי לחבר הקונגרס לארי סמית ולרעיתו לפגישות אצל שהב'ט ושר המשפטים. הפגישה עם שר האוצר בוטלה עקב עיכובים בלוח הזמנים והשניים שוחחו בטלפון.

מהשיחות עולות מס' נקודות מרכזיות:

א. האוירה 'בגבעה' קשה בשל בעיות פנים כגון אבטלה, חסרי דיור וכו'. על רקע זה דנים בבקשת ישראל לערבויות ובסיוע חוץ.

ב. לדעת סמית בסבוב הבא על הערבויות שוב תהיה עמדת הממשל שלילית והם יבקשו לחזור ולדחות קבלת החלטה בנושא זה כדי להמשיך ולהשתמש בו כ'מקל' כלפי ישראל.

ג. מתוך שושביני הצעת אינווה-קסטן קשה לדעת בכמה נאמד הגרעין הקשה ובוודאי שלא יעמדו מול וטו נשיאותי.

ד. פרשת הערבויות ובעיקר נאום הנשיא העלו על פני השטח התבטאויות טישמיות קשות. סכנה מיוחדת טמונה במרוץ למושלות בלואיזיאנה עם מועמד כמו דיוק.

ה. על ישראל להכין BUSINESS TYPE DOCUMENT בנושא השימושים בערבויות.

ו. לדעת סמית על ישראל לשקול כאופציה משיכת בקשת הערבויות חזרה, אם נבקש הבקשה ונכשל נפגעו אנו וידידנו לא רק בנושא זה אלא גם בנושאים רבים אחרים. סמית טוען שיש לשקול קו זה אך אם נחליט להמשיך בקו שקבענו ימשיכו ויתמכו בנו הוא וידידנו בכל כוחם.

ז. יש לנו LEVERAGE אחד בו נוכל לנסות ולקדם ענייננו והוא ההליך השלום הנשיא נחוש להצליח (טען שבוש מעוניין בפרס נובל).

ח. סמית ציין כי כוחה של הקהילה היהודית יורד ולדעתנו בטווח של 20 שנה יפגע כח זה עוד יותר בשל השינויים הדמוגרפיים העוברים על הקהילה היהודית בארה"ב.

11 בנובמבר 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, מצב, בנצור, מצפא, רביב

ססט

בנימל / נכס
אגויה
11/91

אאא, חוזם: 10801

אל: רהמש/683

מ-: לוסאנגלס, נר: 52, חא: 111191, זח: 1500, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: סגן מנהל כספים

דע: חשב רוהם ירושלים

מאת: לוס אנגלס מנהלה

דון: ביקור רוהם - תחזית הוצאות

להלן תחזית ההוצאות בעיר לוס אנגלס מ-15/11 עד 18/11 (כולל)

בדולרים ארהב

37,200	1. הוצאות מלון - 5 לילות ל-28 איש
3200	2. שכירת רכב - כולל רכב מטען
2500	3. התקנת טלפון + מרכזיה
500	4. קבלת פנים (אוטובוס, פרחים, דגלים)
	5. ארוחות וכיבודים נוספים-בקר, צהרים, קפה, 7500 R.S.
7500	6. עובדים מקומיים (מזכירות, נהגים)
3000	7. הוצאות מכרקים, טלפונים, פקס
500	8. שרותים במלון (מספרה-300 דולר, טיפים-200 דולר)
200	9. פרחים 200 דולר
2800	10. משלחת חלוץ - צוות השגרירות מלון
1300	11. מלצר צמוד
200	12. הרפסת 40 חוברות - ביקור ראש הממשלה
2000	13. צלם
	14. הוצאות בטחון:
1200	- קבטים/מאבטחים/עמ'י (מזהים, שומרי לילה במלון וכו' 1200
100	- שכירת מכשירי קשר ניידים

800	15. הוצאות ארגוניות וכלליות
2000	16. הוצאות בלתי צפויות

72,500 דולר	סך-הכל
	נא להעביר אלינו מימון מיוחד למטרה הנ"ל.
	שגיב

וצה:@(רהמ), כספים

ססטס

אאאא, חוזם: 16601

אל: רהמש/1010

מ-: וושינגטון, נר: 406, חא: 141191, זח: 2026, דח: מ, סג: שמ,

בכב

שמור/מידי

אל: מצפ"א, מזתי"ם, ממ"ד

דע: מקש"ח/משהב"ט

לום אנג'לס - עבור השגריר שובל
מאת: ק. לקונגרס, וושינגטון

הנדון: הסרת סוריה מרשימת הטרור

להלן עדכון בהמשך לכתבת ה-W.P בנושא מאתמול (13/11), מברק הציר נר-365 מ-13/11 והכתבה שהופיעה הבוקר (14/11) "בדבר" המצטטת מקורות בקונגרס:-

1. שוחחתי הבוקר עם הקונגרסמן ברמן אשר כתב יחד עם הקונגרסמן הייד את החוק על מדינות טרור. סיפרתי לו על הכתבה "בדבר" וכן על השמועות שאנו שומעים לאחרונה. ברמן סיפר כי הוא מנסח עתה מכתב למזכיר המדינה (לחתימתם של הקונגרסמנים הייד פאסל וברומפילד) וכי בכוונתו להתקשר מיידית עם דג'רג'יאן.

לאחר זמן קצר התקשר עימי ברמן בחזרה (מאוחר יותר בפגישה עמו סיפר על כך ביתר פרוט) ואמר כי לדברי דג'רג'יאן עמו שוחח, אין לממשל תכנית להוריד את סוריה מרשימת הטרור ("IT'S NOT IN THE CARDS") ואין בכוונת הממשל TO LINK IT TO THE PEACE PROCESS. ברמן אמר לדג'רג'יאן כי בכוונתו לשלוח מכתב בנושא. (רצ"ב טיוטת המכתב).

DEAR MR. SECRETARY:

WE ARE WRITING TO EXPRESS OUR OPPOSITION TO REMOVING SYRIA FROM THE TERROIST LIST. ALL THE AVAILABLE EVIDENCE -- INCLUDING THAT SUPPLIED BY THE STATE DEPARTMENT -- INDICATES THAT SYRIA IS CURRENTLY ENGAGED IN HARBORING AND POSSIBLY SPONSORING TERRORIST GROUPS. WE WOULD REGARD SYRIA'S REMOVAL FROM THE LIST AS A CLEAR BREACH OF U.S. LAW.

SYRIA HAS A LONG AND DEPLORABLE RECORD OF SPONSORING TERRORIST ACTS AROUND THE WORLD. THE STATE DEPARTMENT'S OWN 1991 REPORT "PATTERNS OF GLOBAL TERROISM" STATES THAT SYRIA CONTINUES TO "PROVIDE POLITICAL AND MATERIAL SUPPORT FOR PALESTINIAN GROUPS WHO MAINTAIN THEIR HEADQUARTERS IN DAMASCUS AND WHO HAVE COMMITTES TERRORIST ACTS IN THE PAST". THESE FACTS HAVE RECENTLY BEEN RECONFIRMED TO THE CONGRESS BY ADMINISTRATION OFFICIALS.

חלק זה ישונה במכתב. יתייחסו לנטילת אחריות ע"י ג'יבריל בדמשק להתקפה על האוטובוס בצומת תפוח כשבוועיים לפני ערב פתיחת ועידת מדריד:

AMONG THESE GROUPS ARE AHMED JIBRIL'S POPULAR FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE - GENERAL COMMAND, IMPLICIED IN THE 1988 BOMBING OF PAN AM 103 IN WHICH OVER 200 AMERICANS WERE KILLED; THE ABU NIDAL ORGANIZATION, RESPONSIBLE FOR OVER 90 TERRORIST ATTACKS IN 20 COUNTRIES SINCE 1974; THE DEMOCRATIC FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE; AND THE KURDISH WORKERS PARTY, HELD RESPONSIBLE FOR AN ATTACK ON TURKISH CIVILIANS LESS THAN TWO MONTHS AGO.

ADMINISTRATION OFFICIALS RECENTLY ASSURED US THAT, IN THE ABSENCE OF ANY CHANGE IN SYRIA'S POLICY ON TERRORISM, THE STATE DEPARTMENT HAD NO PLANS TO REMOVE SYRIA FROM THE TERRORIST LIST.

AS YOU KNOW, THE LAW REQUIRES A COUNTRY ON THE TERROIST LIST TO HAVE CEASED ALL SUPPORT FOR INTERNATIONAL TERRORISM FOR A PERIOD OF AT LEAST A SIX MONTHS PRIOR TO THE 45-DAY CONGRESSIONAL NOTIFICATION OF REMOVAL. WE DO NOT BELIEVE THAT SYRIA HAS MET THESE CONDITIONS. IF IT IS INDEED YOUR INTENT TO TAKE SYRIA OFF THE TERRORIST LIST, WE WOULD BE GREATFUL IF YOU COULD APPRISE US OF ANY SALIENT INFORMATION THAT HAS LED YOU TO THE CONCLUSION THAT SYRIA IS NOW IN COMPLIANCE WITH THE CONDITIONS FOR REMOVAL FROM THE LIST.

THANK YOU FOR YOUR ATTENTION TO THIS MATTER. WE LOOK FORWARD TO HEARING FROM YOU.

בהקשר לתוכן המכתב, ציין דג'רגיאן כי אי אפשר לכרוך את סוריה יחד עם קרית פאנ אמ 103 (היום כידוע הורשעו שני לובים).

2. משרדים נוספים בדקו הנושא עם מחמ"ד וגם הם זכו לקבל הכחשות.

3. משיחה עם ראש צוות העוזרים של המיעוט (רפוב') בועדת החוץ, המטפל בנושא, סיפר כי בבדיקות שקיים בנושא במחמ"ד שמע:

- THERE ARE NO PRESENT INTENTIONS
- THE REPORTS ON THE MATTER ARE GROUNDLESS

לדבריו קיימת התנגדות קונגרסיונאלית רחבה למהלך כזה, הן מצד הדמוקרטים והן מצד הרפובליקנים. איננו סבור שהממשל יפתיע אותם בנוטיפיצייה של 45 יום כפי שמתבקש עפ"י החוק (ועוד פחות מזה ע"י WAIVER נשיאותי מטעמי בטחון לאומי המחייב ג"כ נוטיפונצייה של 15 יום).
מכתבו של ברמן יזכה לתמיכה BIPARTIZAN. וימשיכו להיות ON ALERT.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: @ (יועצה/טרור)

סססס

אל/הג' 1/1

אאא, חוזם: 9455
אל: רהמש/626
מ-: המשרד, תא: 101191, זח: 1600, דח: מ, סג: שמ,
כבכ
שמור/מידי

יצחק אורן / ממרהמ

להלן מברק שיצא לבוסטון וווש ב 7 דנא

אל: יעקב לוי, קונכ'ל, בוסטון

דע: יורם אטינגר, קשור לקונגרס, וושינגטון

הנדון: פרס ע'ש רוברט קנדי ראג'י צוראני - עזה, לשלכם 29 מ-5 דנא

החומר כולו הועבר ע'י מז'ת 2 ליורם אטינגר במברקנו 598 מ-14.10 לנחיותך מועבר מברקנו הנ'ל אליכם.

אל: אטינגר וושינגטון
הנדון: ראג'י צוראני
(בהמשך לשיחתנו הטלפונית).

א. נחשב אחד ממנהיגי החזית העממית של ג'ורג' חבש ברצועת עזה.

ב. בשנת 1979 נשפט לשלוש שנות מאסר לאחר שהודה כי גוייס לפעילות במסגרת "ארגון החזית העממית, ואף גייס אנשים ונשק לפעילות במסגרת האירגון.

ג. נשיא בית המשפט הצבאי בעזה קבע לגבי הנדון בשנת 1985 (במסגרת החלטה בעניין צו מעצר מנהלי שהוצא כנגד הנדון) כדלקמן: 'חזר לסורו והינו פעיל מרכזי בארגון החזית העממית, מעמד בכיר לו, בארגון מרצחים זה ששם לו למטרה להביא הרס וחורבן לאיזור במחיר קיפוח חיי אדם, המשיב עושה לו שימוש בתפקידו כעורך - דין עד שניחן לאמר שתפקודו כעורך דין כסות לפעילות עויינת המדריכה אותו בחייו'.

ד. לאחרונה באוג' 1989 צוטט מפיו בעיתון אלקבס בכווית, כי הוא מתנגד לביטול האמנה הפלסטינית (אשר כידוע כוללת בין סעיפיה קריאה לחיסולה של מדינת ישראל). ה. במהלך ההתקוממות עולה הנדון כמי שמודע לפעילות האלימה של ועדות אלימות ומודע למקום המצאות של מבוקשים שביצעו פעילות אלימה.

2. א. ארגון החזית העממית של ג'ורג' חבש הינו ארגון טרור רדיקאלי, בעל אוריינטציה מרקסיסטית אשר מצד אחד חותר להסלמת המאבק בישראל בכל מחיר לרבות ביצוע פיגועים נגד יעדים אזרחיים בישראל, ומצד שני מתנגד באופן

נחרץ למפגשים כל שהם עם גורמים ציוניים מתוך התנגדות מוחלטת לקו אותו מבקשים האמריקאים ליצור בשיחותיהם עם מנהיגי אש"פ, כמו כן מתנגד לתהליך השלום המתנהל בימים אלה.

ב. יתר על כן ארגון זה עומד כיום מאחורי מסכת רציחות אכזרית וברוטאלית של תושבים מקומיים באזח'ע ואיו'ש בתואנות מתואנות שונות, אשר אין להן כל בסיס.

עד כאן

מצפא

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

חססס

אאא, חוזם: 8639

אל: רהמש/590

מ-: פילדלפיה, נר: 14, חא: 081191, חז: 1200, דח: מ, סג: כל,

כבכ

בלמס מידי

א ל: מצפא

ד ע: הסברה, תפוצות, ווש' - שגריר, הסברה

מאת: פילדלפיה

הנדון: דברי מריו קומו בערב הפדרציה (7/11)

. קואומו נגד בוש (דוח הקונכל פלג)

בהמתנה מאחורי הקלעים לקראת העליה לשולחן הנשיאות של כינוס הפדרציה היהודית בפילדלפיה, הוצגתי על-ידי יור הערב, ליאונרד אברמסון, למושל ניו-יורק מריו קומו. לאחר דברי נימוסין ביקש לשמוע הערכתי לגבי תהליך השלום. אחרי פתיחה קצרה על התקווה הגדולה לכך שנפתח תהליך שיוכיל, בסופו של דבר, לשלום, קטע אותי קומו ושאל: ואתם לא מודאגים מלחצ? מה אומרים בישראל על נאום הנשיא בוש במדריד? זה היה נאום מאוזן שנסה לגשר בין הצדדים וליצור טון של פיוס בין המשתתפים בוועידה ניסיתי להסביר, ושוב קטע אותי המושל קומו: זה היה נאום עם נטיה פרו ערבית מובהקת ואני חושב שאתם צריכים להיות מודאגים מהמגמות שבוטאו בו...

בנסיון נוסף להגנ על הנשיא בוש אמרתי: זה היה מעמד הסטורי, ואנחנו הקשבנו למה שנאמר ולמה שלא נאמר, ואין לנו בסיס לתלונות. אם אנחנו היינו כותבים את נאום הנשיא היינו, בוודאי, כותבים אותו אחרת, אבל בישראל מאד מעריכים המאמץ האמריקאי לכנוס הוועידה וקדום התהליך.

הנשיא לא חזר, למשל, על נוסחת שטחים תמורת שלום, ניסיתי להסב תשומת לב -אושל. קומו: אבל הלחץ שלו בנושא ההתנחלויות הוא בדיוק לחץ להחזרת -טחים תקשיב לי הערב - הוסיף.

אברמסון עוד הספיק להכיר למושל את בחו לפני שכולנו נקראנו לעלות לבמת הכבוד. מנהיג יהודי מקומי ספק שאל ספק הציע לקומו: אתה תודיע הערב על מועמדותך לנשיאות? הוא חייך אליו והפנה חיוך נוסף אלי. אם תודיע אני מבטיח לדוות על כך באופן מידי לירושלים, סיימתי השיחה ביננו. בדבריו בפני כ - 400 המתכנסים נשא נאום פרו ישראלי (ראה דיווח מפורט של הקונסול, שרשמה), שלא חסר ניואנסים פוליטיים מובהקים, של התקפה מרומזת וישירה על הנשיא בוש. האפשרות שקומו יציג מועמדותו לנשיאות ריחפה באולם קבלות הפנים.

קומו היה הנואם המרכזי במקומו של השגריר זלמן שובל, שנאלץ לבטל את השתתפותו. למרות שכמה מראשי הקהילה גילו הבנה שברור שהוא לא יכול היה להתפנות לכך בשל מעורבותו הפעילה בתהליך השלום- היה בסגנון הדברים גם מידה של העלבות, אותה זיהיתי בתגובה להסברי כי השגריר צריך עכשיו להתפנות בראש ובראשונה למאמץ המדיני, ולוח הזמנים לא איפשר לו להיות אתנו. נקווה שהוא יוכל להתפנות ולדבר בפנינו מתי-שהוא בעתיד נעניתי על-ידי מנהלת אגף ההסברה של הפדרציה, בטון לא כל-כך מבין.

אני ב

ב. נאום קואומו - (דווח הקונסול ארנונג).

1. מעבר לעובדה שהיה זה נאום עם מגמה פוליטית מובהקת ואל קהל יעד יהודי, מן הראוי לציין שהוקדש כולו להתקפה על בוש בנושא ישראל ויחסי ארהב - ישראל מבלי להתיחס לנושאי פנים המטרידים היום את הציבור האמריקאי ומהווים חוד החנית של הדמוקרטים.

2. בדבריו התייחס קואומו לנושאים הבאים:

א. אנטישמיות - יהודי בריהם.
לאחר שפתח בשבח הקהילה היהודית ונדיבותה עמד על מגמת האנטישמיות - הוא עצמו עד לגילויי אנטישמיות כשאלה המשתמשים בהם חושבים שאין יהודים בחדר. הפדרציה יודעת מה זה צדקה מכאן הסיוע העצום לעלית יהודי בריהם ששמשו כבני ערובה אבל אף אחד מיועציו של בוש לא מבין זאת כמוכם. שנים הוא נלחם בנושא השואה יכנס ללוח התכניות של מדינת ניו-יורק.

ב. התהליך - ישראל.

חש מוטריד בשל הדאגה לארץ ישראל. הנטייה היום לעשות מה שפופולרי ומקובל - להצטרף לרוחות הפוליטיות נגד ישראל, כולל בקרב היהודים כאן.
שום מה ישראל נתפסת - אפילו בקרב יהודים - ככובשת, מדכאה. ישראל לא גנבה את הגדמץ אלא כבשה אותה מתוך הגנה עצמית, אין לבקש ממנה להחזיר שטחים אלא אם קיומה ובטחונה יובטחו. אי מתי ארץ זו (ארהב) החזירה אדמות? כאן פרט קומו פשעי דמשק (התחמשות, טרור) ועיראק(הכיר תודה לישראל על השמדת הכור צדאם חוסיין עדיין שולט) תקף החרם הערבי שהוא צורת לחימה ומהווה איום גדול מאיום צבאי.

ג. יחסי ארהב - ישראל.

חזר מספר פעמים על כך שישראל זו הברית הצבאית והפוליטית של ארהב במזרח. ארץ קליטת עליה כמו ארהב, ומקלט לניצולי השואה. ישראל היא נס דמוקרטי העומדת כיום כעדות חיה לנכונות והחלטיות ומחלקת עם ארהב אותם ערכים. ישראל חשובה לבטחון ארהב במזחה. ישראל תמיד היתה מאויימת, גם לפני תקומתה אך מ - 48 ועד היום שני דברים עמדו לה:

1. אומץ, כח ויכולת צבאית.

2. הידידות של ארהב לישראל.

מלחמת המפרץ ומדיניות ההבלגה של ישראל שוב הוכיחו לארהב שישראל תהיה שם יינזדקק לה. אך כיום התחושה שהמחויבות לישראל פחתה. אנו זקוקים לשלום ישראל כדי שיהיה שלום בארהב, על ארהב להתנגד לפתוי להלחיץ את ישראל ולהכניסה למלכוד. לארהב אסור להכתיב לישראל את צרכיה ומה נדרש לבטחונה. על ארהב לשמור שתשרוד ולא לומר לה איך לשרוד. מי ידידנו במזחה כוויט, סוריה, עיראק או ישראל? עלינו להצהיר כאן ועכשיו, כעת הזמן לדבר, כי הסכנה גדולה ואסור להזניח חבר ארהב וישראל בנות ברית.

ירושלים

ירושלים היא בירתה של ישראל, על ירושלים להשאר מאוחדת. הזכיר תקופת שלטון ירדן בי-מ ומניעת חופש גישה למקומות הקדושים.

עד כאן.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב, הסברה, בן אבו, תפוצות

מזכירות הממשלה

ירושלים, א' בכסלו התשנ"ב
8 בנובמבר 1991

ש מ ר

אל: מר סלי מרידור, יועץ שר הבטחון
אלוף דני רוטשילד, מתאם הפעולות ביו"ש ועזה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

1. פניית קונסוליית ארה"ב לאדריכל ברוך בנושא קרקעות בירושלים ויו"ש ועוד. העליתי הנושא עם השגריר בראון (בלי שימוש בשמו של האדריכל), ואמרתי כי הדבר חורג מן המקובל והמצופה, וכלל אינו מקובל עלינו כהולם את מערכת היחסים. רשם לפניו.
2. מסרתי לו - בהמשך לשיחת רוטשילד-פאריס - באשר לשבים ממדריד וחבריהם, כי בגשר יטופלו באורח מכובד, אך בהתאם לחוק ולא מעבר לו.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: ראש הממשלה

CONSULATE GENERAL OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Jerusalem

October 25, 1991

Ze'ev Baran, Architect
17 Sokolov Street
Jerusalem 92144

Dear Mr. Baran:

The United States Consulate is interested in obtaining detailed maps of the Jerusalem municipal area and of the West Bank, showing all municipal boundaries, current land use by Israelis and Palestinians, and planning and zoning for future use. Please inform me whether your firm could produce such maps, how long it would take, and how much it would cost.

I look forward to your early reply. Thank you.

Sincerely,

Steven Kashkett
Consul

ישיבת אורן

אניני

מזכירות הממשלה

ירושלים, א' בכסלו התשנ"ב
8 בנובמבר 1991

ס ו ד י

אל: ראש הממשלה
מאת: מזכיר הממשלה
שלום רב,

הנדון: יישוב בגולן

השגריר בראון הביא את המסר הלוט.
השבתי כמתבקש.

ב ב ר כ ה,

אליהו דובינשטיין

העתק: המנהל הכללי, משרד ראש הממשלה ✓

- The USG is deeply disappointed that you chose to inaugurate a settlement on the Golan November 4.
- In opening the Madrid Conference, President Bush made clear our hope that the parties would work towards amity and cooperation, and avoid negative actions.
- Secretary Baker reiterated this point in his press conference at the White House November 5.
- You are well aware of our concern that settlement activity is a significant obstacle to the kind of peace process you and we are trying to maintain. It is hard for us, as the Secretary said, to see how inaugurating a new settlement now can help the negotiating process that we have just finished launching.
- We have just made a good start in Madrid towards moving direct bilateral negotiations forward. We should continue in this spirit.

אאא, חוזם: 8408

אל: רהמש/553

מ-: אטלנטה, נר: 9, תא: 071191, זח: 1100, דח: מ, סג: סו,

בכב

סודי/מידי

א ל: מנהל מצפא

ד ע: לש השר לש ס. השר סמנכל צפא סמנכל הסברה
ווש לש שגריר שילה נויבק אטינגר פלג

מאת: הקונכל אטלנטה

הנדון: המאבק לקבלת הערבויות

לאחר תום הסכנוב הראשון של השיחות במדריד ולאחר ההתייעצות שקימנו ברוש כינסתי בקונסוליה את פורום ההתייעצות עם המנהיגות היהודית. בפגישה נכחו 25 המנהיגים הכולטים של הקהילה ביניהם דר פרי בוקמן הנשיא ראש AJC ו-ADL יור המגבית סקיב זליג והנשיא לשעבר גארלד כהן. כמחציתם היו על הגבעה ב 12 בספטמבר 91 פרשתי בפני הנוכחים את תמונת המצב במום המדיני ובמאבק לקבל הערבויות ובקשתי לשמוע את חוות דעתם בכל הנוגע לטקטיקה שעלינו לנקוט במאמץ לאישור הבקשה לערבויות.

הדיון היה מעמיק ויסודי והועלו בו מספר נקודות הראויות לתשומת לב.

א. בכל הנוגע לדעת הקהל האמריקאית התחושה היא שנושא הערבויות פחות פופלרי כיום בדעת הקהל משהיה בספטמבר ויהיה עוד פחות פופלרי בפברואר 92 זאת בהתבסס על האוירה הציבורית הדורשת התמקדות בנעשה בבית נוסח הקשיים הכלכליים

ב. לאור הנל העיסוק ההסברתי בנושא הערבויות כולל הניסיונות להוכיח יכולתה ל ישראל להחזיר ההלוואות והעדר עלות למשלם המיסים האמריקני נדון לכשלון ראש. הציבור האמריקני רואה בערבויות סיוע אמריקני לגורם חיצוני והוא אינו מעוניין להתעמק כרגע בנושאי חוץ בעיקר אם יש להם זווית כלכלית. עיסוק הסברתי בנושא יתפרש עי האמריקנים רבים כחיטוט בפציעה הפנימיים של אמריקה

ג. לאור הנל גרסו כל הנוכחים כי הרעיון להביא אלף עולים בינואר פברואר 92 הוא רעיון נפל. המאמץ ההסברתי בארהב צריך להערכתם להתמקד בנושא השלום ולא בסוגיית הערבויות

ד. באשר לקונגרס לא ניתן יהיה להציג שוב בפברואר 92 בפני הקונגרס את נושא הערבויות באותה עוצמה והתלהבות כפי שנעשה הדבר בספטמבר יחד עם זאת מדינת ישראל תבקש מהקהילה לעשות זאת שוב הדבר יעשה

ה. המפתח הוא בבית הלכן הנשיא יקשור גם בפברואר את נושא הערבויות לתהליך השלום ויתן גיבוי לתביעה ערבית להקפאת ההתנחלויות. מאחר והנשיא הוא המפתח יש לשקול כבר עתה פתיחת ערוץ הדברות ישיר לבית הלכן ולמזכיר בייקר לדיון נפרד בסוגיית הערבויות. זאת במקביל לדיונים המתקיימים בתהליך

השלום

ו. למרות הלינקג שעושה הנשיא הסיכוי לקבל את הערבויות בזכות תמיכתו גדול מהסיכוי לקבלן בזכות תמיכה עממית רחבה

ז. סוגיית הפופולריות של הנשיא בוש בפברואר 92 או מאוחר יותר לא תהיה לה השפעה על הסיכוי לקבלת הערבויות. בעיות כלכליות נוצרות יפגעו אמנם בפופולריות של הנשיא. אך יפגעו במקביל גם בהיקף התמיכה הציבורית במתן הערבויות ויגבירו את יכולת הנשיא להציגן כפוגעות בכלכלה האמריקאית

ח. להערכת מרבית חברי הפורום ויתור ישראלי בסוגיית ההתנחלויות גם אם יהיה סמלי חלקי ומותנה יהיה המפתח להסכמת הבית הלבן להעניק הערבויות. בהקשר זה העלו אחדים מחברי הפורום רעיונות שונים כמו התניית הקפאה זמנית של ההתנחלויות בהפסקת האינתיפדה או הקפאה זמנית בחלק מיוש כמחווה לפלשתינים על האוירה במדריד תוך האצת ההתנחלויות בגולן נוכח הנוקשות הסורית

ט. הרוב המכריע של הנוכחים היה בדעה שהעדר מחווה ישראלית כלשהי בסוגיית ההתנחלויות יפגע אנושות בסיכוי לקבל הערבויות ויוביל לעימות עם הנשיא. למצב של NO WIN SITUATION אצל כל המשתתפים קידם חוסר רצון בולט להתעמת שוב עם הנשיא בפברואר

אלון ליאל

חפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב,
בן אבו, תפוצות

סססס

U.S. DEPARTMENT OF STATE
Office of the Assistant Secretary/Spokesman
(Madrid, Spain)

Press Conference By
Secretary of State James A. Baker, III
Ifema Center
Madrid, Spain
November 3, 1991

1/11/91
J. M. Baker
S. P. Baker

Ladies and gentlemen, I have a statement to make, and then I'll be glad to try and respond to your questions.

Let me begin by saying that the Madrid conference was a beginning. I think it was a good beginning. Today the parties have taken another critical step beginning direct bilateral negotiations between Israel and the joint Jordanian-Palestinian delegation, Israel and Lebanon, and Israel and Syria. There have been, and as I have said before, there will be obstacles in this process to be overcome, but they have not deterred us until now, and they do not, in my view, diminish the importance of what has happened this week.

Let me emphasize another point that I made in my address to the peace conference on Friday. The parties have not agreed on venue and, in fact, as you know, the major issue that we had to work over the week-end was where to hold the bilateral negotiations. This is still an open question, and it is one that will need to be resolved as the negotiations proceed. The United States and the Soviet Union expressed the hope that the parties themselves will continue to negotiate in order to reach an understanding. In the absence of agreement, we will work together with the parties. And we will make proposals as necessary.

The United States and the Soviet Union intend to maintain our position that bilateral negotiations should be face-to-face and take place separately between an Israeli delegation and each of the other delegations.

On behalf of the co-sponsors I want all to know that the arrangements that have been so laboriously worked out for these initial bilateral meetings will not be considered precedential for future rounds of talks.

Amidst all of the procedural wrangling, it is important, I think, not to lose sight of the breakthrough represented by the start of direct bilateral negotiations. As I have stressed all along, direct negotiations are the only way in which real progress is going to be made, and the only way in which real progress -- real peace -- is ever going to be achieved.

I want to take special note of the steadfast commitment of the Jordanian-Palestinian delegation to beginning bilateral negotiations. And I want to express appreciation to all those who have gone the extra mile to make those opening meetings possible today, particularly the government of Israel.

From the initial reports I have received from the delegations themselves, I am especially pleased with the quality of the first negotiating session between the Israeli and joint Jordanian-Palestinian delegations. As they told me, and as their public statement made clear, they surely intend to proceed in a serious and constructive fashion, and that gives us reason to believe that we really are entering a new phase in the Middle East.

I will be leaving Madrid at the conclusion of this press conference. Assistant Secretary Djerejian and many of my senior experts will remain in Madrid until the delegations have departed.

And before I take your questions, let me say a word since I've gotten a number of questions recently about this, a word about my plans for the next two weeks. I will leave immediately after this press conference to join President Bush to attend the opening of the Ronald Reagan Presidential Library and Center in California. I will then travel with the President to attend the NATO Summit in Rome as well as the United States EC meeting in the Netherlands. Then I plan to go directly from there to Japan, Korea, and China, returning to Washington in mid-November. I will be attending the Asia-Pacific Economic Cooperation Meeting in Korea.

I have been looking forward for a long time to in-depth consultations with the Japanese in Japan. I regret that I was not able to visit Japan when I was in Asia earlier this year because the United States has no bilateral relationship in Asia that is any more important than our relationship with Japan.

And let me conclude by saying a word about my trip to China. China has almost one-fourth of all the people in the world. It has nuclear weapons. It has great influence in the region, and it has immense economic potential. We have some real problems, and we can't expect to make headway with these problems unless we discuss them. Ignoring them will not make the problems go away.

Now I'll be delighted to respond to your questions.

And Margaret -- I think it's best if she calls on you.

Q. (inaudible) Syria to stay in this process, even if a venue isn't found? And secondly, . . .

SECRETARY BAKER: Even if the venue is what, Barry?

Q. If there's no solution to the venue problem, how long will the Syrians, or how long are the Syrians committed to remain in the process if they're committed at all? And secondly, apart from the fact that the Israelis and the Palestinians held historic first talks, what specifically did they accomplish that causes you to use the word 'breakthrough?'

SECRETARY BAKER: First of all, let me say with respect to the question about any country staying in the process or not staying in the process, I think we ought to look at the actions of all of the countries so far. They have all entered the process, and many of them against the predictions of a lot of people that they would not enter the process. They have all entered the first two phases of the process. We of course have a third phase -- the multilateral negotiations -- and Syria has made clear its reservations about those multilateral negotiations. But I have no reason to think that any country is on the verge of pulling out of the process just because we have a continuing discussion or difference of opinion with respect to what the venue should be for the bilateral negotiations. I think if that was going to be the case, I think we might have seen it before now.

With respect to the second part of your question, I can only tell you that I had a personal briefing from the representatives of the joint Jordanian-Palestinian delegation, and from the representatives of the Israeli delegation who participated in those talks. They both used the same types of terms. In fact the terms that they used in their public statements -- constructive, forthcoming. Are there lots of questions and lots of differences? You bet.

But in terms of a start, I have to tell you that I was very pleasantly surprised: number one by the fact that they met for as long as they did, and the fact that it was two sessions, and generally with respect to the reports that I have received. Now I regret the fact that I have not been able to receive reports from the other delegations, although I did briefly on the way over here have a chance to chat with the Lebanese delegation members as they were coming in to brief our people, and I'm sorry that I will not have an opportunity to be briefed by the Israeli representatives in the talks with Lebanon and Syria, or by the Syrian representatives because I have to fly home because I'm getting home at 3 o'clock in the morning Washington time.

Q. Mr. Secretary, there are reports that you are offering Washington or Williamsburg as a venue if there is further deadlock to try and move the one-on-one talks ahead. Would you care to comment on that?

SECRETARY BAKER: John, I would refer you to my statement, and what I said, that is we are going to continue to try and work with the parties to see if they can reach agreement. I also said in the statement that we will make our own proposals if we think it necessary. We have not made a decision yet with respect to making a proposal, and if we make a proposal, what the venue would be that would be embraced in that proposal.

Q. Mr. Secretary, when you started this whole process, you talked about confidence-building measures, and I remember asking you a question about that in the King David. Now, we've come a long way. The Palestinians have made a lot of sacrifices as far as the delegation is concerned. The Palestinians in the occupied territories have changed their -- instead of throwing stones, they're throwing olive branches. Now when will the Israelis stop building settlements, release the prisoners, and get the process -- give the hope to the Palestinians?

SECRETARY BAKER: You know I said night before last, I think, when I was here that the question of settlements and the question of a suspension of the Intifada, these are all issues that should be put on the table in the negotiations.

We did have some discussions with the delegation members tonight about the importance of steps being taken that will permit the Palestinian delegation representatives to freely move in terms of carrying out their responsibilities as negotiators. I don't know whether that falls under the heading of confidence-building measures or not, but I have to tell you that I think a lot of what the Palestinian representatives had to say at the conference was well received in many places around the world.

I think that the talks between Israelis and Palestinians have really gotten off to a better start, frankly, than I would have expected, and I think that confidence-building measures ought to, at some point in the process, be put on the table and be negotiated. I think they will be.

Q: Well, sir, it goes without saying that you are playing a pivotal role. To whom are you entrusting this role as you said you are going to be absent until mid November? And, won't we have any time limit to reach -- I mean for the parties, the negotiating parties -- to reach agreement about the venue? Thank you.

SECRETARY BAKER: I think it was the view of both the Palestinian representatives with whom I met who attended the meeting of the Israeli delegation and the meeting of the joint Jordanian-Palestinian delegation and, indeed, the members of the Jordanian part of that joint delegation that there needed now to be a little bit of time for the parties to further engage on the question of venue. And, I don't think that ... well, I don't want to set a timeframe on it and I don't want to tell you that we would not have a proposal of our own to make within a certain number of days or weeks. I just don't think it's prudent for me to set a time on it.

I indicated in my statement that we are leaving Assistant Secretary Djarejian here together with many of the senior experts who have been working on this issue for us and who have been here in Madrid for quite some time. And they will be able -- as well as leaving here the liaison officers that we have appointed for each of the delegations. So, we will be very much up-to-date, up-to-speed, and on top of what's going on and we will be in a position to follow through and move if we think it's prudent.

Q: Mr. Secretary, now that the direct talks are underway, how do you see your own personal role in this process? You said, I think on Meet the Press today, you are not planning to appoint an envoy. When do you see yourself weighing in with bridging proposals? How close or how near are we to that? Talk a little bit about that, if you will.

SECRETARY BAKER: Well, I think I talked about that today on a television program, and I think I may have answered a question about it here night before last. I don't think we are at the point of talking about special envoys and things like that, Tom, because we have an extraordinarily, I think, -- and I'll praise our people who I think have done an extraordinarily good job -- we have an extraordinarily good team of experts. They are here, they are in Madrid, they are going to stay constantly in touch with the delegations. And, right now, I really don't see the need for appointing a special envoy or special ambassador.

I don't -- I mean I expect to be able to take calls and discuss things on the telephone and deal with our experts and anybody, any representative of any of the parties that wants to get in touch with me, even over the course of the next two weeks. Now as you know as one who always travels with us, we are in constant communication and we have no trouble talking to anybody in any part of the world. So, for the next two weeks, that's the way we are going to handle it.

-6-

Q: Mr. Secretary, what are the modalities and framework that you propose the system and negotiation for interim government agreement which was agreed among the Palestinians, and the Jordanians and the Israelis? And, could you elaborate on this idea of self-government -- interim self-government -- for the Palestinians?

SECRETARY BAKER: I can't answer the first part of your question because we have not made specific suggestions and I don't know where you -- if you have the idea that we have, I don't know where you have gotten that idea.

Q: (Inaudible)

SECRETARY BAKER: Well, it doesn't say that we've made it, does it?

Q: (Inaudible)

SECRETARY BAKER: Well, let me say what the concept generally is, is that there should be for a transitional period, interim self-government arrangements for Palestinians. Those can take many, many different forms and variations. I should interject here that it's our hope, as it indicated in our notice of invitation, that we could conclude those negotiations within a year, we hope. We have, at least, begun the negotiations with the objective of trying to conclude them in one year. But, there are many, many things that Palestinians can and should do to govern themselves -- that fall under the heading of interim self-government arrangements, transitional arrangements.

If you go back and look at the -- some of the talks that followed Camp David, you will see many of the ideas suggested there. There are a whole host of them and I won't run down the full list.

Q: Mr. Secretary, you've spoken with great praise of the report you've had on the meeting with the Lebanese/Jordanian -- I'm sorry, the Jordanian/Palestinian delegation and the Israelis and you've talked about the good will in getting those talks underway and you've said they were better than expected. What can you say about the extent of good will in arranging the Syrian/Israeli negotiations? And, also, what is your opinion on whether negotiations of this sort in the view of the co-sponsors ought to be held in the region or out of the region?

-7-

SECRETARY BAKER: Ralph, there is still a difference of opinion, as I've indicated, among the parties on what the ultimate venue of these bilateral negotiations should be. Some take the view they all should be held -- all should be held -- here in Madrid. Others take the view that they all should be held in the region. Until we're prepared to make a proposal of our own, that is, the co-sponsors, I really don't want to advance the suggestion here, because I don't think that would be fulfilling the role that we should be fulfilling. If, as and when the time comes, we will not be hesitant to make our views known and to make our ideas known with our own proposals. I have not, as I have indicated to you, received reports yet from the discussions between the Syrians and the Israelis because they have just begun as I was on my way over here to the Press Center.

Q: (Inaudible) setting it up. The question was about setting up the meeting between the (Inaudible.)

SECRETARY BAKER: Well, I said in my statement that we had laboriously worked out these arrangements and we have. But, the bottom line is, and what ought to be taken note of here, in my view, is that the direct face-to-face negotiations have begun. The parties are sitting at the table bilaterally and beginning to talk.

Q: Mr. Secretary, is it your understanding that the various Israeli delegations have accepted the principle of having a Bush administration representative on hand, on call, in case the talks should run -- you know, should run into trouble? And, such a person would be consulted in the event of an impasse?

SECRETARY BAKER: I think you ought to direct that question to the Israeli government representative who, I understand, will be doing a briefing here later tonight. Let me tell you what the position of the United States has been and continues to be. We want to see -- first we wanted to see a process develop. I think one has developed. I hope one has developed. Now, we want to see it move forward. We want to serve as a catalyst to produce that movement in any way that we can. If the best way for us to do that is to not be involved at all, that's what we want. If the best way for us and our co-sponsor, the Soviet Union, to do that is to be in the room and intimately involved, then that's what we would like. However, the ground rules are that the parties will negotiate bilaterally without anybody else in the room unless the parties themselves invite others in the room. We have said we expect to -- we and the Soviets -- would expect to be the driving force behind this process and we would be available, if wanted.

-8-

Q: Given some of the contentious bickering this past week over just when and where the meetings would take place, do you have any concern that, if the parties leave Madrid and go back to their regions, that it will be difficult to get the process rolling again?

SECRETARY BAKER: Well, the parties were in the region, or in their regions, before the process started, Susan, and as I said night before last, nobody said it would be easy and it isn't going to be -- hasn't been and won't be.

Q: Thank you, Mr. Secretary, but I'm afraid I'm going to put my question in Arabic, if you don't mind. (No translation)

SECRETARY BAKER: I can't answer the last part of your question. I think that's directed more properly to the media in the West. Let me say, with respect to the intentions of the United States and my own intentions, we intend to stay fully engaged -- as fully engaged as we can and for as long as we think that the parties are serious about peace. And, right now, we are convinced that the parties are serious. If they weren't, I don't think they would have come to Madrid, notwithstanding some suggestions to the contrary. And, if they weren't, I certainly don't think they would be sitting down together face-to-face, but my own view is we should stay engaged, fully engaged for as long as the parties themselves are serious about peace.

Q: Mr. Secretary, following up on Susan's question, one of the things that brought everybody to the table is the requirement beforehand that they come to bilateral negotiations four days after the conference and that was a requirement apparently that the Syrians acceded to just at the last minute. Now, what is there -- what is there to make sure that they attend this next one wherever it is held? What is the incentive and also I'd like to ask during this two weeks, would you also be dealing with the multilateral negotiations in the region which is supposed to take place in the region in two weeks?

SECRETARY BAKER: Yes, I should have mentioned that, Saul, in my earlier answer. We will, indeed, be giving some consideration to, thought to, and having some discussions about, how and where and when exactly we want to structure the multilateral negotiations which are a very important part of this process. We will be working on that over the course of the next two weeks. With respect to your first question, there can't be any guarantees, this is the Middle East.

One more and then we'll go?

Q: Mr. Secretary, following up a little bit on Saul's question, in July I think it was, when President Assad said yes to your three layer proposal, that really broke the logjam and made all this possible. Yet, now in the last three or four days, not only were they dithering over the venue, but putting heavy, heavy pressure on the Palestinians and Jordanians not to go forward. One, do you feel President Assad broke his word to you, or at the very least stretched it? And, two, does it give you any doubts about the willingness of the Syrian government to follow through on this commitment?

SECRETARY BAKER: The answer to your question is that I absolutely do not think that President Assad, in any way or to any extent, broke any commitment.

I take note of the fact that Syrians and Israelis are sitting down face-to-face beginning at 10:20 Sunday night, which is four days after the opening of the conference. And, my view about the role of Syria in this process remains what I said in my speech to the conference, that I do believe their earlier commitment was very, very important and that until given some reason to think to the contrary, I believe, that when they tell us that this represents a historical change in their policy approach, we have no reason to disbelieve that.

They are at the table. They attended the conference and, yes, it was difficult to arrange all of this, and -- but, let me go back to what I said a couple of nights ago, I think. Well, no I guess I said it today on the television program.

What looks to us, perhaps, like insignificant little issues of procedure or modalities, can be very, very large issues to the parties who are involving themselves in this process. And, I am not speaking now just about Syria. I am speaking about all of the parties. It took a great deal of courage, I think, for a lot of the parties to make the commitment to come to Madrid, to engage in bilateral negotiations and to engage, some of them, in multilateral negotiations.

Thank you very much.

###

אינה

אאאא, חוזם: 945
אל: רהמש/119
מ-: וושינגטון, נר: 28, תא: 011191, זח: 1620, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור / מידי
אל: מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

JSAP
====

1. בסימן עסקים כרגיל, חחם (31.10) תת-המזכיר ברטולומיאו על המכתב השנתי הכולל הסכמה ל- FMF בסך 1.8 בליון.

להלן נקודות שהשמיע ברטולומיאו במהלך הדיון - (בן ארבע שעות בלבד) שהתנהל על מי מנוחות:

- א. המסר של המפגש צריך להיות STEADINESS AND CONTINUITY.
- ב. רק ישראל בטוחה (SECURE) תוכל לעשות שלום.
- ג. ללא קשר לתהליך ולהתקדמותו, תמשיך ישראל לחיות באיזור מסוכן על כל המשמעויות התקציביות הנובעות מכך.
- ד. ללא קשר לשינויים שהתחוללו בזירה הבינ"ל, הממשל ישאר ב- FY93 מחויב לבטחון ישראל ולשמירת הפער האיכותי שלה.
- ה. במקביל למאמץ לשמירת רמת ה- FMF ב- FY93 יעשו כל מאמץ "TO SUPPLEMENT THE FMF".
- ו. את רצונם להקטין OSP ל- 400 מליון דולר יש לראות בקונטסט של לחץ בורי להקטנת סיוע חוץ. יתקשו להצדיק הוצאת כספי משלם המיסים האמריקאי להצדקת וכישות מחוץ לארה"ב (בשל חילוקי דעות לגבי גובה ה- OSP, סוכם להמשיך ולדון בנושא).
- ז. בהקשר ל- FAIR PRICING, ציין כי לא יוכלו לפתור לנו לטווח ארוך בעיות ה- CASH FLOW.
- ח. שמירה על רמת הסיוע, קרי עסקים כרגיל, לא נשמע מרתק. למרות זאת, רואה בכך הישג על רקע אילוצי התקציב. עד כאן נקודות מדברי ברטולומיאו. מכתבי ברטולומיאו ועברי בדי"פ.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, אוצר

סססס

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"ב בתשרי התשנ"ב
20 בספטמבר 1991

ס ו ד י
ד ח ו פ

אל: ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

א. התקשר השגריר בראון והעביר מסר מן המזכיר מדמשק לראש הממשלה ולחבריו השרים, כדלקמן:

1. הבעת הערכה על הקלת הסדרי נסיעתה של חנאן עשראוי לעמאן הבוקר. זהו צעד קריטי קדימה. היא מודה על הטיפול בה.

2. הירדנים מיכלאו תפקיד מסייע מאוד אף הם, בלחץ על הפלסטינאים לנקוט צעד זה ולפתוח דיאלוג בדבר משלחת משותפת. המלך עושה את חלקו. אנו יודעים שאתם רוצים מעורבות ירדנית. כך גם אנו.

3. דנו עם עשראוי במספר תיקונים קלים בטיוטת מכתב ההבטחות לפלסטינאים, וזאת כדי לענות לחלק מדאגותיהם. אף אחד משינויים אלה אינו סותר מחויבות לכם."

ב. בראון הוסיף כי שוחח עם קרצר על הרשמים שנוצרו מן הפרסומים השונים. כמו כן שוחח עם דניס רוס בנושא הפרסומים על הגולן, והוא מבקש לציין, בניגוד לפרסומי רדיו מונטה קרלו, שהמזכיר אמר מה שתמיד אמרה ארה"ב, קרי כי 242/388 חלה על כל הגזרות, ולא אמר שהוא "קונה" את דרישות אסד. למותר לציין שהבעתי דעתנו על התדרוכים השונים.

ב ב ר כ ה,

אליקים הרבינשטיין

איתם
איתם
איתם

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

13

1082

שמור / בהול לבוקר

19/9/91

אל: מנהל מצפ"א

דע: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

מאת: ק. לקונגרס

ערבויות - יוזמת הקונגרסמן סולרז

בומשך לדי יוחי בנדון, רצ"ב טיוטאת הצעה ההחלטה (CONCURRENT RES.) של
הקונגרסמן סולרז. הטיוטא כוללת הערות "הידידים" המוסכמות על דעת סולרז.

אילן וכו' זכנאן.
יהודית ורנאי דרנג

למח' ס' למח' 1
למח' ס' למח' 2
למח' ס' למח' 1
למח' ס' למח' 2
למח' ס' למח' 1
למח' ס' למח' 2

AIPAC Suggested changes in red

2/3

1082

DRAFT

A resolution expressing the sense of Congress that it will expeditiously consider and favorably respond to Israel's request for absorption assistance after the expiration of the 120 day delay period requested by President Bush.

--Whereas it has been the policy of the United States for more than 20 years to persuade the Soviet Union to permit its Jewish citizens to exercise their right of free emigration;

--Whereas the success of this policy has resulted in a situation where ^{350,000 Soviet Jews have arrived in Israel and} more than a million Soviet Jews may emigrate to Israel by 1995;

--Whereas at a time when most other countries are closing their doors to Soviet Jewish emigrants, Israel has opened its doors to every Soviet Jew who seeks to emigrate there;

--Whereas Israel is also in the process of absorbing the thousands of Ethiopian Jews who were rescued in Operation Solomon earlier this year;

--Whereas without substantial help from a variety of sources, including world Jewry, European countries and the United States, Israel will not be able to adequately house, employ and otherwise absorb these emigrants;

--Whereas there are disturbing indications that some Soviet Jews who might otherwise have emigrated to Israel have decided not to do so because of the current economic difficulties in Israel;

--Whereas there is a serious possibility that those Soviet Jews who have decided not to emigrate because of their concerns about their economic livelihood in Israel, could become the victims of a resurgent and virulent anti-Semitism in the Soviet Union, particularly if the economic and political situation in that country continues to deteriorate;

--Whereas the United States and the international community must not repeat the tragic mistakes that were made in 1930s, when a Jewish community in peril was abandoned by most of the world;

--Whereas Israel has requested \$10 billion in guarantees from the United States in order to assist it in absorbing both Soviet and Ethiopian emigrants;

--Whereas consideration of the Israeli request is a humanitarian issue that should be decided expeditiously and

on its own merits
A

09/19/91

11:00

202 225 2029

003

without any linkage to the peace process;
 (on its own merits)

1082 3/3

--Whereas Israel's outstanding record in meeting every financial obligation incurred on billions of dollars of prior loans indicates it is extremely unlikely to default on the \$10 billion in new loans that would be generated by approval of the requested guarantees;

--Whereas as a result of the low probability of defaults by Israel on these loans, ^{there will be minimal} which will be repaid to the United States with interest, the guarantees will probably not have to be utilized, and the cost to the US taxpayer of providing them will be insignificant;

--Whereas President Bush, who ^{deserves} enormous credit for his outstanding efforts ^{freely} on behalf of Soviet and Ethiopian Jewry, has indicated his support in principle for the continued emigration of Soviet Jews to Israel;

--Whereas in order to facilitate the prospects for progress in the Arab-Israeli peace process President Bush has requested a delay of 120 days before the Administration and the Congress consider the Israeli request for these guarantees;

--Whereas the Congress strongly supports the ongoing diplomatic efforts to achieve a negotiated settlement to the Arab-Israeli conflict;

--Whereas after this 120 day period, the Bush Administration has stated that it will guarantee a vehicle for action on the loan guarantees, that it will seek no further delays, that it will restate support for the principle of absorption aid to Israel, that it will handle budgetary issues associated with the provision of the guarantees in the most reasonable possible way consistent with legal requirements;

--Whereas the Bush Administration has given additional commitments that after the expiration of the 120 day period, it will mount an international effort to solicit support from other countries for absorption aid, as well as ensure that if there are any costs to Israel as a result of the delay, those costs will be offset in the loan guarantee package;

Now therefore be it resolved... it is the sense of Congress that:

--One of the highest priorities of the Congress, when it reconvenes in January 1992 after the expiration of the 120 day delay period requested by the President, will be to expeditiously consider and favorably respond to Israel's request for absorption assistance.

Dist. to Israel (...)

בנימין

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, August 9, 1989

Dear Mr. President,

I am writing to express my profound admiration for the manner in which you determined the policy of the United States on the issue of the hostages. I know how difficult it is to stick to a principle of policy regarding terrorists and kidnapers, when lives are at stake. It is to your credit that your government rejected the temptation to adopt a narrow, self-centered approach in favour of the moral high ground. It sets America apart from other countries, and has gained our respect and praise. I would like to add that I am deeply touched by your concern for the feelings of the families of the hostages and your identification with them. Our people appreciate such feelings because we face this painful experience ever so often. The alliance between the U.S. and Israel has special meaning for us precisely because the way the United States addresses itself to such issues.

Let me share with you some of our thoughts on the challenge we are presently facing from the Hizbullah terrorists and their hostages.

We can leave no stone unturned until we secure the release of our prisoners. This is a cardinal principle of outlook and policy for us. We are a small nation and in many respects we function like a family. One of the sources of our strength is the knowledge of every soldier that he will never be forsaken and that everything will be done to save him from his captors.

At the same time, we fight terrorism and terrorists with every weapon and measure at our disposal. We are convinced that we have every right to do so, since we are dealing with outlaws who have not the slightest respect for life, for decency and for human values.

President George Bush
The White House
Washington DC

Our decision to apprehend Sheikh Abd elKarim Obeid came after protracted and strenuous attempts to obtain the release of our prisoners produced no results. We have not even been able to gain information on whether they are alive and well. After much deliberation, we took the decision to act unilaterally, and we accept full responsibility for that decision and its consequences.

Since his capture, we have been strengthened in our belief that Sheikh Obeid can provide us with a lever toward the achievement of our objective. Sheikh Obeid has played a key and leading role in Hizbullah terror activities, including the taking of hostages.

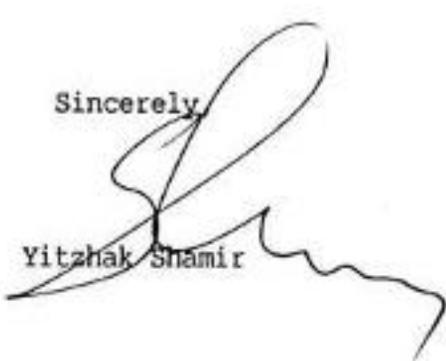
Clearly the terrorists and their supporters will make every attempt to divide us from the United States and even to set us on a collision course. We will not play into their hands and we have no doubt that you, Mr. President, will not permit this to happen.

We shall endeavour to secure the exchange of all the hostages in the hands of the Shi'ite Hizbullah in return for the Shi'ites we are holding, including Sheikh Obeid. Our aim is to reach an agreement on such an exchange through a neutral agent, preferably the International Red Cross.

With patience and perseverance, I believe there is a chance of obtaining the safe release of all the hostages. We shall endeavour to consult fully with you, and provide you with all the information that will reach us. As on many other issues, the United States and Israel, working together, can produce positive results and an improvement in the atmosphere of this troubled region of the world.

Warm regards,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

סודי ביותר

21.12.89
53952

אל: שה"ח

דע: מזכיר הממשלה

מאת: סלי

טיוטת ערבויות אמריקאיות

ברצעה האמריקאית לערבויות, שקיבל מזכיר הממשלה לאחר שקיים סיכוב שיחות בארה"ב, יש מספר שיפורים ביחס להצעתם המקורית שנמסרה לנו בטוקיו ב-10.11. בין השיפורים: ניסוחים יותר נוחים בנושא עמדתנו כלפי אש"ף והליכה מסוימת לקראתנו בעניין התייחסותם להפרת האכלים ומיקום הדיאלוג בקהיר. כמו כן, בוטל אזכור חילוקי הדעות בין ישראל לארה"ב.

עם זאת, נותרו עדיין לא מעט קשיים בטיוטא האמריקאית ולהלן פרוטם, לאחר בחינתם מול החלטת הקבינט, והצעה שהביא מזכיר הממשלה לוועידתנו ונעשה האמריקאית המקורית שנמסרה בטוקיו:

1. סעיף II להחלטת הקבינט קובע כי: "ארה"ב תחייב שהמחלף כולו יתאם את יוזמת השלום של ממשלת ישראל".

אין התחייבות ברורה כזו, אלא תמיכה ביוזמת ישראל ועקרונותיה.

2. הנחת הקבינט: "והיזמרת חתל לאחר שחורכב רשימה של ערבים פלשתינאים מקרב תושבי יהודה שומרון ועזה המקובלת על ישראל".

א. אין התייחסות למקור הפלשתינאים (יהודה שומרון ועזה). במתכוון מותרים אופציה לכלול ירושלמים, מגורשים ואולי אף "חיצוניים".

ב. אין קביעה שהרשימה צריכה להיות מקובלת על ישראל.

ג. התייחסות האמריקאית היא לדיאלוג ישראלי-פלשתינאי (בעיני אש"ף - דיאלוג בין ישראל לפלשתיין) ולא לדיאלוג בין ישראל לבין ערבים פלשתינאים.

3. הנחת הקבינט: "ישראל לא תישא דחתן עם אש"ף".

א. סרבו להימנע מיצירת רושם למתן תפקיד לאש"ף בתהליך (בניגוד להבטחה שנמסרה לנו ע"י שגריר ארה"ב בישראל עם העברת 5 הנקודות המתוקנות ב-1.11).

ב. ההכנה להתנגדות ישראל לשיתוף אש"ף במו"מ מוגבלת עתה ל"מאמץ הנוכחי" ו"להקשר זה" (זוהי הרעה ביחס לנוסח האמריקאי המקורי שהועבר בטוקיו כ-10.11) ואולי משקפת רמזים אמריקאיים לאש"ף לגבי שילובו בהמשך התהליך).

ג. סרבו להסכים עם הגמדה הישראלית בענין אש"ף והיו נכונים רק לגלות הבנה (הרעה לעומת הנוסח שהועבר לטוקיו, בו, אף שלא הוזכר שם אש"ף, נאמר כי חבינים ומסכימים שלא ניתן לחייב את ישראל לשבת עם מי שלא תרצה לשבת עמו).

ד. ההסתייגות משילוב אנשי אש"ף בשיחות עם ישראל מוגבלת רק לנושאי תפקידים באש"ף. (כמשתמע, כל איש אש"ף שאינו "נושא תפקיד" - כשר).

4. הנחת הקבינט: "הנושא המהותי בהידברות יהיה נוהלי הבחירות ביו"ש ועוה, באורח שיתאם את המתווה הכלול ביוזמת השלום של ממשלת ישראל".

א. במקום "הנושא המהותי" נאמר "הדגש והיקף" או הנושא המהותי".

ב. במקום "נוהלי בחירות" נאמר "בחירות וכיצד להגיע לבחירות".

ג. לא הסכימו לומר "הבחירות ביש"ע".

ד. לא הסכימו להגבלות על הצהרות הפתיחה (זמן); חובת התאמה ליוזמה הישראלית).

ה. "תהליך המו"מ" (מתוך 5 הנקודות - סדה"י: "בחירות ותהליך המו"מ") מקבל עתה הגדרה חדשה והיא "בחירות ותהליך המו"מ שלאחר הבחירות". (ועידה ביו"ל, שיתוף אש"ף, שינוי המתווה...). מנוגד לעמדתנו היסודית שכל מה שלאחר הבחירות יידון רק עם הנבחרים.

ו. סרבו לדרישה שהצגשתתפים יאמצו את המתווה של יוזמת השלום הישראלית.

5. הנחת הקבינט: "ארה"ב תתמוך פומבית בעמדת ישראל הנ"ל ותתיצב לימין ישראל במקרה שצד אחד להידברות יסטה מן המוסכס".

א. אין התייבות לתמיכה פומבית (יש קביעה כי ארה"ב לא תהיה שותפה ל-set up מכל צד וכן שארה"ב מצפה מכל הצדדים לעמוד בהסכמים).

ב. הוסיפו לאי נכונותם לערוב לעמדות של פלשתינאים גם מרכיב חדש והוא אי-נכונות לערוב לפעולות שלהם (הרעה ביחס לנוסח שהועבר בטוקיו כ-10.11). בהקשר זה חשוב לציין חומרת הערת בייקר לדובינשטיין על פיה אינם יכולים לערוב שאחד מחברי המשלחת לא יצהיר שהוא חבר אש"ף.

6. הנחת הקבינט: "ארה"ב ומצרים יודיעו על תמיכתן בעקרונות קמפ דייוויד המונחים ביסוד יוזמת השלום של ישראל כולל שלבי המו"מ ומהותם".

א. לא הסכימו לתבוע ממצרים הודעה כנ"ל.

ב. סרבו להכיע תמיכה מפורשת בשלבי המו"מ ומהותם (עפ"י יוזמת ישראל).

7. הנחת הקבינט: "המפגש הראשון ייערך בקהיר. המשך יישקל עפ"י התוצאות".

לא הסכימו לנ"ל, אך קבעו כי ניתן יהיה לשנות מקום המפגש בהסכמה הדדית. (ישראלית-פלשתינאית?; ישראלית-מצרית?; ואולי בפועל מערך-ליכוד?).

ענה חשוב להחליט מה הן הנקודות החשובות ביותר מבחינתנו וכפי שסוכם עם מזכיר המשלה להציען לאמריקאים, באמצעות שינויי נוסח מינימאליים בהצעתם.

ממליץ לעמוד על שלנו, כי נסיון החודשים האחרונים, לרבות הישגי מזכיר המשלה בכיקורו האחרון, מלמד על יכולת רבה של המזכיר האמריקאי לסגל עמדותיו ללחצי הצדדים.

להסברת עמדתנו ממליץ לומר כי כל שישראל רוצה הוא להבטיח, באמצעות הערבויות, את קיומן של הבחירות במהרה ושגורמים אחרים לא יוכלו לטרפד את יוזמת השלום הישראלית, הנתמכת ע"י המשל והקונגרס האמריקאי.

12/20/89

1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100

I WANT TO CONGRATULATE YOU AND THE ISRAELI GOVERNMENT FOR THE CABINET DECISION NOVEMBER 5 THAT ENDORSED THE FIVE POINT FRAMEWORK FOR MOVING AHEAD IN THE PEACE PROCESS. THE TASKS AHEAD OF US ARE MANY, AND THE DECISIONS FOR ISRAEL WILL BE DIFFICULT. I AM SENSITIVE TO THE REALITY THAT THESE ISSUES RELATE TO CRITICAL QUESTIONS OF SURVIVAL AND WELL-BEING, AND THUS I APPLAUD EVEN MORE THE DETERMINATION OF YOUR GOVERNMENT TO PROCEED.

ACCEPTANCE OF THE FIVE POINT FRAMEWORK CONSTITUTES AN IMPORTANT STEP IN FULFILLING THE PROMISE OF THE ISRAELI GOVERNMENT'S MAY 14 INITIATIVE. WE HAVE SUPPORTED ALL FOUR ELEMENTS OF THAT INITIATIVE, BECAUSE WE SEE IN IT A PRACTICAL PATHWAY TO BREAK DOWN BARRIERS OF MISTRUST BETWEEN ISRAEL AND ITS NEIGHBORS. EACH ELEMENT OF THE ISRAELI INITIATIVE HAS IMPORTANT MEANING, AND WE REMAIN COMMITTED TO ACHIEVING PROGRESS ON ALL OF ITS ASPECTS. AS YOU KNOW, WE HAVE TAKEN EVERY OPPORTUNITY (WITHOUT SUCCESS SO FAR) TO ENCOURAGE ARAB GOVERNMENTS THAT HAVEN'T RECOGNIZED ISRAEL TO DO SO. WE WILL CONTINUE TO DO SO. WE WILL ALSO CONTINUE TO FIGHT EFFORTS, INCLUDING IN THE AREAS OF THE ARAB BOYCOTT AND THE ZIONISM EQUALS RACISM RESOLUTION, THAT SEEK TO DENY ISRAEL RECOGNITION AND LEGITIMACY. THIS IS IMPORTANT FOR BOTH OF US.

PROGRESS IN THE PEACE PROCESS FLOWING FROM DISCUSSIONS BETWEEN ISRAELIS AND PALESTINIANS WILL HELP THIS EFFORT. FURTHER, IN THIS REGARD, I WOULD NOTE THAT, IF WE GET DISCERNIBLE MOVEMENT ON ELECTIONS AND THE NEGOTIATING PROCESS FROM AN ISRAELI-PALESTINIAN DIALOGUE, WE CAN TRY TO GIVE A PUSH TO THE ISSUE OF REHABILITATING REFUGEE CAMPS AND LIVING CONDITIONS. WHILE THE U.S. GOVERNMENT HAS NO ADDITIONAL FUNDS TO COMMIT, WE CAN TRY TO BUILD INTERNATIONAL SUPPORT FOR THIS EFFORT. (I WOULD NOTE THAT WE HAVE ALREADY DISCUSSED THIS ISSUE WITH OUR ALLIES, WHO EXPRESSED THE CONVICTION THAT PROGRESS ON THIS WOULD BE FACILITATED BY MOVEMENT IN THE PEACE PROCESS.)

AS WE DISCUSSED OFTEN DURING THE LAST FEW WEEKS, NOW THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL HAS RESPONDED AFFIRMATIVELY TO THE FIVE POINT FRAMEWORK, WE CAN TURN OUR ATTENTION TO THE ISSUE OF ASSURANCES. I THINK A GREAT DEAL OF UNDERSTANDING WAS REACHED BETWEEN US, DURING OUR CONVERSATIONS, AND TO AVOID ANY FUTURE MISUNDERSTANDINGS I WANT TO COMMIT THIS TO WRITING. AS I HAVE SAID TO YOU, I HOPE THESE ASSURANCES CAN REMAIN OUT OF THE PUBLIC EYE, ALTHOUGH I PLAN TO SHARE WHATEVER IS DONE BETWEEN US WITH EGYPT, JUST AS I WILL SHARE WITH YOU WHATEVER ASSURANCES WE MIGHT CONCLUDE WITH EGYPT, ASSUMING EGYPT REQUESTS THEM. IN BOTH CASES, ANY ASSURANCES WE CONCLUDE MUST AND WILL BE IN THE SPIRIT OF THE FRAMEWORK AND CONSISTENT WITH THE PROCESS WE ARE TRYING TO LAUNCH.

LET ME STATE SUCCINCTLY THE ISSUES WE HAVE PREVIOUSLY DISCUSSED THAT, I BELIEVE, ADDRESS YOUR CONCERNS EMBODIED IN SEVERAL POINTS OF THE CABINET'S RESOLUTION.

IN THE FIRST INSTANCE, THERE WILL BE NO SURPRISES REGARDING WHO ISRAEL WILL SIT WITH. THIS IS THE MEANING OF POINT THREE OF THE FRAMEWORK, "THAT ISRAEL WILL ATTEND THE DIALOGUE ONLY AFTER A SATISFACTORY LIST OF PALESTINIANS HAS BEEN WORKED OUT." TO AVOID SURPRISES AND TO WORK OUT THE "SATISFACTORY LIST", I SEE, AS I HAVE SAID TO YOU, A CLEAR LINK BETWEEN POINT THREE AND POINT FIVE OF THE FRAMEWORK, THE MEETING OF THE THREE FOREIGN MINISTERS IN WASHINGTON.

SECOND, OUR OBJECTIVE IS TO BRING ABOUT AN ISRAELI-PALESTINIAN DIALOGUE TO DISCUSS ELECTIONS AND THE NEGOTIATING PROCESS THAT WILL FOLLOW, IN ORDER TO HELP IMPLEMENT THE GOVERNMENT OF ISRAEL'S MAY 14 INITIATIVE. IN THIS REGARD, AS I HAVE SAID REPEATEDLY, WE UNDERSTAND THAT ISRAEL WILL NOT SIT WITH ANYONE IT DOES NOT WANT TO SIT WITH. WE ALSO UNDERSTAND THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL IN ITS CABINET RESOLUTION STATED THAT IT WILL NOT NEGOTIATE WITH THE PLO. WE WANT TO MAKE IT CLEAR THAT IT IS NOT THE AIM OF THE U.S. IN THIS EFFORT TO BRING ISRAEL INTO DIALOGUE OR NEGOTIATIONS WITH THE PLO. I HAVE SAID TO YOU IN OUR DISCUSSIONS THAT ISRAEL

WILL NOT BE SITTING WITH PLO OFFICIALS OR WITH PALESTINIANS WHO ARE NOT ON THE LIST THAT HAS BEEN WORKED OUT. THE UNITED STATES WILL NOT BE A PARTY TO SET-UPS BY ANY SIDE.

AT THE SAME TIME, HOWEVER, I HAVE ALSO SAID THAT THE UNITED STATES CANNOT BECOME A GUARANTOR WITH RESPECT TO ANY PALESTINIAN OR ANY POSITION OR ACTION ANY PALESTINIAN MIGHT TAKE. THE UNITED STATES EXPECTS ALL PARTIES TO HOLD TO ANY AGREEMENT THEY REACH REGARDING THE MAKE-UP, STRUCTURE AND MODALITIES OF THE DIALOGUE.

THIRD, AS I HAVE ALSO REPEATEDLY INDICATED, THE MAJOR FOCUS, OR THE SUBSTANTIVE ISSUE, IN THE DIALOGUE WILL BE ELECTIONS AND HOW TO GET TO ELECTIONS. HOWEVER, I HAVE ALSO INDICATED TO YOU AND ESMAT MY UNDERSTANDING THAT EACH SIDE WILL HAVE AN OPPORTUNITY TO ADDRESS BROADER ISSUES OF ITS CHOOSING IN OPENING STATEMENTS.

FOURTH, AS YOU KNOW, THE UNITED STATES HAS PUBLICLY AND PRIVATELY SUPPORTED THE ISRAELI GOVERNMENT PEACE INITIATIVE; OUR SUPPORT FOR THIS WILL CONTINUE, AS WILL OUR SUPPORT FOR THE CAMP DAVID ACCORDS AS A FUNDAMENTAL FOUNDATION OF OUR APPROACH TO THE PEACE PROCESS. THE UNITED STATES REMAINS COMMITTED TO PRINCIPLES AND A POLICY DESIGNED TO BRING ABOUT THE KIND OF

PEACE THAT WILL ENSURE ISRAEL'S SECURITY, PROMOTE ISRAEL'S RECOGNITION AND ACCEPTANCE THROUGHOUT THE REGION, AND ENHANCE ISRAEL'S WELL-BEING. THESE ARE THE BEDROCKS OF AMERICA'S ATTITUDE TOWARD THE PEACE PROCESS, AND THEY WILL REMAIN FIRM IN THE YEARS TO COME.

FIFTH, THE UNITED STATES IS PLEASED ISRAEL AND EGYPT HAVE AGREED THAT THE ISRAELI-PALESTINIAN DIALOGUE WILL BEGIN IN CAIRO. WE RECOGNIZE THAT THE PARTIES MAY DECIDE BY MUTUAL AGREEMENT TO CONDUCT THE DIALOGUE AT ALTERNATIVE VENUES.

THESE ARE THE ASSURANCES WE ARE PREPARED TO PROVIDE. BOTH THE PRESIDENT AND I ARE PERSUADED THAT THEY MEET ISRAEL'S CONCERNS IN A WAY THAT WILL ENABLE THIS PROCESS TO MOVE FORWARD.

AS A RESULT OF THE ISRAELI CABINET DECISION, WE STAND ON THE BRINK OF AN IMPORTANT OPPORTUNITY TO SCALE THE WALLS OF HOSTILITY AND REJECTION THAT HAVE DIVIDED THE MIDDLE EAST FOR FAR TOO LONG. WORKING TOGETHER, ISRAEL AND THE UNITED STATES CAN MOVE TOWARD THE PEACE THAT ISRAEL AND ALL THOSE OF GOOD WILL SEEK.

17/7/91

מכתב

הגוף האזרחי מרכז
המחקר והפרסום
1/3 פיק"ר 2/10
3/13

As of early this evening, this organization's top lay and professional leadership have met with nearly 40 U.S. Senators regarding absorption guarantees legislation that will be introduced in the Senate in early September. Another 25 will be seen tomorrow, along with nearly three dozen Representatives. Tonight, for instance, I will be having dinner with U.S. House of Representatives Majority Leader Richard Gephardt. Others will be having dinner with Senators.

The overwhelming reaction to guarantees so far is positive. We have received from each Member either "Yes" or "Yes, but ..." I know where the problems lie; I now know the depth of our strength. The overwhelming reaction also is the following: A plea that Israel help in conditioning the political environment. Phrases such as "Only Israel can hurt Israel," or "Israel needs to recast the political landscape," or "Israel can make the environment conducive to voting for \$10 billion" were delivered in meeting after meeting yesterday and today. Our key link to Senate Appropriation Committee Chairman Robert C. Byrd told us this morning that he was watching, not only to see what Baker does in Damascus on Thursday, but Israel's handling of the Syrian letter. "What happens on a peace conf will shape the guarantee debate," he said. Rep. Lee Hamilton, in the most friendly of meetings in which he volunteered his personal skepticism about the Syrians ("I have serious doubts about them," he said, "Israel cannot be seen as blocking the peace process." It is now both settlements and the peace process which Senators see as constraints on their voting for guarantees.

Legislators see the absorption guarantees program as a continuation of America's "wildly successful" policies in helping to free Soviet and Ethiopian Jews. They want to vote for the guarantees. They are, in fact, pleading for silence on settlements, serious consideration, and study of the peace situation, and working closely with Secretary Baker in a way that strengthens the Jewish State. Explaining that the guarantees are not an aid grant or loan is proving to be difficult, as at least five states are close to shutting down their operations, as

banks, S&Is, and now insurance companies go into bankruptcy proceedings, as both big and small businesses fail, and as the working public becomes more and more concerned with maintaining jobs and not buying automobiles and other large consumer items, politicians are shying away from federal spending programs, particularly abroad. The \$10 billion figure looms large in peoples' minds.

We have many more bridges to cross before the President signs the legislation into law. We will get across these bridges or swim across each and every political stream. However, it is important that Israel's leadership know that domestic considerations are just as much our political landscape as considerations in and around Israel. Please be sure Secretary Baker is received well -- seriously and without new settlement activity. Just that will help enormously. We will prevail, of this I am becoming more and more confident, but the landscape is filling up with very difficult obstacles.

Thanks.

~~אנכי אינני~~

אאא, חוזם: 7923
אל: דהמש/330
מ-: המשרד, חא: 071091, זח: 1537, דח: ר, סג: סב,
בכבב
סודי ביותר/רגיל

משרד רה"מ עבור יצחק אורן

מצפ"א
טל' 3244

כ"ח בחשרי חשנ'ב
6 באוקטובר 1991
103.55

אל : לשכת מנכ"ל

מאת : מצפ"א

הנדון : ערכויות לקליטת עליה- השתלשלות הפרשה

1. בסתיו 1990 לאור הגידול המסיבי במספר העולים מברה"מ והאפשרות שכמליון מהם יגיעו לישראל התגבשה ההערכה כי לקליטתם נחוץ סכום של כ-50 ביליון דולאר. במשרד האוצר ובלשכת רה"מ ההערכה היתה שבאמצעיה שלה תוכל המדינה לגייס 30 ביליון דולאר ואת היחרה של 20 ביליון דולאר צריך יהיה לגייס "זו"ל כאשר התקוה הינה שהממשל האמריקאי יעניק ערכויות להלוואות בגודל של 10 ביליון דולאר.

2. הנושא הועלה רשמית לראשונה בעת בקורו של חת המזכיר איגלברגר ב-22 ינואר ש.ז ע"י שר האוצר. בשיחה הביע שר האוצר משאלה לפיצוי חריג לכיסוי נזקי המלחמה (צבאי ואזרחי כאחד) בסך 3 ביליון דולאר וערכויות להלוואות בסך 10 ביליון. בשלב זה לא הוגשה כל בקשה פורמלית אך בעקבות דברים של שר האוצר במסיבת עיתונאים תיכף לפגישה עם איגלברגר כך הובן הדבר בצבור האמריקאי והתקבל שם בחוסר אהדה והבנה כאשר מלחמת המפרץ עדיין בעצומה. ראוי לזכור כי בשלב זה הממשל האמריקאי טרם שחזר מתן הערכויות בסך 400 מיליון דולאר שאושרו ע"י הקונגרס כבר במאי 1990.

3. בפברואר 1991 ביקר שר האוצר בארה"ב ובעקבותיו הצטמצמה הבקשה לפיצוי מיוחד לכיסוי נזקי המלחמה לסך ביליון דולאר דהיינו לכיסוי ההוצאות המיוחדות של צה"ל במהלך תקופת המשבר במפרץ והמלחמה בעירק.

4. ערב בקורו הראשון של המזכיר בייקר בישראל (13-11 במרץ ש.ז) נקט הממשל בשני צעדים :

א. שחרר את מתן הערבויות על סך 400 מיליון דולאר.
 ב. קיים מגעים עם אנשינו בווינגטון והציע לפצות את צה"ל בסך 650 מיליון דולאר תוך דחית הגשת הבקשה למתן הערבויות וכל פעילות אחרת הקשורה בה עד לאחר 'יום העבודה' האמריקאי (2 בספטמבר 1991), בשיחות אלו בתשובה לשאלותינו הבהיר איגלברגר כי :

א. מובן לממשל שישראל תפעל לקדום מתן הערבויות בספטמבר ש.ז.
 ב. המכשיר החקיקתי לאשור מתן הערבויות יהיה מן הסתם חוק סיוע החוץ (הקצבות).
 ג. מדובר על מתן הערבויות בשת"א 1992.

5. ע'פ הבנות אלו היו נציגיה הרשמיים של ישראל מנועים מכל פעילות בנושא. עם זאת הארגונים היהודים בארה"ב שלא היו כבולים למגבלה זו החלו להערך כבר מחודש אפריל ש.ז לפעול על מנת לקדם הנושא.
 ארגונים אלו הכינו והפיצו מידע כתוב, עדכנו את הקהילות היהודיות וכן יזמו פניות אל המחוקקים האמריקאים להסביר את חשיבות הערבויות לקליטת יעליה.

6. מכתב הבקשה הרשמי לממשל בדבר הערבויות הוכן בחדשים יולי-אוגוסט כאשר המוקד הורחב ממתן ערבויות לדיור לערבויות לקליטת העליה במובנה הרחב. רה"מ חתם על הבקשה שהופנתה למזכיר בייקר ואליה צורף הסבר המפרט היעדים והשינויים הכלכליים שישראל עורכת כדי לנצל את הערבויות באופן היעיל ביותר.

7. בסוף חודש אוגוסט ש.ז. התקשר המזכיר בייקר פעמים בטלפון עם רה"מ וביקש לדחות את הגשת הבקשה לערבויות.

8. ב-1/9 דנה ממישראל בתקציב המדינה לשנת 1992 וכללה בו סכום של 2 ביליון דולאר של הלוואות בערבות ממשלת ארה"ב.

9. במסיבת העתונאים ב-4/9 הביע המזכיר בייקר תקווה שהקונגרס יעניק לממשל הזמן הנחוץ כדי לעיין בבקשת ישראל לערבויות. בייקר עמד על המצב הרגיש של תהליך השלום וטען שאין זיקה בין תהליך השלום לאשור הערבויות. למחרת היום "זנטור ליהיי", יו"ר תת הועדה לפעולות זרות של ועדת ההקצבות, הודיע על גיבתו בבקשת הנשיא לדחות הדיון בנושא הערבויות.

10. ב-6/9 נפגש השגריר שובל עם המזכיר והגיש רשמית את בקשת ממשלת ישראל למתן הערבויות. על פי הנחיות שר החוץ, הדגיש השגריר את עזרתה המכרעת של ארה"ב ביציאת היהודים מברה"מ ואת קליטת העליה כנושא הומניטרי. כ'כ הביע השגריר הערכה למחויבות של ארה"ב לסייע לקליטת העליה. הוא ציין כי אי קבלת הערבויות עלולה לפגוע בגל העליה ולהביא להאטתו וכך לסכן בהצלחה הגדולה של ארה"ב להביא להגירה חופשית. השגריר הדגיש כי כל דחיה במתן הערבויות תביא לכך שכל מאמצינו המשותפים לעצוב כלכלי חברתי יעלו בתוהו ויגרמו לזעזוע שתדרשנה שנים ארוכות לשקומו ולפיכך ביקש שהממשל יקדם הליכי אשור הערבויות בהקדם המירבי. השגריר ציין גם בהזדמנות זו את מחויבותנו לקדום התהליך המדיני אותו יזמנו וחתימתנו לשלום. השגריר ציין את העניין שיש לישראל לעבוד עם המזכיר למען הצלחת התהליך וחתימתנו לחזוק ההבנה והידידות עם ארה"ב והביע תקווה שפעולות הממשל בסוגית הערבות תהיה ברוח זו.

11. בו ביום, ציין הנשיא כוש בדברו עם אנשי התקשורת, כאשר המזכיר בייקר לצידו, כי יפעל לדחיה בדיון בנושא הערבויות כשהוא מרבה להשתמש בקריאה

'תנו צ'אנס לשלום'.

12. ב-9.9 הציע הממשל לשגריר שובל הצעת פשרה בת שש נקודות הכוללת:
 א. התחייבות שהממשל לא יתבע דחיות נוספות ללא קשר למצב תהליך השלום או לנושא התנחלויות.
 ב. הכנת מכשיר חקיקתי לאשור מתן הערבויות.
 ג. נכונות לחזור ולהצהיר פומבית על תמיכה בערבויות.
 ד. נכונות לדון בכיסוי הנזקים הכספיים בגין הדחיה.
 ה. התחייבות ל-SCORING במסגרת אילוצים חוקתיים.
 ו. פעולה אמריקאית בקרב מדינות נוספות להעמיד לרשותנו סיוע לקליטת עליה.
- ראוי לציין שנוסח דומה של הצעת פשרה שנמסר לסנטור אינויה (אחד מיוזמי החקיקה המוצעת) לא כלל אזכור אי ההתניה למצב ההתנחלויות (סעיף א' דלעיל).
13. ב-10/9 הסנטורים אינויה ושותפו, הסנטור קסטן, לא הסכימו לפשרה והציגו ית הצעת החקיקה לאשור הערבויות במליאת הסנט.
14. הממשל לא הרפה ממאמציו להביא לדחיה של 120 יום, ואולם ב-12/9 בפגישה עם הנשיא סירבו הספיקר של הקונגרס פולי ומנהיג הרוב הדמוקרטי בסנט הסנטור מיטצ'ל להתחייבות כתובה לדחית הדיון בקונגרס בבקשה לערבויות, מה שדירבן כנראה את הנשיא לפנות אל העם במסיבת עיתונאים בשעה מאוחרת יותר באותו יום. מתוך תסכול ונחישות להפעיל את סמכויותיו כנשיא טען בוש כי יפעל לדחיה של 120 ימים בדיון בבקשה לערבויות גם אם הקונגרס יתנגד לו וגם אם יזדקק להפעלת זכות הוטו שלו. הנשיא הציג עצמו כמי שעומד בגפו מול כ-1000 שתדלנים הפועלים באותה עת בין חברי הקונגרס.
15. באותו יום, כמהלך מבצע מאורגן נפגשו כ-1200 פעילים יהודים מכל רחבי ארה"ב עם חברי קונגרס וסנטורים על מנת לגייס תמיכתם במתן הערבויות תוך שהם מפגינים סולידריות ותמיכה מלאה בנושא.
16. בבקורו של המזכיר בייקר בישראל ב-16 בספטמבר סוכם להמנע מעמות עם הממשל תוך נסיון לשפר את שש נקודות הפשרה. למרות זאת יצא המזכיר בייקר יתדרוך לעתונאים שליוו אותו בטיסה מנתב"ג לקהיר בדברים חריפים ביותר נגד... שור הערבויות עכשיו. גרס שתנאי הפשרה לא ישופרו והצביע על התניה ברורה וחד משמעית בהקפאת ההתנחלויות כאשר יחזור הקונגרס לדון בתום 120 הימים.
17. בכל זאת נמשך מסע גיוס שושכבינים בסנט וב-2/10 הגישו הסנטורים קסטן ואינויה באופן רשמי במליאת הסנט את הצעת התחיקה לאשור הערבויות ביחד עם 68 שושבינים נוספים. עם זאת הודיעו היוזמים על הענותם לבקשת הנשיא לדחות הדיון ב-120 יום. כלי התקשורת בארה"ב הציגו זאת כנצחון הנשיא.
18. הממשל ממשיך במערכה לדחית הדיון בערבויות והתניתן. לצורך זה דאג להדליף את הדו"ח של בנק EX-IM (מיוני ש.ז.) לפיו ישראל לא תוכל לשאת כנטל תשלום חובותיה אם לא תשנה את מבנה המשק. פרסום דו"ח זה בא בנוסף לדו"ח אחר של 'משרד התקציבים הקונגרסיונאלי' מ-27/9 שטען טענה דומה.
19. ככל הנראה הקונגרס לא ישוב לדון בנושא הערבויות עד תחילת חודש פברואר 1992. בינתיים כבר נודע על כמה תרחישים לפיהם המימשל יצור זיקה לא רק לתהליך השלום אלא גם להתנחלויות. ניתן לראות בדברי הסנטור ליהיי את הקו המנחה למדיניות הממשל ואולי גם לחוגים מסוימים בקונגרס לפיו כל סכום שיושקע בהתנחלויות יקוצץ מסכום הערבויות. ברור מכל מקום שהממשל

ינסה להתנות את מתן הערבויות בהתניה פוליטית (הקפאת התנחליות) ובהתניה כלכלית (רפורמות במשק הישראלי).

מ. פוקס, ס / מנהל מצפ"א

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

סססס

יצחק אור /
8 יולי 1992

- שמור -

15/6/92

אל: השגריר

מאת: ר' יחידת הקונגרס

הנדון: היערכות ישראל בארה"ב
(המשך להצעת מסגרת לחוכנית עבודה מ-14.2.91)

תוכן עינינים:

- (עמ' 2-7)..... עקרי הדברים
- (עמ' 8)..... הנחות יסוד - כללי
- (עמ' 9)..... הנחות יסוד - הזירה המקומית בארה"ב
- (עמ' 10-11)..... הנחות יסוד - ארה"ב והזירה הבינלאומית
- (עמ' 11-13)..... הנחות יסוד - ישראל בעיני ארה"ב
- (עמ' 14)..... יעדים
- (עמ' 14-15)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - כללי
- (עמ' 15)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - קליסת עלייה
- (עמ' 15-16)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ הבסחוני
- (עמ' 17)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ האזרחי
- (עמ' 17-18)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - קידום תהליך השלום ושיפור תדמית ישראל ...
- (עמ' 19-21)..... דרכי פעולה לקידום היעדים - היערכות השגרירות והקונסוליות
- (עמ' 21-22)..... ציבורי יעד - כללי
- (עמ' 22-23)..... ציבורי יעד - פירוס
- (עמ' 23)..... מפתח להצלחת ההיערכות המחודשת בארה"ב

עקרי הדברים:

הנחות יסוד - כללי

- ארה"ב מהווה, לעתיד הנראה לעין, בעלת בריח יחידה במינה אשר אין לה תחליף;
- השינויים הדרמטיים בנסיבות מחייבים שינויים מקבילים בהיערכותה של ישראל בארה"ב, והערכה מחודשת של יעדיה ודרכי הפעולות לקידומם;
- הימנעות מן השינויים המתבקשים וראיית הצד הקודר של התהפוכות בארה"ב כ"מכת טבע", תשריש ותחזק את גורם "הבצורת" הטבוע בהם. לעומת זאת, היערכות מחודשת עשויה לתגבר את גורם "גשמי הברכה" ולגייסו לעיבוי השת"פ הבטחוני והאזרחי בין שתי המדינות;
- מדיניות החו"ב של ארה"ב אינה מעוצבת רק ע"י הממשל (המהווה אמנם שחקן ראשי, אך לא כל יכול). ה"גבעה" מהווה שותף פעיל בגיבוש מדיניות החו"ב. ה"גבעה" היא גם המממנת את פעולות הממשל, מקציבה, משעה או מקצצת בתקציבי חוץ ופנים כאחד.

הנחות יסוד - הזירה המקומית בארה"ב

- הלך הרוח הצבורי והפוליטי הקובע את גורל מרוצי הבחירות של 1992 ומשפיע על עיצוב מדיניות החוץ של ארה"ב, מצביע על: AMERICA FIRST; (SWEEPING) CHANGE; WHAT'S IN IT FOR MY DISTRICT/STATE/COUNTRY?!
- נמשכת המגמה של הטיית מרכז הכובד הפוליטי מן הריכוזים העירוניים אל ה-SUBURBIA, מן המדינות בצפ'-מז' ובמע' התיכון אל מדינות הדרום והמע' ומן השמאל והימין אל המרכז;
- המשבר הכלכלי התוקף את ארה"ב הוא החריף והמתמשך ביותר מאז מלה"ע II;
- נבחרי 11.92 יהיו שונים מקודמיהם מבחינה דמוגרפית, גיאוגרפית, פוליטית, רעיונית וממסדית. יהייה להם קשר רופף יותר לקבוצות לחץ ולמערכת הפוליטית המסורתית, כמו גם לקהילה היהודית ולישראל (אלא אם כן...).

הנחות יסוד - ארה"ב והזירה הבינלאומית

- הבדלנות והאדישות כלפי נושאי חוץ מקבלות תאוצה על רקע המצוקה הכלכלית וההנחות כי ה"סדר העולמי החדש" מצמצם/מחסל את האיום הבטחוני על ארה"ב ועל בנות בריתה, וכמו כן מערער את ההצדקה להמשך סיוע החוץ;
- ישראל, תהליך השלום ו/או קליטת עליית יהודי ברה"מ אינם מככבים בסד"י האמריקאי הציבורי או הפוליטי;
- הזעזועים המאפיינים את הרפובליקות הסובייטיות לשעבר, מזא"ר, אסיה, אפריקה ומז"ת, מעיבים על תפיסת ה"סדר העולמי החדש" ומחזקים את ההנחה כי מדובר ב"אי-סדר עולמי חדש";
- תקציב הבטחון אשר ניצל מקצוץ מכאיב בשנתיים האחרונות, צפוי לצמוח רדיקלי בשנה הבאה (תקציב 1994), אלא אם כן תחול התרחשות וולקנית בינל';
- התפוכות הבינל' משרישות את הוסייה לבדלנות ומבשרות שינוי בסדר העדיפויות הפנימי בעוגת סיוע החוץ העומדת להצטמק.

הנחות יסוד - ישראל בעיני ארה"ב

- ישראל נהנת ממעלותיה של "תסמונת רייגן". כמו הנשיא לשעבר, רייגן, גם ישראל נהנת מגרעין קשה של תמיכה, אשר עמד לו גם בימי שפל פוליטי. גרעין התמיכה בישראל (העובר תהליך שחיקה) מבטא את האשראי של העבר וההווה, ואין לראותו כמובן מאליו לגבי המחר;
- ההתייחסות לישראל מבוססת על תשתית רחבה ועמוקה הרבה יותר מאשר ההתייחסות לסכסוך ולתהליך השלום;
- ישראל אינה מהווה נושא חוץ קלאסי;
- הממשל, הצבור ונבחרי (העוקבים אחר ישראל, בד"כ, דרך זווית הסכסוך וסיוע החוץ) מפגינים קוצר רוח ועייפות הולכים וגוברים כלפי ישראל ושכנותיה כאחד;
- קוצר הרוח והעייפות הגוברים ופושטים בקהילה היהודית, גורמים לכרסום ברמות התמיכה של צבורי יעד ידידותיים ולעידוד צבורי יעד ביקורתיים (לדוגמא, ה"גבעה");
- בחינת ישראל דרך אספקלרית סיוע החוץ עוסקת, בד"כ, בצד ההוצאה (DEBIT) ולא בצד ההכנסה (CREDIT) של המשוואה;
- האהדה לה זכתה ישראל בזכות הריסון, משך "סופת המדבר", היתה קיצרת סווח. כמו כן סמוך בה אף פוטנציאל שלילי;
- עמדת הממשל ב"פרשת הערביות" מהווה סימפטום של יחסו כלפי ישראל;

- התיחסות הממשל והתקשורת כלפי ישראל שונה באופן מהותי מזו של הצבור וה"גבעה" (כולל הרוב המכריע של הנבחרים הרפובליקנים) ושל מוקדי המפלגות והבחירות. אלו דואים בישראל בעלת-ברית ייחודית, למרות אי-הסכמה עם היבטים מסויימים של מדיניותה;
- הצלחת הממשל להנחיל לציבור ול"גבעה", כולל הקהילה היהודית, את עקרון ההתניה/זיקה כגורם לגיטימי בתהליך השלום (המיושם עתה לגבי ההתנחלויות, אך עלול להיות מיושם לגבי נושאי מחלוקת אחרים על סד"י הישראלי - ערבי), מהווה פעמון אזעקה רועם;
- ככל שנחלשות הזיקה והמחויבות הנשענות על לקחי השואה, 1948, 1967, ו-1973, כן מתחזק הקשר הפוליטי הרואה בתמיכה בישראל מכשיר לקידום פוליטי ופינוסי במערכת הבחירות. יעילות הקשר הפוליטי הזה נישחקת ככל שמתחזק הלך הרוח האנטי ממסדי בארה"ב.

יעדים:

הגברת הסיוע לקליטת העליה

עבוי השת"פ הבטחוני

עבוי השת"פ האזרחי

קידום תהליך השלום ושיפור תדמית ישראל

דרכי פעולה לקידום היעדים - כללי:

- עתוי בחירות 11.92 מכהיב ישום מידי של ההמלצות, כדי שתשפענה על עיצוב השינוי הצפוי בנוף הפוליטי החל מה-1.93.
- הנחות היסוד מכתובות גיבוש דרכי פעולה אשר אינן מחמירות את הגירעון התקציבי הפדרלי, אלא תורמות לצימצומו, ליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב ולקידום אינטרסיה הלאומים;
- שנוי הנסיבות האופפות את סיוע החוץ (אשר איננו מהווה יעד, אלא אמצעי להשגת היעד!), מחייב שנוי מקביל בגישת ישראל לנושא;
- אימוץ "חבילת התחליף" לסיוע החוץ האזרחי (נא ראה מסמך 19/6/92 המצ"ל) משקף מעבר הדרגתי ממסלול החתחתים של AID לנתיב המבטיח של TRADE;
- ישראל אינה שייכת למשפחה הקלאסית של נהנות סיוע החוץ. בניגוד לנהנות אחרות אין ישראל זרה לערכי היסוד האמריקאים ואין היא נמנית על משפחת "נתמכי הסעד בחו"ל".

דרכי פעולה לקידום היעדים - קליסת עליה:

- נא ראה מסמך 16/4/92 המצ"ל, המדגיש בין היתר, את הצורך להתמקד בתרומת הערבויות להגברה המשמעותית של רכש ישראלי בארה"ב תוך יצירת עשרות אלפי מקומות תעסוקה שם.

דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ הבטחוני:

- שמירה על רמת הסיוע הבטחוני ועל היקף ה-OSP וההפקדה מראש;
- שיפור הבסיס התעשייתי והמו"פי הבטחוניים בישראל;
- הדגשת התרומה של הסיוע (FMF) והשת"פ הבטחוניים לכלכלת ארה"ב;
- מימוש תחיקות והסכמים קימים אשר ישומם מושעה ע"י הממשל;
- טפוח יכולת ההרתעה של צה"ל, תוך שמירה על יתרונו האיכותי;
- יזום תחיקות נוספות;
- שינוי הגדרת ישראל מ"מדינה מז"תית" ל"בעלת ברית" ו/או ל"בעלת ברית מאויימת", בכל הקשור למגבלות המוטלות על שיווק בינ"ל של מערכות בטחוניות והעברת טכנולוגיות בטחוניות מישראל;
- וכיוב'.

דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ האזרחי:

- אימוץ מידי של "חבילת התחליף" (נא ראה מסמך 19/6/92), הכוללת עבוי של הקרנות האזרחיות הדו-לאומיות הקימות, יצירת קרנות חדשות, הסרת מגבלות סחר קימות ושיפור הקשר עם מוסדות פיננסים בארה"ב;
- הדגשת חרומת הסיוע האזרחי והקרנות הדו-לאומיות (BARD, BIRD) לכלכלת ארה"ב וליצירת מקומות תעסוקה שם;
- וכיוב'.

דרכי פעולה לקידום היעדים - קידום תהליך השלום ושיפור תדמית ישראל:

- חיזוק תדמית ישראל כמדינה שוחרת שלום, חברה מערבית פלורליסטית ופתוחה המכבדת את זכויות האדם;
- ערעור תפישות ה-EVEN HANDEDNESS וה-MORAL EQUIVALENCE;
- השרשת מאפייני ה"שכונה המז"תית" וניגזרות האיום וצרכי הבטחון בתודעת ציבורי היעד;

- הדגשת ההבדל בין ישראל לבין שכנותיה בכל הקשור לערכי הדמוקרטיה המערבית;
- הצגת הפער בין תפישת הממשל לבין תפישת ישראל לגבי "סדר/אי-סדר עולמי חדש" וניגזרות האיום וצרכי הבטחון;
- יוזמות קונגרסיונאליות;
- וכיוב'.

דרכי פעולה לקידום היעדים - היערכות השגרירות והקונסוליות:

- על השגרירות להישמר מתדמית של היסוס והיגררות אחר ברי-סמכא יהודים, למרות הישגיהם המרשימים של אלו;
 - על השגרירות להוביל את הפעילות למימוש היעדים הן שילוב פעיל של משרדי הממשלה והגופים הישראלים המיוצגים בארה"ב;
 - על יחידות השגרירות לפעול במשולב לקידום יעדים מוגדרים;
 - על השגרירות לוודא שהקונסוליות פועלות במישור הרחב של השגרירות ולא במישור העצמאי והצר של הקונסוליה;
 - הטיית מרכז הכובד הפוליטי ממדינות צפ'-מז' ומע' תיכון למדינות הדרום והמערב, מחייב העתקת משאבים (כ"א, מימון ומיקום) לקונסוליות המתאימות;
 - עליית משקל הפוליטיקה המקומית והמדינתית, מרכזיות הנשים במערכות הבחירות של 1992 והשיפור המשמעותי במעמד הפוליטי של השחורים וההיספנים מחייבים מינוי שליחים/ות בדירוג של ציר לסיפוח ציבורי יעד אלו;
 - השינוי הדרמטי אשר יתחולל בגבעת הקפיסול בעקבות בחירות 1992, המורכבות הגוברת של ה"תחיקות הישראליות" והצטמקות ה"דור אשר ידע את יוסף", מחייבים תיגבור יחידת הקונגרס לפחות בשני שליחים;
 - תרומת כל שליח נוסף, המשולב באופן נאות בקידום הסכמים ותחיקות, תהיה גדולה לאין שיעור מתרומתו המבורכת של גובה מס נוסף בישראל.
- ציבורי יעד - כללי:
- MAINSTREAM AMERICA צוברת עוצמה פוליטית רבה יותר וכוללת ציבורי יעד בלתי שיגרתיים בהקשר הישראלי;
 - מרכז הכובד הפוליטי עובר בהדרגה מצבורי יעד בעלי מסורת קשרים הדוקים עם הקהילה היהודית וישראל אל ציבורי יעד שונים;

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- מרכז הכובד הפוליטי עובר ממדינות הצפ'-מז' והמערב התיכון למדינות הדר' והמע', מן ריכוזים העירוניים אל ה-SUBURBIA, מן הגברים אל הנשים ומן האנגלוסקסים אל השחורים וההיספנים;
- ככל שהמשל והתקשורת ביקורתיים יותר, כן יש לספח הקשר עם ציבורי יעד חוץ-ממשליים וחוץ-תקשורתיים;
- אל לישראל לראות בקשר עם ה"גבעה" כאילו הוא עוקף את הממשל, אלא כקשר טבעי, חיוני לקידום יעדיה ותואם את מבנה הדמוקרטיה בארה"ב;
- המשך מגמת הריחוק היחסי של ישראל (בהשראת הקהילה היהודית) מציבורי יעד המייצרים את (ומשפיעים על) ה"בושים" וה"בייקרים" של ארה"ב, תשריש מגמה שלילית ותימנע קצירת פירות פוליטיים;
- המערכה על הערביות ממחישה עד כמה מוגבלת נגישותן האפקטיבית, ועד כמה מצומצמת השפעתן, של ישראל והקהילה היהודית על ציבורי היעד המובילים בארה"ב;
- אוזנו של מרבית הציבור האמריקאי, החשוף למסע לערעור תדמית ישראל, כרויה לטיעוני ישראל, תוך הפגנת רצון TO BE REASSURED.

ציבורי יעד - פירוס:

- TEAM ONE HUNDRED -1 MOVERS AND SHAKERS שאינם יהודים;

- מנהלי מערכות בחירות, סוקרי דע"ק, מגייסי מימון לבחירות ויועצי תקשורת;

- PACs -1 NATIONAL ASSOCIATIONS;

- וכיוב'.

מפתח להצלחת ההיערכות המחודשת בארה"ב:

- הסקת מסקנות מיידיות, לאור עיתוי בחירות 1992;

- **שילוב** מקסימאלי של הפעילות הפנים והחוץ-שגרירותית;

- יישום ההמלצות בתחום הלוגיסטיקה וכוח האדם.

1. הנחות יסוד - כללי:

- למרות המגבלות והמצוקות - חסרות התקדים מאז מלה"ע II - המאפיינות את ארה"ב, ולמרות המתיחויות התקופתיות המעיבות על יחסי ארה"ב-ישראל, אין להתעלם ממרכזיות ארה"ב בזירה הבינ"ל. אין אף להמעיט בערך המורכבות, הפוריות ועוצמת המכנה המשותף היחודי בין שתי המדינות (היסטורי, דתי, תרבותי, טכנולוגי ובסחוני) ברובד האישי, הקיבוצי, המקצועי והרשמי. ארה"ב מהווה, לעתיד הנראה לעין, בעלת ברית ייחודית אשר אין לה תחליף!
- שנויים דרמטים חלו - בהקשר האמריקאי - בנסיבות המקומיות, המדינתיות, הפדרליות והבינ"ל' מחד, החברתיות, הכלכליות, הפוליטיות והצבאיות מאידך. שנויים אלו מחייבים שנויים מקבילים בהיערכותה הגיאוגרפית, האנושית, המוטיבית והמבצעית של ישראל בארה"ב (אין מדובר בשנויי המדיניות);
- השנויים הנ"ל (נא ראה סעיפים 2-3) אף מחייבים הערכה מחודשת של היעדים (ודרכי הפעולה לקידום) המנחים את היערכות ישראל בארה"ב;
- הימנעות משנויי מתאים בהיערכותה בארה"ב, תהפוך את ישראל לניגורת אחר ההתפתחויות ולמכורסמת על ידן, במקום שתנווט דרכה ותשפר מעמדה במובן האמריקאי. הדבר דומה למאמן כדורסל מצליח של אלופת האוניברסיטאות בארה"ב, אשר (בניגוד לפוסטנציאל המבטיח) נכשל בליגת ה-NBA, עקב דבקותו בשיטות אימון, משחק, פסיכולוגיה ויחסי הציבור הראויות לאוניברסיטת DUKE אך זרות למיקצועני ה-BULLS;
- הימנעות מן השינויים המתבקשים וראיית הצד הקודר של התהפוכות בארה"ב כ"מכת טבע", תשריש ותחזק את גורם "הבצורת" הטבוע בהם. לעומת זאת, היערכות מחודשת עשויה לתגבר את גורם "גשמי הברכה" ולגייסו לעיבוי השת"פ הבסחוני והאזרחי בין שתי המדינות;
- המפלגות בארה"ב ומועמדיהן למשרות השונות נערכים מול אתגר השינויים. רוס פארו מנסה לרכב על גל השנויים, וכך גם אמצעי התקשורת, האגודים המקצועיים, הכנסיות, ה-PACs, וכיוב'. האם תנסה ישראל לרתום את השינויים לעגלתה !?
- מדיניות החו"ב של ארה"ב, ובמיוחד יחסיה עם ישראל, אינה מעוצבת רק ע"י הממשל (המהווה אמנם שחקן ראשי, אך לא כל יכול). ה"גבעה" מהווה שותף פעיל (הרבה יותר מאשר ה"כנסת") בגיבוש מדיניות החו"ב. לפעילי הציבור האמריקאי השפעה מכרעת על דפוסי הצבעה של נבחריהם ב"גבעה" (הרבה יותר מאשר השפעת הציבור הישראלי על נבחריו) והשפעה מסויימת (אם כי פחותה בנושאי חוץ) על מדיניות הממשל. ה"גבעה" היא גם המממנת את פעולות הממשל, מקציבה, משעה או מקצצת בתקציבי חוץ ופנים כאחד, חוץ מאבק כוחות מתמיד עם הממשל.

2. הנחות יסוד - הזירה המקומית בארה"ב:

- הלך הרוח הציבורי והפוליטי הקובע את גורל מרוצי הבחירות של 1992 ומשפיע על עיצוב מדיניות החוץ של ארה"ב, מצביע על:
 - מרכזיות השיקול המקומי (עיר ומחוז) - בעיני הבוחר והפוליטיקאי - ע"ח שיקול מדינתי ופדרלי, וודאי ע"ח שיקול בינלי;
 - שפל באמינות הממשל, המפלגות, הנבחרים והמערכת הפוליטית, במיוחד ברמה הפדרלית (הממסד הוושנינגטוני);
 - חוסר אמון ביכולת הנבחרים, המפלגות והמערכת הפוליטית לנהל את תקציב ארה"ב;
 - הכשרת הקרקע לקיצוץ רדיקלי בתקציב ההגנה (לסובת תקציבי רווחה), אלא אם כן יתפרץ "הר-געש" בינלי;
 - ציפיה להסרת "מחיצות האש" המונעות עד 1993 העברת משאבים מתקציבי הגנה וחוץ לזירה הפנימית;
 - WHAT'S IN IT FOR MY DISTRICT/STATE/COUNTRY; AMERICA FIRST; (SWEEPING) CHANGE; BUY AMERICAN; COME HOME AMERICA; ANTI-INCUMBENT; ANTI-INSIDER.
- נמשכת המגמה של הטיית מרכז הכובד הפוליטי (כפי שמשתקף בספירת האוכלוסין וב-REAPPORTIONMENT) מן הרכוזים העירוניים אל ה-SUBURBIA, מן המדינות בצפ' מז' ובמע' התיכון אל מדינות הדרום והמערב ומן השמאל והימין אל המרכז.
- המשבר הכלכלי התוקף את ארה"ב הוא החריף והמתמשך ביותר מאז מלה"ע II, ומאופיין ע"י גירעון תקציבי חסר תקדים (כ-400 מליארד \$), אבסלה גואה, פשיעה פושה, קריסת מערכות החינוך והרווחה, החמרת תופעת ה-HOMELESSNESS;
- בתי המחוקקים (ובמיוחד ביה"נ) אשר יתכנסו ב-1.93 יאוכלסו ע"י מספר שיא של צעירים, שחורים, היספנים ונשים. הם אף יהיו שונים יותר מקודמיהם מבחינה פוליטית, רעיונית, תפישה כלכלית וחברתית, מבחינה גאוגרפית, דמוגרפית וממסדית. לנבחרים החדשים (ובעקבותיהם אף הווחיקים הצפויים לקלוס את מסר הבוחר...) תהיה מחויבות פחותה יותר לקבוצות לחץ, למערכת הפוליטית בוושנינגטון, להנהגות המפלגות, בתי המחוקקים והועדות. למרבית הנבחרים החדשים יהיה רקע רגשי-פוליטי-אישי רופף מקודמיהם בכל הקשור ליחסיהם עם הקהילה היהודית וישראל. הנבחרים יגיעו לוושנינגטון על כנפי בשורת השינוי וינסו לממשה אף לגבי סיוע החוץ. נר לרגליהם (לקידום הבחירה מחדש) יהיו העקרונות של CHANGE ו- WHAT'S IN IT FOR MY DISTRICT/STATE/COUNTRY?!. ככל שתקדים ישראל להכיר בהחלשות הגורם הרגשי וההיסטורי ובהתחזקות גורם התועלתנות בארה"ב, כן יקודמו יעדיה.

3. הנחות יסוד - ארה"ב והזירה הבינלאומית:

- "הסדר העולמי החדש" מאופיין, בין היתר, ע"י התפוררותה של ברה"מ, היתפוגגותו של העימות הבינוגושי והיתכנסות ארה"ב כמעצמה היחידה בעולם. הוא מאיץ את תהליך היתכנסות הציבור בארה"ב בסדר יזמו הפנימי;
- הבדלנות והאדישות כלפי נושאי חוץ מאפיינות באורח מסורתי את הציבור בארה"ב, אלא אם נשקפת סכנה לאינטרס אמריקאי, או אם מדובר בסכנה הנשקפת לבעלת-ברית ייחודית. התופעות מקבלות תאוצה על רקע המצוקה הכלכלית וההנחה כי "הסדר העולמי החדש" מצמצם/מחסל את האיום הבסחוני על ארה"ב ועל בעלות בריתה, וכמו כן מערער, לכאורה, את ההצדקה להמשך סיוע החוץ.
- רק כ- 3%-5% מן הציבור עוסק/מתעניין ב"חב"ל. תדמיתו של בוש מכורסמת, בין היתר, ע"י ההאשמה כי הוא שקוע בנושאי חוץ ע"ח צורכי פנים. עיסוק בנושאי חוץ ע"י סנטורים וצירי ביה"נ עלול להפוך לנסל קטלני ביום הבחירות (ראה היו"רים לשעבר של ועדת החוץ בסנאט, פולברייט וצ'רץ', הסנטור באשוויץ, היו"ר והרפוב' הככיר הפורשים של ועדת החוץ בביה"נ, פאסל ובלומפילד ואחרים);
- תדמית סיוע החוץ אשר היתה מאז ומתמיד בשפל המדרגה, מתדרדרת לשפל חדש (המונח FOREIGN AID, להבדיל מ"סיוע חוץ", מורכב משתי מילים בעלות מובן שלילי מאד בתרבות ארה"ב);
- ישראל, תהליך השלום וקליטת עלית יהודי ברה"מ אינם מככבים (לטוב ולרע) בסד"י האמריקאי הציבורי או הפוליטי;
- "סופת המדבר" על ספיחיה והתהפוכות בברה"מ, מזא"ר והרפובליקות הסוביסיות לשעבר מסלטלים את הציבור ונבחריו מאופוריה לספקנות, המשפיעים על סדר העדיפויות הלאומי (כולל ירידה במשקל סיוע החוץ);
- הזעזועים (פיצול, רדיקליות, אלימות, הפצה מסתעפת של מערכות נשק קוונבוציונאליות ובלתי-קוונבוציונאליות, וכו') המאפיינים את הרפובליקות הסוביסיות לשעבר, מזא"ר, אסיה, אפריקה ומזה"ת, מערערים את תפישת "הסדר העולמי החדש". הם מחזקים את ההנחה כי מדובר ב"אי-סדר עולמי חדש" ובאיומים אזוריים ומקומיים התופשים את מקום האיום הסובייטי. מציאות זאת אך משרישה את הנסייה הסבעית לבדלנות עד כדי הינתקות מן העולם הסובב את ארה"ב (כולל העתקה משאבי סיוע חוץ לצרכי פנים);

- תקציב הבסחון אשר ניצל מקיצוץ מכאיב בשנתיים האחרונות, צפוי לצימצום רדיקלי בשנה הבאה (תקציב 1994), אלא אם כן תחול התרחשות וולקנית בינול';
- אילוצים תקציביים ולקחי/חיסכולי "סופת המדבר" מצוננים הנוכחות להצבת (או למשלוח) כח צבאי גדול מעבר לים;
- המשבר הכלכלי מבית ותהליך הגיבוש הכלכלי/פוליטי החזוי במע' אירופה, מגבירים את תלות ארה"ב בשווקי עולם המאופייין ע"י אי-ודאות גוברת, אי-יציבות ושליטה נחלשת על מוקדי זעזועים ואיומים אזוריים ומקומיים המסכנים אינטרסים אמריקאים;
- התהפוכות הבינלאומיות מבשרות שנוי בסדר העדיפויות הפנימי (ע"ח הנהנות הבכירות) בעוגת סיוע החוץ העומדת להצטמק.

4. הנחות יסוד - ישראל בעיני ארה"ב:

- ישראל נהנת ממעלותיה של "תסמונת רייגן". כמו הושיא לשעבר גם ישראל נתפשת (אם כי ברמה שונה) כמייצגת את הערכים הנערצים על החברה האמריקאית (מסורת, דת, בטחון המשפחה והלאום, אדמה, פטריוסיות, העזה, בטחוניזם, ביצועיזם, לוחמה בטרור וברדיקליות ואופסימיות). כמו הושיא רייגן גם ישראל נהנת מגרעין קשה של תמיכה, אשר עמד לו גם בימי המצוקה של השפל הכלכלי ב-1982 ו"אירונגייט". רייגן עמל על סיפוח גרעין התמיכה והרחבתו, ולא קיבלו כמובן מאליו. גרעין התמיכה בישראל (העובר תהליך שחיקה) מבסא את האשראי של העבר וההווה, ואין לראותו כמובן מאליו לגבי המחר;
- ההתייחסות לישראל מבוססת על תשתית רחבה ועמוקה הרבה יותר מאשר ההתייחסות לסכסוך ולתהליך השלום. היא אף ניזונה מגישת הציבור בארה"ב, כלפי הערבים כזרים, מאיימים, סחסנים וכאחראים לטרור על השלכותיו גם בנמלי תעופה ובמוסדות ממשל וציבור בארה"ב;
- ישראל אינה מהווה - בעיני מרבית הבוחרים והנובחרים האנגלוסקסים - נושא חוץ קלאסי. היא נתפסת כנושא הקרוב-יחסית לליבה של מרבית האוכלוסייה האנגלוסקסית, ולכן מהווה מטרה טבעית להזדהות מחד ולבקורת מאידך;
- הריחוק הגיאוגרפי והתרבותי מן המז"ת, הכמיהה לעולם של סיכסוכים ברי-פיתרון-מהיר, אי-הבנת מורכבות המז"ת, המצוקה הכלכלית מבית, הנוסיה לבחון את ישראל דרך זווית הסכסוך וסיוע החוץ (יותר מאשר זוויות אחרות) והשפעתם הביקורתית המצטברת של הממשל והתקשורת מבהירים את קוצר הרוח והעיפות הגוברים כלפי ישראל ושכנותיה כאחד;

- קוצר הרוח והעיפות הגוברים הפושים בקהילה היהודית (כפי שהשתקף באופן בולט במערכה על הערבויות) גורמים לכירסום ברמת התמיכה של ציבורי יעד ידידותיים ולעידוד ציבורי יעד ביקורתיים (לדוגמא, ה"גבעה");
- בחינת ישראל דרך אספקלרית סיוע החוץ עוסקת, בד"כ, בצד ההוצאה (DEBIT) ולא בצד ההכנסה (CREDIT) של המשוואה;
- הריסון הישראלי ב"סופת המדבר", תדמית "הפרופיל הנמוך" ו-39 הסקאדים אשר נחתו על ישראל, זיכו אותה באהדה סוחפת בעת המלחמה ובחודשים הספורים בעקבותיה. אהדה זו היתה קצרת טווח מחד (עקבותיה כמעט ונעלמו) והולדתה היתה ב"בומרנג" (אם אמנם ישראל תורמת לאינטרס ארה"ב ע"י הימנעות מהפגנות שריר, מדוע לסייע לה בפיתוח שריריה !?). מתי מעט מודעים להיקף תרומת ישראל ל"סופת המדבר" בפרט ולבטחונה הלאומי של ארה"ב בכלל.
- "פרשת הערבויות" מהווה סימפטום להתיחסות ממשל בוש/בייקר כלפי ישראל, ומבטאת את עקביותה ונחישותה של מדיניות הרואה בשליטת ישראל ב"שטחים הכבושים", כולל ירושלים המזרחית, את המכשול המרכזי לפתרון הסכסוך. ההתנחלויות מהוות, בהקשר זה, RED HERRING.
- הממשל מעריך כי לישראל אין נשקף איום קיומי וכי יש לה היתרון האיכותי החיוני להגנתה. ישראל אינה נחשבת כשותף אסטרטגי חשוב, או אף רצוי, ולעיתים היא מהווה - אליבא ד'ממשל - מעמסה ומכשול בדרך לגיבוש קואליציה ידידותית במז"ת.
- הממשל מנסה - באמצעות חדרוכים לתקשורת, ל"גבעה" ולציבורי יעד נוספים, תוך עשיית שימוש גם בזירת האו"ם - לקעקע את תדמית ישראל כבעלת ברית אמينة, נאמנה, מוסרית ושואפת שלום.
- התיחסות הממשל כלפי ישראל שונה באופן מהותי מזו של ה"גבעה" (כולל הרוב המכריע של הנבחרים הרפוב') ושל מוקדי המפלגות והבחירות. הרואים בישראל בעלת-ברית ייחודית הראויה לתמיכת ארה"ב ולשט"פ עימה, למרות אי-ההסכמה עם היבטים מסוימים של מדיניותה (התנחלויות, אינתיפאדה, תהליך השלום, ייצוא מערכות נשק, דראפ' וכו'). ה"גבעה" מהווה קרקע פוריה לעיבוי השט"פ הביטחוני והאזרחי, כפי שמעידים הסעיפים השונים בחוקי הפנסגון וסיוע החוץ. ישראל אף נחשבת ל"סוס טוב" בכל הקשור לבלימת או לקידום תחיקות בתחום האזרחי או הבטחוני הבינ"ל (צימצום מרוץ החימוש, אי-הפצת טכנולוגיות בליסטיות, מחירי תובלה ימית וכו');
- הממשל הצליח להנחיל לציבור ול"גבעה", כולל הקהילה היהודית, את עקרון ההתנייה/זיקה, כגורם לגיטימי בתהליך השלום (המיושם עתה לגבי ההתנחלויות, אך עלול להיות מיושם לגבי נושאי מחלוקת אחרים שעל סד"י הישראלי-ערבי). הדבר מהווה פעמון אזעקה רועם. אי-שינוי ההיערכות בארה"ב, מאפשר למסרי הממשל להכות שורשים;

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- השילוב שחל לאחרונה בין עתוי מדיניות הממשל כלפי ישראל לבין מצוקת תקציב, לבין פרשנויות התקשורת כלפי ישראל והתהפוכות הבינלאומיות והפנימיות בארה"ב, מאיצים את הכירסום במעמדה של ישראל בארה"ב, ומשוועים לשידוד מערכות גיאוגרפיות, סקטי ואנושי של ישראל לבלימת המגמה;
- קיים דמיון רב בין התיחסות הממשל והתקשורת (הנאמנה להערכה כי היא אכן חופשית, אך לא כל כך עצמאית בכל הקשור לדווחים על המזה"ת) מחד, לבין העמדות של ה"גבעה" והציבור - כלפי ישראל - מאידך;
- ככל שנחלשות הזיקה והמחויבות (העמוקות והרחבות) הנושנות על לקחי השואה, 1948, 1967 ו-1973, כן מתחזק הקשר הפוליטי (הרדוד והצר-יחסית) הרואה בתמיכה בישראל מכשיר לקידום פוליטי ופינוסי במערכת הבחירות. הזיקה והמחויבות העמוקות והרחבות מאפיינות את יוזמי ומנהיגי התמיכה בישראל (גם אם נאלצים לשחות נגד הזרם) אשר מספרם הולך ופוחת. הקשר הפוליטי הרדוד והצר-יחסית מאפיין את השוחים עם הזרם. יעילות הקשר הפוליטי הזה נישחקת ככל שמתחזק הלך הרוח האנטי-ממסדי בארה"ב;
- מאז 1948 תולה ישראל יתבה (במודע או בהיסח הדעת) - בכל הקשור למלוי תפקיד מפתח בייצוג ענייניה בפני הקהילה היהודית, הציבור הנוצרי, ה"גבעה" ואף התקשורת (המשפיעים על עמדת הממשל) - בגורמים ידידותיים: "תן להתרחשויות לדבר במקומך" (והן אכן דיברו עד התפוגגות הילת 1967 וסימפסית 1973 והשתפרות המערך הערבי בארה"ב, ומידי התפרצות ארוע בלתי שגרתית כגון "מלחמת יום הכיפורים", "מבצע יהונתן", פעולות טרור חריגות, "מבצע שלמה" ריסון ב"סופת המדבר", וכו'); יחס חיובי מיוחד של מרבית העם האמריקאי כלפי ישראל; איפ"ק, "ועידת הנשיאים" ואירגונים יהודים אחרים; אהדה מסורתית בבתי מחוקקים; גילויי ידידות חריגים מצד ממשל זה או אחר (רייגן/שולץ);
- התהפוכות ארוכות הטווח המצוינות בסעיפים 2-3, התפוגגות הילת 1967, אופן הצטיירות של"ג והאינתיפדה בעיני הציבור האמריקאי, התיחסותה הביקורתית של התקשורת, התיחסות ממשל בוש/בייקר, המשבר הכלכלי בארה"ב, סיום עידן "המלחמה הקרה" ואולי אף עקרון הריבונות, מחייבים תפישת המושכות ע"י ישראל, בכל הקשור לייצוג ענייניה בארה"ב. (כך גם לגבי איסוף נתונים על המתרחש בארה"ב והמסקנות המתבקשות מכך: לעיתים תכופות מדי מדובר במהדורה עברית של הערכות מצב יהודיות בארה"ב...).

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

5. יעדים

=====

- הגברת הסיוע לקליטת העלייה
- עבוי השת"פ הבסחוני
- עבוי השת"פ האזרחי
- קידום תהליך השלום ושיפור תדמית ישראל

6. דרכי פעולה לקידום היעדים - כללי:

=====

- לו"ז מוכתב ע"י השינוי הדרמטי הצפוי ב"גבעה" החל מ-1.93. ישום מידי של ההמלצות יתרום למעורבות ישראל וידידיה בעיצובו של השינוי טרם הגעתם של הניבחרים לווינגטון;
- הנחות היסוד (סעיפים 1-4) מבטאות שנוי דרסטי בזירה האמריקאית. התופעה מחייבת שנוי מקביל בדרכי הפעולה לקידום היעדים (ובמיוחד סעיף 11 בהמשך);
- הנחות היסוד מכתובות גיבוש דרכי פעולה אשר אינן מחמירות את הגרעון התקציבי הפדרלי, אלא תורמות לצמצומו, ליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב ולקידום אינסורסיה הלאומיים;
- סיוע החוץ מהווה אמצעי לקידום היעדים הנ"ל. סיוע החוץ אינו מהווה יעד וודאי שלא "פרה קדושה". שיווי הנסיבות (סעיפים 1-4) האופפות את סיוע החוץ מחייב שיווי מקביל בגישת ישראל לנושא;
- אימוץ "חבילת התחליף" לסיוע החוץ האזרחי (נא ראה המסמך המצ"ל מה- 19.6.92 על הערכה מחודשת לגבי סיוע החוץ) משקף הכרה במשמעותן של הנחות היסוד ונסיגה לגייסון לקידום היעדים, תוך מעבר הדרגתי ממסלול החתחתים של AID לנתיב המבטיח של TRADE;
- ישראל אינה שייכת למשפחה הקלסית של נהנות סיוע החוץ. בניגוד לנהנות האחרות אין ישראל FOREIGN ואינה מקבלת AID, אלא תורמת לאינסורס ארה"ב מבחינה פיננסית, טכנולוגית ובסחונית. אימוץ "חבילת התחליף" ימחיש תכונה ייחודית זאת ביתר שאת, וישחרר את ישראל מאבני הריחיים של משפחת "נתמכי הסעד בחו"ל";
- דרכי הפעולה תמומשנה במשור הממשלי (הסכמים בין הממשלות), הקונגרסיונאלי (תחיקות אשר חשיבותן עולה ביחס ישר להסלמת הביקורת מכיוון הממשל) ובמשור צבורי יעד נוספים (עיצוב דע"ק);

- התהפוכות הפוליטיות בארה"ב מחייבות הרחבת מעגלי הקשרים וציבורי היעד;
- דרכי הפעולה נועדו לשפר את "האקלים הפוליטי" בקרב הצבור בארה"ב כדי לקדם את היעדים, תוך הפניית מסרים (אשר אפשר להעבירם ב-60 שניות) לווינגטון;
- דרכי הפעולה רואות בהנחות היסוד יעד לשינוי ולא מצפן או "תורה מסיני";
- עדיפות עליונה יש להעניק להדגשת תרומת ישראל לאינטרס ארה"ב (גם ע"י אימוץ דגם סיקרי דע"ק של "מקדונל דאגלאס"), להאצת קצב הביקורים בישראל של ציבורי היעד (נא ראה סעיף 12), לביקורי מומחים מישראל (השולטים בנושאים הנידונים בסעיפים 10-7) ולהכנת עזרים הרלוונטים לנושאים הנ"ל.

7. דרכי פעולה לקידום היעדים - קליטת עליה:

=====

- נא ראה המסמך המצ"ל מה- 16.4.92 המדגיש, בין היתר, את הצורך להתמקד במסרים כדלקמן (יותר מאשר בהיבט ההומניטרי):
 - תרומת הערבויות להגברה משמעותית של הרכש הישראלי, תוך יצירת עשרות אלפי מקומות תעסוקה בארה"ב;
 - תרומת ישראל לאינטרס ארה"ב;
 - הנזק לתהליך השלום ולאינטרס ארה"ב הסמון ביסוד עקרון ההתנ"ה/הזיקה.
- לימוד לקחי הפרק הנוכחי של המערכה הנמשכת לאישור הערבויות לקליטה (נא ראה המסמך הנ"ל).

8. דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ הבסחוני:

=====

- שמירה על רמת הסיוע הבסחוני (ועל היקף ה-OSP וההפקדה מראש);
- הרחבת תשתית השת"פ המבצעי (אמונים משותפים, מודיעין, הכשרה, תרחישי חרום וכו');
- שיפור הבסיס התעשייתי והמו"פי הבסחוניים בישראל;
- קיבוע תחיקתי של תוכניות ה-OWP, המאפשרת לתעשיות הבסחוניות להתחרות על מרכזים לתחזוקה, תיקונים, שיפוצים והסבות של ציוד צבאי אמריקאי המוצב במע' אירופה;

- אבסחת והרחבת השת"פ בפתוח מערכות ה"חץ";
- סיפוח יכולת ההרתעה של צה"ל (מול איומים על אינטרס ארה"ב וישראל כאחד) תוך שמירה מעשית, ולא רק הצהרתית, על יתרונו האיכותי;
- השרשת מסרים על חיוניותה הגוברת של ישראל לאינטרס ארה"ב ב"אי-הסדר העולמי החדש" (כולל צימצום מספר ההתלקחויות העלולות לגרום את תיגבור הנוכחות הצבאית האמריקאית באזור);
- הדגשת התרומה של השת"פ הבסחוני לכלכלת ארה"ב דוקא בעידן הקיצוץ התקציבי (תעסוקה, מו"פ, ECONOMIES OF SCALE, כפי שמתבטא בדו"ח ה-11.91 STUDIES מ-11.91);
- הדגשת התרומה של הסיוע הבסחוני (FMF) וכספי ה-OSP לתעשיות הבסחוניות וליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב;
- יזום שת"פ משולש (מבצעי, הכשרתי, מודיעיני, מו"פי, תעשייתי) עם תורכיה, מצרים, וכו';
- צימצום המגבלות הביורוקרטיות והתחקיות (בארה"ב) על שווק בינל' של מערכות בסחוניות והעברת סכנוולוגיות בסחוניות מישראל (כולל שינוי הגדרת ישראל מ"מדינה מז"תית" ל"בעלת בריח" בכל הקשור ל-MTCR ולתחקיות המגבילות שווק מערכות נשק);
- בלימת מגמה פוליטית/ביורוקרטית העלולה ליישם את עקרון ההתנייה/זיקה גם על יצוא מערכות נשק ע"י ישראל;
- הסרת מכשולים ביורוקרטיים/תחקייתיים בפני יצוא בסחוני לארה"ב (כולל סכנוולוגיות חלל) בתנאי תחרות חופשית;
- תדרוך מעמיק של רשימה סלקטיבית של סנסורים וצירי ביה"נ בנושא מערכות בסחון לסין. תדרוכי הממשל ודוחי התקשורת מחדירים ספקנות וחשדנות כלפי ישראל בנושא רגיש זה, העלול לפגוע במעמדה המיוחד של ישראל בתחקיות סיוע ובסחון;
- כירסום בכמות/איכות עסקות נשק עם מדינות ערב;
- מימוש פוטנציאל ה- STUDIES והרחבתו לתחומים נוספים;
- בדיקה האפשרות להרחבת ההחכרה ההדדית (ללא תשלום) של ציוד צבאי לפי סעיף 527 של חוק סיוע החוץ; שמוש בכספי SDAF; ישום מודל נאט"ו או דר' קוריאא לגבי ישראל, בכל הקשור לרכש ו/או השקעות תשתית בסחוניות; עבוי ונצול תקציבי המו"פ הבינל' המשותף, וכו';
- מימוש תחקיות והסכמים קיימים, אשר ישומם מתעכב/מוטל בספק ע"י הממשל: DRAWDOWN, הצבה מראש, עודפי ציוד, שחרור סכנוולוגיות מתקדמות, אמונים משותפים של מסוקים, העמקת ומל חיפה, מכירת מוצרי נפט, וכו';

- תדרוך צבורי יעד סלקטיביים בנושאים הנ"ל והפנייתם לנבחרים.

9. דרכי פעולה לקידום היעדים - השת"פ האזרחי:
=====

- אימוץ מידי של "חבילת התחליף" (נא ראה המסמך מה- 19.6.92), הכוללת עבוי של הקרנות האזרחיות הדו-לאומיות הקימות, יצירת קרנות חדשות, הסרת מגבלות סחר קימות ושיפור הקשר עם מוסדות פיננסים בארה"ב;
- הדגשת תרומתם של הסיוע האזרחי והקרנות הדו-לאומיות (BIRD, BARD) לכלכתה של ארה"ב וליצירת מקומות תעסוקה שם;
- קידום הסחר עם מדינות מפתח ואזורי בחירה חשובים לפעילות ב"גבעה";
- יישום והרחבת תוכנית ה- OPIC GROWTH FUND;
- הרחבה משמעותית של תוכניות ה- CDR ו- CDP, המיושמות עתה במדינות העולם השלישי וישומן ברפובליקות הסובייטיות לשעבר ובמזא"ר;
- הסרת מגבלות על רכישת מחשבי-על בפרס והסחר האזרחי בפרס.

10. דרכי פעולה לקידום היעדים - קידום תהליך השלום ושיפור תדמית ישראל:
=====

- הבהרה כי המכונה המשותף בין ארה"ב לישראל חורג מעבר להקשר של הסכסוך הערבי-ישראלי ותהליך השלום;
- חיזוק תדמית ישראל כמדינה שוחרת שלום, חברה מערבית פלורליסטית ופתוחה המכבדת את זכויות האדם (כולל האיפוק במערכה מול האינתיפאדה, ובמיוחד על רקע מהומות הדמים בלוס אנג'לס);
- ערעור תפישות ה- EVENHANDEDNESS וה- MORAL EQUIVALENCE, המאפיינות את עמדת הממשל (באופן שורשי), ובמידה גוברת את עמדת ה"גבעה" וצבורי יעד נוספים;
- הדגשת ההבדל בין ישראל לבין שכנותיה בכל הקשור לערכי הדמוקרטיה והמוסר המערביים, אמיונות, יציבות, התיצבות (ותרומה) לצד ארה"ב;
- חשיפת ממשלות עקרון ההתנייה/זיקה מדינית, העלול ללווח נושאי מחלוקת נוספים (בנוסף להתנחלויות) על סד"י הישראלי-ערבי;
- תדרוך מעמיק של רשימה סלקטיבית של סנטורים וצירי ביה"נ על עמדות הממשל וישראל בתהליך השלום (חריגה מהבנות, סילוף עובדות, מסרים כפולים ומווגדים לישראל ולערבים);

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- השרשה המודעות של ציבורי היעד למאפייני ה"שכונה המזה"תית" (אי-יציבות, אי-ודאות, אלימות, סכסוכים מז"תים בינערביים ופנימיים, טרור, איסלם פאנאסי, סמים וכיו"ב) וניגזרות האיום הקונבנציונאלי והבלתי-קונבנציונאלי (על ישראל וארה"ב) מחד וצרכי הבטחון (של ישראל וארה"ב) מאידך;
- שיקום תדמית ישראל כדוד מול גולית (הערבי ולא הפלסטיני);
- ההבדל בין תגובות נחרצות של ארה"ב לאיום בטחוני (גרנדה, לוב, פנמה, צדאם וחטיפת נאשמים בסרור ממדינות אחרות) לבין ציפיותיה המתונות מישראל;
- בחינה השוואתית בין משקל הסכסוך הערבי-ישראלי ומדיניות ממשלת ישראל מכאן, לבין משקל הסכסוכים הבינערביים והמדיניות הערבית מכאן, כמכשולים/מאיצים במבון תהליך השלום;
- הצגת הפער בין תפישת הממשל לבין תפישת ישראל לגבי "סדר/אי-סדר עולמי חדש", והנגזר מכך לגבי רמת האיום והיקף צרכי הבטחון;
- הצגת הפער בין עמדת התקשורת כלפי ישראל והמז"ת לבין המציאות המזה"תית;
- הארת חשיבותו הבטחונית הגוברת של גורם השסח, לאור לקחי "סופת המדבר" ועל רקע חדירת עידן הטיילים (הפרימיטיביים ובמיוחד המתקדמים) למזה"ת;
- הצגת ההתחלואות בהקשרן המציאותי;
- המחשת הפגיעה ביציבות המז"ת ובאינטרס ארה"ב, אם אכן תוקם מדינה פלסטינית;
- יוזמות קונגרסיונאליות (תיקונים וסעיפים לתחיקות, שימועים, החלטות בינבחיות בלתי-מחייבות, מכתבים ו"תחושת קונגרס") בנושאי התנייה/זיקה (איסור הטלתה על מדינות מסוימות), סנקציות אפשריות של האו"ם/EEC/ארגונים בינ"ל' וכו', פתיחת דלתות האו"ם בפני ישראל (מועבי"ט והסוכנויות השונות), סימו (ולא רק השעייתו) של הדו-שיח עם אש"פ, הצורך באישור הקונגרס לפני חידוש הדו-שיח עם אש"פ, חיוב הממשל בהגשת דיווח תקופתי על פעילות אש"פ בין אם דו-השיח נמשך או נפסק, חיוב הממשל לדווח לקונגרס על הנפקת אשרות כניסה לחברים בארגוני טרור, חיוב הממשל לדווח על היקף החרם הערבי הכלכלי המשני והשפעתו על המשק האמריקאי תוך פירסום רשימת החברות המותרות, אי-הוצאת סוריה מרשימת מדינות הטרור והסמים, החלת חובת הדווח של "מק-ליברמן" (פעילות אש"פ) על פעילות מדינות ערב, חיוב הממשל בדיווח על מערכות הנושק הבלתי קונבנציונאלי בידי אירן, עירק, סוריה ולוב ועל העסקת מדעני גרעין ובלטיסיקה מן הרפובליקות הסובייטיות לשעבר ע"י מדינות אלו, הטלת חובת דווח על גלויי אנושימיות (גם במדינות ערב) במסגרת הדו"ח השנתי של מחמ"ד על מצב זכויות האדם, וכו'.

11. דרכי פעולה לקידום היעדים - היערכות השגרירות והקונסוליות (מבנה, לוגיסטיקה, כ"א):

- על השגרירות להישמר מתדמית של היסוס (פעולה וקול) והיגררות אחר ברי-סמכא יהודים, למרות הישגיהם המרשימים (איפ"ק, וע' נשיאים, וכו'). השרשת תדמית זאת יוצרת חלל (הנהגה) ריק, הניתפס ע"י בודדים וארגונים שהם אמנם ברי-סמכא ונחרצים במחויבותם, אך אינם משקפים בהכרח את סדר העדיפויות של ממ' ישראל וודאי שאינם מיצגים אותה. גיבוש תדמית זאת יכרסם במעמד השגרירות בושינוגסון ובקהילה היהודית וביכולתה להשפיע על ההתרחשויות. היא עלולה להפוך את השגרירות ל"עוד ארגון יהודי", ואף לא הבכיר בחבורה. התדמית תגביר את הפעלתנות היהודית תוך יצירת אשליות (מצד הממשל והציבור) לגבי מדיניות ישראל. היא אף תסייע לממשל השואף לכרסם במדיניות ישראל, ותשפוך שמן על מדורת "הפרד ומשול" פנים-ישראלית, פנים-יהודית וישראלית-יהודית. שגרירות ניגרת, ולא מנווטת, מחזקת את הנסיה הישראלית לבחון את ארה"ב דרך האספקלריה היהודית ובאמצעות הערכות מצב מבית היוצר היהודי, במקום לפתח מנגנוני הערכה ובקרה עצמאיים המשלימים את - אך לא מחריים אחרי - ההערכות היהודיות;
- על השגרירות להוביל את הפעילות לממוש היעדים תוך ישום מדיניות הנקבעת בירושלים, ותוך שילוב פעיל (תכנון ובצוע) של משרדי הממשלה והגופים הישראלים המיוצגים בארה"ב בדרכי הפעולה השונות;
- על יחידות השגרירות לפעול במשולב, כאשר קידום היעדים המוגדרים (ולא מסרות מזדמנות או נוחות) לנגד עיניהן. התלות ההדדית הגוברת בין הנושאים ומורכבותם, מחייבות הפרייה הדדית היזון-חוזר מתמיד ופעילות משולבת (כולל נוכחות משותפת במפגשים עם צבורי היעד) בין היחידה המדינית, הקונגרסיונאלית, הצבאית, ההסברתית, הכלכלית, האגודים המקצועיים, החקלאית, המדעית והתקשורתית;
- על השגרירות לוודא שהקונסוליות פועלות במישור הרחב של השגרירות ולא במישור העצמאי הצר של הקונסוליה. הדבר מחייב הסתלבות הקונסוליות במגעים הביניחידתיים בשגרירות ועדכון לגבי היוזמות הממשליות והקונגרסיונאליות שעל הפרק. הקונסוליות מהוות את מכפלני הידהוד המסורים החיונים לדירבון צבורי היעד ולקידום היעדים;
- על השגרירות להיות השותף הבכיר בקשר עם איפ"ק (כארגון היהודי היעיל ביותר בתחום הפוליטי), ועידת הנשיאים, ארגונים יהודים אחרים וארגונים ידידותיים נוצרים, תוך הדגשת היעדים ודרכי הפעולה מנקודות מבטה של ישראל;

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- מועמדותם לנשיאות של פארו (סקסט), קלינסון (ארקנסו) ובוש (סקסט) מבטאות, בין היתר, את הטיית מרכז הכובד הפוליטי ממדינות צפ' -מז' ומע' תיכון למדינות הדרום והמערב. המפ' הדמוקרטית מניחה כי הנתיב לבית הלבן עובר דרך שיקום מעמדה במדינות הדרום והמערב. המפ' הרפובליקנית תולה יגבה במדינות אלו כדי להישאר בבית הלבן, ואף פארו משקיע את מרבית משאביו באזור המשתרע מערבית למיסיסיפי. מצב זה מחייב העתקת משאבים (כ"א, מימון ויתכן אף שינוי מיקום) לקונסוליות המתאימות;
- מרכזיות ההווה המקומית בפוליטיקה האמריקאית ודומיננטיות המגמה לשינוי ואנטי-ממסדיות בהווה זאת, מחייבים שליטת הנציגים הישראלים בנושאים אלו כתנאי לשרות בארה"ב;
- עליה קרונה של הפוליטיקה המקומית וחיוניות הקשר עימה, מחייב קידום מקביל במעמד הקוונכ"לים לדירוג שגריר;
- עליה משקל הפוליטיקה המקומית והמדינתית ע"ח הפדרלית, ירידת קרונה של ההנהגה בווינגטון, הגברת השפעה ה-GRASS ROOT על המתרחש בווינגטון וההכרה הגוברת כי סיוע חוץ ומדיניות חו"ב מעוצבים יותר ויותר ע"י שיקולים פוליטיים פנימיים, מחייבים הידוק הקשר עם התשתית הפוליטית המקומית. מגמה זאת מחייבת מינוי 2 צירים (בשגרירות) האחראים על הקשר השוטף עם מוקדי המפלגות הדמוק' והרפוב' ברמה המקומית, המדינתית והפדרלית. הם ישתתפו בוועידות המפלגות (לפחות) במדינות המפתח ובכנסים של אירגונים מפלגתיים (DLC) הדמוקרטי, ה- EXCHANGE הרפובליקני, וכו'), תוך תאום עם (וסיוע ל-) הקוונכ"לים. מעורבותם בסד"י הפוליטי המקומי תקדם היעדים ותשריש את התחושה כי ישראל אכן אינה זרה ואינה מהווה נושא חוץ קלאסי;
- 1992 מוגדרת כ"שנת האשה", כצוהר ל"עידן האשה" בפוליטיקה האמריקאית כעונת הפריחה של ארגוני הנשים (הפוליטיים והפיננסים), וכקריאת תגר חסרת תקדים בעוצמתה על הגמונית הגבר בזירה הפוליטית. הקונגרס ה-103 יאכלס מס' שיא של נשים בביה"נ ובסנאט, ותופעה דומה תאפיין את המשרות הפוליטיות ברמה המדינתית והמקומית. מגמה גוברת זאת מחייבת מינוי צירה לענייני נשים (בשגרירות) האחראית על הקשר (הפוליטי והתכני) השוטף עם ארגוני הנשים ברחבי ארה"ב, תוך תאום עם (וסיוע ל-) הקוונכ"לים;
- הדמוגרפיה ההיספנית והשחורה תתורגם ב-11.92 לנוכחות שיא בביה"נ ובסנאט בווינגטון ולהאצת מגמה זאת בעשורים הבאים (50% מתלמידי ב"ס הצבוריים ביוסטון הם היספנים!). התופעה מחייבת מינוי 2 צירים (בשגרירות) לענייני היספנים ושחורים, האחראים על קיום הקשר השוטף עם הארגונים המתאימים, תוך השתתפות בוועידותיהם וביקורים תכופים במוקדים פוליטיים מקומיים;

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- השנוי הדרמטי הצפוי באכלוסית ה"גבעה" בעקבות בחירות 11.92, עלית משקלה היחסי של ה"גבעה" (בהקשר הישראלי) נוכח עמדתו הביקורתית של הממשל, הגברת הפוסנציאל והמורכבות של "התחיקות הישראליות" (בהשוואה לשנות ה-80), הצטמקותו של "דור הגבעה אשר ידע את יוסף", הכוונה להרחיב את מעגלי הקשרים המסורתיים, היעדר יכולתו של כ"א הקים לקדם את משימות ההסברה (עקב העיסוק המוצדק בהיבט התחיקתי), וכו'... כל אלו מחייבים תגבור יחידת הקונגרס ב-2 שליחים לפחות (יש לשאוף ל-6 שליחים המתמחים בנושאי תחיקה שונים ופרושים על פני 6 בניוני ה"גבעה"). היקף צבורי היעד, העולה על כל יחידה אחרת בשגרירות מחייב אף ציוד מתאים (סלפון רכב ומחשב נייד המאכסן את התחיקות והנושאים שעל הפרק);

- **שילוב** נאות של כל שליח(ה) נוסף(ת) בהיערכות הישראליות בארה"ב, יתרום באופן ישיר לקידום הסכמים ותחיקות (בטחוניות ואזרחיות) בהיקף של מיליוני דולרים, בנוסף לשיפור "האקלים הפוליטי". מצבת כ"א הנוכחית אינה מאפשרת להקדיש הזמן הראוי (אם בכלל) לכל יוזמה מבטיחה. כל שליח נוסף, כממולץ, יניב יותר פירות פיננסים מאשר תוספת מבורכת של גובה מס בישראל !.

12. ציבורי יעד - כללי:

- הקריאה ל- AMERICA FIRST, THROW THE BUMS OUT ולשנוי השיטה הפוליטי לא בקעה לראשונה מממולחי וושינגטון, מקצועני ופעילי הקהילה היהודית, שועי ניו-יורק או נוצצי לוס אנג'לס. הקריאה בקעה מכיוונה של MAINSTREAM AMERICA, ובמידה מסוימת בניגוד לשאיפותיהם של הנו"ל;

- MAINSTERAM AMERICA כוללת צבורי יעד בלתי-שגרתיים בהקשר הישראלי;

- מרכז הכובד הפוליטי עובר בהדרגה מצבורי יעד בעלי מסורת קשרים הדוקים עם הקהילה היהודית וישראל אל צבורי יעד שונים: ממדינות הצפ' - מז' והמע' התיכון למדינות בדרום והמערב; מן הרכוזים העירוניים אל ה-SUBURBIA; מן הגברים אל הנשים ("שנת האשה" של '92 מהווה מקפצה לקראת בחירות '94 ו-'96) ומן האנגלוסכסים (בד"כ דמוק') אל השחורים וההיספנים;

- משקלה הפוליטי של MAINSTREAM AMERICA עולה בהתמדה ומהווה גורם מפתח בבחירות לנשיאות, למושלי המדינות ולבתי המחוקקים;

- "פרגמטיות", תועלתנות, קשר רופף עם הקהילה היהודית והקלת ראש בחשיבות ישראל לאינטרס ארה"ב, אינם נחלתם הבלעדית של הנשיא בוש ומזכיר המדינה בייקר. הם מאפיינים חלק גדול של ההנהגה הנוכחית והעתידית בארה"ב, וחלק ניכר מצבורי היעד הקריטיים בארה"ב;

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- המשך מגמת הריחוק היחסי של ישראל (בהשראת הקהילה היהודית) מצבורי היעד המייצרים את (ומשפיעים על) ה"בושים" וה"בייקרים" של ארה"ב, ומעצבים את פניה הפוליטית של ארה"ב, תשריש מגמה שלילית ותמנע גיוס השנויים הפוליטיים בארה"ב לקידום יעדיה של ישראל;
- ככל שהממשל והתקשורת ביקורתיים יותר, כן יש לספח יותר את הקשר עם צבורי יעד חוץ-ממשליים וחוץ-תקשורתיים. ממשל בוש/בייקר ממחיש עד כמה חריג היה ממשל רייגן/שולץ, ועד כמה חשובה היתפרסותה הפוליטית של ישראל מחוץ ל-BELTWAY;
- אל לישראל לראות בקשר עם ה"גבעה" כאילו הוא עוקף את הממשל, אלא כקשר סיבעי וחיוני לקידום יעדיה ותואם את מבנה הדמוקרטיה בארה"ב. אי סיפוח הקשר עם ה"גבעה" (המהווה גורם קבוע בידידותו כלפי ישראל מאז 1948) יגבה מישראל מחיר פוליטי גבוה, וישחק לידי הממשל;
- המערכה על הערביות ממחישה עד כמה מוגבלת נגישותן האפקטיבית של ישראל והקהילה היהודית לצבורי היעד המובילים בהשפעתם על הממשל וגבעת הקפיטול. מן הראוי אף להבחין בין גורם הוגישות (הקיים בד"כ) לבין גורם ההשפעה (הנדיר בד"כ במישור הממשלי);
- מרבית הצבור בארה"ב מהווה מסרה למערכה עקבית של הממשל והתקשורת לערעור תדמית ישראל כבעלת ברית וכמדינה דמוקרטית, מוסרית ושואפת שלום. יחד עם זאת, אוזנו של הצבור כרויה לסעוניה של ישראל והוא רוצה TO BE REASSURED;
- מערכות הבחירות של '92 ממחישות עד כמה קריסי הקשר הישיר עם צבורי היעד, ובמיוחד עם אלו המהווים "קרקע בתולה".

13. ציבורי יעד - פרוס:

- יועצי ומקורבי המועמדים לנשיאות;
- מועמדים מובילים למושלות, לסנאט ולביה"ב;
- TEAM ONE HUNDRED (תורמי \$100,000 למפלגות) ואנשי עסקים נוספים המהווים MOVERS AND SHAKERS (בד"כ אינם יהודים) ברמה פדרלית, מדינתית ומקומית;
- אנשי עסקים, סטנדרט, חקלאות, איכות הסביבה, רפואה, חינוך וכו' העשויים להנות מעבוי השת"פ ו/או מקורבים לנבחרי העם;
- מנהלי מערכות בחירות, סוקרי דע"ק, מגייסי מימון לבחירות ויועצי תקשורת;
- גבעת הקפיטול (נבחרים, עוזרי ועדות ועוזרים אישיים, גופי הנהגה, מרכז המחקר, משרד התקציבים);

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- מוקדי המפלגות (פדרלי, מדינתי ומקומי);
- ארגונים מפלגתיים (כגון DLC, REPUBLICAN EXCHANGE, DCCC, DSCC, RSCC ו-RNCC);
- PACs מפלגתיים (כגון GOPAC);
- PACs ו-NATIONAL ASSOCIATIONS מובילים בתרומות למועמדים השונים, או בעלי רלבנטיות לישראל מבחינת השת"פ ובעלי פוטנציאל קואליציוני עם יידי ישראל;
- קהילה יהודית (איפ"ק בראש ובראשונה), ועידת הנשיאים, ארגונים נוספים, פעילים פוליטיים בודדים);
- אגודים מקצועיים (פדרלי, מדינתי, מקומי);
- ארגוני נשים, שחורים והיספנים (פדרלי, מדינתי, מקומי);
- כנסיות;
- תקשורת;
- מוסדות מחקר;
- אוניברסיטאות;

14. מפתח להצלחת ההיערכות המחודשת בארה"ב:

- הסקת מסקנות לפעולה מהנחות היסוד;
- יישום המסקנות במישור הלוגיסטי, כולל כח אדם;
- עיתוי בחירות 1992 מכתוב ממוש מיידי של המסקנות כדי להשפיע על עיצוב פניה הפוליטיים של ארה"ב ויחסה לישראל;
- שילוב מקסימאלי של הפעילות הפנים-שגרירותית, בין השגרירות לזרועות הישראליות בארה"ב ובין השגרירות לגופים ייחודיים יהודים ונוצרים.

יורם אסינגר

מכתב - שמור

19.6.92

אל: השגריר

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: הערכה מחודשת - סיוע החוץ
(המשך למזכרים מ-22/11/91, 24/12, 6/1/92, 27/1, 16/3,
30/4, 26/5, 4/6).

1. קיצוץ סיוע החוץ ממתין "מעבר לפינה" במסגרת תקציב 1993, או בתחילת 1993 לקראת הדיונים על תקציב 1994.
2. בתי המחוקקים יכולים ליזום אותו בכל מועד עד לפיזור המליאה לפני בחירות 1992, בין אם כחלק מתחיקה קימת, בין אם כתיקון לתחיקה נידונה, או כחק עצמאי המעתיק משאבים מסיוע החוץ לצרכי פנים.
3. יוזמה ישראלית לקיצוץ מרצון - אם אכן תוזמר כראוי - עשויה להעניק לישראל מנוף חיוני לקידום "חבילת התחליף" (נא ראה סעיף 9). הנחתת הקיצוץ על ישראל תשלול ממנה את המנוף.
4. אפשר להניח כי ככל שתוקדם היוזמה (לקיצוץ מרצון) כן קטן הסכוי שיונחת הקיצוץ, וכן גדל הסכוי להשגת המנוף. ככל שתידחה היוזמה, כן גדל הסכוי שתוקדם ע"י הנחתה וכן יתרחק המנוף.
5. ככל שמתחזק גורם ההפתעה הטמון ביוזמה, כן מתעשת גורם המנוף. ככל שנדחית היוזמה (לתקופה בה ידובר ביתר שאת על קיצוץ בסיוע החוץ) כן קטן גורם ההפתעה, וכן מתפוגג גורם המנוף.
6. שוויו הדולרי של הסיכון הטמון בהקדמת היוזמה (במידה ותיתבדנה הצפיות לאשור "חבילת התחליף") הוא סך הויתור, ואינני מקל ראש בכך. שוויו הדולרי של הסיכון הטמון בדחיית היוזמה (במידה ותוקדם ע"י הנחתה) הוא סך "חבילת התחליף", אשר להערכתנו עולה על סך הויתור. פוטנציאל הויתור (המגובטא בהיקף ה"חבילה") מהווה מכפולן של תמורה כוללת אשר היקפה עולה על התמורה המידית.
7. בעוד שלסיכון הטמון בהקדמת היוזמה אין מחיר פוליטי, הרי שלסיכון בדחיית היוזמה יש להוסיף אף את החמצת התועלת הפוליטית.
8. יעודה של "חבילת התחליף" הוא להעביר המוקד מסיוע החוץ (על משמעותו היחיצנית, המדינית והכלכלית השלילית) לעבוי הסחר בין ארה"ב לישראל, ליצירת מקומות תעסוקה בארה"ב ולקידום היוזמה הפרטית בשתי המדינות ולתועלתן ההדדית.

9. "חבילת התחליף" מורכבת מהגורמים כדלקמן (אשר יוגדרו ע"י מומחים בכל אחד מן הנושאים):
- עבוי קרנות דו-לאומיות קיימות (BIRD, BARD, BSF);
 - הקמת קרנות דו-לאומיות נוספות, או כקרנות משנה במסגרת הקרנות הקיימות (רפואה - BMRD, מקורות מים - BIRRD, איכות הסביבה - BERD, גירסה בטחונית של "בירד" - EDIC, וכיו"ב).
 - שנוי סיווגה של ישראל (במסגרת MTCR ומגבלות המוטלות על שוק מערכות נשק) ממדינה מזרחית לבעלת ברית;
 - שנוי נוהלים המהווים אבן נגף בדרך של התעשיות הישראליות (אזרחיות ובטחוניות) לתחרות חופשית, תוך פגיעה (של הנוהלים הקיימים) בעקרון ה-ECONOMIES OF SCALE;
 - שיפור האקלים ב"גבעה", תוך קידום סכויי אישורן של "תחיקות ישראליות" שאינן קשורות ל"חבילת התחליף" (העמקת נמל חיפה; אמונים משותפים במסוקים; שת"פ רפואי; והגברת הלחץ על הממשל לממש תחיקות אשר הושעו על ידו, כגון DRAWDOWN, הצבה מראש, EXCESS, וכו');;
 - שיפור האקלים הפוליטי ב"גבעה" ומחוצה לה (פועל יוצא של מאמץ התהודה שלנו), תוך השפעה על ההתייחסות לתהליך השלום, ז"א, וכו';
 - יצירת תקדים הסטורי אשר (אם נשכיל) אפשר לשוקק לאורך ימים ולהנות מפירותיו הכלכליים והמדיניים.
10. העלאת היוזמה (במסגרת תקציב 1993) עשויה להפוך לגורם חיובי במסגרת מערכת הבחירות בארה"ב. מועמדים רבים הזקוקים למידע המצדיק את תמיכתם בישראל, יכפילו את תהודת היוזמה.
11. העלאת היוזמה חייבת להיעשות באופן מוצנע ככל האפשר, פן יתקבל הויתור כמובן מאליו, ולא ילווה ב"חבילת תחליף".
12. העלאת היוזמה חייבת להיות מתואמת עם הסנטורים אינווייה וקסטן, ורק אח"כ לעלות - בתיאום עמם - בפני הממשל. מעמדם הבכיר ב"גבעה", התייחסותם החיובית והשפעתם על הממשל יסייעו לקידום היוזמה אם אכן יהיו שותפים מקו ההתחלה.

יורם אטינגר

מכתב - שמור

16/4/92

אל: השגריר, זלמן שובל

מאת: ר' יחידת קונגרס, יורם אסינגר

הנדון: המערכה על הערבויות לקליטה - לאן ?
(המשך למסמכי מ-18/2/92, 16/1/92, 11/12/91, 10/12/91,
18/10/91, ו-21/6/91).

עיקרי דברים:

- הנחת היסוד היא כי אישור הערבויות הוא קריטי וחסר תחליף וכי על ישראל והנהגת הקהילה היהודית להקדיש אורח חיים ודירבון הנעדרת לפי שעה מזירת המערכה.
- הממשל יזדקק לתמיכת ידידי ישראל ב"גבעה" כדי לקדם את תחיקת הסיוע ל-C.I.S. שתוגש, כנראה, לפני ביקור ילצין ביוני. תומכי ישראל יוכלו להדגיש את בעייתיות החבילה בעידן של צרכים גואים מבית ואי-וודאות ברפובליקות, או להקל במשקל הבעייתיות. מן הראוי לשקול הצמדת תיקון הערבויות לתחיקה זאת.
- על ישראל וידידיה לשקול האם עדיף לקיים את הדיון התחיקתי בערבויות בהשתתפות ההרכב הנוכחי של בתי המחוקקים, או בהשתתפות למעלה מ-100 "תורכים ותורכיות צעירים" אשר יצטרפו לאוכלוסית ה"גבעה" ב-11/92, המאופיינים ע"י ריחוק-יחסי מהקהילה היהודית וישראל וניתוק-יחסי מקבוצות לחץ, מהנהגות המפלגות ומהנהגות הבתים והוועדות.
- דחיית הדיון עד לאחר הבחירות בישראל תשתרך (לאור בעייתיות הרכבת הקואליציה) אל תוך אוגוסט, כאשר ה"גבעה" יוצאת לפגרת הקיץ, וספטמבר (עם החזרה למליאה דחוסה וקצרה ערב בחירות 11/92). למעשה, תיגרר הדחייה עד לאחר הבחירות בארה"ב, לפחות אל תוך 1993 ובתנאים בעייתיים.
- אי-העלאת הנושא לדיון עלולה לשגר מסרים של רפיון והשלמה יחד עם "ניפוץ" מיתוס הכוח הפוליטי היהודי". מסרים אלו ישפיעו על מאזן הכוחות בעת הדיון על נושאי מחלוקת חיוניים העומדים על הפרק.
- תחושת התיסכול המאפיינת את ההנהגה היהודית, מהולה בזעם כלפי הממשל, אך אינה מתורגמת לנחישות מבצעית. לדעת פעילים ב"גבעה" עלול מחיר ההימנעות מן המערכה לעלות על מחיר היעדר ניצחון.
- המשך המערכה אינו חייב להתמקד בהצבעה, אלא בהכשרת הקרקע הפוליטית לקראת ההצבעה יהיה מועדה אשר יהיה.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1. הנחות יסוד:

- פתיחת המערכה ב-1991, המשכה ב-1992 וההמלצות במסמך זה ובקודמיו הנ"ל מבוססים על שתי הנחות יסוד:
- אישור הערכויות הוא קריטי (היסטורית וכלכלית) לגיוס המשאבים הדרושים לקליטת העלייה מברית המועצות ויקבע במידה רבה את עתיד ישראל לשבט או לחסד.
- אין תחליף לערכויות ארה"ב בשוק הפיננסי הבינלאומי (כולל מקורות יהודים). אי-אישורן מצמצם/מונע גישה למוקדי הון ברחבי העולם (לגיוס מלוא ההון הדרוש לקליטת העלייה) ועלול להוות מכפולן שלילי לגבי כלכלת ישראל.
- עירעור אחת מן ההנחות הנ"ל שומט הקרקע מתחת להמלצות ולמסקנות המסמך וקודמיו.
- תנאי בל-יעבור, במציאות הפוליטית הנוכחית בארה"ב, לשינוי תמונת המצב (נא ראה סעיף 6) הוא הקרנת אורית חרום ודירבון, כפי שלא הוקרן עד עתה מישראל ובאמצעות הנהגת הקהילה היהודית.
- יש להעריך מחדש את ציבורי היעד והמסרים (נא ראה סעיף 7) אשר הינחו את המערכה עד עתה, לפי העיקרון המכתיב גישה בלתי-שיגריתית להשגת יעד בלתי-שיגרתי (נא ראה המסמכים הנ"ל לגבי המלצות לפעולה).

2. הערכויות והסיוע ל-CIS:

- הממשל עומד להגיש, לאישור בתי הקונגרס, את חבילת הסיוע ל-C.I.S.
- המועד המשוער הוא לפני בקור ילצין בושינגטון בחודש יוני.
- החבילה תיכלול כנראה כ-700 מיליון דולר מזומן, בנוסף לערכויות וצורות סיוע נוספות. אפשר להניח שהיקף החבילה יוצג ע"י התקשורת במימדיה הבינלאומיים הרב-מליארדים, בתקופה של משבר כלכלי וצרכים מעיקים מבית.
- לחבילת הסיוע (הקריטיה אליבא ד' ממשל) אין CONSTITUENCY מכריע בצבור ו/או ב"גבעה", והדיון במליאות יכול להיות נוקב וצמוד.
- הממשל יזדקק, כנראה, לתמיכת ידידי ישראל לקדום תחיקת הסיוע ל-CIS (אשר יוצג, כנראה, כ-SUPPLEMENTAL) ולעבור את משוכת "עניי עירי קודמים".
- אין לצפות כי תומכי הערכויות יכריזו כראש חוצות כי הם מתנים תמיכתם בסיוע ל-CIS באישור הערכויות ובניתוקן מתהליך השלום וההתנחלויות. יחד עם זאת, אפשר להניח כי תומכי הערכויות ואחרים ישקלו האפשרות שלא להתעלם מבעייתיות חבילת ה-CIS: האם מדובר בחבית ללא תחתית? האם מדובר בשיטה כלכלית המטוגלת לעכל את הסיוע ביעילות? האם ממשל ילצין יציב? האם אין הסיוע עלול לתרום לשלטון דיקטטורי? האם מקיימות הרפובליקות הסכמי צמצום מרוץ החמוש? האם אין הן מפיצות מערכות נשק קונבנציונאליות ואחרות? וכיו"ב. לעומת זאת, האין לצפות כי תומכי הערכויות יסכימו להקל בבעייתיות החבילה אם יובטח אישור הערכויות?
- בניגוד לערכויות לישראל התורמות למאזן המסחרי של ארה"ב, מהוות הערכויות ל-CIS סיכון תקציבי גבוה.
- את תחיקת הערכויות אפשר יהיה להגיש כתיקון לחק הסיוע ל-CIS או ל-SUPPLEMENTAL אחד אם יוצגו ע"י הממשל. התחיקה יכולה להיות מוצגת במתכונת דה-קונסני (נוסחת קסטן-אינוייה לשנה אחת), במסגרת OPIC, נוסחת לייה-קסטן, או נוסחאות אחרות (פחות דרקוניות מנוסחת לייה-קסטן) העומדות על הפרק.

3. הערכויות ורעש האדמה הקונגרסיונאלי הצפוי בבחירות 11/92:

- המומחים צופים שינוי יסודי בהרכבו הפוליטי, רעיוני, ממסדי, אתני, גאוגרפי ומיני של ביה"ג ושינוי מהותי אף בסנאט.
- לפחות 100 תורכים ותורכיות צעירים יצטרפו, כנראה, לכתי המחוקקים ויתרמו לניתוק-יחסי מקבוצות לחץ (כולל פרו-ישראליות), מהנהגות המפלגות ומהנהגת ביה"ג.
- אפשר להניח כי הקשר המסורתי בין הנבחרים החדשים לבין הקהילה היהודית וישראל יהיה רופף יותר. משקל ישראל יקטן בסדר העדיפויות החדש.
- על ישראל וידידיה יש לשקול האם עדיף לקיים הדיון התחיקתי בערכויות בהשתתפות הפנים המוכרות ב"גבעה" (על המגבלות הידועות הכרוכות בכך) או בהשתתפות ניבחרי 11/92?

4. המערכה על הערבויות ומערכות הבחירות בישראל ובארה"ב:

- חוות הדעת הרווחת היא לדחות הדיון עד לאחר הבחירות בישראל.
- המצדדים בדחייה טוענים (בעידוד גורמי הממשל) כי תהיינה אשר תהיינה תוצאות הבחירות הן תקלנה על הממשל לאשר את הערבויות כמכשיר לשיפור תדמיתו בעיני הבוחר היהודי והאוונגליסטי. להערכתו, מודרך הממשל - מאז פתיחת המערכה - ע"י יעד מדיני (ניצול הצורך בערבויות כמכשיר לסחיטת ויתור טריטוריאלי מרחיק לכת) אשר אינו ניתן למיצוי באמצעות תוצאות מערכת הבחירות בישראל. המלצת הממשל לדחיה נוספת של הדיון התחקיתי בערבויות נועדה, לעניות דעתי (כמו הדחיות הקודמות), להרדים את מחנה התומכים ולשפר את עמדת הממשל.
- הדחייה עלולה להשתרך - עקב בעייתיות מלאכת הרכבת הממשלה - לפחות אל תוך אוגוסט, עם יציאת ה"גבעה" לפגרת הקיץ הארוכה. ה"גבעה" תחזור בספטמבר ל"סיר לחץ" פוליטי קצר יחסית, לפני פגרת מערכת הבחירות בנובמבר, ותחזור לפעילות תחקיטית מעשית רק בפברואר 1993 (לצד ממשל בוש ? ממשל אחר וידידותי ? ממשל ביקורתי ? ממשל הססני ?). המציאות התקציבית ב-93' תסיג את מעמד ישראל בסדר העדיפויות הפנימי והחיצוני.
- ככל שמתקרב מועד הדיון בערבויות ליום הבחירות בארה"ב, כן קשה יותר לאוכלוסית ה"גבעה" לתמוך בערבויות (על רקע התיחסות הציבור לסיוע חוץ, וראיית הערבויות כחלק מסיוע החוץ).
- דחיית הדיון בערבויות תביא להחמצת מכשיר/ים תחקיטיים פוטנציאליים (כגון תחיקת ה-CIS) אשר יוגשו/ו למליאות בתי הנבחרים.
- הצלחה אפשרית בדיון זה תקודם, בין היתר, ע"י שילוב בין הגורמים הבאים: הגדרה וטיפול יעילים יותר של מטרים וציבורי יעד (נא ראה סעיף 7), עידוד הרצון הטוב מצד המחוקקים (נא ראה סעיף 2 ו-3 לגבי קריטיות העיתוי), תקווה לרצון טוב מצד הממשל (נא ראה סעיף 5 על עמדת הממשל) והימצאותו של מכשיר תחקיטי מתאים. ככל שנדחה הדיון וככל שעמדת הממשל שלילית יותר, כן הופך המכשיר התחקיטי (הנדיר בלאו הכי) לנדיר יותר.
- הלך רוח המשלים עם דחיית הדיון עד לאחר הבחירות בישראל, עלול להשריש את עקרונות הזיקה המדינית.
- הלך רוח המשלים, למעשה, עם דחיית הדיון עד לאחר הבחירות בארה"ב, עלול לתרום למהפך בהשפעת מערכת הבחירות לנשיאות ולבתי הנבחרים על מעמד ישראל בארה"ב. במקום קרש קפיצה עלולה מערכת הבחירות להפוך לאבן נגף. הלך רוח זה מהווה ביטוי להסתגלות הנמהרת לתפישה כאילו הערבויות מהוות נטל על משלם המיסים, תוך ויתור על המאמץ להשרשת המסר כי הערבויות צופנות בחובן בוננזה למאזן המיסחרי של ארה"ב.

5. המערכה על הערבויות וסד"י ארה"ב-ישראל:

- הדעה הרווחת (למעשה מ-12/9/91) היא כי העלאת הנושא להצבעה (ללא הסכמה מוקדמת עם הממשל) עלולה לגרוור את הצדדים לעימות חריף העלול להזיק לכל המעורבים, ובמיוחד למעמדה של ישראל ב"גבעה" ובעיני הציבור. במקביל, עלול הדבר ללכות מגמות אנטישמיות. דעה זו מאפיינת את הרוב המכריע של הפעילים, ומבוססת על הערכת המציאות הפוליטית בארה"ב בחצי השנה האחרונה. דעה זו אף זוכה להידהוד תכוף בשני צידי האוקינוס, ומשום כך אני נימנע מלפרט את ההיגיון המנחה אותה. לעומת זאת, יש גם דעה שונה המתבססת אף היא על נתונים פוליטיים בזירת ארה"ב.
- אי-העלאת הנושא עלולה לשגר למחוקקים, לפעילים מחוץ ל"גבעה" ולממשל מסרים של רפיון והשלמה יחד עם "ניפוץ מיתוס הכח הפוליטי היהודי". מסרים אלו ישפיעו על מאזן הכוחות בעת הדיון בנושאי מחלוקת חיונים נוספים העומדים על הפרק (עתיד סיוע החוץ, תהליך השלום, עסקאות נשק, שת"פ בטחוני, העברות טכנולוגיה בטחונית, וכו').
- עמדת הממשל במערכה על הערבויות, משקפת את מדיניותו הכוללת כלפי ישראל, גם בנושאים קריטיים לבטחונה הלאומי ולקיומה (גבולות וצרכי ביטחון, "שטחים כבושים", הבעיה הפלסטינית, תהליך השלום, היקף השת"פ האסטרטגי וכו').
- עמדת הממשל כלפי הערבויות (שאינן מייצגות מזומנים או הלוואות) מבטאת, להערכתי, את כוונותיו לגבי עתיד סיוע החוץ (המורכב כולו מהעברת מזומנים). את המלצותי בנידון - שנועדו לעדכן את ההיחסותנו לטוביית סיוע החוץ לאור השינוי הרמטי בנוסיעות על חוק סיוע חוץ - העברתי החל מ-10/91.
- לפי הדעה הרווחת אין לפעול למורת רוחו של נשיא העשוי/עלול להיבחר לכהונה נוספת, אלא יש לשאוף - ע"י הימנעות מהעלאת נושא הערבויות לדיון תחיקתי - להרגעת הרוחות ולצימצום הפערים בין הנשיא לבין ישראל וידידיה. דעה זאת אף טוענת כי הימנעות מהגשת הבקשה לערבויות ב-9/91, והליכה ב"תלם הנשיאותי" בנידון, היתה חוסכת מישראל ותומכיה את נטל המערכה הנוכחית. להערכתי, מדיניות הממשל כלפי ישראל היא עקבית וכנראה קבועה מיום כניסתו לתפקיד (נא ראה נאום המזכיר בייקר בוועידת איפ"ק ב-89'). מכאן, שמדיניות הממשל מובילה למתיחות/אי-הסכמה-שורשית/עימות בנושאי יסוד גם ללא הגשת הבקשה לערבויות. האם מוטב לנהל את המערכה עתה סביב בעיה אנושית (ערבויות להשלמת מבצע "שלח את עמי" החרוט על דגל ה"גבעה") או מאוחר יותר סביב נושא שנוי במחלוקת כגון "השטחים הכבושים" !?
- אי הצלחה לגייס הרוב הדרוש עלולה להתפרש כחולשה מחד, אך אם מלווה בהפגנת תמיכה פוליטית מרשימה עשויה לצמצם התלהבות הממשל מעמותים נוספים מאידך.
- אי-הצלחה בהצבעה מסוימת אינה מהווה כישלון. הנושא יכול לעלות שוב כאשר מזדמן מכשיר תחיקתי נוסף.

6. תמונת מצב במחנה התומכים (אתגר לשינוי כתנאי להצלחת המערכה):

- נא ראה סעיף 1 לגבי הנחות יסוד המהוות תנאי בל-יעבור להצלחת המערכה ולשינוי המצב המתואר להלן.
- ההנהגה היהודית טוענת כי אינה מקבלת מסר חרום רעיוני/מבצעי/מדרבן/ מגובש מישראל.
- היעדר תחושת חרום וחוסר פעלתנות מאפיינים את ההנהגה היהודית, ואת מרבית אוכלוסיית ה"גבעה". (החריג החיובי הכולט הוא הקבוצה האונגליסטית). להצדקת הלך רוח זה קיימת מגמה לטשטש את תפקיד הערבויות כמאיץ עליה, ולטעון כי צמצום מימדי העליה מקטין את הצורך בערבויות.
- תחושת התסכול המאפיינת את ההנהגה היהודית, מהולה בזעם המופנה כלפי הממשל, אך אינה מתורגמת לנחישות מבצעית.
- העדר הנחישות וההתלהבות לפעולה מחזקים את התחושה (גם בקרב פעילים יהודים) כאילו ישראל מגלה כפיות טובה כלפי ארה"ב. מאז 1948, לפי תחושה זאת, נענית ישראל כמעט לכל בקשותיה מן הממשל המגלה תמיכה חסרת תקדים במימדיה ובהשוואה לכל מדינה אחרת בעולם. מדוע יוצאת ישראל חוצץ נגד הממשל כאשר אין הוא נענה לבקשת הערבויות? תחושה מזיקה ופשטנית זאת מקבלת חיזוק לאור היעדר מסר הדחיפות.
- השתרשות ההנחה - בקרב מרבית התומכים - כי כל הקלפים הם אכן בידיו של הממשל.
- היצמדות לסברה כי אין ליזום מהלך תחיקתי כל עוד הממשל אינו תומך, או כל עוד אין היקף התמיכה מבטיח התגברות על ווטו נשיאותי.
- קבלת תפישות מזיקות (לגיטימיות להתנייה מדינית מסוימת; הערבויות כחלק מסייע חוץ; הערבויות כנטל על הניבחר ובוחריו; ההתנחלויות כמכשול לשלום; כירסום במעמד ישראל כשותף אסטרטגי; פיקפוק בחיוניות יו"ש לביטחון ישראל; וכיו"ב) כמצפן להמשך המערכה במקום כאתגר לשינוי.
- הפעילים ב"גבעה" מניחים כי הסברות הנ"ל הן נחלת הקהילה היהודית וממ' ישראל כאחד.
- השלמה גוברת עם ההערכה כי הממשל לא יאשר הערבויות לפני הבחירות בישראל, כדי שלא לסייע ל-"CURRENT GOVERNMENT".
- תחושה מתחזקת - בקרב מחנה התומכים (להוציא את הפעילים מאסכולת הסנטורים דה-קונסיני, קסטן, אינוייה, מק, לאוטנברג וכו' ב"גבעה" ומחוצה לה) - כי המערכה הגיעה לשלב של הפוגה (או אף שבקה חיים), לפחות עד מועד הרכבתה של ממשלה חדשה בישראל (יולי? אוגוסט?). לעומת זאת מאמינים הפעילים הנ"ל כי יש נושאים בחווית היחיד והקיבוץ המחייבים התגייסות למערכה, גם אם קטנים הסיכויים לנצח בה. לדעתם, מחיר היעדר-מערכה עולה על מחיר היעדר-ניצחון. הם טוענים כי המצב הנוכחי אינו משכך את נחישות הממשל ללמד את ישראל וידידיה לקח ולגרוף ויתור טריטוריאלי מרחיק לכת.

- החלטת הסנאט (הבלתי מחייבת אשר זכתה לתמיכת 1:99) מהווה "מוצא של כבוד" ו/או תרוץ לאי עשייה עבור חלק מן התומכים. הלך הרוח הנוכחי אף נוטה לראות בהחלטה כאישור לביתוק "תאומי סיאם" (סיוע CIS וערבויות) זה מזה.

7. חיוניות המשך המערכה:

- המשך המערכה אינו חייב להתמקד בהצבעה, אלא בהכשרת הקרקע הפוליטית לקראת ההצבעה, יהא מועדה אשר יהא.

- גם אם תידחה ההצבעה עד לאחר הבחירות בישראל, ואולי אף בארה"ב, הרי שאין לצפות לאוירה נוחה בעתוי זה ללא טיפוח נאות מקדים ושיטתי של צבורי היעד.

- תקדים התרדמה (השגויה), אשר תקפה את תומכי הערבויות מאז 12.9.91, מלמד כי הפוגה במערכה מכרסמת בנחישות. אם ב-9/91 ניתפש עקרון ההתנייה (המיושם עתה לגבי ההתנחלויות ומחד לגבי...) כדבר שלילי ע"י מרבית אוכלוסית ה"גבעה", הרי שהדחייה הממושכת תרמה לשילובו כגורם משמעותי במערכת היחסים בין ארה"ב לישראל.

- התיחסות הממשל (גם אם כל הקלפים בידיו) לערבויות ומאזן הכוחות במו"מ פנים קונגרסיונאלי ובין הממשל ל"גבעה" אינם מתרחשים בחלל ריק. הלך הרוח הצבורי, הקונגרסיונאלי, המפלגתי והממשלי מושפעים ע"י מהות המסרים המועברים אליהם ע"י הציבור ורמת האינטנסיביות של מסרים אלו.

- החשיבות בהעברת המסרים אל הממשל וה"גבעה" באמצעות החקשר בו הם פועלים, מקבלת משנה חשיבות בשנת בחירות. המישור הפוליטי - הדומיננטי בכל מקרה- הופך לחשוב עוד יותר מן המישורים האחרים (מישור מדיניות החוץ וכו') ככל הקשור לזיהוי וטיפוח ציבורי יעד הקריטיים להצלחת המערכה: קברניטי מערכות הבחירות, מוקדי המפלגות בושינגטון, מוקדי המפלגות במדינות מפתח, "מושכי חוטים" מרכזיים שאינם יהודים, תעשינים הצפויים להנות מפירות הערבויות (JOBS FOR AMERICA), פעילים פוליטיים יהודים ואוונגליסטים וכו'.

- המסרים מורכבים ושנויים במחלוקת (התנחלויות יש"ע וצרכי בטחון, מנשלות הזיקה המדינית, תרומת הערבויות למשק האמריקאי ותרומת ישראל לבטחון הלאומי של ארה"ב) ומחייבים פרק זמן ארוך לטיפוחם.

- ההתפתחויות הפוליטיות בארה"ב בעשור האחרון, הכיטוי שהן מקבלות בשנה האחרונה וסדר העדיפויות הלאומי המוכתב ע"י המועמדים השונים לנשיאות, לבתי המחוקקים ולמשרדות המקומיות מבהיר את מרכזיותו של המסר WHAT'S IN IT FOR AMERICA. על מסר זה, ולא על המסר ההומניטרי, להנחות את המערכה על הערבויות.

- הארועים הפנימיים בברה"מ, והסכנות הסמוכות בהם לגבי גורל הקהילה היהודית, מחייבים את החזת הפעילות לאישור הערבויות, מתוך הנחה שאישור הערבויות יאיץ העליה.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- הקריאה להימנעות מהפוגה במערכה, מבוססת גם על ההנחה שהמציאות הפוליטית בארה"ב נזילה. כמו כן יש לצפות שהזדמנויות לאישור הערבויות תתרחשנה באופן בלתי צפוי. יתכן אף שגובה המשוכות שכורך אינו בלתי ניתן למעבר, וכי עוצמת הקואליציה הפוטנציאלית רבה מכפי שמקובל להעריכה.
- הימנעות מהפוגה תיגרע ממאמצי הממשל (המתבטאים במלל מרגיע) לפזר את העננה הקודרת המרחפת מעל תדמיתו בעיני פעילי ה"גבעה" ואחרים המתוסכלים מהתיחסות הממשל כלפי סוגיית הערבויות מאז 9/91. לתדמית זו של הממשל יהיה משקל בכל הקשור לגבי נושאי מחלוקת נוספים העומדים על הפרק ולגבי גורלן של "תחיקות ישראליות".

רע"י
יורם אטינגר